

حکومەتی هەرێمی کوردستان - عێراق
وهزارهتی روشنبیری

21

ئازادی یا مەرگ

نووسینی:
نیکۆس کازانتزاکیس

وهرگیتر:
کهڕیمی حسامی

چاپی یه کهم
کانوونی یه کهم ۱۹۹۷
هه ولیر - کوردستان

هونه رکاری بهرگ: شکار

نه نچوړه مه نى وه زېران
وه زار د تى روښن بېرى
به پړيو د به را يه تى گشتى روښن بېرى و هونه ر
ليژنه ي چاپه مه نى
بلا و کړاودى ژماره (۲۱)

www.kerimhisami.com

ناوې کتیب: نازادى يا مهرگ
چاپى کومپيوته ر. ۱۹۹۳ سوېد
چاپى کتیب. ۱۹۹۷ کورډستان
مونتاژ: ناصر نېراهمى

سهریه رشتى چاپ: مومناز حه يدېرى

حکومەتی هەریمی کوردستان - عێراق
وەزارەتی روشنبیری (٢١)

ئازادی یا مەرگ

نووسینی:
نیکۆس کازانتزاکیس

وەرگێتەر:
کەریبی حسامی

کۆمپنیوتەر: سنوکھولم - ١٩٩٣

چاپ: کوردستان - ١٩٩٧

روونگردنه وهیهکی ...

خوتندهواری خۆشهویست ... ۱

له ۱۹۹۳/۳/۳، نووسه‌ری ناسراوی کورد مامۆستا که‌ریمی حسامی - دانیشتووی سوید - نهم شاکاره به‌ناوبانگه‌ی نووسه‌رو رۆمانووسی مه‌زنی یۆنانی نیکۆس کازانتزاکیس له‌گه‌ڵ نامه‌یه‌کی تایبه‌تی بۆمی ره‌وان کرد، تا‌کو یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد له‌سه‌ر نه‌رکی خۆیان و به‌ قازانجی خۆیان چاپ بکه‌ن، به‌لام به‌داخه‌وه، باری دارایی یه‌کیته‌ی نووسه‌ران له‌ ناستی چاپ دانی نهم کتیبه‌گه‌وره‌به نه‌بوو، له‌ته‌ک هه‌ندی هۆی لاوه‌کی ۰۰ به‌هه‌رحال، له‌ رێکه‌وتی ۱/۲/۱۹۹۷دا، دووباره‌ نامه‌یه‌کی دیکه‌ی بۆمی ره‌وان کرد، تێدا داوا‌ی نه‌وه‌ی کردبوو، به‌هه‌رچۆنیک بێ، پیتی خۆشه‌ له‌ کوردستان چاپ بکری، منیش رێکه‌وتی ۱۸/۲/۱۹۹۷، باسی نهم مه‌سه‌له‌یه‌م له‌گه‌ڵ به‌ریز مامۆستا فه‌له‌که‌دین کاکه‌یی و دزیری رۆشنییری کوردستان به‌ ناماده‌بوونی، به‌ریز مامۆستا عه‌بدولکه‌ریم فندی به‌ریزه‌به‌ری رۆشنییری و هونه‌ر کرد ۰۰ بۆ میتروو ده‌لیم به‌ریز مامۆستا فه‌له‌که‌دین یه‌کسه‌ر په‌سندی کردو مامۆستا ع. فندی راسپارد بۆ جێ به‌جێ کردنی نه‌وه‌ له‌ سایه‌ی کابینه‌ی سێیه‌می حکومه‌تی کوردستان و وه‌زاره‌تی رۆشنییری کوردستان، شاکاری نه‌ده‌بی و شوێشگێری نیکۆس کازانتزاکیس به‌ شانازی یه‌وه که‌لینی ره‌وا‌ی خۆی له‌ کتیبخانه‌ی کوردی ده‌گرتیه‌وه ۰۰ لێرده‌دا هیواخوازین مامۆستا که‌ریمی حسامی له‌ش ساغ و ته‌مه‌ن درێژ بێ، تا‌کو زیاتر کتیبخانه‌ی کوردی ده‌وله‌مه‌ند بکات ۰۰ نه‌وه‌ی شایانی باسه، مامۆستا که‌ریم حسامی به‌ده‌دیان کتیبی نووسراو و درگیرو پێشکێشی کتیبخانه‌ی کوردی کردووه ۰

سوپاس بۆ دلسۆزو خه‌مخۆرانی
نه‌ده‌ب و رۆشنییری کورد

مومتاز حه‌یده‌ری

۱۹۹۷/۲/۱۹

هه‌ولێر / کوردستان

چهند وتهیهک

ئەم چەند دێرە نابێ بە پێشەکی ئەم رومانە شیرینە حساب بکری. چونکە هەرچی من بە ناوی پێشەکی نووسیبام. ئە دەگەشتە بەک لە سەتی ئەو پێشەکیە کە بە ریز کاک محمدی قازی بۆی نووسیوه. هەر وەها نەشێدەتوانی ئەم تابلۆیە نیشان بەدا کە نووسەر بە قەلەمبکی سبھراوی، ئەفین و جوامیزی و خەسبسی و دلێرەقی و دلۆوالەیی و فیداکاری مرۆفی تیندا نەخشاندووە.

بەلام من بۆ چی دەگۆ وەرگێرانی راجووم و ئەوەندەیی لە توانامدا هەبوو بە کارم هینا کە رومانیکێ رەسەنی بەکێ لە نووسەرە هەرە بە ناویانگەکانی بێگانە بەکەم بە کوردی و بێخەمە بەر دەستی خۆینەرانی بەریزی نەتەوێکەم.

بەکێ لە زانایانی فەلسەفە دەلی: هەموو بەرھەمبەکی ئەدەبی و کولتوری و سیاسی و... بە مەبەست و نامانجی تایبەتی دیتە بەرھەم. خۆینەر پێویستە لە گەل خۆیندەنەوی بەرھەمەکە لە نامانج و مەبەستی نووسەر و یا وەرگێر شتیک هەلکەرنی، لێ وەرەبوونەو و تینگەبەشتنی ئەم نوکتەبە فرە پێویستە و خۆینەر لە تێروانین و بەسەردا رۆبەشتنی رەمەکی و بە پەلە دەباتە قولایی دەریای بیرو هەلنێجان و لێکدانەو.

کاتی ئەو رومانەم لە مائی برادەرنک دیت، هەر لە سەرەتاوە وشەیی [نازادی یامەرگ] کە دروشمی شورشگێرانی راستە قینەبە بۆ لای خۆی راکێشام. داوام کرد بە ئەمانەت وەری بەگرم. دنیابەک سوپاس بۆ خوشکە سۆھەیلای ماملی، کتێبەکەیی بە ئەمانەت دامی، بەو شەرتەیی بۆی بێنرەمەو، ئینستاش دواي تەواو کردنی وەرگێرانی بە سوپاسبکی بێ پایانەو بۆی دەنیرمەو.

دەستم کرد بە خۆیندەنەوی. وەک مێقناتیبسی پێوہیی بەدوای خۆیدا راکێشام. و نەمدەتوانی وەلای بنیم. لە نیوئاخنی کتێبەکەدا تووشی شۆن و رووداو و زەلامی ئەوتۆ دەبووم، دەمیا لە کوردستانم. رووداو و کارەساتگەلی کوردستانم دەهاتەو بەر چاو و خۆم لە نیشتمانی داگیر کرادا دەدیتەو. بۆ جاری دوووم دەستم کرد بە خۆیندەنەوی. هەستیک هانیدام کە بیکەم بە کوردی.

بەلام ئەم هەستە لە نیوان پارستایی و قەبەیی کتێبەکە و نە بوونی دەرتانی چاپ و پلاو کردنەوی دا، قەتیس ماہوو. ئاخەرەکەیی پارسەنگی قورس بەلایەکەیی دووہمدا کەوت، ناوی خودام لێنھیناو ناشتوانم بلنیم وەرم گێراو، بەلکۆو بە گۆرەری توانا بە ئەمانەتەو کردوومە بە کوردی.

کریت دووگەبەکە وەک کوردستان لە لایەن تورکی عوسمانیەو داگیر کراو. ئەو پاشایەیی لە ئەستەمبۆلەو بۆ سەرکۆتکردنی خەلک ناردوو یانەتە کریت، بۆ کوردستانیشیان ناردووە. خەلکی

گریت نه‌چورنه ژیر بار، ساله‌کانی ۱۸۲۱، ۱۸۳۴، ۱۸۴۴، ۱۸۵۴، ۱۸۸۸ دژی ده‌سه‌لانی
 نیمپراتوری وه‌سمانی راپه‌ریون. کوردستانیش خه‌بات و راپه‌رینی که‌متری به‌خزوه نه‌دیوه.
 راپه‌رینه‌کانی: « عبدالرحمان پاشای باهان [۱۸۰۵]، محمدهد پاشای ره‌واندزی = میری کزوه
 = [۱۸۱۴]، به‌درخان پاشا [۱۸۴۲]، به‌زدان شیر [۱۸۵۵]، شیخ عوبیدولای نه‌هری [۱۸۸۰]
 شیخ مه‌حمودی نه‌مر [۱۹۱۹-۱۹۲۳]، سمکزی شکاک [۱۹۲۱] شیخ سه‌عبیدی
 پیران [۱۹۲۵]، شورش نارارات [۱۹۳۰]، راپه‌رینی ده‌رسیم [۱۹۳۷]، کوماری کوردستان له
 مه‌هاباد [۱۹۴۶]، و راپه‌رینی بارزان و نیلول و... دیه‌نینکی و نکچوری کریت و کوردستان به
 خوندر نشان ده‌دهن. جینگای سه‌رنجه هیندی داب و کاراکتیر و بیرو بزچوون و فیداکاری
 و نکچوری هم دوو میلله‌ته له رومانه‌که‌دا خز ده‌نوینن.

« قه‌بری [رنه‌ری پیروز] له تاهوتینکی داردا به‌مه‌رمه‌ر روکیش کرابوو. میزه‌ری به‌رده‌که کون
 کرابوو موسلمان پاره‌یان تینداویش و داوایان له پیری پیروز ده‌کرد که له دنیاو قیامت کاریان
 راست بینی.»

له کوردستانیش سه‌دان چاک و پیری ~~...~~ به‌ردیان له ده‌وری کزکراوه‌ته‌وه و داریان له
 سه‌رچه‌قاوه و په‌رزو پالبان پنه‌هه‌لاوه‌سیوه ~~...~~ ده‌چنه
 سه‌ریان و داوای مرادو مه‌قسودیان لیده‌کن.

« خه‌لیفه له‌به‌ر خودای ده‌پاراره و ده‌یگوت: «ئهی خودای من تاکه‌ی؟ تا گه‌نگی ده‌بی
 خوننی کریتی‌یان برژی، تاخر نیمه‌ش گیان له‌به‌رین تاکه‌نگی؟ پاشان خه‌لیفه روو له خه‌لک ده‌کار
 ده‌لی: « رزله‌خوشه‌ویسته‌کانم خودا له گوناخام خوشیی، من واز له موسیبه‌تی مه‌سیح دینم و بیر
 له کریت له نیشتمانم ده‌که‌مه‌وه.»

له کوردستانیش هه‌زاران ده‌ست به‌ره‌و ناسمان به‌رز ده‌بنه‌وه و له به‌ر خودا ده‌پارینه‌وه و ده‌لین
 تاکه‌نگی؟ خودایه تا که‌ی کورد ده‌بی هر ناوا ژیر ده‌ست و به‌شخوراو بی و وه‌لامی داخوازی
 ره‌وای به‌کوشتارو گولله‌به‌دریته‌وه؟ به‌لام زور له مه‌لاکانی کورد به‌پنجه‌واندی خه‌لیفه‌ی
 خاچه‌رستان بی‌ته‌وه‌ی بیر له کوردستان و نیشتمانیان به‌که‌نه‌وه ~~...~~

« هاریلاتوس له ره‌وه‌ندی شورش دا سه‌روه‌تینکی زوری وه‌سه‌ر یه‌ک نابوو. نه‌و گواره‌و
 نه‌نگوستیله‌و به‌ردی به‌قیامت و ملوانکه‌و سه‌کی عدتیکه‌ی به‌قیامتیه‌ری هه‌رزان له فه‌قبرو هه‌ژار
 و مزحاجان کریبوو، سندوقی له جه‌واهیرو نالتون پر کرد بوو.»

له کوردستانیش هاریلاتوسی وا زورن که له ره‌وه‌ندی شورشدا به‌فرزشتنی چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی
 شورش و به‌دزی و راووروت سه‌روه‌تیان وه‌سه‌ر یه‌ک ناوه. ته‌نیا فه‌رقینکی له‌م به‌واره‌دا دینته
 به‌رچاو نه‌وه‌یه که هاریلاتوسی کازانتزاکیس کاپرایه‌کی سوتخوری ده‌ستبری پیسی چاو چنوک بوه،
 به‌لام هاریلاتوسه‌کانی کوردستان زوره‌یان فه‌رمانده‌و به‌رپرسی حیزی و پینشمه‌رگه‌و کاربه‌ده‌ستی
 شورش و سه‌رژک جاش بوون.

«له کولانه‌ته‌نگه‌کان و گه‌ره‌که دوور که‌وتوه‌کان په‌نابه‌رانی کریتی مات و بیده‌نگ له
 هه‌ساری مه‌درسه‌هه‌ چوله‌کان و عه‌مبارو کاوله‌کان بی‌ته‌وه‌ی هه‌چیان هه‌بی له سه‌ر عه‌رزی

داده‌نیشتن و به سهر په کدا ده که و تن. یونان نهو دایکه خه فته تبار له زاری خزی ده گنپاره تا خوارده مهنی بدا به کریتیه برسی و لیتقه و ماوه کان. تهنانهت پیاره کانی هره له چهریش زاری کبسه یان ناواله ده کرده وه...»

بزچما کوردستانیش وانه بوو؟ کوردستانی روزه لات نامیزی بز برا په نابه رو لیتقه و ماوه کانی کوردستانی خواروو ناواله نه کرد بزوه. مال و مزگهوت و مه دره سهی شارو دینهاتی کوردستانی روزه لات له هدر تک کاره ساتی ۱۹۷۵ و ۱۹۹۰ نه کرا بوون به مزل و مال و په نای کورده لیتقه و ماوه کان؟ چما خه لک بز یارمتهی برا ناواره کانیان هیچ دربخی کرده بوو؟ نا... بینگومان یونانیس هره نه و ندهی یارمتهی په نابه رانی کریتی داوه و به لکوو که متریش. تهنیا فدرقیکی چکژله لهم ناوه دا خزده نوینی. نهویش نه وه په پنم وانبه کریتیه کان ناوایان پاداشی یونانیه کان داپیشه وه!

«... خونندن به کاری چی دیت؟ نه و ندهی پنت ده کری مه هبله منداله کانت به خوننن. کریت به تفهنگ نازاد ده بی...»

له کوردستانیش واهه بوو له گه ل خونندن و خوننده واران و روشنبیری و روزه نامه به ربه ره کانی کراوه. به چاری سوک سه بری رونا کبیرو خوننده واران کراوه.

«... کریت پارونکی چه ور ونه رمه. ده وله ته که وره کانی دنیا نیستا به رزه ونندی خزیان له وه دا ده بیخن که نم پاروه ده قایی سولتانی دای. نیستا هره به ک رنگا هه به، نهویش نه وه به له گه ل سولتان و توویژ به که بن. شتیکی زیاتر وه ریگرین. دپاره نه وه هه و نیسکینکه ده بهارینه پشمان. به لأم بروکه گزشتیکی پیوه به پیوسته تا به نازادی ده گه بن بیلینسینه وه...»

نم جزوه باس و دمه ته قه به له کوردستانیش کهم نه بوو له وانه به نیستاش هره جینگای باس بی. پیوست نیه هه موو دیارده و رووداوه و نکچوه کانی بارود زخی کوردستان و کریت که له رومانه که دا خز ده نوینن باسبکرین. خزینه ری به ریز ده چپته قولایی نیو ناخنی رومانه که و چیژی لی وهر ده گری. نه و نده هه به و نکچوونی گه لیک شونی بارود زخی کریت و کوردستان، له گه ل چیژی قه له می سبهرای کازانتزانیس و وه رگنرانی ره وان و شبرینی کاک محمدی قازی بوونه هزی پالپنوه نهری هره گرنگی من لهم کاره دا. نه وه کورده که شی له بهر دهستی خوننه رانی به ریز دایه و له هه له و ناته وای و ناره وانی و که مو کوری داوای لنبوردن ده کهم.

ده مه وی پر به دل سوپاسی کاک ناسری نبیراهیمی، کاک مومتاز و کاک هه مه ده مینی سیراجی به کهم که له نووسین و ناماده کردن و پیندا چوونه وهی نم کتینه دا یارمه تیان داوم.

که ریعی حسامی ... ۲۱ ديسامبري ۱۹۹۲.

پیشه‌کی وه‌رگیری فارسی

نیکوس کازانتزاکیس Kazantzakis به‌کینک له‌روخساره‌هه‌ره‌پرشنگداره‌کانی‌ته‌ده‌بی‌سدرده‌می‌یونانه‌که‌له‌سالی‌۱۸۷۳دا‌له‌شاری‌کاندی‌(هراکلیونی‌پیشوو)‌ناوه‌ندی‌دورگی‌کریت‌هاتوته‌دنیاره،‌سدرده‌می‌منالی‌له‌جه‌نگه‌ی‌شهره‌کانی‌نیشتمانی‌کریتی‌له‌گه‌ل‌دا‌گیرکه‌رانی‌عوسمانی‌راه‌ارده‌وه‌نیشتمان‌په‌روه‌ری‌قاره‌مانانی‌ته‌وه‌شهرانه‌وه‌هایان‌کارکردوته‌سدرته‌م‌نوسره‌گه‌له‌گشت‌نوسراوه‌کانی‌وه‌تایبه‌ت‌له‌«نازادی‌یا‌مهرگ»‌دا‌ره‌نگ‌ده‌ده‌نه‌وه.‌له‌گه‌نجایه‌تی‌دا‌له‌ثاتین‌خهریکی‌خویندنی‌زانستی‌حقوق‌ه‌وو،‌پاش‌وه‌رگرتنی‌دیپلومی‌دوکتورا‌له‌حقوق‌چوه‌پاریس‌وله‌لای‌هانری‌بیرگسون‌(H. BERGSON)‌فه‌یله‌سوفی‌فه‌ره‌نسه‌یی‌خهریکی‌خویندنی‌فه‌لسفه‌ه‌ه‌وه‌ها‌که‌«بیرگسون»‌و‌«پنچه»‌کاریان‌کردوته‌سدر'‌روانگی‌فه‌لسفی‌ته‌وو.‌پاشان‌له‌ئه‌لمان‌و‌ئی‌تالیاش‌چوار‌سال‌خهریکی‌خویندن‌ه‌وو‌له‌ئه‌ده‌بیات‌و‌هونه‌ره‌جوانه‌کان‌دا.‌ورده‌ورده‌ده‌ستی‌کرد‌به‌نوسینی‌باه‌تی‌ته‌ده‌بی‌(رؤمان‌و‌نومایشنامه).‌۱۹۱۲-۱۹۱۳‌له‌شهره‌کانی‌بالکان‌دا‌چوته‌خزمه‌تی‌نیزامی.‌دوای‌شهر،‌له‌گه‌ل‌به‌کینک‌له‌دوسته‌کانی‌به‌ناوی‌«گورگ‌زوریا»‌که‌ئیله‌های‌رؤمانی‌به‌ناو‌هانگی‌«زورهای‌یونانی»‌له‌ژبان‌و‌خصوصیاتی‌روحي‌ته‌وو‌وه‌رگرت‌ه‌وو،‌خهریکی‌ده‌ره‌بنانی‌کانگا‌ه‌وو،‌چونکه‌له‌م‌کاره‌دا‌سدر‌نه‌که‌وت،‌ه‌وو‌به‌ه‌ه‌والده‌ری‌رؤنامه‌یه‌کی‌نایینی.

پاشان‌سدرده‌می‌سه‌فه‌ره‌کانی‌ده‌ست‌پنکرا.‌گه‌ل‌یکولاتی‌وه‌ک:‌ئه‌سپانیا،‌ئی‌نگلیستان،‌روسیا،‌میسر،‌چین‌و‌ژاپون‌گه‌را.‌ده‌کری‌ه‌گوتری‌که‌چونبه‌تی‌حالی‌کازانتزاکیس‌له‌چونبه‌تی‌سه‌فه‌ره‌کانی‌دا‌کورت‌ده‌کردینته‌وه.‌کاتینک‌له‌چین‌و‌ژاپون‌گه‌راوه‌کتیپی‌«باخه‌به‌رده‌کان»‌و‌پاشان‌«نودیسه»‌ی‌نوسی.‌رؤمانه‌گه‌وره‌کانی‌-‌بینجگه‌له‌«زورهای‌یونانی»‌ه‌ه‌موویان‌پنوه‌ندیان‌به‌دوا‌ساله‌کانی‌ته‌مه‌نیوه‌ه‌ه‌یه.‌له‌سالی‌۱۹۴۵‌دا‌چوه‌نیو‌سیاسه‌ت‌و‌ه‌ز‌ماوه‌یه‌کی‌کورت‌ه‌وو‌به‌وه‌زیری‌فه‌ره‌نگی‌یونان،‌به‌لام‌زوو‌کشایه‌وه‌تا‌جاریکی‌دیکه‌ه‌گه‌رنته‌وه‌نامیزی‌کاری‌خوشه‌ویستی‌که‌نوسه‌ری‌یه.‌له‌سالی‌۱۹۴۷‌ه‌وو‌به‌راویژ‌که‌ری‌ته‌ده‌بی‌یونیسکوو‌له‌«ثانتیب»،‌شاری‌ه‌چوکی‌فه‌رانسه‌له‌نیزیک‌«نيس»‌له‌قه‌راخ‌«کوت‌دازور»‌جینگر‌ه‌وو.‌سالی‌۱۹۵۷‌له‌ئه‌لمان‌کۆچی‌دوایی‌کرد‌و‌له‌نیشتمانه‌که‌ی‌«کریت»‌به‌خاک‌ئه‌سپنرا.

شوینه‌وار‌و‌به‌ره‌مه‌کانی‌ته‌وو‌له‌باه‌تی‌جوړ‌به‌جوړه‌وه‌زورن.‌وه‌ک‌فه‌لسفه‌فه،‌سه‌فه‌رنامه،‌نومایشنامه‌و‌رؤمان‌له‌وانه‌یه‌گه‌وره‌ترین‌شوین‌په‌نجی‌ته‌وو،‌بینجگه‌له‌رؤمانه‌کانی‌خدیالی،‌به‌ره‌مینیکی‌شعیری‌یه‌له‌باره‌ی‌رووداوی‌<‌نودیسه>‌که‌له‌راستی‌دا‌کلکه‌و‌ته‌واو‌که‌ری‌نودیسه‌ی‌«هزمیر»‌شاعیری‌کلاسیکی‌یونانی‌یه‌و‌له‌۳۳‌هزار‌شعیر‌پنک‌هاتره.‌له‌شوینه‌واره‌کانی‌ته‌وو‌له‌ه‌واری‌شعیردا:‌«مارو‌گولی‌هیرۆ»‌(۱۹.۶)‌-‌له‌ه‌واری‌نوسره‌وه‌کانی‌لیکزیلینه‌وه‌یی:‌«له‌سه‌فه‌ردا»‌(۱۹۲۷)‌و‌«باخی‌به‌رده‌کان»‌-‌له‌ه‌واری‌دپام‌دا‌«نيسه

فورنکاس» و «نولیس» و «مسیح» (۱۹۲۸) و «ملیساتره» (۱۹۵۳) - له هواری رومانوه «زورهای یونانی» (۱۹۴۶) و «مسیحی دوپاره چوارمیخه گراو» (۱۹۵۴) و «نازادی یا مهرگ» (۱۹۵۶) و «ناسیز، ههژار» (۱۹۵۷) ده کری ناو بهرین.

پاش خونندهوهی کتیه گانی «نهوینی یونانی» و «مسیح» دوپاره چوارمیخه کیشراو» و هیندی شوینهواری دیکه، زور کهس لایان واپوه که کارانتزاکیس نووسه رنکه پروای به دینی مسیح هه به. له کاتینکا هم خه پاله زور راست نیه. نهو جاروهار هیندی جار له بهک ده مدا هم مسیحی بووه و هم بی دین، هم ناژاوه چی بووه و هم نینسان دوست، نهویش وهک نیلگریکز EL- GRECO نگار کیشی گه وره یونانی پینوهندی به هیچ مه کته بنگه وه نیه و خوزی پناخه دانهری هیچ مه کته بنگ نیه. بهر له هه موو شت کرتی به. خه سله تی گیانی نهو، خه سله تی گیانی خه لکی کرتی.

* * *

به گنجیده تی سوسیالیست بوو. له سه فهری روسیادا له راده به دهر بوو به موخلیسی لینین. له نیشتمانی خزیدا زور جار به تاوانی بیروباوهری نازاد یخوازانه که وته بهر نازارو پاونانی حکومته کونه په رسته کان و دورخرایه وه. سالی ۱۹۲۵ له وه لامی نهو بوختان و تومه تانه ی که ناهه زانی کونه په رست و رونا کبیر که به ناژاوه چی بان ده زانی، سپاره به کی دیفاعی نووسی به ناو ونیشانی «ناپولژی» که خاتون «نالی کازانتزاکیس» ی خیزانی له ناخری نهو کتیه دا که له باره ی مبرده که ی نووسیه تی، هیناویه ته وه. هم سپاره به که له کرت نوسراوه فره سه رنج راکیش و فیرکه ره.

به تابهت لهم روانگه وه که شپوهی بیروباوهری سیاسی هم نووسه ره مه زنه به جوانی روون ده کاته وه. گیرانه وه هیندی به شی لهم پینشه کیده بی فایده نیه. ده نووسی:

«له وه لامی هم بوختانه ی بز منیان هه لبه ستوه ، به پینوستی ده زانم له چند وشه به ک دا شپوه بزچوونی خزم له مه سه له ی گومه لایه تی دا روون بکه مه وه:

۱- نه مرز دنیا له قوناخه میژووینه کان دا له کام قوناخ دا به؟

۲- نه رکی من و هه ر تاکینکی دیکه کامه به؟

پاشان له روونکردنه وهی مه سه له ی هه وه لیان دا که خلته ی بیروباوهری نه وه ناوا ده لی:

تلف- به ته واری دنیا که کزمدلی بوژیوازی له نیستادا له حاست چاره سه رکردنی پینوستیه گانی زه مانی و نه هیشتنی نیگه رانیه کان کزمدلی مرز فایده تیدا، دا ماوه و ده سته دوستانه.

- له باره ی ناپورری به وه بوژیوازی له سه ر ریکه واری تاکیه به ره هم هینان، واته له سه ر پناخه ی دزی و دابه شکردنی ناعادلانه ی سه روهت دامه زراوه.

- له باره ی کزمدله تیه وه، هیچ نه خلاکینک له نارادا نیه که پینوهندی نیوان نینسانه کان پشت

به و به ستن.

- له باره ی سیاسی به وه، چینی ده سه لات دار به گوریه ی به رزه ونندی خزی و به خه رچی

زوره ی تاکه گانی میللهت سیاست به رنوه ده بات و هه ر گزرا نینک له ده زگایه کان و له

کار به دهه‌سته‌گانی‌دا بی‌ناکام ده‌بی.

«له سیستمی بورژوازی‌دا ناوات و نامانجینکی به‌رزی نه‌وتو نیه که بتوانی تینک‌زسانی تاکه‌گانی ولات رنک بخا و بز لایه‌کیان رنخونی بکا که به قازانجی گشت تاکه‌گانی کومه‌ل بی و گیانیکی شهره‌ف و به‌شهر دؤستی وه‌به‌رنی. هه‌روه‌ها ئیمان، یانی بزوتننکی بالاً سهری هزیه‌گانی تاکه‌گاسی له‌گۆزی‌دا نیه که ناهه‌نگی به‌روه‌اوهر و هه‌ست و کردوه‌وی ئینسانه‌گان له راده‌یه‌کی پارسه‌نگ‌دا راه‌گری.» «ئیمه ئه‌مرز له به‌رامبه‌ر خۆمان‌دا شانویه‌ک ده‌بینین که عاده‌ته‌ن له‌گۆتایی ته‌واری شارستانیه‌ته‌ جۆر به‌ جۆره‌گانی مرزقاپه‌تی‌دا، له‌سه‌رده‌مه‌ جی‌او‌ازه‌گان‌دا دیتراوه‌یه‌ک چین که له‌سه‌ره‌تاوه‌ روحانی و موغه‌گان، پاشان نه‌میرو خان و سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ت و بورژوازه‌گان، هاتوون و ده‌سه‌لاتیان گرتۆته‌ ده‌ست و نه‌زم و ده‌سه‌لاتی پینش خۆیان تینک‌داوه‌. پاشان ماوه‌یه‌ک که ئه‌م چینانه‌ قوناغی فرازو نشیو ده‌به‌رن، چینیکی دیکه‌ دیت و چینه‌که‌ی پینشو وه‌لا ده‌نیت. ئه‌مه‌یه‌ که به‌ ناهه‌نگ یا پارسه‌نگ؛ و یا به‌ جوله‌ی ده‌ماری میژوو ناو‌نراوه‌.

بورژوازی‌که‌ ده‌ره‌به‌گایه‌تی وه‌لاتاوه‌، له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداری خۆیدا نه‌وه‌نده‌ی بزی کرابی له‌ باری چه‌ندی و چۆنی هه‌وینی داوه‌ به‌ فیکر و هونه‌ر و زانست و کاری ئینسانه‌گان. به‌لام ئینستا به‌ شنبه‌یه‌کی له‌ پارێزران نه‌هاتوو سه‌ره‌و ژیر ده‌به‌سته‌وه‌. ئیمه ئینستا له‌ سه‌رده‌می ئه‌م سه‌ره‌وژیر بوونه‌وه‌یه‌دا ده‌ژین. هه‌ریزه‌ش به‌پینشی لایه‌نی باه‌تی و به‌ره‌و روو بوونی بز ئیمه دژواره‌. به‌لام ئه‌م خلۆر بوونه‌وه‌یه‌، یا ئه‌م تۆانه‌وه‌یه‌ نه‌وه‌نده‌ خنیاپه‌ که بورژواکانی هه‌ره‌ پینست نه‌ستوریش ورده‌ ورده‌ ترسیان لی‌ پیدایه‌ ده‌بی.

«له‌ کومه‌لی مرزقاپه‌تی‌دا دوو چه‌شنه‌ پل و پای روون و دبار به‌رچاو ده‌که‌وی:

۱- هیندی هه‌ول ده‌ده‌ن تا به‌ خه‌بات دژی هه‌موو جۆره‌ بیرو کرده‌وه‌ی موخالیفیان واقعه‌تی دنیای بورژوازی به‌پارێزن.

۲- هیندینکی دیکه‌ش هه‌ول ده‌ده‌ن تا نه‌زم و سیستمی بورژوازی به‌روخینن و له‌ جینگای نه‌و نه‌زمینکی به‌ قسه‌ی خۆیان به‌راستی دادپه‌روه‌رانه‌تر و راست‌تر دا‌به‌زرینن. ده‌سته‌ی هه‌ول، واته‌ خۆپارێزه‌گان، ده‌سه‌لاتیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ و مافی خۆیان و ئه‌رکی سه‌رشانیانه‌ له‌ ئیده‌تۆلۆژی و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌رگری بکه‌ن. ئه‌م ده‌سته‌یه‌ چونکه‌ یاسای مسوگه‌ری «پیدایه‌ بوون» و «هه‌لدان» و «فه‌وتان» قه‌ول نا‌کا، هیوا داوه‌ که موجیزه‌یه‌ک رووبدا و بز هه‌وله‌ین جار له‌ میژوودا چینی نه‌وان بز هه‌میشه‌ له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لات راه‌گیری. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش تا ئه‌مرز میژوو قه‌ت شتی‌وای نشان نه‌داوه‌ که ساپیتی بکا هه‌ول و ته‌قه‌لای نه‌وانیش تا سه‌ر نا‌کامی ده‌بی. چونکه‌ نه‌گه‌ر واپایه‌ ژیان له‌ شکلی که‌م و کۆری سه‌ره‌تایی خۆی‌دا گۆزانی به‌سه‌ردا نه‌ده‌هات.

واباشه‌ ئه‌م قسه‌ به‌ناوبانگه‌ی «کوریه» وه‌بیر خه‌ینه‌وه‌ که ده‌یگوت: «کاتینک خوا ویستی دنیا دروست بکا. مه‌لاتیکه‌ خۆپارێزه‌گان هاواریان لی‌ هه‌ستا و گوتیان خواپه‌ ده‌ست له‌ ساختمانی دنیا مده‌ده‌. به‌لام خوا گوی نه‌دانی و ئینستاش که ئینستایه‌ گوی‌یان ناداتی.» «به‌لام کام چینه‌ که جینگای چینی بورژوازی ده‌گرنه‌وه‌؟ من به‌روای ته‌وام هه‌یه‌ که نه‌وه‌ چینی

کرنکاره. نم چینه له قوناخی هده لئى سدرده مى پيدا بوونى خوزى دا كه «نوع دوستى به» واته له خوانى [پله] يهك تى پدريوه، بهو مانايه كه ئيترو ورك سدهدى پيشوو هيواي به كهره مى دهوله مهندان نيه و داواي خيتر و سدهده قهش ناكات. له قوناخی ده وهه ميس كه «دادپه رويه» واته له خوانى دوهه تى پدريوه، و به داواي نه وه شه وه نيه كه ماناي نوسولى حقوقى بورژوازي تى بگا و نه وي بكاته نمونه پيونه ندى به كومه لايه تى و تاكه كانى خوزى. نه و ئينستا له سدرده رانه ي قوناخی سينهم واته خوانى سينهم دايه و دلنبايه كه ده سلات ده گرته ده ست، چونكه نه مه، چه برى ميژوه.

«نيمه ئينستا له سده مينكى قهيرانى ميژوى مرؤف داين كه چينيك به هه موو تواناي رواله تى خزيوه له رووخان دايه و بناخه كانى نه لهرزن. نم چينه پارسه نكي فزيكى خوزى له ده ست داوه و له حالى لينك بلاو بوون دايه، چونكه ئيترو برواي به هيچ نيه.

«هه ر له م كاته دا چينيكى ديكه له حالى پيدا بوون دايه، به لام دامه زرواويه كه ي هينستا ته واو نيه. نم چينه هينستا ته واو روون نه بوته وه و هينستا نه وه نده ي شعور نيه كه هه ست به ده سلاتى هيزى خوزى بگا. نه و هينستا كزيله يه كى به رده سته وه له ته قه لاي نازادى دايه».

«نرخه قه دييه كان نه و بروايه ي كه به وه هوزى پته و بوون و مانه وه بيان و كيش و مانايه كى پى به خشين له كينسيان چوه. بابى يه كانى تازه، هه ميسه له حالى گوزان و پى گه يشتن دان و هينستا شكليكى سابيتيان نيه.

بينگومان تراژيدى سدرده مى به ترس، كه ئينستا نيمه تينى دا ده زين هه ر له وه دايه كه چينيك ده گوزيته وه بۇ چينيكى تر».

«دوو رووداو، نه و ترسه يان به سامتر كرده كه بورژوازي له گه لى روويه روه.

۱- بۇ هه وه لين جار له ميژوودا، نيمه ده بينين كه كارنكى له ياسا به ده ر رووده دات: به و مانايه كه هه ر پينج قاره ي كوره ي زه وي، نه مرؤ له جولانه وه يه كى تينكرايى دا به شدار ده بن. بۇ هه وه لين جار له ميژوودا ته واوي خه لكى سه ر زه وي ده بن به خاوه نى يه ك ويژدان و ته واوي ره گزه كان له سپى و رهش و زهرد، بۇ يه ك مه به ست رينك ده كه ون، رووخانى شارستانيه تى يونان و روم، له به رامبه ر نه و كاره ساته ي كه بۇ بورژوازي روو نه دات، به مه سه له يه كى بچوك و ناوچه يى ده ژميردرى.

۲- رووداوي ديكه كه ترسى بۇ بورژوازي به سام تر كرده، مه سه له ي وه خه به ر هاتنى نه ته وه كانى ناسبايى و ئافريقايى به ئوروپايى به كان بۇ نه وه ي ميلله ته كانى ناسبا و نه فرقا بكه نه گوشتى ده مى تۆپ و له شه ره كانى نينو نه ته وه يى دا كه لكبان لى وه رگرن، ويژدانى نه ته وه يى يان تينا وه خه به ر هينان و قه وليان پى دان كه داواي شه ر و سه ركه وتن نازادى و سه ربه خوزى نه وان به ره سسى ده ناسن. به و مه به سته چه كنداريان كردن، و فبيريان كردن كه چۆن شه ر بكه ن و ئوروپايى يان بكوژن. پاشان بۇ مالى خوزيان گه رانه وه داواي شه رو سه ركه وتن به لينه كانيان نه به رده سه رو به ناچار ته واوي موسته عمه ره كان راپه رين و داواي سه ربه خوزى يان كرد «له به رامبه ر نم حه قيقه ته گه وره ي جيهان دا، حه قيقه تينكى بچوكى جيهانيش هه به نه ويش بوونى نه ته وه بچوكه كانه. با بزايين پيونه ندى نيوان نم دوو حه قيقه ته چى به؟ هيندى ئيژن پيونه ندى گه ليكن، زۆرن. ده لين

گه لاهی خهباتی چینایه تی له ولاتانی بچوکی پوره نه گرتو، وهک ولاتانی گه وروی سه نه تی روناک و دیار نیه. زور له ولاتانی بچوک تازه له ژیر باری نیستعمار هاتونه دهر و سه ره خف بوون. له ولاتانه دزا بورژوازی هینشتا له هه موو دهره تانینکی خزی کهلکی وه رنه گرتوه. کرنکاران و ره نجبه ری مدژاو کشت و کالبه کان که من و زوریه شیان نه خورنده وارن و هه لدانی بیران نیه. که واپوو له تم ولاتانه دا خهباتی چینایه تی مانای نیه. نه گهر هه ر یهک له ولاتانه له دنیا جیابان و به تنیا ژبابان، منیش پروام ده کرد که چه نده سده نه م پینک هه لپرژانه ی نینوان چینه کان روی نه ده دا. به لام ناکری له مسی نه سلله خافل بی.

یه که م- نه مرؤ هیچ ولاتینک ناتوانی به ته واری له دنیا جیابینه وه و به تنیا بژی. هیچ هینزکی مرؤ فایده تی له توانای دا نیه بیر له سنووری جوغرافیایی دا تنگه بهر بکا.

دوهم- ولاته گه ووه کانی سه رمایه داری و پیشکه وتوو نینه بؤ جدغزی قازانجی نابوری خویان راده کیشن و هه موو رژی باری قورسی چه وسانه وه که شکلی نیستعماری هه یه له سه رشانی میلله ته کانی لاواز زیاتر ده کن. بمانه وی و نه مانه وی، نینه به عه راهی سه رمایه داری ئورویا و نه مریکا وه به ستراوینه وه. ته واری مه سه له نابوریه کانی نه وان له لای نینه خیرا رهنگ نه داته وه. به چه شینک که هه ر ناگرینکی نه وان بیکه نه وه وه، دوو که له کوی ده چینه چاری نه ته وه کانی کزو بی ده سه لاته وه.

سبه م- نه وهش له بیر نه به یه وه که نه گهر بؤ به جی گه بشتنی کارینکی میژووی، تا پیش شه ری جیهانی تی په ربوونی چه ند سال و چه ند به ره (نسل) پنیوست بوو، نه م رؤ له کاتینکی که م دا ته نانه ت له ده مینکا، به جی ده گات. خیرایی ئالووگزی جیهانی رینگا ده دا که هه ر بیرینک له هه ل و مه رجی پنیوست دا له ماوه یه کی کورت دا جی به جی بکری. هه ر له بهر نه وه شه که ته نانه ت له یونان و له هه موو ولاتینکی بچوکی دیکه ش دا خهباتی چینایه تی هه یه و رژی به رژی توند تر ده بی.

دباره من ده زانم ناواتی هه ره دنیا نه وه یه که له یونانیش دا وهک شوینه کانی دیکه، به قوناخ و رینازی جزی به جزی به شیوه ی نه زم و سه روشتی و به هیدی و هیننیه تیه کی زور به خه باتینکی بوخت که تاپه تی خومان بی، ئالووگزی پینک ببت. به لام له جیهانه دا هه موو شت به نه زم و به مه نتیق به رنوه ناچی. که لیک گینا و گیاندار له به یین چوون، میژووی زور میلله تان ناته و او ماوه ته وه چونکه نه وان نه پانتوانیه وه له ناست دواکه وتوه کانی کاروانی خیلقه ت خویان له گه ل ره وشتی ژبانی به جوش و بی به زه رینک به خه ن.

نه رمی و مه نتیق حوکی ده کرد که ژبان موله تی دابا به م کال و کرچانه تاپی بگه ن و به رزن، به لام له فیزیک و له میژوودا موله ت به که س ناده ن: هه ر که س ده توانی با بؤ رزگاری خزی تی بکوش!

سه رده می نیستا بؤ هه موو خه لکی جیهان سه رده مینکی به هه ست و قه برا نیه. بؤ یونان و ولاته بچوو که کانی دیکه ئالوزتره. چونکه به به لنگه ی میژووی و ره گه زی، نینه دواکه وتووین. نه و موله ته ی که بؤ نینه هه یه تا خومان له گه ل هه نگاوی پیشکه وتنی جیهان رینک به خه یین، خیراتر له وه راده بری که نینه بمانه وی به ئاهه نگی ویستی ره گه زی و نه ته وه یی خومان برزین. به لی

بینگومان نم مزله ته فره کورته».

«بمانهوی یا نمانهوی، ناماده بین یا نه بین بهم زوانه لافار هلدستهی و مزله تمان نادا تا نیمهش بین بگهین و به دوی دا برزین. ناچار ههقیقه تی بچوکی ناوچهیی نیمه له ههقیقه تی گوره دا تال دهیی.»

«که و ابو ندرکی نیمه چی به؟ ندرکی نیمه نهوه به که خومان ناماده بکهین. چوین؟ به تدوای سرنجی نم سرده مه ناسکه میژوویی به بدهین که لهوی دا دهژین. میللهت روون که پنهوه و نیوه رزکی تازه ترو شهر فتر بدهین به بیری کارو داد پروهی. کومه لانی خه لک تنیا لهم رنگا به وه ده توانن ناماده بن تا له قوناخی تینگه بشتنی مافه کانیا بن قوناخی به جی گه یاندنی ندرکه کانیا ن تی پهن و کاتینگ مزله ته که تدواو بوو به بررسی که سایه تی خویان وه نه ستو بگرن.»

«وه ک من بزائم خه بات تنیا خه باتی چینه به تی نه. سره خوی ناووری تنیا وه سیله به که بز گه بشتن به سره خوی بیری مرؤف. پیوسته بز دا بنگردنی ناسایشی مادی زوری خه لک تی بکوشی تا پاشی گه بشتن به نامانج، تینگه بشتنی مرؤف له به خته وه ری بز پله به کی به رزتر به ری.»

«ناشکرایه بورژوازی بز پوچ گرد نه وهی نم تینگوشانه ههول ده دا هه همیشه تومه تی بین نه خلاقی و جنایه تکاران به بیرویا وه ری نوی هلد به سستی. نهوش زور سروشتی به. چونکه بیری نوی بینجگه له گه رای ههقیقه تینکی تازه شتینکی تر نه. ده به وی به له ریشه ده رهینانی بیری کزن که تیر به رنهینتی و کوسپی ژیا نه، خو له زوی قایم بکات. نم به لایانه وه بیری بیننه وه که له ساله کانی ههولی پیدا بوونی دینی مسیح دا به سر مسیحیه کانیا هینا. بزائن چوین پاریزه رانی مهزه بی کزن، لایه نگرانی ناپینی تازه یان راوده ناو نازاریان ده دان و ههولیان ده دا تا دینی تازه پیدا بوو له گه را دا بخنکینن.»

«لهم سرده مه نالوزه دا نیمه دهژین، هه موو مرؤفینگ ده بین به بیریکی هه لسه نگاو به تیراده به کی پتهو له دوو جه به دینی جیهانی دا که پینگ هاتوه، هه لونیست بگری. تنیا له سرده می هیننه تی و به رامه دری دایه که تاک مافی نه وهی هه به گوشه نشین بین و بینجگه له ناسوودی خوی و پیوه ندی خوی له گه ل خه لک بیری له هیچی دیکه نه کاتمه. به لام لهو روزه اندا، گوشه گیری قورده ماخی و ناسایش خوازی نه خوشی به کی زور ناخه زی بین ده رمانه.»

گیرانه وهی تدوای سپاره ی دفاعی کازانتراکیس لهم پیشه کیه کورته دا نایه ته وه، هیوادارم هه نه وه ندی که هینا و مانه ته وه، نشان ده ری شیوه ی بیری گرد نه وهی نم نووسره مدز نه بین. گه لینگ له نووسر و زانایانی ئورویایی له حاست نهو نه ستیزه پرشن گداری نه ده بی یونان تیراده تیان هه بووه.

نالبرت شوایتزیر تا دوا هه ناسه ی ژیا نی له بن سدری بوو. نالبرت کامو نووسری فه رانسه یی دزستایه تی هه بوو. نیمه له خواره وه وه رگیزای نامه به ک دیننه وه که کامو چهند روزه دوی وه رگرتنی خه لاتی نوبل بز خیزانی بیوه ژنی کازانتراکیسی نووسیه. گرنگی نم نامه به لهو نافه رینه دایه که کامو له شوین و پایه ی کازانتراکیس ده کات:

خانمی خوشه‌ویست، زور به‌داخه‌وه نه‌متوانی بیسه میوانی ئیوه. من هه‌میشه به ناهه‌رینه‌وه روانیومه‌ته شوننه‌واره‌کانی میزدی ره‌حمه‌تیت. ئه‌گه‌ر ئیجازه به‌فرموی عه‌رزت ده‌که‌م که هه‌میشه سه‌باره‌ت به وان هه‌ستم به خوشه‌ویسته‌کی تایبه‌تی کردوه، ته‌نانه‌ت به‌وه خوشحال بووم له ناتین، له کاتیک‌دا که ده‌زگا نه‌زه‌رنکی خوشی له ناست گه‌وره‌ترین نووسه‌ری خزی نه‌بوو، له کزبوونه‌وه‌ی گشتی‌دا بیرویاوه‌ری ناهه‌رینی خزم ده‌برهم، ئه‌و پینشوایه‌ی که گوی گره‌کانی خوندکارو رووناکبیر له قسه‌کانی منیان ده‌کزد جوانترین نشانه‌ی ناهه‌رنیک بوو که له نووسراوه‌کانی میزدی تویان ده‌کرد. ئه‌وه‌ش له بیرنابه‌مه‌وه، له‌م روزه‌دا که من خه‌لاتی نوبل-م وه‌رگرت، میزدی تو سه‌د که‌ره‌ت له‌من موسته‌هه‌قتر بوو، تیلگرافی پیروزیایی ئه‌وم وه‌رگرت. دوای ئه‌و تیلگرافه‌ بوو که به سه‌رسورمانه‌وه زانیم که چهند روزه‌ پینش مردنی تیلگرافه‌که لیدراوه... به مردنی ئه‌و به‌کینک له گه‌وره‌ترین هونه‌رمه‌ندی ئه‌م دوایه‌ی سه‌ده‌ی ئیسه لیمان ون بوو. من له‌که‌سانه‌م، بزشایه‌کی که ئه‌و به‌جی‌ی هیشته‌وه هه‌ستی پی ده‌که‌م و هه‌میشه‌ش هه‌ستی پینه‌که‌م».

کازانتزاکیس هه‌زی له وه‌رگیرانی شوننه‌واری کلاسیکیش هه‌بوو، له به‌کینک له نامه‌کانی‌دا ده‌نووسی: «خوزیا پینچ سه‌د سال ژیاها‌م تا توانیها‌م ته‌واوی شوننه‌واره‌کانی کلاسیک وه‌رگیرم». مه‌بدانه پر جوزه‌کانی رزمانی «نازادی یا مه‌رگ» گرت ده‌گره‌وه. گرت دورگه‌یه‌که له مه‌دیترانه که پتر له هه‌موو جینکایه‌ک به‌ر له میژوودا شه‌ر و هه‌رای له‌سه‌ر ساز بوو. ئه‌م دورگه‌یه له به‌ر نه‌وه شوننی به‌یه‌ک گه‌بشتنی سی قاره‌ی ناسیاو نه‌فریقا و ئوروپایه، به‌کینک له بنکه‌کانی گرنگی شارستانییه کزنه‌کان بوو. بینگومان شارستانییه‌تی پرشنگداری یونانی قه‌دیم به‌م دورگه‌یه قه‌رزداره. ۳هه‌زار سال پینش زاین شارستانییه‌تی ده‌روشاو له‌م دورگه‌یه‌دا هه‌بوو و هینشتا ویزانه‌کانی کوشک و عیبا‌ده‌تخانه‌کانی هه‌ر ماوه. نیزیکه‌ی سالی ۱۷۰۰ی پینش زاینی بوومه‌له‌رزیه‌کی به‌سام ئه‌م دورگه‌یه‌ی له‌رزاند و کوشکه‌کانی ویزان کرد. به‌لام دووباره هه‌موو شت دروست کراوه و شارستانی پرشنگداری «منیوان» له سه‌ده‌ی ۱۷ تا ۱۵ی پینش زاین گه‌بشته ئه‌وپه‌ری دره‌وشان. له‌و کاته‌دا بوو که توانایی ده‌ریایی و شارستانی «پینش هیلنی» کرت گه‌بشته به‌رزترین پله و په‌ره‌ی گرت. له ئاخه‌ری سه‌ده‌ی یازده شارستانی کرت به‌ره‌و فه‌وتان رژیشت. ئه‌م دورگه‌یه بوو به‌ه‌شینک له ملکی یونان. دوای مردنی ئه‌سکه‌نده‌ر و بلاو بوونی ئیمپراتوری ته‌و کرت نیوه سه‌ریه‌خوژی وه‌رگرت. به‌لام له ئاوه‌دانی و شارستانی خه‌به‌رنک نه‌بوو. خه‌لکی کرت به‌ دزیه‌تی ده‌ریایی ده‌ژیان و ده‌بوونه کۆسپی ده‌سه‌لاتی رومی به‌سه‌ر ده‌ریاکان‌دا ئاخه‌ره‌که‌ی سالی ۶۷ی پینش زاین ئه‌م دورگه‌یه که‌وته ده‌ستی رومی‌یان. له‌م میژوه به‌دواوه چاره‌نووسی کرت-یش وه‌ک هه‌ریه‌کانی رومی روزه‌هلاتی لی‌هات.

له سه‌ده‌ی ۱۹ی زاینی‌دا موسلمان به‌سه‌ر ئه‌م دورگه‌یه‌دا زال بوون و ده‌سه‌لاتی ده‌ریایی مه‌دیترانه‌ی روزه‌هلاتیان گرت هه‌ست. ماوه‌یه‌کیش ئیمپراتوری بیزانس و پاشان وینیزیه‌کان له‌وی حکومه‌تیان کرد و بورج و قه‌لای زوریان له شوننی به‌ناوی «خه‌نده‌ق» دروست کرد که ئیستا ناوی «کاندی» یه. به‌لام سالی ۱۶۴۵ لاقی عوسمانی گه‌بشته وی و سالی ۱۷۱۵ قه‌لای ئینیزیه‌کان به

دهستی تورکه‌کان گیرا. عوسمانیه‌کان جازینکی دیکه نیسلامیان هیناوه نهم دورگه‌یه. سدرده‌می کزیده‌تی و چه‌وسانه‌وهی کریتبه‌کان ده‌ست پینکرا. خه‌لکی کریت له ناخری سده‌ی ۱۸ و سدرده‌تای سده‌ی ۱۹ له تورکان هه‌لچه‌رخینه‌وه. به‌لام راپه‌رینه‌که‌یان سهرکوت کرا. پاش راپه‌رینکی‌تری خوزیناوی، فرمانی سالی ۱۸۶۸ تا راده‌یه‌ک خودموختاری دا به کریت. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش له بهر زولم و زوری تورکه‌کان سالی ۱۸۹۷ به پشتیوانی چه‌کدارانه‌ی یونان شورشی گشتی و گه‌وره ده‌ست پینکرا و ده‌ستی عوسمانیان له‌م دورگه‌یه کورت کرایه‌وه و سهریازانی تورک ۱۸۹۸ دورگه‌یان چول کرد. پاشان کریت به چاره‌دیزی ده‌وله‌ته گه‌وره‌کانی ئوروپایی که‌وته ژیر سهرپه‌رشتی ده‌وله‌تی عوسمانی و پاش شه‌ره‌کانی بالکان سالی ۱۹۱۳ به ته‌واوی ده‌گه‌ل یونان که‌وت.

خه‌باتی رزگاربخوازی کریتی‌بان له سهرانسهری سده‌ی نۆزده‌ه‌ه‌ی دژی تورکه عوسمانیه‌کان چوارچینوهی نه‌سلی کتیبی «نازادی یا مهرگ» پینک دینی. نهم رۆمانه له هه‌وه‌لین دیتن‌دا وه‌ک رۆمانینکی میژوویی دینته بهر چاو به‌لام به هیزینکی وه‌ها سهرکیش له چوارچینوهی ناسایی «رۆمانینکی میژوویی» ده‌رده‌که‌وی که پاله‌وان میکلسی قاره‌مانی کتیب، له تووره‌یی‌دا، نیستکانی شوشه‌ی ئاره‌ق‌خزری خانه خوی تورکه‌که‌ی به دووقامک وردو خاش ده‌کات. نووسهر له‌و باره‌وه له جی‌یه‌ک ده‌نووسی: «تۆ تاقه که‌سینک نی، له‌شکرینکی! نه‌گهر تووره‌ی نه‌وه یه‌کینک له باپیره‌کانتیه له هه‌ناوت‌دا ده‌نه‌رینی و که‌فی هیناوه‌ته سهر لیبانت، نه‌گهر خۆشت ده‌وی، دیسان نه‌وه یه‌ک له باپیره‌کانتیه که له قولایی هه‌ناوت‌دا قاقا لی ده‌دا...».

نووسهر له‌م کتیبه‌دا سهدان که‌سی خۆ ولاتی‌دورگه‌ی نیشتمانی‌خۆی دینیتیه سهر شانۆ که زۆریه‌یان تارمایی‌باووپاپیرانی خۆیه‌تی و له‌م به‌زم و ره‌زمه‌دایی په‌روا نشانیان ده‌دا. چونکه‌به راستی له زه‌ینی هونه‌رمه‌ندا، له نیوان نه‌و دوانه‌دا ناکۆکیه‌ک نیه. نهم رۆمانه له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که باسی شۆرشی نیشتمانی کریت له سالی ۱۸۸۹‌دا ده‌روانیتیه به‌سهرهاتی نه‌فینیش که له‌سهر نامینه جوانی چه‌رکس ژنی نوری به‌گ یه‌کینک له پیاو ماقوله‌کانی تورک، له نیوان دوو قاره‌مانی کریتی‌دا رووده‌دا. به‌لام نه‌وه ته‌نیا وینه‌یه‌کی رووکاری شپه‌زه‌و ههر له‌و کاته‌ش‌دا رازاوه‌ی رۆمانه‌که‌یه. نیونکی رووداوه‌که له شاری کاندی «جی‌ی له دایکبوونی نووسهر» رووده‌دا و له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که خۆینه‌ر ده‌بی خۆی له‌به‌رامبه‌ر زه‌بری به‌ دوا‌ی یه‌ک دایگری، ده‌که‌وینته ژیر ته‌ئسیری هه‌ستینکی وه‌ها به‌هیز و شادی هینه‌ر که ده‌لی‌ی نهم شاره و دانشته‌وه‌کانی له نیشتمانی‌خۆی باشتر ده‌ناسی. نووسهر به‌ قه‌له‌می سبهرای په‌رده‌کان ده‌درینی، فیداکاری یا ترسه‌نۆکی ههر به‌ک له قاره‌مانه‌کان به جوانی ده‌رده‌خات. به‌م وه‌سفه واده‌کاشانه‌هه‌ره به‌ترسه‌کانیش بۆ دیتن بپن. ده‌لی‌ی قاره‌مانی نه‌و کتیبه هه‌موویان له نوورینکی نه‌به‌دی‌دا شۆراونه‌وه‌و له بهر نه‌وه له گونا‌جباری وه‌حشی‌یه‌وه بوون به‌ رۆله‌ی خودا. به‌لام نا... خودای نه‌قین و خۆشه‌وستی قه‌ت بۆ نهم خه‌لکه نه‌بوه، به‌لکو خودای توپه و تۆله، واته نهم خودایه‌ی که له کتیبی زه‌مانی کۆن (ته‌ورات)‌دا ده‌بینین.

چیرۆکی کتیبه‌که فره‌ ته‌کان ده‌ره‌و زۆر له رووداوه‌کانی له‌وانه‌یه جینی‌باوه‌ر نه‌ین، به‌لام ههر که‌سینک تۆزینک شاره‌زای وه‌زعی کریت و میژووی نه‌و بی، ده‌زانی که قاره‌مانه‌کانی کتیب

راستن. هر چند نووسر هیندی لهوانی گه‌وره‌تر له واقع نشان داون. نه‌ویش خزی مهرچی بنه‌ره‌تی حماسه‌یه‌کی ره‌سه‌نه. ده‌بی وه‌بیر بیه‌وه که داستان له کوئی و له چ زه‌مانیک‌دا رووده‌دا. له دورگه‌یه‌کی له دنیا دور که‌وته که سالانی زور له ژیر که‌له‌وه‌ی ئیستماری عوسمانیه‌کان‌دا بوه و هیچ ده‌ستیک له هیچ شونیک بز یارمه‌تی نه‌و درژ نه‌کراوه، ته‌نیا کریتیه‌کان خزیان بوون «به تفه‌نگه‌کانی خزیان خودایان بانگ کرده، له ده‌روازه‌ی خودا زاوه‌ستان و تفه‌نگه‌کانیان به‌ره‌و خوا ته‌قاندوه تا نه‌و گوئی لی بیت. به‌لام نه‌و نه‌ی بیستوه».

هر له‌م دورگه‌یه‌بوو که ۲۰۰ شورشگیر و ۶۵ قه‌شه دوشه‌وورژ له عیباده‌تخانه‌ی «نارکادی»‌دا له‌به‌رامبه‌ر ۱۵۰۰۰ تورک‌دا به‌ره‌ره‌کانیان کرد. ناخه‌که‌ی که دوژمن ده‌رگای عیباده‌تخانه‌ی په‌لاماردا، شورشگیرنکی گه‌نج به‌ ده‌مانچه بوشکه باروته‌کانی ناگردا که له عه‌مباری ژیرزه‌وی داترابوون له نه‌تیجه‌دا عیباده‌تخانه رووخا و ۶۰۰ ژن و مندال که له‌ویندا خزیان شاردبزه له‌گه‌ل سهدان که‌سی به‌رگری و په‌لامارده‌ر له‌م ته‌قینه مه‌زنه‌یه‌دا له به‌ین چون

نازادی یا مهرگ! کریت دورگه‌یه‌که له‌وی‌دا ناگر له دوا‌ی ناگر بلیسه ده‌دا. ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می ناشتیش‌دا زور له قاره‌مانه‌کانی نه‌م داستانه ناگری نه‌هریمه‌نی بز پشه‌وه‌یان ده‌با. نه‌وان وه‌ک باو ویاپیران‌یان له مهرگ ناترسن. هه‌ز له ژیانی مادی ده‌که‌ن. له‌وانه‌یه کرده‌وه‌ی نه‌وان له لای نه‌م گیانه پاریزگارانه‌ی که له شیمالی سیس و بی‌ه‌تاوی ئوروپا ده‌ژین به‌ گوناح دابنری. به‌لام له سه‌رکریت ته‌پ و تیزی نور و ناگر هه‌لده‌ستی. نه‌م کتیبه حماسه‌ی قاره‌مانی، فاجیه‌دی ئینسانی‌یه.

بز خزی دنیا‌یه‌که پر له خزه‌ویستی، پر له نور و ناگر که هه‌لزه‌ک به‌ بالی‌پان و پلاو له سه‌روه‌ی ده‌فرین‌دایه. نه‌م هه‌لزه‌کازانتزاکیه‌سه.

نازادی یا مهرگ

پالنهوان^(۱) میکنلس وه ک هموو جار که تووره دههوو، ددانی دهچیرهوه دههرد. دهاتینکی لای راستهی له لیبوی هاتپوه دهرو له رهشایی سمبلی دادههروقا. له «کاندی» پینان دهگوت «پالنهوان بهرازه» نهم ناوهی چاک ری دهوهشاوه. له کاتی توورههرونی تهواودا، بهو چاوه خرو لیلاته و پشت ملی کورو دهرههرو و سینگکی پان و بههیزی و بهو ددانه دهه پهرهوهی بهراستی وه بهرازنگ دهچوو که چاوی به مرزف کهوتوه و هستارهته سهر پاشوان، نامادهی نهمباز هرونه.

نهو نامهی بهدهستههوه بوو پینچاههوه و خسته بهر پشتیندی ناوریشمی. ماوهبهکی زور وشه به وشه نامهکی حنجه کردبوو تا له ماناکهی تی بهگات. له بهر خزیهوه گوتی: «نهو سالیس نایهتهوه! دیسان دایکی چاره رهش و خوشکی زهحه تکبشی بی نهو جیژنی پاک دههکن. گزیا تاغا هینشتا هه دهخوینی!...»

ناخر نهو ناغایه چ دهرسیکی ژاره مار دهخوینی و تاکهی نهبی بهخوینی؟ له رووی هه لئایه دان به شهرمهزاری خزی دابنی و بینهوه کریت، چونکه کچه جووله کینکی هیناوه!....

ناخ، کوستاروس، برا خزشهویسته کهم، بهراستی نهم کوره ناسک و نارنجی بهی تز خوینی بهمهالهی نیمه پیس کرده! خوزیا تز زینلوو های و نهم کوردهت وه ک مشک بهلاقیک ههلاهسی باه.

راست هزوه. پیاونیک بوو وه ک دینو، سهری وه میچی دوکانه که دههکوت. که دههات هستی. پینچی به گولنگی که پرچه نالوزه کانی راگرتپوو، کراوه. پالنهوان میکنلس پینچه کهی گرت و دووباره توند له سهری هالاند. پاشان خزی گه پانده دهرکی دوکان و هه لهوی بز ههوا ههین راههستا.

کارتوسی شاگرد دوکان، له پینش نالقه تهنافبکی کهشتی کروشهمی کرد بوو. نهو کوره گوندی بهکی کورته بالا بوو که ترسی له سهروچاو دههاری. رهنگی پینستی وه ک قه رهلوو رهش بوو. چاوی ترسه نوک و هه لئساری هههرون. له بهنوه را چاویکی له دههروبهری خزی کرد، واته له پاپوره کس و ستلی رهنگار رهنگ و بزشکهی قهل و زنجیری نهستوری لهنگه ری کهشتی و گشت کهل و پهل دههیاوانی که له دوکان دا هههرون.

(۱) لیره دا پالنهوان وه رگیزاوهی وشه ی کاپیتانه که به پیای نازاو شه رکهرو نه ترس دهگوتری. (داس آکل صادق هدایت) نمونهی نهوانه به. نهو پالنهوانانه خاوه نی سروشتی راستی و پیاره تی و فیداکاری و جوامیرین. «وه رگیزی ف»

به لأم نهونده هه راسان بوو له راستی دا بینجگه له خاوه نه که ی خوی که به قه لافه تی زه لأم چوارچیوهی ده رگای پر کردبوو و به توردهی له له ننگه رگا رامابوو، هوشی له هیچ نه بوو. پاله وان میکینس ماسی بوو. به لأم نهو پنی ده گوت: «خودان» (۱) و له به رامبه ری دا له ترسان ده له رزی. پاله وان میکینس بوله بۆلینکی لی هات و له بهر خویه وه گوتی: «ده لئی» نه م شهو گرفتاریم که مه، نهو سه گهش بانگی کردووم بۆ مائی خوی! ناخر چکاری به منه؟ خه می برازا که م که م بوو، نه وهش بوو به سه ربار. دایکی وسته بووی نامه ی بۆ بنووسم و منیش نووسیم. تا عوون بیبا» پاله وان میکینس له لای چه پی خوی، ته ماشای ده ریو لوتکه و پاپۆرانی کرد. لوتکه وانده کان، عه مباله کان به نینو بۆشکه ی رۆن زه بتوون و شه راب و خر نویی شامی دا هاتوو چۆیان ده کرد. هه راهه رایان بوو، چنیویان ده دان، گاریه کانیان بار ده کرد و یا به تالیان ده کردن، وه په له که وتبوون تا پینش رۆژ ناوا و داخستنی ده روازهی شار ئیشی خۆیان ته واو بکه ن. ناوی ده ری ده هاته سه رو بۆنی نارنجی رزیو خرئوب و شه راب و رۆن زه بتوون له له ننگه رگا ده هات. دوو سی ژنی مالتی وه نیو که وتوو به جلی رهنگاو رهنگ و جلف له سه ر ئیسکه له ی له ننگه رگا راوه ستا بوون. و به دهنگی گهراو له گه ل لوتکه وانیکه ورگ زل که به لوتکه ی پر له ماسیه وه له راوه ماسی ده هاته وه گالته بیان ده کرد.

خۆر له ناسۆی رهنگ سووری رۆژ ناوا، ناوا ده بوو. ناخرین رۆژی مانگی مارس ته واو ده بوو. بایه کی ساردی شه مال ده هات و شاری کاندی له سه رمان ده له رزی، دوکانداره کان ده ستیان رنک ده خست و قاچیان له عه رزی ده دا بۆ نه وهی گه رم به نه وه، کولای گیا به همه نان و یا شه رابی «رزم» یان ده خواره وه له لوتکه ی چه پای «سترومبول» له دووره وه به قه ربار بوو. دوورتر چه پای «ئیدا» راست بیژوه و به فرینکی قورس و به ستراو له دۆل و لاپالان، پاریزراو له با بریقده ی ده هات. وه تیتۆلینکی سه پی ده چوو که کرایشته وه. به لأم عاسمان له سه ر له ننگه رگا ساو و پاک وه ک تاوینه ده ده زه وشا.

پاله وان میکینس ته ماشای قه لایه کی ده کرد که له لای راستی نهو له به ره گه ی له ننگه رگا به رز بیژوه و دیواره کانی یادگاری سه ده ی (قبنیز) که به دهستی ره عبه ته کانی مسیحی دروست کرابوون، شاری کاندی یان ده ورده دا بوو قینیزیه کان و تورکه کان و یونانیه کان بناخه که یان به خوین ناو دا بوو. شیره کانی مه رمه ری که کتیبی ئینجیل یان به چنکاله وه بوو، ته ورزینه کانی تورک که هیندیکیان له به رده گانی سه ر ده رانه ی بورجی قه لا چوو بوونه خوارو هه ر وه ک خوی مایۆنه وه، یادگاری نهو رۆژه خویناویانه ی پایزی بوون که تورکه عوسمانیه کان پاش چهند سال گه مارۆی نا هومبیدی به سه ر شاری کاندی دا زال ببوون. نه مرز گیاو گۆن و هه نجیره کینیلکه و پنگ له قه لشته برده کان دا شین ببوون.

پاله وان میکینس سه رو بهی قه لای ته ماشا کرد و ده ماری لاجانگی هه ستان و هه ناسه په کی ساردی هه لکینشا.

(۱) له ده قه که یدا ته ریاب نووسراوه.

له بن نهو پورجه، له پشت نهم دپواره که شه پزلی ده ریای وی کهوت. نهو زیندانه له عنه تبه هه لکه وتپوو که شه وانه مه سیحیه کانی زنجیر کراوی تیندا مرده بون. پاله وان میکلیس له بهر خو بیری کرده وه: «له شی مرزئیکی (کریتی) بهر هه موو تواناو هیزه وه ناتوانی گیانی نهو هه لگیری. به لی ناتوانی... من له خودا ره نجاوم که بزچی له شی نیمه ی کریتی له پولا دروست نه کرد تا توانیبامان سه د سال، دو سه د سال و به لکوو پتریش تا رژی نازادی دورگه که مان بهر به ره کانی بکه ین».

که وته بیری برازاکه ی دور له نیشتمانی که به دابی نورپایی یان په روه رده ده کرا و دیسان تووره بوو له بهر خزیه وه گوتی: «نیژن له وی دهرس ده خونن، به لام دیار نیه چ زانستنی که شه یانی ده خونن! نه وه ش وه ک «جس گورک» ی مامی که مامزستای مه دره سه یه، ناغا مامزستایه ک، لوت بهر زینک، عه ینه که کی قهر نه بووی لی په یندا ده بی».

له بهر تووره یی تفی فری دا و که م ما هوو تفه که ی بگاته دوکانی ناغا دیمیتروس که راست بهرام بهر دوکانی نهو گیای ده رمانی ده فرؤشت. دیسان له بهر خزیه وه گوتی: «نه ی بهر ی به فیزی میکلیس شیت که به تورک خور ناسرا بووی، توکه قهت له بهرام بهر زالم دا چوکت دانه دا بوو، نیستا بزانه چت لی به سه ر هاتوه!».

با پیره گه وری به سامی نهو میکلیسه شیت، به هه موو تین و توانای له له شی دا زیندوو بزوه. تا نهو کاته ی نهو با پیره بهر زه کوپ و نه وه ی هه بن، به راستی نه مرد وه.

پیره پیوانی کاندی جارویار باسیان ده کرد که له رزه کانی دورگه ده سو راوه و ده سته خه پله کانی به بهر چاوه وه ده گرت و ته ماشای ناسوی دوری ده کرد تا نهو پا پزانه بهینی که ناوی نابون «که شتی موسکوی». پیره میرد فینسی گه وری به لاری له سه ر ده نا به درزی دیواره کانی قه لای کاندی دا هاتوو چوی ده کرد، پالی وه بورچی له عنه تی ده داو رق به رقه ی تورکان «گورانی مه سکوه ی» ده گوت. ده یانگوت ریش و پرچی درژ بوون، چه که می درژی له پی ده کرد و قهت ده ری نه ده هینان. کراسی ره شی ده بهر ده کرد و وه ک «کریت» تازه دار بوو.

رؤزه کانی په کشه مز دوا ی نوژی مس، به کزنه که وانیک که یادگاری با به گه وری بوو ده گه را. واته که وانه که ی ده شانی ده کرد و جزر کیکی پر له تیری به خزه هه لده واسی.

پاله وان میکلیس بزوی تینک نان و به بزله بول گوتی: «نه وانه پیاو بوون! به لی نه وانه پیای به راستی بوون نه ک وه ک نیمه ژنانیله! ته نانهت ژنه کانیشیان له خویان که متر نه بوون له وانه یه دپتریش بوون. به داخوه جسنی ناده میزاد بهر و پاشه وه گه راوه ته وه.

جارنکی تر بیره وهره کان هیرشیان بزو میشکی پاله وان میکلیس هینا. با به گه وری و دایه گه وری هاتنه وه بهر چاو. پیریزنکی رهق و تهقی وه حشی به نینوکی تیز و ره شی پر له چلک. پیریزن کاتینک پیرو که نه فت بهو، مالی پر له کورو نه وه ی به چی هینشتوو چوو بوو نه شکه وتینکی قولی سه رووی گوندی له بن چپای «تیدا» بیست سالی ته واو هه ر له وی ماهزوه. هه ر رژی په کینک له نه وه کانی که له و ده ورو بهر شو یان کرد بوو، نانینکی جزو چه ند ده نکه زیتون و گوزه له شه را بینکیان بز ده برد، ناویش چه ندی ریستبای له نه شکه وت دا هه بوو. رژی جیژنی پاک-یش دوو هیلکه ی سوور کراوی بز ده برا تا بز مه سیح جیژن بکات. پیریزن هه موو

رؤزی به پرچی نالوز و بلاوی به نینوکی درژ و کزنه کراسبکهوه، به رنگی په‌ریو و قه‌لافه‌تینکی وه‌ک رموزنه ده‌هاته ده‌رکی نه‌شکهوت و ته‌ماشای خوری ده‌کرد که تازه هه‌لده‌هات. ماوه‌به‌کی زور باسکه ره‌قه‌کانی بز راده‌وه‌شاند، دیار نه‌بو له‌به‌ری ده‌پارننه‌وه یا تف و له‌عنه‌تی ده‌کا. پاشان ده‌چزوه ده‌نه‌شکهوتی. بیست سال به‌م ره‌زاله‌ته رای بوارد. تا رؤزینکی به‌یانی نیتر که‌س له‌به‌ر ده‌رگای نه‌شکهوت نه‌ی دیت. مه‌سه‌له روون بوو. چون له‌دوای قه‌شهی گوندی، به چراهه چونه نه‌شکهوت، تهرمی سه‌رما بردویان له‌قه‌لشتینکی وه‌ک تاهوت‌دا دیته‌وه قاچیکی به‌ده‌سنه‌وه بوو، سه‌ری که‌وتبوه نیو نه‌ژنوکانی.

پاله‌وان میکینلس سه‌ری راوه‌شاند و رووی له‌زیندوان وه‌رگیرا و جارنکی تر مردووه‌کان له‌قوولایی ویژدانی‌دا بزر بوون.

له‌دووکانی روویه‌رووی نه‌و، ناغا دیمیتروس به‌چاوی ناوسا و خه‌والوو له‌سه‌ر نیو ته‌ختینکی به‌چووک دانیشتیوو، قاچی هاویشتیبونه سه‌ر یه‌ک و به‌میش کوژنک که له‌یالی نه‌سپ دروست کرابوو مینشه‌کانی له‌ده‌ورویه‌ری کیسه‌ی مینخه‌ک و بنیشت و دارچین و شوشه‌ی رزن ده‌رده‌کرد. ناغا دیمیتروس هه‌میشه وه‌ک زه‌عفه‌ران ره‌نگی زه‌رد و گه‌ش و شادنه‌بوو. جار جار خزی ده‌خوراند و باویشکی ده‌هاتی و چاوی له‌سه‌ر یه‌ک داده‌نان تا ده‌مینک خه‌وی لی به‌که‌وی. هینشا ته‌واو خه‌وی لی نه‌که‌وتبوو، وای زانی که له‌و به‌ره‌وه پاله‌وان میکینلس ته‌ماشای ده‌کا. میش کوژه‌که‌ی به‌دابی سلاو بز راوه‌شاند. به‌لام دراوسی‌ی له‌تفنگی فیل ده‌ره‌ریو رووی لی وه‌رگیرا ناچار ناغا دیمیتروس ده‌ستی کرده‌وه به‌باویشک و ویژنکان.

پاله‌وان میکینلس ده‌سته نه‌ستوره‌کانی له‌به‌ر پشتین راگرد، نامه‌پنچراهه‌که‌ی دیته‌وه، ده‌ری هینا و ورد وردی کرد و به‌بزله‌ بزل گوتی: «وادیاره‌ ماموستایه‌ک بز به‌دناو کردنی بنه‌مالی نینه به‌س نه‌بوو، نینستا یه‌کی دیکه‌ش ده‌یه‌وی بیینته‌ ماموستا! نه‌ویش کوری کی؟ کوری تو «کوستاروسی» برام، تو بووی عه‌مباری باروتت ناگردا و عیباده‌تخانه‌ی «نارکادی» ت به‌هه‌موو پاکه‌کان و خاجه‌کانی عیسا و قه‌شه‌کان و مه‌سیحیه‌کان و تورکه‌کانه‌وه ته‌قاند.»

«ده‌لاک» ی دمبه‌کچی مه‌شهور که عه‌بایه‌کی له‌خو وه‌رگرتبوو به‌په‌له بز لای له‌نگه‌رگا ده‌رویشت تا بوشکه شه‌رابینکی کیساموسی وه‌رگری که رای نه‌سپاردبوو. له‌دوور چاوی به‌پاله‌وان میکینلس که‌وت که پینچه‌که‌ی هیناوه‌ته سه‌ر برزیان، زانی که خزی نیه. لای‌دا و له‌به‌ر خزیه‌وه نوزه‌ی ده‌هات و ده‌یگوت: «دیسان نه‌و جانه‌وه‌ره خه‌راپ هه‌ستاوه!».

ناخره‌که‌ی رژی به‌سه‌رچبای «سترومبول» دا ناوا بوو. کولاته‌کان تاریک بوون سپبایی مناره‌کانی ره‌نگیان گزرا. له‌له‌نگه‌رگا بازرگان و کاسپکارو لوتکه‌وان و ته‌نانه‌ت سه‌گه‌کانیش گه له‌به‌یانیه‌وه تا نه‌و ده‌م وه‌ری بوون هه‌ستیان به‌هیلاکی کرد. هه‌وا نارام ده‌بوو. پاله‌وان میکینلس کیسه‌تووتنی له‌به‌ر پشتی هینا ده‌ر، سیفاریکی هه‌له‌به‌ست و که‌م که‌م قینی نیشته‌وه. له‌گه‌ل ریشی ره‌شی ده‌ستی کرد به‌یاری و به‌ناره‌نار ده‌یگوت: «کوره‌که‌م، کوره‌چکوله‌که‌م تراساکی به‌و من ناترسم، نه‌وه که شه‌رافه‌تی بنه‌مالی نینه‌ رزگار ده‌کات. هه‌ر نه‌وه شوریه‌ی مامی «چس گورگ» و برازا لوت به‌رزه‌که‌م که شه‌رم نه‌یگرتوه خونینی نینه‌ی له‌گه‌ل خونینی ژنه جووله‌که‌ی به‌ک پیس کرده‌- ده‌شواته‌وه. نه‌و چرای بنه‌مالی نینه هه‌ل ده‌کات.»

نهوهی گوت و له پر ژبانی به جوان و خودای به دادپهروهر هاته بهرچاو و نیتتر عهیبی له خوا نهگرت. تورکینکی پیرو کورته بالا، به روومه تینکی کوسه و کوزه کراسینکی خاوبن، به ترس و لهرزوه لی زی وه نیریک کهوت. سهری ههلبنا و تهماشای پالهلوانی کرد. پالهلوان دیتی و سهرنکی راهه شاند و پرسى :

- عهلباغای چت گه ره که؟

عهلباغای دراوسى زی نهو هوو. بهلام پالهلوان میکینلس ههر نهی دهزانی هه به. نهو لهم شهبتانوکه نه نیر نه منی بانه بهزار هوو. عهلباغای کاتی پاش نیوه زوی له گهل ژنه پونانپان به گوره وی چنین و قسهی ژنانه رابده بووار. پیره میزد گوتى :

- ناغا نوری به گ منی ناردوه. سلای لی ده کردی و ده بگوت زوی پى خوزه که نه م شو زه حصدت بکینشى و میوانى من پى.

- زور باشه. پینشتر نوکه ره کهی خزی نارد هوو. تو وه دوای کاری خوت که وه.

- گوتى کاری زور پینوستى به تو هه به.

- گوتم برز وه دوای کاری خوت که وه.

پالهلوان میکینلس نهی ده توانى نه م دهنگه بهیبسى که وه ک دهنگی خواجان ده چوو. عهلباغای پى دهنگ هوو، به ترسه وه به پى دیواردا فیزمالکی دایه و رزیشت.

پالهلوان میکینلس له بهر خوزه گوتى : «من کارم بهو ماله تورکه نهی. نازانم نهو سه که چی له من دهوی؟ من ناچم. نه گهر کاری به منه، با خزی بپنت». پاشان بانگی کرد :

- هزی کارتیبوس... وه ره، بهچزوه مال و ماپنى من ناماده که! پالهلوان له پر له سهری دابوو به سواری خولنک بنا و بهحه سینته وه. بینگومان پاش گهران، نیتتر بهری باهه گه وره و دایه گه وره و برازاکه ی و نوری به گی نه ده کرد.

بهلام لهو کاته دا که ده بویست دوکانه کهی دابخت، له کزلاته وه دهنگی حبله به کی شادو پشوو تازه ی هاته گونچکه. حبله ی نه سپه کهی ناسی و روى وه رگبیرا. نه سپینکی کونت ههر بریقه ی ده دا به ره سنى و به ناز وا ده هات که هه موو له شى هه لى لی هه لده ستا. کوره تورکینکی پینخواس جله وی نه سپه کهی گرتوو. نه سپى پى لغاوى به شاری کاندی داده گبیرا، تا ناره قه ی لی وشک بپننه وه. نهو نه سپه ده پى به سهره وه له رنگای دووره وه هاتپى. چونکه له زارو سنگ و نیوزنى هه لم هه لده ستا. بهلام هه پوان هینشتا له تین و توا نه که وتوو. ده ی پرماند، پاله تهره کانی راده وه شاند، ده ی حبلاند و جارویار سمکولی ده کرد. دهنگینک له دوکانی ناغا «پاراسکه واس» ی سهرتاش هات و گوتى :

- نه وه نه سپى نوری به که. کورینه باشی تهماشا کهن پینچ شه ش کهس که سدریان نه تاشی هوو، به کبش به ریشی ساپونواى چونه ده رکی دوکان و واقبان ورما. کابراه کی «مالاهاى» به ریشینکی ره شى وه ک ریشی بزن گوتى :

- سویند نه خزم نه گهر له من بهرسن له نه سپى نوری به ک و ژنه که ی سهرپشک به، من نه سپه که ی هه لده گرم.

پاناروس-ی رهنگرئو که تازه ریشی تاشی هوو، له بهر نه وه ش که سمینلی درئو و داو داوی

وهك پشيله‌ی هه‌بوو، مېستېگري- شیان پې ده‌گوت، هه‌لېدايه و گوتې :
 - كه‌لله كه‌را نامېنه خانم يارويه‌كي شاز و بې وښه‌يه. ته‌مه‌نی له ۲۰ سال پتر نيه. زوريش شوخ و شه‌يتانه. نه‌و هه‌لېژيره، به‌ده‌خت، هه‌رامدت له تازيه بېنه ده‌را ريش بزن گوتې :

- پېم گوتې نه‌سپه‌كه‌م پې باشتره. من خزم به تېكه‌لاوي له‌گه‌ل ژنی تورك پيس ناكه‌م. وه‌ستا «پاراسكه‌واس» ی ده‌لاك كه‌ مقه‌ست به‌ده‌ست ده‌ره‌ري بووه ده‌ري، به ده‌نگېكي نه‌رم گوتې :
 - كورينه، من نه‌سپم ده‌وي و نه‌خانم. نه‌وان هه‌موويان ده‌ردی سهرن. ريش بزن رووي وه‌رگنرا و گوتې :

- نه‌حمه‌ق، ژيان گشتی ده‌ردی سهره. مرؤف نه‌گه‌ر به‌خوازی ناسووده بې، ده‌بې بېري. من نه‌وه پېنت ده‌لېم كه‌ له‌و هارت و پورتانه به‌نېمه‌ی «كړيتی» نه‌لی، چونكه نه‌گه‌ر بزانیڼ نه‌و قسانه به‌ نیازی خه‌راپ ده‌كه‌وي. زینده به‌گوت ده‌كه‌ين.

وه‌ستای فقير له‌رزی. نه‌و مرؤفینکی ساكار و لاواز به‌چوك و به‌عه‌ده‌ب و مېه‌ره‌بان بوو له دلی خزی دا ده‌يگوت : چوڼ توانويه بز سه‌روو ريش تاشینی نه‌م وه‌حشيانه له‌كړيت دا بېنېته‌وه. هه‌موو جار كه‌ چياينېه‌كي كړيتی له‌ ده‌ركی دوكانه‌كه‌ی په‌يدا ده‌بوو، وه‌ستای ده‌لاك تېك را‌ده‌بوو. به‌تهرس و له‌رزه‌وه ده‌ی روانيه قه‌دو بالای، له‌ خزی ده‌پرسی له‌كونه‌ ده‌ست پې پكات؟

چيايي كه‌ چهند مانگ بوو ريشی نه‌تاشی بوو، حه‌مامی نه‌كردبوو، نه‌ی ده‌زانی چهند ساله سه‌ری نه‌تاشيوه. وه‌ستا ده‌لاك خاوتی را‌ده‌وه‌شاند، ده‌ستی ده‌دا مقه‌ست و به‌ ده‌وری كورسی كابلج كړيتی دا ده‌گه‌را كه‌ له‌ به‌ر تاوېنه ته‌ماشای خزی ده‌كرد. نه‌و موشته‌ريه سه‌پره، ده‌لاكی ده‌خسته بېري نه‌و به‌رانانه كه‌ وه‌پېش مېنگه‌ل ده‌كه‌ون. يان ده‌ی خسته‌وه بېري «من مېماس» نېمامی شوانان كه‌ «پاراسكه‌واس» خزی جارنك وښه‌كه‌ی له‌په‌رده‌يه‌كي نه‌قاشی دا دېبوو. كابلرا نه‌وه‌نده‌ی تووك به‌سه‌روو ريشه‌وه هه‌بوو كه‌ ده‌ سه‌رتاش نه‌يانده‌توانی پاكی كه‌نه‌وه.

له‌پر مقه‌ستی وه‌ستا «پاراسكه‌واس» به‌چوك ده‌بوزه. له‌ كام لاوه په‌لاماری نه‌و موو به‌رازه و نه‌و په‌شم و جه‌نگه‌له‌ به‌ ترسه بدات؟ وه‌ستای كزه لوك هه‌ناسینکی هه‌لده‌كېشا و بېرياری ده‌دا ده‌ست پې بكا. هاواری خوی ده‌كرد و سابوونی لی ده‌دا.

به‌ بېستنی قسه‌كاني ريش بزن وه‌ستا تېكرا بوو. پشووی نه‌ده‌هات. قسه‌كاني نه‌وی دووپاته كرده‌وه و گوتې :

- زینده... زینده؟ بؤچی ده‌تانه‌وی من زینده به‌گور بكه‌ن؟

- چونكه هېچ ده‌زانی نه‌وانه‌ی وه‌ك تو قسه‌ ده‌كه‌ن، نېمه‌چی يان پې نېژين؟

- نازانم... تكايه پېم بېژه.

- نېمه‌به‌وانه نېژين : مرده‌كان.

وه‌ستا ده‌لاك به‌ زه‌حمه‌ت تفي قوت دا و وه‌كه‌نه‌ی بېستنی له‌ قوژنی دوكانه‌كه‌ی دا مات بوو.

ستېفانيس گه‌مبه‌وانی پېشووی پابوری «عه‌يار» كه‌ له شورشى ۱۸۷۸دا تورك نوقمى يان

کردبوو راست له و کاته دا به شله شله به ویندا تی پر ده بوو: خزمپاره ی پا پوری تورکه کان نه ژنزی شکاند بوو. له و ده مه وه ده شه لی. به و کاره له گهره کی له نگرگا ده سوو راهه. ستیفانیس دوو گزچانی هه بوون. په کیان راست و لوس وه ک شهم. کاتینک رزژگاری «کریت» خوش ده بوو ده ی هینا ده، نه وی دیکه خواری به گری و گول، کاتینک په و ورده گه را و هه وا بزنی باروتی لی ده هات، به ده سته وه ده گرت. گه میه وان نه و رزژه گزچانه گری داره که ی به ده سته وه بوو. کاتینک و تووژی نه وانی بیست راهه ستا و گوتی:

- کورینه شهر مه که ن، کاره کان ده که ونه ری.

- بزاین ستیفانیس، تز بیژه، کامیانت ده وی؟

- نه ی گه وجینه! پاشه، نه وه روونه، سواری نه سپی به گ بم و نامینه خانیش باونمه پاش

ترکم، نه وکاره ی که [سن ژورژ] کردی!

موشته ریبه سهر تاشراو نه تاشراوه کان که نه وه یان بیست، به ک ده نگ هاواریان کرد:

- منیش، ستیفانیس، منیش، منیش، خوا له زارت پروانی!

پاله وان میکینلس ده نه سپه که راما بوو که به نازو فیز به پیش نه ودا ده هات و گهردنی درنژ وه ک گهردنی قوو هه لده ته کاند. نه سپ چاری به پیاوه که کهوت قوت بوو. ده تگوت ده یناسی.

پاش هیندی راما ن هیلاندی.

پاله وان لینی چوه پیش. چونکه خزی پی رانه گیرا، چوه نیزیکتر. بز نه وه نه ما بوو که نه سپه که بلاوینیته وه، ده ست له به ده نی گهرمی بدا، که فی زاری له ده ست به گری. کوره تورکه که تی گه یشت، نه سپه که ی راگرت. ده ستی قورسی پاله وان میکینلس که و ته سهر سینگ ی پان و به ناره قه ی نه سپه که که ملوانه په کی پیروزه و نیسکینکی فیلی له ملی کرابوو. ده ست به حه زو شوقه وه به سهر گهردن و لووت و نیو چازانی دا تی په ری و چوه نیو یاله تهره کانی. ههر به و شوق و زه وقه وه به سهر پشت و که فله ی دا هات و چوه به ر زگی که هه لی لی هه لده ستا. حه یوانی جوان و شوخ ملی راکینشا و له کاتینکا هه ناسه ی گهرمی به سهر پرچه ره شه کانی دا بلا و ده کرده وه هیلاندی. له پر که فی گه مه ی هه ستا. به ددان پینچی پاله وانی گرت و رای وه شانند و نه ی ده داوه. حه یوان به نیگای شه پتانی چاری له کابرای ریش ره ش ده کرد که له پیشی راهه ستا بوو. کابراش ده تگوت له خوشیان ده فری. پاله وان میکینلس قهت به م خوشه ویستی به ته ماشای هیچ ناده میزادیکی نه کردبوو. سه پروکه له گه ل نه سپ ده ستی به قسان کرد. حه یوان سهری به ردا بزوه و لا روومه تی وه ک لاواندنه وه له شان ی پاله وان ده خست. پاله وان به خنیرایی پینچه که ی له زاری نه سپ رفاند و هه روا به تهری له سهری ناوه. پاشان به کوره تورکه که ی گوت: «یاری ته واو بوو، ده توانی برزی». پاله وان میکینلس له کاتینکا هه روا ته ماشای نه سپه که ی ده کرد که دوور که و تبوو، له بهر خزیه وه گوتی: «ده چم!... به لی ده چمه لای!».

نهم بریاره ی کوتوو پر بوو. گورج گه راهه تا دوکانه که ی دا پخت و پاشان بز لای مالی نووری به گ که و ته ری.

به لام پاله وان ستیفانیس له کاتی لاواندنه وه ی نه سپ خزی لی ده بزه ناهوو، نیستا پالی وه دارنکی وا دابوو له سهر رنگای شین به بوه وه و سلوی لی ده کرد. پاله وان ستیفانیس له و پیاوه

زارشره نه ده ترسا. بز چما نه ویش بز خزی که سینک نه بو؟ بز چما نه و هر نه و گورگی ناودار نه بو؟ بز چما له هموو شور شه کانی ساله کانی ۱۸۵۴ و ۱۸۶۶ و ۱۸۷۸ دا، چند جار نالقه ی که ماروی ده زگای شهری تور که کانی نه شکاند بو بز یارمه تی به مه سبجه کان نازوقه و که له و پهلای له له ننگه رگا کانی دوور له مه پدانی شهر به تال نه کرد بو؟ کاتینک قه شه یان له توب به ست بو نوقی ده ریایان کرد بو، نه و هر چند خونی له نه ژنزه ده تکا، به مه له تا که نداوی سنت پلاژ چوو بو، نه و ناوانه ی که «نه نجه مهنی ناتین» بو که شتی به وانی به ناو بانگ «کورا کاس» ی که وری ولاتی مساری ده نارد به ددان گرتی و نیه و له بهر په لاماری لافاو نه جاتی دا بوون. نه و هس راسته که به دوی نه و دا، ژبان هیلاک و مال ویزانی کرد بو. جله کانی کون به یون. هینتا هر چه که پینه کراوه کانی سه رده می که شتی به وانی له پی دا بو. هه میسه به زه حه تینکی کزنه ده رانه هه تا له ننگه رگا ده چوو، ته ماشای لوتکه کانی ده کرد. نه گه ر دلی پر ده بو، پی ی گرنگ نه بو. پی خزش بو بونی قبری بز بیت و گونچه کی به ده نگی هاوار و به خیر هاتن و ده نگی لافاوه کان که وه به ردی له ننگه رگا کان ده کون بز رنگینه وه، له شینکی دا که وتوو، گیرفانی خالی و پانتولی دپاو بو، به لام دلی له قه فس سینگی دا به هیز راهه ستا بو. هر وه ک نیگارنکی له که شتی گنشاو ته ماشای ده ریای ده کرد.

نیستا دلبران خزی هاویشته وه سه ر گزجان و له پیش پالنه وان میکینلس چه تی بو، بانگی کرد و گوتی:

- بلی بز انم پالنه وان، داخوا نم وتووژوت به ست که له پیش دوکانی ده لاک ده ست پینکرا بو؟ نه گه ر قه رار بی له نه سپ و ژنی نووری به ک سه ر پشک بی، کامیان هه لده بزیری؟ پالنه وان میکینلس گوتی:

- من له گه ل قسه ی جلف نیوانم نیه... بی نه وه ی ناو به داته وه بز لای دوکانه که ی خزی که وته ری. به لام گورگی ده ریا ده ست هه لگر نه بو. وه سه ر خزی نه هینا و به دوی قسه که ی خزی دا گوتی:

- ده لین نوری له قوسته نته نیه له گه ل خزی هینا وه تی. له وه ده چی چه رکس بی. ده لبین ژنیک و حشی و جوانه. له و ژنانه به که پیاو ده خزن. «سی لوعبه تان» ی دراوسینی من له رنگای پیره دایک و قولره ش نه و ژنه فله به، له هموو رو دواوه کانی مالی نووری به گ ناگادار ده بن. خوا قه وه تی زمانیان بدا، له هه ر جیبه ک له م ده ورو به ره دانیشن، ده یگیر نه وه. پالنه وان میکینلس به تووره بی گوتی:

- پالنه وان ستیفانیس، پیم گوتی من قسه ی جلفم پی خزش نیه. مه له وانی سه ر ره ق دهستی هه لنه گرت، نه و نیجازه ی به گه س نه دده دا که قسه کانی به ری. ده زگای شهری تور که کان به و هموو توانا وه نه ی توانی بو نه و به تر سینی. نه و کاپراه کی بو که پاشه کسه به و بکا. ده بویه هه رچونیک بی گونچه که بز قسه کانی که شتی وان راهگری. ستیفانیس گوتی:

- پالنه وان میکینلس، له بهر خز مه به وه که نووری به گ دهسته برای تزیه. که وا بو تو ده بی هه رچی له مالی نه وان راده به ری، ناگاداری بی. وادپاره نم جه نایی به گه، نم درنده به ساهه، به

سه‌عات نارام و گوی له مست، خز ده‌خانه بهر پنی نهو ژنه وچاو له چاوانی ده‌کا، لهو کاته‌دا خانم سیفاری خزی به ملی به‌گه‌وه ده‌نی و که‌یفه‌که‌ی به وه‌ته‌خت ده‌کا. هه‌روه‌ها ده‌لین کاتینک نهو ژنه ولاتی خزی وه‌بیر دینته‌وه، ده‌که‌وینته یادی چادرو بزنی په‌ین و شیر و حیل‌ه‌ی نه‌سپان. له دین ده‌رده‌چی، فینجانه‌کانی چا ده‌شکینی. شوشه عه‌تره‌کان توور هه‌لده‌دا و له دایانه‌که‌شی ده‌دا...

ناخره‌که‌ی پاله‌وان میکیلس به مره مره‌ک سه‌گی کیشکچی کلیلی له بزمار هینا ده‌رو به توندی ده‌ستی پیره گورگی ده‌ریای له ده‌رکی دوکانی خزی وه‌لابرد. ستیفانیس نه‌گه‌ر خزی ویستبای نه‌یده‌توانی زمانی خزی گری بدا. باشتر بوو له هه‌وه‌له‌وه له‌گه‌ل نهو کابرا وه‌حشی‌به تووشی قسه‌وباس نه‌بایه، نیستا که ده‌ستی پنکرده‌وه، هه‌رچی ده‌بی با بیی. له‌بهر نه‌وه غیره‌تی بهر نه‌دا وچونی بزنی کرا به گورچی قسه‌کانی خزی ناوا کوتایی پی هینا.

وادیاره نهو خانمه نیره‌یی به نه‌سپی نوری به‌ک ده‌با، شه‌وی پینشو نوری ویستبوی له نامیزی بگری به لام نهو به‌رگری کردبوو. گوتبوی له پینش‌دا ده‌بی دلنی من رازی بکه‌ی. هه‌رچی داوات لی ده‌که‌م وابه‌که‌ی، نووری گوتبوی هه‌رچی به‌خوازی خزه‌ویستم. هه‌موو شتیکی من نی‌تویه. خانم گوتبوی ده‌بی نه‌سپه‌که‌ت بینه‌ه‌ساری، چراکان هه‌لگه‌ی تا من باش بیبیم. پاشان له بهر چاری من سه‌ری بیری. به‌ک به هه‌ناسه هه‌لکیشان سه‌ر به‌رده‌داته‌وه، ده‌چینه‌وه ژووری خزی، ده‌رگا له‌سه‌ر خز داده‌خات، ده‌ست و پینوه‌نده‌کان بیستبویان تا رزژ له ژووره‌که‌دا هاتوو چزی کرده و نالاندویه. من بزیه نه‌م حکایه‌تم بز گنیرایه‌وه که ناگادار بی. وادیاره له دوی ناردوی بچه‌ی لای. ده‌یه‌وی تو بیبئی. تو به‌چوو. عه‌لباغای بز منی باس کرده. نه‌ونده‌یه تو ده‌بی بزانی که عاشق و مه‌عشوق نیوانیان پس تینک چوه.

ستیفانیس ده‌سته زوره‌کانی خزی پینک داهیناو له‌وه که توانی بووی به بی ترس قسه‌کانی بکا، سوکبار ببوو. پاشان لی زیاد کرد و گوتی:

- پاله‌وان میکیلس، نه‌وه‌ی ده‌مزانی پینم گوتی، نیترا راست یان درز نازانم.

پاله‌وان میکیلس ده‌رکی دوکانی داخست وکلبله‌که‌ی خسته بهر پشتیند و رووی کرده که‌میه‌وانی پاپور نوقم کراو و به شینوه‌یه‌کی سوک گوتی:

- نینوه ده‌ریاوانه‌کان ریز له نامووسی هیچ که‌س ناگرن. که‌وته ری. ستیفانیس به «های» و، به بزهی لیوه‌وه گوتی:

نینوه‌ی هه‌رده‌وان ده‌چی ده‌گه‌ن؟ نینوه دوورتر له سه‌ری که‌پوتان جینگای دیکه نابین. پاشان به شله شله و به نالوکه‌وه دوور که‌وت. ده‌تگوت له پر ترسی ری نیشته‌وه.

پاله‌وان میکیلس پینچه‌که‌ی هینابوه سه‌ر برزیان، چاوه‌کانی له‌بهر ریشوی پینچه‌که‌ی دیار نه‌بوون. نه‌یده‌ویست نه که‌س بیبئی و نه که‌س بیبینی. به حائیکی مزن و رق هه‌ستاو به‌رهو گه‌ره‌کی تورکان که‌وته ری.

ناخره‌که‌ی خزر ناوا بوو. ده‌نگی ده‌هزل و زورنا هه‌ستا. کیشکچی‌به‌کانی تورک چوار ده‌روازه‌ی شاریان داخست. نیترا تا به‌یانی خزر هه‌لات که‌س نه‌ی ده‌توانی بینه‌ نینو شار. تورک و فه‌له تا رزژ له نینو شاردا هه‌پس بوون.

شهو کهم کهم درنگ ده‌بوو تاریکای داده‌پوشی . نیترا ژنیک له گهره ک و کولتان نه‌ده‌بینرا. له مالان چرا هلدده‌کران و سفره راده‌خران. پیاوه‌کانی به ژن و مال به پدله بز مال ده‌گه‌رانده‌وه. هدرزه‌کارو دم روت له مدی خانه‌کان خه‌ریکی خوارنده‌وه ده‌بوون. شاری کاندی که له تاریکیدا نو قم ببو، دانیشته برسیه‌کانی بز نان خواردن له خوزا کز کردبوزه.

سعاتیک بوو سی خوشکی (به‌سگیک بوو)، واته «سی لوعبه‌تان» له پشت ده‌رگای ماله‌که‌یان راه‌وستا بوون و گونچه‌کیان هلدخست بوو. نه‌وان سی کونیان له ده‌رگا کردبوو. هدر سینک لوتیان به ده‌رگاوه ده‌ناو به نیشتیا چاریان له ریبواران ده‌کرد و له باره‌ی چاکه و خه‌راپه‌ی خه‌لک قسه‌یان ده‌کرد. هدر سی خوشک وه‌نیو که‌وتبوون. چونکه به پرچ و بز و مژولی سپی و چاوی سووری وه‌ک که‌رویشک له دایک بیون، به روزه قهت له مال نه‌ده‌هاتنه‌ دهر. هه‌تاو له چاوی ده‌دان و ناچار به بی سه‌بری چاوه‌روانی شه‌وه‌بوون تا له پشت کونه‌کانی ده‌رگاوه خوزمات که‌ن و چاو له هاتوو چزی خه‌لک بکه‌ن. که‌س له زمانی نه‌وان نه‌مین نه‌بوو. کولانی نه‌وان رنگای هاتوو چو بوو. ماله‌که‌یان له سهر کولانیک بوو که گهره‌کی تورکان له‌وی ده‌برایه‌وه و گهره‌کی فه‌لان له‌ونوه ده‌ست پی ده‌کرا. نه‌وان گشت تینپه‌ریه‌کانیان ده‌بینی و هدر به‌که‌ش ناویکیان لی ده‌نان و تازه نه‌م ناوه‌ی به‌سهردا ده‌برا. هدر نه‌وانیش برا ماموستا‌که‌یان ناو نابوو «چس گورگ».

نه‌وان ته‌واوی روزه له ژووری خه‌ریک نان و چینشت بوون. هه‌ورپان ده‌شوشت. جلیان ده‌دروو، هیچ ته‌نگ و چه‌له‌م‌دی دیکه‌یان نه‌بوو. هه‌ر سینک له شوو کردن و له ژانه سهری دایکه‌تی خوزیان نه‌جات دابوو. خوا برایه‌کی وه‌ک زفزی پی به‌خشی بوون به ناوی «نارستوتلیس» ی ده‌رمان فرزش. نارستوتلیسی فه‌قیر ته‌واوی روزه له‌سهر پی راده‌وه‌ستاو کاری ده‌کردو توزو مه‌له‌م‌دی دروست ده‌کرد له گه‌نجیه‌تی دا جارویار کیژنکی جوان یا ژنیک له خیزانینکی باشیان بز پینشیار ده‌کرد. نارستوتلیس وه‌ک ده‌زگیران سه‌روریه‌کی رازاوه‌ی هه‌بوو.

دوکانی ده‌رمان‌فروشه‌که‌ی له ناوه‌ندی شاری کاندی له‌سهر مه‌یدان بوو دوکانه‌که‌ی پر بوو له شوشه ده‌رمان و ناوی گولان و سابوونی بزون خوش. هه‌موو روزه کاتی روزه‌ناو، ماموستا‌وه‌کیمه‌کانی شار بز چاره‌سهر کردنی مه‌سه‌له گرنه‌که‌کانی مرزقایدتی له دوکانی نه‌و کز ده‌بوونه‌وه. ناغا نارستوتلیس کز و داماو پی نه‌وه خوزی قسه بکات، گونچه‌که‌ی بز قسه‌کانی نه‌وان هلدده‌خست و به چاوی جگولته‌وه بزور و ماندوو ته‌ماشای ده‌کردن و سهری تاسی راده‌وه‌شاند. سه‌رو وه‌زعی جزرنیک بوو ده‌تگوت به هه‌موان ده‌لی:

- تزه‌ه‌قته... هه‌ق به تزه‌ه‌...

به‌لام نه‌و بیری له ته‌م‌نی به‌فیرو چووی خوزی ده‌کرده‌وه. بینچاره داخی ده‌خوارد که خوزیا ژنی هینابا. نه‌م داخه‌ش بز ژن نه‌بوو، خوا له فیکری ناوای دوور خستبوزه، ته‌نیا له‌به‌ر نه‌وه بوو که کورنکی هه‌بایه و باش خوزی ده‌رمان‌خانه‌که‌ی به ساحیب کردبایه. نه‌وه‌ش خوزی قایدو داب بوو... سالی تی ده‌په‌رین و مووی ناغا نارستوتلیس سپی ده‌بوون. ددانی ده‌که‌وتن. پشتی کوور ده‌بوو. روومه‌ته تورت و سووره‌کانی چرچ ده‌بوون. نینستا نیترا درنگ ببوو، ژبانی به فیرز چوبوو، پیری سهری لیندا بوو. هدر وه‌ک نه‌و که‌سانه‌ی په‌نا بز ناره‌ق ده‌بدن نه‌ویش ده‌یویست به بنیشت جاوین رابردوه‌کان فه‌راموش بکات. که واپوو روزه هه‌تا نینوار ناغا نارستوتلیس کاویژی ده‌کرد.

ثبوارهش له گهل گوی دان به قسه کانی ماموستا و حدکیمه کان له باره ی جهبر و نیختیار مانه وه ی روح و یا لهم باره وه که داخوا نه ستیره کان نشته جین، سدره تا سده کی راده وه شانده ده یگوت: «نیتر نیستا ژنیش بینم کوپم نابی... نیتر من بی کوپم... بی کوپ». هه روا که له بهر پیشخوانه که ده سکاونگی له بهر دهم بوو، بنیشتی ده جاوت به خهفه تباری توزه کانی تیکه له ده کرد.

به لئی، نهو شهوه زووتر له جارن «سی لوعبه تان» به نیگه رانی له پشت کونه کانی ده رگا راهه ستان. ههوا سارد بوو له سه رمان هه ر سینک ده له رزین و ده ست و لاقبان سر ببوو. به لاه نازایانه چاره رووان بوون. چونکه بزنیان کردبوو که کاره ساتینکی سه یر ده قهومی. چاره سوورو چکوله کانیان به کونی ده رگاوه نووساند بوو له دووره وه تهماشای چرای سه ر ده رگای مالی نووری به گیان ده کرد که سهوز ده چوو.

ناگلایه خوشکه چکوله که گوتی:

- چاوتان بکه نه وه، لهو ماله شتینک ده قهومی، نهو قسانه ی پیری وایان به نینه گوت، له بیر مه به نه وه!

نالیایی زیاد کرد و گوتی:

- به گ نهم شو به گزوی چوهه مال. من خزم دیتم. هه ر گه یشته وه و پینلاقی به ده رگا دادا. ده رگا کرایه وه و گویم له هاوارنک بوو. بینگومان دیسان له نۆکه ره که ی داوه.

ئوفرزین بزه یه کی تالی هاتی و گوتی:

- ده بی کامیان هه لئیری، نه سپه که یا نامینه؟ من نهم ده ووست له جینگای نه ویم.

«سی له عبه تان» خه ریکی باس و خواس بوون له پر کوچه یان تاریکتر هاته بهر چاو، تینکرا بوون، به جاو له یه کترین ده پرسی. هه رسینک چاویان له کونه کان بری و به ناره نار گوتیان:

- پالنه وان میکینلس!

له راستیدا هه ر نهو دینه بوو که به سه رو روی گز و ریشیکی رهش و باتولیکی ماهووتی نابی و چه کمه یه کی بریقه دار، چوست و چالاک لهو لارا ده هات. برۆ نه ستوره کانی له بن ریشوی پینجه که ی دا ون ببوو، ده ستی له بهر پشت نابوو تا خه نجه ره ده سک ره شه که ی له بهر پشتیندی دا بشارننه وه. به بن دیواردا ده هات. به په نا نهم ده رگایه دا تی پهری که خویان لی مات کردبوو. تاوینک ناویری داوه، ده تگوت هه ستی کرد که چاوی لی ده کهن له تاریکی دا چاوی تروسکا، سی خوشک هه ناسه یان راگرت و له رزین. پیاوه که به هندی و به فیز تپه یری و له بهر امبه ر ده رگای سهوز راهه ستا. چاویکی له م لاولا کرد. کزلان چۆل بوو ته نانه ت پشیلهش دیار نه بوو. خیرا به کزلانه تنگه که دا ده رگای مالی نووری به گی به پالینک کرده وه و چوه ژوور سی خوشک هاواریان کردو ناگلایه له کاتینک دا خاچی ده کینشا گوتی:

- وای خودای من! دیتتان چۆن چوه ژوور؟ راست وه ک دزیکه ده ریایی.

- ناخر به گ چکاری به پالنه وان میکینلس هه یه؟ بینگومان شتینکی له بن سه ری دایه. من گرینو

ده که م که بز فرۆشتنی نه سپه که یه تی.

- یا بز فرۆشتنی نامینه یه... هه رسی خوشک جاریکی وه قرته قرته که و تن.

پالەوان میکینلس له پینشدا لاقی راسته‌ی له ده‌رگا برده ژوور و به دردزنگی به‌وه سه‌یرنکی نهم لاولای خزی کرد. چاوی به خولامی رهش کهوت که چاوه‌روانی بوو. خولامینکی پیرو لاواز بوو که میراتی هاوکی نووری به‌گ بوو بزی به‌جی ماہوو. نهم خولامه ته‌واوی رۇژ و تا نیوه‌شده وه‌ک سه‌گ له پشتی ده‌رگای کالسکه‌خانه بپنده‌نگ مات ده‌بوو، کینشکی ده‌کینشا. له‌وه ده‌ترسا خه‌وی لی بکه‌وی، چونکه هه‌میشه له خه‌ونی‌دا خودان لی‌ی نه‌دا. له پر به چاوی به نه‌سرینه‌وه راده‌په‌ری و دیسان بۆ‌لای ده‌رگ ده‌چوو و له جینگای خزی به هیوای رۇژ بوونه‌وه نه‌ژنوی له نامیز ده‌گرت. که پالەوا میکینلسی دیت، ویستی راست بپته‌وه. ده‌نگی نیسقانی سواو له‌ق و لوقی که ژانبان ده‌کرد ده‌بیسرا. تا پالەوان میکینلس قامکی گه‌یاندە سهرشانی، وه‌ک فه‌نردا ده‌هاته‌وه و رنگای بۆ‌چول کرد.

میوان به کاوه خز به نینو گول‌دانی گه‌وره‌ی سووره گول و میخه‌کی هیندی‌دا چوه پینش. دارنکی لیمز له قوژننکی باخ گولی کردبوو، بونی عه‌تر هه‌وای پر کردبوو. باخچه‌که‌ش که تازه ماو پرژین کرابوو، بونی کود و شه‌مدانی لی ده‌هات. له تاخری باخه‌که، له‌و شوینه که خانوو به‌ری ناغا له تاریک و روون‌دا ده‌دره‌وشا، که‌ونک هینشتا له قه‌فه‌سه‌که‌ی‌دا خه‌وتبوو. ده‌نگی پینکه‌نینی ژنان له پشت په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌بیسرا.

پالەوان میکینلس سه‌ری به‌ردابۆوه و به بیزاری هه‌وای هه‌لده‌مژت. له‌به‌ر خزی‌وه به‌ری کرده‌وه: «من لیره چ ده‌که‌م؟ لیره بونی تو‌رکی لی دی!»

راوه‌ستا و ناو‌رینکی داوه، هینشتا بۆ‌گه‌رانه‌وه درنگ نه‌ببوو. ته‌نیا خولامه‌ره‌ش نه‌وی به‌نی بوو. هینشتا کاتی هه‌بوو که له‌ویوه ده‌رکه‌وی. بینگومان «کاریتوس» له‌و سه‌عاته‌دا ماینه‌که‌ی زین کردبوو. پالەوان ده‌یتوانی سواری بپت و له سه‌روه تا تاخری مه‌یدان په‌چپته خوارو هیندی په‌سه‌سپته‌وه. به‌لام شه‌رمی کرد و له‌به‌رخزی‌وه گوتی: «ده‌لین ترساوه، نا... نا... پالەوان میکینلس بۆ‌پیشه‌وه».

به‌ریاری داو خیرا چوه پینش، ده‌رگای نه‌سلی خانوو کرابۆوه. فانوسینکی گه‌وره به شووشه‌ی سوور و سه‌وز له سه‌ر ده‌رگا هه‌لواسراہوو. نووری به‌گ خۆشی کراسینکی پنژکاوی سوور و سه‌وزی له‌به‌ر داہوو له چوارچینه‌ی ده‌رگادا راوه‌ستا بوو. نه‌و ده‌نگی ده‌رگا کردنه‌وه‌ی باخی بیستبوو. ده‌نگی قاچی میوانه‌که‌شی ناسی بوو هاتبوه پینشوازی. نووری پیاونک بوو وینچوو، قه‌له‌و سنگ پان و روومدت خرو چاوه‌ره‌ش. به جوانی و هینتی خۆر هه‌لاتی، نه‌و شیرانه‌ی وه‌بیر ده‌خسته‌وه که له پینشودا ژنه تو‌رکه‌کان به‌شکلی مانگی چارده له مافووره شازه‌کانی ئیرانبان ده‌چنی. شالواریکی ماہوتی عابی له پی‌داو پشتبندیکی سووری گوشتی له پشت به‌ستبوو. پینچیکی سپی له سه‌ر بوو که موه ره‌شه‌کانی راگرتبوو. عه‌تری له بن هه‌نگلی داہوو، بونی حه‌یوانینکی درنده‌ی لی ده‌هات. حه‌یوانینک که له به‌هاردا وه‌جۆش هاتبی. هه‌نگاونک بۆ‌پیشه‌وه چوو، ده‌سته قه‌له‌وه‌کانی بۆ‌میوان دریژ کرد و گوتی:

- پالەوان میکینلس ببووره که بانگم کردووی بۆ‌مالی، پنیوست بوو، ده‌زانی بۆچی؟
پالەوان میکینلس بۆ‌له‌یه‌کی کرد و بی‌نه‌وه که هیچ به‌ژی به‌دوای به‌گ‌دا چوه ژووری. له‌به‌ر ده‌رگا وه‌شک کهوت و راوه‌ستا. نهم کاره‌ی بی‌هروایی نشان ده‌دا. سه‌یرنکی ژووره‌که‌ی کرد.

که‌سی نه‌دیت چرایه‌کی گه‌وره له پینش کاناپه هه‌لکرا‌ه‌وو، له مه‌نقه‌لیکی گه‌وره‌دا ناگر دایسا، هه‌وای گه‌رمی وه‌تاخه‌که، بۆنی توپلکه لیمزی لی ده‌هات. له قوژننکی ژووره‌که له سه‌ر مینزکی خر تونگه‌یه‌کی چینی گه‌ردن درنژ و دوو پپاله و چهند شتی خواردن دانرا‌ه‌بون. هه‌ردووکیان له سه‌ر نیو ته‌ختنیک له نزیک یه‌کتر دانیشتن. جینگای پاله‌وان میکینلس که‌وتبوه په‌نا په‌نجه‌ره‌یه‌کی داخراو که ده‌پروانیه هه‌ساری. نووری به‌گ قوتویه‌ک سیفاری له ناسنی ره‌ش که که‌واننکی سه‌ده‌فی له سه‌ر کینشرا ه‌وو، له به‌ر پشتی هینا ده‌رو کردیه‌وه و بۆلای ده‌سته‌برای راداشت. ماوه‌یه‌ک به‌ی نه‌وه‌ی قسه‌ بکه‌ن. سیفاریان کینشا. به‌گ په‌شۆکار ده‌هاته به‌رچاو، نه‌ی ده‌زانی له کونوه ده‌ست به‌ی بکات. چۆن مه‌تله‌به‌که ده‌ره‌بری که میوان نه‌ره‌وتتوه. نه‌و باش ده‌یزانی که پاله‌وان میکینلس پیاونکه زوو دل‌ی دینشی. نه‌و قسه‌ی نه‌وشۆ پینی ده‌گوت، فره‌ گرنگ ه‌وو. ناخه‌که‌ی گوتی:

- پاله‌وان میکینلس چۆنه پینکه‌وه ناره‌قینک به‌خۆینه‌وه؟ نه‌و ناره‌قه تایبه‌تی یه‌ من له‌به‌ر خاتری تۆ نه‌سپاردومه.

پاله‌وان میکینلس بۆ نه‌وه نشان به‌دا که ناره‌ق ناخواته‌وه، ده‌ستی له‌سه‌ر پپاله‌که‌دانا و گوتی:

- نووری به‌گ ده‌تویست چی به‌ من به‌یژی؟

به‌گ کۆخه‌یه‌کی هاتی و داهاته‌وه تا سیفاره‌که‌ی له خۆله‌مینشی مه‌نقه‌ل‌دا به‌کۆژنینه‌وه و ره‌نگی سوور هه‌لگه‌را و گوتی:

- من له‌گه‌ل تۆرک و راست ده‌دوینم. پاله‌وان میکینلس ناره‌ه‌ت مه‌به.

پاله‌وان بینه‌نگ ه‌وو. به‌گ له‌جی‌ی خۆی را‌ه‌وو تا به‌رده‌رگا چوو. دوگه‌ی کراسه‌که‌ی کرده‌وه. گه‌راوه له جینگه‌ی خۆی دانشته‌وه. له پر هه‌ستی کرد که سه‌ره‌ی بیه‌کانی ته‌نگن، به‌ی نه‌وه دیار به‌ن له لاقی ده‌ره‌نجان و قاچی رووتی له سه‌ر عه‌رزنی فینکی ژووره‌که دانا. پاشان رووی کرده‌ هاورنی بینه‌نگه‌که‌ی.

نیستا به‌ک به‌ریاری دا‌ه‌وو. خه‌ریک ه‌وو ده‌ست به‌ سمیلی دا‌ بیتی، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه نه‌وه‌ک پاله‌وان به‌ خه‌راپی به‌زانی ده‌ستی داناوه. ناخه‌که‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشا و گوتی:

- «مانووساکاسی» برای تۆ خه‌ریکه سووکایه‌تی به‌ ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌کا. دوینی به‌ بۆنه‌ی ۲۵ی مارسه‌وه دیسان سه‌ر خۆش ه‌وه، که‌رنکی له سه‌ر شانی داناوه و به‌ردویه‌ته مزگه‌وت که به‌ قسه‌ی خۆی نوژ بکات. من نیستا له گوندی دینه‌وه. هاومه‌سه‌له که‌کانی من گشتیان تووره‌ن. هاو نایینه‌کانی تۆش چه‌کیان ده‌ست داوه‌تی، ده‌ترسم به‌ده‌ختیه‌کی گه‌وره به‌تته‌ پینش. نیستا من تۆم ناگادار کرد تا دوايه نه‌یه‌ی سکالا بکه‌ی. من به‌ نه‌رکی خۆم زانی تۆ ناگادار بکه‌م، نه‌رکی تۆش نه‌وه ه‌وو گونچه‌که بۆ قسه‌کانم را‌ه‌گری. نیستا خوا چت له دل‌ی ده‌نی وابه‌که! پاله‌وان میکینلس گوتی:

- به‌خۆینه‌وه.

به‌گ پپاله‌کانی پر کرد، بۆنی با‌دره‌نگ هه‌ستا، پاله‌وان پپاله‌ی له پپاله‌ی نووری به‌ک‌داو

گوتی: «به‌سلامه‌تی».

نووری به‌گ به‌ هیندی له کاتیکا چاوی له چاوی پاله‌وان میکینلس به‌ه‌وو، وه‌لامی داوه:

- به سلامت!

پالەوان میکیلنس ههستا و ریشوی پینچهکەوی که نیوچاوانی گرتیوو، لای دا و گوتی :
- نووری بەگ هەر بۆ ئەو منت بانگ کردبوو که ئەو قسەم پێ بلی؟ هەر بۆیە بوو؟
بەگ بە ئەسپایی پشتیندی میوانەکەوی گرت و گوتی :

- ئەگەر باوەرت بە خوا هەبە مەرز. ئەم رووداوە نینستا هەر پزێسکینکە، بەلام لەوانەبە
تەواوی کریت ناگر تی بەردا. پراکت راسپێرە دەست لە نینمە هەلگری، هەر دووکمان خەلکی
گوندینک و ئاو و خاکیکن. دانیشە با ئەو مەسەلەبە بھیرنەو.
پالەوان میکیلنس گوتی :

- پراکەم لە من گەورەترە. بۆتە شەست سال. کووو نەوێ هەن، مینشکی لە سەری دا هەبە
بێجگە لەوانە، ئەو نازادە هەرچی بەکا. من ناتوانم دەست لە کاری ئەو وەریدەم.
- ناخر تۆ گەورەوی گوندی، بە قسە تۆ دەکەن.
- قسە شتیکی بەنرخە نووری بەک هەروا بە هاسانی لە زار دەرناہ.

بەگ هەولێ دا بە سەر خزیدا زال بێت. لێوکانی گەست. چاونکی لە پالەوان میکیلنس کرد
که ههستا بوو دەبوست پروا. لە دلێ خزیدات گوتی : «ئەو کافرە لە بنەمالینکی سەرکێشە. لەگەڵ
ئەو رینک کەوتن ناگری. نینمە پینکەو کۆنە حیسابمان هەبە که دەبێ پاکێ بکەین. بۆچما هەر ئەو
(کوستاروس)ە ی برای ئەو نەبوو- ناگری لە گۆزی بەرێ- باوکی منی سەریری؟ من ئەو دەم منال
بووم. ئەو نەدەم دان بە جەرگم داگرت تا بێم بە پیاو و تۆلە ی باوکم بەکەمەو. بەلام قەت بۆم
هەلنەکەوت چوونکە (کوستاروس) لە تەقاندنی عیبادهتخانە ی (ئارکادی) دا کوژرا. ئەو دەم
کۆرەکە ی هیشتا شیرەخۆرە بوو. ئەگەر ئەوم کوشتباہە عەیب دەبوو. ناچار راوەستام تا گەورە
دەبێ کاتینک گەورە بوو. سەبیلی هات وەک ماسی لە دەستم دەرپەری و رۆشت. وادیارە بۆ
خویندن چۆتە فەرەنگستان. کە ی دینتەو نازانم. خوینی باوکم هیشتا هاواری تۆلە دەکات.»

بەگ رابوو تا بەر دەرگا چوو لەوێ راوەستا. قین لە سینگی دا هەلنەچوو، دەنیشتەو و
نەدەتەقی. رووی لە پالەوان میکیلنس کرد ریشی پالەوان پرو قرژن لەبەر شوقی چرا دەدرەوشا.
دەیانگوت : ئەو سونیدی خواردووە تا دورگە ی کریت نازاد نەبێ ریشی نەتاشی. بەگ لە دلێ خزیدا
گوتی : «بلا ئەو کافرە ئەو نەدە راوەستی تا ریشی دەگاتە سەر ئەژنویان. با بگاتە بەری پنی و
تەنانەت لە عەرزیش بچیتە خوار. بەلام کریت قەت نازاد ناہی. نینمە بە خوین کریمان گرتووە.
٢٥ سال لەبن بۆرج و قەلاکانی ونیزی شاری کاندی شەرمان کردووە... نینستا کریت لە دەست نینمە
دایە و بەری نادەین ئەگەر ئەویش نینمە بەردات. ئەو نینستا بۆتە بەشینکی خوین و گۆشتی نینمە.

بەگ بە یادی باوکی و بە یادی تەواوی ئەو موسلمانانە ی لە دەوروپەری خەندەکی کاندی دا
کوژرابوون. هەناسە ی هەلکیشا. لە نیوان ئەو و پالەوان میکیلنس دا خوین رژابوو.

پالەوان میکیلنس نووری بەگی لادا تا خۆ بەگەبە نینتە دەرگا و لەو کاتە دا گوتی :

- نووری بەگ وەک گا پشت نەبە و خۆت مەخنکینە! ئەوێ تۆ لە منت دەوی ناہی.

مرۆڤینکی خاوەن نیرادە بوو. بە سەر قینی خۆی دا زال بوو. دەنگی ئەوی کرد و گوتی :

- پالەوان وامەرز. خۆت نارەحەت نشان مەدە. با خەلک وانەزانن که نینمە شەرمان

بود. نه گهر به قسه کاتم دلت په شاهه، من قسه کاتم ودرده گرمه وه. نه من هېچم به تو گوتوه و نه توش هېچت بېستوه. ناخر نیمه دهسته پرا نین؟ من توم بانگ کرده وو که پيالینک لی بدهین و شتینک بخوین. نیستا که له گوند هاتومه وه کهوم هیناوه. گوشت کهومان هیده. لام وا بوو خه راب نیه گوشت کهو پینکه وه بخوین و یادی سرده می منالی بکه پنه وه که یاریمان ده کرد.

نووری به گ رانه که ونکی لی کرده وه و بز پاله وانی راداشت. پاله وان میکینلس گوتی:
- ناخوم. نه ورؤ نیمه بهرؤوین.

نووری به گ به دهست ناره زایی ده بری و گوتی:

- سونند به خداوند نه گهر زانیبام خاویاری ره شم بز دینای. پيال کانی پر کرد له شه راب. پيالهی خزی هدیننا و گوتی:

- به سلامه تی تو پاله وان میکینلس! من فره خوشحالم که بز خواردنه وهی پيال ناره قینک به دهنگی منده هاتی. وهره لیم وهرگره و بزانه، خوینی من وه ک نه و ناره قه برزنت نه گهر قهت خه راپه ی گیانی توم بویتا
نه وهی گوت و چند دلزیه ناره قی به عه ززی دا کرد.

نیوچاوانی پاله وان میکینلس کرایه وه. دووباره له سر کاناپه ی نیزیک په نجه رده دا نیشته وه و گوتی:

- منیش، نووری به گ خه راپه ی توم قهت به گیان ناوی، به لام وا باشته قسه کاتممان به وردی بکه یین. پيال که ی پیندا کرد. دووباره هر دوکیان بپنده نگ بوون. به گ که رمای بوو. ههستا په نجه رده کرده وه. له باخی دهنگی چزه چزری ناو ده هات. عه تری سووره گول و گولی لیمز ده هاته ژووره که. له حه ره مسه راوه دهنگی قاقای ژنان ده بیسرا. نهم دوو پیاوه هه روا بپنده نگ بوون. نووری به گ هه ولی دده که دووباره سه ری قسه دامه زرنی. پاله وان میکینلس له گه ل گوی دان به دهنگی فواره ی ناو و قاقای پینکه نینی ژنان بزنی باخیشی هه لده مژت. قین و تووره یی دیسان دلی وه ژان خست. و له دل دا بیری ده کرده وه: «پینکه نینی ژنان و عه تری گولان و ناره ق خواردنه وه له گه ل تورکان نه وه بو تو بو به مانای کریت». لای په نجه رده ی وه ها پینوه داده که به دهنگینکی سامناک په نجه رده داخرا. نووری به گ به دهنگینکی ناره حهت گوتی:

- بم بووره پاله وان میکینلس، به بی پرسى تو په نجه رده م کرد بزوه. نه وهی گوت و پيال کانی پر کرده وه.

پاله وان میکینلس رووی وهرگنراو چاوی له کابرای تورک کرد. هر دووک له گوندینک له دایک بپوون. په کیان کوره به گ، خاوه نی گشت زهویه باشه کانی گوندى و نه وی دیکه ش کوری پاله وان «سیفاکاس» ی ره عیبت بوو که بپنجه که له به رده لان هېچی دیکه ی بز نه ما بزوه.

له و سرده مه دا مه سیحیه کان هه قیان نه بوو به سواری هاتوچو بکه ن. سیفاکاس ته نیا گوی درنژنکی هه بوو. کاتینک له رنگا دا تووشی «هینالی» فه له کوژ و باوکی نه و نووری به گه ده بوو، ده بویه له ولاخه که ی دابه زى و رنگا بز به گ چولکا تا تی پهری. به لام شه ونک سیفاکاس که سه ری گهرم دا هاتبوو له گوی درنژ دانه به زى. «هینالی» به قامچی وای له سه ری دا که خوینی پی دا هاته خوار. پیره میرد زمانی نه گه راو راوه ستا. له دلی خزی دا گوتی: «مه سیح تورکی

ته لپانی نیه. نهو مه سیجی ئورتۆدوکسه. رۆژنک ههقی منی لی دهستینیتیه وه!»
 نیزیکه می سالنیک تی پهری بوو که شورشى ۱۸۶۶. روى دا. «کوستاروس» کوره گه وهی
 «سیفاکاس» له دهروهی دیواره کانی کاندی. بهگی خون خوری وه گیر که وتبوو. له بن پردی
 «په ندو» له سدر بهردنیک وه ک مهر سهری بره بوو. ئیستا کوری نهو «هینالی» به له شاری کاندی
 له خانوی گه وه و به باخچه و ههسار و فواره دا ده ژیا. کاتینک ههوا خۆش ده بوو هه موو رۆژی
 ئیوارن به سواری له گه ره کی یونانیه کان ده سووراه و نه سپی لنگ ده داو پریشکی ناگر له
 بهرده کانی کوچه هه لده ستا.

پاله وان میکینلس قوتو سیفاره که می هینا ده رو سیفارانکی هه لده ست. به لینه یه وه نا و کونه
 نفنکی پر بوون له دوو که ل. نهی ده زانی له ئاست ئهم تورکه می له په نای دانیشتبوو، قینی هه بوو،
 خۆشی. ده ووست یا بیزار بوو. ماوه یه ک نهو پرسپاره می له خۆ ده کرد، به نه وه که وه لامی بز
 بدۆزیتیه وه. کاتینک ئهم دوانه به هه لکه وت له کۆلانه تنگه کانی کاندی و له مه زرای ده ره وه می
 شار به سواری تووشی یه ک ده بوون، پاله وان میکینلس ههستی ده کرد که به دیتنی نهو دلێ شاد
 ده بی. نهی ده زانی ده یه وی بیکوژی، یا له ئامیزی به گری و وه ک دهسته برایدک به سپنگیه وه
 به کوشیت.

کاتینک هه ر دوو کیان منال بوون له هه ساری پینکه وه یاری یان ده کرد، رایان ده کرد، به شهر
 ده هاتن، ناخره که شی ئاشت ده بوونه وه. رۆژنکی ئیوارن که هه ر دوو کیان به بوونه پیاری ته وار، به
 سواری له بن پردی «په ندو» له ده وروه می خانویه ره می کلاو فده رنگی نووری، نیو سه عات دوور
 له شاری کاندی، به سواری تووشی یه ک بوون. ماوه یه ک شان به شانی یه کتر، به ده نگ
 ده رۆشتن. هه ر دوو کیان تووره و گرژ بوون و له ده ست یه کتر هه راسان. تا له نینوان تورک و
 فه لدها کوشت و کوشتار کرا بوو. کریت دوو یاره ده هات ناگر به گری. ره عیبه ت هه لچه رخی بوونه وه.
 هه ر دوو کیان گرژ و تووره ده رۆشتن. قه لا به ناو بانگه کانی ئینیزی شار له بهر شه به قی تاو
 په ردا رهنگی سووریان ده نواند. پاله وان میکینلس له بهر خۆیه وه بیری کرده وه: «من تاکه می ده بی»
 نهو سه گه ببینم که هه موو جاری سه رخۆش به و له گه ره کی مه سیحیان به سووریتیه وه و ژنان
 عه زیت به دا. نووری به کیش له دلێ خۆی دا ده یگوت: «من تاکه می ده بی» نهو کافره ببینم هه موو
 چاره به سه ر خۆشی نه سپ غار دا و ئا برووی ده وله تی عوسمانی بیات؟»

هه ر پاره که نه بوو که پشتیندی منی گرت و وه ک مشک ره هه وای خستم و هاریشتمیه سه ر
 بانی دوکانه که می؟ خه لک لیمان کز بوونه وه و ناچار به پیژه دا هینایانگه خواری بووم به گالته جاری
 خه لک».

رومه تی نووری به گ سوور هه لگه ران. له هه یفان شینت ده بوو. روى کرده پاله وان میکینلس
 و به سهری دا نه راندی:

- هزی پاله وان میکینلس، له م شاره دا جینگا بز من و تو نیه. یا تو ده بی من به کوژی یا من
 تو.

- گونچه که به فه رمانی توو نووری خۆشه ووست. ده ته وی له نه سپ دا به زین و لیکى ده زکه یین؟
 نووری وه لامی نه داوه چاونکی له کابرای یونانی، له و شه روانه به فیزه کرد و له ته ماشا کردنی

چاوی پر بوون. له دلی خزی دا گوتی: «لهو پیاوه، چ سرفرازنگ، چ ره شیدنگ! قهت نه قسه دی زیادی دهکا و نه فیخال. نه له گهل که متر له خزی به شهر دی. ته نانهت بز مردنیش سر شور ناکات. خوش به حالی نهو کهسه، که دوژمنی ناوای هه به!» ناخره که دی گوتی:

- نا پالهوان میکینلس، نا. نیمه بهو زوانه شهر ناکه یین. چونکه به راستی هه بغه نهوه دی گوتم وهری ده گرمه وه. نه پیغه مبهری من و نه مه سیچی تو هیچیان رازی نین. من له سر نهو پیاوهره م که تو پیاونکی ره شیدی. وه ره با به جزونکی دپکه خونمان تینکه له بکه یین.

- به جزونکی دپکه؟

- به لی، براگیان با ببینه هاو پدیمان.

پالهوان میکینلس رکینی له ماینی خز دار وه پیش کهوت. رق نهوکی گرتیوو. تا هاوه بدهک گونی دابوه ته پته پی خوننی که له شاره گی. ملی دا لی زی ددها. کهم کهم هاته وه سدرخو مینسکی روون بزوه. له بیری نهوه که خوننی خزی له گهل خوننی هم کوره ناغا نازداره تینکه له کا و نینتر قهت نه توانی بیکوژی. وه جوش هاتوو، رهنگه له خزشیان بووی. ده بواپه هم فیکره ی له خز دوور خاتوه که هه موو جاری له گهل تووشی نووری به گ ده بوو. دهستی بز خه نجهر ده برد. نهو مرزفه هه رچهند تورک بوو، مایه ی شانازی کاندی بوو. کهس نه بده توانی عه پی لی بگری. مرزفینکی راستگو، باش، مبه ره بان، ده ست ناواله، جوان و به کورتی مرزفینکی ته واو بوو. پالهوان میکینلس جلهوی ماینی هه له نگاوت و راوه ستا. نووری به گ رکینی له نه سپی داو گه بتسه په نای. پالهوان بی نهوه ناوری وی بدات گوتی:

- با برزین!

هه دووکیان مات و ببندهنگ بز لای خانووه ره ی کلاو فدرهنگی نووری به گ ولاخیان راداو له هه ساری وه ژووور کهوتن. نوکه رهاته پیش و ولاخه کانی برده ته ویله. بدهک دوودهستی لینک دان و کلفه تینکی پیر به سهردانانندن هات، به گ گوتی:

- نهو که له شیره پوپه گه وره بکوژوه. شهرابی کون له سارد او بینه دهرو دوو دهسته نوین به لینگه ی ته تله سه وه رایخه. نیمه نهو شو له م خانووه دا ده خونین و ده خه وین. ده رگا داخه. کاتینک ته نیا مانه وه له بن پیره داره زه ی توونیک له نینه راستی هه ساری که نیوی کلول بهوو به لام هینشا بهری ده هینا و گولی ده کرد، به ره و روی به کتر وه ک تورکان له عهرزی دانیشتن. خور ناوا بهوو ته نیا نه ستیره ی زهره گهش و به ناز به نیو گه لاکانی دا شه به قی داویشتن.

نووری به گ له جی هه ستا و گوزه له بدهکی هه لگرت که به شیره ی کانی گشتی گوندی به وه هه لواسراپوو، زهوار ناویان پی ده خواره وه و سلاوه تیان بز گیانی «هینالی» ده نارد که سازی کرده وو. پاشان گه راوه له جینگای خزی دانیشته وه خه نجهر که ی هه لکینشا و گوتی:

- به ناوی پیغه مبهر و مه سیح!

پالهوان میکینلس پاسکی هه لکرد و پاسکه رهش و سووتاو به هیزه کانی وه ده رکهوتن. نووری به گ نووکی خه نجهر که ی برده پیش و گه بانده، ره گی پاسکی پالهوان، خونینکی گهرم و رهش ده ره یی. نووری گوزه له که ی برده پیش و به قهه قامکینک خوننی تی کرد. پاشان پیچه که ی

لهسدری کرده‌وه و توند برینه‌کە‌ی پینچاو گوتی :

- ئیستا نۆزە‌ی تۆزە پالەوان مێکێلس!

پالەوان مێکێلس بە ناوی مەسیح و پینچەمبەر دەست بە کار بوو. خەنجەری هەلکێشا و باسکی گوشتن و نەرمی نووری بریندار کرد و خوێنی لێ گرت و برینه‌کە‌ی پینچا.

هەر دووکیان گۆزە‌لە‌کە‌یان هینا نینو راست و بێدەنگ و بێ هەست بە نووکی خەنجەر خۆرنە‌کە‌یان لێکدا. شەو درنگ بوو، دوو کە‌ل لە دوو کە‌لکێشی کلاو فەرەنگی دە‌چووە‌ دەری. نۆزە‌کە‌کان لە ژێرخان خەریکی نان خواردن بوون. ئەم دوو پیاوێ پاش ئەو‌ی خەنجەرە‌کانیان بە مووی خۆیان پاک کردە‌وه، خەستیانە‌وه کالان و نووری بە‌گ گۆزە‌لە‌ی هەلگرت و بە دەنگێکی بەرز و پتەو وەک دەنگی دزە‌دا دە‌چوو گوتی :

- دە‌خۆمە‌وه بە سلامە‌تی تۆ پالەوان مێکێلس، برای هاو پەیمانی من. من بە پینچەمبەر سوێند ئە‌خۆم کە هەرگیز نە بە‌قسە، نە بە کردە‌وه، نە لە‌شەر و نە لە ناشتی‌دا نازارت پێ نە‌گە‌یە‌نم. بۆ تۆ‌لە ئە‌ستاندە‌وه‌ی من بونانی دیکە زۆرن و بۆ تۆ‌لە ئە‌ستاندە‌وه‌ی تۆش تووکی دیکە زۆرن.

ئە‌وه‌ی گوت و گۆزە‌لە‌ی بە لێوانە‌وه نا و بە ئە‌سپایی قومینکی لە خوێنی تینکە‌لێو خواردە‌وه. لێوانە‌کانی سە‌یووە و گۆزە‌لە‌ی دا بە پالەوان مێکێلس. پالەوان گۆزە‌لە‌ی وەرگرت و گوتی :

- دە‌خۆمە‌وه بە سلامە‌تی تۆ نووری بە‌گ، برای هاو پەیمانی من. سوێند دە‌خۆم بە مەسیح کە هەرگیز نە بە‌قسە و نە بە کردە‌وه و نە لە‌شەر و نە لە ناشتی‌دا نازارت پێ نە‌گە‌یە‌نم. بۆ تۆ‌لە هە‌ستاندە‌وه‌ی من تووکی دیکە زۆرن و بۆ تۆ‌لە هە‌ستاندە‌وه‌ی تۆش بونانی دیکە زۆر. پاشان گۆزە‌لە‌ی بە زاری‌وه نا.

پالەوان مێکێلس پەنجەرە‌ی کردە‌وه، سە‌فەرە‌کە‌ی فری دا دەر. قونچکە سە‌فەر وەک ئە‌ستێرە‌بە‌کی بچوو و رەنگ سوور کە‌وته نینو گولدانینکی مێخە‌کی هیندی و لە نینو گولدانە‌کە‌دا کە تازه‌ ناو درابوو. گۆزایە‌وه.

لە جێ‌ی خۆرا‌بوو. روومە‌تی گۆزایە‌بوو. بە‌گیش بە ترسە‌وه هە‌ستا و گوتی :

- پالەوان مێکێلس، من نامە‌وی بە دل بە‌شی لە مالی من و دە‌رکە‌وی. لە بێرە‌بە‌وه ئێمە برای هاو پەیمانی. خوێنی خۆمان تینکە‌ل کردووه.

- من لە بێر نە‌چۆتە‌وه و هەر بۆ‌یە‌ش تا ئیستا هەر دوو کمان زیندوون.

بێرە‌وه‌ری شە‌وی گۆزینی بێن دەر زە‌پتوون و خانووی کلاو فەرەنگی وە‌بێر هاتە‌وه. ئە‌و خواردنە بە تام و چێژ و شە‌رابی کۆن و ئە‌و خە‌وه خۆشە‌ی کە لە نینو لێفە‌و دۆشە‌گی ئە‌تلە‌س‌دا کردە‌بوون. گۆزە‌لە‌ی هەلگرت و پیا‌لە‌ی پێ کرد و بە سە‌رە‌وه‌نا. جارینکی دیکە‌ش پێ کردو خۆرا‌بوو. ناخە‌کە‌ی دانیش‌ت و گوتی :

- ئە‌گەر لە مالی چا‌وه‌شێک، گۆرانی بێ‌ئۆکت هە‌بە بانگی کە بێ و د‌م‌ب‌گ لێ داو پ‌نامان نامان» ی‌کمان بۆ ب‌لی، من خ‌ن‌ک‌ام.

نووری کە‌یف خۆش بوو. توورە‌یی پالەوان مێکێلس وە‌خۆشی گە‌رابوو. واتە کە‌وتبوو نینو ئارەق و دە‌هات نوقم دە‌بوو. لە پێ‌وستی بۆ شاد کردنی برای هاو‌پە‌یمانی خزی کاریکی گە‌وره و بە‌رز‌تر لە‌ نشانە‌ی دۆستی و ئە‌وین بە‌کات، تا ئە‌و پیا‌وێ توورە و تۆسنە رام بە‌کار تۆزی شاد و سە‌رخۆشی

هکات. ماوه به کی دریز بیری کرده وه و له مالی چاوی گنرا تا شتینک بدوزننه وه و بیدا به برای خزی.

جدهاوانی قدیمی، چه کی زینوشان که به دیواره وه هه لواسرا بون یا پارچه کی که تانی و ناورشم که پری به غدانه کان بون، چی بداتی؟ له پر کهوته بیری هه ره مسهرا و بیری به نرخترین گه وه هری خه زنده کی خزی. بزه به کی هاتی و رویی کرده میوانه که کی و گوتی:

- نم شو له بهر خاتری تو کارنک ده کم که تا نیستا هیچ تورکیک بینجگه له برای خزی بز که سی نه کرده.

پالهوان میکنلس ته ماشایه کی کردو هیچی نه گوت. جارنکی دیکهش پیاله که کی پر کرد، نووری له جی خزی هستا و چوه بهر ده رکی هه ره مسهرا و بانگی کرد:

- ماربا!

قه ره واشه پیره کی قوله رهش له پله کان هاته خوار. ژننکی پیرو که نهفت و بی ددان و خاچنکی زبری بچووک له گهردن دا.

نووری پنی گوت:

- به خافت بلی، سی تاره که کی هه لگری و بپته نیره.

قه ره واشی رهش به سهر سورمانه وه چاوی ده ریه ریه کانی هه لینا و ته ماشای کرد.

به گ به ده ست هه لته کاندنیک ده نگی دا و گوتی:

- بالا بر، نیترا

پالهوان میکنلس که ده پیوست پیاله که کی پینداکا له ولای داناو رویی کرده نووری به گ و به

به له گوتی:

- نه و کاره یانی چی؟

- نه وه بز دلخووشی تویه و من پروام به تو هه به.

- نا، نه وه کارنکی باش نیه و شووره بی و شهرمه. بز تو شهرمه ژنت بینیه بهر چاوی

بینگانه به ک.

نووری توژی وه شک کهوت و گوتی:

- من پروام به تو هه به. له فرمانه که کی پدشیمان بزوه، به لام تازه نه بده توانی وه ریگرته وه.

له جی هستا بالنجینکی له سهر نیو ته خته که دانا و به کی دیکه کی به دیواره وه نا تا جینگای خانم

ره حدت بی. پالهوان میکنلس له جی خزی هستا و گری چرا که کی توژی داکینشا. نوورنکی نهرم له

ژوره که بلاو بزوه. ده سحیبنکی ده نگ وردی له مهرجانی رهش هینا ده و له کاتینکا له بهر

توره بی چاوی ده عهرزی بریوو، ده سحیبه که کی ده گنرا.

له وه تاغی سه ره وه ده نگی زنان و قیره قیر و ده نگی لاق و ده رگای کراوه و پیوه دراو ده هات.

پاشان ماوه به ک بپنده نگی پالی کینشا.

پالهوان میکنلس چاوی هه لینا و له بهر خزیه وه گوتی: «نه و دپله سه گه نایه. نه و ژننکی

جدرکسی وه حشی و سهرکینشه. نایه و بی به قسه کی هکا. باشترا هه زار که رهت باشترا کام شه پتان

پنشی ریشتنی من ده گری؟ من ده روم!»

به لأم له پر لهو کاته‌دا که ده‌بوست پروا، ده‌نگی ته‌قه ته‌قه‌یک له پیلکانه‌کان هات. پیلکانه‌کان یه‌ک یه‌ک ده‌یان نالاتد. پاشان ده‌نگی شادی هینه‌ر و خرم و هوری بازنه‌و خرخالان ده‌بیسرا. نووری چوه‌پیش. ده‌رگای هه‌ره‌مه‌سرای کرده‌وه ده‌ستی به‌سنگ و لبو و نیوچاوانه‌وه نا و سلاوی کرد و به‌نرمی و خوزه‌وستی گوتی:

- قه‌ده‌م به‌خیر نامینه‌خانم... فهرمو... وه‌ره ژور.

ژنیکی جوان له‌رووناکیه‌کی که‌م دا هاته‌ ژورو وه‌تاغه‌که‌ی رووناک کرد. روومه‌تینکی خر وه‌ک روومه‌تی نووری. به‌لأم زه‌ریف و پر. چاوی گه‌وره و بادامی، سوورو سپیاو کراوو، ده‌ست و په‌نجیه‌ی به‌خه‌نه، سی‌تاریکی بچووک‌به‌ده‌سته‌وه، ده‌تگوت مندالینکی له‌نامیز گرتوه‌قاچنکی لووسی له‌سه‌نده‌لی سووردا شارده‌بزه، هینایه‌پیش و سه‌ری هینا ژورری و که‌چاوی به‌نیسی‌ی پیاونک له‌په‌نا په‌نجیره‌که‌وت، ره‌ویه‌وه و قیژاندی. نووری به‌گ باسکی گرت و گوتی:

- نازه‌نینی من، شهرم مه‌که. نه‌وه برای منه. من زور جار باسی نه‌وم بز تو کرده. نه‌وه پاله‌وان میکینس-ه. من و نه‌وه‌ر دوکمان دل ته‌نگین. تو لوتف بکه و هیندی سی‌تار-مان بز لیده و هه‌وایه‌کی ولاتی خوتمان بز بلی تا خه‌م له‌دل‌مان بسریه‌وه. هه‌ر بزیه‌ش نیمه‌تکامان لی کردوی که‌بی‌یه‌نیره.

پاله‌وان میکینس چاوی به‌ردا‌په‌ونه‌وه و گوی ده‌دایه. ده‌سحینه‌که‌ی له‌ده‌ستی‌دا خرکرد‌بزه وای رینک ده‌کوشی، که‌م ما‌پوه ده‌نگه‌کانی ورد‌هکات. نه‌وه ته‌عریفی نه‌م ژنه‌چه‌رکسه‌وه‌حشیی و ده‌نگی خوش و گورانیه‌کانی بیسته‌پوو. نه‌وه‌ی بیسته‌پوو که‌شوانی جیژنه‌له‌پشت په‌نجیره‌کان گورانی ده‌لی و گه‌ره‌ک ده‌شینینی.

تورک وه‌له‌هه‌موو له‌کولانی تاریک‌دا کز ده‌هنه‌ره تا گوی بده‌نه‌ده‌نگی خانم. له‌وکاتیش‌دا نووری له‌پشتی په‌نجیره‌کانه‌وه مه‌مکی نامینه‌له‌ده‌ست ده‌گری و به‌سه‌رعه‌رزوعاسمان‌دا فیز لیده‌دا. ده‌لی‌ی کوره‌ی زوی گرتوته‌ده‌ست.

بزی توندی عه‌تر پاله‌وان میکینسی تی‌گه‌یاند که‌خانم وه‌نیزیک ده‌که‌وی و بز لای نه‌م جینگایه‌دی که‌به‌گ بزی ناماده‌کرده‌وه. خانم به‌پیش پاله‌وان‌دا تی‌په‌ری. سه‌رتاپی ته‌ماشای کرد و چاوی تروسکان. راست له‌وکاته‌دا که‌پاله‌وان میکینس چاوی هه‌لدینا نیگایان تینک هه‌له‌نگوت. به‌لأم هه‌ر دوکیان گورج نیگایه‌که‌پان لیک‌لادا.

خانم له‌نیو پالنه‌جه‌کان دانیش‌ت و قاچی هاریشته‌سه‌ر به‌ک، پاشان به‌عیشوه و ناز گوتی:

- چه‌نده تاریکه!... دیار هو ده‌بوست بیبینی.

نووری راهو پلپته‌ی چراکه‌ی هه‌لکینشا. ژوره‌که‌رووناکتر هو. روومه‌ت و ده‌ست و په‌نجیه‌له‌خه‌نه‌گیراوه‌کانی خانمی چه‌رکه‌سی ده‌دره‌وشان.

پاله‌وان میکینس چاوی هه‌لینا و له‌هنه‌وه‌چاونکی لی کرد. به‌لأم گورج سه‌ری به‌رداوه. دوو ده‌نکه‌ده‌سحیب له‌ده‌ستی‌دا ورد‌به‌پوون. خانم که‌یفی بزوت هو گوتی:

- سلاو، پاله‌وان میکینس.

ده‌نگی گری‌کابرا له‌گه‌رووی هاته‌ده‌ر و گوتی:

- سلاو نامینه‌خانم. مېپوره!

- خانم پینکه‌نی. له ولاتی نه و ژن به سواری نه سږ و بی چارشینو شان به شانی پیاو شهریان ده‌کرد. له وی ژن و پیاو به که یفی خویان ده‌ستیان تینکه‌ل ده‌کرد و له‌زه‌تیا لیک ده‌برد. به‌لام پاوکی به مندالی نه وی به پادشایه کی پیری نه‌سته‌مبول فرؤشته‌بوو. پاشان نه و به‌گه‌ی «کریتی» نه وی له پاشا دزیبوو له گه‌ل خزی هینابوو. به جزونیک نه و ده‌رفه‌تی نه هینابوو له‌گه‌ل پیاوان رابویری و کامی دل‌بان لی بگری.

نیستاش هر چاوی به پیاو ده‌کوت وه‌ک داعبای برسی دل‌ه کوته‌ی ده‌گرت و ده‌له‌رزی. ته‌واوی رزؤ له پشت په‌نجه‌ره لاقی داویشته سدر لاق و ته‌ماشای لاه جوانه‌کانی تورک و فه‌له‌ی ده‌کرد که به کولان‌دا تی ده‌پهرین. له هه‌وه‌سان مه‌مه‌که‌کانی داوسان. کاتیک به په‌چدی ناوری‌شمه‌وه له گه‌ل دایانی پیر ده‌چوه گهران، هزی ده‌کرد به پیش نه و چای‌خانانه‌دا تی پیری که پیاوی زور لی داده‌نیشتن. یا له گه‌ل عمه‌بال و لوتکه‌وانی نازا و به جهرگ بچینه قه‌راخ له‌نگه‌رگا. یا له ده‌روازه‌کانی شار له گه‌ل گوندی‌به‌کانی ریش نه‌تاشراو و چلکن و بزگن له تاره‌قه که ده‌هاتنه شاری کاندی تینکه‌ل بی. خانمی چهرکه‌سی کونه تفنگی ده‌له‌رزین و هه‌وا‌ی هه‌لده‌موت. به‌لام نه‌ی ده‌توانی له بزگه‌نیوی نه و هه‌موو پیاوانه تیر بی...

رزؤنیک به دایانی پیری گوت:

- ماریا، به و خودایه نه‌گه‌ر نه‌وانه نه و بزونه‌یان لی نه‌هاتبایه هر ته‌ماشاشم نه‌ده‌کردن!

- رزؤ، باسی کی ده‌کدی؟

- باسی پیاوان ده‌که‌م. مه‌گه‌ر تو که گه‌نج بووی چت ده‌کرد؟

پیری ژنی ره‌ش هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکینشاو گوتی:

- رزؤ، من ته‌نیا باوهرم به خوا هه‌بوو.

نه و شه‌وه‌ش له لای پالده‌وان میکینلس په‌په‌ی که‌پزی خانمی چهرکه‌سی لینی ده‌دا. له ماتنی و پینده‌نگی‌دا ته‌ماشای ده‌کرد. زور جار نووری به‌گ ته‌عریفی نه و پیاوه‌ی کردبوو که‌وا له لای دانیشته‌وه. مه‌گه‌ر خزی چهند جار له باره‌ی ره‌شیدی و جوامیری و به‌دمه‌ستی نه‌وه، له باره‌ی نه‌م‌وه‌حشیه‌تی‌به که نه‌ی ده‌هینشت له‌گه‌ل ژنان بدوی و باسی ژنانی بز بکن، داستانی نه‌بیس‌تیبوو؟ نیستاش که‌میزده‌کدی خزی نه‌وپیاوه‌ی هیناره، چهرکه‌سبش به‌رامه‌ری دانیشته‌بوو په‌ره‌ی که‌پزی به ته‌ماعی لینی ده‌دا، ده‌تگرت ده‌په‌وی نه‌م هه‌وا‌به‌ی که‌ نیوان نه‌وو پیاوه‌کدی گرتوه قوتی بدات.

نووری به‌گ گوتی:

- نامینه، نازه‌نینی من، تکا ده‌که‌م هه‌وا‌به‌کی ولاتی خوقمان بز بلی، تا خه‌م و ره‌نجی نه‌م

دنیایه له بیر به‌رینه‌وه. نیمه‌مردین... به‌زه‌بیت پیمان دای!

ده‌نگی وه‌ک قاسپه‌ی که‌و له گه‌روی خانم هاته‌ده‌ر. پاشان سی تاره‌کدی له‌سه‌ر نه‌ژنؤ داناو

ده‌ستیکی به‌سیمه‌کان داهینا و ناوازیکی لی‌هات. به‌گ که زور به‌که‌یف بوو گوتی:

- نازه‌نینم ده‌ته‌وی چمان بز بلی‌ی؟

- هه‌رچی خوم ده‌مه‌وی.

سی‌تار وه‌ناره‌نار که‌وت. له‌پر له گه‌رووی خانم که‌توزی بز پینشه‌وه هاتبوو ده‌نگیکی ناسکی

ژنانه هاته دهر، وهك فواره‌ی ناو كه له عهرز هه‌لده‌قولی. ماله‌كه له‌رزى و ده‌تگوت رووخا. پاله‌وان ميكيلس هه‌ستی كرد كه ده‌نگينك له ميشكى دا ده‌ببسی. ده‌نگينكى وهك هه‌راى شهر و په‌لامار. له‌به‌رى ده‌ست و گه‌رو و سه‌رو په‌راسوانى دا هه‌ستی به‌خوشى و له‌زه‌تينكى له‌راده به‌ده‌ر كرد. چپاكان نه‌وى ده‌بوون. ده‌شته‌كان له‌ره‌نگى كلاوى سه‌ريازانى تورك سوور هه‌لگه‌راهوون. پاله‌وان ميكيلس به‌سواری نه‌سپه ره‌شى نوورى به‌گى په‌لامارى ده‌دان. هه‌زاران شه‌روانى گريتى ده‌سه‌ره ره‌ش به‌دواى نه‌ودا ده‌هاتن. هه‌چ كه‌سيان له‌پيش نه‌بوو. ناوه‌دانپه‌كان ده‌سووتان. مناره‌كان به‌زه‌برى ته‌وه‌رزین وهك سه‌رى براو ده‌كه‌وتنه عه‌رزى. خوین له‌نه‌ژنوو به‌رزگى نه‌سپانى ده‌دا. پاله‌وان ميكيلس ته‌ماشای ده‌وروپه‌رى خزى ده‌كرد. نيتر نه‌كریت ماپوو نه‌قه‌لا و بورجى كاندى. نه‌ده‌ريا شوینه‌وارى ماپوو نه‌خانوى دانستن و نه‌مزگه‌وتبش به‌سواری نه‌سپى نوورى به‌گ وه‌ژوور كلبى‌سای نه‌ها سوفا كه‌وت. له‌وى له‌نه‌سپ دا‌به‌زى. نيشانه‌ى خاچى كيشا. چاوى له‌گومبه‌زى كلبى‌سا كرد كه له‌عاسمان راوه‌ستا بوو. زه‌نگوله‌كان گشتيان له‌گوزى خزيان هاتبوونه‌در «مورتسوفلوس» ى مجبورى كلبى‌سای (سن ميانس) كه چل گه‌ز دريژ بوو، شريتى زه‌نگوله‌كانى گرتبوو لى‌ى ده‌دان. خوشى له‌گه‌ل زه‌نگوله‌كان ده‌ى نه‌راند و ده‌ى نالاند و سه‌ماى ده‌كرد.

پاله‌وان ميكيلس لاجاينكى به‌هه‌ر دوو ده‌ست زينك كوشى. له‌پر دنيا له‌بزووتن كه‌وت. كريت و شارى كاندى و ماله به‌گ و به‌گ خوشى هاته‌وه به‌رچاو كه‌پياله‌ى شه‌راپى به‌ده‌سته‌وه بوو ته‌ماشای نامينه‌ى ده‌كرد و هه‌ناسه‌ى هه‌لده‌كيشا. بالى خه‌بائى پاله‌وان ميكيلس شوز بزه و چه‌وه نينو زيندانه‌كه‌ى خزى. ده‌نگى خانى چه‌ركه‌س بينده‌نگ ببوو. تا ماوه‌يه‌كى زور كه‌س هه‌چى نه‌گوت. ناخره‌كه‌ى نامينه‌ى بزووت و ده‌ستی كرد به‌ليندانى سى‌تار كه‌له‌سه‌ر نه‌ژنوى بوو گوتى:

- نه‌وه هه‌وايه‌كى كزنى چه‌ركه‌سى به. كاتينك سوار ده‌چنه شهر نه‌و گوزانپه ده‌لين. نوورى راهوو. نه‌ژنوى ده‌له‌رزین. له‌ژنه‌كه‌ى وه‌نيزيك كه‌وت. پياله‌ى هه‌لينا و گوتى:

- به‌سلامه‌تى تو نامينه‌ى! من بيستوومه پينغه‌مبه‌ر سلاوى خواى له‌سه‌ر به‌ى سى شى خوش ويستوه: «عه‌تر و ژن و ده‌نگى خوش». تو نامينه‌ى من هه‌ر سينكيانى. خوا هه‌زار سال و به‌لكوو دووه‌زار ساليش ته‌مه‌نت به‌داتى! به‌ك سه‌ر جامه‌كه‌ى پندا كرد. پاشان رووى كرده پاله‌وان ميكيلس و جامه‌كه‌ى بز پر كردو گوتى:

- به‌خوزه‌هه‌راكه‌م... به‌سلامه‌تى تويه.

پاله‌وان دوو قامكى ده‌پياله‌كه‌ى ناو پاشان لينكى كردنه‌وه و شووشه‌كه‌ جرنگ جرنگ شكا و ناره‌ق به‌سه‌ر ميژه‌كه‌دا رژا. پاله‌وان كه‌چاوى ره‌شكه و پيشكه‌ى ده‌كرد، به‌ده‌نگينكى گيراو گوتى:

- به‌سه!

نامينه‌ى قيراندى. نه‌ختينك خزى هه‌لينا و به‌چاوينكى سه‌رسورمانه‌وه ته‌ماشای پاله‌وانى ده‌كرد. قه‌ت ده‌ستی هه‌چ مرزفينكى وا به‌قه‌وه‌تى نه‌دببوو. رووى كرده ميژه‌كه‌ى و گوتى:

- نوورى به‌گ تو ده‌توانى كارى واپه‌كه‌ى؟... ده‌توانى؟

نووری به گ رهنگی پیری. هموو هیزی خزی له دهستی راسته‌ی دا کز کرده‌وه. دوو قامکی ده‌جامی شه‌راب‌نا. به‌لام خزی دژراند. له‌م زژوان بازه په‌شیمان بژوه. ناره‌قینکی ساردی لئی نیشته. تهریق بژوه. به‌چارنکی تاریک و وه‌حشی ته‌ماشای پالنه‌وانی کرد و له دلی دا گوتی:

«چارنکی دیکه‌ش له‌کن ژنه‌که‌م گالته‌ی پئی کردم. نیتر نه‌م وه‌زعه‌ دهر ناپری، به‌سه» پاسکی نامینه‌ی گرت و رایوه‌شانند و به‌تووره‌ی به‌سه‌ری دا گوراندی:

- بچزوه ژووری خزت!

نامینه که کوله‌کانی سوور هه‌لگه‌راهوون، چارنکی دیکه‌ش پرسی:

- تو ده‌توانی وابه‌کی؟ ها... ده‌توانی؟

به‌گ ده‌نگی دا:

- گوتم بچزوه ژووری خزت! پاشان سی‌تاره‌که‌ی وه‌ها له دیواردا وردو خاش هوو. ژنی چه‌رکه‌سی بزه‌به‌کی به‌که‌م گرتنی هاتی و گوتی:

- تنیا شکاندنی سی‌تارت له ده‌ست دی نووری! به‌راستی نه‌و کاره ههر له تو دی.

هه‌ستا و له کاتینکا جله‌کانی وه‌ده‌ستی پالنه‌وان میکینلس ده‌که‌وت، به‌پیش نه‌ودا تی پیری.

چارنکی تر هه‌وا پر هوو له عه‌تر. پالنه‌وان میکینلس هه‌ستی کرد که ده‌ستی ده‌سووتین.

نامینه وه‌ک گالته پئی کردن و هاندان و که‌له‌وه‌کینشی، به‌ک دوو جار به‌ده‌وری نووری دا

سووراه و به‌نینگایه‌کی سووکانه ته‌ماشای کرد و پاشان به‌پلیکانه‌کان‌دا له پیش چاو وون هوو.

نه‌و دوو پیاره تنیا له به‌راه‌به‌ر به‌ک راه‌وستا هوون. به‌گ ده‌ستی به‌سمبلی دا هیناو پشویی

سواری نالوز هوو. پالنه‌وان میکینلس پئی بزوتن، به‌روویه‌کی گرژ و مزنه‌وه ته‌ماشای نووری به‌گی

ده‌کرد. ههر دوو‌کیان ده‌ستیان له سه‌ر ده‌سکی خه‌نجه‌ر هوو. ناخه‌رکه‌ی نووری زمانی هه‌لپچرا و به

شینوه‌به‌کی ناخه‌ز گوتی!

- پالنه‌وان میکینلس برز، وه‌دوای کاری خزت که‌وه.

پالنه‌وان له وه‌لام‌دا گوتی

- نووری به‌گ هه‌رکاتی ویستم ده‌روم. جامینکی دیکه‌شم بژ پرکه تا پینی دا که‌م!

نووری به‌گ ده‌سکی خه‌نجه‌ری ده‌کوشی. به‌خیزایی سه‌بیرنکی چرای کردو ویستی غاردا

بیکورژنینه‌وه. نه‌و ده‌م ههر دوو له تاریکی دا به‌شهر ده‌هاتن. هاوار بژ تیشکاوا نووری به‌خیزایی

بروسکه فیکری خزی سووک کردو وه‌شک که‌وت. پالنه‌وان میکینلس به‌کاوه خز گوتی:

- جامینکی دیکه‌م بژ تینکه بیخومه‌وه، ده‌نا ناروم.

نووری بژلای میزه‌که‌هات، لاتی قورس هوون. ناره‌قی لئی ده‌چزراهه. بوتلی ناره‌قه‌که‌ش قورس

به‌وو. ده‌ستی به‌گ ده‌له‌رزی. پیاله ناره‌ق پرکرا. هیندیکیش به‌سه‌ر به‌رماوی نه‌ودا رژا. پیاله‌که‌ی

نشانی پالنه‌وانی داو گوتی:

- وه‌ره بیخزه‌وه!

پالنه‌وان میکینلس گوتی:

- پیاله‌که‌م وه‌ده‌ستی ده!

به‌گ بژله‌به‌کی وه‌ک نالینی لئی هات. پیاله‌ی هه‌لگرت و وه‌ده‌ستی پالنه‌وان میکینلسی دا.

پالەوان بە گرژی و بە فیز بۆ لیبوی بردو گوتی :
- بە سلامهتی تو نووری بەگ. من بە خواهیشتی تو دەرۆم. بە براکهشم ده لیم که ئیتر سووکایهتی به دهولهتی عوسمانی نهکات.

پاشان لیبوی به نارهق تهر کرد، پینچهکهی توند له سهری بهست و وهدهرکهوت.
فانوس خهتینکی سهوزو سووری داویشته نیو باخ. پالەوان به کاوهخۆ بی ئهوه که ناوڕ بداتهوه بۆ لای دهرگا رۆیشت.

ئینستا ئیتر شهو داهاتبوو. له شاری کاندی ههموو نانی شهویان خواردبوو، ههموو سهرمایان بوو، دهخهوتن. پهنجهرهکان یهک یهک دادهخران. کاتی ئهوه هاتبوو ههموو نوێژهکانیان بکهن و بنون. چهند کهسینک له دهرهوه هینشتا دهسوورانهوه. چهند ئهویندارنکیش به بهر پهنجهره داخراوهکانی یارهکانیاندا دههاتنو دهچوون. له خانویهکی بهچووک دهنگی قسان دههات.
«سی لهعهبتان» له پشت دهرگای مالهکهیان دهلهرزین. پالەوان میکینلس هینشتا نهگهیشتبوه کۆلان. چونکه شهو بوو، براکهیان وهک جاران بینهنگ و بی کهیف هاتهوه. خوشکهکان سفرهیان داخست. پینکهوه چهند قسینکیان کرد :

- سۆزی چ لی بنین؟ ئیتر نه رهژی ماوه، نه رۆن زهیتوون و نه نهوت. «ئارسیتوتلیس» ده بی ئهوانه ههموو ناماده بکات. ههرسی خوشک لهگهڵ سفره داخستن و ههنگرتن قسهیان دهکرد. بابوونهی کولایان ناماده کرد که بۆ دامالینی خوراک پینوسته. کراسی دریزی شهویان کرده بهروئهزمی نوژیان کرد. بهلام بیریان ههر له لای دهرگای سهوز بوو.

پالەوان میکینلس بۆ چوونهوهی مال، رنگای ههره دووری ههلبژارد. لهو شهوهدا نهی دهتوانی خۆی له چوار دیوارنیکدا ههبس بکات. دلێ له قهقههسی سنگی دا لی زی دهاو له لهشی دا گیر نهدهبوو. له نهکاو شاری کاندی زۆر بهچوک هاته بهرچار. نهوهنده بهچوک که جینگای ئهوی تیدا نهدهبهوه. ماوهیکی زۆر بهرنگادا رۆیشت. له دیتنی خانوو کۆلان و خهڵک ههستی به خهفتهت دهکرد. به ههنگاوی بهرز و دانی دهچیرهوه بردو بهرهو پینش دهچوو. دهتگوت وهداوی کهوتوون. گهیشته شهقامینکی پان و چۆل. چهند فانوسی نهوتی نوورنکی سوور و دووکهلاویان خهستبوه سهر شهقامهکه. لهو بهری بازاری، کهباخانهیهکی تورکان و چاپخانهیک و دوو سی مهیخانه هینشتا ئاواله بوون. بهکینک به ناو بانگی کرد. به خهیاڵی ئهوه که دهنگی پالەوان «پولیکسینگسه» ههنگاوی توند کردن تا خۆی لی بهپاریزی. گهیشته دهرکی ماله پاشای و پینش ههوزی فواری مهرمه که به پهیکهری شیرینی ئینیزی رازابهزه. چاری ههلبنا چناره گهوره لهعهتهیهکهی دیت. له تاریکی شهودا قاچی کینشا و له دلێ دا گوتی : «خوا ناخری پاشماوه کانتان وهخیر گیری».

مهسیحیه شۆرشگیرهکان پشتا و پشت به دهستی پاشاکان لهو چناره ههلاوسراپوون. به هاوین و زستان تهنافی گری دراویان له لقی ههره نهستوری ئهم داره ههلاوهسی بوو تا ناماده بی پالەوان میکینلس به توورهی چاویکی لهو پیره داره کرد و راست وهک لهگهڵ تورکینک قسه بکات، له بهر خۆیهوه گوتی : «سویند به ئایینم که ئایینی مهسیحه، بیور دهست دهدهمی و چناری لهعهتهتی، له عهزت راده کینشم.»

ديسان كهوته ري، به كزلاڼه تنگ و تاریکی «سی تاق» دا كه ده گه پشته مه پدانی گه وړی شاری كاندی، رژیشته خواری. كولانینکی چول. یه قه ی كراسه كه ی كرده وه و هه ناسه یه کی درژی هه لكیسا. لهولا له سهرووی شار دهریا وه ك ناوینه دده دره وشا و دهی نالاند. له دهورو بهری نهو چپاكان خه تینکی خوله میشی مهیل به عابی یان له ناسزدا كینشاپو نه ستیزه كان له ناسمانی به رزه وه نووریان پلاو ده كرده وه. پالهوان میكینلس وه ك نه سپینکی كهف كرده و خیرا ده هات و ده چوو. گه پشته نهو خه نده كه كه قه لاتی شاری دهوره دابوو. له بهرام بهر نهو، له سهر ته پوژنیک چند خانووی نهوی دیار بوون. نهوان خانووی «گولان» بوون. له خواره وهی نهوی و هه ورازتر له دهریا ته پوژنیکه یه کی دیکه دیار بوو. پی یان ده گوت: «هدوت ته به رزین». پینش دووسه د سال تورك له پشتی نهو ته پكه وه شاری كاندی یان په لامار دابوو، گرتبوویان و هدوت ته وهرزین یان لهوی لی به چی ما بوو. له نینه راستی دهریا دورگه ی چولی «دیا» وه ك کیسه ل سهری له ناو هینا بزه دهر. پالهوان میكینلس له پشته وه گوی له دهنگی ژن و خسه خشی كراسی ناویشم بوو. پیره توركینك به پشتی كور و فانووس به دهسته وه پیدای بوو. له پشت سهری نهو دوو ژن كه په چهی رهشیان گرتبوو، چه تریان هه لدا بوو، به نه سپایی ده یانگوت و پینه كه نین. شهو پر بهوو له بونی عهتری نهوان. پالهوان میكینلس تیکرا بوو. به بوله بول گوتی: «نهوشو هه موو شه ی تانه كان وهدوای من كه وتوون. به لام ده ستیان پیم راناگات».

رووی بولای به هر وهرگنیرا تا ژنه كان نه بینی. له پر ههنگای خیرا كردن تا زوو به گاته وه مالی. بینگومان ژن و کیژه كه ی له دهوره وه دهنگی لاقیان ده بیست. نهو دهم نهو ده كزخی و نهوان هه لده هاتن تا خزیان به شار نه وه. نهو پینلاقینکی به دهرگا داده دا، تا لی ی بكه نه وه و له پشت دهرگا كه سی نه ده بینی. نه ژنی و نه مناله كانی و نه سه گه كه ی هبچیان لهوی نه ده بوون. نهو دهم ته نیا ده ماوه و له وانه بوو بتوانی بریار بدات.

كاترینای ژنی و رنینوی كچی له بن چرا به لادا ده هاتن و چاوه روانی نهو بوون. جینگایه ك له پشت سهری نهوان بوو، پالهوان هه همیشه لهوی داده نیشته. بینجگه لهو كهس نه یه ده توانی لهوی دانیشی. نیوته ختیکی باریك كه له بن دیوار و له نیزیک په نجه ره دانرابوو به سهر هه ساردا ده یروانی. ته نانه ت نه گهر باوكی مندالانیش له مال نه بایه، سینه ری قورسی نهو لهو جینگایه هه ست پنده كرا. ژن و کیژه كه ی نه یان ده ویرا زوری لی وه نیزیک كه ون. هه ر دوو كه هه ستیان ده كرد كه ده ستیان وهوی ده كه وی. نهو هه ست پی كردنه وای لی ده كردن كه به ترس و له رز بكشیننه وه.

دایك شتیکی ده چنی. شوقی چرا له پرچه بوزو خاوینه كانی و له برز كه واینه كان و روومه ته خره كانی ده دا و نیونك له زار و چه نه گه ی پانی رووناك ده كرد. له سهر تاپی نهو خوزه ویستی و موحبیه ت دهریاری. له كچینی دا قه دو بالایه کی جوان و رنك و پینك و له باری هه بوو. کیژی پالهوانینکی راسته قینه بوو. پالهوان «تراسیولس رواس» ی باوكی كوری نه بوو. كاترینای كچی وه ك كوربان ده بزوتته وه. پاشان كاتینك شووی كرد بوو كه وتبوه چنگ نه ره شیریک. له ساله كانی هه و لی دا، خزی گرتبوو، منه منینکی گرتبوزه، به لام كهم كهم دای تواند بوو چون ده بتوانی له گه ل پالهوانینکی وه ك میكینلس په نجه بازی بكا؟

توانا و نیراده و کهلله رقی ژنه که، جنگای خویان دابوو به موحیبت و مودارا و خۆشه‌ویستی. هه‌میشه دهی چنی و بیری ده‌کرده‌وه. سه‌رده‌می ژبانی وه‌ک ناوینکی روون و تی په‌ریو به پینش چاوی دا ده‌رزیشت. جارویار سه‌ری هه‌لده‌ینا. ته‌ماشای ده‌کرد. له ژوور سه‌ری، له ده‌وریه‌ری، له چواردیواری ژووره‌که‌ی، ره‌سی ته‌واوی قاره‌مانانی شۆرش ۱۸۲۱ که گشتیان پلنگی واقعی بوون، به‌ریز له قاپی ره‌ش دا ده‌بیران. له نینه‌راست و له پینش قاپینکیان چرایه‌کی زبوی پچووک ده‌سووتا.

یای کاترینا سه‌بروکه سه‌ری راده‌وه‌شانده و بینه‌نگ‌ده‌ه بوو. هه‌م له مالی باوکی و هه‌م له مالی میزدی ته‌مه‌نی له نینو چه‌ک دا رابوارد‌ه‌وو. له شۆرش سالی ۱۸۷۱ دا، پینش شوو کردنی، نه‌ویش وه‌ک پیاوان به تهنه‌نگ و فیشه‌کدانه‌وه سه‌ری کرد‌ه‌وو. تا نه‌هینلی تورک گونده‌که‌یان بگرن. کاتینک مندال بوو، له سه‌رده‌می شۆرش دا، نه‌ویش له‌گه‌ل منالانی تر، فیشه‌کی له په‌ری ته‌م کۆنه کتیبانه وه‌رده‌پینچا که قه‌شه‌کان له کلیسا ده‌پانه‌ینا. کاترینا بزنی باروتی باش ده‌ناسی و خۆشی ده‌ویست. پاله‌وان میکنلس میزدینکی باش و به ئینساف بوو کاترینای خۆش ده‌ویست. به‌لام ژبانی نه‌و بز ژینک فره‌ دژوار و سه‌خت بوو. جارچار سکالای ده‌کرد.

یای کاترینا نه‌وه‌ی ده‌ی چنی له‌و لای دانا و جارنکی تر سه‌ری به‌رز کرده‌وه. له ژوور ته‌خته‌که ره‌سمبکی باسه‌می گه‌وره و کۆن به دیواره‌وه هه‌لاوه‌سرا‌ه‌وو. نیشانی ده‌دا که فه‌له‌ستینه‌کان گالته به سامۆن ده‌که‌ن و رای ده‌کیشن له‌گه‌ل خویانی به‌رن. دینوکی مل نه‌ستوو له نینه‌راستی ده‌بیرا که ده‌ست و قاچیان به تهناف و سه‌رمه‌ی چه‌رم و به زنجیر به‌ستبوو. پیاوانی تووره ده‌بانکیشاو بز پینشه‌وه‌یان ده‌برد هیندینکی دیکه‌ش به شیشه‌ تینکوتان نازاریان ده‌دا و گالته‌یان پی‌ده‌کرد. له سه‌ر بورجینک، له پشت په‌نجه‌ره‌یه‌کی به‌چووک که میله‌ی ناسنی تی‌گنیرا‌ه‌وو، ژینکی سازو‌عیشوه‌گر به سینگی رووت قاقا پینده‌که‌نی. نه‌و ژنه ده‌لیله بوو. یای کاترینا هه‌موو ژووره‌که‌ی سه‌یر کرد، ده‌تگوت هه‌وه‌ل جاره نه‌وانه ده‌بینی هه‌ناسینکی هه‌لکیشا و جارنکی دیکه‌ش به خه‌فه‌ته‌وه کاری خۆی ده‌ست پینکرده‌وه.

کیژه‌که‌ی گه‌وره کچینکی پازده‌ه ساله، قه‌دو بالا‌یه‌کی جوان و به‌رچارا، چه‌نه‌که‌ی پان وه‌ک چه‌نه‌که‌ی دایکی، خاوه‌ن نیراده و به‌ریار، برزی پان و دریز و وه‌ک برزی باوکی، تۆره‌که‌ی ده‌ی چنی له‌ولای داناو سه‌ری هه‌لینا و ده‌ستی کرد به لاوانده‌وه‌ی پشپله‌که‌ی که له‌به‌ر ده‌ستانی راکشاه‌وو. له دایکی پرسی:

- دایه، بیر له چی ده‌که‌یه‌وه؟ بز هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی؟

دایکی له وه‌لام‌دا گوتی:

- ده‌ته‌وی بیر له چی به‌که‌مه‌وه؟ له ژبانی خۆم له تۆ که که‌وتوو به چنگالی شیرینک. له خوشکه به‌چوله‌که‌ت که ناچار بووم هه‌بی خه‌وی به‌می تا خه‌وی لی به‌که‌وی و نه‌گری. کاتینک نه‌و مناله ده‌گری، باوکت له تووره‌یی شپت ده‌بی. نه‌و بینه‌گه‌ له «تراساکی» نایه‌وی مناله‌کانی دیکه به‌بینی، نه‌ویش چوونکه وه‌خۆی ده‌چی.

یای کاترینا ته‌ماشایه‌کی به‌ری میچی کرد و گونچه‌کی هه‌لخست و گوتی:

- رۆله هه‌ژاره‌که‌م. مات بوه و خه‌وی لی که‌وتوه‌ا پاشان گوتی:

- راست وهبابی دهچی! تو دهزانی که چزن تووره دهبی، چزن برزیان تینک دهنی؟ چزن له هاقالهکانی ده دار چزن له لاره تهماشای ژنان دهگا؟

«رینبو» وهلامی نه داوه. نهو له باوکی ده ترسا. بهلام خوزی ده ویست و تعریفی ده کرد. لای وابوو هدرچی باوکی ده یکا باشه. نه گهر نهویش پیاو بایه، راست وهک باوکی ده بزوتوهه. نهویش ته نیا کوری رنگا ده دان بیننه لای. کچه کان ده بویه کاتی باوکیان ده هاته وه، ده بویه رابکن و خز بشارنه وه. «رینبو» پاش ته مهنی ۱۲ ساله که ده هات مه مکی خر بن، باوکی لینی قه ده خه کرد که نه بته بهرچاوان. سی سال بوو باوکی نه دیبوو. کاتینک باوکی له مالی بایه، ده بویه نهو له ناشپه زخانه و یا له ژووری بچووی خزیدا هه بس پرو بایه. له دووره وه دهنگی قاچی باوکی ده ناسی و گورج هه لده هات و خزی ده شارده وه. پشپله که شی دهنگی قاچی خاوه نه که ی ده ناسی. کلکی شوز ده کرد و بهر له کیژه که رای ده کرد. «رینبو» نه م نه زم و زه بت و ره بته ی به راست ده زانی و ههقی ده دا به باوکی. دیاره نه ی ده توانی روونی کاته وه که بزچی وایه. بهلام دنلیا بوو که باوکی هه قیده تی.

یای کاتریناش هه ر وای بیر ده کرده وه. بهلام نه ی ده توانی له لای خزی دان به هه قانیه تی میرده که ی دابنی. نهویش نه گهر پیاو بایه وهک میرده که ی و وهک پالنه وان «رواس» ی باوکی ده بزوتوهه. هه ر نه وه نه بوو که ماوه یه کی زور نهویش باوکی نه ده دیت؟ نه وه دم که گزیا بیست ساله بوه و هینشتا گوره کچ بوه، شه ونک سه ر یازی تورک خانووی پالنه وانی پیران گه مارز داوه باوکی تا توانیوه لینی کوشتون، بهلام نه وان زور بوون.... تورک ناخره که ی گرتوویانه و بر دوویانه ته هه سارو ویستوویانه ببیه نه کاندی لای پاشا نهو ده م کاترینا و دایکی له ژووری ده ریه رین. چاوی به باوکی که وتوه که جله کانی هه موو دراون و خوینی له به ده نی ده تکاوه. له کاتی رزیشن دا دهستی هه لینا بوو گوتبووی:

- خاتراوه! ژنه کان ناره حهت مه بن. خوا ناگادارتان بی! نوژی (مس) م بز بکن. من بز نازادی ده مر م. مه گرین. کاترینا تو میردی بکه، کورت بیی به ناوی منی بکه «تراسوس».

پالنه وانیان هینا بوه کاندی و له به رده رکی مالی پاشا له بن نهو داره گه وره یان دانا بوو. پاشان ده لاکی تورک هاتبوو، به چه قوو به زیندووی که ولی کردبوو. پاشان مسته فا پاشا، نهو سه گه بینه رمه، ده ستووری دابوو تا کبسه تووتنی له پینستی نهو بز دروست بکن.

ته وای شهو نه وانه وه بیر کاترینا ده هاتنه وه. له گه ل نه وهش سه رده مینکی خوزی له گه ل پالنه وان میکینلس رابوارد بوو، نه ده بویه له ده ست نهو سکالانی هه بی. پالنه وان میکینلس مرؤفینکی شه ریف و به ریز و به گوپ بوو. هه رگیز تهماشای ژنی دیکه ی نه ده کرد. دهستی له وه رقی تومار نه ده دا. له چه رو چاو چنووک نه بوو. سیالی پتر له دووچار بز شادی و رابواردن سه رخزش نه ده بوو. نه وهش بز پیاونک ناسایی به. پیای وای هه یه له وهش خه راپتر ده کا. بهلام سالینک بوو ژیان بز کاترینا پتر وه زه حهت ده گه وت. پالنه وان میکینلس به هیچ جزر نه بیده ویست له باره ی کچینکی سالی رابردوو له کاترینا بیوو، هیچ بیسی. هه موو رژی به بیانیان که ده رگای ده کرده وه بچینه دوکان، به سه ر ژنه که ی دا ده ی نه راند که:

- من نامه وی بیبیم، نامه وی دهنگی بیبیم، نهو مناله نهو چاوه شینانه ی له کوی وه هیناوه؟

بیجگه له و مناله شیرخوره له خیزانی نهواندا کهس چاوی شین نهبوو. نو له عنه تبه چون چاوی شین بوون؟ ده تگوت شتیکی پیس رنی که وتوته لای خیزانی نهوان، ده تگوت خونینی پیس بوو. پالنهوان میکینلس خزی له ناست نهم وه زعه رانه ده گرت.

دایکی هه ژار فرمیسکی ده خوار دنه وه و دهنگی نه ده کرد. ده یوانی چی به میزده که ی بلی؟ ناچار سهیری کرد بوو پینشه و له بهرامبهر پدیکه ری میکائیلی مه لاتی که دا که گیانینی مه لوتکه و له رزیوی وه ک منالینکی مه لوتکه ی به ده ستوه بوو، پدیکه ره که شی هی نه و پنه ماله بوو. نه ژنوی داده نان و دوعای ده کرد. له بهرامبهر پدیکه ردا ده گریا و ده پاراوه. ناخر مه گهر میکائیل پاسه وانی مالمو، نه و نه بوو؟ به پارانه وه داوای لی ده کرد که له گه ل میزده که ی قسه بکات، شهونک بیته خهوی، لی تی تووره بی و دلّه ره که ی توژنیک نهرم بکات.

پالنهوان میکینلس به رژی له دووکان رای ده بوارد. «کاریتوس» شاگردی له ماله وه نانی بز ده هینا. نه و دم، دایک مناله که ی له سه ز نه ژنوی خزی ده پینچاوه و دایده نا هه رچه ندی ده گریا با گریا بایه. به لام نه گهر شه و داده هات، هه پینکی خهوی ده دایه تا بنوی و تا به یانی وه خه بهر نه یه. دهنگی «تراساکی» هات که له وه تاخی سه ره وه نووست بوو، له خه ودا قسه ی ده کرد. دایکی بزه یه کی هاتی و گوتی: «فه قیره له خه ویش دا ناسوده نیه، هه میسه خه و ده پینی که ری ده که وی لی ده داو به سه ره له شکر دا نهر ده کا و تورکان ده کوژی... کاتینک گه وره بی، نه وه ی نیستا له خه و بیبینی، ده یکا، راست وه ک باب و پاپیرانی... خویه نه و «کریت» هه تاکه ی ده بی قوریانی بدات؟»

دایک و کچ بینه نگ بوون. رینیو له په نجه ره وه ته ماشای شهوی ده کرد. هینشا بای شه مال ده هات. ده نگی که کر که ی په نجه ره کانه وه هات. ناره ناری دایکینک ده بیسرا که لای لایی بز مناله که ی ده کرد و بپشکه ی راده ژاند. رینیو چاوی له سه ره یه ک دانان. گویی دایه دهنگی لای لایی و بپشکه و مدمکی ده جوولانه وه. پاش تاوینک بز نه وه رچه ی بگوری، به دایکی گوت:

- نه و شو باو کم وه درنگی که وت.
- ده لین نووری له دوا ی نارد وه... نازانم نه و سه گه چی له گیانی نه و ده وی؟
- رینیو پینکه نی و به فیزه وه گوتی:
- باهم دیسان پشتیندی ده گری و تووری ده داته سه ریانی.
- دایه سه ری راوه شان و گوتی:
- به لی، به لام نووریش پاشان به توله ی نه وه ده مه سیچی ده کوژی. پینم گوتی: که چاره ره شی «کریت» قهت بنه ی نایه.
- تا باو کم زیندووی، من ناترسم.
- منیش له باره ی باو کم هه روا م ده گوت. به لام تور که کان شهونک...
- کاترینا بینه نگ بوو. پشپله که له سه ره نه ژنوی رینیو تینکرا بوو، گونچه که کانی به ره و کزلان قوت کرد. ژنه کان گونچه که بیان هه لخت. رینیو به په له ده رزی و ده زوو مه قهستی کز کرد نه وه.
- له پینش نه ودا پشپله بز ناشپه زخانه هه لات بوو. کیژی لاو گوتی: «وادینته وه ...»
- له پشت ده رگای هه سارنوه دهنگی کز خه یه کی وشک هات. «خزیده تی».

دایک ههستاو گوتی :

- ده چم چیشه کھی بز گهرم ده که مه وه. وادیاره. نه شز نایه وی که س ببینی. نه م کوزه به به نانقه ست و هه به وه مه به سته شه.

دهرگا بزوت و کرایه وه. پالنه وان میکینلس هاته ژوور. دهرگای داخست و به نانقه ست خزی گرت. له هه سار تی پهری و چوه ژووری مال. ته ماشایه کی ده ورو به ری کرد که س دیار نه بوو. پنجه که ی دانا و سوخمه ی قه لابه درووی به ناره قه ی داکنه د. پاشان چوو له سه ر ته ختی نیزیک په نجه ره که ده پروانیه باخچه و جینگای دایمی خزی بوو دانیشته و ده سه ری له به ریشته هینا ده رو ناره قه ی سه روملی سه ری وه و په نجه ره ی کرده وه تا باشته ر پشوو بدات.

ژنه کان له ناشپه زخانه ناگریان هه لکرد تا نانی بز گهرم که نه وه. پالنه وان میکینلس گونی له ده نگیان بوو. پنی و ابوو دهنگی زیقه ی مناله شیره خوره که ی بیسته وه، نوزه به کی به سه ر داها ت، گونچه کی هه لخست، له بیدهنگی به ده ر هیه نه بوو. سیفاریکی پنچاوه و دایگیرساند. به لام زاری تال بوو، سیفاره که ی له په نجه ره وه فری دا ده ری.

یای کاترینا به مه جوعمه نانه وه هاته ژوور و ده ی وسته له سه ر میزی دا بنی، پالنه وان بی نه وه سه ر هه لبری گوتی :

- برسیم نیه. هه لبره لای به.

ژن بی نه وه دهنگی له به ر بینه ده ر مه جوعمه ی هه لگرت و له به چاوی وون بوو. بیدهنگی ماله که ی داگرت. پالنه وان میکینلس له جینی خزی هه ستا، دوویاره سوخمه که ی کرده وه به ر و پنجه که ی له سه ر هالاند و بز لای دهرگا چوو. پاشان راوه ستا، تاوینک له شک دا ما و سه رینکی ده ورو به ری خزی کرد. ره سی قاره مانانی شورش به تفهنگ و فیشه کدان و هه وت تیر و به سمیلی یادراو قژی دریزی تاسه ر شانیان به دیواره کانه وه ده دره وشان.

پالنه وان تا ده میک خزی له به ر برده وه. له ره سه کان راما و یه که یه که سلای لیکنه دن. نه وه نه ناگای له به سه ر هاتیان هه بوو، نه ده یزانی چ هونه رنکیان نوانده. نه یده زانی له کوئی به سه ر هاتوون و خه لکی کونن. «رؤمتن»، یان «موره یی». خه لکی «کریت» ن یا دورگه کانی دیکه. زوریشی نه وه مه سه له پی گرنه گ نه بوو. ته نیا شتیک بز نه وه گرنه گ بوو، نه ویش نه وه بوو. نه وانه گشتیان له گه ل تورک به سه ر هاتبوون. هه ر نه وه نده بز نه وه به س بوو. لیکولینه وه ی مه سه له کانی تر کاری ماموستایان بوو. له پنش ره سمینکیان، هه ر وه که له به رانه ر په دیکه ری پیروزدا شه وو رزژ چرایه کی بچووک دایسا. کاتینک هزیه که یان له خاوه ن مال ده پرسه به وشکی له وه لام دا ده یگوت: «نه وه ره سی سن کارایس کالسه». پاشان له بازه ی مه سه له کانی دیکه وه قسه ی ده کرد:

کارایس کاکیس فه رمانده ی هیزی فه رنه گیان بوه که میکینلس ه شینه ی با به گه وره ی پالنه وان میکینلس-یش له م هیزه دا بوه. شه وینک که یونانیه کان له شوینی به ناوی «فالید» له نیزیک ناتین له مه ته ریز دا بوون تورکه کانیش راست له به رامبه ر نه وان خیره تیان هه لداوه میکینلسه شینه سه ر خوش بوه. فه رمانده ی هیزیش ده ستوری داوه تا به یانی که چاوه روانی هیزی یارمه تیه، که س له مه ته ریز نه یه ته ده ر. ژماره ی مه سه یه کان که م بوه. تورک چند هه زار که س بوون. میکینلسه

شینت و چهند «کرتی» دیکه به سدرخوژی له مه‌ت‌ریز دینه دهر که تورکان په‌لامار بدن. پینش وه‌خت له نیوان دوو له‌شکر‌دا ده‌بیته شه‌رو «کارایس کاکیس» ده‌کوژی.

پاله‌وان میکینلس له‌بهر خزیوه‌ گوتی: «خه‌تای باهه گه‌وره‌م بوه. بدلی خه‌تای بوه... ههر چوژنیک بی خزی به‌کوشت چوه و نیمه‌ش هه‌موومان ده‌گوژین».

پاله‌وان میکینلس چوه‌ه‌ساری. چالاو و‌داره‌ مینوکه‌ی ده‌وره‌ی چالای دا پوژی بو، عه‌مباره‌ ناوی په‌نا چالاکه، گول‌دانی که‌له‌ده‌وره‌ دانرا‌بوون، هه‌موو نازاریان ده‌دا. له‌ه‌ساری چوه‌ت‌ویله. ماینه‌ سپیه‌که‌ی له‌ت‌ویله‌دا بریقه‌ی ده‌دا. هه‌یوان... گوئی راوه‌شان‌دن. خاوه‌نه‌که‌ی دیت. له‌خوژیان حیلاتدی. پاله‌وان لینی وه‌نیزیک که‌وت. به‌بهری ده‌سته‌ پانه‌کانی لاوان‌دیده‌وه. تا ماوه‌ی‌که‌ی زور ده‌ستی به‌مل و یال و پشت و به‌رسگی داده‌هینتا... نه‌وه‌یوانیکی گهرم و به‌موجب‌ت و هه‌میشه‌ فهران به‌ردار بو. قه‌ت خاوه‌نه‌که‌ی نازار نه‌دابوو هه‌تا ناخری عومری وه‌ک له‌شی خزی هه‌میشه‌ له‌په‌نای بو.

ده‌ستی پاله‌وان میکینلس ماوه‌ی‌که‌ی زور له‌نیو یاله‌ دریزه‌ و پره‌کانی ماینه‌که‌دا مایه‌وه. هه‌ستی ده‌کرد که‌گهرمی له‌شی هه‌یوانه‌که‌ ده‌گاته‌ به‌ده‌نی نه‌ویش. له‌په‌رای زانی که‌پشت‌مله‌ نه‌ستوره‌که‌ی خزی یالی لی رواوه‌ و ده‌نه‌ونده‌ به‌قه‌وت بوه‌ و قه‌ل‌آه‌تینکی وای په‌یدا کرده‌ که‌ ده‌توانی به‌سدر دیوارو هه‌ساره‌کانی شاری کاندی‌دا بفری و به‌حیل‌ه‌چیلک به‌ده‌شته‌کانی ده‌وری شادا، راست بز‌لای مالی نووری به‌گ‌بروا.

له‌ع‌رزو له‌به‌ده‌نی ماینه‌که‌هینزیک به‌رز ده‌بزه‌ و ده‌گه‌یشته‌ پانیه‌ی کابرا. له‌ونوه‌ بز نه‌ژنوکانی و خالگه‌ی په‌ده‌بوون و سنگی وه‌ها ده‌ئاوسا که‌م ده‌ما به‌ته‌قی. نه‌م هیزه‌ قه‌وه‌تینک بو له‌ع‌رز و له‌به‌ده‌نی ماینه‌که‌هه‌ل‌ده‌ستا. هینزیک وه‌حشی بو. پاله‌وان له‌بهر ده‌رگاوه‌ بانگی کرد:

- کاریتوس!

ژنه‌که‌هاته‌ ده‌رو گوتی:

- کاریتوس نوستوه.

- راستی که‌وه.

چاوه‌روانی کاریتوس بو. سیفاریکی داگیرساند. نیت‌ر تامی تالی له‌زاری دا نه‌ما‌بوو. سه‌یری نه‌وه‌دووه‌که‌له‌ی ده‌کرد که‌له‌لووتی ده‌هاته‌ ده‌رو چاوه‌روان بو.

کاریتوس خه‌و‌نالوو گه‌یشتی چاوه‌کانی ده‌کوشی. قژی نالوزو لیباسی شپرنو بی‌پینلاو بو کاریتوس هه‌رزه‌کارنکی ۱۲ساله‌ و کوری «فانوروس»ی برای بو. به‌کوره‌که‌ی ده‌گوت:

«نه‌وانه‌ ده‌یانویست که‌من و تو بکه‌نه‌ مامزستایه‌کی ده‌لقه‌ک. بز چما نابینی که‌چس گورگی» مامت تووشی چ‌رژژنیک بوه؟ نازانی شاگرده‌کانی چوژن سدری داویننه‌ سهر و گالته‌ی پینه‌که‌ن؟ به‌دبه‌خت. نه‌گهر. ده‌رس به‌خوینی چاوت خه‌راپ ده‌بن. ناچار ده‌بی چاویلکه‌ له‌چاوت که‌ی. له‌دوکانی من بینه‌وه. کاتینک گه‌وره‌ بوی، ناقل له‌سه‌ری‌دای، دراوت ده‌ده‌می، ده‌یکه‌به‌ ده‌سمایه‌ و رنگای خوت ده‌دژیه‌وه». نه‌وه‌قسانه‌ی به‌«فانوروس»یش گوتبوو. بی‌عاملینه، لینی به‌هیکه‌ پیاو».

پالەوان میکینلس پشت ملی ههتیبوی گرت و رایوه‌شاندا تا باش وه‌خه‌به‌ری بینی. پینی گوت:

- بچو له‌سه‌ر هه‌وز دم و چاوت بشو تا باش وه‌خه‌به‌ری بینی. پاشان وه‌ره کارم پینته.

کارتوس چوه هه‌سار، له چالاو ئاوی هه‌لکینشا، دم و چاوی شوشتا، به نینزکان سه‌ری به شانه کرد و چوه کن مامی و گوتی:

- ئینستا وه‌خه‌به‌ری هاتووم.

پالەوان میکینلس ده‌ستینکی له سه‌ر شانی دانا و گوتی:

- ده‌چی ده‌رگای ئه‌و پینچ مالانه لی ده‌ده‌ی که ده‌یان ناسی، به‌ردینک ده‌ست ده‌ده‌ی. ئه‌وه‌نده‌ی ده‌کوئی تا ده‌رگات لی ده‌که‌نده‌وه‌ حالی بووی؟

- به‌لی... تی گه‌یشتم.

- ماله «بادکش» مالی «مبستیگری» مالی «کایامبیس»، مالی بیرتولدو «مزکه‌وتیش که مالی «ئه‌فه‌ندی» به.

- ئه‌فه‌ندی ته‌پاله؟

- به‌لی، ئه‌فه‌ندی ته‌پاله. به هه‌مووان ده‌بیژی مام پالەوان میکینلس سلاوتان ده‌گه‌یده‌نی. سوزی شه‌مزیه... روژی یه‌ک شه‌مز پینوسته هه‌مووتان بینه ئیره، تی گه‌یشتی؟

- تی گه‌یشتم.

- زور باشه، برۆ!

پاشان بانگی ژنه‌که‌ی کرد و گوتی:

- سی مریشکان بکوژه‌وه. چیشتا لی‌نی. نان و نانی شیرین دروست که. ژیر زه‌هینه‌که‌ش خاوین که‌وه و ئاماده بی. میزی پینچک کورت وچه‌ند نیو ته‌خت و چه‌ند پیاله‌ش له‌وی دانی! ژنه‌که ده‌بوست بیژی: «روژی پاریزی پینش راپه‌رینی مه‌سیحه. تو بز چما له خوا ناترسی؟» به‌لام پالەوان به ده‌ست بینه‌نگی کرد و ژن لال بوو. هه‌ناسینکی هه‌لکینشا و چزوه ژووری. به رینیزی کچی که هه‌وپی ده‌شوتن گوتی:

- هاوار بز من قه‌له‌نده‌ر، دیسان میوانمان هه‌یه. ده‌ستوری داوه که سی مریشک بکوژمه‌وه، ژیره‌مینیش ته‌رو تازه خاوین که‌مه‌وه.

ده‌نگی ته‌قه‌ته‌ی پیلکان ده‌هات. پالەوان میکینلس ده‌هاته سه‌ر بچی بخه‌وی.

رینیزو پرسی:

- چ باسه؟ هینشتا شه‌ش مانگی قه‌راردراو تی نه‌په‌ریوه. به‌لام له خۆشیاں دلی لینی ده‌دا. ئه‌و پینی خۆش بوو مال‌هه‌میشه پر بی له جم و جۆل. ئه‌گه‌ر پیاو له ژیر زه‌مین کو ده‌بوونه‌وه شه‌را بیاں ده‌خوارده‌وه و ئه‌و که‌یفی ده‌کرد.

دایک به پرته پرت گوتی:

- دیسان ئه‌و پیاوه له‌سه‌ری داوه. شه‌یتان چۆته کلیشه‌ی. خاجی کینشا: «خوایا ئه‌گه‌ر کوفری ده‌که‌م بم به‌خشه. چ بکه‌م، ئیترخۆم بی‌زاناگیری! ئه‌و ئیتر روژه‌کانی پاریزی پینش راست بوونه‌وه‌ی مه‌سیحیش له‌به‌رچاو ناگری. ئیترله‌ خواناترسی!»

جاریکی دیکه‌ش به ناهومبندی که‌وته بیری میکائیلی مه‌لاتیکه و گوتی:

- چنده له بهر پی‌یانی چوک دابدهم و دزعا بکه‌م! نازانم و تا ئیستا چنده رۆن و چنده شه‌م له سهر می‌جراه‌کە‌ی سوتاندوه. به‌لام هه‌موویان پی‌ی کهلک بوون چونکه ئیستا هه‌ر دووک پی‌یکه‌وه به‌کیان گرتوه . رینی‌ز گوتی:

- ناخ! نه‌گه‌ر منیش پی‌یو به‌ام هه‌ر وه‌ک نه‌وم ده‌کرد. نه‌و رۆژانه‌ی دلته‌نگ ده‌بووم نه‌وانه‌م بانگ ده‌کرده‌ ژنر زه‌مین و مه‌ستم ده‌کردن، گۆرانیم پی‌ی ده‌گوتن و پینم لی‌ ده‌دان و سه‌مام پی‌ی ده‌کردن. به‌و کاره‌ خۆم خۆش ده‌کرد. پی‌ی‌وه‌تی له‌وه به‌ ده‌ر هه‌چی تر نی‌ه!

www.kerimhisami.com

له کاندی نه وشوه شهونکی تال' هو. هه واپرپو له نغی به هاران. توزی پیش نیوه شه و له جباتی کزه پای شه مال، هه لیکرده پایه کی گهرمو شه دار که شیرهی داره کانی زیاد ده کرد. نه و پایه که له نه فریقای شیمالیه وه ده هات، به سهر دهر پای لیبی دا تبنده پهری و دهشتی (مسارای ده پهری، به سهر بوج و قه لای شارد ا تبنه پهری و به بن دهر کو په نجه راندا خزی خزنده ژووره گان و وه ک پیار که وته سهر زنان و وه ک ژنیش که وته سهر پیوان هه مووی له خه و کردن. له مانگی نه پریل دا / نه نیاله شهونکیا خزی که یانده دورگی « کریت »

پاشای شاری کاندی که سهره پای پهری و که وتووی هه وه سی هه ستا هو، له خه و راپهری و هه رتک دهستی لیکدان تا سوله یمان قوله رشی خولامی بانگ بکات. کاتی خولام هات، گوتی: سوله یمان په نجه ره ی وه که، ده خنکیم . . . چه نده گهرمه نه و پایه چه؟
- گهرمه نوره پای نه فریقایه، گهرمه به لام زبانی نیه. هه ترسه، نینه به و پایه نینین پای خه بار، چونکه خه بار پینه که بینن. . . پای خه پار، راسته به لام له عننهت له و پایه. به چو فاتی قهره واش بیننه، که بغه هه ستاوه. گززه ناونکی سارد و یاوه شینه که شم بز بیننه، خزم یاوه شین که م. نه و کریت له عننهت به ناخری ده مکوژی.

* * *

- خه لینه ی نورتو دو کسی کاندی^۳. ش به ۸ سال ته مهن وریشی سپی دریزه وه له جی راسته وه هو، پالی وه په نجه ره ی باره گای خه لافهت دا، تاهیندی هه وای فینک بژی. هه مرو شت نارام هو، ماله گان له تاریکیدا خه ویان لیکه وت هو. له هه ساری باره گای خه لینه پیره داره لیمز گولی ده کرد و عه تری هه مرو شوننی دا گرت هو. له نا سمانیش هه زاران چرا له به ران بهر ته ختی خودا دایسان. خه لینه به ترس و پارانه وه له عاسمانی پرله نه ستیزه وله هه وای شه و له ماتی قولی ره به انیدا، تا ده مینک له شی زه لامی هه رسه رمه قولاتی لینده دا. پاشان هاته وه سه و زوی وه هستی به سوکی و نارامی کرد. له حالیکدا نانیسکی وه په نجه ره ی مالی خودا هو، خاچی کیشار دوعای ده فعی شه پاتینی خونند و فووی پیندا کرد. نیستا نیتر له شی سوک و فینک به هو، چزه ده جی وراکشار پاک و خاوین خه وی لیکه وت.

نیزیکی سه عاتیک دوا نیوه شه و، پالنه وان میکنلس به تووره یی و ناره هه تی لینه ی له سهر خز لادا وله سهر دوشه ک دانیش و گززه ناوی لی نیزیک هو، هه لیگرت ودمی پنه نا، دووسی قومی خوارده وه تا خه وی هه وه سپازی لی پره و نته وه که ته؛ وای شه و هه راسانی کرد هو. به لام خه و وه ک دؤلپا چنگی لی قایم کرد هو، وه ک ژن خزی پنه نوو سانده هو، نه دیده و بست به ریندا. پالنه وان به بزل بزل گوتی؟ « من له عننهت له خه و ده کم، نه و خه وه که ده رگا له شه پتان ده کاته وه. »

راست بزوه، به پنی پتی چوه خوار وله حساری سته ناونکی فینکی له چالاو هه لکینشاو به سهریداگرد، تا ناگری دهرونی بکوژننه وه. به لام هینشتا تا مینکی شیرنی له زاریدا ما بوو. گنجی توو پنی له نینو بزگانیدا هر دیار بوون. چزوه سهر دوشهک ودانیشتهو په نجه ره ی کرده وه. ده ره وه هینشتا تاریک بوو. گونچه کی هه له خست، کاندی له خه و دا بوو. ده نگی هه ناسهش نه ده بیسرا. بایه کی نهرم که بزنی ناو و خاکی لینده هات، به نینو په لکه میناندا ده سوراوه و گه لا کانی وه ده ننگ ده هینا.

پاله وان میکینس پالی وه دیواریدا و خه ریکی سیفار کینشان بوو. نیتتر نه دیده ویست ده ستخوشی نه و خه وه شهیتانیه بی، پروای به خه ون نه بوو. سیفاری ده کینشاو ته ماشای په یکه ری. میکائیلی مه لاتی که ی ده کرد، که میکله شینته ی عاسمانانه و تزربنکی پر له تیری به شانیدا کرده و له لای راسته ی ده مانجه ی زوینی خاچ له سهر برقه بیان دی، له لای چه په ی تاجی بوو کینی که له گولی نارنجی به هاری دروستکرا بوو، پاک و خاوین دیاریده دا. له ژووری کاترینا ده نگی ناخ ده بیسرا. له عه مباری قاتی سه روو مشکینک زپراندی، پشیله بینه ننگ و گورج و گزل سه رکوت، پاشان ماتی و بینه نگی پالی کینشاو جارنکی تر ماله که له خه و دا نوم بوو. پاله وان هه روا سیفاری ده کینشاو قین و شهرم له نینو چاوانی وه لا نه ده چوون. چاوی بریبه په نجه ره پچوکه که ی نه و به ری، چاوه روانی هاتنه ده ری خور بوو. به لام خور به م زوانه هه لنده هات. شه و هه روا تاریک بوو، بایه که ش هه رده هات و خزی به مالاندا ده کرد. به سهر ته ختی «سی لوعبه تان» دا تینه ری که سی خوشکی گه وره کچ ده ست له ده ستی به ک به کراسی سپی خه و لینی نوستبوون. (ناگلآته) جارویار باسکه چرچه کانی که مانای نازولا و ننده وه بیان نه ده زانی لینک ده کرده وه، ده تگوت قدیله ی ده ده ن، قاقا پینه که نی.

به لام زو هندی ده بزوه و مات ده بوو. نه و ژووره گه وره به به سی سندوقی جلی «سی لوعبه تان» گیرا بوو، بزگه نی لینده هات.

نیستا نیوه شه و تینه ری بوو، (چس گورگ) ی برای برای پاله وان میکینس له پشت مینزی پچوکی خزی دانیشته بوو، ده تگوت هینشتا سه رمای پیرنژنیه، په تووی ده خز وه رینجا وه و سه ری به سهر کتینیدا گرتبوو. به شوقینکی زور ته ماشای مینووی شورش ده کرد. له و شه وی برا کوژی، له و تالان و خه پانه تانه، هه رله و کاته شدا له و قاره مانه تیانوه نه قین به تازادی. «چس گورگ» جارویار چاویلکه که ی له سهر چاوی لاده برد و به بیانوی نه وه ی خوننده وه چاوی بازار ده دا خاوینی ده کرده وه. سه عات به دوای به کدا راده بردن و بایه که ش هه رده هات. پاشایه تی مانگی نه پریل ده ستی پینه کرد. له و کاته دا که پاشای تورک و خه لیفه ی ئورتو دوکس له نیبگه رانیدا بوون، «چس گورگ» ی پشت کوپده له رزی و چاویلکه ی پاک ده کرده وه.

به نجه که له «چس گورگ» و «سی لوعبه تان» ته وای خه لکی کاندی له بهر بای گه رمی نه وشه وه ده هاژان. نه و ژنانه ی به ته نیا نوستبوون، لینه بیان له سه رخویان لاده برد، پشوویان سوار ببوو، نه پانده زانی نازاریان چه. ژنه به مینرده کان له خه و دا نامیزیان ده کرده وه و له مینرده کان بیان ده گهران. له هه موان زیاتر «گاروفالیا» له خانوه چکوژنه که ی نیزیک له نگرگا که تازه به قسل سپیکرا بزوه، له مینرده که ی ده گه را. نا هه قیشی نه بوو، چونکه به کسه مزی را بردو و مینردی به «کاپامبیس» ی چه رچی کرد بوو که لاونکی زه لامی ملنه ستوور بوو. تراساکی ببوه شاهیدی ماره گردن بیان. روزه کانی هه وه لی نه بیانده ویست تاونک لینک جیا پینه وه، گاروفالیا به توندی داخوازی

ئەو خۇشەختىبە بوو. چاۋەكانى لەبەرگۈپمى شەھەت بىنھال بېوون. ماۋەيەكېوۋ كاتى ھاتېوۋ كە چىۋە لەژيان ۋەرگىرى. ۋەك گۈلېنك كە لەبىريان چوۋىنى ئاۋى بەن، دەھات سېس دەبوو. بەلام لەپەر ئەو خۇايدى شوو دروست دەكا، كايامبېسى بۇ گەياندېوۋە. كايامبېس چەرچىبەكېوۋ رۇژى شەمۇيان بەبانگ كۆردن گۈندى ۋەسەر خۇدەگېرا، خەلكى كاندى نەبوو، لەچياكانى دەۋرۋەر لەدايكېبوو، بەلام سى سالىبوو، ۋلاتى خۇى بەجى ھىشتېوۋ، نەيدەتوانى بگەرنتەۋە. باۋكى مردېوۋ، مېنگە لەمەرنكى بۇ ئەوۋ براكەى بەجى ھىشتېوۋ، لەسەر بەشەمىرات ۋ لەسەر بەرانە گەۋرە كە لىنيان بېوۋ شەر ۋ خۇرنىيان ۋە جۇش ھاتېوۋ، چەقۇيان لېنك كىنشاۋو، لەبىريان كۆردبوو كە لەدايك ۋىبايىكن. كايامبېس براكەى خۇى كۆشتېوۋ، بەران ۋ مېنگە لەمەرى بەجى ھىشتېوۋ، رايكۆردبوو، ھاتېوۋ شارى كاندى ۋ ماۋە. ھەژارو بىنكار بە كەپەنكى شوانى ۋ پىنلاۋى دېراۋ، چلە رىحانەيەكى لەپشت گۈنچەكەى دادەناۋ بەمەيخانەكانى شاردا دەگەراۋ گۇرانى دەگوت. رۇژنىكان پالەۋان مېكىلس دىتېوۋى ، بانگى كۆردبوو :

- كايامبېس تۇ شەرم ناكەى بەو قەدۋەۋارەۋە، دەسورنېۋەۋە گۇرانى گەدابیى دە چىرى. ۋەرە من شتىنك دەدەمى كەبتوان كاسې پىنۋەكەى ۋ پىاۋانە بۇي. دراۋنكى كەمى داۋىە. كايامبېس كەرنكى كرىبوو، ھىندى ۋردەۋالەى ۋەك دەزو ۋىنىشت ۋ سابوون ۋ ئاۋىنە ۋعەترو شتىۋاى كرىبوو، قەرتالەيدەكى پەردە كۆرد ۋ لەدېنھات چە رچىبەتى دەكۆرد ۋ بەۋدەنگە خۇشەى بانگى دەكۆرد. لەبەرامبەر ئەۋەدا پالەۋان شتىنكى لى ۋىستېوۋ: شەش مانگ جارېنك ئەگەر بانگى كۆرد گېرنەبى بچىتە كىن پالەۋان ۋ تا ئىزنى نەدا لەلەى بىت. رۇژنىكى بەيانى لەگۈندى كۆرسونا، لەسەر كانى چاۋى بە گاروفالېا كەۋتېوۋ، خۇشى گەرەك بېوۋ. لەگۈندى بەكانى پىرسېبوۋ: داخوا لەخىزانېنكى نەجىبەۋ باۋكى پىاۋنكى بەرنزە؟ خۇازېننى كۆردبو رىنك كەۋتېوون ، بەكشەمۇى رابردوۋ تراساكى لەھەسارى كلىسا تاجە گۈلى لەسەرى بۆكى ناھو. چۈنكە پالەۋان مېكىلس خۇى نەكەسى مارە دەكۆرد رنەكەسى دەشوشت. دەبگوت پىنش ھەموۋشت ئەشى كرىت نازاد بى. بۋوك ۋزاۋا ھەشت رۇژبوۋ لەژوورنېدا دەرگاىان لەسەر خۇ پىنۋەداۋو، مانگى ھەنگۈنېيان بوو. كايامبېس جاروبار رادەبوو، تىفاق بەدا بەكەرەكەى، گاروفالېاش خۇاردنېنكى سوۋكى ئامادە دەكۆرد، دەيانخۇارد ۋپاشان درىژ دەبوۋنەۋەۋە تىنك بەردەبېوون. مەسېحېش لەقاپى ۋىنەكەيدەۋە لەبەنەۋە تەماشای دەكۆردن ۋ بزەيەكى دەھاتى ۋ بەرەكەتى بەسەردا دەرژاندن. تەنبا لەۋ رىنگايدەۋە بىشكەكانى كرىت پەردەبېوون لەزارۇك ۋ تىفەنگېش بەبى گۇرېان لەباۋكەۋە دەگاتە دەستى كۆپ ۋ ھەر لەۋ رىنگايدەۋەۋە ھەرىە ھۇى ئەۋمانگە ھەنگۈرنانەۋە، ئاخىرەكەى لەۋانەيە رۇژنك كرىت نازاد بى. شەبايىنكى بەھارى تا ئەۋلاى كاندى ۋ دىۋارەكانى قىنېزى ھات ۋ گەيشتە گۈندى گولان. ژنو پىاۋنك كەتازە شاىيان كۆردبوو، بەگور ۋ گەرمى تىنكەلى يەكېبوون. خۇرە قامكى پىاۋەكەى بەردبوو، كىمى زەردى لىندەھات. ژنەكەش كەپزى خۇرە لىنى داۋو، بەو ھالەش ژنى جىئىل ناگرى گرتېوۋ، ۋەك پشېلە ھەر دەپىاۋاند ۋ گەرم داھاتېوۋ. پەرزەكەى سېى بەسەر دەرچاۋى داداۋو، مېردەكەى دەئامېزېدا رىنكەكوشى. ھەۋلېدەدا كۆرنكى بۇ دروست كا، بۇئەۋەى زەلېل ۋ گول لەدنىا نەبېرن. لەۋلاى شارى كاندى لەۋكاتەدا كە دوو زەلېل تىنكەلى يەكتر بېوون «باربايانىس» بەقۇلى ھەلكرائ ۋ لەشى نارەقاۋى فانۇسېنك بەدەستەۋە، بەلەقەلەق بەكۇلاننى تەنگ ۋ تارىكنا دەچۋە مالى

وله عنده تی له چاره نووسی خزی ده کرد. تاقه شتینکی پاش مردنی ژنه کدی بزوی به جینما بوو، خه ونکی ناسووده بوو. به لأم بزچما خه لک ده بهیشت به بی ژانه سر چیره له خه و بیینی؟ له بهدیانیه وه به کزلاناندا ده گه را، زستانان بز گه رمبوونه وه چای دارچین و هاوینان بز فینکایه تی شدره تی ده گنیرا. دچزوه تاوینک بنوی، ژنی دراوسی و یا یدک له خزمه کانی ده هات مندالی بیی، ده بویه بارایانیس بچی مامانی بکا، چونکه مامانیش بوو. باوکه فقه قیره کدی نالبه ندبوو. له زانی کهروماینیش سه ری درده چوو، زانسته کدی بز کوره کدی به جی هینشتبوو. نه و بز ژناتی به کارده هینا. نه وشوه پلاژیای خوشکه زای نه جات دابوو. کارنکی چهنده دژوار، سی سععات هه ولیدابوو، تامنداله کدی له بهر بردبوو، مندالینکی خرپنه و رهش، کوریشبوو.

بارایانیس بدرنگادا ده رویشت و له بهر خزیه وه ده یگوت و له عنده تی بز چاره نووسی خزی ده نارد. له پشته وه گونی له دهنگی سمی نه سپینک بوو، به لأم نهک نه و نه سپانه که وینجه دی ده خزن و تدرسی ده که ن. بارایانیس له دهنگی نهرمی قاچه کانی که ده تگوت لژکه یان له ناله کانی به ستوه، وه له و عه تری به هه وادا بلاوی ده کرده وه، ناسی و زانی نه و سواره کی به. چونکه هه و له جار نه بوو که توشی نه و سواره ده بوو. خزی به دیواریه وه نووساند، خاچی کیشاو راهه ستا. سوار نهرم وسوک ده تگوت له هه و غارده دا، وه تزیک کهوت ویونی عه تریه کدی بلاو بزوه. بارایانیس له بهر خزیه وه ناوی خوی هیناوتی: « نهی سن میناسی پیروز سلوت لی بی.»

وهک تیماندارنک چاوی هه لیناوتی تهماشایکرد. سن میناس، نه و پیری نورانی، نه و پشتیوانه ی کاندی، سواری نه سپی لغاو زهر، له کاتینکا نیزه یه کی سوور له سر شان و زوینکی بریقه دار له بهر دا، به ریشی کوزپه ی ماش و برنجیه وه راهه ستابوو. نه و به گوزره ی دابوشوین، هه موو شوی کاتینک کاندی له خه وی خزشداده بوو، به گوزری له په یکه ری خزی ده هاته خوار و به بن دیواره کانی شاردا ده چوه گه ره کی بونانیه کان. نه گه ره که سینک ده رگای پینوه نه دابا، نه و پی یه وه ده دا. نه گه ره مه سیجیه ک نه خزش کهوتبا، له بهر په نجه ره ی نه و راده وه ستاو دوعای بزده کرد، تا خوا شیفای ده دا. نه و له به و چاوی خه لک دیارنابی، ته نیا سه گ ده توانن بیبین و کلکه سووته ی بکه ن. له ته واری شاردا دوو که س ده توانن بیبین. یه کیان بارایانیس و نه و تریان نه فهندی ته پاله نه و حاجیه شینه یه.

سن میناس کاتینک له گه پانی شه وانه بزوه، ده چینه وه ده قالهی په یکه ره کدی، که سیش نازانی که شه و چقه و ماوه. مورتزوفلوسی خزمه تکاری کلیسا نه بی که بهدیانیان له کلیسادا ده سوورینه وه نه سپی نه م پیاوه مویاره که به تهری ده بیینی.

بارایانیس که چاوی به سواره که کهوت ده روا و له تاریکیدا ون ده بی، نشانه ی خاچی کیشاو له بهر خزیه وه گوتی: « نه و شه ویش نه وه دیتم. نه وه بزمن پینوه هاتنه.» نانینکی قهندی تایبه تی که هه ویره کدی به شه رابی شیرین گیرا بزوه و له پاداشی زه حمه تی مامانی پلاژادا وه ری گرتی و له باخه لی ده رهینا و به نیشتیار به خزشیه وه دهستی به خواردنی کرد. ناخره کدی گه شته وه کاوله کدی خزی و فانونسه کدی کوژانده وه.

پاله وان میکیلنس سیفاری ده کیشاو له فیکردابوو. مینشکی وهک مینش هه نگرین هه ر وزه وزی بوو.

هدرچی له ژيانيدا به سهری هاتبوو، هدرچی خوشی و بستبوو، یالینی بیزار بوو، گونده کھی، باوکی، خانوه کھی، خه لکه کھی به تورک و فه له وه، گشتی وه بیری ده هاتنه وه. له کراپوسا به تا عیباده تخانه ی «توپلو»، واته له وسهری کریته وه تانه م سهری. بیری له م لوتکه وه بز نه و لوتکه و له م شورشه وه بز نه و شورش ده رزیشت رنه بیده و بست له هیچ جی نوزره بگری. تنیا له ده وره ی زاری سوورو هه وه سبازدا ده گه را وینه و لیاوانیدا ده چوه ژوور و نه بیده و بست بینه وه ده ری.

به توره یی له جی رابوو، ده تگوت فرمانی پندراوه که له ره هه تی و نارامی ده رون و خه پال ده ست هه لگری و له و سهره بینه خوار و له جبهاندا نه زم به رقه راریکا. پاشان رووی بز لای په نجه ره ی پچوک و هه رگیراله عاسمانی تاریک راماو گوتی: «خوزیا زووتر ده بوو به رز ژ تا بزانه م چه به سهر ده هات .» له پلیکانان هاته خوار و چوه هه ساری. دیسان ستلینک ناوی ساردی به سهر خزا کرد و هه ستی کرد حالی باشتر بوو. له بهر ده رگای مالی دانیشته و چاوه روا نیا.

له ولاشه وه نوری به گ به هاتو چو شه وی ده گه پانده رز ژ. ده چوه نینو باخ و ده هاته وه ژوور. سیفاری به سیفاری داده گیرساند. بی و چان نارهی ده خوارده وه و ده پینالاند و ته ماشای په نجه ره ی هه ره مسهرای ده کرد. خانمی چه رکه سی ده رگای له سهر خزا گاله دابوو، نه بیده هینشت بینه ژووری، له کونی قفله وه به سهریدا ده گورانده ده یگوت:

- نیتر توم ناوی، تو نا برووی منت برده و، تو نیتر له من ناوه شنبیه وه. خوشی نه بیده توانی چاو له سهر به ک دابنی، نیوه رووت له بهر په نجه ره راوه ستا بوو، باسکه کانی به ره و گه ره کی یونانیه کان لینک ده کرده وه و ده ماره کانی دیناوه سهر خزا. له و تاریکیده دا بز و ریش و ده سته به قه وه ته کانی پاله وان میکینلسی ده هاته بهر چاو. نوری به گ ده پینالاندو له بهر خزیه وه ده یگوت: «نه م ژنه هه قیه تی هه قی به ده سته». ده سستی کرد به گریان و دیسان گوتی: «به و زوانه به ده ردی نه فهنندی ته پاله ده چه م. هه موو جاری که نه و کافره میوانداری ده کا، منیش بانگ ده کا تا بهم به گالته چی.»

به یانی زوو خولامی رهش چاوی به خاوه نه کھی کهوت له بهر ده رگا نوستوه، وه ک سه گ خزی خر کرد زته وه. سهر و سنگ ولیباسی به رشانوه پیس بوو.

نه فهنندی ته رسه بزه له سهر لیبوی خه وی لینکه وتبوو. شه وی پینش بی بان راگه یاند بوو که له مالی پاله وان میکینلسی میوانداریه. نیتر تا ههشت رز ژان خه م و خه فه تی برابوو. له و ماوه یه دا تا ده قه لشا کوتلینتی به رازی ده خوارد و شه رابی ده خوارده وه. تا ههشت رز ژ له ده ست نه داری نه جاتی ده بوو. پاشان چه هه نده م خوی ده کرد ده درا.

نه فهنندی چاوی له سهر به کدانان و گه مهی به ریشه ته نک و خورماییه کھی کرد و خه وی لینکه وته وه. له و کاته دا که نوری به گ بیری له وه ده کرده وه، نه فهنندی خه ونی ده بینی. له خه ویدا دیتی ده رگا کراپه وه و به رازنکی زه لام و ه ژوور کهوت ، خاوین و قه له و و فینسبشی له سهر بوو. له جیاتی ته لبسم و دوعا کیزدینکی ده ملی کرد بوو. به راز که چاوی به نه فهنندی کهوت، هه ستا سهر پاشا نو سهری بزواند. کیزدی له ملی کرده وه و ده گه رووی خزی راکرد، پاشان وه عهرزی کهوت. نه فهنندی دیتی به راز له گه لای لیمز پینچراوه ته وه و باش برژاوه و بزینکی خوشی لی هه لنده سستی. له خوشبان هاواری لی هه ستا و له کاتینکا زاری پرده بوو له ناو، له خه و راپه ری.

له و سه عاته دا که هه ژار و نه داران له سهر کوره ی زوی و هه جوش ده هاتن و هیندی ده بوونه وه،

رهنجیان ده کیشاو تینک ده وروکان، تاقی ناسمان به شینوه یه کی ههست پینه کراو ده سورا، نه ستیزه کان جینه جی، ده بوون و نه ستیزه ی به یانی ههروه ک زه نگو له ی راوه شینراو، وه سهر لوتکه ی چیاکان ده کهوت، له هه ساری مالی پاله وان میکیلنس که له شیر چاوه خره کانی لیک کرده وه و ته ماشای نهوشتانده ی کرد که له و سهرانه راده برا. پاشان بالی لیکدان و بای ده چیکلدانه ی کرد و دهستی کرد به بانگدان. روویه روو له مالی «کراسو گنورگیس» ی جوتیاری ده وله مهند، نیره که رنکی قبرسی کونه تفنکی فشکرد و هه وای بونی له وه پری هه لمژی وکلکی کرده تالو زه راندی.

کاندی له خه و هه به بر ده هات. له وه سه ره وه سه ری کولان، له کانی ئیدومنه تا دوکانی نانکه ری «تولوپاناس»، گه ره کی پاله وان میکیلنس وه جموجول که وتبوو. له پینشدا یای «ماسترپاس» قاچی میزده ئیمانداره زه نگو له فرۆشه که ی کرده وه که هه موو شه وی له ته ختی ده به ست. چونکه نیره یی پی ده برد و ده ترسا شه و بچینه زگ «نامزینا» ی کاره که ریان که به قه لاقه تینکی وه ک دینی و مه مکی وه ک گوانی مانگا له متبه قی ده نوست. له و ترسانه هه موو شه وی ده بیه سه وه. کاتینک شه و ده بوست بچینه سه رناوی، ده بوایه ژنه که ی وه خه به ر بینی تالاقی بکاته وه. به و حاله ش سه رنکی په ته که هه ربه ده ست ژنه که یه وه ده بوو نه وه کوو له به ر دهستی رابکا و خواره ی بکا.

پاله وان «پولیکسینگیس» پینش تاوینک له شه و گه پری هاتبووه. ناغادیمیتروس له په نا یای «پینلوب» ی ژنی باوینشکی ده هاتی. خانم نه و شوش وه ک شه وه کانی دیکه به که یف نه بوو. به بوله بول لیفدی له سه ر خولادا. له ته مه نی ۴۵ سالدیدا له شی وه ها گه رم ده بوو، ده هات گه رگری، یا سارد ده بووه. نه وی رژی لای به یانی له گه رمان ده هات تاگر بگری. له ته خته که ی هاته خوار، به بیزاری و توره یی چاوینکی له ناغا دیمیتروس کرد که هه روا باوینشکی ده هاتی. چوه به ر په نجه ره و مه مکه کانی وه به ر بایدان تا فینک بنه وه.

ناسمان سپی هه لده گه را، په له و ره کان له ده و روویه ری مالی وه خه به ر هاتبوون. له م خواره له مالی کراسوگنورگیس بولبولینکی ده نکخوش له قه فه سه که یدا رژی کردبووه و ده یخویند. یای پینلوب هه ناسیکی هه لکیشاو به ناره نار گوتی:

- خزش به حالی یای کراسوگنورگیس، هه ر چه ند میزده که ی دیهاتیه، به لام گه نجه و به هیزه. هیچی له ژنه که ی وه چاو نیه. گونچه که ی هه لخت، ده نگی پرخه یه ک وه ک خره که ی گاجوتی له ماله که ی به رامبه ریان ده هات. کراسوگنورگیسی قه له و بی شالوار له سه ر گازی پشتی نوستیوو. سمیلی بونی پیوازو شه رابی لینه هات. ژنه جیله که ی «کاتینتیسا» ی کیژی بارایانسیس، تیرناو و کامه وا، بزه یه ک له سه ر لیوان، له ته نیشتی نوستیوو. وه ک کوتر له خه ودا غه لیه غه لپی بوو. خه ونی ده بینی که تازه ببوه ده سگیران و له باخینکدا له گه ل نه وینداره که ی قول له قول ده گه ران. کراسوگنورگیسی ده سگیرانی یه کی نه تاشران نیه، لاوینکی جوانچاک به سمیلی قنج و قژی دریزی نابه نووسی و ده مانچه به قه ده وه، هه ناسه ی بونی دارچینی لینه هات. راست وه لاوینک ده چووکه وینه که ی له مالی پاله وان میکیلنس دیوو، له سه ری نو سراهوو: «ئیتاناسیوس پاکوس». له و کاته دا که لاوه که دهستی هاویشته بوه نینو قه دی و پینکه وه چوو یونه گه رانی، خه ونکی قورس وه ک داره مینونکی پرله هیشه ترینی ره ش، یای کاتینتیسای داگرتبوو، نه ویش وه ک کوتر گه ی ده هات. وای لیهات که شه یتان دهستی گه یاندی. کراسوگنورگیس ده نگی ژنه که ی بیست خزی بزوت

وچاری لینک کرده و گوتی:

«ژنه کی، چت لینهاتوه بهو به یانیه لیوانت ده لنبسه وه، وه ک کوتر گمهت دی؟ چما نانی قهندی به هه نگوین و گوزده خزی؟»

ژن وه خه بهر هات. به هیزده که ی گوت: «لیم گهری با بنوم، خه وم دی، ده ستم لی هه لگره !! دوو باره چاری لینکان و به ناهومیدی هه ولیدا له تاریکیدا ده سگیرانه که ی بدوزینه وه. هه وه لین دوکه لی غه لیز و نه ستور له دوکه لکینشی تهن دوری «تولوپاناس» ی نانکر بز ناسمان ده چوو. نانکهری پیر کز و که وتوو، بز نه وه ی خه م و خه فه تی بره وینی، هه ستا بوو کاری ده کرد. که سینی تاقه کورنکی بیست ساله ی موو زه ردی جوانچاکی هه به و بز عاملا تندننی درنخی نه کرده، وه ک گلبنه ی چاری پاراستوو به تی، به لام پینش سی سال روزه نکیان له پر کوره که ی بای ده کا وه موو له شی ده بیته زیبکه و نینزکی هه لده ورن، چون ده توانی بی خه مو خه فه تی؟ نیستا لینه کانبشی ده هات بامسین. به لام دایکو باهی نه پانده نارده خانووی گولان، نه پانده توانی له تاقه کوریان جبا بنه وه. چونکه ببنجگه له وه که سیدیکه پان شک نه ده برده. له ترسی نه وه ی که س نه بیینی له ژووری هه پسبان کرد بوو. ناخر تولوپاناس چون ده بتوانی خه وی خوش بکا وزار بز په یف لینک کاته وه.؟ خزی به نانو هه ویره وه خه ریک ده کردو له کولانان بز فرزشتنی کولبچه و نانی قهندی ده ستردی خزی ده سوراوه هه همیشه کاریده کرد. به لام کاتینک ده بیینی کوره تاقانه که ی روزه له روزه پتر به ره و توانه وه ده چی و گزشته رزوه کانی له سر چینگا هه لده ورن، چون ده بتوانی فره اوشی بیینی؟»

تولوپاناسی پبیر که خزی به کاره وه خه ریک کرد بوو، تاخه م و خه فه می بره ون، سه ری هه لهری دیتی که په نجه ره ی خانووی روبه رووی هینشتا روونا که به خه مو په ژاره وه سه ری راهه شا بد و گوتی: «فرانسه یی فه قیر اتز هینشتا خه فه ت ده خزی: توی به ده ختیش خه مینکت له دلنایه، نه م دلای مرؤف قه ت خزی لی نابیینی.»

له راستیشدا چرای مالی نه و ژنه فرانسه به هه ژاره ته واری شه و نه کوژا به وه. فه قیره ده کوزخی و تفی فریده داو هه ناسه ی هه لده کیشا. نه وه ژنی دوکتور «کاساپاکیس» بوو. دوکتور له فرانسه هینا بووی، له و سه ری دنیا له گوندی تورکانی دانا بوو. خانه له سه ره تاوه ته نیا هه ناسه ی هه لده کیشا، پاشان ده کوزخی و نیستا خونبشی له زاری ده هات. ده بانگوت دوکتور نیترخوخی ناوی. ده گه ل قه ره واشه که ی ده نوست که ره ک مابن و اهوو، خه لکی گوندی (نازکالو) بوو. خانمی فرانسه یی به سکالا به دوکتوری گوت بوو: «نه م رنگا ناسه ی قه رار بوو به پینش مالی نبنمه دا تبه ره ی کوانی؟» تو له پاریس وات به من نه گوت بوو؟

دوکتور به بینه رمی به ژنه که ی پبنکه نه بوو، گوت بوو:

«نبنمه له کاندی به که ری ده لپین: رنگای ناسن!»

پاله وان مینکلس مات و بنده نگ له هه ساری وه ستا بوو، چاره روان بوو روزه بینه وه. له گه ل خونبندی که له شیری سه ری هه لینا دیتی ناسمان رووناک ده بی، به په له چوزه ژوره که ی، لبجاسی کرده بهر و پشتینده درنزه که ی چند جار له پشتی هالاند و خه نجه ره ده سک ره شه که ی له بهر پشتی چه قاند. پاشان گوزه له رونی هه لگره ت، چرا که ی پر کرد که وه پته پت که وتبوو. سه برنکی په بکه ری

پشتیوانی (میکائیلی مدلایکه)ی کرد و گوتی:

- من ده رۆم، هەر قسینکی هه مانه بوو پینکوه کردمان. ده رۆم و مالککش به تو ده سپیرم. هاته هه ساری، ماینه که ی زینکرد و ده رگای کرده وه خۆی هاویشه سهر زینی و به ره و ده روزه ی لازاره کهوته ری. ههوا روناک ده بوو. ده روزه وانی تورک کلیل به ده ست. ده چون چوار ده روزه ی شار بکه نه وه. ده رگای ماله کان هینشتا داخرا بوو. به لام دوو که له هیندی مالان هه لئه ستا. پارایانیس له مال هاتبوه ده ر و بز فرۆشتنی شته کانی به کۆلاتاندا ده گه را، هاواری ده کرد و چای زه نه جبهیل و خهستی ده گه را. پالهوان میکینلس رکینفی لیندا و به غار به پیش چناره زه لامه که ی داری مه سیحه کاندای تبه ری. ده وری مهیدانیدا و گه یشته (سی تاق). تاوینک راهه ستا و ته ماشای ده وری خۆی کرد. چیاکان ورده ورده هه لئه گه ران. (زالم کینو) به کسه رگاشه به رد و هه لئه یز بوو. له پشتوه چیا (نیدا) وه ک مرۆفینکی به سام و سه رسپی و به فبز ونستا بوو. له لای راسته په یکه ری و ده رگه راوی عه زیا که پینیان ده گوت (یوشتاس) ده بهیتر. جه غزی باریکی سه وزو عایی که وتبوونه سهر رهنگی سپی ده ریا که له ده وروه ده بهیتر. لوتکه ره شه کانی مالتی نیستا به باتا زوی سووره وه له نیوه راستی ده ریا دا بوون. خۆر سه ری له پشت لاقاوه کان هینا بوه ده ر و خه زمانه به کی له ده وری ده بهیتر که نیشانه ی های گه ره بوو. ماین ناو پیداهه چاوی به خۆر کهوت. له خۆشیان چاوی زه قبوون و یاله کانی به نیشانه ی سلو راهه شاندا و حیلانیدی.

ته پلیمان لیندا، نالای عوسمانی به داره که پیدای بز سه ری هه لکش. ده روزه ی گه وری کاندی به ده نهنگینکی وشک کرایه وه. نه و گوندیانه ی که له به ره به یانیه وه له پشت ده روزه چاوه روانبوون، به بهاره دار و زوخال و مهشکه ی شه راب ورۆنی زه یتون و قه رتالهی پر له سه وزی و میوه ، که پیدی پر له هه نگینه وه، به جارنک به پاله پهسته رۆانه نیو شار. بز هاتنه نیو شار هه میوان ده بوایه به زیز تاقینکی تاریکدا به رۆن که له دیواری قه لانی ئینیزی هه لکه ترا بوو. له زیز ته تاقه به رده به هاوار و هه راوه نهنگی لای زه لامان و زه رهی که رو و لاخان تینکه له ده بوو، ده نگی ده دایه وه. پالهوان میکینلس به نیو ته وه شه یمه ته دا رنگایه کی بز خۆی کرده وه. گه یشته مه زرا و بز لای رۆخی ده ریا شۆر بزوه و له ونه به ره و زالم کینو و زه ویه کانی [سوره گل] رکینفی لیندا. له لای راستی زه وی بزنی سه وزی لی ده هات و لای چه په شی ده ریا بوو. خۆر هاته خوار و وه ک ته له سمینکی نالتون به ملی ماینه که وه هه لاوه سرا. پالهوان ناوری داوه لای رۆژ هه لات و نیشانه ی خاچی کینشا و له زیز لیوانه وه ناوی عیسای مه سیح و میکائیلی مدلایکه ی هینا.

کاندی نوقمی نوور بوو. خۆر پاش رووناک کردنی دوکانه کان و گومبه زی شینی کلیسای (سن میناس) ته مجاره نووری به سه ر بانی خانوه کان و کۆلانه شه داره کاندای ده پرژاند. گه وره که چه کان په نه جهره یان ده کرده وه، په ریزنه کان په شوازیان لینده کرد تا گه رم به نه وه. نیشانه ی خاچیان ده کینشاو شوکرانه یان ده کرد که ماری دوور خستۆته وه. ماری نه و قاتله له عه نه تکراره که دوژمنی ژنانه. نیستا په ریزن ده یانتوانی له بهر تیشکی هه تاو خۆ گه رم که نه وه و به خیز هاتنی مانگی ته پریل، مانگی هه زه ته ی سن ژۆرۆ بکه ن.

گویدریزه کانی کیتی گورج به هه موو ده روزه کاندای رۆانه نیو شار و کلکیان کرده وه نالو به زه ره زه ر مزگینتی به هاریان راهه گه یاندا.

یای پینلپ هاته سه سار ویاونشکینکی به ده نگی هاتی، ئینسکه کانی وه ده نگی هینا. نو زور پیر نه بوو. سمتینکی زل وگوشتی ژیر چه نهی دا که وتبوو. باش ده یخوارد و هه زمی ده کرد. جلی ده شوشتن، کابانه تی ده کرد، ناغا دیمیتروسی میزدی وه ک نه سپ ده له وه پانده خزمه تی ده کرد و هه موو شه ونش هه ولی ده دا توزنیک بیحه سینیتته وه. منالی نه ده بوو، پشیله و بلبل و سروشتی خوشده ویست. نه وی رژی له به یانیه وه له رزینک پشتی داگرتبوو. نه گهر ناده میزاد نه پایه و کلکی هه با، وه ک کدرکلکی ده کرده نالو ده یزه پانده، تا به دراوسیه کان راهگه یینی له جیاتی ته مه لی باشتره رابن و له خور کهلک وهر بگرن و یزه رینن و له نینو گیادا بگه وزین. چونکه به هار بووا نو رژه مال له یای پینلپ وه ته نک هاتبوو. گورج چیشتی لینا و قهره واشده گه نه کدی ناره لای یای کاته رینای خیزانی پالهوان میکینلس وگوتی:

- بهز بلی خانمی من سلاوت ده گه یینی و ده لی: نه گهر ده ته وی نان وچیشته هه لگرین، هه وی خوشه بچینه سه حرایه. به لام کاته رینا چون ده یوانی بچینه سه حرایه؟ بز به یانی رژی دوا بی پنج مفته خور ده هاتن و به سهری وهرده بوون. ده بویه مریشکان ناماده بکات. به کیان بکولینی و نینو زگی پرکا له شره ویره. نه ویتریان بکاته سوپ. له وه لامدا گوتی:

- به خاغه که ت بیژه ببوری، نه مرز ناتوانم. نه گهر ده یه وی دوا نیوه رز ته شی هه لگری و بینه نیره، دراوسیه کان دین، عه لیاغاش دی، گه مه ی ده که یین. نه ترسی، پالهوان میکینلس تانیاری نایه ته وه.

یای پینلپ نه پوچاوانی تینکناو کلفه ته که ی ناره مالی مادام ماستراپاس ویای کراسوگتورگیس ولای خوشکی پالهوان پولیکسینگیس. به لام به کیان چاوه روانی قه شه مانولی بوو، به کیان له بهر ژانه سه رده یینا لاند، سی به میان نانی متفکرکی بز نوژی عیشای ره بهانی ده کرد. جگه له وه ش قاچی نه وه نده ناوسا بوو، نه یده توانی هه تگاو هه لینی.

مادام پینلپ دلی یینشاو به پرته و بوله گوتی:

- نه ی مردوله ی خونری! توزی چاو بکه نه وه، خوا نو چاوانه ی هه بز جوانی نه داوه به نیوه. وهره مارولینو بچو لای ماسلای ژنی دوکتوری. نو هه و چه نده فه رانسه بیه به لام تاقه که سینکه ده زانی به هار یانی چی! خیزانی دوکتور ناری مارسیل بوو، به لام نو پنی ده گوت (ماسلا). خانمی فه رانسه بی به ناخافتنی سه یری یونانی بیه هزی گالته و پینکه نینی نو. به بچگه له وه هه میشه باسی شارنکی گه وری ده کرد که ناوی پاریس بوو. ده یگوت: زور له گاندی مدزنتره. ده یگوت رویارنکی گه وری هه به، به نینو شه قامه کانی شاردا ده روا. له وی ژنیش وه ک پیوان ده چنه قاوه خانانو بی شهرمکردن قسه بیان له گهل ده که ن. لاقی روتیان تا سه روی به له کیان به پیوان نیشان ده دن. دیاره نو قسانه درو بوون، به لام نو ژنه فه رانسه بیه به روو هه لمالوی باسیده کرد. بروای به قسه کانی خزی ده کرد و زور جار چاوی پرده بوون له ناو. به لام بزچی نو ژنه نه وه نده شانازی به میزده که ی ده کرد؟ کابرا ته نانه ت شهرمی نه ده کرد که له گهل کلفه تی ماله که بیان دهستی تینکه ل کرد بوو. مادام پینلپ ده یگوت: « به و ماسلا فه قیره بیژه له گهل من بینه گهران، تا (سینت نیرن) ده چین. نه م گه رانه توزی بیرویاوهری ده گوری.» کلفه ت به سه ر شوری گه رایه وه و گوتی: «نه ویس نیژی ناتوانم بیم. ته واوی شه و کوزیه وچاوی نه چوته خه و. با بز

روژنکی تر بنت.»

مادام پنلوب له دین ده رچوو. بیری له هه موو دراوسیه کان کرده وه. چیکا؟ بانگی کولیوا بکا؟ نا.. نا.. خوا نه کا. میرده که ی مردوو شوره و خوشی فنی دیتی. شهو خه یال هه لیده گری و مردوو به پیشیدا ریژه ده رزن. خوا چاکی بز هیناوه ، میرده که ی مردوان روت ده کاته وه تا به کفنی نه وان چی لبیاسه گانی پر کاته وه. که واپوو مردوو هه قبانه ناره حهت بن و بیسه بهر چاوی ژنه که ی. نا.. نا.. هینانی نهو بیجیبه. به دوا ی مادام (نه پرکانوده وله) نهو ژنه که پوزله دا بنیری و بلی : « ده کری مادام نه زیهت بکیشی و له گه ل مادام پنلوب ژنی عه تاری گه ره گ بچینه گه رانی؟ » نهو ژنه ئید یعا ده کا که باوکی له نه سته مبول و هر گیزی ره سمی بوه. له گه ل سهدری نه عزم قوماری کرده. دوا ی مردنی نهو هه موو سالی کبسه لبره یه کی ئالتونی عوسمانی وه ک بهرات له لایه ن سهدری نه عزمه وه بوزنه که ی ده نیرن. ئیستا مادام خاویار به که وچک ده خوا. چش.. بلا به نه سکوی بخوا.. بلا قه شه ی گه وره و پاشاش بچن سهدری بذهن. فرتول! کاتی جحیل بوو هیچ پیاونکی په سند نه ده کرد، ئیستا که بزته پیره قوتی ده بی دانیشی و ترشی بخوا. خوا چاکی بز هیناوه. برا که رواله که شی چاکی بز هاتوه. ده لئین زور جار منال تاوانی باوکیان ده ده نه وه. وادیار بوو جارنک له نه سته مبول فله یه کیان ده هر د تا به تاوانی کوشتنی تورکینک له داری بدهن. باوکه ناجسنه که ی واته و هر گیزی ره سمی له و راستیه ناگادار بوو، واته ده یزانی که نهو فله یه قاتل نیه، جا وره له و کابرا ترسه نوزکه قسه ده رکیشه ؟ به ده بخته ترساو هیچی نه گوت. دیاره کوره تا قانه که ی به لالی له دایک بیوو. نا.. نا.. تو نابی له گه ل نهو بچیه گه رانی، نهویش بخوازی تو نابی بچی.

« نه دی چونه (وانگلیو) بانگ بکه م.؟ به لام نهویش ناتوانی له گه لم بی. نهو ئیستا خه ریکه جل و جیاز ناماده ده کاو رژی جیژی پاک شوو به چس گورگی ماموستا ده کا. نهو به ده بخته نهو کابرایه ی له کوی دیته وه؟. نه مه بیان بهو زور زانیه و نهویش بیان مردوله بهو قه دو قه وار به و بهو چاویلکانه وه. دیسان خوزیا که چه که خوشی و سستی به. له عنهت له هه ژاری و بینکسی... نهو برا خونریه ی که وا به فیزه و خزی بی جوانه و به سعاتی ئالتونوه کولانان ده کا، ته وای به شه میراتی نهوی به رابوردن و لوتیایه تی فه وتاند.»

مادام پنلوب پاش بیر کرد نه وه یه کی زور بریاریدا . له داره مینه که هیندی گه لانی چنی و چزه متبهق دزلمه ی هه لبه ست و هیندی نان و زهیتون و چهند پورته قال و قوم قومه ی شه راب و قاوه و شکر و که چکو چه نگالی هه لگرت و چوه حه ساری و به قه ره واشه که ی گوت : « و ره وه دوام که وه، پیوست بهو کیژه ش نا کا.» ده رگای داخست و به ره و له نگر گا که و ته ری. مادام خه پله و قه له و بوو. له رژیشتندا سمته زله کانی وه ک دوو گه ی مه ره کانی (کا پادو کبه) که تازه بز کریتیان هینا بوون ، به راست و چه پدا بایده دان. خوشی نه وه ی ده زانی و پنی ناره حه تیوو، به لام چی پنده کرا.؟ بز نه وه ی دلنی خزی بداته وه ده یگوت: بز چما نهو قه له و به ش وه ک شتیر خوا نایدا؟ دیسان شوکر چاک نیه قاچم وه ک لاقی پولیکسینکانه تاوساوه. سوپاس بز خوا هه روا ته روتازه م و ئیستاش خزم به ده کچان ناگورمه وه و خزم له بهر ده لاری مل نه ستور راده گرم. به خورایی نیه خه لک پنم ده لئین شیره ژن!»

مادام پنلوب بی نه وه ی په له ی بکا به له نجه ولار به شه قامی گه وره ی پر له بازرگان و پیشه ساز

ووه رزفردا تینه پیری، چ هه راوه وریا یه ک، چ پلارولاتا وینکا! له بهر خزیه وه گوتی: «نم خه لکه ی کاندی چهنده وه حشی و نه عاملاون»! لیه کانی گه ست. نه و خزی خه لکی رتینمز بوو، شانازی به وه ده کرد. دیگوت: «خه لکی کانه پیای شمشیرن، خه لکیرتینمز پیای پینوس و خه لکی کاندی پیای ناره ق و شه رابن.» خه لکی کاندی ئیواران له کار ده گه رانه وه، ده چونه مه یخانه و شه رابیان ده خواره وه. ده گه ل خواره نه وه ش ورگیان پرده کرد له گوشتی وشک کراوی ماسی (ماگرو) و که بهایی بهرخیان ده خوارد. تیکرا بونی ناره ق و شه رابیان لینه هات. جاوه ره له بهاری پاکو خاونی و هینهنه تی و شازاده یی خه لکی رتینمز قسه ت بز به کم. له گشت شاری کاندی ته نیا دیمیتروسی میردی له گه ل خه لکی تر فدرقی هه بوو. به لام نه ویش زور له نیوه وه چوو بوو، هه ر وژونکی ده هاتی. به و حالش هیه چ نه ده ما که شه و بز وه خز خستنی میرده که ی نه یکا. به لام فایده ی چی؟ زه همه ته که ی به خزایی ده چوو. خزیا نه ویش خه لکی رتینمز بایه.!!

هه ناسینکی هه لکینشاو له له نگرگا وه نیزیک که وتیوو. له بهر خزیه وه بیری ده کرده وه. نینستا کاها ده بی خه ریکی مینش ده رکردن بی. به ده بخته هه ر به کاری نه وه ی دی. به لام ناغا دیمیتروس که له راه شانندی مینش کوژه که ی ماندو بیوو، لاپه ری ده فته ره گه وره که ی نه و دیونه م دیوده کرد ونه و چیشتانهی به دوو رهنگ تیندا یادداشت ده کرد که به رز ده یخواردن. گوشت به جه وه هری سوور و خواره نه کانی دیکه به جه وه هری بنه وش. له ده ریای موتالاو خویندنه وه ی نه و خواردنانه دا نوقم بیوو که له مالی لینی ده نان. به خه یال جارنکی دیکه ش تامی ده کردن و زاری پرده بوون له ناو. ناخره که ی گه بشتبه ریزی خواره نه کانی روزه کانی دوایی و به نیشتیایه کی ته واو ده تگوت ده پانخوا به نه سپایی حنجه ی ده کردن :

- ۲۰ ی مارس ۱۸۸۹: باقله ی تازه له گه ل که نگر و پیوازی شین، فره رونی زه یتون. خواردننکی فره به تام بوو.

- ۲۱ ی مارس : کوله که ی برژاو له گه ل سیر. حریف نه و لتونپالاسه (به رازه هه مووی سوتاند بوو. له پر کیژنکی چکوله له ده رکی دوکانه که ی پیدا بوو گوتی: « ناغا دیمیتروس، خانمی من کریستوفاکس ناردومی پینج گرام مهسته کیم به یه ی بز دروستکردنی مورهبیا». به لام ناغا دیمیتروس توشی نه خوشی ته مه لی بیوو. به سپایی سه ری له سه ر ده فته وه هه لگرت و گوتی:

- روله گیان ۱ من مهسته کیم هه یه، به لام له و سه ره یه. پاشان خزی له بهر یه ک کینشاوه و تا توانی خزی هه لمساند تا منداله که تینگه یینی که مهسته کی له و سه ری دنیا یه. کچ روی. ناغا دیمیتروس چزه نینو ده ریای موتالاوی ده فته ره که یه وه.:

- ۲۵ ی مارس : رژی په یامی جویرائیل بز مره می پاکیزه. نه و رژی که ده توانی ماسی به خزی و شه رابیش به خزیه وه. ماسی مورینای کولاو له گه ل ناوی لیمز. ماسی مورینای سوروه کراو له گه ل روی پانجان و جه عفری. ماسی مورینای برژاو له گه ل سیری تازه، سه لادی خه یار، فره به تام بوو. «

ناخره که ی له ته ماشای ده فته ره ماندو بوو، دیسان مینش کوژه که ی هه لگرتیه وه و هه ناسینکی هه لکینشا و گوتی: « منی کوپی پالنه وان پینسوکولوسی ناسراو نینستا توشی چ رزژنک بووم. بابه گه وره ی من به پاپزری جهنگی پر له ماده ی سوتاندن، پاپزره کانی دوژمنی ناگر

تیهردا، باوگم به تفهنگ تورکی ده کوشتن، منیش به مینش کوژ میشان ده کوژم . به راستی ها... ۱۱
رومده ته نرم و گزشتنه کانی هلمساند و خالی کردنه وه. کاتینک باوکه شه رانیه گهی هاته وه
یاد، له پر دوکان له بهر چاوی چکزله بزوه و وای لینهات جینگای تیندا نه بنه وه. باسکه کانی لینک
کرده وه، ده سته کانی به راسته و چه په دا به دیواریدا ده کینشا و ده پرست وه ک ساسون دیواره کان به
مست بروخینی تا دنیا فره وان بی و ناغا دیمیتروس تیندا نه خنکی.

راست له و کاته دا که خزی بز روخاندنی دیواره کان ناماده ده کرد، له پر هه وای دوکان
تاریکبوو، مادام پنبلوب به هه ناسه هرکه به و قه لافه تی زه لاسی وه ک بورجینک له ده رگای دوکان
راوه ستا. کاتینک دیمیتروس چاوی پینکوت، سهری بهرداوه و له دلی خزیدا گوتی: «بتر چی
له گیانی من ده وی؟ شه وی پی که مه، رژیش ده ست هه لئاگری. سه لیه ته چنده به وازه خواره وه ی
ده لینی ناگری گرتوه. هوار له ده ست نه و ریتمنزیه له عنه تیانها». به ده نکی به رز گوتی:

- به خیر هاتی . سهری خسته وه سه و ده فته ره گهی. ژنه که ی به سهریدا نه پاندی و گوتی:

- بالا راست به وه پیره میردا راه .. ده مانه وی بچینه مه زرایه. تزی به ده به ختیش هه وایه ک
هه لده مژی و پشونک ده ده ی.. مه زرا نینسکه کانت گرم دادینی. لیره وه ک بزقی نیو لیه پان
ده بیه وه. راه و خزت بیزنوه. خوار دینکی که میشم له گه ل خزم هیناوه. نه و خوار دنی تزی پنت
خزسه. پاشان سهری دانواند و به سپایی به گونچه کی گوت:

- باینجانی سوورکراوه و بیباری زور. ده زانی چون پنت ده که وی، به تاییه ت له هه وای نازاد و
له و مه زرایه. ناغا دیمیتروس هه راسانه بو، له کاتینکدا خزی به نیوته خسته که وه ده نو ساند، هوار ی
کرد: « نا... نا... من نایم، نایم.»

- وه ره دیمیتروسه چکزله که م، تکا ده که م وه ره، به لنین ده ده م ناره هتت نه که م.

به لام ناغا دیمیتروس مینش کوژه که ی توند راده وه شاندا و ده تگوت مادام پنبلوب مینشه
له گزشتی نیشته وه ده ری ده کا. جارینکی دیکه ش هوار ی کرد:

- گوتم نایم . مه گه ر ناپینی نه ورز دنیا یه ک کارم هه یه. به حیسابه کانم راده گم، تا بزاتم
دوکانه که م چزنه.؟ تکایه خزت تنیا بچوو.

مادام پشت ملی قه ره واشه که ی گرت و گوتی:

- هرز با هرزین مارولبو، دراوسیم تزی، میردم تزی، با هرزین ونانی خزمان له بهر تاوی
بهرزین. به تووره یی سمته زله کانی بز مه رده که ی بادا و گالته ی پینکرد و به ره و مالی که وته
ری. له رینگا توک و دوغای له چاره نووسی خزی ده کرد و ده بگوت: « من ده هوایه ژنی لاونکی مل
نه ستور هام که باشی ده خوارد و ده یخوارد وه و نه رینکی حیسابی ده بوو. ده یوانی ده دوازه منالم بز
دروست کا و حالم بینبته وه سه خز. ده هوایه هر له ریتمنز که جینگای ناغایانه باماره نه ک لیره
له گه ل نه م که رانه ی کاندی !»

ده رزیشت و به تووره یی له بهر خزیه وه قسه ی ده کرد. پاشان ورده ورده برسیبوو. ته ماشا بکرد خوز
هه لده کشی. له بهر بزنی گزوگیا کونه تفنکی وه پته پت که وتن. کیژه که قه رتاله ی خوار دنه کانی
به ده سته وه بو، هیلک پشوی ده ر نه ده هات. له رزیشتندا پینلاوه کون کونه کان له قاچی هاتنه ده ر و
ناچار دایکه ندن و له سه ر باینجانه سوورکراوه کانی دانان.

مادام پینلوب له پېنښ کلبسای سن میناس راوه ستا. خاچی کینشاو له بهر خزیه وه گوتی: «تهی هزره تی سن میناس خوت ناگات له دهردی من هه به و یارمه تیم بده.»
 ده نکی هاوار وپنکه نین ده هات، کولان پریون له مندا له که بز قورتا بخانه رایان ده کرد. تازه زه نگی مه دره سه لیدرا بوو. مادام دله کوته ی گرت وراوه ستا ته ماشای زاروکانی ده کرد. له بهر خزیه وه گوتی: «ناخ!... خوزیا نهو مندالانه هی من بان. نه گهر هه موشیان له دیمپتروس نه بان! خوابه بپوره!»

تارنک پینښ چاوی تاریک بوو. که وته بیری گه لینگ پیاوان که له کولانو پاله گوندی و یا له خه ودا دیتبوونی. له بهر خزیه وه گوتی: «خوابه له گونا حانم خزشه. به لأم پیم وایه که ژنی باربا یانیس نهو سه لپته مالانگه ره هه قیبوو. نهو قاحه به که م پیاری هبشتوه که له گه لی نه نوستی و مندالی بز دروست نه کردی؟. خوا ده زانی هر نه م دراوسی پچکوله ی من، کاتینبیسای ژنی کراسوگنورگیسی له کام پیانو پیدا کرده!»

نه م باربا یانیسه گیل و حوله، ناخره که ی بزنی کرده و شتینکی زانیوه. نهو کلکی که له شیر ی له گیرفانی ژنه که پیدا ده بینی و دهستی لیده دا، به لأم چی پنده کرا. «روژنک زور نه خزش ده بی، ژنه که ی بانگ ده کار پینی ده لی:

- وده ژنه که! تو نهو خوابه راستی بلنی، داخوا نهو مندالانه هه موویان له خزم؟. ژنه که ی پنده نگ بوو. کابرا دووپاته ی کرده وهو گوتی: «ده بپزه.. راستبه که ی بلنی. له چی ده ترسی؟ ده بینی نهو ده مرم. سه لپته له وه لأمدا ده لی:
 - نه دی نه گهر نه مردی؟

مادام پینلوب به وه بیری هاتنه وه ی نه م قسانه، بزه به کی هاتی، له رنگا لایدا، تا منداله کانی مه دره سه تپه رین. له و نپوه دا چاوی به تراساکی کوری کاته رینای دراوسینی که وت. دهستی برد بز که ترتالی که پورتقال ده ریننی و بیداتی. بانگی کرد:

- تراساکی... هزی تراساکی! به لأم تراساکی نه بیست. دهستی هاویشته وه سه رشان ی دوو مندالان و قسه بان ده کرد و قاقا پنده که نین. له لای راسته ی (مانولیر ماسترا پاس) وله لای چه په ی (ناندریکوس کراسوگنورکیس) ده رزیشن. هه ر سینگ بی نه وه ی له چه نه لیدان ماندوبن، ده بانگیزاوه که روژی پینشو کاتینک ماموستا چس گورگ و ستوویه فیری گوزانبه کیان بکا که ده بوايه به کسه مزی داهاتوو له گه رانی به کومه لدا بیچرن، نه وان له به و ده رک ی کلاس ساچمه ی راویان بلاو کردو ته وه. مناله کان تینکرا گوزانی (دیسان به هاردی) بان گوتبوو. چس گورگ زور به که یفبوو، خه تکینشه که ی راده وه شانند. پاشان گوتبووی: منالینه باهچین نه م گوزانبه ی له حه سارنش بلین. دووسبه ی کاتینک به پینس سی تاق دا تی ده په رین، شانازی ده که بن که ده زانین چاکی بلین. پالا بز پینشه وه. له م خزشی و که یفده دا خزی وه پینش که وتبوو، کاتینک پینی له ساچمان ناهوو، هه لخلیک کابوو، وه ک مشک وه عه رزی که وتبوو. چاویلکه که ی ورد وخاش بپوو.

ناندریکوس شله ژاو پرس:

- پینت وایه جینه کی شکابی؟

- نا.. پینم وانیه.

تراساکی دلنمای کرد و گوتی: « پراسوی کاہرای شکان. مہگہرگوت لہ تہ قہی نہ بو؟ نہ وہ
دہنگی شکانی پراسوہ کانی بو. »

مانولبو کہ لہ خزشیان دہستی لیکدہ دان گوتی:

- بینگومان پراسوی شکاون. چونکہ دہنگی ناخی لہبات. نہیدہ توانی ہستیتہوہ. ہاوارشی
دہ کرد و چاویلکہ کی دہوستہوہ.

- نیستا تینگہ بشتین چزن توانیمان خزمان لہو گہرانی بہ کز مہل نہجات بدہین. چزنیش دہ توانین
نہم کارہی گوتومانہ نہنجامی بدہین. تیدان؟ دوہا قالہ کھی ہاواریان کرد؟ تیداین ...

سہگینگ بہویندا تیدہ پیری. منال بہردیان لی دہست دایہو کہوتنہ دووی. لہ مزگہوتی نزدیک
کلیسا دہنگی شہرو ہہرا دہہات. منالہ کان راوہستان. تراساکی گوتی:

- بینگومان ہمہیدہ مہلایہ لہ تہ فہندی دہدا. راوہستن سہیری بہکین. ہہرسینگ ہہستانہ سہر
پہنجان تاسہریان گہیشتہ راستی پہنجہرہی مزگہوت. چاویان بہہ سارنکی گہورہی پرلہ گیاوگزل
کہوت کہ مہرقہدی نہولیاہ کی لی دہبینرا ہہزار پہرزی رہنگاورہنگ بہداری سہر مہرقہدہ کہوہ
ہہلاوہ سہراہو. لہ نزدیک قہبرہ کہ دایکینکی پیر بہ قژی پہر نشان ولووتینکی دریز وینی پتی
بہدہستینگ ملی کورہ کھی گرتہو، بہ دہستینگیش دارنکی تیز کراوی بز ترساندن کورہ کھی
ہہلدہ سوراند و ہاوار ی دہ کرد:

- دیارہ تو لہ خوا ناترسی. دیسان دہچیہ لای نہو رزمیانہ وگزشتی بہرازدہ خزی و شہراب
دہ خزیوہ و خزیس دہ کھی. جہ بست دہ کیم و بہودارہی ہہموو لہشت دہشکینم و ناہینلم بچی.

تہ فہندی پہلہ قازہی بو کہ خزی لہ چنگ دایکی رزگار بہکاہ دہ بیزراند، پیریزن ہہلدہ سوراند و
بہسہریدا دہ یگوراند:

- نا... نا.. تو نابی بچی. ناہینلم بچی. دہتہوی دیسان بچی گائتہت پی بہکن !! لہ بیرت
چوہ کہ تا مہست دہبی، لہ گوو خواردن خوت پشیمان دہبہوہ و دہست بہگریان دہ کھی؟ لہ بیرت
چوہ کہ میزہرہ کت فرندہ دہی و تہرسی دہسہرت ہہلدہ سوی و بہکولاناندا دہ گہرنی و وہ ک کہر
دہزہرنی؟ رومی و ہدوات دہ کون و تونلکہ لبمزت پندادہ دہن و پنت دہ لہن : (تہ فہندم
تہرسہ)؟ تو لانی کیم ریز لہو پیرہ پیروزہش ناگری کہ ہاپیری تویہ. پیریزن ہہروا جنبوی پندہدا و
قہبرہ کھی نیشان دہدا کہ بہ پاردہی رہنگاورہ نگ رازاہورہ. تہ فہندی دہستی بز تاسمانی ہہلینا
و گوتی:

- دایہ سونند دہ خوم کہ شہوروز بیر لہوہ دہ کیموہ و تہنیا لہ فیکری تہوہ دام.

- کہوایہ بزچی خوت توشی گوناح دہ کھی؟- بزچما تو ناتہوی منیش وہک ہاپیرو بیمہ پیای
خودا؟ باشہ من تہ گہرگوناح نہ کیم چزن پاک دہ بچوہ؟ تہ گہر توشی گوناح نہیم، چزن ہہست بہ
پہشمانی و تویہ دہ کیم؟ دہ گریم و لہ بہر خودا دہ پارنمہوہ؟ سہرہ تاسہ کیم بہ خہلک نیشان
دہدہم؟ نا... کہوایو چزن دہ توانم بیمہ پیای خودا؟

ہمہیدہ مہلا واقعی ورما. جازنگ تہ ماشای کورہ کھی دہ کرد و تاوینکیش لہ گزری پیری پیروزی
دہروانی. مات دہبو لہوانہیہ کورہ شیت و گیلہ کھی ہقی بووی. کی دہزانی نہو حکایہ تانہی لہ
پیرو پیواچکانی دہ گبہر نہوہ لہ ہاپیرہ پیروزہی تہویش راست نہی.؟ نہو لہ سہرہ تاوہ تہ مہنیک

تووشی گوناخی جزیره جزر بوه، کاتینک له کار کهوتوه و نیتر هیچی پینه کراوه و نه بتوانیوه له شهراهی باش و ژن له زهت وه رگری، بهره و تاعدت و خواپه رستی گهراوه تهوه. رزژینک چوپوه سهر مناره ی (سنت کاته رینا) بزو خواردن و خواردنه وه نه هاتبوه خوار. له وی گریابوو، له خزیدابوو، حدوت شه و ورژان نالاندبوی، فرمینسکی رشتبوو. پاشان له پر هاوارنکی نه وه نده به سامی له سنگی وه دهر نابوو که شار له رزببوه ناسمان پر بوه له قه له ره شه. خوا ره حمه تی به سهر داپاراند بوو، که له وه زیاتر ره نج نه کیشی. داعباکانی خزی نارد بوو تا له بهره یه کی هه لدرن و بیخزن. داخوا باشتین رنگا بزو پاکبونه وه نه وه بوو؟ حمه بیده مدلا نه بیده زانی چبکا. داخوا ده بویه هه روا نه فندی بکوتی، یا خز بیخزنینته قوژنینک و خزی گهرم کاته وه؟ داره تیژ کراوه که ی به قه بره که وه نا و ملی کوره که ی بهردا و به پینکه نینه وه گوتی:

- باوایی! چده که ی بیکه .بخزو و بخزوه و شه قه بره. پاشانیش ترسی ده سهرت هه لسوو. به دل شکاوی روویکرده قوژنینک که هه تاو گرتبوی.

ناندریکوس گوتی: «حمه یف لینی نه دا».

تراساکی گوتی: «خه می مه خزو، باهم سبه ی دهستی پیراده گا. پاشان تانبشکینکی ده سنگی کوتا و گوتی:

- جاری وهرن با برزین. سبه ی کاتی رزژناوا نوره ی نیمه یه. من دیم بانگتان ده که م. نینوه ههر

تکتان قولایی خوتان بینن، منیش ته نافیکن دینم.

ناندریکوس گوتی: من دارنکیش له گه ل خزم دینم.

مانولیوس گوتی: منیش گولمبیک دینم.

- نیکولای کوری میستبگریش له گه ل خزمان به رین. نه و منالینکی به قه وه ته.

مانولیوس گوتی: باشه، نه دی نه گهر باوکی کیژه که بمانبینی چزن؟

تراساکی به فبه وه گوتی: با بزانی. گرنگ نیه، چما نه و ده توانی لیمانیدا؟ خز نه و خه لکی کریت نیه، خه لکی (سیرا) یه.

ناندریکوس پرسی: بزچما ده توانین بیهاوننه سهرشافان؟ لانی که م سهرت کیلز ده بی. باشه نه گهر هاواری کردنه و ده م چی؟

تراساکی نیو چاوانی تینکا و گوتی: «باش گوی بگره ناندریکوس! بزو ده ستپینکردنی نه و کارانه نه شی غیره ته هه بی. تو نه گهر غیره ته نیه برزو، له جباتی تو یه کی تر په یدا ده که م.»

ناندریکوس به و قسانه تینکچوو، نه راندی و گوتی: من؟ من دلنکم هه یه به قه درایی چیا.

تراساکی گوتی: سبه ی دیاری ده گا. جاری وست به و به که س مه لی. سبه ی رزژی راپاردنی

باوکه م، من نازاد ده بم. توش وابکه له مانی وه دهر که وی. بیژه ده چمه نوژی شینوان. بزو هه لکردنی شم ورده پولنیک له دایکت بستینه، بادامی پنده کهرین.

مانولیوس پینشیاری کرد: به شی نه ویش به دین.

- نا بزو بیده یینی، خزمان ده یخوین.

* * *

له وکاته دا پالہوان میکینلس پنجه کهی هینابوه سەرچاوان وه بناری (زالم کینو) دا تینده پهری، له لای چه پهی ده ریا شه پۆلی ده داو وله لای چه پهی چبای وه حشی قسل سهری کیشابوو. چبایه کی مه لعون که ههر کاتی مه سیحیه ک به په نایدا تبه پهری، نیشانی خاچ ده کیشی و توک و دوعا له حکومه تی عوسمانی ده کا. چونکه ههر نه شکوت و خر و دۆلینکی ئەم چبایه بده نه وه، نیشانی مه سیحیه کوژراوه کان ده دۆزرینه وه. (۱) پالہوان میکینلس نیشانی خاچی کیشا. پینش ده سال ههر له سهر نه وه بهردانه کریستوفیسی برای و دوو کوریان کوشتبوو. که سوکاریان دواي چه ندرۆژ به فرینی قه له ره شه و سبسا رگه که چه له مه یته کانیان دۆزیبونه وه. ئەم کاره ساته راست رۆژی غوسلی (تعمید) ی تراساکی قه وما بوو. براو برازای پالہوان میکینلس شاد رسه رخوش له کاتینکا گۆزانی «مسکوی» یان ده گوت، بۆ مانی ده گه رانه وه. تورک بۆسه یان بۆ دانا بونه وه و ناپیاوانه به سهریان دادا بون، پاش نه وه ی زمانیان به ربوون، ههر سبکیان کوشنبوون.

پالہوان میکینلس رکینی لیندا و به نارنه نار گوتی: «نای کریتی بیکه س اچهند پشته وا تز چاره ره شی و ده نالینی؟ تاخر کی وه لانی هاواری تو ده داته وه؟ بۆ نه وه ی خودا موجیزه ی خۆی نیشانیدا، ده بی یه کینک ههره شه ی لی بکا. گه وره کانی ئەم دنیا به ش ههر ناوان. که واهوو چه ک ده ست ده یه، ته نیا له و رنگایه وه رزگار ده بی»

هه ناسه یه کی هه لکیشا وه چاوی پر له فرمیسکه وه سه یرنکی ده ریاو ده رو ده شت و چبایه کانی کرد، کونه تفنکی لی فشبوون. زه وه کانی کریت بۆنی پنگیان لی ده هات. دیسان به نارنه نار گوتی: «چهنده جوانه کریت چهنده جوانه» (۲) خۆزیا ده بووم به هه لۆ وله به رزایی عاسمانه وه ته ماشای هه موم ده کرد.»

۱ - ههر وه ک سهر یازه گومناوه که ی عه یدولا په شینوی شاعیر.

۲ - هینمن - یش ده لی: « به هه شته کورده واری من به هه شنه»

له راستیدا نه گه ره هه لزیه ک به نیوه رۆ به سه ر کریت دا گه رابایه، ده یترانی له گشت جوانیه کانی چیژه وه رگری: له لافاوه کانی به ره هتاوی، له رۆخه کانی ره لم وروناکی وه ک مانگ، له هه وراز و نشینو وه. ده لانی ره نگ سووری، له ته ماشای ناوایه کان و خانوه کانی، له عیباده تخانه کان که سه رتاپا سه ین وله سه ر به رده لانی ره نگ تلخ و له چیاو یا له پینده شت و مه زرا دروستکراون. له و سی شاری شه هید (کانه و رتیمنۆ وکاندی) به بورج و قه لای ئینیزی و به و کلیسایانه که به ده ستی تورکان دیل کراون و کراون به مزگه وت ۱. خوداش نه گه ره له ماوه ی ئەم چهند پشته دا کریتی له به ر نه برده پایه وه، له ش و گیانی نه و ی نه داها به تورکان نیستا نه و ی ده دیت. نا.. نا.. غه له تم کرد. کریت به له ش و گیان ته سلیم نه ببوو، چونکه کریت به کان خۆیان راده گرت، یاخی ده بوون و ناماده نه بوون به لگه ی دیلیه تی خۆیان که خوا مۆزی کرد بوو نه وانیش مۆزی بکه ن. نه وه زولمینیکی گه وره بوو. گشتیان به ره و ناسمان سهریان هه لدینا و هاواریان ده کرد که: «نه وه زولمه!» ههر وه ک مه سیحه پاکه کان بۆ تۆله ی نه و زولمه نه به خشراوه ی خوا شه ریا نده کرد. به ریان له وه ده کرده وه که: «نه کا ئەم خودا مبه ره بانه ش مرۆفینیکی شه پروان به و له جینگایه کی دیکه و له سه و نه ستبزه به کی تر له گه ل تورکی دیکه له شه ر دا بی، با بانگی بکه ین!»

هیندی گدل و نه ته وه ههن که به دوعاو پارانه وه بانگی خودای ده کهن. هیندی به ته سلیم و ته وه کول بانگی ده کهن. هیندینکیش به کوفر و جنیو. به لأم خه لکی کریت به تفهنگ بانگی خوی ده کهن. هه موو له بهر ده رگای خوا راده وه ستن، تفهنگه کانیا ناکر ده دن تا خوا ته قه می تفهنگان بیسی. سولتانی تورکان که هه وه لچار ته قه می تفهنگان ده بیسی. به قوربه قور هوار ده کا، نه می یاخیه کانی سر کیش! تووره ده بی، پاشاو سدریاز وچه قو کیشان ده نیری. نوروپاییه کان هوار ده کهن، وای لهو بی شهرمیه. پاپوره زینداره کانی شهریان بز سدر کوتکردنی لوتکه و پاپوره چکوله کانی کریت بز نیو ده ریار بز ناسیوا نه فریقا ده نیرن. یونانی قه قهر به پارانه وه ده لی: راوله ستن، به هه ست بن، خونیاویم مه کهن. ۱. به لأم کریتیه کان له وه لأمدا ده لین: « نازادی یا مهرگ » دیسان مست له ده رگای خودا ده دن.

پاش شورش ۱۸۲۱ قین و بی سهری خه لک رز به رز زیاد ده بوو. کریت دلی پر بوو له خون له ژان وزلمو سورکایه تیدا ده ژیا. هه زی شبتانه له نازادی ناقلی تینکدا بوو. جان وه رنکی به سامی په لامارده اکه چنگالی لی قایم کرد بوو، به لأم گزشتی به ده نی خوی لیک هه لئه دری. ناواینه کانی خوی ناگر تینه رده دا. ره ز و زهیترونه کانی خوی له ره گوو ریشه دهر ده هینا. تهرمی کوژراوه کانی خوی له بناری چیا وشک و به یاره کانه وه تا باره گای خودا تینک وهر ده پینچا. پاشان به له شینکی خزیناوی دیسان ده که وته وه بنده سستی و کزله تبه وه. له ۱۸۶۶ دا کلیسای (نارکادی) ته قاند. له ۱۸۷۸ دیسان شورش کرد و به لأم ببنفایده بوو. دوواره ته سلیم بوو، ملی بز زلم و زوره راکیشا. نیستا له سهرویه ندی سالی ۱۸۸۹ جارنکی تر خوننی له دلی دنت. مه سیحیه کان له گونده کانی خزینا کلایان پاشه و پینش له سهرده نا، نه وه نیشانه می سهریه خزی بوو. ده ستیان ده خورا و له ناسزی دوره وه چاویان له رنگای یونان و دورتر له رنگای روسیا بوو. باپیریان له ناخاندان زیندوو ده بزه. نه هره ته بیان ده هات، گشتیان له مال و له گونده کانیا نندا پیشیان هه لئه هات و خهویان لی ره وی بزه. هه موو په کشه مزین داویان له ماموستاکان و له قه شه کان و ده هزلکوته کان ده کرد که سرودی چاره رشی کریت - یان بز بخونین. به لکوو توره بن و ناچار بن راولونک بکه ن. به تایبهت له به هاردا که زه وی گهرم داده هات و ژیان ده سستی پینه کرده وه. دلی کریت - یان په شینو تر ده بوو. تورکه کان نه وه بیان ده زانی و بز هیدی کردنه وه بیان فرمان و سهریازیان ده نارد.

پالهوان میکینس له وه زیاتر رهنج و دهردی کریتی ده دهر نه ده برد. رکیفی لینا وله زالم کینو تینه پی و زه ویه کانی خوله سووری بهی و گه بشته رخنکی ده وره دراو به ره لمی ورد. زور برسبوو. له پینش میوانخانه می بیه ژن دابه زی. خاوه نی میوانخانه بیوه ژنکی ته ور تازه و قه له و چوه پینشی. پالهوان رووی وه رگنرا. نه و ژنی رووه لمالا و و خو ده رخه ری خزش نه ده ویست. بیوه ژن به دینتی پالهوانی له شهیتانیا چاوی بریقه بیان ده دا. به نه دایه که وه پرسى :

- چونه رنت هه تله کرده پالهوان. ؟ نه گهر به پرژوو نی، خواردنی که رویشکمان هه به له گه ل زیره و پیواز. داهاته وه که کورسبه کی بز بینی، پالهوان چاوی به گهردنی که وت. بیوه ژن چاوی لیداگرت و گوتی:

- ده توانی گزشتی بخوی، گوناحی نه خزش و رنوار به نیوه ده نووسری.

پالەوان توورە بوو، هەر چەندە خواردن نامادەو ئەویش پرسی بوو، گوتی: «هیچم ناوی پرسی نیم، خۆی هاوێشته سەر زینی و بە سەر رەو دوور کەوتەرە، کورستانی بەجێهێشت و گەشتە دەشتیکی ئارام و پانو بەرین کە وزە وزی مېش هەنگوین لە خەلەفان و چریکەیی پەرەسلینرکە لە هیلانەکانیان دەبیسرا. ئەو رۆژە هەوێنی مانگی ئەپرێل بوو، کریت لە تیشکی هەتاوی بە هاردا شاد و شەنگۆل دەدرەوشا. بەلام پالەوان دلی بەوانە نەدەگیرساوە و بە سەر رەو مایینی رادەذا. بۆ کوی دەچوو؟ بەیانی بەتەما کوی لە مانی هاتبۆ دەری؟ کئی وەدوای کەوتبوو؟ تەمینی تاریک سېبەوی خستبۆ سەردلی. وای لێهاتبوو رۆخی پانو بەرینی بەر تیشکی هەتاوی بە لیلی دەدیت جادە لە بەر لاتی وەچۆمینی رەوان دەچوو. دوورتر چیا وەک دوو کەلێک دەجولانە. دوو جوتباری پیر بەسواری هینستری تیندە پەزین. دەستیان بە سینگیهەو ناو سلانویانکرد و گوتیان:

«راوەستار بی پالەوان مېکنس». بەلام ئەو ئەوانی نەدیت. بی ئەوێ جوابی سلانویان بەداتەو بە پەنایاندا رەتبوو. فیکرێک هەلگیرتبوو. بۆ لای جی ژوانی نووری دەبرد. لە خەیاڵی خۆیدا دەهاتو دەچوو. بەرزایی دیواری هەساری دەپیاو. وەک دزێک بیری لێو دەکردهووە کە بەکویندا و چۆن بە دیواردا سەرکەوی؟ پاشان هەموو شت لە خەیاڵیدا تینکەل دەبوو. لە خۆی دەپرسی کە دوای سەر کەوتن و چوونە نیو باخ بە کام لادا بڕوا؟

نیو چاوانی ئارەقەیی کرد. دەستی دەبەر پشتی راکرد لە دەسکی خەنجەرە کەیی دەگەرا و لە بەر خۆیەو گوتی: «ئەو سەگە هەقیهەتی. بەک لە نېمە دەبی بیری».

دەسکی خەنجەرە کەیی هەروا بەدەستەو دەکوشی. پنی واپوو لەو دیوارە بەرزە سەر کەوتو و چۆتە نیو باخ و بەهین گۆلدانی بەر لە گۆل لە بەر شوخی فانۆسی شووشە سوورو سەوز تیندە پەری. لە پەنجەرەکانی ژوور سەری گۆنی لە قاقای پینکە نین بوو. ئارەقە بە نیو چاوانیدا هاتە خوار و بە لامل و پشتیدا شۆر بۆو. لە پەر بە چاو نوکاندینیک وریا بۆو کە بۆ کوشتنی نووری نەهاتو تەوێ. شە یان دەستی گەباندهوینە. شە یانینکی نە ناسیاو، زالم، وەهیچ شە یانینک نەدەچوو. شە یانینکی شادو بە گەیف و بېخەیا بوو. بۆنی مېسکی لێدەهات و دەموچاوشی هەر باسی ناگری. دەموچاوی ژنبوو. لە پەر نەراندی و لە بەر خۆیەو گوتی: «ناخ ... پالەوان مېکنس ئەو شەرم ناکەیی!؟»

ئارەقی نیو چاوانی بە دەسەری سەری. چیاوێک خۆی هاتەو بەرچاوی. رۆخی دەریا روون بۆو، چۆم لە ژیر پینانی لە رۆشتن و نستا و بۆو بە شەقام. نستا وەبیر خۆی دەهیناوە کە بۆچی لە شار و لە دەروازەیی (لازارە) دەرکەوتو و دەیهوی بچینتە کوی. شەوی راپردوو قەولی بە نوری داوو، دەبوایە بەلینی خۆی بەریتە سەر. دەچۆ (سن ژان) تا (مانوساکاس) ی برای ببینی. بۆ ئەو گۆندە پەر لە دارو درەختە کە رنگای سەعاتینک لە (پیترو کفالو) بېشکەیی بنەمالەیی پالەوان دوور بوو. پینش چەند سال های قەزاو قەدەر (مانوساکاس) ی وەک دەنکە گەنم لەوێ شین کردبۆو. رەگو ریشەیی داکوتا بوو. پشکوتبوو، نستا وەک داربەرونی گەورە لە نېو راستی گۆندی شېرەیی عەرزى دەمۆی و لق و پۆیی بلاو دەکردهو و کوپ و نەوێ زۆری وەسەرنک دەنان.

رۆژی ۱۴ سېتامبەری ۱۸۶۶ رۆژنکی لە بېر نەگراو بوو. مانوساکاس لە گەل دەستەیی خۆی تورکی راودەنان، هاتە گۆندی (سن ژان)، لە نیو خانوێ کە پاك و خاويندا چاوی بە ژنیکى جوان

کهوت ده‌گریا و قژی ده‌پینه‌وه. تازه بووک بوو. تورک له بهر ده‌رگا. سدری میزده‌که‌یان
 به‌بوو. جنیوی به‌خوا ددها و ده‌یگوت: « نا... نا .. خودا داد‌په‌روه نیه ، مده‌سیحی نیه ، تورکی
 خوش ده‌وی بینگومان وایه. «مانوساکاس که تهمه‌نی خزی له. ۴ سالده‌دا و دووسال‌بوو خبزانی مرد
 بوو که چاری بهو ژنه بیکه‌سه کهوت، حه‌به‌سا. ده‌سته‌که‌ی خزی نارده حه‌ساری و خوشی هه‌روا به
 سه‌رو قژی نالوز و بیچمبکی وه‌حشبانه بونی باروتی لینده‌هات چوه ژووری. ژنی لاو به دیتنی
 ترسا و دموچاری خزی دا‌پزشی و هاواری کود: « یا مریمه‌می پاکیزه! »

مانوساکاس نه‌وه‌نده‌ی ده‌یتوانی رووخوشی نیشاندا و له ژنه‌که نیزیک بزه‌وه گوتی: « بگری
 حوانکیله بگری. تاده‌توانی بگری. گریان خهم لاده‌هاو هیننایدتی دینی. منیش سه‌رده‌مینک ژنم
 هه‌بوو تورک کوشتیان. نالاندم و گریام تا فرمینسکم له چاوان بهرا. گریام ، گریان ژانی شکاندم.
 چوکی له‌کن ژنه‌که‌ی دادا و تینی راما که ده‌گریاو له‌خزی ددها. له خوشیان دل‌ه کوته‌ی گرتیوو.
 خوزیا ده‌یتوانی ده‌تامیزی گری و به خزیه‌وه بکوشی. که ده‌ببینی سینگی له بن کراسی وه‌ده‌ر
 که‌وتوه و به‌ده‌ن له بهر گریان گهرم دا‌هاتوه و به نارده‌قه‌ی بونخوش تهر بوه، مانوساکاسی شیت
 کردبوو. تا نه‌و دم بؤ هیچ ژنیک وا شیت نه‌به‌بوو به‌سپایی و له‌سه‌ر خف ده‌ستی هاویشته سه‌رشانی
 و به ده‌نگینکی پر له خوشه‌وستی و دلدارانه‌وه گوتی:

- نیتیر به‌سه جوانکیله به‌سه. گریان به‌سه. دده‌نا چاوه جوانه‌کانت خه‌راب ده‌که‌ی. زگت بهو
 چاوانده‌ت ناسوتی؟ چما سروشت جوانتر له چاری تو چاری دروست کرده؟ منینکی که نیستا
 که‌وتوو مه ژنر پنی تو، پال‌ه‌وان مانوساکاسی به ناویانگم. خوم هه‌لناکیشم، به‌لام له (کسانا) وه
 تا (سیتیا) که‌س نیه من نه‌ناسی.

له‌ترسی نه‌وه‌ی زوری گوتی و ژنه‌که لینی به‌وه‌یتنه‌وه بینه‌نگیوو. به‌لام خوشی پی رانه‌گیرا،
 هیندینکی دیکه‌ش لینی وه‌نیزیک کهوت. سدری به‌رداوه و به‌ده‌نگینکی نهرم ولاوانده‌وه هه‌ر ده‌ردو
 چه‌رمه‌سه‌ریه‌کی به‌سه‌ری هاتبوو بؤی گنراوه. پاشان باسی شورش کرد ، نه‌و شورش‌ه‌ی که
 چه‌نده‌بیه‌ژن و هه‌تیوی به‌جی هینستوه، بۆته هزی رژانی نه‌وه‌نده فرمینسک که نه‌گهر کؤ کرابانه‌وه
 چومینکی گه‌وره‌یان له نه‌و سه‌ره و سدری کریت وه‌پی ده‌خست. پاشان گوتی: بؤ نارام
 بوونه‌وه‌ی دل‌و ده‌رونت. باشتره بیر له‌و هه‌موو کاره‌ساته بکه‌یه‌وه. نه‌وه چاره نووسی کریته. هه‌ر
 کریتیه‌کی له‌دایک بی، ده‌بی نه‌و چاره نووسه قبول بکا و زار بؤ سکالا نه‌کاته‌وه.

ژنه‌که ورده ورده سدری هه‌لدینا چیرۆکی خهم و په‌ژاره‌ی نه‌وانیتیرکولی دلی داده‌مرکانده.
 چاوه‌کانی سه‌ریه‌وه، که‌پۆی خاوین کرده‌وه و ده‌ستی به قسان کرد: که چون میزده‌که‌یان کوشتوه.
 خونینی بهر ده‌رگای نیشانداو گوتی: نه‌م خزینه قه‌ت ناشومه‌وه، ده‌مه‌وی هه‌ر له‌بهر چاوم بی. تا
 مردن بیری لی بکه‌مه‌وه به یادی نه‌و نه‌سرین بریژم.

مانوساکاس به‌سپایی ده‌ستی به‌قژ و شان و نه‌ژنزیان دا‌هینا و گوتی:

- مادام هه‌قته. منیش بؤ ژنه‌که‌ی خوم هه‌رتاوا ده‌گریام. تورک به‌م بیانوه که میزده‌که‌ی
 یاخیه له حه‌ساری کوشتیان. حه‌ساری ماله‌که‌م پر به‌بو له خونین. به‌لام باران باری و هه‌مووی
 شوشته‌وه. به‌رده‌کان وه‌ک پینشوو سپی بوونه‌وه.
 هه‌ناسینکی هه‌لکینشا و پتر نیزیک به‌وه گوتی: باشه، ده‌ببینی دلی پیاو وه‌ک نه‌و به‌ردانه

وايه.ورده ورده خوننی نهو پاک ده پشتهوه و هممو شت له بېر ده شتهوه. کاتېنک زانی که ژنه که بهو قسانه ناروحت ده بی، بالته گهرمه که ی خزی داکند و به سر شانی ژنه که ی دادا و گوتی:
«هوا سارده سدرمات ده بی.»

ژنه که له رزی و تینکرا بوو. ده تگوت پیاونک خزی به سر داداوه. خه ریکبوو بالته که فرندا، به لام ترسا نه کا مانوساکاس پنی ناخوشی. خزی ماتکرد و له بن بالته که دا خزی خه کرده وه. له پیندا بونیکي گهرمی نیرنه له بالته که ده هات. ترسی خسته دلی. پاشان کم کم هه ستيکرد که گهرمایه کی خوش به هه موو له شیدا ده گهری. له شانیه وه ده چپته پستی و سک و پهراسوانیسی ده گریته وه. میزده که ی وه بېر هاته وه. هه وه لین له نامیز گرتنی وده سته نهرمه کانی که شوی هه وه لی به له شیدا ده خزین وپارانده وی هاته وه بېر. به شانی روت سرمای بوو، به لام نستا هه ستي به گهرمایي ده کرد. توی هاتپوه سر خه. ده نگی هه ناسه ی پیوی له سر سهری خزی ده بیست، له ناست نهو هه ستي به موحیبه تینکی شیرین و نارام ده کرد. روی وه رگپراو به مانوساکاسی گوت:
- من هیچی خواردم نیه پته می. تو له شهر دینه وه، ده بی برسی بی. به لام نهو تورکه سه گانه دارو نه داریان بر دووم.

مانوساکاس له وه لامدا گوتی: «نا خانم .. من نامه وی هیچ به خوم. خوا هه لناگری تو برسی بی من چون خواردم پنده خوری.؟ یا تو ده بی خوراگری و سه بر بکه ی تا پیکه وه نانی بخوین، یا سونند به مسیح منیش له گهل تو له برسان ده مرم. له گزته که ی په شیمان بزه. وستی پنه ی بکا گوتی: «بپوره که وا رک و راست له گه لت ده دونم. نازانم چونت بز روون که موه؟ ده ترسم باوه پم پنه که ی. هه ناسی کی هه لکیشا، وستی سیفاریک هه لبه ستي. به لام په شیوان بوو. به جارینک په شوکا بوو. ژنه که چاوه کانی به برزانی درزه وه که شوه فی نه سرین ته پی کرد بوون، هه لینا و ته ماشای کرد. ده بیست هیندی شتی لی برسی، به لام ده ترسا. ده بیست قسه ی لی ده رگیشی، به لام شهرمی ده کرد. مانوساکاس گوتی:

- ده زانم نابی به لام ناتوانم قسه ی دلّم دهر نه برم. ده موی به شرافه ته وه راستیه کت له گهل باسیکه م. به خوات سونند ده دم قسه کانم به خه راهه وه نه گری. نه گهر درو بکم خوا هه لیره سزام بدات. که هاتمه نیره و توم به گریانه وه بینی، وه ک کیزدم له دلی راکن واپوو. باوه پ بکه جوانکیله ی من باوه پ بکه من مروئینکی پاکم. من ژنی وه ک تو جوانم نه دیوه و نیه تی خیرم هه یه. بوی دلت یه شاهوه بو ده ته وی برزی؟ ده زانی ده ستيشم لی نه داوی. تکا ده که م گوی بده قسه کانم، تو میردت مردوه، منیش ژنه که م. له م جبهانه دا هه ر تکمان ته نیا ماوینه وه. که واپوو وه ره مالی من وله گهل من له ژیر میچینکدا بوی.

زنی لاو هاوارینکی لی هه ستاو له قورئینک خزی کو کرده وه. ده له رزی و دانی لینکده دان. مانوساکاس رابوو بز لای ده رکی ده ری روشت تا ژنه که هیندی بپته وه. سه برینکی ها قاله کانی کرد له هه سار هه مبانیه یان کرد بوونه وه و نانیان ده حوارد، دوورتر ته ماشای مه زرای ناوه دانی پر له داره زه یتون و ناشه کانی کرد که به های ده گهران. پاشان بریارینکی داو له بهر خزیه وه گوتی: «من لیره ده مینمه وه، زه ویه کانی نیره باش و به ریزه ون، خوشم ده وین. نهو ژنه ش ژنیکي باش و به بهر که ته. مندالی باشی ده بن. نهو شم خوش ده وی. من هه ر لیره ریشه داده کوتم. سونند بهو رزه

که له سهرسهرمان راوه ستاوه، هر لیره ریشه داده کوتم.»

کاتینک هاتوه ژوور. ژنه که دوگمهی کهوای کردبزه، پرچی بهشانه کرد بوو، تۆزی لینه کانی بهددان گهستبوو تا سوور هه لگه پهن. بالته کهی هر لهسر شانی بوو. بهنازو عبشو به کی تایبه تی گوتی:

- پالنه وان مانوساکاس ا بمبووره، بهلام قسه کانی تو له نهزاکت دوور بوون. تو نه گهر قسه کانیشت راست بن، نهوه گوناخینکی گهوره به. چونکه خوننی میزده کم له ده رگا رزاوه و هینشتا هر گهرمه.

مانوساکاس هه ناسینکی هه لکینشاو دهستی کرد به هاتو چو. بز نهوه ی هاسه که بگزی گوتی :
خوزیا پاروه نانینک و قومه شهرا بیک ده بوو، خوزیا توش خانمی خوشه ویست دوگمهی کهوای منت قایم ده کرده وه، خهریکه وا لیببته وه. چونکه خوم نهو کاره م له ده ست نایه.

بیوه ژن بینه نگبوو. زکی پی سوتا، راست بزه، ده رزی و ده زوی دیته وه. کاهرا له بهر پنیانی به چوکدا هاتبوو. ژن له شهرمان سوور هه لگه را و په له ی کرد که زوو کاره کهی ته واو بکا. پاشان هه ستاو چوو دۆلانه چیی کرده وه و گوتی:

- من درزم کرده وه. تورک هه موو شتینکیان نه برده وه. سفره به کی سپی لیک کرده وه و له سر میزی راخست و خانوه کهی پی رووناک بوو. پاشان له ژوورینکی تر ناگری کرده وه و خهریکی چیشت لینان بوو. مانوساکاس سیفارینکی هه لبه ست، کورسیه کی هینا و وه ک خاوه ن مال به سام لینی دانیشت. ته ماشای ده رده وهی ده کرد به لام ههستی راگرتبوو تا بزانی له ژووری چراهه بری. ده بیبست که ژنه که به چالاکي ده جولبته وه، ناگر خوش ده کا، بز شقاب و که چک و چه نگال ده ر دینی، نهو ده نگانه نهویان له شادی و بهخته وه ریدا نو قم ده کرد. به عومری خزی قهت نه وه نده ناسوده یی و نه وه نده برسیده تی و نه وه نده سهر و هه وسه له ی به خزه نه دیبوو. چونکه ده بزانی که نهو ژنه جوانچاک و شوخو شهنکه که وا ئبستا نان بز هه ر دوکیان ساز ده کا، پاش ماوه به ک، واته دوا ی نهو ماوه به که بز له بیرچوونه وهی مردوو پیوسته، بز هه میشه له سر سفره و له نوین و جیندا له گه لی ده بینه شه ریک.

به مجوره مانوساکاس کریستینای هینا بوو، لهو گوندهش مابزه. ژنه که سگی پرهبوو له سر به ک دوانه ی بیوون. هه ساری مالی پر ببوو له مندا ل. پیش ماوه به ک هه وه لین نه وه شی له دایک ببوو. مانوساکاس بهو رووداوه. له رژی له دایک بوونی نه وه کهی نه وه نده شاد و سه رخوش ببوو، که رینکی هاویشته وه سر شانی برده بووه مزگه وتی نوژی بکا.

پالنه وان میکینلس له بهر خزه وه گوتی: « کارنکی به جینی کرده وه. نه گهر منیش له جیاتی نهو بام هر وام ده کرد و خهرا بتریش. به لام چونکه قهولم داوه هه رچهند له من گهوره تره ده بی سر کۆنه ی بکه م. هه رچی بی من گهوره ی نهو گونده م.»

له دووره وه له بناری چیا ناوایی (پترو کفالو) ده رکهوت. خواره و تر له دهشتی له نینو دارستان گوندی پچوکی (سن ژان) گوندی کریستینا ده ببنرا. پالنه وان رکیفی لیندا، ماینه که گوندی ده ناسی، حیلان دی وهه لیکرده چوارنال. ده روزه ی مالی مانوساکاس ناواله بوو. پالنه وان میکینلس بی نه وه ی له ماین دابه زی، سه ری دانواند و هاواری کرد:

- هزی .. کاکه مانوساکاس ا

خیزانی مانی گشتیان له دهوری میزینک کز بیونهوه نانیاں دهخوارد. مانوساکاس پالیدا بزه. قامچه کهی به پهنا دهستی به بزمارنکهوه کردبوو. کریستینای ژنی بهزامبهری نهو لاقی هاویشتهوونه سهریک و شاد ویه کهیف دههاته بهوچاو. کهمینک قهلهو بیوو، هدر چهنده مهکهکانی بل بیوون، بهلام روومهتی وهک سووره گول دهدرهوشان. مانوساکاس که دهنگی برای بیست دهرپهپی و هاته ههساری. دهستینکی بز برای درنژ کرد و گوتی: « برام بهخبر هاتی. دابهزه کاتینکی چاک هاتووی، سفره راخراوه.»

پالهوان میکینلس گوتی:

- به تالوکم . دهرگا پیوه ده وهره دهری دههوی قسهت لهگهل بکه.

- خه بهری خوشت هیناوه یا خه بهری ناخوش؟

- خوش یا ناخوش، دهرگا پیوه ده.

مانوساکاس دهرگای داخست تا منالهکان هیچ نه بیسن. له پاله وان میکینلس وه نیزیک کهوت.

پالهوان گوتی: « برام مانوساکاس ا گوی بگره . تز که ناتوانی ناروق بهخزیهوه، باشتره نه

خزیهوه.»

مانوساکاس نیو چاوانی تینکنا و گوتی:

- بز چی نهوهی بهمن دیژی؟

- بزیه چونکه خودا کهری بزیه نه خولقاندوه که سواری شانی ناده میزادبی، بهلکو بزیه

خولقاوه که ناده میزاد سواری بیو کهلکی لی وهرگری. تینگه بشتی؟

- تینگه بستم. دیاره نوری بهگی هاورینت دلئ بهشاوه وتوی ناردوه سهرکونهم بکهی. نیستا

توخوشت دلئ بهشاوه یاننا؟

- نا، ههول مهده خوت له باسه که لادهی. تز که ههلوئستی من دهزانی. بهلام نیستا

دهستپکردنی شورش به قازانجی خاچه رستهکان نیه.

مانوساکاس تورپه بوو گوتی:

- تز خوت نهگهر سهرخوش دهی و گوزانی (مسکوی) ده لینی چونی؟ کانینگ بهزور دهچه

قاوه خانه و پاوانی ده کهی، پشتیندی بهگان دهگری و دهیان هاوینیه سهربانی، داخوا ده فیکری

خاچه رستاندای؟ نهوهش هیچ. بېشه رمیت که پاندوته راده پهک، دینیه ههساری من و دهرسم پی

ده لینی.

نهوهی گوت وداهاتهوه بهردینکی دهستدایه و بهلام دووباره دایناوه. پاشان جلهوی ماینه کهی

گرت و گوتی:

- ها... بزچی مات بووی؟ هبچت نیه بیژی؟ داخوا من ههقم نیه؟ بز، نیتر نامهوی

هکاپه تم بز بکهی.

پالهوان بېندهنگ بز. له راستیشدا شتینک نه بوو باسی بکا. مانوساکاس ههقی بوو. خوشی

کاتینگ سهر خوش ده بوو، نیتر بیری له هیچ شتینگ نه ده کردهوه. کریت و خاچه رستی له بیرخوی

ده بردهوه، لینی سوارده بوو، بههه موو لایه کدا رایده کرد. کورهی زهوی له بهر چاوی پچوک ده بزه،

ده بويست له ژير سمی نه سپدا وردو خاشی بکات. بېنچگه لهوه چی نه ده کرد؟
پاش تاوونک بېندهنگی، کاتېنک مانوساکاس دیتی براکھی برزی تېنکناون و تهماشای چباکانی
دوور ده کا، گوتی:

- بز وه لأم ناده په وه؟ وه لأم بکت نيه؟ به لأم مه ترسی. ده زانم دهردی تز چبه. تزونک ناقل به.
تز مرزوبنکی به غیره تی تیده گهی. دووپاتی ده که مه وه، چاره نووسی کریت هدر نه وه په. که واپو
لی گه پری با کولی دلم دارنوم. رژی جیژنهش هینترنک له سر شانم داده نیم و ده بیه مه مزگهوت
تا له پهنای نهو گهره نویژی بکا. پاشان نه گهر ویستیان با بکوژن.
- تز ده کوژن چش، نهوان کریت ده کوژن .

- خه می کریت مه خز. وا به هاسانی ناتوانن به سر کریت دا زال بن. به لی، نیمه
ناده میزاده کان ده کوژن ، به لأم ناتوانن کریت بکوژن. کریت جانه وه رنکی نه په دبه. تاوونک بېندهنگ
بوو، هه ناسبکی تالی هه لکیشا و گوتی :

- برام، بهو خوايه من له م کاوله ویرانه به دا وه خته قر بم. چما تز نازانی؟ من خوژم له کاتی
ناسایدا ناگام له هیچ نيه. به لأم نه ختینک ناروق ده خزمه وه، زه نیم روون ده بېته وه و دلم وه ک دلی
تز پر ده بی. بېنچگه له وه، من که ناتوانم بچمه نه سته مبول سولتانی بکوژم. که واپو لینگه پری با
هدر لیره له سیمی ناخری بدهم. چونکه نه م کاره دلم هندی ده کاته وه.
پالنهوان میکېلس رکیفی لېنداو گوتی:

- کاکه مانوساکاس! له م باره وه باش بیر بکه وه. به تایهت کاتینک به تنیا بوی چاک
فیکری لی بکه وه و چونت پی باشه واکه. به لأم له بیرت نه چی که کریت له سهرووی هه موو
شتبکه. من بېنچگه له وه قسه دیکه م نيه. مالیاوا.

- نه وه چبه ،دابهزه شتینک به خز. تالوکهی مه که، هدر لیره ش بنو. له سایه ی خواوه
خانوه که مان گه وره به. جینگای تز ده بېته وه. برازا کانت بېینه، کریستینای بېینه، هه ول نه وه مان تازه
له دایک بوه بېینه. ده مه وی ناوی بنیم نازاد، تا روژنک مانای نازادی بزانی:
- له زمانی منه وه سلاو له هه موان بکه، من به تالوکهم.

- ناتهوی شتینکی پچوک هه لگری و بچبه گوندی سه ری پیره باجان بدهی؟
- گوتم کاتم نيه. زور به په لهم. سه ی به یانی زوو کارم هه په، خوا حافیز.

پالنهوان میکېلس خزی خوار کرده وه. جلهوی ماینی هه لنگاوت و له هه ساری چوه دهره به
ده شتیندا رایدا. به که یف بوو. مانوساکاس وه ک پیاو له به رامه ری وه بستا بوو. نه گهر پالنهوان
میکېلس له خز رانان بېزار نه پایه باسکی بز لېنک ده کردنه وه و له نامیزی ده گرت. به سر ره و
ده رزی، زوو گه بېشته وه کاندی. له خوژشيان هدر ترینگهی ده هات. چونکه جارنکی دیکه ش بزی
هه لکه و تېوو که بنه ماله ی خزی بېینی و تاقبکاته وه . نه وه شی به دل بوو.

* * *

ته واونک له نیوه رز تېپه ریوو، خور له ناسمان ورده ورده شوپ ده بزوه. ژنه دراوسنکان که
زانبویان پالنهوان میکېلس له مالنې نيه، له هه ساری مالنې مادام کاته رینا کو بېرونه وه و هه کبهنی

به‌رگدرون و ته‌شی و سه‌وزی که ده‌بوايه پاکي که‌نوه له‌گه‌ل خوزيان هینا‌بوو. مادام پنلوب و خوشکی پاله‌وان پولیکسینگیس و کاتینبستای ژنی کراسوگشورگیس و مادام ماستراپاس. له‌و رژی شه‌مزیده‌دا گشتیان شادو به‌که‌یف‌ودم به‌پینکه‌نین بوون. هه‌رتوو ته‌واو ده‌بوو. به‌یانی نه‌و رژی به‌سه‌سانه‌وه و خوشخواردن و قسه‌ی زور و بی‌پایان ته‌رخان ده‌کرا. به‌راستی خوا فیکرینکی باشی کردبوو که به‌کشه‌مزی دروستکردبوو.

کاتینبستا به‌هه‌وايه‌کی گوزانی گوتی:

- نه‌ری توستا تو نه‌و خه‌به‌ره‌ت بیستوه؟ ده‌لین دوی شه‌و له‌مالی میستبگری ده‌نگی هاوار ده‌هات و گریا ژنه‌که‌ی لینی ده‌دا.

مادام پنلوب گوتی؟

- نه‌دی نه‌و سمیل جوانانه‌ بژ چی ده‌بن؟ خوزیا دیمیتروسی میزدی من سمیلی ناوای هه‌بان. به‌راستی سمیلی قبت و چه‌ورکراوی میستبگری بژ ته‌ماشا ده‌بن. مرز به‌دیتنیان له‌شی ده‌له‌رزی.

مادام ماستراپاس که هه‌موو شه‌وی قاچی میزده‌که‌ی له‌ته‌ختی ده‌به‌ست، گوتی:

- من لام وایه میستبگری باشتره سمیله‌کانی بدا به‌ژنه‌که‌ی وخوشی داوینی ژنه‌که‌ی له‌به‌رکا.

مادام کرسانتی به‌پینکه‌نینه‌وه گوتی:

- پیری شه‌و میستبگری له‌نیوه شه‌ودا خه‌لکی به‌گریان و هاوار راستکرد بژوه. براهه‌م که له‌وکاته‌دا به‌ویندا تینده‌په‌ری و گونی له‌هاوار ده‌بن، شه‌وی دوايي به‌میستبگری ده‌لی: «ناخر تو بژ دینلی ژنه‌که‌ت لیت بدا؟ به‌سه، به‌و مسته‌زلانه‌ت پانی که‌وه. شه‌رم ناکه‌ی؟ تو نا‌بروی هه‌مو پیاونکت برده‌وه.» پینتا نوایه له‌وه‌لامدا چی گوتبوو؟ گوتبووی: «بژ چی پاله‌وان پولیکسینگیس بژ چی شه‌رم به‌که‌م؟ من نه‌م حاله‌م پینخوشه‌ه.»

تینکرا له‌قاقای پینکه‌نینباندنا. رینیو راست بژوه قاوه و مره‌بیا وشیرنیاتی وشک و کونجی هینا. راست له‌وکاته‌دا عه‌لیاغای دراوسینیان له‌به‌ر ده‌رکی هه‌ساری په‌یدا بوو. شالینکی سه‌وزی هاویشته‌وه سه‌و شانی. گزوه‌ویه‌کی نبوه‌چل و چه‌ند شیشه‌ی کاموا چینی به‌ده‌سته‌وه بوو. کوزه و دم وچاوی بی‌توک و پا‌کو خاوین. کراسینکی کونی پینه‌کراو له‌به‌ردا. به‌لام سپی هه‌ر بره‌قه‌ی ده‌هات. لاقه‌لا‌وازه‌کانیشی له‌به‌ر خاوینی له‌که‌وشی دراودا ده‌دره‌وشان.

مادام کاتهرینا به‌نه‌ده‌به‌وه له‌به‌ری هه‌ستا و گوتی:

- عه‌لیاغای به‌خبیر هاتی. وه‌ره قاوه‌یه‌ک وه‌خو.

کابرا که بژ میوانداری سه‌ری ده‌ریندا بوو، گوتی: «مادام سوپاس. نینستا قاوه‌م خواردوته‌وه. ته‌نانه‌ت پاروه شیرنیاتینکیشم له‌قاوه‌دا ته‌ر کرده و له‌گه‌ل مورده‌بای نالو‌بالو خواردوومه. زور سوپاس.»

- قه‌یدی چه‌ه، لیره‌ش شتینک به‌خو. هه‌میشه زور خواردن باشتره له‌تیر نه‌خواردن. ژنه دراوسینکان که شاره‌زای هیممه‌تی به‌رز و فه‌قیری په‌ره میزد بوون، تینکرا گوتیان:

بژ نه‌وه‌ی هاوکاری نيمه‌ت کردبی، لیره‌ش شتینک به‌خو!

عه‌لیاغای چاره‌ره‌ش درزی ده‌کرد، نه‌قاوه‌ی هه‌بوو نه‌نانی شیرین و موپه‌بیا. هه‌موو ته‌مه‌نی

هر به برسیه تی رابوارد بوو. تاقه خه می له ژیانیدا هر خه می بی خوارده مهنی بوو. بېنچگه له خواردن و چنشت لینان هیچیتری باس نه ده کرد. همیشه لیکې به چنه پدا دهاته خواری. ژنه کان بز سر گه رمی و پینکهن نوخته می لاوازی نهویان په لامار دا. مادام ناتینتسای شه پتان چاوی له ژنه کان داگرت و پرسې:

- عه لیاغا، نه مرؤ بز نیوه رز چت لینا بوو؟ ناخر تو زور له خه می سگت دای. خوا بزانی چی خوش و به تامت لینا بوو!

عه لیاغا له خوشیان بزه به کی هاتی. تفی قوت دا و به نیشتیاوه دهستی پینکرد: « فروجی نه مرؤ زور ترو تازه بوو. خه بار ترشی یونانیشم کرېبوو، سفره م پی رازاند بؤوه. سؤسی جوجهش له وانه بوو که خزم دروستم کردبوو. جوجکه م له فرنیدا کردهوه که باب و سورر بېزوه.» ده یگوت و زاری پر ده بوو له ناو وهناسه می هله ده کیشا. ژنه کان له پینکهن ن ده که وتن. دېسان لینان ده پرسې و سر کزنه بیان ده کرد:

- چپاسه عه لیاغا! همیشه گوشت و سؤس و گوشت و سؤس. بز سلامه تیت باش نیه. جارو بارش ده بی سوزی بخوی، زور خواردن گوشت باش نیه. مادام ماسترا پاس گوتی:

- من نهو شز بوشقا بېنک سه لادی کولأوت ده ده می تا ریخولت فینک بنه وه. تو نه ونده گوشت و به هاراتت ده ریخولان ناخنیوه، هه موو بوونه سؤس.

مادام کنه ریناش گوتی:

- منیش نردوه نانینکی تازه می گهفت ده ده می. نه ونانه سپیه می تو ده بخوی مه عده ت قورس ده کا.

مادام پنلوب گوتی:

مرؤف هر شتینکی زوری بخوا، خاویاریش بی له دلې ده دا. من هیندی زه پتونی بی رونت بز دینم هر چنده تاله، به لام بز نیشتیا زور باشه. بیخو و خه به ریشن بده وه.

له بهر نه وه می که پیره میردی به هیمه تی تورک له گهره کی یونانیه کان ده ژیا و به سه ده قهو یارمه تی نه وان رزؤگاری ده برده سر، ژنه کانیش پنیان راده بوارد. کاتینک خواردن عه لیاغا جارنکی دیکهش نه وها دابینکرا، ژنه کان پاسه که بیان گزپی و فره ویزی بان دریزه می هه بوو. هاتنه سر پاسی دهشت و مهزرا و پاسی پیاوان که هه موویان حیزن و هر گزشتی حه رامیان پی باشه. کاتینتسا گله می له میزده که می کرد که زور ده خوا و له خه ودا پر خه می دی و ناهیلنی شو پنی...

له و کاتهدا (مورتزوفلوس) مجینوری کلیسا، نه و پیاوه وردو ناحهزه، سواری زه نگو له می گه وره می کلیسای سن میناس بېوو، دهستی ده پنانگویی نا بوو، گونی دابوه زه نا زه نای شار که وه ک وزه وزی خه له فی منیش هه نگوین ده چوو. هه رای ده ستفرؤشه کانی گه رؤک و ته قه می دوکانی ناسنگه ران و هاوار و پارانه وه می سوالکه ران له بهر ده رکان و چه قولوری سه گان و حیله می نه سپان و دهنگی زه نگو له می بز و مه ران که به و شه وه له قه سا بخانه سه ریان ده برین. لیکې هه لدا واردن.

نه و هه موو هه راوه وریا به مورتزوفلوسی تو وپه ده کرد. وای لېنده هات بنه پنی و له کاتینکا دهستی بز ته نافی زه نگو له کان درنؤ ده کرد که له بان سه ریه وه هه لآوه سرا بوون، ده یگوت:

«بهنهنگ بن! نینستا نیتتر نورهی منه! نهوه ۷۵ ساله نینوه دهدهر دهههم، نیتتر دلُم له نینوه تینک هالاوه!» مورتزوفلوس زورهی کات بهنهنگ بوو. هه رگوتننکی هه بایه به سی زهنگوله که وه ک سی زار و سیزمان دهچوون، دهری دهپری. نهو به نهینی بی نهوهی کهس بزانی هه ر سینی ناو لینابون. زهنگولهی نینوه راست که له ههموان گهوره تر بوو، ناوی نابوو (سن میناس). زهنگولهی لای راسته ناوی (نازادی) بوو. نهوی لای چهپه ناوی نابوو (مه رگ). هه همیشه له پیشدا دهنگی (سن میناس) بهرز ده بزه که قورس و پیاوانه و شه رانی بوو. له پر نازادی وه دهنگ دههات. هه وایه کی شاد و ساف و بلوری هه بوو.

ددوای ههموان (مه وگ)، دهنگینی گبراو کورتی لیندهات. نه م سی دهنگانه له ناخی مجبوری پیر، واته ناخی کریت بهرز ده بوونهوه. قین و ناواتی ره عیبه ته کانیان له بان خانوی خاچپه رستان و گه ره کی تورکان و باره گای پاشاوه به ههموو جینیک راده گه یاند. بهم چه شنه گیانی (مورتزوفلوس) که سه رتاپی له زینو و مه فره ق بوو، بهم سی دهنگه پیرزوانه له جینزه کانی وه ک نوتیلر پاک و جینزی (سن میناس) که روژی یازدهی نوامیره و به تایبته له جینزی (سن ژورژ) که روژی جینزی پاشای هونانه، دانیشتوه زنجیر کراوه کانی کریتی دلگه رم ده کرد.

مورتزوفلوس له دنیای پشکوتووی خدیالی خزیدا (سن ژورژ) ی ده بینی که به سواری نه سپینکی سپی. جلیتقهی کورتی چیندار و سه لتهی چنراو له به رداو کالهی سووری به گولینگ له پیندا، ده مانچه به کی زینوی به فیشه که وه به قه دیه وه به کریت دا ده سوپاوه. نهو شازاده خافه چکولهی (نازادی) سواری پاشته رکی خز کردبوو. نهو شازادهی ناتین بوو ههموو سالی روژی ۲۳ ی نه پریل دههاته کاندی و له پاپوزر داده به زی. مورتزوفلوس که به سی زهنگوله وه ههلاوه سرا بوو، به کهم که سبوو له کاتی هاتنه دهه له پاپوزر و هاتن بز لای شار ده بینی. پاشان به راکیشانی ته نافی (سن میناس) و (نازادی) و (مه رگ) به خیر هاتنی ده کرد.

مورتزوفلوس پیاونکی بهد نه خلاق بوو. له روژنکی وه ک نه ورژدا، واته روژی یه کی مانگی نه پریل پینش ۷۵ سال - به راستی ته مهن چهنده خیرا تی ده په ری - له دایک بیوو. بز هه وه لین جار نهو شه وه ههستی به پیری کرد بوو. که وتبوه نهو فیکره که بی نهوهی نازادی کریت بینی ده مری. داخوا له م روژه پیرزه دا که سیدیکه له جیاتی نهو زهنگوله کان وه دهنگ دینی؟ نا. مورتزوفلوس تا قه تی نهوهی نه بوو. ده یگوت: قهت نابی! ته نانهت شهیتانیش روحی منی بردهی لهو روژه دا ده گه رنمه وه و تارمایی من به زهنگوله کانه وه هه لدا وه سری و هه رابه کی سه بر ساز ده کا. ناره قه یه کی ساردی له پینستی نه ستور و نینو چاوانی به گنجی نیشته. داخوا لهو روژه دا زیندوو ده بی؟ داخوا تا نهو روژه نامری؟ دهسته کانی ده له رزین و له کاتینکا ده ستخوشی نهو ههسته خفه تاویانه بیوو، زهنگی نوژی خهوتنانی لیندا.

لهو کاته دا که له هه ساری مالی پاله وان میکینلس وتو ویز له باره ی ژن و پیاو درنزه ی هه بهی ، عه لیاغاش بیرو باره ری پینغه مبه ری لهو باره وه بز ژنان روون ده کرده وه. ده نگی زهنگوله کان بهرز بزه. ژنه کان گورج ده ستیان له کار هه لگرت، شه وه په ری خویان کز کرده وه، نیشانی خاچیان کیشا و بز رویشتن رابوون.

نینواره ی روژه کانی شه مو بز گه رم کردنی ناوی هه مامی له ده رکی هه موو ماله کان ناگر

ده کرابه وه. کبزه کاره که ره کان به پنی پتی پیش ده رگاکانیاں ده شوست. هه ساره بهرد
تینگیراوه کانیاں گه سک ددها. گوله کانیاں ناو ددها. پیریژنه کان ناگردانیاں له بزماره کان اده کرده وه
و له گهل خورندنی تایبه تی مردوان بخور وعود وکوندوریاں به مالی وهر ده کرد.

لهو کاته دا که هه وه لین دهنگی زهنگوله ههستا، قهشه مانولی به هه ناسه برکه له گه پانی
ناسایی پاک کرده نوه و ته به روکی خوی ده گه پاره. نهو روزه له به یانبه وه به بونه ی رژی هه وه لی
مانگ، ناوی متفه رکی به سر خانواندا کردبوو. له بهر هه موو ده رگایه ک راوهستا بوو، پینکه
ناره قینکی پیدا کردبوو. له هه موو مالیک بزوشقابه خواردنیکیاں دابوویه. نهویش گورج خستبوویه
گیرفانی عه باکه به وه. لهو سه عاته ی رژدا سر تاپی تهری ناره ق و به لام به که یفبوو. گه یشته وه
مالی و له ده رگای دا و گوتی:

- هزی ... ژنه که له کونی ؟

ژنی قهشه شادو به که یف و قه له و وخرین، به زاری بی ددانی وه ک کاول، له کاتینکا سر پنیه
کون و دراوه کانی به خسه خش به دوی خزیدا ده کینشا، به غار هات. نهو ژنه ده بی له پیندا زور
جوان و شوخ بووی کاتینک خالی ره شی وه ک ده نکه نیسیوهت سدرنجی قهشه ی راکینشا بوو.
به لام نیستا نیتر تنیا خهرواره گزشتینک بوو له بن جهنگه لینک خوریدا شاردر ا بزوه. له گهل
نهویش چاره برسی و به مه کرده کانی ده دره و شان. که چاری به عه پای قهشه ی کهوت که پای
کردبوو، گوتی:

- سلاو باوکی روحانی! ده ته وی گیرفانه کانت به تال که م؟

قهشه مانولی که له هه سار ونستا بوو، باسکه توکناویه کانی هه لینا و گوتی: «ته شتینکی
بینه و گیرفانه کانم خالی بکه؟

ژن ته شتینکی گه وه ی گلی هینا و دهستی کرد به خالی کردنی گیرفانه کانی قهشه که له
باخه لبه وه تا بهری پنیانی گرتبوو. خوارده مهنی جور به جور وزور، له هه لواوه بگره تا گفته و
خه یار ترش و پوسته و خورما و بادام و شیرینی به گونز و په نیر و به هارات و... هه مووی ده
ته شتی کرد. قهشه گوتی:

- گوی بگره بزانه نهو مور تزوفلوسه شه ی تانه چه کا؟ زویه زوو، کابرا گونچه کی که کردم.

ناخه که ی ته شت پر بوو. ژن به ته ماعه وه ته شتی ده ست دایه و گوتی:

- هیج نه ما... هه ر چیبوو هینامه ده ری. قهشه که باری سوکبوو، به ههنگای بهرز به ره و
نویژی خهوتنان کهوته ری.

* * *

کاتینک مادام (کریسانتی) به مالی گه رابزوه، شالی جوانی کشمیری به پشته پانه که ی
دادا بوو. پاشان دوو نردوه نانی متفه رک و شوشه شه رابینک و شوشینک رونی زه ی تونی ده
قهرتالینکی نابوو لهو کاته دا که قهشه مانولی داوینی عه پای به لا دا کرد بوو، به غار تینه په ری،
نهو ده رگای مالی داده خست و به ههنگای قورس به ره و کلیسا ده چوو. کریستانی به گه نجی به ژن
باریک و جوانبوو. به لام به گوزه شتی زه مان بل ببوو. چاری که م بینا بهوون و چند تاله مووی له

سر چه‌نگه و لیبوی خوارزه و روا برون. قشه مانولی له‌گه‌ل نه‌وه که چاونکی ته‌ماعکارانه‌ی له
قه‌رتاله‌که ده‌کرد ، سلاونکی له مادام کرد و گوتی:

- سن میناس ناگادبرت بی مادام کریسانتی.

به‌لام کریسانتی له پیوی له‌شی وهر پینچراپوو، قاچی ناوسا برون و قورس ببوو. ده‌ماره‌کانی
ژانبان ده‌کرد و بیروی له شتیکی تر ده‌کرده‌وه. به ورته ورت له بهر خزیه‌وه ده‌یگوت: «ناخ.. نه‌ی
سن میناس، ده‌زانی من هه‌موو رژی شه‌مزیان نانی متفه‌رگ وشه‌راب ر رژی زه‌بتون بز تو
دینم. توش نه‌و کاره‌م بز جنبه‌جی بکه، ماوه‌به‌که داوات لینه‌که‌م. کارنکی وابه‌که له پیش براکه‌م
دا بزم . نه‌و پیاونکی ده‌ست ناواله‌به، به فانوسی ته‌شرفاتی چاکم ده‌نیزی.»

به ریزه‌به‌رانی کلبسای سن میناس نه‌و فانوزه جوانانه‌بان تازه له قوسته‌نته‌نیه وه هینا بوو.
نه‌و فانوسانه به روکاری زینون وشوشه‌ی ره‌نگاوره‌نگ و پشتینده‌ی ناوریشمی ره‌نگ ره‌ش
ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه. بز ناشتی تهرمی گه‌وره پیاوان نه‌بایه نه‌و فانوسانه‌بان نه‌ده‌هینا. به‌لام مادام
کریسانتی که به‌داخ و هه‌سه‌ته‌وه ده‌هات پیر ده‌بوو، تا ئیستاش له نه‌قین و میزد کردن چیژی
نه‌کرد بوو. له‌م دنبایه تنبا یه‌ک شتی ده‌ویست، نه‌ویش نه‌وه بوو که فانوسی ته‌شرفاتی بیننه
سه‌ر قه‌بره‌که‌ی. له گه‌نجیه‌تیدا زور جارن داوای له سن میناس کردبوو که میزدنکی باش و جوان
و نه‌قینداری خاو و خیزان و ده‌ست به‌لای به‌نسیب بکا. پاشان که ناهومید ببوو، داوای له سن
میناس ده‌کرد که یارمه‌تی پالنه‌وان پولیکسینگسی برای بده‌ا، تا کاروباری بیگری. له راستیدا
کاتینک شورش نه‌بایه. پالنه‌وان بینکار ده‌ماوه. نه‌و ده‌م له بهر ده‌روازه‌ی (کانه) دوکانی داده‌نا،
شه‌راب رژی زه‌بتون و کشمیش و بادامی له جوتیاران ده‌گری و به بار به بازرگان و یا به‌قه‌ولی
خزی به (گه‌وره که‌ران‌ی) ده‌فرزشته‌وه و به‌و چه‌شنه کیسه‌ی خزی له لبره‌ی مه‌جیدی و ئالتونی
ناپلیونی پر ده‌کرد. مادام کریسانتی ده‌یگوت: « یا سن میناس! یارمه‌تی براکه‌م بکه تا کاروباری
به به‌وه بی، چونکه نه‌گه‌ر یته‌وی نانی متفه‌رک و شه‌راب و رژی زه‌بتون که بز مرژیکی پیروز
پنیوسته لیت نه‌برئی، گه‌ره‌ک یارمه‌تی بده‌ی. کارنکی وابه‌که ئیمه‌ش بز خواردن نانیکی به ره‌ه‌تقان
هده‌ی.» خواردن باش وه‌ک میزد و مندا‌ل دل ده‌ه‌سینبته‌وه. عه‌لباغ ده‌یگوت: « من بویه
نامه‌وی قه‌له‌و بم چونکه نامه‌وی بز کره‌کانی عه‌رزی خواردن ناماده بکه‌م.» به‌لام راستیه‌که‌ی
نه‌وه بوو که نه‌و هبچی نه‌بوو بیخوا.

به‌ره‌و کلبسای سن میناس هه‌لکشا و پاش نه‌وه‌ی له‌کانی (ئیدومنه) تی‌په‌ری، راوه‌ستا و له
به‌ر خزیه‌وه گوتی: «سوپاس بز خوا جینگای سکالا نیه، له ئیمه‌ش خه‌راهر هه‌نا!» نه‌و ژبانی
خزی به‌دل و داو بز خزمه‌تی برا مله‌وره‌که‌ی ته‌رخان کردبوو. جله‌کانی ده‌شوش و پینه‌ی ده‌کردن،
چیشتی بز لینه‌نا و مالی بز خاوین ده‌کرده‌وه. بز قه‌دو به‌لای نه‌و نه‌ماپوو: « چه‌نده ره‌شید و
نه‌جیه‌ا» دپاره زور وه‌دوای ژنان ده‌که‌وت. به‌لام قه‌ی چیه، بز چما خوا ژنی بز پیار دروست
نه‌کرده‌وه؟

نه‌و له‌گه‌ل پالنه‌وان پولیکسینگسی برای گیانیک برون له دوو له‌شدا. ناوال دوانه برون، به‌لام
نه‌و زوتر پیر ببوو، پیوی زوری خستبوه سه‌ر به‌ک. له کاتینکا براکه‌ی جوان و باش ماپوو. به‌لام
نه‌وه گرنگ نه‌بوو. چونکه نه‌سل براکه‌ی بوو. له لایه‌کی دیکه‌وه له هه‌مو خوشیه‌کانی برابدا

به شدار بوو. خزشی راده بوارد. له گه لى ده چوه گه بان و راپواردن. كه واپوو خه مى چى كه به تهنبا له جيندا ده نوست. كاتى براكه لى لاي به يانى له راپواردنى شه وانه ده گه راوه، شادو شه ننگول له جى ده رده پهرى، پوتينه كانى له پى داده كهنه، ناوى بؤ گهرم ده كرد ده ست و چاوان بشوا، فنجانينك قاوه لى تالى بؤ ساز ده كرد كه بيشه وه سهر خؤ. به دزى براكه لى بؤنى نهو عه تهرى ده كرد كه ژنان ده سهر و سمبلان داپوو. نهوه تاغه له زه تينك بوو كه كرسانتى فه قير له م جبهانه دا له نه فین چيشته بووى. به لام له م دوايبانه دا چونكه پير ببو، قاچى ناوسا بوون و نازاريان ده دا، له لايه كى ديكه شه وه فانوسى ته شريفاتى تازه هاتبوون، تهنبا به ك شتى له سن ميناس ده ويست، نهو يش نهوه بوو كه له پيش براكه پدا بمرى و دواى مردن بشى به توانى له ناشتندا له و فانوسانه كه لك وهرگرى. بؤ نهوه لى سن ميناس وه ده ست به نى هه مورو شه وى شه مزيان ديارى بؤ ده برد.

مادام كرسانتى له بهر خزيه وه ده دوا و راست وچه پ سلاوى له م وله وه ده كرد. سهر سهر له هه ورازى به ورتكه بهرد فهرشكراو سهرده كه وت. له سهر هه مورو پينچينك تاوونك ده ونستا ده تگوت به دواى تهرمى كا براهه كى ده وله مه ندا بؤ گزستان ده چى.

پاله وان پوليكسبنگيسى براهى له و سهرى شارى كاندى كه گونى له دهنگى زه ننگولانه بوو، به پده ده تگوت ماندولين لينده دا، نيشانه لى خاچى كيشاو راپوو كه دوكان دابخات. پاله وان پياوونكى جوانچاك بوو. نيگا پينكى سهرراوى هه بوو. هه مېشه وه ك لاوونكى بيست ساله لبباسى ده به رده كرد كه برى به لى: شالوارينكى سوارى و سوخمه به كى گولندوزى و پشتبندينكى پانى ناو ريشى و پوتينى زهره و سپى كه كوره جوانه كانى تورك و مه سبحى ده پنى ده كه ن و له دپوى ژوروى به قه يتانى سوره به ستراوه تا له كاتى رزيشتندا ما هېچه لى قاچه كانى باش ديار بن. فنى به لاسه ريه وه نا و ريشه كانى به جوانى به سهر شانى چه په پدا به رداوه ويه هه نگاوى نهرم و سوک بؤ لاي دوكانى باشترين سهرتاشى شار، مسبو پاراسكه واس كه وته رى تا به دابى ناسابى شه وى شه مزيان ريشى به تاشى. جاروبار له رنگا راده وه ستا و سلاوى له دزسته دوكانداره كانى ده كرد. له گه ل نه م و نهو گالته لى ده كرد و پاپاله ناره قينكى لينده دا و پاشان به هه نگاوى سوک ده كه وته وه رى. هه مورو جار لى فېسه كه لى لارتر داده نا. كه بفى به وه ده هات كه له شينكى ساخ و سه لپى هه به و هه مورو نازاي به دهنى وه ك سه عات كار ده كا. هه ستى ده كرد كه به خه م و خه ياله و به وه خؤشحال ده بوو. رؤژنيكان نو كته به كى له كتنب دا خويند بؤوه و كارى تينكرده بوو: «له كانارىس - يان پرسببوو تو چون توانبوته نهو هه مورو هونه ر و دلاوه ريه له خؤت نيشان بده لى؟ نهو پاپوروانه قاره مانه له وه لامدا گوتبووى: كو پنه گوى بده لى، من هه مېشه به خؤم گوتوه: كونستاندى! ناخره كه لى تو رؤژنيك هه ر ده مرى!»

له م رؤژه وه پاله وان پوليكسبنگيس كلوى لار داده نا و له هه مورو ده رفه تينك، له شهر وله شاديدا به خؤزى ده گوت: «پوليكسبنگيس ناخره كه لى تو رؤژنيك هه ر ده مرى ا» له گزستان قه برينكى فره وان و گه وهرى له بهردى مهر مهر وه ك بن عه رزنيك بؤ خؤزى ساز كرد بوو. له چوار لاهه كؤله كه لى هه بوو. بالينى له هه مو لايه ك دانا بوو. ميزينكى پچوكى له نيوه راستى دانا بوو. قه فه سه به كى ده دپوارى قه به كه لى گرتبوو، هه مېشه به تله ناره ق و چه ند نيشتكانى لى ده بوون. كاتينك كه بفى ده بوو قه رتال به كى به ده كرد له خوارده موى و دوو سى كه سى له دزسته كانى

هه‌لده‌گرت و ده‌بیردن بۆ گۆرستان و له‌وی ده‌ستیان ده‌کرد به‌ ئاره‌ق خواردنه‌وه‌و به‌ باسی ژن و شه‌ر و مردن رایان ده‌بوارد.

به‌ئێ پاله‌وان به‌ دلێکی خۆش بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو. شه‌ونکی خۆش و ئارام بوو. گه‌لانی داران نه‌ده‌بزوت. عه‌تری سووره‌گۆلی مانگی نه‌پریل له‌ هه‌ساری مالانه‌وه‌ بۆنی ده‌هات. پیاده‌ رۆکانیان ئاو په‌رژین کردبوو بۆنی خۆلیان لێ ده‌هات. بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ به‌م زوانه‌ سه‌رتاش سابونی له‌ روومه‌تی ده‌داو ریشی ده‌تاشی، ئاوی (ئوستو خودوس)ی به‌ قۆه‌گانی داده‌گاوه‌ نه‌وه‌نده‌ی جوان ده‌گا نانا سه‌رته‌وه‌، له‌ بیست سالی ش گه‌نجتر ده‌نوونی. پاشان به‌ کۆلانه‌ ته‌نگ و تاریکه‌کاندا ده‌سوورپێته‌وه‌ تا بزانی هه‌فاله‌گانی چی‌یان به‌ سه‌ر هاتوه‌.

هه‌ناسینکی هه‌لکێشاو له‌ دلی خۆیدا گوتی: «له‌عنه‌ت له‌ شه‌یتان! نه‌گه‌ر به‌ راستی خوابه‌ک هه‌یه‌، ئیستا کاتی نه‌وه‌یه‌ که‌ موجه‌یه‌ک به‌نوونی، من ئیستا هه‌ره‌تی لاهه‌تیه‌ و ئیستا موجه‌یه‌ به‌ کارم دی. تا چه‌ند سال له‌مه‌و به‌ر منداڵ بووم، نه‌وه‌نده‌م نه‌ده‌زانی که‌ نرخی ژن و شه‌راب و شه‌ر بزانی. به‌و زوانه‌ هه‌بزم له‌به‌ردا نامینی. کاتیک گورچیله‌و دانم له‌ کار که‌وتن، ئیتر ناتوانم چی‌یه‌ له‌ ژیان بکه‌م. نه‌و دم به‌ هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ ته‌ماشای ژنان ده‌که‌م. وه‌ک ئه‌و رنویه‌ نه‌فسانه‌یه‌یه‌ خۆم دلخۆشی ده‌ده‌مه‌وه‌... ناخ نه‌ی سن ژورژی په‌چکۆله‌ی من، له‌ نینو هه‌موو په‌رزوه‌کاندا تو باشت له‌ قسه‌کانم تینده‌گه‌ی. به‌روام پێت هه‌یه‌. له‌ره‌سه‌مدا که‌ به‌ سواری نه‌سه‌ی سپی ده‌تبینم که‌ ژنیکت سواری پاشته‌رکی خۆت کردوه‌. نافه‌رینت لێ ده‌که‌م. ناخ... نه‌ی هه‌زهره‌تی سن ژورژ، نه‌ی هاو ناوی من، یاریده‌م بده‌ و دلنیا به‌ که‌ من ده‌ست له‌ سه‌ر ده‌ست دانانیم»

نه‌وه‌ی گوت وکلای هینا نینو چاوانی وپینی ده‌شه‌قامی گه‌وره‌ی شارنا. نه‌و شه‌قامه‌ په‌کێک له‌ دوو جاده‌ی نه‌سلی شاری کاندی بوو. له‌ ده‌روازه‌ی رۆژ ناوی (گانه‌)وه‌ ده‌ست پینده‌کرا و له‌ ده‌روازه‌ی (لازاره‌) که‌ مه‌یدانی گه‌وره‌ی شار و سه‌تاق و باخی پاشای تیندا بوو، ده‌به‌راهه‌وه‌. له‌و ده‌وره‌یه‌ره‌ له‌ نینو راستی پۆله‌ داران به‌تکه‌یه‌ک په‌چوک دانرا بوو که‌ رۆژه‌گانی هه‌ینی ده‌سته‌ی موسیقای تورک ده‌هات موسیقای لینه‌دا. شه‌قامی دیکه‌ راست نه‌و شه‌قامه‌ی ده‌به‌ری، له‌ ده‌روازه‌ی تازه‌وه‌ ده‌ستی پینده‌کرد و بۆ لای خواره‌ره‌ تا ده‌هاته‌ له‌نگه‌رگا. له‌ چوار رینی نه‌و دوو شه‌قامه‌ مه‌یدانیک هه‌بوو به‌ ناوه‌ندی شار ده‌ژمه‌یردا. شه‌قامی گه‌وره‌ جینگای چه‌که‌ درو و شوشه‌ فرۆش و قاوه‌خانه‌ی یونانیه‌کان بوو. دوکانداره‌کان له‌ گه‌ل کێنکار و شاگردان له‌ به‌ر ده‌رکی دوکانان راده‌وه‌ستان و گالته‌ و گه‌پ و قسه‌ی قۆریان ده‌کرد. وای به‌ حالی نه‌فه‌ندی یا پشت کورپیک یا خیلینک یا شه‌لینک و یا شبتینک به‌ویندا تپه‌ریبا. نه‌و دم چه‌که‌ درو تینکرا له‌ قه‌لبه‌کانیان ده‌دا، شاگرد ده‌ستیان ده‌کرد به‌ فیشقه‌و فیتو لێدان. به‌رانی لیمو و پانجانی رزیو به‌ سه‌ر نه‌و فه‌قه‌ره‌دا ده‌به‌اری.

ئینواره‌ی شه‌مز شادی گه‌یشتبه‌وه‌ نه‌و په‌ری. نه‌و شه‌وه‌ له‌ شه‌قامی گه‌وره‌ش هه‌را بوو. به‌و حاله‌ش ده‌نگی زه‌نگۆله‌گانی نوژی خه‌وتنان توانیبه‌ی به‌ سه‌ر ده‌نگه‌گانی دیکه‌دا سه‌ر که‌وی. سوپاس بۆ خوا که‌ وا دیسان هه‌وتویه‌کی دیکه‌ش راده‌به‌رد، شاگردی وه‌ستاگانی پێشه‌یی و دوکانه‌ ناسن فرۆشه‌کان به‌ر سینگه‌کانیان له‌ خۆ کرد بۆوه‌و ناویان به‌ ده‌ستی وه‌ستاگانیان داده‌کرد که‌دمو چاویان به‌شۆن. وه‌ستاو دوکاندار پاش نه‌وه‌ی ده‌ست و چاوسان ده‌شوشت و سه‌رو سمبلان لیکو

لوس ده‌کرد. به فنجانینک قاوه و قهلیانیکه‌وه پالیان وه ده‌رکی دوکانه‌کان ده‌دا. زوو سه‌رو که‌لله‌ی (روشینه‌ی) قوله ره‌ش که وه‌ک کینو له‌ گولشتی ره‌شی بریقه‌داردا بوو، به مدمکی داچوزاوی تا سه‌ر سینگی و به‌ گهردانه‌ی موروه‌ شینکه‌وه پیددا ده‌بوو. روشینه‌هه‌میشه شادو به‌که‌یف بوو، پینده‌که‌نی، نیگایه‌کی به‌ مە‌کری هه‌بوو، دانه‌کانی له‌ به‌ر سپه‌تی ده‌بریقان. ته‌به‌قینکی پرله‌ کولیچه‌ی به‌ کونجی له‌ سه‌ر سه‌ری داده‌ناو ده‌یگیرا.

(تولوپاناس) یش له‌ لای کانی (ئیدومنه) وه‌ ده‌هاتو وه‌ک هه‌میشه‌ خه‌مبار و بپنده‌نگ بوو. به‌ ده‌ستینک ته‌به‌قی پر له‌ کولیچه‌ و به‌ ده‌ستی دیکه‌ش نانی شیرینی بونخوشی ده‌یگیرا. له‌ کاتی ناوادا شه‌قامی گه‌وره‌ نیتتر جاده‌ی گشتی نه‌بوو. به‌لکوو خه‌نویه‌کی گه‌وره‌ی نه‌عیانی بوو که‌ له‌ویندا نوقل و شیرنیاتیان ده‌دا به‌ میوانان.

پالەوان پولیکسینگیس تاوینک راوه‌ستا و به‌ فیز و لوت به‌رزی ته‌ماشای گه‌ره‌کی یونانیان ده‌کرد. دوکانه‌کان گشتیان رازا‌ه‌ونه‌وه. تورکینک له‌وی نه‌بوو که‌ هه‌واکه‌ی پیس بکا. مه‌سبیه‌کان پینده‌که‌نین و گالته‌یان ده‌کرد. زه‌نگوله‌کان لی یانده‌دا. پالەوان له‌ به‌ر خزیه‌وه ده‌یگوت: «ئه‌و شه‌قامه‌ به‌هه‌شتی راستیه‌ و ببنجگه‌ له‌ نالایه‌کی خاچ له‌ سه‌ر، هه‌چ که‌مایه‌سی دیکه‌ی نیه‌. به‌لام من دلنیام نه‌و نالایه‌ش به‌ تینک‌زسانی ئیمه‌ی کرتی پیددا ده‌ه‌ی». پاشان له‌ کاتینکا له‌ چه‌پ و راست سه‌لاوی له‌ ناشناکانی ده‌کرد، به‌ره‌و دوکانی سه‌ر تاش که‌وته‌ ری.

* * *

سپه‌ر داده‌کشان. بانگده‌ر چوپوه سه‌ر مناره تا موسلمانان بۆ نوزی شیوان بانگ بکا. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نه‌هرته‌ی خزی بۆ لای ناسمانان به‌ری بکا، تاوینک له‌ دوودلیدا مایه‌وه. میزه‌ری سه‌وزی که‌ له‌ سه‌ر ناره‌خچنی سپی له‌ سه‌ر به‌ستبوو، رینکو پینکی کرد و چاونکی له‌ خواری و له‌ ده‌وریه‌ری خزی کرد و له‌ به‌ر خزیه‌وه گوتی: «ئه‌لا ئه‌لا! ناده‌میزاد هه‌ر چه‌ندی کاری چاکیش بکا، هه‌ر گیز ناتوانی پاداشی چاکه‌ی تۆ بداته‌وه که‌ دوو چاوت بۆ ته‌ماشای دنیا پی به‌خشیره‌.» به‌ سپایی داهاته‌وه. له‌ ته‌ماشای دیمه‌نی ره‌نگاو رهنک و پر له‌ جولانه‌وه‌ی کاندی، به‌و مناره‌ سپیانه‌و باخی سه‌ر سه‌وز و گومبه‌زی مزگه‌وته‌کان و خانه‌قای ده‌رویشان به‌ نالای پینغه‌مبه‌ره‌وه، هه‌ستی به‌ شادی و خوشی کرد. به‌ سه‌ر سوپمانه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشا: «به‌راستی ئه‌م شاره‌ پیروزه‌، هه‌موو شتینکی هه‌یه‌، هه‌موو شتا هه‌رچی مرؤف بخوازی: له‌ژنی جوان و لای شوخ! بۆ نمونه هه‌ر نه‌و نوری به‌گه‌. کاتینک به‌ سواری نه‌سپی ره‌ش ده‌ببینم که‌ به‌ هه‌موو لایه‌کدا غار ده‌دا، هه‌ست ده‌که‌م که‌ له‌ ته‌مه‌نی بیست سالی دام. گه‌نجی جوانی واهه‌یه که‌ پینستی به‌ده‌نی وه‌ک نانی تازه‌ تورت و سه‌پی به‌. کاتی له‌ قاوه‌خانان گورانی ده‌لین، مرؤف سه‌ر خوش ده‌که‌ن. پیاو نازانی له‌ مزگه‌وتان عیباده‌تی خوا بکا یا له‌قاوه‌خان؟ من ته‌نانه‌ت بونی ناخوشی نه‌و شاره‌شم پی خوشه‌. کاتینک به‌ ده‌روازه‌ی لازاره‌دا دیمه‌ ژوور و بونی ته‌رسی هه‌ستره‌کانی کرتیم بۆ دی، له‌ خوشیان دل‌م گه‌وره‌ ده‌ه‌ی. من نه‌و بۆنه‌ی کاندی به‌ هه‌موو عه‌تری دنیا ناگۆرهمه‌وه. ئه‌م بۆنه‌ تا راده‌به‌ک وه‌ بونی بن هه‌نگلم ده‌چی که‌ هه‌موو لبی بیزارن و من پینم خوشه‌.»

بانگدر هه‌ناسیکی درژی هه‌لکینشا، هه‌ر وه‌ک ده‌ستی ده‌بنانگونی نابوو، له‌ پر ده‌نگی ساڤ و زولاڤ و پر له‌ پاکي و پارانه‌وه‌ی تی هه‌لکرد. ده‌نگینک بوو خه‌ماوی و به‌ چریکه، له‌ جوانچنا ده‌ستی له‌ هه‌موو زه‌نگوله‌کانی مورتزوفلوس نه‌ستاند بوو. داست بز لای خوز ده‌چوو، به‌رز ده‌هزوه و ناسمانی ده‌قه‌لاشت و بانگی خوی ده‌کرد و له‌ پر وه‌ک په‌زه‌سلیزکه به‌ سه‌ر کاندی دا ده‌هاته خوار. ده‌تگوت هه‌موو بوونی خوی خوازده‌وته‌وو پینی سه‌ر خوش بوو.

* * *

له‌و کاته‌دا که بانگدر تاریفی جوانی نوری به‌گی ده‌کرد و ئیزه‌یی پی ده‌برد، نوری به‌گ به‌ دلنکی خه‌مه‌باروه له‌ خانوبه‌ره‌ی کلاو فه‌ره‌نگی خزی ده‌گه‌راوه که چوو بوو له‌وی به‌حه‌سپته‌وه. به‌لام په‌له‌به‌کی شه‌رم و شوهری که هه‌ستی ده‌کرد به‌ سه‌روچاو و سه‌نگیه‌وه نووساوه ، ده‌یسوتاند. له‌ حه‌یفان زاری که فی کردبوو. نه‌سپه‌که‌شی که له‌و روزه‌دا حالی باش نه‌بوو، سه‌ر سمی ده‌دا.

ده‌ریا له‌ دووره‌وه سوور ده‌چوو. هه‌ر چه‌ند های نه‌ده‌هات به‌لام شه‌پزلی ده‌دا. نووری به‌گ له‌ چه‌می یوفیروز په‌ریه‌وه. ره‌ز تازه په‌لکیان وه‌ده‌ر ده‌نا. دار بادام گولیان کرد بوو. دار هه‌نجیر عه‌تریان ده‌پرژاند. نه‌راندی و له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی: « ئیتر هه‌ج شتینک من هیندی ناکاته‌وه. هه‌ج شتینک ! ئی ده‌ریا له‌به‌و چاوم دوورکه‌وه، ئی داره‌کان، ئی روزه‌ا ! »

دووپاره که‌وته‌وه بیری پالنه‌وان مېکېلس. به‌ خه‌یال ده‌ببینی که دوو قامکی ده‌ پباله‌ی ناره‌ق ناوه‌ ده‌نگی شکانی پباله‌که‌شی ده‌بیست، چاره‌کانی نامینه‌شی هینا به‌ر چاری که سه‌ری سوپ مابوو له‌ سوئی‌یان ده‌سوتا. به‌ ده‌نگینکی به‌رز گوتی: « تف له‌من ! خزیا زه‌وی لینگ ده‌هزوه و قوتی ده‌دام. من که ئیتر به‌ هه‌زترین پی‌اوی ولانی خزم نیم ژیانم به‌ کاری چی دیت؟ من نه‌و ژیانم ناری ! » رووداوه‌کانی شه‌وی رابردوی وه‌به‌ره‌اته‌وه. چ هه‌نگامه‌به‌گ ! چ خوارده‌وه‌به‌ک که به‌وه‌ هزی سه‌رخوژی و له‌ به‌ر ده‌رگا له‌ پی‌سایی که‌وتبوو ! ته‌واوی نه‌وانه‌ی وه‌بیر ده‌هیناوه. خه‌وی ئی آه‌وتبوو. هاوارینکی به‌ سامی وه‌ک نه‌هه‌ته‌ی درنده‌به‌کی وه‌حشی له‌ خه‌وی راپه‌راند بوو. ئه‌م دا گه‌ له‌ گه‌روی کئ هاتبوه‌ ده‌ری؟ به‌پانی کاتینکی خولامی ره‌ش دیتبوویه‌وه و خاوی گرده‌ی وه‌ خه‌نه‌که له‌ به‌ین چوو بوو. به‌لام خه‌نجه‌رینکی وه‌دلی که‌وتبوو.

ئینستا به‌ په‌نا قه‌برستانی تورکه‌کاندا ده‌رزیشت. به‌ردی کینه‌کان که راست راوه‌ستا بوون، به‌و خه‌تی خواره‌ پینچه‌ی نووسراو و به‌ سه‌ری مه‌ر مه‌رپه‌وه که ده‌تگوت مېزه‌رن ، له‌ دووره‌وه وه‌ک حیسانی به‌ردی ده‌چوون که تازه له‌ قه‌بر هاتوونه‌ده‌رو ده‌پانه‌وی له‌ عه‌رز جیا به‌نه‌وه و به‌په‌رینه‌وه به‌ شاری کاندی. نووری به‌گ له‌ لای ده‌ریاوه له‌ قوژینکی گورستان به‌ چاو له‌ گلکوی باوکی ده‌گه‌را که له‌ نینو دوو داراندا دیار بوو. کاتینک قه‌بره‌که‌ی دیته‌وه له‌ ترسان له‌رزی. وای هاته‌ به‌ر چاو که مېزه‌ری مه‌ر مه‌ری کینلی قه‌بره‌که‌ جو‌لا‌وه و به‌ دوایه‌ خزیوه. (هینالی) خونخوژ که زیندوو بوو کاتینک توپه‌ ده‌بوو مېزه‌ره‌که‌ی ناوا له‌ پشت سه‌ری داده‌نا. دنیا له‌ ده‌وری سه‌ری نوری به‌گی سوپا. نه‌سپه‌که‌ی سه‌ر سمی دا و بز لای قه‌بره‌که‌ی چوو. نوری به‌ ترسه‌وه ده‌ستی به‌ پالی نه‌سپه‌که‌ی گرت که نه‌که‌وی. جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی کینشا، نه‌سپ هه‌ستا سه‌ر پاشوان و ده‌ستی به‌

به دفعه ری کرد. نهوه ههوه لچار بوو که نهسپی نوری به گ سهر سمی دهدا. نهوه خزی خه بهری کاره ساتینکی شوم بوو. نوری به گ هاواری کرد، ویستی دابهزی و بچینه سرگوزی هاوکی دوغای بز یکا. به لام له مردوو ترسا. له پر هه موو شت له میشکیدا روون بزوه. نیستا خهونی شهوی رابردوی به ناشکرا ده بینی. هینالی له بان سهری راوه ستا بوو، به کراسینکی دراو و سهرتا پنی به قورپو لیته داپوشرا بوو. نهوه که له هه موو ژبانیدا بهری پنی له سهر خوزلی دانه نا بوو، نیستا بی پینلاو بوو. به سهر نووریدا دهینه راندوده یگوت : « نه حمهق ! هبج ده زانی نهوه چه ند ساله به دهوری مالی تودا ده گهریم؟ راست له سالی ۱۸۶۶ وه واته بیست سال له مهو بهر ! ته ماشای من که ، وام ده زانی که کورم هه به ، کوری تاقانم ، شهو رۆژ له فیکری مندا ده بی و بنبجگه له تۆله نه ستاننده وهی من بیر له هبج بتر ناکاته وه ... له جباتی نهوه هه همیشه ده نگه پیکه نین و موسبقاو گوزانی له په نجه ره ی مالی تو ده بیسم. نهوه دم غه رب و بیکه س باری شهرم و شوره بی خوم له کۆلان و سحره ده کبشم. کور نه گهر بزیه نه بی رۆژیک تۆله ی هاوکی بکاته وه ، نیدی به کاری چیدی؟ توش بی نهوه ی شهرم بکه ی، خوننی خوت له گهل خوننی برای قاتلی من تیکهل ده که ی. ژنی خوت بی په چهو چارشینو بهو نیشان ده ده ی. وای له تو .. بیکاره ... کافر !»

نهم جنیوانه نوری بان تو په کرد. ویستی هاوار بکاو بلی : « پیره میند له قه بریشدا ناهینلی ناسوده بم. نیتر ده ستم لی هه لگره .» به لام وشه کانی له زاریدا تینک ده هالان و ده یانخنکاند. رکینفی له نهسپی دار پینش رۆژ ناوا بوون به ده روزه ی (کانه) دا چوزه نینو شاری کاندی و بز لای گه ره کی یونانیان ناژوای.

* * *

ههر لهو کاته دا پاله وان میکلیس له ده روزه ی لازاره لهو سهری شار وه نیزیک ده که وت. ماوه یه ک بوو ماینی خۆشتر داژوا، چونکه خۆر له ده ریا چوپوه خوار و ترسی نهوه هه بوو که ده روزه کانی شار دابخرین. له دوور گوله کانی ده بینی که بز گه رانه ره ی گه ره کی خزیان رابوون. نهوانه هه موو رۆژی له بهر ده روزه ی کاندی له نینو خاک و خۆل داده نیشتن و ده سته سه قه ته کانیان بز خیر و سوال دریز ده کرد. له کاتی رۆژ ناوا راده بوون و بز خانوه کانیان ده گه رانه وه. نهم نینواره یه ژن و مینده گه نجه که که شهوی پینشتر یه کتریان توند ده نامیزی گرتبوو، وه پینش کاروانی که وتبوون. له په نا به کتر به تالوکه و لالوت ده ریشتن. گشتیان ببنده نگ، به دم و چاری خۆره لندرایی بی دم و گوی رنگایان گرتبوه بهر. هیندینک کویر بوون ، هیندینک چونکه لینیان نه بوو ده تگوت پبنده که نن. هه مووش په له بیان ده کرد، ده تگوت رۆژی قیامه ته ونه وانه به زورنای نیسرافیل له قه بری هاتوونه ده رو به لام له بهرتالوکه یی هیندی گۆشتی له شیان له قه بریدا به جینماوه. پالوان میکلیس رووی وهر گبیرا، دیتنی نهم نه خۆشیه دلنی تیکده دا. له بهر حظه وه گوتی : « ته نیا ساخو سلامه ته کان هه قی ژبانیان هه به، نهوانی دیکه به کار نایه ن.» رکینفی له ماینی دا و لهو کاته دا که ده روزه وانی تورک کلیلی ده روزه کانی شاریان به ده سته وه بوو، به ره و رۆژ ناوا شه پوریان لبنده دا و نالای عوسمانی له سهر دار ده هاته خوار، له ده روزه تی په ری و هاته وه ژوور.

نهوی شهوی باو باران بوو . سروشت به ماتی له نیگه رانیدا ونستا بوو. ههوا قورس ده بوو. گهلاً تازه شنبوه کان له تاریکایی شهودا خهفته تبار لیک ده هالان. هه ره شه به کی گوره گرانایی هاروشتبوره سهو شار.

پاله وان میکینلس خهوی تینکچو بوو. خه لکی کاندی له مانگه شهودا په نجه ره کانیا ن ده کرده وه و دوگمه ی کراسه کانیا ن ده ترازاند تا باشتر هه ناسه هه لکیشن. چهند پیریژن که هه ستیان به گه یشتنی به دبه خت ده کرد، له بهر ده رگای ماله کانیا ن دانیشتیون. به لام له ترسی نهوی نه کا فیکره که بیان وه راست بگه پی، لینیان لیک نه ده کرده وه. مه لاتی که ی عه زایی کاندی له عه نه تی لینی، له وانه بوو ده نگیان بیسی و نهو به لایه به سه ر شار پینی که هیشتا بریاری بز هاتنی نه درا بوو. نه وان زوریان ده گوت، هه ولیان ده دا که باسی شتی بی مانا بکن و ته نیا شتیک بیژن که پینی دامرکین. به لام هه ر له جی ده گه رانه وه سه ر نهو مه سه له به که فیکری نه وانی به خزه خه ریک کرد بوو: «وه بیرت دی؟ جاری دو اییش به لایه کی ناوا» «بینه ننگ به به د به خت .» «چما له ژیر قاچت ده نگی گرمه نابیسی؟» «... گوتم بینه ننگ به...»

پاشان ده چوونه وه ژوور ، ده رگایان داده خست و چاوه روانی ناخرین هزی هندی بوونه وه، واته هه لاتنی خزر ده بوون. ناخره که ی نهو نه ستیره گه وره به، دا پو شراو به په رده به ک هه وری ره ننگ مسی، به بیچمبکی گرژ و په وه که وه سه ری له پشتی چبا کانه وه هینا ده ر. مناره کان ره نگی ناگریان لی نشت. ده ریا نه ر خه وانیبوو. هه ر له و کاته شدا مور تزو فلوس هه ر سبک زه نگو له ی وه ده ننگ هینان. له گه ره کی یونانیه کان له هه موو لاره ده رگا ده کرانه وه. گه وره ی ماله کان پاک و خاوین به جلی تازه و کراسی سپی ده هاتنه ده ر. ژن و میزد له نیوه راست و خه سوو نه ختی دواتر، زاروک به جلی جوانه وه له پیشه وه ده رزیشتن. کوره لاه ده سه ری سپیان به ده سته وه و گه وره کچیش قه بیتانیا ن له پرچه کانیا ن گرندا بوو. هه مو یان ده چوون تا له خزمهت شاسواری وه لینه مه ته ی کاندی، واته سن میناس دو عا بکه نو گوی بده نه قسه کانی خه لیفه که نهو روزه وه عزی داده دا و نانی متفه رکی به سه ر نیمانداراندا به شه ده کرد، چونکه نهو روزه به ک شه مز بوو. نهو روزه کارو کاسی نه بوو. دو کانه کان نه ده کرانه وه. ناو دارترین بازرگانی دنیا، واته شه یان خزی، ته واوی نهو روزه ده نوست که و ابوو بینجگه له وه که بچن گوی بده نه قسه کانی خوا کارنکی دیکه یان نه بوو. نهو کاره ش خه رجینکی نه بوو، که س هبچی له کیس نه ده چوو. روزه ی دو اییش هه ر له به یانیه وه سه ر له نوی گه زو ته رازوو یان ده ست ده دایه و سه و داو چه نه لیدان ده ست پینه کراوه. هه ر که س له ده سته ی هاتبا، کلای له سه ری نه ویتر ده نا. شه ش روزه ی شه بیتانیه و روزه نکیش هنی خودایه. نیوه هه ووو روزه ی شه مینک پی بکن و خه یالتان ناسوده بی. کلیسا وه ک ناسمانی پر له نه ستیره

ده دره و شا. بزنی مبهو و کهدری لیده هات و وهک کهدوی پر له مهلاتیکه و پیاو چاک و ناده میزادان هه رگمه ی ده هات. له بهر نه وه ی جینگای نه و هه موو نیسانداره نه ده بزوه، کز مه لیکه زور له ژیر دالانی سهر داپوشراوی کلیسا و یا له هه ساریندا مابونه وه. خه لیفه به و قه دو قه واره ی به سام و ریشی سپی و که وای چنراوی قه شه یی و قه یتانی نالتوونی، له سهر میحراب وه داعبایه کی ناسمانی ده چوو که بز چاره دیری به سهر کاری ناده میزادان و ترساندنیان هات بیتنه سهر زه وی.

قه شه مانولی به کراسی زپر کفته وه بز لای میحراب ده هاته پینش و باسینکی نینجیلی له بهر خویه ده گوت وه که مه سه له ی روز بو. راست له و کاته دا کایامبیس و ژنه که ی بز چوونی کلیسا له مالی ده هاتنه ده ر. نه وان په کشه مزی راپردوو پیکه وه زه ماوه ندیان کرد بو. نیستا به گزیره ی داب هه به جلی بو کنبیه وه ده چوون تا له پیش وه لبینمه ته کاندی، واته سن میناس وه پارین و نانیکه گه و ره ی بزوخوشی بز بهرن که به دارچین و کوندور و شه کر دروستکرا بو.

خانوه پچکوله ی نه وان له نیزیک له نگر گا له شوننی بو که سهره تای گه ره کی جوله کانه و له کزلانیکه تنگی مار پیچ که های شه مال ده ی کوتا و خونی ده ریش ده یسوتاند. گاروفالیا قزلی خستبوه قزلی میرده که ی و هه ر دووکیان به فیز ده چوونه پینش و له کانگای دلپانه وه سلاویان له سروشت ده کرد که له جیژن و خوشبیدا بو. وای، گه ره کو کزلان چه نده خاوین و برقه دار بوون و به داره کانی نه و به ره و بهر ج عه ترنکیان بلا و ده کرده وه. بهر دوکان پینده که نین، زه وی وه ک بوک خزی رار ند بزوه. هیندی دروی شوروی باخه کان گولی سپیان ده رکرد بو. کاندی وای لیه اتبونه ده ناسراوه. گاروفالیا له بنه وه چاری له میرده که ی ده کرد وله دلی خزیدا ده یگوت : «خودایه نه و هاتهران پاته رانه چه قه شه کان ده به زونه وه؟ به هه شت هه ر نه وه یه که له م دنیا یه دا هه به. خوابه من تکات لیده که م که به هه شتی دیکه به نسبی من مه که» نیستا هه ر تک گه یشتبونه مه بدان و تاوینکی دیکه له و پینحه پایانده داوه و ده گه یشتنه کلیسا. کایامبیس ته ماشایه کی ژنه که ی کرد، هه ستی کرد که ته و او تینکچوه. له پر وای هاته به و چاو که زه وی به هه موو گیان له بهر نکه وه ناپوت بو و پینجگه له و له شه گه رمه ی په نا نه و به و کراسی ته نک و داوین و ملوانکه وه که بزنی خوشی نینسانی له زاری دی، که سیتر نه ماوه. کایامبیس له پیرنوه هیندی خه مناک بو، چونکه ده بوایه وه لامی داوه تی پاله وان میکیلنس بداته وه. نه و مه سه له یه بز نه و زور گران ته و او ده بو که هه شت روز له ژنه که ی وه دوور که وی و نه توانی ده نامیزی بگری. له نیه راستی مه بدان راوه ستا. نه و که خه لکی نه سفاکیا بو، سن میناسی کاندی و دابو ره سمی نه و شاره ی به هیند نه ده گرت. نه وانه قازانچی جی بان بز نه و هه بو؟ له جباتی نه وه ی له مالی خزی به سه سینه وه، بزچی ده بوایه به چینه کلیسا و کاتی خزی له وی به فیرز بدا؟ خودا هه همیشه له و لاوانه خوش ده بی که تازه زاوان. نه و نیتر کاتینکی زوری نه ما بو. نیستا پاله وان میکیلنس نه و شیره قین نه ستوره له سارداوی خزی له وانه یه چاوه پروان بیی. کایامبیس باسکی ژنه که ی کوشی و چاوینکی لینا گرت و له کاتینکا له بهر هیرشی شه هوت وه هه ناسه هر که که وتبوو گوتی:

- ژنه که ! چه بوو، گه راپاینه وه بز کاوله که ی خزمان؟

- چونی تو ده خوازی مانا کیسی خوشه ویستم.

هه‌رتکیان وه‌ک وه‌دوایان که‌وتبن گه‌رانه‌وه‌و به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ مه‌یدان چوونه‌ ده‌ر. به‌ پیش چناره‌ گه‌وره‌و به‌ر ده‌رگای مالی پاشادا تینه‌رین و به‌ پشت کۆلانا‌ندا گه‌یشتنه‌ له‌نگه‌رگا، کایامبیس به‌ گورجی ده‌رگای کرده‌وه‌و چوونه‌ ژوو و ده‌رگایان داخست وه‌ جووت له‌سه‌ر ته‌خت لینی که‌وتن.

* * *

پاله‌وان مېکلس به‌یانی زوو چوووه‌و ژرخان و چاوه‌ روانی میوانان بوو. له‌ لای راسته‌ی سێ چه‌له‌نگ شه‌پاب له‌ سه‌ر دوو ته‌خته‌ی گه‌وره‌ دانراهبون. له‌ لای چه‌په‌ی دوو گۆزه‌ی پهر له‌ رۆنی چراو گه‌نم ده‌بهنران. له‌ بان سه‌ری شریتی هه‌نجیر و هه‌نار و به‌هی و کاله‌کی وشک کراو بۆ زستان هه‌لاوه‌سرا بوون. سا‌رداو بۆنی شه‌راهی لینه‌هات. زوو مریشکی کولاً و ماسی و سوسیان ده‌هینتاو بۆنی هه‌واکه‌ ده‌گۆرا.

پاله‌وان مېکلس له‌ سه‌ر چوارپایه‌ک دانیشته‌بو، سه‌ری به‌ ده‌سه‌ره‌یه‌کی ره‌نگ تاریک پینچا بوو. پالی وه‌دیواری دا‌ه‌وو، چاری به‌رپه‌وه‌ ده‌رکی سا‌رداو که‌ به‌ره‌و رۆی نه‌و ده‌کراپه‌وه‌. به‌ ته‌واوی ماتبوو. هه‌چی نه‌ ده‌بینی و به‌یری له‌ هه‌یج نه‌ده‌کرده‌وه‌. ته‌نیا چارویه‌ار به‌ ده‌ست، وه‌ک گاز لێواری میزه‌که‌ی پینش خۆی ده‌کوشی ودا‌ره‌که‌ی ده‌ نوشتانده‌وه‌.

فیکری به‌ قورسایێ دهنده‌بینکی ده‌سته‌ مۆکراوی کۆنر له‌ خه‌و دا‌ه‌وو، به‌لام دلی ده‌کولێ، تا نینستا ژبانی به‌ خۆشی را‌ه‌وارد بوو. له‌ هه‌چی که‌م نه‌بوو. به‌ هه‌یز بوو، ژنیکی نا‌خر خه‌یری هینا بوو. باوکی خاو و خه‌یزانبوو، هه‌موو ریزبان لینه‌گرت. کوربه‌که‌ی راست وه‌خۆی ده‌چوو. که‌وا‌ه‌وو له‌ مردن نه‌ده‌ترسا، چونکه‌ ترا‌ساکێ ربه‌زای نه‌وی درنۆه‌ پینه‌دا. کوره‌که‌شی وه‌ک خۆی خالینکی له‌ ملی بوو. به‌رۆی نه‌ستور و چاوه‌کانی ورد و خه‌ر و ره‌شه‌بون. که‌وا‌ه‌وو پاله‌وان خه‌فه‌تی چی هه‌بوو.؟ ماوه‌یه‌ک هوو تا‌قه‌تی هه‌یج شتیکی نه‌بوو. پینه‌ده‌که‌نی، گالته‌ی نه‌ده‌کرد، قسه‌ی واشی نه‌ده‌کرد که‌ خه‌لکی تر پنبه‌که‌نن. هه‌ر چه‌نده‌ له‌ زاتنا مرۆفینکی روو گرژ و تۆسن بوو. رۆژنک مانولاکیسی ژن برای که‌ پیاوینکی نازه‌نن بوو، هاتبه‌و مالیان و وسته‌بوی شه‌و له‌ لای نه‌وان را‌ه‌وێری. به‌د به‌خت پنبه‌که‌نبوو. پاله‌وان مېکلس به‌ تووره‌یی چاری لیکرد بوو. ما نولاکیس به‌ جارینک ناره‌حه‌ت به‌وو، لینی دا‌ه‌وو رۆیشته‌بوو. پاشان پاله‌وان مېکلس به‌ کوره‌که‌ی گوته‌وو: « کاه‌را شه‌رم نا‌کا پینه‌که‌نی، هه‌یای نه‌ه‌وو. »

هه‌یندی جار به‌یری ده‌کرده‌وه‌، له‌ دلی خه‌زیدا ده‌ه‌گوت: « کاتینک کریت نازاد بوو، دلی منیش نازاد ده‌ه‌ی. کاتینک کریت نازاد بوو منیش پینه‌که‌نم. » له‌ گه‌ل نه‌وه‌ش که‌ زۆر له‌ میژ نه‌ه‌وو خه‌ونی به‌ نازادی کریته‌وه‌ دیه‌وو، له‌ خه‌ویدا کریت نازاد به‌و و زه‌نگوله‌کان لینه‌ده‌ن، کۆلانه‌کان په‌ه‌ون له‌ گه‌لانی سوور و گولێ نه‌سته‌ره‌ن. پاپۆرینکی زرنلی سه‌پی له‌ له‌نگه‌رگا ونستا بوو، شازاده‌ی ناتین هاتبه‌و خوار و دا‌هاتبۆه‌ که‌ عه‌رزێ کریت ما‌چکا. پاله‌وان مېکلس خۆی کلیلی شاری کاندی له‌سه‌ر که‌شه‌فی زینو دا‌نا‌ه‌وو، چاره‌ روانبوو که‌ پینشکینشی شازاده‌ی به‌کا، هه‌رچی به‌ی کریت نازاد به‌وو، به‌لام دلی نه‌و هه‌یشتا هه‌ندی نه‌ به‌بۆه‌. به‌ تووره‌یی نه‌راندبه‌ویی گوته‌بوی: « بۆ چی وام لینه‌هاتوه‌؟ که‌مو کوری چه‌م هه‌یه‌؟ وه‌خته‌ شینت به‌م. » خۆین چوووه‌ ده‌مبشکی، چاوی سوور هه‌لگه‌را

بوون، پینی و ابوو سهری ده ته قی. کريت له بهر چاوی ده هاژا و ده هات نوقمی ده ریا بی نهو نبتیر دورگه نه بوو، جانده و رنکبوو که وتبوو سهو ناوی ده ریا، (گورگوزن)ی خوشکی نه سکه نده ری مه زن بوو که ده ینا لاند و دمی له ناوی ده ناو ده یکرده باو باران. لهو کاته دا که پالنه وان میکینلس گورنچکه ی دابوه نالینی جانده وهر، ههستی کرد که فیکری نالوز بوو و له پر کريت رنگی گوزا. له نینه راستی دورگه دارچنارنک ریشه نازوی کرد بوو ده هات گه وره ده بوو، لقبو پی ده رده کرد و جدرگ و ریخوله و هه ناوی دورگه ی هه لده لووشی. ته رمی با پیره کانی ده بینی که که به پینخاوسی و به شین هه لگه راوی و زمانی ده رهاتوو، به لقی داره که وه سوورده خون. ههر لهو کاته شدا بایه کی توند داره که ی ده بزوات. لهو ده مه دا که پالنه وان چوکی له بهر انبه ر دادا بوون، له پر گشتیان له بهر چاو ونبوون. فیکر له مینشکیدا نه ما. بینجگه له فانوسینک که به شوشه ی سهوز و سوور رووخساری نوری به گی رووناک ده کرد و بوتله ناره قینک و که ونکی برژاو و لهو سهری وه تاغیش نهو لینه وه ی له پیالده و ده ک دهنگی مرواری پیکه نینیان لی هه لده وه ری و دوو برزی چه رکه سی، هیچ شتیکی تر نه ما.

پالنه وان رابوو، مستینکی وه های له دیواری دا هه موو خانوه که له رزی، به تو به یی چاوی به ره ده رکی سارداو و چونکه گالته چیه کان نه هات بوون جنینی ده دان. گالته چیه کان له چوار گوشه ی شاری کاندی که وتبوونه ری. باکینشی خاوه ن مه یخانه به یانی زوو پیش هه موان له خه و رابوو، له بهر امبه ر وینه ی مه ولای خزیدا «نوتر دام» راوه ستا بوو. دو عای ده کرد که دلنی به قه وه ت بکا، چونکه پینی و ابوو ده چینه شهرنکی گه وره. نهو شهره هه شت شوو وه هه شت رژی ده خایاند. نه گه ر نوتر دام یارمه تی نه کرد بایه، کاری کرا بوو. پیش چند سال تکای له قه شه «نیکو دم» کرد بوو که ره سمینکی هه زره تی مریمه ی بز بکینشی، به لام نه ک نهو مریمه ی که نگار کیش ده یکینش: دایکینک و منالینکی شیرخو ز به نامیزه وه. به لکو نهو مریمه ی که خزی به خه و دا دیتبووی. واته ژنیک به شکل و قه وه ری ژنی دارتاش، هیشوه تری به ک به نامیزه وه به قه د منالینکی شیر خوره. قه شه له پیشدا گوتبووی: «شتیوا نابی». چونکه نهو مریمه ی تو ده لینی له کتیدا نه کینشاره. کیشانی نهو به شکلینکی دیکه گوناچه. نه شی عیسای مه سیحی به نامیزه وه بی، نه ک هیشوه تری. باکینش بز نه وه ی قه شه رازی بکا به لینی پندابوو بینجگه له هه قی نگار کیشانه که بوتلینک ناره ق و دوو کیلز ماسی موزیناشی بز بینی. قه شه نیکو دم رازی بوو. چند جار نیشانه ی خاچی کیشا بوو، ده ستیکرد بوو به کیشانی ره سمی مریمه و هیشوه تری.

نهو روزه باکینش به ده رینه وه له بهر امبه ر ره سمه که دا ونستابوو به گریانه وه ده پارا وه و ده یگوت:

- یا نوتر دام! تو خوت ناگاداری مه یخانه و مه یخانه چی بانی چی. نیستا نه وه تو به جی دینلم و ده چم تا به پلیکانی سارداوی مالی پالنه وان میکینلس دا بچمه خوار. تو خوت ده زانی مانای نهو کاره چیه؟ له بیرت نه چی بز وه ده ست هینانی تو پاره ی نه غد و ماسی موزینا و ناره قم دا وه. که و ابوو له فریام که وه، مه هینله بکه وم. یاریده م به که که توانای نهو ناره ق خوار دنه وه مه بی. سهر خزش نه بم، له رشانه وه و پیسکردنی ده رو دیوار بمپاریزه پاشانیش نه ی خانمی من دلنی نهو پالنه وان میکینلسه، نهو درنده وه حشیه نه رم بکه که زووتر مه ره خه ستمان بکا. هه شت شوو ورژ یه که جار

زوره ، خودایه ، هزره تی مریم ، به کجار زوره .

باکیش له جی هستا، لیباسی ده بهر کرد، ده فهی ده ستدایه و چوه حساری مالوایی له ماروسیوی خیزانی و دوو کچه کانی کرد و نه سپاردی که دوو روزه جارنک بچن سوری بدن و نه حوالی بیرسن . بز خهرجی هه وتویه ک پاره ی دانێ و داوای له کچه گه وره کی کرد . چونکه ماموستاو له وانیتر تینگه بهشتوتر هوو، شتیکی بز له پارچه کاغه زینک بنوسی . و خسته گیرفانی ته ماشایه کی ماله کی کرد، ده تگوت ده بهوی مالوایی لێ هکا جارنکی ده کوش نیشاهی خاچی کیشا و کهوته ری له پیشدا سرنکی له مه بخانه که بدا، کاغه زی به ده رگاوه نوساند، له کاغه زه که دا نووسرا هوو : «خاوه نی مه بخانه له بهر پنهرا گه بهشتنی کاره کانی، ماوه به ک دیار نابێ . که مینک هندی بووه، به ره وه مالی پاله وان کهوته ری . وه دره نگی که وتبوو، دیاره نه و دیوه بی شاخ و کلکه هبچی پی نه ده گوت، به لام نیو چاوانی لبتیک ده نا، هر نه وه ندهش بز نه م به سبوو . کاتنیک به پیش مالی برا گه وره که بدا تینه پهری که تاجر نکی گه وره هوو، هه نگاوی توند کردن . له بهر خزیه وه گوتی : خوا هکا نه مبینی، ده نا ده زانی ده چمه کوی دیسان قسم بز ساز ده کا . که ره گه وره نه گه ر نارازیه با بچی خز بهختکینی . » که بز زه لامه کی خوراند و به بزله بزله گوتی : « به لێ با بچی خزی له دار بدا . بهوی چی که من چده که م ؟ تاخ نه ی که ره گه وره ! له بیرت نه چی نه و روزه چ ده ردینکم دایه ی ! خزم نه مده زانی چۆم، خواره خواره ده رزیشتم و وه دیواری ده که وتم . له بز له گه ل نه و جه نابه که له ماله گه وره کی ده هاته ده ر تینک هه ل نه گوتین . که چاری به من کهوت، نیو چاوانی تینکا و گوتی : «مانولی له عنه تی ! شهرم ناکه ی هه ی ناره ق ده خزیه وه و ده خزیه وه و ده خزیه وه ؟ » من توند خزم به دیواریه وه نوساند و گوتم : « تاجر ه که ره ی له عنه تی ! توش تهریق نابیه وه که ناره ق ناخزیه وه و ناخزیه وه و ناخزیه وه ؟ . » دووسی کهس به ویندا ده هاتن، ده ستبان کرد به پنه کین . که ره گه وره ی نینه رایکرد نه ما را کردن ! »

باکیش له رینگادا له بهر خزیه وه ده یگوت : « من ده متواچی بهم به قه شه . چونکه به نیراده ی خوای رزی پیروزی هه ینی له دایک بهووم . ناخر باو کیشم قه شه هوو . بینه گه له وه کی ده زانی منیش نه ده بهووم به قه شه . به لام چوونی مه دره سه و منگه منگ و رنکو پینکی بز من کارنکی فره چکۆله هوو . هه ر له منالیه وه ده فهم والیده دا که بهرد به بهستنی وه سه ما ده کهوت . هه یچ شایه ی و به زمینک نه بوو که به شداری نه بم . هه میشه زووتر له هه موان ده گه یشتنی و نیترده ست هه لگر نه بووم . هه ر بزیه ش «سی کچه کان» نازناوی باکیشیان داومی . ورده ورده ده ، دستم کرد به ناره ق خواردنه وه وام لینه ات نیتر به بی شراب نه ده ژام . هه ر بزیه مه بخانه م کرده وه ، نه سپاردم ره سبکی هزره تی مریمم بز بکیشن که به کارم بی . مریمه مینکی نه وتو که له دنبا ی مه سیحیه ت دا کهس نه بیی، مریمه مینکی نه وتو که له گه لکو بانگم کرد، کاریشی هه بی گورج به دوای مندا بی . نیستا نه و مریمه له کن خزمه و نایده م به هه یچ قاحه دا بکینک . سالی را بردوو نه و پاله وان پولیکسینگسه چه ته به وستی به نه مانه ت لیم وه رگری تا را به سپیری به کینکی وینه ی نه وی بز دروست بکن . داخوا من نه وه ی به نه مانه ت ده ده م به کهس ؟ نه ویش من ؟ به کی ؟ . پینم گوت : « نه ی پاله وان پولیکسینگس بز چما تزه ماینی خوت به قه رز ده ده ی به کهس ؟ تا .. باشه .. که وا بو منیش مریمه ی خزم به قه رز ناده م به تو ! »

باکیش هه‌روا که ده‌رزیشت له بهر خۆیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. له په‌نا کانی ئه‌بۆمه تووشی مېستېگري و بېرتولدو بوو که هه‌ردووکیان به هه‌ناسه پرکه بز مالمی ئه‌و ديوه ده‌رزیشتن. ئه‌وه‌نده توند و نیک که‌وتن که‌می ما‌بوو ده‌فه‌ی باکیش به‌دري و کلاوی بېرتولدو به‌که‌وته خواری. مېستېگري گوتی:

- بز وابه په‌له ده‌رۆن خۆ ده‌زاری گورگ باوین. تۆزێ راوه‌ستن، سېفارانک به‌کېشین. سېفارد لمان به هېز ده‌کا. هه‌ر سېک له سه‌ر ليواری کانی دانېشتن و کېسه توتیان هېنا ده‌ر. مېستېگري به‌و قه‌دو قه‌واره زله که له‌گه‌ل به سالاً چوونی پان به‌زوه و به‌و لاقه زلامانه‌ی وه‌ک لاقی فېلی له نېوه راستی دانېشتبوو. ئه‌گه‌ر ئه‌و لاقه زلانه نه‌پان که‌س سلاویشی لی نه‌ده‌کرد. چونکه خه‌لک سلاو له که‌سېک نا‌که‌ن که ژنه‌که‌ی ده‌بکوتی. به‌و به‌زی پان و سېنلی ره‌ق و داوداوی وه‌ک پشېله ده‌چوو.

بېرتولدو پیره پیاوینکبوو وردېله و تهر و ته‌مېز و خوین شیرین. بېچمېکی تابه‌تی به‌لام خۆشه وېست. چه‌نه‌گه‌ی دريژ و تازه‌ش ریشی تاشیبوو. دوو قۆ له‌سه‌ر لاجانگی با‌درا‌بوون و رۆن و عه‌تریان تېندرا‌بوو. له کاندی و به‌لکو له هه‌موو کریت، تاقه پیاوینکبوو، بێ ئه‌وه‌ی گوی پداته خوداو خه‌لک لوس لوس سېنلی تاشیبوو. خه‌لکی کریت تانه‌و ده‌م لایان وا‌بوو کۆسه‌به، گوی یان نه‌ده‌دا‌به، به‌لام که زانیان سېنلی ده‌تاشی لینی تووره بوون و ده‌پانگوت: « شتېوا قه‌ت نا‌هێ. نه‌زمی گشتی تېک ده‌دا، ئېتر ژن و پیاو لېک نا‌کرینه‌وه. هېندێ که‌س تونلکه لېمۆ و به‌ردیان پېنداده‌دا. هېندینکی دېکه‌ش که به ئه‌ده‌ب بوون، وازیان له سلاو و نه‌حوالپرسی هېنا‌بوو. رۆژنیک باریا‌پانېس له کاتیکدا ده‌ستی به سېنلی خۆیدا ده‌هېنا بېرتولدو خسته به‌ر ته‌وس و پلار و گوتی: « لېزه که‌س ئه‌و لۆتی گه‌ره‌ی پێ خۆش نیه. له کریت دوو جوهره ئېنسان ده‌ژین، نېر و می. لېزه که‌س پنیوستی به نه‌نېر نه‌می نیه. رۆژنکی به‌کشه‌مز که بېرتولدو شوخ و شه‌نگ به سېناره‌وه به په‌نا سی‌تاقدا ده‌رۆی، تووشی مېستېگري بوو شه‌ش‌دانگ مه‌ست. وېستی له به‌ر چاوی خه‌لک رووتی کاته‌وه تا به‌زانی ژنه یا پیاوه. چه‌ند که‌س به رۆژو بوون نه‌پانه‌هېشت. مېستېگري له‌و کاره ئه‌وه‌نده په ژيوان به‌زوه ده‌ستېکرد به گریان و بېرتولدو ده‌نامېزی گرت. سه‌ری به سېنگبه‌وه نا و لاواندبه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی ما‌چکرد که هاواری لی هه‌ستا و گوتی: « با‌به لېم گه‌ری خنکام. »

له‌و رۆژه‌وه ئه‌وه‌نده بوونه دۆست وه‌ک گونی که‌ری جوت بوون. شانسی بېرتولدو له‌وه دا‌بوو که خه‌لکی کریت نه‌بوو. خه‌لکی دورگه‌ی زانت بوو. به هه‌لکه‌وت « کۆت » یش بوو. زۆر جار له خۆی ده‌پرسی که بز چی هاتۆته کاندی نېو ئه‌م وه‌حشیه‌نه. ناویشی بېرتولدو نه‌بوو. ناوی راستی کۆنت « مانزاوینو » بوو. به‌لام چونکه له هه‌موو وه‌رزینک هه‌ر سه‌رمای ده‌بوو که له‌مالمی ده‌هاته ده‌ر هه‌میشه ئه‌و شنبه‌له دريژه‌ی به خۆ داده‌دا که به تېپه‌ر‌بوونی زه‌مان سه‌وزه‌لگه‌را‌بوو. قسه‌کانیشی وه قسه‌ی خه‌لکی ئاسایی نه‌ده‌چوو. لاقه‌کانیشی خوار و خېج بوون. پیاوینکی شوخ و ترسه‌نو‌کیش بوو. خه‌لکی کاندی نېویان نا‌بوو « بېرتولدو ».

به‌م حاله سال به سال له نه‌ژماری شاگرده‌کانی که‌م ده‌به‌زوه. کریتی بزچی ده‌بو فېری لېدانی سېتار بێ؟ ده‌نگی که‌رانه‌ی خه‌لکی کاندی بز‌گۆرانی و هه‌وای خۆشی زانتی دروست نه‌کرا بوو. له

لايه کی دېکه شوه بيرتولدوی فه قير برسې هوو، ناچار له قاوه خانه کانی شار ده سوړاوه. چيرؤکی ژبانی خزی به تارد اوژنکی خوش ده گنړاوه. رابردوی پر شکزی خزی، باسی سازاده خانمان، گوزانی شموانه له بن په لجه رهی دلهران و میوانی و شمو نشینه کانی ولاتی خزی ده گنړاوه. سبتاری له سهر نه ژنو دادنا و لینی ددها و گوزانیه کزنه کانی به هه وای زور شیرین و نرم ده گوت. خاوه نی قاوه خانه ش پپاله یه ک قاوه و بېسکو تېک و ره حه ته لقوم و که چکه مورده پایه کی ده دایه. هیندی جار نیجازه ی وهر ده گرت که ده حه ته لقومه کی به رننه وه، چونکه له گه ل خاوه ن ماله کی که پیرؤنیکي ۸ ساله هوو پیکه وه ده ژبان. نه بده و سست شیرینه که به ته نیا به خوا. به تابهت پیرؤنی فه قير دانی له زاریدا نه ما هوو، بز ره حه ته لقوم شینت ده هوو.

شونک پالنه وان میکینس له پپاله فرؤشی « ترپالونی » گونی دایه چیرؤکه راست و درؤیه کانی نهو، گوتبووی نهو کارایه بز ژر خانی من ده نالی. « نهو شوه بیرتولدو باسی « زانتی » ده کرد وه ک گولی سهر توی روزه لانت. ده بگوت تا نیستا قهت پنی تورکانی وی نه که وتوه. سرودی میلی یونان له وی گوتراوه. پالنه وان بانگی کرد هوو گوتبووی:

- ناغا بیرتولدو نه ختیکیش گوی بده من. « تو نه جیبزاده ی، کاندی نه شی تو به خنیو کا. من موچه پینکی کم ودایمی بز تو ده برمه وه. به لام بهو شهرته ی ههر کاتی بانگم کردی بز ژر خانی خوم، ده بی گیر نه بی. « کزنت سهری بز دانواند هوو له وه لامدا گوتبووی: « زور باشه، من به نده ی پچوکی توم نه ی پالنه وانی نامدار. »

میستبگری له کاتینکا له خوشبان هاواری ده کرد، پیره میزدی پینچایه وه. باکیش گوتی: « بیرتولدو پیره فه قیره کم نازایه. نیمه هه موومان به پیشوازی توفانه وه ده چین. » بیرتولدو گوتی: « گزنگ نیه ناغای باکیش. من تیبینی پیوستم کرده. ته ماشا که بوخچه به کی له بن ههنگلی هینا ده ری. باکیش دهستی له بوخچه که داو پرسې:

- نهو بوخچه چی تیندایه ؟

پیره میزدی به ته گبیر سوور هه لگه راو گوتی: « لبیاسی زیادی بز گوزپنی جله کانم. »

میستبگری له کاتینکا قونچکه جفاره ی فرینده دا گوتی:

- باشه کورپنه به سه. نیستا که هه ساوینه وه با پهره و غاری سوور بکه وینه ری. هرؤین به ته ما

خودای. ۱.

ههر سینکبان پهره و مالی پالنه وان میکینس که وتنه ری. تا نیزیک کلیسای سن میناس، پیش مزگوتی سنت کاترینا نازایانه چوونه پیش. دیتبان ناخرین میوان که « نه فهندی » به دپته خوار و به خوزراییش ده بو سست به نینه راستی شه قامدا پروات.

نه فهندی پیاونکی زور پیر نه هوو. ریشینکی خورمایمی ته واه نه تاشراو و چاونکی بیره ننگ و مات. میزه رینکی زور سپی له سهری ده هالاند که کفیشی هوو. بز هه موو شوننی به سهریه وه هوو. تا نه گهر مردها، ده خزی وهر پینچی و بز به ههشت ناماده بی. پیشتر چوو به مه ککه و لهو ده مده له بهر گهرمای زور و پس و پوزخی و کرده وه ی شیتانه ی مده هه بی، مینشکی تینکچوو هوو. که لله ی پر هوو له ترسی خوداو ناگری جهه نده م. کاتینک هاتپوه کاندی بپوه مه لای مزگوتینک که به کینک له باپیره کانی له وندا نیژرا هوو. ده رسی به منالانی تورک ده گوت. لینی ده دان و لیبیان

دهدا. تا رژژنک برایی برزای نووری بهگ سهری دهشکینتی و مهکتهبخانهی مهلا به پهکجاری دادهخری.

مزگهوت له نیزیک کلیسای سن میناس له ههسارنکی گهورهی بهر فرهواندا پهپوو له گزو گیا. لهو سهری ههسارهکه سی ژووری پچوکی کاولهوو، قهبری پیری پیرزیش له نیوه رابستی ههسار له تاهوتینکی داردا به مهر مهر رووکیش کراپوو. میزهرنیک له بهردی سهوز له سهر کپلهکه ساز کراپوو. کپل پر بوو له پیتی ناوهزهر کراو که باران و ههتاو شوشتهویانهوه. له دهووهپیری گزهره که نیوتهخت و چوار پایه دانرا بوون، رژژهکانی ههینی نیماندار دهچوون له سهریان دادهنیشتن و تهماشای پیری پیرزیزان دهکرد. قهلیانیان دهکپشواو گالتهو گهپیان دهکرد. ههمیده مهلای دوعاخوونی دایکی نهفهندی قاوهی بز چندهکردن. میزهره بهرده که کون کرا بوو، موسلمان پارهپان تیناویشت وداوایان له پیری پیرز دهکرد که له دنباو قیامت کاریان راست بهینی. نهوانیش وهک خاچپهستهکان داوای شتی زوریان له پیری خزیان نهدهکرد. تنهیا به خواردنی باش و ژنیکتی جوان و دلخوشی ههر تک دنیا وازیان دههینار رازی دهبوون. بز نهوهش که پیری پیرز له دهرگای خودا تکایان بز بکا، دیاریان بز دهبرد. ههموو رژژی لهگهله زهدهی خوز نهفهندی له پهنا قهبری هابی به دابی تورکان دادهنیشتن و قورعانیکتی گهورهی له سهر رانی پانرا دهکرد و له گهله خویندنهوه نهونده بز پاش و پینش خزی دهلهقاند، سهره گیزهی دهگرت. کاتینک ههوا سارد دهبوو، ههلهدستا، باسکی لینک دهکردنهوه و ههلهدهپیری و سهری بهسهر شانیدا خوار دهکردهوه و ناوی لهزاری دههات. نیوهزویان که له برسان ریخزلهی بادهدران، لهجی رادهبوو، لهم سهره و سهری ههساری دهستی دهکرد به راکردن و وهک گا دهپهزپاند. ههموو لهشی له نارهقهدا تهردهبوو. دراوسینکان له پشت میلهی پهلهجهری مزگهوتوه تهماشایان دهکرد. هیندنیک پندهکه نین وهعزنگ زگیان پندهسوتا، هاواریان دهکرد:

- هزی نهفهندی ا تزی خوا بز وادهکهی؟ چت لپقهوماوه؟ لهوی چدهکهی؟

هینی نهوهی تاوینک راوهستی، له وهلامدا دههگوت: «هیچ نیه ... ههناوم ناگریان گرتوه.» کاتینک له بهر دهستی پیره دایکی ههلهدهات، دهچوه کولان و له شهقامدا نههمبهروهپیری دهکرد. منداله یونانی دهگهوتته دوا، بهردیان پینادهدا. سواره رزی شهقامی هینی روهار بوو، که دهگهپشته سواره رزی، وهپدهزانی له روهار دهپهرنهوه، بهلام که وهپیری دههاتهوه مهله نازانی، له ترسان پاشمو پاش دهکشایهوه. ههموو جاری که پالهوان میکیلس بهزمی ساز دهکرد، نهفهندی دههینا تا تورکینکیش له نیو بهزمی دابی. نهفهندی لهسهرهپهندی داوهتهکهدا نیگهران دهبوو، دله کوتهی دهگرت تا دههاتن بانگیان دهکرد. تا دهگهپشته نهو رژژه که کارینوس له مزگهوتی له دواي دههات و به سرته پینی دهگوت: «پالهوان میکیلس سلوات دهگهپینتی و بز ساردای مالی بانگت دهگا» رژژی دهژماردن.

له تهواری سالدا له سونی شراب و گوشت بهراز نهماپوو. بهلام پینغهمهبرهکهی گوشت بهراز و شهرابی لی ههرام کردبوو. نهفهندی نهدهبوو رومتهی ژنانیش بهینی. نهوه ههموو لهشی دهلهرزاند. رژژنکیان که ژنیکتی خهلکی بهنغازی گالتهی لهگهله کردبوو، نهفهندی وهعهرزی کهوتبوو، کهفی ههلهخراند بوو. له ههموو ژانیدا تاقه لهزهتینکی خوش و بهلام ههرام بز وی نهوه

بوو که هدر شش مانگ جازینک له ماله پالەوان میکینلسی شەراب بخواتەوو و گزشت بەراز بخوا و بۆ شەش مانگ ورگی پر کا. لەو بارەوو بە پالەوان میکینلسی دەگوت:

- پالەوان تۆ ئەو خودایە بترسینە، خەنجەرم لە سەر رهگی ئەستۆ رابگره و بە سەرمدنا بنه پرنه و بلێ: ئەگەر گزشت بەرازی نەخزی و شەراب نەو خزی سەرت دەپریم. بەلێ پالەوان تۆ مەجبورم که تا ئەوی دەیکم، بۆم بە گوناح نەنوسری!! بەو فیلە شەرابی دەخواردوو و گزشت بەرازی دەخوارد و بۆ نارامی دلێ ئەو جینیوانەئەئەو شەش مانگە فیزیان ببوو، هەلیدەپشتن. هەر چەند پیغەمبەرەکی قسەئە سوک و جینیوی قەدەخە کرد بوو. هەرچی لە حەزرتی سن میناس و یا بە قەولی خزی لە (دراوسینی دیوار بە دیواری) دەیزانی، بۆ هەموو کەسی دەگێراوه. مزگەوتی ئەفەندی دیواری بە کلیسای سن میناسهوه بوو. کاتینک سن میناس لە نیوه شەودا بە سوازی نەسپی لە کلیسا دەهاتە دەر، ئەفەندی دەنگی دەبێست. ترسی رێ دەنیشت و خزی لە بن لێفەدا دەشاردەوو. بەبانی زوو نەوتی لە چرای باپیری خزی دەدزی تا بە نهینی چرای سن میناس پر بکات.

له سالدا ۱۶ رۆژ ئەفەندی لە سارداوخانەئە پالەوان میکینلسی وەک مرۆفینکی ئاسایی دەبخوارد و دەبخواردوو و جینیوی دەدان، فیکری باش کاری دەکرد و هەناویشی ناگریان نەدەگرت. دەیتوانی بە بن ترس لە شەقام پەپرنهوه. بەلام بەداخهوه کاتی خوش وەک بروسک راده برن. ئەفەندی فەقەر دەگهراوه بۆ مزگەوت و دیسان بە نوێژ و عیبادهتەوه خەریک دەبوو.

ئەو شەوه لە خوشیان خەوی لێ نەکووتبوو. هینشتا بەبانی بەر نەداوو لە خەو راپهیری. لە ترسی ئەوی دایکی وەخه بەر بێ، بە نەسپایی دەرگای کردبۆوه و بە بێخواسی لە هەساری چووه دەر و لە کۆلانی بە بن دیواری کلیسای سن میناس دا، لە مەدرەسەئە یونانیان تی پەربوو گەبشتیوه مزگەوتی سنت کاترینا و لەوی راولهستا بوو. ئاره قەبەکی سارد بە هەموو لەشیدنا هاتبوه خوار. نینستا دەهراوه بچینتە پیاده رەوی ئەوی خزیگە پینتە مالی پالەوان میکینلسی. هەنگاونکی هاویشت و بەلام گورج کشایهوه. لەرزی. ئەوه کۆلان نەبوو بە پیش لاقانیدا دەرویشت وە نینوان دوو پیاده رزدا که فیدە کرد. چەمینکی قولبوو که داری زەلام و گاشە بەردی لەگەل خۆ دەهینان. ئەفەندی پالی وە دیواری داو ئاره قەئە نیو چاوانی سهریوه. تەماشای شەقامی چۆلی کرد و لە بەر خزیوه گوتی: «سە بره! نە تورک و نە فەلەو تەنانت جوله کەش، گیانله بەر بیزه دا تیناپهیری که زگی بەمن بسوتی».

ئەفەندی بەهەناسه برکه چاوه روانبوو لەوەری شەقام هەرله ماله کەئە بەرەو روی ئەو سوسبون و شەراب و گزشت بەراز ناماده بوو. لە بەر خزیوه گوتی: «کاها غیرەتت هەبێ، باز دینک بەدو لەناوی وەپه ره. ا» دیسان هەنگاوی داویشت، بەلام که چاوی بە سواره رۆ دەگەوت، دەکشاووه پالی وە دیواری دەدا. لە بان سەری ئەو منارهئە مزگەوتی سنت کاترینا سپی و جوان دەدرهوشا و رۆیش پانی خانووەکانی روناک دەکرد. لەولاتر لە دوکە لکینشی تەندوری «تولوپاناس»ی نانکەر دوکەل دەهاتە دەر. لە ماله کەئە بەرامبەری مامزینک لە قرته قرتی دیار بوو هینلکی دەکرد. لە کلیسای ست میناسهوه دەنگی خوشی زەپور خونان دەهات..

- زۆر سەیره، مەسحبه کی نیماندارش بۆ چوونی کلیسا بیزه دا تیناپهیری. لەنەکاو ترس

هه‌لښگرت و ده‌ستی کرد به هاوار:

- نه‌ی خاچپه‌رسته‌کان فریام که‌ون، له هاوارم وهرن!

له‌و به‌ری شه‌قام ده‌رگا‌یه‌ک کرا‌یه‌وه. ده‌رگا‌یه‌کی گه‌وره مالان که‌ نالقه‌به‌کی مه‌فره‌قی قورسی پڼوه بوو. مسیژ «هاریلاتوس لیون داراکیس» سه‌رافنی چاو چنزک هاته ده‌ری. نه‌و پیاوښکی قه‌له‌وی کورته بالاوریش و سمبلنکی زل وږه‌ق و قرژن و قامکی نه‌ستور و توکنواری هه‌بوو. گه‌وشنکی سی ته‌خت له پڼدا، عه‌به‌به‌کی قاوه‌یی له به‌ر و وه‌کازنک به‌ ده‌سته‌وه که‌ سه‌رنکی زنو ونه‌خشی سه‌ره شینزکی لی هه‌لکه‌نرا بوو. بڼه چه‌که‌ی ده‌چزوه سه‌ر بڼه‌مالنکی قه‌دیمی فینیزی که‌ به‌وه یونانی. له سه‌رنالای بڼه‌ماله‌ی با‌پیرانی شینزک نه‌خش کرا بوو، له سه‌ر بورجی مال‌که‌شبان وینه‌ی شینزک کیشرا بوو.

هاریلاتوس ده‌چوه کلیسا که‌ چاری به‌ نه‌فهن‌دی که‌وت، پڼکه‌نښنکی شه‌بتانی هاتی، نه‌و هه‌میشه به‌ دیتنی لښه‌وماوان که‌یفی ساز ده‌بوو. بانگی نه‌فهن‌دی کرد: «هزی پیره‌ مڼردی فه‌قیر مه‌ترسی وه‌په‌ره بزانم».

نه‌فهن‌دی به‌دبه‌خت به‌ پارانه‌وه گوتی: «تو نه‌و خوابه‌ی له بان سه‌ری هه‌رتکمانه، وه‌ره ده‌ستم بگه‌ و یاریده‌م بده به‌ وه‌په‌رم. ده‌چمه‌ مالی پاله‌وان مڼکڼلس و ناتوانم! کلفه‌تڼکی گه‌نج به‌ لیونکی هه‌وه‌س بزوڼن و روومه‌تڼکی ره‌ش نه‌سه‌ره‌وه هاته به‌ر ده‌رگا. نه‌فڼداری هاریلاتوس بوو. هه‌موو شه‌وی خزی ده‌گه‌بانده سه‌ر جڼگای و ده‌پالی ده‌خزا و هه‌ولی ده‌دا نه‌وه‌ی پیاو ده‌بکه‌ن نه‌ویش بیکا. کلفه‌ت به‌ گالته‌وه ته‌ماشای ده‌کرد و له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که‌ ده‌ستی وه‌به‌ر نه‌ده‌هڼنا قاقا پڼی پڼده‌که‌نی. شه‌ونک پڼی گوت:

- نه‌ریاب تو ده‌بڼ هه‌موو روژی له خوړن‌ی هیلکه‌به‌ک بخزی! تا‌قی بکه‌وه به‌ته‌ما خودای!! کابرا هه‌مو، روژی هیلکه‌به‌کی هه‌لده‌قوراند تا به‌ قه‌وت بی شه‌ونک کلفه‌تی شه‌بتان هیلکه‌به‌کی وه‌ده‌ست سه‌رافنی دا و گوتی:

- نه‌ریاب نه‌ورو له بیرت چوو هیلکه‌که‌ت بخزی. هانی هه‌ر نښتا مریشک کردوویه! هاریلاتوس چه‌قوی هڼنا ده‌ر و هیلکه‌ی کون کرد و هه‌لیقوراند. نه‌فهن‌دی دیسان هاواری کرد: «هاریلاتوس، یز خاتری خوا نه‌جاتم ده». کابرا ده‌ست‌بکرد به‌ پڼکه‌نښن و گوتی: «ده‌ته‌وی به‌چی دیسان گوشت به‌رازی بخزی؟ به‌د به‌خت، گونا‌حه مه‌چووا!

- دیاره تو به‌رات به‌ خوی نیه، وه‌ره ده‌ستم بگه‌ و بپه‌رڼنه‌وه، یارمه‌تیم بده. کابرا یاری به‌ وه‌کازه‌که‌ی ده‌کرد و گوتی: «ده‌چی شه‌را‌بیش بخزیه‌وه، نه‌وه‌ش گونا‌هڼکی دیکه‌به».

- ناخ... به‌چه‌ جهه‌نده‌میش هه‌ر ده‌چم. من له‌م جیهانه‌دا بڼجگه‌ له‌وه هڼچ دلخو‌شی دیکه‌م نیه. تو که‌ وه‌کازه‌که‌ت دریز بکه‌ی من به‌یگرم، نه‌وه‌ خڼرت کردوه. یارمه‌تی... ناغا هاریلاتوس... یارمه‌تی. بڼگومان خرا به‌زه‌یی به‌ نه‌فهن‌دی دا‌هات. چونکه‌ له‌و کاته‌دا پیره‌ مڼردنکی وردو لا‌واز و کوزه‌ له‌ کولانی وه‌ده‌رکه‌وت. وادیار بوو له‌ کوچه‌ با‌خه‌کان ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌هاته‌وه. چونکه‌ قه‌رتاله‌که‌ی په‌رو له‌ سه‌وزی. نه‌فهن‌دی با‌سکی هه‌لښنا و هاواری کرد:

ئەي ئەلباغاي! ئەلباغاي نازەنن... تۆ پياونكى باش و موسولمان و ئىماندارى راستە قىنەي.
ھەتا چار كار دەكا، بەرچاوم ناگر و ئاوه، بارىدەم بەكە پەرمەوه.

پىرە مىزدى شەرىف بى ئەوهى ھىچ بىژى دەستى ئەفەندى گرت و پەراندىپەوه. پاشان خەرىكەت شىنكى بى بلى، بەلام پەشيمان بۆوه. قەرتالەي دەست داپەو لىنى و دەوور كەوت. لە دلى خۇيدا گوتى: «چى پىنلېم؟ خودا رەھمان و رەھىم و قادره. لەوانەپە گۆشت بەرازى لە زارى ئىمەدا بەكاتە گۆشت گا، شەرابىش بەكا بە ئاوه. خودا چى بەخووزى ھەر وادەكا... بەرۇ ئەفەندى لەعنەتى، بەخۇ و بەخۇوه، خودا كەرمە!»

كاتىنك ئەفەندى بە ھەناسە بەر كە گەبىشتە مالى پالەوان مېكىلسى، مېوانەكانى دېكە ھەموويان گەبىشتەبونى. كارىنوس بۇ ھىننى مەزەي شەراب لاقىنكى لە متبەق و بەكى لە ژىر زەمىنبوو. دەنگى لىنكەدانى پىالەي شەراب دەھات بۆنى سوسپون پلاو دەبۆوه. ئەفەندى كۆنە تەنكى لى فىشبون، بۇ ئەوهى لەخۇ نەچى، ناچار پالى وە لاشىپانەي دەركى دا. لەو كاتەدا گرىنى لە پەيامى پىنغەمبەر بوو كە دەيگوت: «تۆ ئەي ئەفەندى بە تەرسە، دىسان دەچى گىجىنى خۆت بە پارونك گۆشت بەراز دەفرۇشى؟ ناخر تۆ بىر لە مەككە، لە پەيامى غەببى، لە سەھراو بىپان، لە وشتران، لە كوندور و بەخور، لە بەردى رەش كە پىنم لە سەر دانا و چورمە ناسمانان - بەكەوه. بىر لە باپىرت بەكەوه كە ھەوت شەو ووزۇان بى ئاوه و نان لە سەر منارە ماپەوه و لە بەر ئەرەتەي ئەو سەگ تەرسىان رىنكەوتبوو لە گەل ئەو دەپانلوراندا، ئىنستا ئەگەر تەوانىبات بېپىنى تەماشاش دەكرد كە لە نىوہ راستى قاپىنكى گەورەو قولى پەر لە پلاو دانىشتوہ. چۆمىنكى شېرى بە پىشدا دەپوا. حۆرەكى لەسەر ئەژنۆي داناوہ ھەموو شەوى ھەر كچى دەست لى نەدراوہ. لەسەر ئەژنۆكەي دېكەي كۆپىنكى موو لى ئەھاتوو دانىشتوہ كە ھەوت حۆرى دەست لى نەدراو دىنى. ئەوانە ھەرتەكبان بۇ گۆپىنى ئىشتىيا پىنوستن... تۆ ئەي ئەفەندى بە تەرسە! لە بېرت نەچى لە بنە مالى ئەولباي خوداي. ئىنستاش لەو سەعاتەدا دەچى حۆت بەخەپە جەھەندەمى. بەرۇ دەرگاي كۆلان ئاوالەبە! ئەفەندى فەقىر بە تەرسەو دەنگى پىنغەمبەرى دەبېست و پەپتا پەپتا تەماشاش دەرگاي ھەسار و سارداوى دەكرد كە بۆنى سوسپونى لىدەھات. لە نىوان چوون و مانەوہدا لە شك داپوو. لە نەكاو مادام كاترىنا لە ھەسار ھاتە دەر و دىتى و گوتى:

- ئەي ئەفەندى، تۆ ھىشتا لىرەي؟ ئەگەر ناتەوى تەوشى دەردە سەرى بى، خىرا بەچۇ خوارى.

- مادام كاترىنا، لە خوارى خوارى نامادەبە؟

- بەلى. ھەموو شت نامادەبە، زووبە، بەچۇ خوارى.

ئەفەندى لەبەر خۇزىپەو گوتى: «ئەوہ ئىرادەي خودابە. بەلى مادام كاترىنا، خودا خۆي مەنى ناروہ، ناتوانم لە فەرمانى خودا بەچمەدەرى. دەنا توشى گوناحى گەورە دەبم. ئىنستا ئىتر ناتوانم لە گەل خودا دم بەدەمەي بەكم. خودابە! خوداي گەورە! مەن تەنبا شىنكىم لە تۆ گەرەكە، ئەویش ئەوہە مەنى بىنكەس و چارە رەش رىنگا بەدى بە كەبىنى خۆم گوناح بەكم و پاشان نىو سەعات پىش مردنم تۆبەي بەكم. پان نىو سەعات بەس نىبە؟ بۇ چى، لەوہى پتر مەن ھىچى ترم لە تۆ ناوى.» پاشان باز دىنكى داو دەرگاي پچوكى سارداوى پال پىنوہ ناو چوہ ژوورى.

* * *

پالەوان مېکېنلس له بهرامبەر دەرگای هاتنه ژووری، له نیو هوری دوکله سیفار، له سەر چوار پاینک دانیشتبوو. سەرو رویه کی گرز و نیو چاوان تال. قامچیه کەشی له ژوور سەری هەلواسیبوو. چوار مېوانه کەمی له دوو لاره له سەر نیوتهخت دانیشتبوون. له لایه ک باکیش و کایامبیس، له لای دیکه مېستیگری و بېرتولدو. قاپه چبشت له سەر میزی هەلمیان لی هەلدهستا. شەرابی وه ک خوینی سوور له پپالهی پلوردا دەردهوشا.

باکیش گبتاری له سەر نه ژنزی دانا بوو، گونچکهی به سیمه کانه وه نوساندبوو. کلپله کانی بز لیدان ناماده ده کرد. بېرتولدو خزی ده شنبیل وه رپنچا بوو ده بزوت و ده له رزی. به لام له ژر پشتیوانی مېستیگری به که بقبوو. کایامبیس هندی و له سەر خز دیخوارد و ده یخوارده وه، فیکریشی له لای ژنه کەمی بوو.

پالەوان مېکېنلس پپالەکانی به دواى به کدا پر ده کرد و ده یخوارده وه. دیار بوو چیزه ی لی ناکا و له شەراب بېزاره. چونکه هەموو جارێ که پپالهی وه لیبوی ده کەوت، ده چرژا. به لام به زور ورگی پر ده کرد، تا شەیتانه کانی ناخی به خنکینتی. کاتی هەستی ده کرد که شەیتان له ناخیدا دهستی به سەرزبوی کرده، شەرابی ده خوارده وه. نهو شەیتانانه بېنچکه له شەراب له هیچ ناترسن. نه ژن، نه شەر و نه خودا ناتوانن به سەر نهو شەیتاناندا زال بن. ده نگیکی وه حشبانەیان هەبوو، ده نگی وه ک نه ده تهی درنده ی غەزریو. هیندی جار دەرگای قهفەسه کانیان ده کرایه وه، باپیره کانی ههوه لیان، واته بهر و بهراز و گورک و به دواى نه وانیشدا باپیره توکناویه کانی غاره کانی ده قبانوس وه دەر ده کەوتن.

ماوه به کبوو شەیتانینکی تازه چوووه ده کلپشه ی. نهو شەیتانه نهیده نه راندو به سام نه بوو. به پینچه وانە شاد و به که بقبوو. هەناسه ی له جیاتی بزگەن، بزنی مېسکی لینه هات. بز ههوه لېنچار پالەوان مېکېنلس ترسی رنیشتبوو، بزیه په پیتا په پیتا ده یخوارده وه.

کاتیک نه فەندی دەرگای کرده وه، پالە وان سەری هەلپنا. نه فەندی به ماتی و به ترسه وه دهستی رنکده خستن و لاقینکی ده برده پینش تا له پلپیکانان بپته خواری. به لام نهیده ونرا. زمانی تینک ده هالا. ده یویست پلی: پالەوان سلاوا به لام نهیده توانی و هر منگه منگی بوو. پالەوان له بهرامبەری خزی کورسبه کی نهوی پین نیشانداو گوتی:

- وه ره دانیشه!

باکیش پین نهوه ی گونچکه له سەر سیمه کان هەلگری پرسی:

- پالە وان چ ههوا به کت پینخوشه بزت لینه م؟

مېستیگری ههستا بوو نیوتهخته کانی پاش و پینش ده کرد تا جینگای پتر بکاته وه، لاقه کانی ده هات ناگر بگرن.

شەراب هیندی کەس والینه کا که پین به کەتن و گوزانی به چرن. هیندی که سیش ده گرینتی و خەمباری ده کا، نهو مېستیگری به ده بلاغه کاتینک شەرابی ده خوارده وه، تاقه ناواتی نهوه بوو که سه مابه بکا. هەلده پەری و سەرخوشیه کەمی دەرده کرد. پان به واته به کی تر سەرخوشیه کەمی ده بوو

به هدهوسینکی بی جی و بی نهدههانه. دهویست هالی ههبايه. قانونهکانی له ژیر پندهناو سهدان سال له ناسمانی بی بندا دهسورایهوه. بهلام هههیف نهوهی بز نهدهکرا، ناچار دهستی دهکردهوه به خو اردنهوه.

پالهوان میکینلس ماوهیهک سهیری هدر پینچ دوستهکانی خویکرد. نهورژ نه سهماو نه گوزانی، نهدهنگی سازو ناواز نهیاندتهوانی دلی نارام بکهن. له نهفهندی موز بزوه. نهفهندی ترساو گوتی:

نهریاب! داوا له من مهکه قسهی قزب بکهمو کوفران بکهم. له پینشدا بترسینه و ناچارم بکه بهخوم و بهخومهوه تا هیندی غیرهتم بپشههر. بهلام بیرتولدو که ماوهیهکبوو خوارد بوویهوه و سهیری گهرم ببوو، گوتی:

پالهوان دهتهوی بز سر گهرمیت چیرزکینکی کونی ئینیزی بز بگنهمهوه؟ من نهو داستانهم له سر شانز دیوه و لهو دههوه دلم راناوهستی. ناخا نهگهر بزانی چیرزکی نهو « دیزدی مونا » به، شازاده خانمی ئینیزی که به ناههق کوژرا، چون گهلینک جار بزته هزی نهوه که خهم و خهفهد له بیر بهرمهوه.

- کینت گوت؟

- گوتم « دیزدی مونا » شازاده خانمی ئینیزی. بزچما تز ناوی نهوت نههستهوه؟ نهوه ههمان شازاده خانمه که پیاونکی ناوداری بهریهیری عاشقی بوو، بهلام نهه ئهئینه کاری ئیرهیی گهیانده رادهیهک که شازاده خانمی کوشت و دهسرهکهی نهوی ههنگرت.

پالهوان دهستی دریز کرد دهتگوت دهیهوی زاری بههستی، گوتی: « بیرتولدو، نامهوی له کن من باسی ژنان بکری. »

بیرتولدو له شهرمان دوولا هاتهوه و چیرزکی شازاده خانمی ئینیزی له گهرویدا وشک بوو.

باکینش که گیتاری بهدهستهوه له ههوا راگرتبوو، پرسی:

- باشه ... چلیندهم؟

پالهوان که سهیری به دیوارهوه ناهوو گوتی: « بز من فهرق ناکا، چت دهوی لینده! »

کایامبیس پیهالی خوی پیندا کرد و لینهکانی سههوه. میستیگری له گیتاره که رامابوو، لاهی راستهی وهک هالی داعبا له خهوا راگرتبوو که سهما بکا. بهلام لهوه زیاتر ههچی بز نهکرا، چونکه له پر خانو لهرسی. خانوهکان درزیاندا. بیرتولدو بز نهوهی نهکهوی دهستی بهچهلهنگینک گرت. بههی و ههناو و کالهک وهسهما کهوتن و بهر دههرونهوه.

باکینش راست بزوه گوتی:

- بومه لهزه... میستیگری دهستی بز دهرگا دریز کرد. کایامبیس لهو دهمهدا تهنیا بهیری له

ژنهکهی دهکردهوه. نهفهندی کهوته عهرسی و تینکچوو. دهنگی زهرو هزی خهک و راگردن و گریان و هاواری ژنان له دهروه دههیسرا. میستیگری کهوته گریان و گوتی:

- بز خاتری خوا دهرکهون... بهچینه دهری! بهلام پالهوان میکینلس دهستی دا قامچی و

نهراندی:

- شهرم ناکه ن؟

میستبگری وه غهرت کهوت و گوتی:

- شهرمی چی پالہوان؟ نهوه ہولہرزہ بہ، کیان لہ بہر نیہ بیکوژی ا
لہو کاتہدا ہور گرماندی و سہرتا سہری کاندی ولہرزہ کہوت. زہنگولہکانی کلیسای سن
میناس لہ خزہ لیدران. بیرتولدو بہ نووزہ نوز سہری لہ بن شینلہ کہ پدا شاردہ وه و گوتی:
«یا سن میناس بہ زہ بیت بہ من دایی. تاخر من » کؤنت ماتراوینو»!
پالہوان شہقی لہ قامچی ہینا و ہاواری کرد:

- کہس لہ جینی خزی نہ ہزوی! تنیا نہ فہندی راست کہ نہوه و لہ سہر چہ لہنگیکی دابنن اہہ
چالاکی شنبلی لہ سہر بیرتولدو ہد لدا وه و گوتی: «بیرتولدو ا نہوه ہومہ لہرزہ بہ. شتیک نیہ
کرت گیان لہ بہرنکی زیندہ، دہ ہزوی، نیوہ دہ بہن کہ ہر لہو رزوانہدا بہ تنیایی دہ روا وه
ہونانہ وه دہ نووسی.»

لہ پر خولقی خزشہو، وه قسہ کہوت. نہو ہینشتا مندال ہوو سالیکیان ہومہ لہرزہ بہ کی بہ
سام ہات. نیوہی گوندہ کہی نہو ویرانہوو. ژن و پیاو سہریان سوہ ماہوو. ہاواریان دہ کرد، دہ گریان
و لہ ژنر ویرانی کا ولہ کاند ا پان دہ ہونہ وه. تنیا پالہوان سیفاکاسی ہاکی ہندی و لہ سہر خزی،
بہ دہست و شان سہر دہ رانہی خانہ کہی راگرتہوو تا ژن و مندال و جوتہ گا و ماہنہ شینکپہ کہی
ہچنہ دہری. کاتیک ہہ موویان دہ رچوو ہون، نہو بہ گورچی دہ رپہ رپوو، سہر دہ رانہ ہاتہوہ خواری.
لہو دہ مہوہ نیتر پالہوان میکنلس لہ ہولہرزہ نہ دہ ترسا، بیرری دہ کردہ وه کہ پیای نیازا دہ توانی لہ
ہولہرزہ شدا خزی نہ جات ہدا. پیالہکانی پر کرد، ہہ موو خوار دہ پانہ وه و ہندی ہونہ وه.

لہو سہر وه دہراوسینکان رزاہونہ ہہ سارہ کان و ہاواریان دہ کرد و قژیان دہ رنہ وه. تہ نانہت خانم
«نہرگانوددہ ولہ»، نہو کیژہ ترشار وه فیژہش ہاتہوہ کؤلانی. برا کہہر ولالہ کہی لہ ناہیز گرتہوو.
لہ گہل ژنہکانی تر تیکہل ہوو، ہز جارنیکیش ہی ہنہ و ہنہ چہ کہی خزی لہ ہیر برد ہزوہ. لہ گہل
نہوان دہ گریا و دہ یقیزاند.

لہ کاتی ہومہ لہرزہدا خہلیفہ لہ کلیسا وه عزی دہ دہدا. لہ سہرہ تاوہ قسہکانی بہ ناوی خوا
دہستہ نکرد. پاشان لہ مہسہلہ لایدا و دہستی لہ ناسمان ہہ لگرت و ہز کرت ہاتہ خواری. خہلیفہ
لہ سہر میجرایی زہر کفتی خزی راوہ ستا ہوو، دہنگی بہرزی ہز لای تاقی ناسمان کہ شکلی
عیسای پنیوہ دیار ہوو، ہہ وراز دہ چوو، لہ ہہ موو کلیساش دہنگی دہ داوہ. مہسہبہ کای خزیان بہ
بہ گترہرہ دہنوساند و ہر وہک بہ راستی دہنگی خودا لہ ناسمانہ وه لہ سہریانہدا، سہریان
دادہ نولند و دہ لہرزین. پیرہ مینرد گوتی: «ہزلہ خوشہ ویستہ کانم ا نہوہ رزوی پاریزگاری
گہورہ بہ و رزوی موسیبتی مہسیح وه نیبزیک دہ کہوی. ترس و پارانہ وه دہ ہی بہ سہر دلئی
نہساندارہ کاند ا زالہی. تنیا دہ ہی ہیر لہو خونہ بکہنہ وه کہ بہ سہر خاچدا رزا. بہ لام خودا نہ
گوناحہ کانم خوشی، من راز لہ موسیبتی مہسیح دینم و ہیر لہ ولانی کرت دہ کہ مہوہ. پاشان
ہاسکہکانی ہزلای تاقی کلیسا، ہز نہو شوینہی کہ عیسای مہسیح لہ کہوای زہرین پنیچراوہ تہوہ و
نوور دہ پرژیسی بہرز کردہ وه و ہاواری کرد:

ناح نہی خودای من، ہہتا کہنگی؟ بہ راستی کہ چہند پشت و چہند ہزار کرتی
دہستیان ہو ناسمان ہہ لہ ہینا و ہاواریان نہ کردہ ہہتا کہنگی؟ تاخر نہی خودای من تا

که‌نگی؟ خودایه، نیمه که دارو بهرد نین، ناخر نیمه‌ش گیان له‌به‌رین، گیانینکی تو پنت به‌خشیوین. تا که‌نگی ده‌بی خونگی کریتیان برژی. ده‌ریا له رۇخه‌کانی کریتوه تا بوغازی داردانبل و قوسته‌ننه‌یه به خون سووره. لهو کاته‌دا که پیره مبرد سه‌ری هه‌لینا بوو، تاوینک مات بوو، ده‌تگوت چاره‌روانی وه‌لامه، ته‌ماشای تاقی کلیسای ده‌کرد، کلیسا وه‌له‌رزه که‌وت. چله‌چراکان که‌وتنه جولانه وهو زه‌نگوله‌کان لیدران.

له هه‌موو لاره بوو به‌هه‌را: بوله‌رزه... بوله‌رزه... ژن له پلبیکانان هاتنه خوار و خه‌لک به پالپه‌سته بز لای ده‌رگای چوونه‌ده‌ری کلیسا هیرشبان برد. خه‌لیفه له ترسان هه‌په‌ساو نه‌پتوانی بیرونی. هینشتا به چاوی ده‌ریه‌ریو ته‌ماشای مه‌سبھی ده‌کرد. مورتزوفلوس غاریدایه وه له میحراب هینایه خوارو بز لای ده‌رکی کلیسای برد. له‌وی به سپایی به شانیدادا ده‌یگوت: «ئه‌ی! هاوکی پیروزا مه‌ترسی، هیچ نیه، بومه له‌رزه‌یه وه‌ئینستا خه‌لیفه به چاوی پر له ته سرینه‌وه به ناره نار ده‌یگوت: «خوایه بم به‌خسه انه‌وه خه‌تای من بوو، له جباتی ئه‌وه‌ی باسی تو به‌کم باسی کریم کرد»!

* * *

ئه‌ورژه پالوان پولیکسینگیس به گه‌ره‌کی تورکاندا تینه‌په‌ری، چووو تا لهو سه‌عانه‌دا که خاچه‌پرسته نیمانداره‌کان خه‌ریکی نوژی مس بوون، ده‌ورینک لی بدا. به ریشی تاشراو و قژی چه‌ور کراو و عه‌تر لیدراو، کلاری به لاسه‌روه نابوو به هه‌نگاوی نهرم و سوک و جیره‌ی پزیتینه‌کانی به رنگادا ده‌روزی. به ته‌واوی هه‌ستی به خوشی ده‌کرد. وه‌ئه‌سپینکی زینکراو، پا وه گایه‌ک ده‌چوو که چه‌رمه‌که‌ی هه‌ر بریقه‌ی بدا وه له چیمه‌نیک سوزو قشلاخدا بله‌وه‌ری. دلی، گورچیله‌کانی، ته‌واوی نازای به‌ده‌نی وه‌ک سه‌عات کاریان ده‌کرد. هه‌ریه‌که‌یان به‌ی ئه‌وه‌ی کۆسپی کاری ئه‌ویتریان بن، ئه‌رکی خویان به‌جی ده‌گه‌یاند. ئه‌وانه گشتیان که به رینکو پینکی له کاردا بوون، گیان له به‌رینکیان پینک ده هینا که ناوی پولیکسینگیس بوو. به ورته ورت له به‌ر خه‌یه‌وه ده‌یگوت: «خه‌یف که گه‌نجیه‌تی هه‌زار سال ناخایه‌نی. نه‌کا خودای مه‌زن له ترسی ئه‌وه‌ی نیمه چینگای نه‌و گرینه‌وه، به فیل ورده ورده چه‌کمان ده‌کا؟ داغان ده‌که‌وینی، ئه‌ژنومان سست ده‌کا، پشتمان ده‌چه‌مینی، ئاومان به چاو ولوتیدا دینیشه خواری. مردن شتیک نیه بمترسینی. سویند ده‌خۆم له هردن ناترسیم. ته‌نیا ده‌مه‌وی جارینک گولله‌به‌کم له مینشکی بدن و بزم، به‌لام توانه‌وه‌ی ورده ورده زور خه‌را به. نا.. نا.. من خۆم له به‌ر ئه‌وه راناگرم.»

هینشتا هه‌ر ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد که سه‌رانسه‌ری گه‌ره‌کی تورکان هاته له‌رزین. ده‌رگاگان له رینسه چوون. ده‌نگی نه‌رمی ژنان و ته‌قه‌ی که‌وشانیان له حه‌سا ری ماله‌کان ده‌بیسرا. (رۆشینه) ژنه زه‌لامه قوله ره‌شه‌که گه‌بیشته مه‌یدانی، که‌شه‌فی له ده‌ستان که‌وته خوار و کولبچه‌کانی له نینو ته‌رس و تیزدا بلاو بوونه‌وه.

پالوان پولیکسینگیس بز ئه‌وه‌ی خۆ راهگری لاقی لینگ کردنه‌وه ده‌ستی به ده‌واری گرت. چاره نوس وای هینابوو ده‌هوا به راست لهو کاته‌دا له نیزیکی مالی نوری به‌گ به‌ی. ئاره‌قه‌ی به سه‌روچاویدا هاته خوار و گوتی: «بومه له‌رزه». پالوان که‌سینک بوو ده‌پتوانی له به‌راهه‌ر

هموو ئافاتیکی وه ک نهخوژی شهرو ژندا خز راگری، بهلام چون دهبتوانی له گهل بومه له رزه بهر بهر کانی بکا؟ چون دهبتوانی بهیینی و گونی بگری و ده گزی راچی؟ رهنگی بهروانه وه نه ما. دهنگی زیرو هاواری ژنان هینشتا هه رده هات. گونچکه ی هه لخت وراوه ستا. داخوا زوی ده بوست زار لیک بکاته وه هه رچی گیان له بهر قوتی بدا، یا له رزینکی ساکارو بهی مه ترسیه؟ وا ده هاته بهر چاو که تهواری شاری کاندی به ترس و له رزه وه چاوه پروانه. سه گه کانیش که له پیندا وه قوزه که وتیوو، نیستا کلکیان له نیرو گه لی گرتیوو، ملیان راکینشا بوو چاوه روانیوو. ههوا رهنگینی زهرد و پیسی گرتیوو، رووناکمی بولیل بهوو. له ناخی عه رزه وه گرمه یه کی سه بر ده هات. ماله کان دوو بهاره له رزین. مناره کان وه ک داری روو له شه مال ده پاژان. نهو دیواره ی پاله وان پالی ویندبوو تینک قرما. هه ر له و کاته شدا له و بهری کولان، له مالی نوری به گ شکانی په لجه ره و قاپ و قاچاخی متبه قی دهنگی ده هات. له پر ده رگای گه وری سه وز رهنگ کرایه وه. نامینه خانم به سه رو روی روت و پرچی نالوز و پینی په تی، به گریان هاوار ده ربه پی و له نیوه راستی کولانی بهی هوش وه عه رزی کهوت. کاره کهری ره شی مه سیحی له کاتینکا سه برینی سوری خانمی به ده سه وه بوو، به دوایدا رایده کرد. له په نا نامینه خانمی چوکی داداو بانگی کرد. به لام نه و له سه و بهردی کولانی که وتیوو، رنگی سپی هه لگه را بوو.

پاله وان چاری زهق بوون و له بهر خزه وه گوتی: «نامینه خانم!» دهستی به دیواری بهرداو له خانمی وه نیزیک کهوت. روخساری زهرد هه لگه پاروی سوور هه لگه ران. له میژ بوو به ناوات بوو نه و ژنه چه رکسه وه حشبه بهینی. نیستا له سایه ی بومه له رزه ی پیروزه وه، نه و ژنه به سه رو روی ناواله و به پای په تی، واته به و جوهری پاله وان ده بوست له بهر دهستانی بوو. به تاسه یه کی تهواو داها ته وه سه ر خانمی، به لام کاره کهری رهش به توو په یی خزی به سه ر داداو گوتی:

- نه وه خانمی نوری به گه، نیزیکمی نه بی ا هه ر له و کاته شدا هه ولیدا که به ده سمالینک سه رو ملی دا پزشی.

پاله وان له کاتینکا شوشه عهترینکی له گیرفانی ده ر دینا که هه همیشه بز بونخوژی کولانان هه لیده گرت، گوتی: «به د بهخت، بزین به عه تره وه نه کا ده مری. سه ری شوشه ی هه لگرت وله پینش لوتی خانمی چه رکسی راگرت.

زهوی نارام بهیوه. له هه ساران دهنگی هاوار و گریان نه ده هات. شاری کاندی ورده ورده هینی ده بهیوه. سه گه کانیش غیره تیان ها تبیوه بهر و ده وه زین.

خانم هه ناسه یه کی هه لکینشا و چاری هه لینا. که سینکی نه ناسیاری له سه ر سه ری خزی دیت. هاوارنکی کردو به هه ر تک دهستان دمواچاری خزی گرت. کاره کهری رهش دهنگی داو گوتی:

«نه گه ر له گیانی خوت تیر نه بووی بهر، نیستا نوری به گ دیت.

پاله وان پولیکسینگیس که شهیدای چاوه کانی خانم بهوو، نه یده توانی گوی بداته هه ره شه ی کاره کهری رهش. نه و چاوه گه ووه و پرشنگداره که بروسکیان لی ده بهیوه، کهم کهم ده کهوتنه ژیر ته نسیری پیاوه که، خو شه بوست ده بوون و حاله تینکی نهرمی مه خمه ریان به سه ر داده هات. پیلوه کانی قورس ده بوون. چه رکسه ی روی کرده قه ره واشه که ی و گوتی:

- نه و کافره کی به؟

پالهوان وهلامی دایهوه و گوتی: «من پالهوان پولیکسینگیسی بهندهی توم. نم شوشه عهترهش به یادگار له لای تو بی.»

نامینه خانم شوشه عهترهکهی پنداداو راست بزوه و دوو باره چاوهکانی بریقهیان ده‌دا. پالهوان هه‌ناسینکی هه‌لکیشاو گوتی:

- ناره‌حت مه‌به ، نیستا ده‌روم.

چه‌رکسی بزهدکی نه‌رمی هاتی و گوتی : «ده ترسینی؟».

- من ... له کی بترسم ؟

- له نوری به‌گی !

- ناخ .. خانمی جوان. لهم جیهانه‌دا بینجگه له تو له کهس ناترسیم. نه‌گه‌ر تو نیستا بلنی خوت بکوژه، خوم ده‌کوژم. به‌لام گورج له قسه‌کهی په‌شیمان بزوه و به‌فیزه‌وه گوتی : «نه‌گه‌ر خوابه‌ک هه‌بی نه‌ی نامینه، رزژنک تو هه‌ر وه‌ده‌ست دینم. دنیا خولینکا تو هه‌ر هی منی.

خانمی چه‌رکسی وه‌های به‌ توندی ته‌ماشاشا کرد، ده‌تگوت به‌ر له‌وه‌ی کزیده‌به‌ک به‌گری، هه‌لیده‌سه‌نگینی. پالهوان بی نه‌وه‌ی به‌زوی ده‌ستی راستی خسته به‌ر پشتیندی ناویشم و راوه‌ستا. ژنی چه‌رکسی له‌ کاتینکا سه‌رو رویی خزی به‌ ده‌سمالی بریقه دار داده‌پوشی گوتی:

«خودای من ، خودای نایینی من له‌ کافران بینزاره».

پالهوان له وه‌لامدا گوتی: « به‌لام خودای من ، خودای نایینی من، ژنی چه‌رکسی خوش ده‌وی و به‌ تواناشه».

پالهوان ناویری دایه‌وه، دوو تورک له‌ سیله‌ی کزلان وه‌ده‌ر که‌وتن. ده‌رگا ده‌کرانه‌وه. کاره‌کهری ره‌ش ده‌ستی نامینه خانمی گرت و هه‌رتکیان رایان کرده‌وه مال و ده‌رگای سه‌وز به‌ ده‌نگینی به‌ سام داخرایده‌وه.

پالهوان ویستی رابکا، به‌لام لاتی له‌ دوو نه‌ده‌هات. له‌ به‌ر خزیه‌وه گوتی: «له‌ ده‌ست چوم ... نه‌مام ... ده‌لینی قه‌ت ژنم نه‌دیوه. له‌ نامینزم نه‌گرتوه و ماچم نه‌کرده‌وه ... ده‌سوتیم.» به‌ په‌رنشانی ته‌ماشایه‌کی ده‌وربه‌ری خزیکرد. وه‌یزانی کزلانه‌کان و نیسنانه‌کان و هه‌موو شت گزراوه. کاندی وه‌ک پارچه‌به‌کی ره‌نگاورنگ که‌ خانو وشاره‌وه قه‌لاو شه‌پزلیان له‌سه‌ر کیشابن، له‌ ژیر بی‌ یانبدا شه‌پزلی ده‌دا. به‌ سه‌ر نه‌و پارچه شه‌پزلاویه‌دا ده‌رویشت و به‌لاداده‌هات. به‌ زه‌حمه‌ت توانی ماله‌کهی خزی بدوزیشه‌وه. کاتینک گه‌بیشه‌وه مالی، خوشکی به‌وه‌ قه‌دوقه‌واره زل و له‌رزوکه‌وه، خزی ده‌نامیزی هاویشت. له‌ ترسان هاواری لی هه‌ستا. وایده‌کرد که‌ وشه‌به‌کی دلدانه‌وه له‌ زاری براکه‌ی بیسی. به‌لام نه‌و خوشکی پال پینوه ناو کلاوه‌کهی فرندا لایه‌ک. ده‌هات به‌خنکی، ده‌نکی خوشکیداو گوتی: «لیم گه‌ری ، گورج چوه هه‌ساری و گولینکی مینخه‌کی هیندی لیکرده‌وه و له‌ نیو قامکاندا وردی کرد. مادام کریسانتی به‌ بیستنی نه‌و قسانه زیراندی و سه‌ری خزی له‌ دیواریدا و گوتی:

- ناخ ! ژورژا! قسه‌ی ناوا به‌منم ده‌لینی؟ به‌ من؟ به‌ منینکی له‌ به‌ر تو خوم فیدا کرده‌وه. من شوم نه‌کرد و مندالم نه‌بوون، تا تو به‌ ته‌نیا به‌جی نه‌هینلم و ناگام له‌ تو بی. ناخر من چیم له‌ تو کرده‌وه ناوا له‌ گه‌ل من ده‌بزوویه‌وه. که‌ واپوو دلت به‌حالی من ناسوتی؟. ناخر خوشه‌ویستم، من له‌و

دنیایه‌دا بینجگه له‌تو که‌سبتر شک‌ناهم. دووباره‌سه‌ری له‌دیواریدا و قژه‌کانی خونناوی بوون. له‌پشتی نه‌سیرین و قژه‌کانی وره‌نگی په‌پوی، ته‌ماشای براکه‌ی ده‌کرد که هینشتا هر له‌سه‌ساری بوو. چاوه‌روانبوو که برای بپته‌وه ژوور و له‌تامیزی گری. بیلاونینته‌وه و داوای لینه‌ووردنی لئ پکاو پنی بیژی که خوشی ده‌وی و جگه له‌و له‌م دنیایه که‌سبتر شک‌ناها.

به‌لام برا له‌جینی خزی نه‌ده‌بزوت و ته‌ماشای ده‌روه‌ی ده‌کرد. کریسانتی که به‌هاوار و گریان چی بو نه‌کرا، بریاریدا خزی بپه‌ه‌وش کات. هاوارنکی کردو بپه‌ه‌وش له‌بهر ده‌رگا و ده‌عه‌ری که‌وت. پاله‌وان به‌بینه‌الی ناو‌پیداوه، داها‌ته‌وه خوشکی هه‌لگرت و بردی له‌سه‌ر ته‌خت دریزی کرد. به‌لام نه‌ده‌بزوت. چوو له‌متبه‌قی شوشه‌ی سرکه‌ی هینا، هیندینکی ده‌لا‌جاینگان هه‌لسو، تۆزینکی به‌کونه‌لوتی دا‌کرد. سرکه به‌ملو نینو مه‌مکانیدا هاته‌خوار. کریسانتی له‌بهر بونی سرکه‌خزی پنی رانه‌گیراو چاوی هه‌لینا. دیتی براکه‌ی به‌په‌ر‌نشانی له‌بان سه‌ری و ستاوه. په‌وه که‌یف خوش بوو. باسکه‌گه‌وره‌کانی لیک‌کرده‌وه و براکه‌ی له‌باوه‌ش گرت. له‌کاتینکا خزی رینه‌خست له‌بهر خزی‌وه ده‌پگوت:

- ناخ ژورژی من! له‌و حاله‌دا که ده‌گریاو پینه‌که‌نی و نه‌یده‌ویست به‌ری به‌دا، لینی ده‌پرسی:
- خۆشت ده‌ویم ژورژی من، خۆشت ده‌ویم؟ ناخروشه‌به‌کی خۆشه‌ویستیم پنی بیژه ا براکه‌ی لینه‌و پینک‌دا‌راوه‌کانی لیک‌کرده‌وه و گوتی: «ده‌ته‌وی پیه‌اله‌قاوه‌بینکت بز ساز که‌م؟ قاوه‌وه‌خۆت دینینته‌وه.»

مادام کریسانتی به‌توندی دوگمه‌کانی ترازاندا، ده‌هات‌بخنکی. هاواریکرد: «تۆ وه‌لامی پرسیری من ناده‌په‌وه؟ ناخ نه‌مام... رۆیستم. دیسان ده‌هات بپه‌ه‌وش بپته‌وه. به‌لام براکه‌ی ده‌ستپینشخه‌ری کرد و گوتی:

- بزچی کریسانتی، من تۆم خۆش ده‌وی. هه‌سته‌دانیشه. ژنه‌که‌روخساری گه‌ش بزوه. دوگمه‌کانی داخسته‌وه، گوج راهو به‌چالاک‌ی گه‌وره‌که‌چینک له‌ژووریدا ده‌ستی کرد به‌هاتوو‌چۆ. کلاوی له‌سه‌ر نا، خزی جوانکرد، عه‌تری به‌خۆدا و له‌په‌وه‌چاوی به‌براکه‌ی ده‌کرد. له‌ته‌ماشای تیز نه‌ده‌بوو. بی‌ری له‌وه‌ده‌کرده‌وه که: «نه‌گه‌ر من خوشکی نه‌و نه‌ده‌بووم، پینکه‌وه‌چهند مندالی جوانمان دروست‌ده‌کرد.» به‌لام له‌و فیکره‌شهرم گرتی و سوور هه‌لگه‌پاوه‌له‌بهر خزی‌وه گوتی: «خوایه‌ببه‌خشه.»

پاشان چهند کلۆ زوخالی هاو‌شته‌نینو ناگردان و خانوه‌که‌ی بخوردان و نیشانه‌ی خاچی کینشا.

له‌و کاته‌دا له‌مالی پاله‌وان میکینلس مه‌جلیسی به‌زم گه‌رم بوو. داوی نیوه‌رز (رینیو) سه‌ری خوار کرده‌وه و به‌کونی پاکیشی سارداودا ته‌ماشای ژووره‌وه‌ی ده‌کرد تا بزانی گالته‌چیه‌کانی باوکی له‌چه‌الدان.

میستبگری چه‌که‌کانی ده‌ره‌ینا بوو، چونکه‌به‌ری پنی ده‌سووتانه‌وه. هیندی جار خزی هه‌لداو‌یشت، سه‌ری وه‌به‌ری میچی ده‌که‌وتو خونین به‌لام‌لیدا ده‌هاته‌خواری. به‌لام هه‌روا به‌گه‌رمی کاری خزی دریزه‌پینه‌دا.

نه فهندي غيره تي هاتپوه بهر و سهري لن روت كړدېو. سهره كه چه له كهي برقمي ددها. كاپامبېس به سهريدا خوار بېزوه. گه لاني كه نكري به نېو چاوانه وه دهنوساند. چند هيلكه له دېزه دا ماپونه وه، بادكش بې خزانان خهريكېو به تونلكه وه بيانخوا. له گهروي ماپو چاوي له كالان دهر ده پېرېن. بېر تولدي فقير له قوزنيكدا خزي له پشت گوزاندا شارد بېزوه. لاقه لاوازه كاني لينك بلاو كړدېون و شنبله كهي هلدېزوه. قامكه كاني ده زاري دناو ده بېنانه وه دهرې. جاروبار تاوړنكي له هاقاله كاني ده دايه وه و سهريكي داده نواندو به هه واي گوزاني ده بگوت:

- كورينه بېه خشن ا بېوره پاله واني نامدار ا

رينيو له دېتني نه و گالته چپانه كه بې خوشي باوكي تاوا خزيان ره زيل ده كړد كه بېف خزشېو. له و سهري ژير زمين به چاو له باوكي ده گه را. پاله وان مات و بېنډنگ پالي وه دپواري دابو. ده شونېنكي نادېار را ماپو. شهراپ كاري تي نه كړد بو. نه سهر خزشېو نه قسمي ده كړد. ته نيا جاروبار لېوي خواره وي تاواژوو ده بېزوه و ددانه كاني دهر ده كه وتن. رينيو بزه ي هاتي و خوشي له باوكي هات و نه خلاكي وه حشي و بېنډنگ و به فېزي نه وي خوش گه ركه بو. له بهر خزه وه گوتي: «نه گه منبش پياو هام هه وام ده كړد. نه گه شو بكم ده بې به پياو نكي تاوا بې.»

خز له تاسو ده هاته دهر. كريت هاتېزوه سهر خز. كاندې شادو قوز خزي له بهر تېشكي هه تاو هه لختېو، زهره هه لنگه پاپو.

سي تاق پرده بو له خه لك. ميرو له كانيش پاش باران ده هاتنه دهرې. ژن و پياو بېز گه پان له مالان وه ددره كه وتن. گشتيان له مه ترسيه كي گه وړه رزگار بېوون. ماوه بديكي كورت قهر له بهر لاقبان زاري لينك كړد بېزوه، به لام به لوتفي خودا دوو باره ونك هاتېزوه و زيندو ماپونه وه. خا و خيزان ده گه پان و به هه لېناني كلاو سلاويان لينك ده كړدو به گرمي ده ستي به كتريان ده كوشي. نه و شوه نه ئېنكي نانا ساي دانېشتواني كاندې پېنكه وه ده لكاند. هه مو به خزه و ستي ته ماشاي به كتريان ده كړد. سه پري دهر پان ده كړد و ده تگوت قهت دهر پان نه دپوه.

له خانو به ري كلاو فهرنگي پاشا پېنچك له سهري ميدان گولي كړد بو. خه لكي كاندې ده ونستان و بزي عهتر و هه واي باسه فاپان هه لده مژت. ناخه كهي له گه پان ماندو ده بوون. له قاوه خانه ي (ليوني داس باهالاروس) داده نېستن. به ده ست لينكدان پېنخ خزمه تيان بانگ ده كړد. پېنخ خزمه ت به پېنخاوسي رايان ده كړد و شهري تالوئو يا ليمونادي گازداريان ده هېنا. منداله تورك بادامي سوزر و پوسته و چه پكه گولبان ده فروشت. رۇشېنه ،ژنه قولره شه كه به مه مكي داچزراو وملوانكه ي كوژه كهي شين كوليچه كاني خزي كه كاتي بولره زه كه له گه ل پېن و پال تېنكه ل بېوون و كزي كړد بونه وه به پېنكه نين و نازوه ده بگېران. خزي روو به رۇژ تاوا ددانه پان و سپيه كاني و چاره به مه كره كاني ده دره وشاند.

خه لكي كاندې له بهره خزه ده بانگوت: له و شانسه و له و به هه شته، نه و تا رو شېنه ش به كوليچه خزه كانيه وه. له هه مو لاهه خه لك ده گه بشتي. سي تاق به كراسي تازه ده رازاوه. تېشكېنكي نه رم و بنه وشي كه خز كاتي خزين بې پشت چپاكان به جيني هېنشتېو، روخساره كاني نارامتر ده كړد.

كام پياوي خه لكي كاندې بوو كه نيواره ي نه و رۇژه به لېباسي جيزنه وه نه هاتېنه سي تاق. كام

ژنی کاندی بوو که به کار هاتباپه و له قاوه‌خانه‌ی [لیونیداس بابالاروس] دانه‌نیشته‌او بادامی نه‌خوارده‌او قسه‌ی قزری نه‌کرده‌ایه و باوه‌شینې رانه‌وه‌شاند پایه. (چس‌گورگ) له گه‌ل (وانگلیوی) ده‌زگیرانی له رنگا گه‌بشتنی. کریسانتی له نینوه راستیاندا به سهری شانگراو ورومه‌تی سوروسپیاو کراو وه‌ک لاو به رنگادا ده‌رزی. خهم و خه‌فته‌تی لی دپار نه‌بوو. ماوه‌به‌ک گریا بوو، له خز چوو‌بوو، به‌لام نینستا هاتپوزه سهر خز له گه‌ل خوشکه زاو زاوای دواروژی هاتپونه گه‌رانی. خینسه‌ی له وانگلیوی ده‌کردو له خزشیان بزه‌ی ده‌هاتی و له دلدا ده‌پگوت: «من لهو باشترو جوانترم. لانی کهم شتینگ له مندا هه‌به که سهرنجی پیاو راده‌کیشی. به‌لام نه‌و به‌د به‌خته له نینگ و پینست به‌ده‌ر چپتر نه‌ه. چس‌گورگ له له‌شی نم ته‌شبه‌دا گزشتینگ نادوزن‌ته‌وه که تیزی بکا. به‌لام من میردم بز چیه؟ برام هه‌پمو پینوستم به هېچ نه‌ه!»

پاتروس مودیری قونابخانه‌ی سهره‌تایی به ورومه‌تی پر له ناوله به سپایی به‌ویندا تی پهری. نه‌و بز فیرکردن و په‌روه‌ده‌کردنی مندالان ره‌وشتنکی تازه‌ی له گه‌ل خزی هیناپوه کاندی. گونچکه‌ی مندالی ده‌نینو دوو لاداری پچوک ده‌ناو نه‌وه‌نده‌ی رنگ ده‌کوشی تا خوننی لینه‌هات. نانبتای کچی کاتی شوکردنی بوو به‌لام ناغای مودیر نه‌پده‌هینشت له مالی وده‌ر گه‌وی. به هېچ جور ناماده نه‌بووله باره‌ی زاوا وشه‌به‌ک بیسی. ده‌پگوت: «من نامه‌وی نه‌و پسایبانه بز مالی خزم رنگا بده‌م.» له هه‌ساری که‌له شیری نه‌بوو. کاتینگ پشپله‌ی من ده‌چوه سهریانی و به میاو میاوی عاشقانه کتکه‌کانی دراوسنی له خز کز ده‌کرده‌وه، پاتروس له دین‌ده‌رده‌چوو. وه‌سهر هاتی ده‌که‌وت و به به‌ردان پشپله‌کانی راو ده‌نا ده‌پگوت: «له‌عنه‌ت له جسنی ژن، نه‌وه که تزوی نه‌پده‌یت له کز مه‌لدا ده‌چینی.»

پاتروس له سینتاق رانه‌وه‌ستا. به‌لام چاوی ده‌گیران که به‌کی له شاگرده‌کانی خزی له گه‌راندنا بیسی. ده‌پگوت: په‌کیان ده‌گیرخا به داری گوزین گونچکه‌کانی هه‌لده‌که‌نی. چس‌گورگ دیتی و به ترسو له‌رزه‌وه بز ریز لینگرتن کلای بز هه‌لینا.

سهره‌که‌تلله‌ی دوکتور و ماریسلی خیزانیشی ده‌رکه‌وت. دوکتور به که‌یف بوو، کلایونکی ره‌نگا‌وره‌نگی له پاریس کریبوو. له سهری ناپوو. ده‌سته‌وانه‌ی ره‌ش و وه‌کازینگ به ده‌سته‌وه. به‌لام ژنه‌ه‌قبره‌که‌ی بز نه‌وه‌ی سهرنجی خه‌لک له سهر جله ناحه‌زه‌کانی لاهدا، سوروسپیاونکی توندی کردبوو. ژنه‌کان که ده‌یانیشی نینوچاوانیان لی تینگ ده‌ناو روویان لی وه‌رده‌گیراو ده‌پانگوت:

- نم سهره‌سه‌کوته چیه؟ ژنه‌تپوسه‌ماکه‌ری ته‌واوه! نه‌و کاره چیه دوکتور کردووه‌تی؟ بز له ولائی خومان که‌چینکی نه‌ده‌هینا.؟

له و ساله‌دا دو‌حاجی له‌کله‌ک هاتپونه کاندی وله سهرمناره‌به‌کی جوانی کلیسایه‌کی قه‌دیمی بیزانتی هینلا‌ته‌پان کردبوو. له‌و کاته‌دا که دوکتور له گه‌ل ژنه‌که‌ی به‌ویندا تی ده‌پهرین، نه‌وانیش له چومه‌که‌ی نه‌ویه‌ری زالم کینو ده‌گه‌رانه‌وه. نه‌وانه بالنده‌ی پیروز بوون، هه‌موو سالی له پایزدا هینلا‌ته‌ی خزیان له ژیر تاقی مناره به‌جی ده‌هینشت و به‌ره‌و مه‌که‌که بز لای خواری ده‌فرین تا بېن به حاجی و به‌هارانیش بز لای نیشتمانی خزیان بگه‌رنه‌موه. نینستا هه‌ر تکیان له په‌نا به‌کتر به زکی تیر لاقیان به به‌ر زکبه‌وه نووساند بوو، هندی هندی به سهر سی تاقدا ده‌فرین. نه‌وان ته‌نانه‌ت

چاریشیان لهو خه لکه گنژو زارپیس وچه قه سرزیه نه ده کرد که له ژیر بالی نه واندا ده خولانه وه. ده ریا تاریک ده بوو. دورگه ی (دیا) له رزخی ده ریا وه نه ده بینرا. شنه بایه کی وشک هه لیکرد و قزه بادراوی ژنانی سه بروکه ده بزوت. گشتیان باوه شینه کانیا وینکنا. پولنیک ماسیگری (مالتی) به لیدانی سه نتوری تاییه تی خزیان به ویندا تینه رین. مه له وانده کانی گواره له گوی، سنگی پانی تاو بردوویان ناواله کرد بزوه، له کاتینکا به ده نگی گر گورانیا ده گوت، بی نه وه ی سه رنج بده نه ژنه کانی کاندی راست بز له نگر گا رویشتن که له وی ژنه کانی مالتی له نیو تزوی ماسیگرتن و قه رتاله ی تاییه تی ماسیدا چاوه روانیا بون کوره لاو به جاریک غیره تیان هاتپوه بدر وه تاریکی ده ستیان له دهستی کچان ده دا. له کاتینکا روومه تیان سوور هه لکه رابوو، به تاسه وه ته ماشایان ده کردن. لایه ک چیاو لایه کبش ده ریا، له سه رده وش تاسمانیکی مه خمه ری که نه ستیره ی شهو، واته زوره به هه زار نازو نیو ناز سه مای ده کرد.

* * *

لهو کاته دا که ژن وپیاوی کاندی له سی تاق کو بیونه وه، تراساکی وه افاله کانی بز گولستان ده چوون. گولستان باخنیکی پان ودرین و به جی ماو بوو له ولای شاری کاندی. پریوو له داری هه نمیره کویلیکه و ورک وهاله. تراساکی ته نافیکی له پشتی خو به ستیوو. ماینولوس ماستراپاس شیشینیکی پچوک و ناندریکوس کراسوگنورگیس دارده ستینک و نیکولای کوری میستبگریش فیتفیتیه ی هینابوو. نیکولا گوتی: « نه گهر باوکی هات من فیتو لینه ده م، هه مووتان راپه کن. ناندریکوس پرسی: « پیت وایه (گولستان) له بهر ده رگا بی؟ » کیژی ناغا پارسکه واس ناوی گولستان نه بوو، به لام مندالان نه م ناوه یان لی نا بوو. چونکه کیژنک بوو جوانچاک و شوخ و شینگ و هه همیشه پنده کنی.

تراساکی گوتی: « نهو روزه کانی به کشه مز چهند تیتزلی ره نگاورنگ له قزه کانی ده بهستی وله بهر ده رگا راده وهستی. نیکولاتو فیتفیته کهت بده به من، تا نه گهر قه رار بی به سه ری دا بده ی، من ناگادارتان به کم. » غاریدا به زور فیتفیته که ی له نیکولا هه ستاند و گوتی: « تو ته نافه که به گره. سه رده سته منم، وانیه؟ که واهو فیتفیته ده بی به من بی. یالا با برزین. ا. » هه تا پتر ده چوونه پیش ماله کان پچوکتور و که متر ده بوون. لهو گهره که ته ریکه فه قیر نشینه، تینکه لاوی تورک و نه رمه نی ده ژیان. خه لکی نهو گهره که یا له ناشی گه ورده دا قاوه یان ده کوتا، یا هه مبالی و فده له بیان ده کرد.

نهو چوار که سه کاتینک له گولستان نیزیک بوونه وه هه نگاویان شل کرد و به بن دیواریدا لینی چوونه پیش. تراساکی له پیشه وه ده رزی. له پهر راهه ستا. گولستان خزی رازاند بزوه. نهواری سوور له قزه زه رده کانی به ستیوو، شوخ له بهر ده رگا ونستا بوو. بنیشتی ده جوو. تراساکی روویکرده هافاله کانی و به سپایی گوتی:

- منالینه وریا بن کچه که لیره به. هه مووتان ده بی پینکه وه ده ست به کار بن. من فیتو لینه ده م و خزی به سه ردا ده ده م. کهس له م ده ورو به رانه دبار نیه. ده بی هه ل له ده ست نه ده ی.

برنکی دیکه چوونه پینش. گولستان شوخ و شنگ له بهردمیان راوهستا بوو. سهبری دوو پشیلانی دهکرد که به میاو میاو سواری بهکتر دههون. چوار کچ رفین پشویان له سنگیدا ههپس کرد و خویان به دیوارهوه نووساند. تراساکی تهماشای نهو سهروسهبری کولانی کرلا، هالداریش دیار نهبوو. فیتفتهی به لیوانهوه ناو تینی توراندو خزی پینادا. نهوانی دیکهش به دواى نهودا. تراساکی ونیکولا ههریه که رانیکیان گرت. ناندریکوس شانیکرت و مانولیوس دهستی بهزاری گرت تا هاوار نهکا. ههموویان کیژه که یان گرتبوو نه یانده زانی چی لیبیکه. تراساکی گوتی: «بزه باخی. توندی بگرن له دهستان ده رنه چی».

به زه حمت گه بشته ده رگا ویرانه که ی باخی. هیندینکی دیکهش چوونه پینش. بهلام چونکه نه پانتوانی نه م باریه دریزه پین بدن، کیژه که یان له سر گزو گیا بهرله کرد. پاشان هه چوار دهوریاندا بوو تهماشایان ده کرد. گرنی نهواره سوره که کرابزوه. پرچه زیننهکانی به سر شانیدا بلاو بهرون. داوینی کراسه که ی هه لکشا بوو، رانی وه دهر که وتبوون. له ژیر سوخمه وه دلی لینی دهدا. کیژه که له پینشدا ترسابوو. پاشان که ناسبیوونی ده ستیکردبوو به هاواروچه ننگه پرچه. بهلام له سر گیا دریزیان کردبوو، به چاری نیوه به ستر او و نیگای شهیتانانه تهماشای ده کردن. نیکولا که به وردی تهماشای گولستانی ده کرد و نه یده زانی چیکا، گوتی: «باشه نیستا ده تانه وی چی لی بکهن؟»

مانولیوس پینشباری کرد: تفی ده روی که یین! تینکرا کچه که یان تفباران کرد. بهلام نهو کاره کولنی دانه مرکاندن. دلیان سارد بزوه، ناره حمت بوون. ده بویه بز نازاردانی رنگای دیکه بدوزنه وه. بهلام چ رنگایه ک؟ ناندریکوس داردهسته که ی هه لسوراند و گوتی با لینی ده یین. تینکرا خویان به سر دادا و ده گیانی بهر بوون. نیکولای به قهوه ت وه بهر پینلاقانیدا، نه مجار کیژه که ترساو ده ستیکرد به سزندن و هاوار.

تراساکی پینشباری کرد: تا ده خینکی وه بهر پینلاقانی ده یین. مانولیوس له کاتینکا نامرازی نه شکتجهی خزی نیشان دهدا گوتی:

- نه دی شیشه چکوله ی من له کونیه؟

نورهی نهویش دی، جاری با وه بهر پینلاقانی ده یین. هه چواریان که وتنه سهری وله سر پشت و زگ و پهراسوانی هه لده په یین. له نیو گیادا ده یان گه وزاند. هه موو جاری که راست ده بزوه له بهر ده ستیان راهکا، ده یانگرت و له عه رزیانده داو ده یانکوتا.

ناره قه یان کردبوو. پاش نه وهی له تفباران و لیدانی ماندوو بوون، نیت نه یانده زانی چیکه ن، ده ستیان راگرت. لایان واهوو که گرتن و له عه رزیانی بهس ده یی. چهند مانگ بوو نه خشی رفاندنی نهو کیژه یان کینشا بوو. نیستاش که ده یان بینی له بهر ده ستیان وه عه رزی که وتوه، چیژه یان لهو کاره نه ده کرد. هه موویان به سریدا خوار بهوونه وه و به قین و بیزاری تهماشایان ده کرد. تراساکی گوتی: «خوزیا چه قوزه کمان هینا بایه و به چه قز لیمانداهاو تهماشای نهو خونه مان کردبا که له بهری ده رزیشت. نیکولا گوتی:

«ده لبن چی من قه پالینکی توندی پیندا که م، پاروه گزشتینکی ته روتازه ی لی بیچرم؟»

تراساکی له خوشیان هاواری کرد و گوتی: «به‌لی ده‌بی وابه‌کین. هه‌موومان پینکه‌وه.
مانولوس گوتی: نا به نوره هه‌ر که‌س بز خزی.
تراساکی پینی چه‌قاند: نا... هه‌موو پینکه‌وه.
ترس به‌سهر کیژده‌که‌دا زال‌ه‌وو. بز رزگاری خزی چنگه پرچه‌ی ده‌کرد و هاواری ده‌کرد.
ناندریکوس گوتی:

له پیشدا ده‌بی ده‌ست و لاقی به‌ستین، ده‌تا له‌ده‌ستمان راده‌کا. نیکولاً ته‌نافه‌که‌ی کرده‌وه و
مانولوس شیشه‌که‌ی هینا ده‌رو ده‌ستیان کرد به‌ده‌ست و لاق به‌ستنی. له‌پر ده‌نگینکی توند و به
سام له‌لای ده‌رگای هاتنه‌ژووری باخ به‌رز به‌وه و به‌کینک گوتی: «ئهی سهرسهری ده‌به‌ره‌لا...!
هه‌موو ناوریانداوه. ناغا پاراسکه‌واس نبوه روت ده‌سته گه‌سکینک به‌ده‌سته‌وه له‌به‌ر ده‌رگای
باخ راوه‌ستا بوو. نه‌و رژی پینشو نه‌وه‌نده‌ی سه‌رو ریش تاشیبوون، هیلاک به‌وو. بریاری دا‌ه‌وو
رژی به‌کشه‌مز بنوی و به‌سه‌سینه‌وه. له‌شیرین خه‌و دا‌ه‌وو له‌پر گونی له‌هاوار و زیری کچه‌که‌ی
بوو. بی‌نه‌وه‌ی لیپاسی ده‌به‌ر کا هه‌ر به‌ده‌رینه‌وه ده‌ستیدا‌ه‌وه گه‌سکی و غاریدا‌ه‌وه کولانی.
کاتینک گه‌بیشتی نه‌وه‌نده‌ی له‌توانا‌یدا هه‌به‌وو نه‌راند‌ه‌وو گه‌سکی راوه‌شان‌د و گوتی:
- ئهی سهرسهری ده‌به‌ره‌لا. به‌لام له‌پر راوه‌ستا. له‌نینو منداله‌کاندا کوری پاله‌وان میکلیسی
ناسیبوو. له‌به‌ر خزی‌وه گوتبووی: «ها... پاراسکه‌واسی فه‌قیر! وریا به‌، کیشی بز خزت ساز
نه‌که‌ی!»

بی‌نه‌وه‌ی هه‌نگاونک به‌چینه پینش به‌گه‌سک راوه‌شان‌دن هه‌ره‌شهی لینکرده‌بون. تراساکی
ده‌سته‌ی کز کرد‌ه‌وو و گوتبووی:

مندالینه‌ها برزین... وه‌دوام که‌ون.
پاشان بانگی پاراسکه‌واسی کرد و گوتی: «هزی ناغا پاراسکه‌واس! به‌ده‌رگای باخی‌وه‌لاچوو،
تا نیمه‌تینه‌په‌رین. گه‌سکه‌کش فرنده‌عه‌رزی.
سه‌رتاشی (سیری) به‌قه‌سی کرد و گوتی: «زور باشه...»
تراساکی فیتدی کرد و گوتی: «مندالینه‌بز پینشه‌وه. نه‌و کا‌ه‌راهه‌خه‌لکی سپراهه‌مه‌ترسین.
چوار لوی رنگر به‌سه‌ر به‌رزی به‌پینش ناغا پاراسکه‌واس دا‌تینه‌په‌رین. تراساکی به‌قینه‌وه
چاونکی له‌کیژده‌که‌ی کرد که‌له‌عه‌رزی هه‌له‌سته‌وه و گراسی ده‌ته‌کاند گوتی:
- جارنکی دیکه‌به‌چه‌قووه‌دینه‌وه.»

خوا کاره کانی باش رنکخستوه. له هه وتوودا شەش رۆژ بۆ بەرنچوونی ژبان، رۆژنکیش واتە رۆژی هەوتەم بۆ بێرکردنەوه له خوا و خواردن و هەسانەوه. له رۆژی دووشەمەزۆه ژبان هاتەبۆه سەر دۆخی جاران. خەلکی کاندی که رۆژی پێش پاک و ئیماندار بوون و رۆژی بەکشەمزبان بە نوێ و تاعەت رابوارد بوو، ئیستا خوداو بوولەرزەبان له بێر برەبۆه و بە شینلگیری خەریکی کارو گاسی خزیان بوون.

خۆر سەری له ناسۆ هینا دەری. دەروازەوانەکان سێ دەروازە شاریان کردنەوه. جوتیاران بە هینستری بە بارەوه هاتنە ژووری. دەروازە لەنگەرگاش کراپەوه. هەمبالتو لۆتکەوان و سەوداگەر بەو دەرگا بەدا هاتنە ژوور. هەراو چەقەیی خەلک لەو مەیدانە دەنگی دەداوه. له مەیدانی شارێش هەرا و هوریا خەلکی کەر دەکرد. ماوه بەک بوو ناسنگەر خەریکی کاری خزیان بوون. جارچی شارە نیو کۆلتاندا دەگەراو بە دەنگێکی وەک زەنگۆله هەرای دەکرد که له قەسەبەخانەیی نێسماعیلیه گۆنلەکە بەک کۆژراوه تەوه گۆشەکەیی وەک رەحەتەلقومە. پەلەیی بکەن و بێگەنی دەنا نامینی.

له شەقامی گەوره، پێلاو دروو دوکانەکانیان دەکردهوه. وهستا کار لەسەر گورسی بەرز دانیشتن و بە شفرەیی تێو خەریکی چەرم بەرن بوون. هەرلەو کاتەشدا کێنکار و شاگرد له دەرهوهیی دوکانەکان بە ناسرازی خزیان خەریکی کار دەبوون. ئەوانە هەمیشە بۆرەبۆردن سەریان داویشتە سەر نەقوستانێک و با نەحەقێک که پەوندا تێپەرپاە. نازاریان دەدا.

له پێشدا پالەوان (ستیفانیس) پەیدا بوو. دەشەلی و خۆی هاویشتەوه سەر دار دەستەکەیی. خەبەریان داپوویە که شەوی پێشتر پاپۆزی پالەوان (باکومی) له سپراوه گەپووتی. هاتبوو سەری بەدا هەوالی یونان و پاشا پرسیار بەکار بزانێ که داخوا له بارەیی پێتۆلکانی گریتهوه بە یونان چ وتووێژیک له گۆریندا بە؟

ئەنجۆمەنی نەجاتی گریت که شەر و رۆژ جگە له نازادی گریت فیکری دیکەیی نەبوو، له سپرا دامەزرا بوو. ئەم ئەنجۆمەنە پارەیی کۆ دەکردهوه و چەکو قۆرخانەیی دەکری و چاوهروانی دەرفەت بوو. پالەوان ستیفانیس بە شەل شەل دەهاتە لای دۆستەکەیی که له نامۆزی بەگری و بێهاتە مەپخانە و لەوی له رووداوه کانی جیهان ناگادار بی.

بەکی له پێلاو دروه کار نەوانبتری ناگادار کرد. هەموو سەریان هەلێنا، بەلام گورج سەریان داخستەوه و بارەهەتیوون چوون دەبانوونی ئەو گورگەیی دەریا پەلامار بەدن که پێش دوو رۆژ بەک لەمۆی باش کونا بوو. چوکه پێی پێکەنێبوو. پالەوان بە سەریا نەپاندەپووی:

ئەیی سەر سەری بەرەلا، گالته بەمن دەکەیی؟ هیچ دەزانی ئەو لاکەیی من له گوی

سده تبهه؟ کهنگی و بز چی تووشی نهو روزه بوم؟ نهی کهری نه حمهق. که واپوو پیرسه تا بزانی! به داران وهریگه رابویه. وه ستاکه ی بز پاراستنی شاگرده که ی له جنگای خو نه بزوتبوو. به پیچه وانه گوتبووی: « ههفته پاله وان ستیفانیس! تو له راستیدا (میائولیس) ی (۱) کریتی! لینی ده.

کاتینک پاله وان ستیفانیس له پیش چاوان ونبوو، به کینک له وه ستاکاران گوتی: « کوپینه نهو پاروهی هه وه لئی فره گه روو گیر بوو. بز ددانیس زبانی هه بوو. » له پر (هاریلاتوس) ی کورت ه بالا به سمبلی به خه نهو هه لگه راره و ده ست به وه کازه وه ده رکهوت. خبیچ و خوار به رنگاوه ده چوو. وه کازی باریکی له پیاده رو ده داو کاتینک به پیش دوکانی پینلاو درواندا تی ده پیری، وه ستاکان ده ست له سهر سینگ راده بوون و سهریان بز داده نواند.

خه لکی کاندی له دلئی خویاندا له ناست هاریلاتوس هه ستیان به ترس و ریز ده کرد. منال به ترسه وه ته ماشایان ده کرد. ده تگوت هاریلاتوس ئینسان نیه، به لکو شتیکی نیوان ئینسان و شه تپانه. یان ده تگوت گیان له به رنگه له نیبو نه فسانه ی پهریان هاتوته دهو. جندوکینکه نالتون له ژیرخاکدا ده شارننه وه و به سهرهینزکی نه ناسراودا فرمان ده دا. چاری پیس بوو. نه گه رماوه به کی زور ته ماشای که سبکی کردها، کابرا رنگی به روانه وه نه ده ما. ده تگوت ماری به وه داوه... روزه نک کاتی تپه پر بوون به باخی نه رکانولده وله دا. چاو له دار لیمویه ک ده کا که گولی کرد بوو. له پر گه لانی داره که رینگ دین و سیس ده بن. پینلاو دروه کان مات و بیده نگ سهریان به رداوه تا نهو تی پیری.

به ک له وه ستاکان گوتی: « کوپینه وادباره نه م رو خه راهی ده ست پینکرده. له گه ل کهس گالته مان بز ساز نایی. نه دی نه فهندی و باریانیس به کویدا تپه ریون و بزر بوون؟ کاتینک موری دینو هه لپروزینن، دینو خیرا ناماده ده بی. کابراهک له دوروه ده رکهوت، به هه لکهوت باریانیس بوو. که وشدرو له خوشیان بز دپتنی پشتیان راست کرده وه. باریانیس گزویه کی مه فرقی به دهستی راسته وه و قهرتاله به کی پر له سه هزلی به دهستی چه پموره له گوشه ی مهیدانی ده رکهوت. به دهنگی به رز هاواری شه ریته ده کرد.

هه موو ده بانویست بز لاسا کردنه وه ی نهو وه ک سه گ بوهرن و وه ک کهر بزه رینن. پاشان بریاراندا که توئلکه لیموی پیندادهن و گالته ی پی به کن. به کینک له وان بلئی: « هزی ژنی! بلئی بزائم نهو مندالانه هه موویان له من؟ راسته که ی بلئی. چونکه من ده مرم. » پاشان به کی دیکه له و پهره وه وه لام بداته وه: « به لام باریانیس نه دی نه گه ر نه مردی چی؟ » نهو ده م تینکرا له قاقای پینکه نین به دن.

وه ستا کارینک رابوو به دهنگی به رز گوتی: « کوپینه گوی به نی. چونه نه ورز کارینکی دیکه به کن؟ کاتینک باریانیس به پیش نیمه دا تپه پیری، هه موو وا نیشان به دن که نابناسین. له جینی خومان نه بزووین. هیچ نه لبین. نهو شبت ده بی، که یفبکی جیسایی ده که بن. له گه لن؟ »

۱- میائولیس *Miaoulis* ده ریاداری نه ترسو نازای یونانی که فرماندهی هیزه کانی شورشی یونانی به دهسته وه بوو له شه ره کانی نازادی و سهره خزی دا. (وه رگبری ف)

- له گهلین... باربانیس ههروه گ هاواری ده کرد، نیزیکتر ده بزه و تهماشای دوکانه گانی ده کرد. تاوینک ونستا و چاوه روان مایه وه. خودایه ا یانی چی؟ بز کهس سهر بهرزو ناکا تهماشای بکن؟ بز کهس زار لینگ ناکاتوه گالته ی پی بکات؟ یانی وای لینهاتوه که تینه پهری و کهس فهرقی پی ناکا که نهو سه گه یا کهره یا باربانیسه؟ ناخ! کورینه ده شتینگ بیژن، من باربانیسم، ناتوانم، نه دی کوا نهو توینکه لیمزبانیه ده تانهاروشت؟ بینهنگی زالبوو. هه موویان مات، سه ریایان به سهر کاری خزدا بهردا بزه. باربانیس ترسی رنیششت. چاوه گانی مالبه وه و ایده زانی خهون ده بینی. گزوه قهرتالهی داناو هاواری کرد:

- کورینه بز خاتری خوا! قسم له گهل بکن. ئیوه خهریکن شینتم ده کهن، نهو بهز مه چیه سازتان کرده؟ کوا توینکه لیمزکان له کورن؟
کهس چاری لی نه کرد و کهس دهنگی له بهر نه هاته ده ر. باربانیس دهستی کرد به پارانه وه و گوتی:

- کورینه رهحم پی بکن! من نه وه تا لیرهم. ئیوه نام بیین؟ من که هیشتا نه مردووم. لاتی کهم شتینگم پی بلین تا دلنیا هم که نه مردووم.
هیچ خه برینک نه بوو. کهس له جینی خزی نه ده بزوت. باربانیس تووشی ترسینگی توند بوو. به ورته ورت گوتی: « بینگومان سبهر کراوه. مه رگ بیره دا تینه ریوه. نازانم پیلانو دروو مردون با من نه ماوم. نه ی هاوار له فریام که ون. ا»

گزوه قهرتالهی هه لگرت و رای کرد. نه ودهم ده ستیان کرد به پینکه نین. وه ستا کار له سهر چوار پایه هاتنه خوار و ده ستیان به دلپانه وه گرتبوو، هاواریان ده کرد: « بز پینشه وه باربانیس بز پینشه وه؟ شه قامی گه وره له بهر پینکه نین وه له رزه که وتبوو.

* * *

ئوسقوفی گه وره گوتی له دهنگی قاقای پینکه نین بوو، هه ستاو له سهر جینگا دانیششت. سه رمای ببوو. مجبوری کلیسا هاتبوو بیشیلی و به دهنی به تارهق دامالی. ئوسقوف پرسی:

- نه م هه راو هوریا به چیه؟ هه ر ده لینی هه ور ده گرمینی. نه کا دیسان بوومه له رزه هاتیی؟
مورتزوفلوس به رووگرزی گوتی: « پایه بهرز لام وایه پیلانو درون دیسان گالته به ره یوانگی فه قیر ده کهن. نه وانه بزچی شهرم نایانگری؟ ئینستا که وهختی گه مه و گالته نیه. ده بینی پایه بهرز؟ نهو شهیتانانه کاری نیمه یان وه دوا خست.»

ئوسقوف باسی ولاتی روس و شاری کینی ده کرد که چند سال لهو شاره دا راهیبی عیباده تخانه بوه. ههروه ها باسی به فرو گومبهزی ته لایی و کلیسا عیباده تخانه به کی ژیر زه مینی پر له (پیروز) ه گانی ده کرد و ده یگوت:

- مورتزوفلوس! تا نه وده سه ی رووسیا هه به مه ترسی. کومه لی ئورتو دوکس هه ر زیندو ده نی حکومت ده کا. ئینستا مه سیح په نای بز روسیا برده. روژنک به و چاوانه دیتم چله ی زستان بوو کاتی روژناوا مه سیح لبیاسینگی له چه رمی گای له بهردا بوو، چه کمه ی دریزی له پی کرد بوو. به ک به ک له ده رگای هاله گانی ده دا. به لام کهس ده رگای لی نه ده کرده وه. من له پشت په لجه ره وه

دهمبيني، چومه خواري ده رگام لي کرده وه. تا گه پشتمن هاوارم کرد ئه ي خوداي من! به لام ئه و ونه بو.

مجينور نيشانه ي خاچي کيشا و نالاندي و گوتي : «به لام من قهت نه مدبووه.»
نوسقوف له وه لامدا گوتي : «توش نه گهر به چيه روسيا ده ببيني. پاشان رووي له ديوار کردو خه وي لي که وت.

ئه و روزه به ياني پاشاش به رووگرزي له خه وه هستا بو. سي روزه بو که بفي سازنه بو. له پر ههستي کرد که پير بو. به و شهرته که روزه شه مزي رابردو له سي تا ق کاتينک له خانوي کلاو فهرهنگي خزي خه ريك بو قه ننه ي ده کيشاو گوني دابوه دهنگي ده هزل و زورنا، له نينو يونانيه کاندا چاري به ژنيکي جواني پرچ درزي ليو گزشتن که وتبوو، به جارنک عاشقي به بو. رووي کردبو سوله بمان قوله ره شي خولام و پرسبووي: «ئه و ژنه يونانيه سور پوزه کينه له وي راوه ستاوه؟»

- که يفت بي هاتوه ئه رباب؟ ئه و خه لکي کاند ي نيه. خه لکي (کروسونا) گوندنيکي دووري چيا بيه. به ک شه مزي رابردو شووي به کايامبيسي چه رچي کرده. کايامبيس ده ناسي که ده نگيني خوشي هه يه، هيندي شتت له پاره ي ئه وه وه بيستوه، له و ژنه گه ري.
- ناجسن وادپاره ژنيکي نه چيه!

- به لي ... ژنيکي نه جيب و زوريش نه چيه. ميزده که ي خه لکي ئيسفاکيا به.
پاشا سه ره که چه نه که ي راوه شانديبو، له بهر خزه وه گوتبووي: «نه جيب.. نه جيب! به لي نه چيه، چونکه من پير بووم. براي وه . به که سيني نه تواني زالم بي ژيان به کاري چي دنت؟ هه ر که سي رستي نه تواني بيکوژي، هه ر ژنيکي خوشي رست نه تواني ده ناميزي گري، ژيان فايده ي چيه؟ ناخر من چ پاشا بينکم، مردو شوز بپاته وه. کوا ئه و ده مانه ي که جه لادي خزم ده ناره گونده کاني يوناني نشين لاي ئه و بوک وزاواپانه ي که شايان ده کرد؟ سينيک به کيوه که له ده سه ره به کداو فېشه کينک به کوره که له ده سه ره به کي ديکه دا. نه وان ده بوايه له و دوانه به کينک هه لپوزن. به لام کي غيره تي هه بو که فېشه ک هه لپوزي؟ ناچار سينيوان هه لده بوارد. هه ر ئه و شه وه بوک به چاري به نه سرين و به جلي جواني بوک نيه وه له کاتينکدا نازيشي ده کرد، له رنگاره ده گه پشتي و له سه ر نه ژنزيانم داده نيشت. به لام هه يف که نيستا پير بووم...»
له و کاته دا پاشا رووي کرده خولامي ره ش و به چاو ليداگرتن پرس:

- تو ده لني چي سوله يمان؟
- ئه رباب هه ر واپزانه نده ديوه. ئيمه نيستا له کريت ده ژين. له وانده به تووشي ده رده سه ري بين. به هه ناسه هه لده کيشي، ده ته وي ژنه هه رمه نيه که ت به بينم؟

ماروسيا... ژنيکي هه رمه ني بو له کاند ي هه موو که س ده يناسي. ته نانته گوزانيشيان به هه لپه ست بو. ميزده که ي هه رمه نيه کي هل نه ستوري چوار شانه بو. دوکاني له نيزيک له نگه رگا بو. ته واري روزه قاوه ي له ناونکدا ده کوتا. هه موو گه ره کي به عه تري قاوه بوندار کرد بو. نه ونده ي قاوه کوتا بو باسکي به قه د راني لي هاتبوو. ده يتواني به مستينک ديوار به رووخيني. ماروسيا ژنيک بو ورديله، قوله خره، دمو چاونکي ناخه ز، سمتينيکي نه ستورو دا که وتو. کاتينک

به رنگادا ده‌روزی، به راست و چه‌پدا به‌لادا ده‌هات. بزنی توندی ماینی به‌فالی لینه‌هات. نهو بزنه کاتی شو هدرزه‌کاری له دوروه به‌ لای مالی نهو راده‌کینشا. ماروسیا له بهر ده‌رگا راده‌وه‌ستا، دوگمه‌کانی تا نیوهی سوخمه‌ی ده‌کرده‌وه. کولمه‌ی توکن و خه‌تینکی سه‌وزی به‌ سهر لپواندا هاتپوو که هه‌میشه چه‌نددلزپه نارقه‌پان له سهر بوو. به چاری خومار و بزه له سهر لپوان چاره روانی ده‌کینشا. کاتینک شو داده‌هات و میزده‌که‌ی له بهر هیلایکی ده‌نوست، ماروسیا ده‌ست به کار ده‌بوو. ماچ و موجی به خه‌روار ده‌فروشت. کابرای میزدی به ژووری پچوکی په‌نای پرخه‌ی ده‌هات. ماروسیا ده‌رگای ژووره‌که‌ی ده‌کرده‌وه، چونکه پینی خوشپوو کاتینک له گه‌ل پینگانه‌ی تورک و مه‌سیحی و جوله‌که و ندرمه‌نی وه‌ک لام نه‌لفلا لپنک ده‌هالا، میزده‌که‌ی له په‌نا خو هه‌ست پینی بکاو له ترسان پله‌روزی.

هه‌موو جاری که پاشا خه‌مگین ده‌بوو، یا سه‌دری نه‌عزم سه‌رکونه‌ی ده‌کرد، سوله‌یمانی قوله‌ره‌شی به‌دوای مارسیاداده‌نارد.

سوله‌یمان جاریکی دیکه‌ش پرسیبووی: «ده‌ته‌وی نهو ژنه هه‌رمه‌نیه‌ت بز بینم؟» پاشا به‌ توره‌ی تفینکی له عه‌رزی کردبوو، گوتبووی من ژنم ناوی! با نهو جندانه برزن و ون بن‌لی‌یان بیزارم. شینست سال کاتی خوم له‌گه‌ل نه‌وانه به‌ فیروز دا. بزیه هه‌ناسه‌م هه‌لکینشا که پیر بووم، ده‌ولته‌ی وه‌سمانیش پیر بوو. نیتر هه‌چمان نرخیکی نه‌وتزمان نه‌ماوه. گوتت نهو ژنه ناوی چیه؟

- گاروفالیا

- مردوو شور بیبا. سوله‌یمان دلم زور ته‌نگه. نهو شو بار‌بایان‌بسی شه‌ریه‌ت فروش بیننه‌ تیره. به‌ نه‌فه‌ندیش بیژه بلا بیت. پنیوستم به‌ هیندی گه‌مه‌و پینکه‌نین هه‌یه.

پاشا قه‌ننه‌که‌ی وه‌رگیترا بوو، سووتوه‌که‌ی له سهر به‌ردینک خالی کردبوو. پاشان به‌ سرته و له ژیر لپوانه‌وه که خولامی ره‌ش نه‌بیبسی، گوتبووی: مه‌زنه‌تی و شور بوونه‌وه. خوا له گونا‌هانم خوشی، لام وایه وه‌سمانی به‌ره‌و فه‌وتان ده‌روا، ۱»

پاشان به‌ ده‌نگی به‌رز گوتبووی: «هزی سوله‌یمان ۱ قه‌ننه‌کم بز تینکه‌و پینده‌نگیش به‌ ۱» سوارینک به‌ ریشینکی تزه‌له‌ی ره‌ش و بیچمینکی وه‌حشی‌یه‌وه له کاتینکا پینچه‌که‌ی هینا‌پوه سه‌و برزیان ده‌رکه‌وت. قامچیه‌کی له ماینه‌که‌ی داو وه‌ک تبر له وی تینپه‌ری و له ده‌روازه‌ی لازاره وه به‌ره‌وچومی رکینی لیندا.

پاشا به‌ توره‌ی پرسى :

- سوله‌یمان نهو کافره کی‌یه که وا راده‌ه‌ری؟ وادپاره زور به‌ خزی ده‌نازی. پینشتر له کوی دیومه خولامی ره‌ش چاری ده‌سوار به‌بوو که پاش تینپه‌ر بوون له ده‌روازه‌ی شار له ده‌رویه‌ری بورج و قه‌لکان رمبازی ده‌کرد.

پاشا قه‌ننه‌که‌ی راوه‌شا ندوگوتی: «هزشت له کوی به‌ سوله‌یمان له گه‌ل تو قسان ده‌که‌م!» - پرسیت نهو سواره کی‌یه؟ بز پاره‌که‌ت له بیر نیه؟ له بیرته که نوری به‌گی هاویشته‌وه سهر بانى. تو بانگت کرده کوشکی خزت، به‌لام بز پینه‌ کردنی کاره‌که‌ی خزی ته‌نانه‌ت لپویشی لپنک نه‌کرده‌وه؟ به‌ لام له کاتی رویشته‌ندا نه‌رده‌ی پلیکانی گرت و به‌ کاوه خو هه‌لپکه‌ند.

- ناخ زانیم! پالەوان میکینلسه . ئەوەی گوت و تاونک بێدەنگ بوو. پاشان گوتی :
 - گوی بگره سوله‌پیمان ١ رۆژنک تو دەبێ لەم سێ تاقه و له پینش چاوی هه‌موو کەس به
 تورک و یونانییه‌وه دەست و په‌نجهدی له‌گه‌ڵ نەرم بکە و پشتی له‌ عەرزى بەدی. تەنیا لەم
 رینگاپه‌وه دەکرێ له‌ شه‌ری ئەو نه‌جاتمان بێ. تینگه‌پشتی ؟
 خولامی ره‌ش ته‌ماشای ده‌ریای ده‌کرد سه‌په‌لکه‌ی چاوی زرد هه‌لگه‌را به‌وون و خه‌تینکی سووریان
 که‌وتبۆیه. وه‌لامی نه‌داوه.

پاشا ئیشاره‌ی کرد ده‌هزلو زورنا بێدەنگ بوو هه‌ستا که‌ به‌وا. جارنکی دیکه‌ش رووی کرده
 قوله‌ ره‌ش و گوتی :

- ئە‌ی ره‌شی له‌عنه‌تی، به‌زانه‌ نه‌گه‌ر تو‌ش له‌و کافره‌ به‌ترسی، ئیتر هه‌ساجمانپاکه‌، پاشان
 بێدەنگ بوو. له‌و سێ رۆژه‌دا تەنیا بیری له‌و ژنه‌ سوور پۆشه‌و له‌ ده‌وله‌تی وه‌سه‌مانی کرد بۆوه.
 ئە‌وی رۆژی به‌یانی به‌ شینواری له‌ خه‌و را‌په‌ری. خه‌ونینکی ئالۆزی دهبوو. له‌ خه‌ویدا دوو
 جانه‌وه‌ری درنده‌، واته‌ پالەوان میکینلس و سوله‌پیمانی قوله‌ ره‌ش، له‌ نینوه‌ راستی مه‌یدانی تینک به‌ر
 به‌وون. هه‌ر دووکیان سه‌ر تا پێ رووت به‌وون. له‌شبان چه‌ور کردبوو، هه‌ریه‌که‌ی به‌یورنکی به‌
 ده‌سته‌وه‌ بوو. گشت خه‌لکی کاندی له‌ ده‌وریان کۆ به‌هۆه. خاچه‌په‌رسته‌کان له‌ لای هه‌تاو وتورکه‌کان
 له‌ لای نیسی و‌ستا به‌وون. ته‌ماشایان ده‌کردو که‌س لێوی نه‌ده‌هزوت. هه‌موویان بێدەنگ و
 بێهه‌نگ چاریان له‌ مه‌یدان به‌ریبوو. پاشا له‌ بن خه‌نوه‌ تینکی ره‌نگ سوور دانیشته‌بوو، لاقی هاریشته‌بوو
 سه‌ر لاقی و دلی وه‌ک گه‌لانی دار ده‌له‌رزی. چونکه‌ به‌ خه‌یالی خۆی له‌ ناخی ده‌روونییه‌وه‌ ده‌نگینکی
 ده‌به‌ست که‌ ده‌بگوت : « نه‌گه‌ر پالەوان میکینلس پشتی هه‌ریف له‌ عەرزى به‌دا ،وه‌سه‌مانی کاری
 ته‌واوه‌. نه‌گه‌ر خولامی ره‌شیش پالەوان له‌ عەرزى به‌دا، خاچه‌په‌رستی پینچراوه‌ته‌وه‌. »

هه‌رتک ده‌پان نه‌راند و بێ ته‌مان شه‌ریان ده‌کرد. زه‌وی له‌ ژنر قاجاندا ده‌له‌رزی. قوله‌که‌کان
 پر له‌ خوین ده‌به‌وون. ته‌واوی شار وه‌له‌رزه‌ که‌وته‌بوو. رۆژ ناوایو تورک و مه‌سیحی له‌ تاریکاییدا
 ونبون. پاشا بێجگه‌ له‌و دوو درنده‌ خوینخۆزه‌ که‌ ده‌پان نه‌راند ، له‌ عەرزى ده‌گه‌وزین و
 هه‌لده‌ستانه‌وه‌ و گۆشتی له‌شبان به‌ ته‌وران له‌ت له‌ت ده‌بوو، هه‌چی دیکه‌ی نه‌ ده‌به‌ینی. پاشا
 وه‌له‌رزه‌ که‌وت و له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی :«ئه‌لا، ئه‌لا، ئه‌وه‌ خه‌ون ده‌به‌ینم! هه‌ر ئیستا هاوار ده‌که‌م تا
 له‌ خه‌و را‌په‌رم. نامه‌وی کۆتایی نه‌و شه‌ره‌ به‌بینم!» وه‌خه‌به‌ر هات. ئیستا به‌ گه‌ژو مۆنی له‌ سه‌ر
 دژه‌گی نه‌ستوری خۆی دانیشته‌بوو فیکری هاوارنکی ده‌کرده‌وه‌. ده‌ستی لینگدانو سوله‌پیمان هاته
 ژووری پینی گوت: «به‌چو پالەوان میکینلس به‌ینه‌ ئیتره‌! »

خۆشی نه‌به‌دەزانی به‌چی پالەوان میکینلسی هانگ ده‌کا. فیکری کرده‌وه‌ : «کاتینک به‌ینه‌ ئیتره‌
 ده‌به‌بینم. له‌وانه‌ به‌ قسه‌ی له‌زاری خۆی گه‌وره‌تر به‌ من به‌لی. نه‌رده‌م توره‌ ده‌بم و به‌ریاری پینوست
 ده‌ده‌م. له‌م ولاته‌دا پاشا منم. من ئیجازه‌ ناده‌م کاتینک دانیشتم و گویم داوه‌ته‌ موسیقا، ئە‌و
 کافره‌ به‌ سواری نه‌سپ به‌ به‌ر چاوی مندا تی په‌ری.»

خولامی ره‌ش سه‌ری خوراند و گوتی :
 - پالەوان میکینلس نه‌ریاب ؟ به‌لام به‌ستومه‌ ئە‌و ئیستا له‌ ساردخانه‌ی خۆی له‌ گه‌ل گالته
 چه‌یکانی خه‌ریکی به‌زم و شه‌راب خواردنه‌وه‌یه‌.

- شەراب دەخواتەوه ؟ شەراب خواردنەوه که بیانو نیه. پینی بلنی گیرنەهین بێتە نێره. خولامی رەش نەیدەویست بچی. دەنگی نەرم کردەوه و گوتی: «شەراب تۆ دەتەوی ولات توشی شەرو کوشتار بکە؟ چما ئەمەرت لە قوستەنتەنەوه بۆ هاتەوه؟»
 پاشا هەرتک دەستی بە لاسەریهوه گرت و بە نارەحەتیهکی تەواو گوتی: «بۆچی ئەوهی بە من دەلینی؟»

- لە بەر ئەوهی ئەگەر پالەوان میکینلس جوابی کردم و گوتی نایەم، تۆ ئەو دەم چەدەکەهێ؟ ناچار سەریاز دەنێری. ئەویش وەک هەموو جاری دم و لوتیان دەشکینێ. ئەو کاهایهکی رەشۆکی نیه، بە تاپیەت ئەگەر ئارەقی خوارد بێتەوه. ئەو بومە لەرزەیه. لە بێرتە پارەکه سەر خۆشپوو، دەبویست بە زۆر دەرگای لەنگەرگا بشکینێ؟ تۆ ئەگەر بە دزیش بیکوژی، کەرت بەک پارچە دەبێتە ناگر، که واہوو باشتەرە ئەرپاب وازی لێ بێنی.

- لەوه گەڕنم چونکه ملهپوره، له وێتر گەڕنم چونکه نه جیبه. که واہو من چ پاشایینکم؟ پاشا ماوه یەکی زۆر لایەنی لە بارو نالەباری مەسەلەکەهێ هەلسەنگاند و لە بەر خۆیهوه گوتی: «ئەگەر ئەم دورگە لەعەتیه ناگر بگری دیسان لە رۆژ هەلانتەوه پاشای تازه بە لەشکر و تۆپ و تفەنگەوه دەگاتە نێره. ئوروپاییهکانیش خۆ تێهەل دەقوتینن، مردو شۆر بیانبا! عەیبی کار هەر ئەوه نیه، بەلکو خۆشم دەکەومە گیره و کێشەوه... ناخرەکەهێ بە تۆرەهێ دەستبکی بە سمیلی داھیناو گوتی: «که واہوو برز قاوه یەکی سەر بە قەمیاخ بێنەوه قەنەکه شەم بۆ تازه کەوه، رەشی ناجسن!..»

خولامی رەش گوتی: «ئەدی پالەوان میکینلس پاشا؟»
 وازی لێ بێنە مردوو شۆر ببیا!!

* * *

لەو سەعاتەدا که پاشا باسی پالەوان میکینلسی دەکرد، ئەو دەپروانیە تیشکی هەتاو کە لە کولانەهێ ساردادەوه هاتبەو ژووری. مێزەرەکەهێ بەر بېزوه سەر شانی و نینو چاوانی تاوردوی که شەهەقی خۆر لینی داہوو بریقەهێ دەدا. ریش و سمیل و قۆه کانیشی هەر بریقەیان دەهات. چاوه خرو رەشەکانی راست دەپەنجەرەهێ سارداد بیریوو. تەواوی شەو چاوی لێک نەناہوون. سەیری دەکرد، گونی دەداہی، دەپخواردەوه، جاروبار کاتێک دلێ هەلدەچوو بە توندی بە سەریدا دەپگورانکە هیندی بێتەوه. لە بەر خۆیهوه دەپگوت: «بۆچی وام لێهاتەوه؟ ئەو هەموو شەرابەهێ دە ورگم دەکەم، فایدەهێ چیه؟ لە لایەک دەچیتە خوار و لە لایەکی تر دیتەوه دەر...» سەر خۆش نەدەہوو. شەراب کاری تێ نەدەکرد. لەم پارەوه هەستی بە غەپەهێ دەکرد. جاروبار راست دەبۆه بێ ئەوهی بەلەرزێ بە ژێر زەمبندا دەهاتو دەچوو، دیسان لە جینگای خۆی دادەنیشتەوه. رقی لەو کەسانە هەلدەستا که بە لادا دەکەوتن و وەک سەر خۆش دەدان و دەرشانەوه و لیباسیان پیس دەکرد، یا وەک منالان دەگریان. رۆی کردە بێرتولدو گوتی:

- گوتت ئەو ژنە ناوی چوو ؟

- دیزدی مونا.. پالەوان دیزدی مونا. ئەو شازادە خانمە لە گەلانی گول ناسکتر بوو. راستی که سروشتی نادەمیزاد چیه؟ پرچەکانی وەک تاجی مەلەکه لە دەوری سەری دەهالاند، خالینکی

جوانیشی له سەر کولمهی بوو...
بیرتولد سەبارەت بە زولف و خالی سەر گۆنای هێچی نەدەزانی، هەر خۆشی گەرەک بوو که
ئاوایان باس بکا.

- باشه ... درێزوی پێ بەهه

بە کورتی پالەوان، ئەو شازادە خافە بوو بە ئەڤینداری بەرپەزینکی پیر که لاقی ناحەزی
هەبوون. بەلام پیاو هەق بەلی مرۆڤینکی رەشیدرو نازا بوو. تۆ پینت وایه ئەو کارەساتە چۆن
روویدا؟ زۆر سادە! تەنیا شەونک ئەو کۆنە سەربازە، چیرۆکی ژبانی خۆی بە درێزی بۆ شازادە
خانم گێڕایەوه. لەو هەموو بەلای موسیبه تەدی که بە سەری هاتبوو، شازادە خانم ئەوەندە خەمبارو
نارەحەت بوو که بەگریانەوه خۆی دەنامیزی هاویشت و گوتی: «رەشی من نارەحەت مەبە،
خەفەت مەخۆ، من دەتلاوینمەوه و بەزەت دینمەوه سەر لێوان.» بیرتولد راوەستا و پیاڵەکی تا
سەر لێوان پڕ کرد و هەناسە بەکی هەلکینشا.

پالەوان مێکینس گوتی: «دەدی .. درێزوی بەدیە»

بیرتولدو سەری هەلکراوند تا رووداوەکی بەتەوه یادو گوتی: «پالەوان بچۆرە. زەینم
پەرنشانە.. پاشان کارەساتینکی سەیر قەوما. ئەوان ئیتر لە ڤینیز نین. بە سەفەر چۆنە قیبرس.
لام وایه بوونە ژن و مێرد. لێرەدا ئەفسەزینکی سپی پینست بە سەر شانی تەلایینەوه دینتە
مەیدان.. پاشان... ناخ.. لە بیرم چۆتەوه لەم نیویدا دەسەر بە کیش هەبوو...»
- دەسەر؟ .. وادیارە قسان دەپەزینی..

- نا.. نا، پالەوانی بەریز، نا.. من ورنه ناکەم.. دەسەر بەک.. بەلی دەسەر بەکی بە راستی.
بەلام دەبی ئەو دەسەر بە ژاراوی بووی یا جادوو. من راست نازانم، ناخرەکی کاپرای بەرپەر لە
ئێرەبیان شینت دەبی. شەونک... بۆ لە بیرم نیه.. بەلی شەونک دەسەری لەسەر زاری دزەمونا
دادهنی و ئیدی...

لێرەدا بیرتولدو دەستی کرد بە گریان، دەسەری خۆی دەرھینا تا چاوه بە ئەسەرنەکانی پێ
بەسرنەوه و ساواری کرد و گوتی:
- ئیدی ئەوی خنکاند.

چوار مەستەکان که گرنچکەیان بۆ بیستنی چیرۆک شل کردبوو، لە قاقای پینکە نینباندان.
پالەوان تینکچوو، هاواری کرد: بێدەنگ! پاشان رووی کردە بیرتولدو و گوتی:

- خەتای تۆ نیه. خەتا لەمنه که واسونال پینچم کردوو. سەری قورسی و دەپواری داو چاوی
لە سەر بەک دانان و لە دلی خزیدا گوتی: «ئەو بەرپەرە هەقی بوو، چەندە کارینکی باشی کردە»
لەو کاتەدا گالته چیهکان چاره رەشی دزەمونا یان لە بیر بردبوو. مێستبگری گوتی:
- مەگری بیرتولدو چکۆلەکم، مەگری. ئەوانە چیرۆکن، لە کاتینکا ئینە مرۆڤی بە راستین و
هەین. باکینش! تۆش پەنجە بەک لێدە، بەری پینم بۆ سەما وەخرو کەوتو.

گیتاریش دەتگوت سەر خۆشە. زەنگولەیی بە خۆزە هەلایە سببوو، سەری هاویشتووە سەر
ئەژنۆکانی باکینش. وەک ژینکی بەراستی و تازه بوو کینک هەلە بەزی. کاپامبیس بە بیستنی
ئاوازی هەناسەیی هەلە کینشا. ئەویش لە بەر شەراپی سەری قورسی هاویشتە سەر دەستەکانی و

دهستی کرد به گزرائی « نمان نمان ا »

نهفندیس به سدری که چلهی و به ورگی هلمسای به شراب ر گزشت بهراز، به ههوی نهو
چه پلهی لیندهدا. هیندی جار له پر راده بوو شانی میستیگری دهگرت و خولینکی دهدا. له دلی
خزیدا دهیگوت: « مردو شور خهم و خهفدت بهری! مردوو شور پاکی و عیبادهت بهری. »
مستیگری له بهری دهپاراهه و دهیگوت: « وهره نهفندی ببه خاچپه رست، تا به سواری
بهرازی بچیه بههشتی. »

نهفندی تورپه دهبوو یگوت: « ناکورینه، من ناتوانم ببه خاچپه رست. من تورک هاتومه
دنیاو به تورکیش دهرم. »

هیلکه کانیان هه موو به توینلکه وه خوارد بوو. پاشان پالنهوان میکیلنس به مستی دیزه به کی
شکاندو له تکه سواله تهکانی به سدردا بهشکردن. بیرتولدو بهشی خزی وهرگرت و له ترسان چوو له
سدر چه لهننگیک دانیشت، کریتیه کان له تکه سواله تیان به دان دهشکاند و دهیانجوت. دهیانکرده وه
به قور و پاشان به پینکه نینه وه قوتیان دهدا. بیرتولدو به سدریاندا خوار ببزوه و به سدر سامیه وه
سهری دهکردن. ناخره که ی تینگه یشت که سی جوره ناده میزاد همن. نهوانه ی هیلکه ی پاکراو
دهخزن، نهوانه ی هیلکه به توینکلوه دهخزن، نهوانه ی هیلکه به توینکلوه دهخزن، سواله تیش
دهخزن، نهوانه ی دواپی پنیان نیژن کریتی...!

بیرتولدو له ده رگای سارداو رامابوو، له بهر خزیه وه دهیگوت: « ناخ، ناخ، نهی کزنت
ماتراوینو بز هاتویه نیره؟! » لای بهیانی هه موو که وتبوون. هیندی پرخه یان دههات. هیندی دهیان
نالاندو دهیانویست پرشیننه وه. بیرتولدو رشابزوه سوک بیوو له ناو دهگهرا. زارو سهروچاوی شوشت
و خزی له شنبله که ی وهر پینچا، وه ک داعبایه کی پهرو بالی ته پ بووین له قورینیک مات بوو،
خهوی لینکه وت. تهنیا پالنهوان میکیلنس ههروا قیت ونستا بوو. تا گهرووی شهراپی خوارد بزوه،
بهلام به زهینیکی رووناک. ههروه ک به رزوو بی، له پشتی په نجه ره وه به چاوی زهق ته ماشای
ههلاتنی خزی دهکرد.

کاتینک شه به قی بهیانی له سارداوی دا و بهرماوی خواردن و شهراپی رزاو ورشانه وه ی
دهرخت، پالنهوان رووی وهر گنرا و ته ماشای پینچ که لاکمی که وتوو کرد، ده تگوت بز جاری ناخره
دهیانبینی. له بهرتووره یی و له بینزاریان دلی تینکچوو، گونچکه ی هه لخت. ژنه که ی له هه ساری
ناوی له چالوی هه لده کینشا. که له شیره کاتی نه م دهورو به ره ده یانخویند. هه لاو بگری ناده میزاد و
ولاخان دههات. ده ریای خروشان له دووره وه دهینه راند. ماینه که ی له هه ساری ده یحیلاند. دهنگی
حیله ی ماینه که ی وه ک ناوی روونی کانیاو له حهوا ده له رزیه وه. پالنهوان ههستی کرد که دلی
سووکتتر بوه. له بهر خزیه وه گوتی: « نیتتر من بینجگه له ره فبقایه تی نه سپان چیزه له هیچ شتینکی
تر ناکم. ناخ.. خوزیا دانیشتوانی دورگی کریت تهنیا جانه وه ری درنده وگورگ و بهرازده بوون.
بهراستی ناده میزادی ره زیل و بینمانان. هه موویان وه ک بیجیجه خانم وان »

له جی ههستا، خزی له بهریدک کینشاه و ته قه ی له نینسکانی هینا. پاشان نوکه لاقینکی
گه یانده دزستهکانی. شهراپی پیندا کردن و به سدریاندا گورانندی و گوتی: « رابن. رابن و کار
بکه ن.. »

ئەو بەزم و خواردنەو لە تەواوی ئەو شەو ورژەداو شەوی دواییش درێزەوی هەبوو. جاروبار کاتینک یەک لە ئارەقحۆرەکان خۆی رانەدەگرت، پالەوان قامچیکەکی هەلە سوراندا. کاریتوس هەمیشە لە هاتووچۆی هینانی خواردنی تازه دابوو. ئەفەندی و بېرتولدو لێکدا لێکدا لە پیش یەکتریان دادەناو پێیان سەیر بوو کە لە شارنێکدا دەژین و یەکتریان نەناسیو.

بېرتولدو لە گەل لێدانی سینتار بە ئەفەندی گوت: «لێدانی سینتارت فیر دەکەم تا خەم و خەفەت نەمینی و بتوانی بە تەنیا بە کۆلانادا تی پەری.»

ئەفەندی گوتی: «بېرتولدوی خۆشەریست. منیش فیرت دەکەم کە چۆن خۆت لە بەر ئاگر رابگری..»

ئێتر جەنابی کۆنت لە نیو کریتیەکاندا خۆی بە بێگانه نەدەزانی. تەنانەت خۆشیشی دەویست و هەر ماچ بوو بەسەروریدا دەباری. تەنیا لە پالەوان میکێلس دەترسا. ئەو (زانستی) یە دلتهره کاتینک دەویست گالته بکا، گەرۆوی دەگیراو یەک وشە بۆ نەدەهات. جارێک رووی کردە پاکیش و گوتی:

- ئاغای پاکیش! تۆ هیچ دەزانی کە ئێمە لە راستیدا ئینسان نیین، بەلکو هونەرماندین. هونەرماند، جورەمەلاتیکەتیکە بەلام مەلاتیکە تەواو نا، بەلکو وەک فرشته دەچین. بۆ ئەوەی باشت تی بگەیبینم دەئێم هەولە حەیانان. وەک کەر و هیستر و پاشان ئادەمیزاد، دوایەش بەرزتر لە ئادەمیزاد هونەرماندین، هەورازتریش لە وان مەلاتیکەتن. ئێمە ئاغای پاکیش هونەرماندین.

- باشە.. پاشان؟

- باشە.. ئێتر لە بېرت نەچی کاتینک مردی گیتارە کەشت لە گەل خۆت بینه. منیش کاتینک مردم سینتار لە گەل خۆم دینم. ئاخ پاکیشی خۆشەریست، چ دەبوو ئەگەر پێکەوه مردباین؟ هیچ دەزانی کە فرشته کانیس چەنگ و سینتار لێدەدەن. ئەو دەم دەچینه دەرکی بەهەشت و بۆ سەرۆکی هونەرماندەکان کە خەلکی هەرەمە چونکە دە موسیقا ناگەن بە زمانی رەمەکی خۆیان پێی ئیژن (خوا) سازو ئاوازیکی حیسابی بە رێو دەبەین. من گۆرانی بن بزیو دەئێم و تۆش بە چەنگ هەوای دلتهر لێدەهەوی. تا سەری سەرۆکیان دەرکەوی و ئێمەش بەریتە ریزی سازو چنگ لێدەرانی خۆی.

پاکیش پێکەنی و گوتی: «ئەو قسانە چیه دەیانکە؟ چما مرز بی دەست و قامک دەتوانی چەنگ و سینتار لێ بەدا؟ تۆ دەزانی کە دەست و قامکی مرزف لە ژێر خاک چی یان بە سەر دی؟»

کۆنت لەو کاتەدا کە خۆی دە شنیل وەر دەپینچا گوتی:

- بێدەنگ بە بێچارە! لە ناخافتنی تۆ موو لە بەدەنم راست دەبنەوه. تۆ پێت وایە ئەو دەستانە ی چەنگیش لێدەدەن لە ژێر خاک...؟

- بەلێ پیرە میزدی مامانی.. بەلێ ئەوانیش دەرزن. مېستېگري که پيالەکانی پر دەکرد، هاواری کرد:

- کەواپوو کورینه تا ئەو کاتە دەست و گەرۆمان هەیه بخۆینەوه. راستی پاکیش، ژنەکان چۆن؟ کرم ئەوانیش دەخوا؟

- بەلێ.. ئەوانیش...

- نه گهر وه ک روژیش جوان بن ؟

- به لئی .. پالنه وان میکینلس بیرو رای تو چیه؟

پالنه وان توره بوو، نینو چاوانی تینک نا و گوتی:

- باکینش تو چه پلندی لیده و توش میستیگری سه مایه بکه. نینو دوو کهس زمانتان نیه

- به چاوان .. پالنه وان . میستیگری رابوو، ده تگوت هر نه وهی له خوا ده ویست. باکینش
چه نگی له سهو نه ژنو یان دانا. کایامبیس دهستی به چاوانگرت و بهم چه شنه سه ماو گزوانی
دهست پینکا. روژ به خیرایی تینده پیری. ژیان به ته واری مانا لهو سارداوه دا کز به زوه و دنیا
هیچی دیکه نه بوو. نیوره ز تپه ری، خور ناوا بوو شهو داها. شه مه کان له نینو راست و له سهو
چه له ننگه کان هه لکران. کاتینک به یانی بهردا، میوانه کان بینحال و بی سروزمان له بهر عه زوی
کهوتبون. پلندی شه راب و چه وری کهوتبوه سهر کراسه کانیان. ره نگیان زهره هه لکه رابوو،
دهرود یاریان پیس کرده بوو. سهرو قزو هه ناسه یان بزگه نی لیده هات.

پالنه وان میکینلس قبت و قنچ له بان سهریان راوه ستا بوو. له گه ل کازیه ی به یانی روی لئی
وهر گنیرابون تا نه یان بینی. بیری له هیچ نه ده کرده وه. دوز شهو ورژبوو ههستی ده کرد که کهوتوته
هه لدرینکی بی بن. بهر به یان روژی سی شه مز چاونکی گهرم کرد. هه رتاوینک به لام هه لهو
تاوه دا شه یان خزی گه یان دی که توشی خه یالی بکات. له پیندا پینی و ابوو چوته نینو پله
هه ورنکی به هاری تینکه له به هه واه شه و غنکی فینک. له بهر نه وهی له گه. ماو شه راب و خه م و
خه فته تان هه راسان بهوو، خزی به ده م هه ستینکی خزش و فینک دادا. پله هه ور کم کم شکلی
گوزا. گه وره بوو، هاته سهر شکلی ده وچاو که لینی هه وهس بزونی ژنیک خزی ده نواند. پاشان
دوو چاوی بریقه داری وه حشی وه دیار کهوتن. بهدوای نه ودا دوو لاقی جوانی له خه نه گیراو دوو
دهستی سپی له تاریکی هاتنه دهر. لینه کان بزوتن، ده نگیکی شوشه یی گوی لئی بوو ده یگوت:

- پالنه وان میکینلس ... پالنه وان میکینلس!

پالنه وان به په شوکای له خه و راپیری. میزه که ی به پیاله و پزشقاب و موم و کیسه توتنه وه
ناواوو کرده وه. پینچ میوانی نوستو چاویان هه لینا. نیستا تیشکی خور ژنر زه مینی رووناک
ده کرد. کاتینک سه پریان کرد دیتیان پالنه وان خه ریکه قامچی له بزمازی دیوار ده کاته وه و
په لاماریان ده دا. پالنه وان وه ک شیتان هاواری ده کرد :

- بز دهر وه ... بز دهر وه ... لیره وه دهر کهون. دهستی درنژ کرد و دهرگای سارداوی کرده وه.
کایامبیس له پینش هه مواندا به باز دینک له دهرگای پچوک دهر کهوت و رای کرد بز دهرگای
دهر وه. هینستا سی شه مز بوو، نهو زوو نه جاتی بوو، هینگومان لهو سه عاته دا گاروفالیا هینستا له
خه ودا بوو. کایامبیس دوو لاقی هه بوو، دوانیشی قهرز کرد و بهر وه له ننگه رگا کوتای. چواره کانیتر
به دوای یه کدا به لاکه لاک له ژنر زه مین ده هاتنه دهر. دمو چاویان له بهر رووناکی روژ به ره نگی
سه وزی ده نواند و ده قوله وه چوو بوو. به سوس و شه راب و رشانه وه پیس بهوون. هینستا مه ست و
خه وانو بوون، ته ماشای هه سارو چالوو و دهرگای هه ساریان ده کرد و خزیان پی رانه ده گیرا.
میستیگری به سه روچاوی گرژ و سمیلی شوژ و جلی شپرنو، له پینش هه مواندا دهر ویشت. پشتینده که ی
کراپزه، ده ویست توندی کاته وه. به لام له ده ستانی بهر ده پزه وه به عه زیدا ده کشاو له لاقی

باکینشی ده‌هالا که به‌دوای نه‌ودا چهنگ له سهر شان ده‌رویشته. هیندی دوورتر نه‌فندی ده‌هات. بدن دینخونه‌که‌ی پساپوو، به‌ده‌ستینک ده‌رپینکه‌ی گرتبوو، به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی به‌توره‌یی و مرچ و مونی به‌هاقاله‌کانی ده‌گوت راوه‌ستن... بز کوی ده‌چن؟ پاله‌وان میکینس گالته ده‌کا. توزی بوستن، ده‌بین بانگمان ده‌کاتوه سئ شه‌موز، چوار شه‌موز، پینج شه‌موز، هه‌ینی، شه‌موز، یه‌کشه‌موز، هینشتا شه‌ش رۆژ و هخت ماوه.

نه‌خیر، نه‌فندی نه‌ی ده‌توانی ئەم وه‌زعه قبول بکا، نه‌وه بی ئینسافی بو، راست له‌و ده‌مه‌دا که تازه ده‌هات تیر به‌خۆن، وه‌ده‌ریان بنین. گوناح ته‌نیا کاتینک تامی هه‌یه که مرۆف هه‌تا ملان تیندا نوقم بی. کاتینک لینی تیر بی و له‌ به‌ری به‌بیزی و که‌م که‌م هه‌ست به‌په‌شیمانی بکا. گوناح ده‌بی کینونک بی له‌ گۆشت به‌راز، گۆلینکی شه‌راب بی مه‌له‌ی تیندا بکه‌ی و نوقم بی تیندا. ده‌نا چهند پیه‌اله شه‌راب و چهند پاروه گۆشت و مه‌زه نابته گوناح.

به‌قامکان نه‌و رۆژانه‌ی ده‌ه‌ژارد که ماهوون. دوو باره‌ جیسه‌بی ده‌کردن. « سئ شه‌موز، چوار شه‌موز، پینج شه‌موز.. واته‌ نه‌و هه‌موو رۆژانه له‌ کیس چوون. ا هه‌یفو سه‌ت داخا نا.. پاله‌وان میکینس نا شتی وا نا‌بی، نه‌و کاره‌مان له‌ گه‌ل مه‌که و دوو باره‌ بانگمان که‌وه‌ا» وه‌یزانی یه‌کینک به‌ ناو بانگی ده‌کار ده‌ستینکی وه‌پشتی ده‌که‌وی. نه‌وه ده‌بی پاله‌وان میکینس بی، له‌ خۆشیا ن رووی وه‌رگیرا، به‌لام بیرتولدو بوو ده‌گریا و باسکی راده‌کینشا. میستیگری که‌یشتبه‌وه‌ ده‌رگای کالسکه‌ رۆ. پشتینده‌که‌ی هینشتا به‌ سهر زه‌ویدا ده‌کشا. قاچ و باسکی زۆر قورس به‌وون. پینی واپوو که‌ نه‌ستورتر به‌وون وئیر ناتوانی که‌لکیان لی وه‌ر بگری. بانگی کرد:

- کورینه من ده‌رۆم و به‌ ژنه‌که‌م ده‌لیم که‌ ده‌ست و لاقانم باش دامالی. هه‌ر چۆنیک بوو شانسمان هینا که‌ ده‌رکه‌وتین.

بیرتولدو نالاندی وگوتی: « بز کوی ده‌چی میستیگری؟ بز ته‌نیا به‌جیم دینلی؟ راوه‌سته. میستیگری باسکی بیرتولدوی گرت و گوتی: « ده‌وه‌ره‌ پچکۆله‌ی من!»

بیرتولدو پشتیندی میستیگری کرت که‌ له‌ عه‌رزێ ده‌خشا ر به‌ پارانه‌وه‌ گوتی:

- من بالته‌زی خۆم به‌جی هینشتوه. ده‌کری به‌چی بزم به‌ینی یه‌وه؟ میستیگری وای نواند که‌ نه‌بیه‌سته. خۆر له‌ کولانانی دابوو. ده‌نگی باره‌بانیه‌سی که‌ بز فرۆشتنی شته‌کانی هه‌رای ده‌کرد، له‌ گه‌ل هه‌رای گوندی یه‌کان « نه‌ی داری وشک» و هینستریان به‌ باری قورسه‌وه‌ وه‌به‌و قامچیان دابوو ده‌بیسرا. له‌ نانه‌واخانه‌ی تولوپاناس، راست له‌ پینش زاری ته‌ندوری، دوو که‌شه‌فی پر له‌ کولبچه‌ی کولنجی یان دانابوو، هه‌لمیان لی هه‌لده‌ستا. بیرتولدو ته‌ماشایه‌کی کولبچه‌کانی کرد و راوه‌ستا. میستیگری ده‌ستی ده‌گیرفانی سوخمه‌ی راکرد، پارهی وردی هینا ده‌ر و کولبچه‌یه‌کی کری و به‌ دۆسته‌که‌ی گوت: تۆ به‌خۆ من ئیشتیام نه‌ی.

له‌و کاته‌دا نه‌فندی که‌ نینوچاوانی به‌ ده‌روی که‌نگری به‌ریندار به‌وو، وه‌ک دزان خزی ده‌مزه‌گه‌وت ده‌خزانده‌، تا له‌ سزادانی دایکی به‌ دوور بی. باکینش که‌ چهنکه‌که‌ی له‌ سهر شانی دانابوو، به‌ ره‌نگی په‌ریو وه‌ناسه‌ به‌رکه‌ ده‌چۆزه‌ مالی. خیزان وکچه‌کانی به‌ پینشوازه‌وه‌ هاتن، باسکیان گرت و له‌ سهر ته‌خت درۆیان کرد. له‌شیا ن به‌ رۆن چرا دامالی و هه‌لمیان ده‌به‌ر گیرا تا

له نه ساخی به دوور بی. ده له رزی، ته وای لینه کانیا پندادا. پاشان نه نه (تیزای دراوسی یان هات، نیستی کانی لی گرت. له م بهینه دا پالوان میکینس ماینه که ی زین کردبوو، خه نجه ری ده سک ره شی ده بهر پشتی چه قاند بوو، ژنه که ی هاته حساری تا لینی پیرسی، بز کوی ده چی و تکای لی بکات به زه ی به منداله کانیدایی. به لام که چاری به نیوچاوانی گری میزده که ی کهوت، زمانی گیرا. پالوان ناوری دایه وه و به ده نگیکی توند و توره گوتی: «چت ده وی؟»

- ده ته وی قاوت بز ساز که م؟

- ده چم له مه یخانه قاوه ده خومه وه، تو بچوه مالی.

مادام کاترینا به شیواوی چوه ژووری. رینیو ناگری کردبزه چینی لینه نا. دایکی گوتی: «خه ریکه برهوا. ماینی زین کرده، پیم وایه ده چینه گه ره کی تورکان و له وی سر خوش ده بی و سه سه ریته ده کا. نه و پیاوه درنده یه... درنده یه کی به راستی و هیچی له گه ل ناگری.»

رینیو پینکه نی و به فیز و نافه رینه وه گوتی: «دیسان به سواری ده چینه قاوه خانه ی تورکان؟»

نیستا ماین له ده روزه ی ده چوه ده ری. ده نگی ناله کانی ده هات. که گه بیسته کولانی حیلانندی.

دایک نیشانی خاچی کیشاو له بهر خزیه وه گوتی:

- خوا ناگادارت بی!

رینیو به پینکه نینه وه گوتی: «نوت بینی نه و نه حمه قانه چون رایان ده کرد. من له پشتی په نجه ره وه ته ماشام ده کردن. به دوی یه کدا ده ده په رین، وه سه ریته که ده گه ران و ده یان نالاند. ده مرویان پیس و پوخل بوون. ده تگوت مشکی نیو هیزه ی رزین. ته نیا باوکم سر خوش نه بوو. نه و خه مناک ده هاته به و چار. قامچه که ی له حه واهه لده سوپاند. دایه تو بزچی هه ناسان هه لده کیشی؟ ده تریست میزده کهت وه ک بیرتوللو یا باکیش بایه؟ دایه دلنیا به که تو به خت هه یه.»

- ده کری مرؤف هم ناقل بی و هم باوکینی باش بز خاو و خیزانی. هم سه سه ریش نه بی.

رینیو له سه کانی لیری ده کرؤت، گوتی:

- دیاره ده کری. به لام من نه باوکی باشم خوش ده وی، نه چاوه ش. من پالوانم خوش ده وی.

* * *

پالوان پولیکسینگیس به پیش کانی (نیدومنه) دا تینده پیری و عه لیاغاش که قه رتاله یه کی قورس و گه وره ی له سه شانی بوو، به دوایده ده هات. پالوان ده چوه مالی وانگلیوی خوشکه زای تا دیاری بوو کینی بداتی. دوو رؤژ بوو پالوانی نیمه نیتر نه وه ی پینشو نه بوو. ده تگوت بووله رزه میشکی له قانده. ته وای رؤژ بی خه و خواردن و خواردنه وه به کولاناندا رایده کرد. ته نیا سیفاری ده کیشاو جاروباریش وه ک گامینشینی نه خوش پشوی ده دا. له نیو شاردا ده هات و ده چوو. به لام له و گه رانده بی نه وه ی جارنیکیش به هه له بچی، رنگای ده که وته وه پیش خانوه سه وزی گوزین. له وی راده وه ستا. نه ندازه ی به رزی دیواره کانی ده گرت. هه لده ستا سه په نجه ی بی، ده تگوت ده یه وی خوی بز فزین ناماده بکا. پاشان دوور ده که وته وه، ده گه رایه وه، دیسان ده گه رایه وه.

بز نه وه ی کهس شکی نه کا، ده چوه دوکانی کابرای تورک، شتیکی ده کری. نه و له

(سی خوشکان) ده ترسا. له پشدا له خوی ده پرسی که نهو هدمو شتهی بز کریوه. پاشان وه بیری هاتهوه که وانگلیوی خوشکهزای بهو زوانه میزدی ده کا. هدرچی کریبوی خستیه قهرتالیکه وهو هاریشتیه سهو شانی عدلیاغو له گهل نهو پیره کورته بالا یه بز گهره کی پالنهوان میکینلس که مالی وانگلیوش له وی بوو که و ته ری. کاتی له کانی نیدومنه تی پهری تووشی پالنهوان میکینلسی بوو که به سواری ده هات. چاری له ژیر ریشوی پینچه که ی دا شاردرا بوونه وه و قامچی به ده سته وه بوو.

پالنهوان پولیکسینگیس واقعی ورپما و راهه ستا. نهو ده یزانی که له به یانی یه کشه مزوه هه و تووی ناره قخواردنه وه له مالی پالنهوان میکینلس ده ست پینکراوه و تازه نه ورزوش سی شه مزیه. داخوا نهو میوانه کانی زووتر له کاتی خوی وه در ناوه؟ بهو جزوه ی نهو ده پروا ده چی خوی ده زاری گورگ باوی. ده یه وی به توپه کردنی پیره تورکان له قاوه خانه ی تورکان که به یی بکا. سه ری راهه شانند و له بهر خوی وه گوتی: « نهو پیاره رژژیک تاوانی که لله که ری خوی به گران ده داته وه وکاندی یه کینک له کوله که کانی مه سیحیه تی له کیس ده چی.» به لام کی ده توانی زات بکا بیشکینی؟ نه خوداو نه شه یتان. خودا خوشی لهو که سه ده ترسی که له مردن ناترسی!»

پالنهوان میکینلس نیزیک بزوه، که چاری به پالنهوان پولیکسینگیس که وت، رکپی لیندا. نه یه ده ویست بیدونتی. نهو بی مینشکه به پینکه نین وگالته و بهو ژیانی پرله عدیش و نوش ده ماره کانی نه وی ورد کرد بوو. نهو لهو که سانه بوو که به یانی له خه و راده بن و فیتو لینده دن و گوزانی ده لینن. پالنهوان میکینلس لهو کارانه بیزار بوو. هدمو جاری که کریت ده شینوا، نه م دوانه ده ستی یه که تیان ده دا ده ستی یه ک. هدمو جاری که خاچپه رسته کان راده پهرین، نهوان ده بوونه دوو دزستی گیانی. چونکه هه ر تک پالنهوان و پیشره و بوون. بهر پرسی هه زاران که سیان به ستزوه بوو. به لام کاتی ناخوشیه کان ته واو ده بوون، نهوان یه کترین نه ده ناسی. پالنهوان پولیکسینگیس ده یگوت: « کابرا ورچه ،من نهو جوړه پیوانه م خزش گهره ک نیه» به لی، کاتی پالنهوان میکینلس چاری به پالنهوان پولیکسینگیس که وت، ماینی وه غار خست تا نه بیدونتی.

پالنهوان پولیکسینگیس له توندوتیژی هاوکاری خوی ناره حه ت بوو. له وه ترسا نه کا هاوړنکه ی خهریکی پیلاتیک بی که ناکامی بز دنیای خاچپه رستی زیانی هه بی. وه سه ر خوی نه هیناو چوه پیش و بز نه وه ی رنی لی بگری، باسکه کانی لینک بلاو کرد و گوتی:

- پالنهوان میکینلس وا بهو به یانیه بز کوی ده چی؟

پالنهوان میکینلس له کاتیکا ناگری له چاری ده بزوه. به بزله بول گوتی: « له سه ر رنگای من لاجوو ، ده نا ماینه که م وه بهر پینت ده دا.»

به لام پالنهوان پولیکسینگیس هه روا ببنده نگ به باسکی ناواله وه له نیه راستی کولانی ونستاو گوتی:

- برام به عیسات سویند ده ده م هیزی باسکی خوت به فیرو مده. تو یه کی له کوله که ی مه سیحیه تی. کریت له سه ر تو حساب ده کا. تو هه قت نیه بز ژیانی خوت ته کلیم دیاری بکه ی. نه وه مانی کریته. له وانه یه بهو زوانه کریت پنیوستی به تو هه بی.

پالنهوان میکینلس هه رگیز به قه د نهو ده مه لهو پیاره بیزار نه ببوو. شه وی پیشوو که

میستیگری توانیبوی تاوینک له ساردخانه بچینه دهرو سهرنکی مالی خزی بداتهوه، له زور بلنی مادام کراسوگنورگیس له شهیتانی تازهی پالهوان پولیکسینگیس له گهرهکی تورکان ناگادار بیوو. کاتی گهراپوهه بز سارداو، حکایهتهکهی بز پالهوان میکینلس گنپراپوهه. پالهوان ههرچه ندکه ویستیوی وه سهر خزی نههینتی، بهلام خه نجه رنکی وه دلنی کهوتیوو. نیتتر خزی پی رانه دهگیرا. له سهر سواری داهاتهوه و له رقان لینی سپی هه لنگه را بوون. گوتی :

- تو بچو خهریکی ژنه بهفالهکان به. له منیش گهری نه گهر ویستم با بچمه قاوه خانهای تورکان و کیشه ساز بکه م.

پالهوان پولیکسینگیس له و قسانه تینکچوو، رهنگی سور هه لنگه پراو گوتی:

- له کاتی ناشتیدا خهریکی ژنان دهیم، له کاتی شهریشدا پیوان ده کوژم. به لای منوهه پیاوتهی ههر نهوه به. پاشان رووی کرده علیه اغاو گوتی: « تو برز خهریکی کاری خزت به. نهو قهرتالدهش بهره مالی وانگلیوو. خزشی ههنگاونک چوه پیش، دهستی به سینگی گهرمی ماینه که وه ناو هه وای زاری تیزی نهرم کرد و گوتی:

- پالهوان میکینلس بهو خودایهت سوینده دهیم، پیم بیژه من چیم له گهل تو کردوه، ناوا به ناره حهتی چاوم لی ده کهی؟ چاو لیکر دهنه کهت نهوه نده ده مینه شینتی ههر ده لینی تورکم.

پالهوان میکینلس جارنکی تر رووی وه رگنپراو به گرژو مونی گوتی:

- گوتم لاده، دهنا ماینه کهم پینت لینه نی.

پالهوان پولیکسینگیس دوویار پینی داگرت گوتی: « من چم له تو کردوه، بز رووت له من وه رده گنپری؟ »

بز جاری سی بهم پالهوان میکینلس گوتی: « لاچوو، دهنا ماینه کهم به سهرت دا بازده ده دا. »

- کهس ناتوانی له گهل نه خلاقه سه گانهی تو رنک کهوی. مرژف نازانی له گهل تو بلنی چی.؟

پالهوان میکینلس رقی هه ستاو رکنفی له ماینی داو گوتی: « نینه ههر نهوه ین که هه ین،

پالهوان خانم! »

ماین ده رپهری بز پینشه وهه و نیزیک بوو پالهوان پولیکسینگیس وه بهر خو بدا. پالهوان سهری سمینلی به زاری گرت و له بهر خویه وه گوتی: « نه گهر خاچهرست و پینشرو نه ده بوی. ده مزانی چیم له گهل ده کردی! برز نهی شهیتانی ههوسار پساو. » بز نه هینشتنی شونته واری نه م تووشبوونه ناحهزه، سی تفی له عهرزی کردو پاشان بز لای مالی خوشکه زای کهوته ری.

* * *

وانگلیوو له پشت ده زگای جولایی دانیشته بوو خهریکی چنین بوو. ده یویست له پارچه به کی که تانی ده رینی بهک بز میرده کهی و کراس خه وینک بز خزی بچنی. له بهر تووره یی و ناره حهتی به دهستی له رزوکوه ده زووی له مه کوی ده هالاند. به تالوکه بوو. چونکه رژی گونستنه وهی وه نیزیک ده کهوت. له دنیای خدیالدا میرده کهی ده بیینی که وه ک جانه وه رنکی توکناوی و رهش و قورپاوی خزی داوینته سهر و نهویش له ترسان وه ک گلزله خزی خه کردوته وه. میرد کردن بز نهو جانه وه رنکی بیژراو بوو. میرده کهی بهو چاویلکهی پینس وه دهنگی وه ک قه شهو بهو نهرمی و

میهره‌بانی دل‌رفینی، له بهر چاری نهو گیان له بهرنکی ناسک نارنجی بوو. داخوا هدر بزیه له دایک ببوو که شو به ناقولایه‌کی ناوا بکات؟ داخوا نهو هه‌موو ساله خوارده‌بوی و خوارد بوویه‌وه تا رزژنک ببسته ژنی کابرایه‌کی ناوا؟ داخوا بز نهو مه‌مکی خر کرد‌بوون و سمتی نه‌ستور کرد‌بوو؟ پال‌ه‌وان پولیکسینگیسی خالی هه‌میشه پینی ده‌گوت: « وانگلیو میزدی پی بکه. میزد وه‌ک لینه‌ی توک وایه، نینسان ده‌پاریزی. » به‌لام نهو ده‌بوست به نه‌هره‌ته‌یه‌ک هه‌وت ناسمانان بقه‌لینشی و به سه‌رخزدا بنه‌رینی و بلی:

- نامه‌وی... من نامه‌وی! چند سالیو خه‌ونی به لاونکی جوانچاکه‌وه ده‌بینی که شنیلینکی ماهوتی به سه‌ر شانی داداوه، لاونکی شه‌روان و یاری شه‌راب و ژن و خه‌نجه‌ره و بی حساب خه‌رج ده‌کات. راست وه‌ک (دیاماندیسی) برای. بزچما چند جار که له بن په‌یکه‌ری پیروز چرای هه‌لده‌کرد، له بهر (سن نیکولا) که جیاز ده‌دا به کچی هه‌تیو، و له (سنفانوریوس) که نیلهام به‌خشی لاوانه نه پارابزوه تا میزدینکی راست وه‌ک براهی به نسیب بکا؟ میزدینکی وه‌ک براهی. نه‌ک مرزقینکی وه‌ک خالی ناقولاو زار شرا نه‌ک وه‌ک پال‌ه‌وان میکینلس که بزنی گوکردی لی دی و له سه‌ر رینکا، هه‌موو که‌س، ته‌نانه‌ت سه‌گیش لینی ده‌ترسین. نهو میزدینکی ناوات بوو وه‌ک دیاماندیسی برای جوان و بالاً به‌رز وسینگ پان وپته‌و. نه‌گه‌ر وانه‌با، هه‌زار که‌ره‌ت باشتر بوو بی‌میزد بایه‌وه له په‌نا براهی ژیا باو پیر بوایه. براهی قه‌ت ژنی نه‌ده‌هینا چونکه ژن جوانی قه‌دوبالای نه‌ده‌هیشته. هه‌رتک پیکه‌وه‌ده‌مردن، هه‌رتکیان پیکه‌وه‌ده‌قه‌بری ده‌نانو له سه‌رگل‌کنزیه‌که‌یان دوونه‌مامی نیز ومی‌یان ده‌چه‌قاند و ره‌گ و ریشه‌یان له ژنر زوی تیکه‌ل‌ده‌بوون.

به‌لام پال‌ه‌وان پولیکسینگیسی خالی ده‌بوست هه‌ر چوژنیک بی شو به چس‌گورگی برای پال‌ه‌وان میکینلس بکا. له‌و باره‌وه ده‌یگوت: « تو ده‌چیبه‌ مالنکی بنه‌مال‌ه‌و ره‌سهن. یه‌کینک ده‌بی ناگای لیت بی. »

چونکه دیاماندیسی برای ته‌وای باخی زه‌یتون و ترنی که به میرات بزنی به جی ما‌بوو فرۆشته‌بوی و قوتی دا‌بوو. نینستا بز جیازی خوشکی بینجگه له‌و خانوه په‌چوکه‌ی تینیدا ده‌ژیان هه‌چی دیکه‌ی نه‌ما‌بوو. تا چند مانگی تر بینگومان نه‌ویشی لینده‌داو ناونکی ساردی له سه‌ر ده‌خوارد‌وه. نهو ده‌م چده‌کرا؟

وانگلیو هه‌روا که جزلایی ده‌کرد، له بهر خزیه‌وه ده‌یگوت: « هه‌موو خه‌تای خالمه. نهو به‌زمی ساز کرده و منی مه‌جبور کرده که بیژم به‌لی. نه‌گه‌ر خوا داد په‌روه‌ره. نه‌وا توله‌ی لی ده‌کاته‌وه. نه‌گه‌ر داد په‌روه‌ریش نیه، نه‌وا ناھی قه‌یره کچ وه‌ک کاره‌با ده‌گری، نه‌ویش ده‌گری و ده‌سوتینی... »

پال‌ه‌وان پولیکسینگیس پالی به ده‌رگاوه ناو هاته ژووری. بانگی عه‌لیاغای کرد که له ده‌ری به کوله‌وه راوه‌ستا بوو. هاته ژوور و کولی له عه‌رزی دانا. له کاتینکا به پیکه‌نینه‌وه مه‌جیده‌کی ده‌به‌ری ده‌ستی ده‌نا گوتی:

- عه‌لیاغای تیر تو بز، نیشه‌لا بز داوه‌تی.....

کابرای تورک هه‌ر له هه‌وا قوزتیه‌وه و توند له ده‌ستی گرت و ده‌تگوت داعبایه‌وه ده‌ترسی

بفری، پاشان داهاتهوه که دهستی پالنهوان ماچ بکا، بهلام پالنهوان به پینکه نینهوه دهستی کینشاهوه گوتی:

- چدهکمی عدلیاغا، خز من خهلیفهو نیمام نیم. چوه حساری. سدی مالهکه له قورنبنیک وهرکهوتیوو، ههستاو بونی پینوه کرد و کابرای ناسی و دیسان وهر کهوتهوه.

پالنهوان پولیکسینگیس له دهرگای ناوالهی ژوورهکهوه دهزگای جولانی دیت که ههر وهک پاپوپی چهکدار و یا وهک جانهوهری رام و بی نازار به دهست و پی به زنجیرو رایهل و پزوه خزی نیشانداوه.

وانگلیو ناوری داوه خالی بینی. تهواوی توانای خزی له بزهیهکی روالهتیدا کز کردهوه که بز به خیر هینان تهحویلی بدا. بهلام له لیچ و لیبو و چهنهگهی بیزاری دهباری. کچهتیوو ههروا دموجاویکی زهردهلهی ههبوو، رووگرژو کهم دوی بوو. دیار بوو خهفهتینکی نهینی له ناخیدا کزوتیهوه و چهند سالبوو ههر چی دهیانکرد نهدههاتهوه سهر خز. ورده ورده بهروو توانهوه دهچوو. رهنگی زهردهو سینگی بل دهبوو. به دواوی پالنهواندا عدلیاغا به قهرتالهوه هاته ژووری. وانگلیو تینگهیشت، وزرای سهیرکردنی قهرتالهکه گوتی:

- خاله ژورژ منت خهجالهت کرد، بهلام لهگهل دیتنی شتومهکی ناشپهزخانه تیزی گهش بزوه. پالنهوان گوتی:

ئینسان له ژبانی خزیدا پتر له جار نیک شووناکا. کهوابوو لهچهری بهزیادنهبی. وادیاره وانگلیوی خوشهویستم، لهو جیهانهداله میزد کردن خوشتر نیه. «وانگلیو گوتی: « وادیاره . پاشان بینهنگ بوو...»

پالنهوان له سهر تهختی دانیشت. کلاوهکمی که به نارهقه تهو ببو، له سهر لیبوی پهغچهری دانا. وانگلیو نهژنوی دادان ودهستیکرد به قهرتاله بهتالکردن. ژوورهکه پر برر له قاپ و قاچاغی مسو کهشفو مهسینه، شتیتتر. له کاتینکا به سهریاندا خوار ببزوهو تهماشای دهکردن، کهم کهم رهنگی دههاتهوه بهر وگهرم دهبزوه. ناخهکمی به سهری زمانی گوتی:

- زور سوپاس خاله. تو له جینی باوکمی. خوا بتپاریزی.

- وانگلیو! تو نهو قسهت ههر سهر زارهکی کرد. ناخر رزله ی من تو بهو زوانه دهیی به بوک. بهلام دهبینم ههر ئینستا قینت ههستی و بگری. تیزی سهرت ههلینه با بتبینم... یالا کیژم، پیبکهنه، بقیژینه تا بییهوه سهر خز. تازه بووک کاتی جلی بوکینی لهبهر دهکهن، گزوانی دهلین و خانوو وهلهرزه دهخهن. تهواوی گهرهک دهجولینن. دهلینی بوولهرزه هاتوه. وهک من له بوکی دهگهم دهبی وایی. بهلام تودهلینی کفنی خوت دهرروی.

وانگلیو له پرله جی رابوو. قسهکانی خالی نارههتی کردبوو. دهسگیرانهکمی وهبیر هاتهوه. داخوا دهبویه بز نهو دم وچاوه گزوانی بلنی که دهتگوت بنیشتی جاوراوه.؟ زاری تال بوو. ویستی زار بکاتهوهو ههرچی ده دلیدایه هه لیریزی. ناخر بلنی چی؟ تازه ئیتتر کار لهکار ترازاوه. له بهر خزیهوه بیری کردهوه که: «نهگهر بهختهوهری بز هاوار دهکمی؟ نهگهر بهختهوهر نی، کهس دهفریات ناکهوی. کهوابوو باشتره ههر بینهنگ بی...»

پالنهوان پولیکسینگیس له خهم و بینهنگی خوشکهزای سهری دهر نهدهکرد. رژی شایی وه

نیزیک ده کهوت. له رژی جیژنی پاکدا ماره ده کرا. کاتی نهوه هاتیوو که راست و رهوان ناکوکی خزی له گهل وانگلیو چاره سهر بکا. پالنهوان باش ههستی بهوه ده کرد که لهو رژهوه به دهسگیران کراوه، نهو کیژه به خهراب چاوی لینده کا وله تهماشای ههر سه رکونه دهباری. له گهل نهوهش چهنده ههولنی دابوو تا توانیبیووی چس گورگ بز هاسهری نهو رازی بکا. تهنانهت رژیژنک پینچ سکه نالتونی بیست پزندی له سندوق ده رهینا بوو، دابوو به چس گورگ و گوتبووی:

- چه نابی ماموستا اوهره نهو سهدت پزنده وهک جیازی خوشکه زاکهم وهرگره، به لام نابی هیچ کهس بزانی. نه پالنهوان میکیلنس ونه خوشکم و نه دهسگیرانت. بهو هزیهوه نهوه خوشکه زاکهم به جیازهوه دا بهتو. لهم رینگایهوه توانیبیووی چس گورگ رازی بکا. نیستا خوشکه زای نازی ده کرد و له داخان لیبی ده کرۆتن. وههای نینو چاوان تینک نابوو. ده تگوت به تزیزی تالوایان به زاری دا کرده رهنگه ویستی بیدهن به شازاده بهک.

وانگلیو فنجانینک قاوه و لیوانینک ناوی سارد و پیلایهک مورهبیای تالوالبوی له سهر کهشفینک داناو له متبهق هاتهدهر و له پینش خالی دانا. پالنهوان پولیکسینگیس گوتی:

بیژه بزانت، دیاماندیس هینشتا نه هاتوتهوه مالی؟ نهو کوره ناره قخوره دیسان شهوانه ده رده کهوی؟

وانگلیو به فیزنکی تایبهتیهوه له وه لامدا گوتی: « نهو گهغه جوانچاکه ههقی خزیهتی. »

- ههقیهتی؟ کام ههق؟ به لام تو له بیهر خوت مه بهوه که ههر نهو کوره تزی مالویران کرده.

- نهو منی مالویران کرده؟ به لام نه گهر نهو نه بایه، من تا نیستا خزم کوشتبوو. من چ لهو ژبانه ده کهم. خاله چت لی وهشینم. من نه گهر نهو تزقه له عنهتیهی تو له ملت کردووم. قه بولی ده کهم و به قسدهت ده کهم، تنیا بهو هیوایه به که دوا شو کردنیش له برام جیا نایهوه. نه گهر وانهبی مردوو شور.....

پالنهوان لیوانی ناوه کهی به زاریهوه نا، قینی خزی خواردهوه و ماوه بهک خزی به مورهبیا خوارندهوه خهریک کرد، تا دهست درینو نهکا، پرچهکانی بگری و سهری له دیواری بیدا. ناخره کهی له کاتینکا له داخان سمیلی ده کرۆت، گوتی:

- شهرم ناکهی! نهو برای تزیه، خو فاسقی تو نیه، لینی گهری با بز خزی ژن بینی و خاو و خیزانینک دروست بکا، مهیخانه گهران له بیهر به رینتهوه.

وانگلیو له سهر کورسی رابوو، له قینان روومهتی سوور هه لگهرا بوو، قیژاندی و گوتی:

- من نامهوی گونم لهو قسانه بی بیبهروه نیتر.

پالنهوان پولیکسینگیس هه به سا... پاشان گوتی:

- چت لینهاتوه وانگلیو؟ واته تو براکدهت له میردت خوشتتر دهوی. به راستی شهرمه. بزانه من نهو هه موو زه حمه تهم بز کی کیشاوه...

وانگلیو دانی ده چیرهوه برده گوتی: « خاله ژورژ! تو منت به پاروه نانینک فروشتهوه. »

نیتر پالنهوان ده رههل بوو، به توندی هاواری کرد:

- به پاروه نانینک؟ تو پینت وایه پاروه نانینک شتینکی کهمه شازاده خانم؟ تو پینت وایه بهم وه زعه خو شبهختی؟ له عندهت له شهیتان! ناخر خوازینیی کهرانی نو دل به چی خوش کهن؟ به

جوانیت، به شوخ و شنگیت، به مال و سهره‌تت، به چیت؟ ۳۵ سال له تهمه‌نت تی پدیوه. چرچ و وشک بووی، پینستت و چه‌رم ده‌چی و سمینت هاتوه. نهو برا به‌ره‌لایه‌ت دارونه‌داری بز خواردووی، کزنه حدسیری بز راخستووی. کی دل ددها به چاره ره‌شی وه‌کی تو؟ نیستا خوا چس‌گورگی گرتوه و بۆته داخوازت، هیشتا قسه‌ش ده‌که‌ی؟

وانگلیو ده‌ستی به دم و چاوی گرت و له پرمه‌ی گریانیدا. پاله‌وان سگی پی سوتا، چۆن توانیوه نهو قسه‌ناحه‌زانه‌ی پی بلی؟ نیستا ده‌بوايه چبکا؟ نهو کیزه فه‌قیره چۆن دل‌بده‌توه؟ ده‌ستی هاویشته سهر قزه خه‌فه‌تاویه‌کانی و گوتی:

- هندی به‌وه وانگلیو! مه‌گری، به لوتفی خوا هم‌مو شت چاک ده‌بی. نهو پیاوه کورینکی باشه. تزی خوش ده‌وی. ده‌بینی کولمه‌کانت پر ده‌بنه‌وه. ره‌نگ و رووت ناویان تی ده‌گه‌ری. دووباره وه‌گیان دینه‌وه. جگه له‌وانه مندالیشت ده‌بی.

وانگلیو که به ناراحتی نه‌سیرنی ده‌سپینه‌وه گوتی: «ناخ..ناخ... مناله‌کانی چس‌گورگ...!»
- نه‌وان ته‌نیا مندالی چس‌گورگ نابن. خونیی توش ده‌ره‌گیاندا ده‌بی. له‌وانه‌یه وه‌برات بچن. وانگلیو له‌رزی، خونین به‌سینگه چرچه‌که‌یدا که‌وته ری و گوتی:

- بیهره‌وه نیتر...

پاله‌وان رابوو که خوشکه زای بلاونینته‌وه. به‌لام ده‌ستی راگرت و گوتی:
- وانگلیو! رۆژنکی دیکه له‌و باره‌وه قسان ده‌که‌ین. من ده‌رۆم. نامه‌وی تووشی براه‌ت بم. هیچ پیم خوش نیه بیبینم. کلاوه‌که‌ی به لاری له سهر ناو ناماده‌ی بزوتن بوو، ده‌رگا کرایه‌وه. دیاماندیسی برای وانگلیو به نینو چاوانینکی گرژ و مۆن، له کاتینکا چله ریحانینکی سبسی له پشت گونچه‌که‌ی دانا‌بوو، سیفارینکیش له پشت گونچه‌که‌ی دیکه‌ی، کلاوی لبادی هاویشته‌وه سهر شانی له ده‌رگا وه‌ژوور که‌وت. ههر چاوی به خالی که‌وت نینو چاوانی تینکناو گوتی:
- نهو کارایه دیسان بز ده‌لالی هاتوه، با به‌روا جهنده‌م بی. کلاوه‌که‌ی داکینشا، به‌لاداده‌هات، هاته ژوور و له قاپینکی مس هه‌له‌نگوت. ده‌ستیکرد به جنیوان.

پاله‌وان رووی لی وه‌رگیرا. چونکه نه‌یده‌توانی به بی تووره‌یی و بیزاری ته‌ماشای بکا. به ته‌وسه‌وه گوتی:

- مرۆفی راسته قینه شهرباب ده‌خزنه‌وه، به‌لام سهر خوش نابن. له من فیر به! پیای پیای وه‌دوای ژنان ده‌که‌ون، به‌لام نابنه ده‌لقه‌ک. نه‌وه‌ش له من فیر به.

دیاماندیس له خالی بیزار بوو. ده‌یزانی چبکا جارنکی بسوتینی. به شه‌یتانی له قاقای پینکه‌نینی دا. زمانه‌ی ده‌گیرا، به‌لام توانی به منگه منگ بلی:

- مرۆفی راسته قینه شهرباب ده‌خزنه‌وه و سهر خوش نابن، نه‌وه راسته. به‌لام پاشان ناچن ده‌لینفه و دۆشه‌گدا بنوون، به‌لکوو ماینه‌که‌یان زین ده‌که‌ن و رمبازی ده‌که‌ن. ده‌رۆن، به‌لام ناچنه کن ژنان، ده‌چنه قاوه‌خانه‌ی تورکان، لای تورکی ده‌پیر. له پاله‌وان میکینلس فیر به..!

پاله‌وانی نه‌نگاوت، تا ناخی دلی سوتانیدی. به‌لام باش ناگادار بوو که لاوی سهر خوش هه‌قیه‌تی. له کاتینکا بزلی ده‌ری ده‌چوو، گوتی:

- بی ته‌ریه‌ت، نهو دمه پیسه‌ت لابه. به بی شهرمی جیازی خوشکت به ناره‌ق ده‌ده‌ی و

ساعات و زنجیری نالتونی بی' ده کبری. بهو قه دو قه لافه توه نازانی ساعات چه نده. تو به کاری چی دینی خونبری ؟

دیامانندیس قیژاندی، ویستی به سهر که شف و نافتاوهی مسدا نامبازی خالی بی. به لام لاتی خلیسکا و توند وه عهرزی کهوت. پاله وان به گالته و لاتار قاقا پیکه نی و له کاتی ده رچوونیدا گوتی:

وانگلیو تو زور شانازی بهو برایت ده کهی ا
بدلی خاله ... من ده توانم شانازی پینوه بکه م و تا هم هدر شانازی پینوه ده که م. پاشان به سپایی دیامانندیس راست کرده وه و بردی له سهر تهخت درژی کردو به نهرمی و خدمخوری ده یلاونده وه ا

* * *

نیوه رز تراساکی پدشینو و پدیشان له مه درسه هاته وه. له کاتینکا کلای سووری که خوشکی بزی چنبیوو، بزه و هلد اویشته و ده یگرته ره، هاواری کرد:

- دایه.. دایه ۱ ماینی باو کم به سهر سنگ فهرشی شه قامدا ده رزیشت و ناگری ده پرژاند. من له شه قامی گه وره دیتم. هاواری دوکاندار هاتپونه ده رو ته ماشایان ده کرد. یدک له وان گوتی :
« پاله وان ده چینه گه ره کی تورکان . »

به کی دیکه گوتی : « له گه ره کی تورکان ده گهریته وه »
من له سهر رینگا راه ستام. کلوم هلد گرت و سلوم لی کرد، به لام نه و منی نه دیت. ده زانی له سمی ماینه کهی ناگر هلد هستا؟ ده وره بزانه ...

دایک له وه هموو تاریف و سهر سوپ مانی کوره کهی ترسی لی نیشته و گوتی :
- ناغا پاراسکه واس هاتپوو شکایه تی ده کرد. وه ک بزانه دونی له گدل ها قالات چون کپزه کهی نه وتان رفانده. تو شهرم ناکه ی ؟ تراساکی له قاقای پیکه نینی دا. دایکی دوویاره ی کرده وه و گوتی :

- بزه چی نه وه تان کرده ؟
کوپ شانی هلد ته کاندو گوتی: « هه روا ، له خزوه. نه مرز ده مانویست نه و به لایه به سهر چگورگ بینین. بریار وابوو له پشت ده رگای کلاس خزه و شارین و به که مهند بیگرین. ده لین نه سپی وه حشی به که مهند ده گرن. نه و خزی به نیمه ی ده گوت که نیمه راوچی بووین و نه ویش نه سپی وه حشی.

دایک هاواری کرد و گوتی :
- هدی سهر سهری به ره لا..! ناخر نه و پیاره فه قیرو نیمانداره چی له نیمه کرده وه؟ بزه چی ده تانه وی بیکورن ؟

- نا دایه خوشمان ده وی ته نیا گالته ده که یین. که مهنده کهی ناکیشین. ته نیا ده مانویست بیترسینین و بزاین چه کا؟
ته نافیکی تایبه تی له خزی کرده وه و له پنا عمباری ناوی له جینگای خزی داناوه. پاشان

مستی کرده گری و وهک باوکی برزی تینکنان و گوتی: « له ودهم دا هافاله خونپه کانم هه لانتن، زوریش بوون، به لام ده ترسان. قه ی ناکا.. جارنکی دیکه ژماره یه کی که متر له گدل خوم ده بهم وله نیو منداله باشدکان هه لیان ده بژرم. له وانه یه خوشم به ته نیایی پیم بگری.

له ده رگایاندا. عدلیاغا بوو هاته ژوور و گوتی: « مادام وا نه فندی دیسان شینت بوو و که وتوته گهره کی یونانیان و نیستا دینته نیره و ده رگای لی مه که وه.»

هینشتا عدلیاغا قسه کانی ته واه نه کرد بوو، نه فندی به قووره قوور خوی ده حساری هاویشت. کاترینا که دیتی به زه یی پیندا هات. بهد بهد خته نه وه نده گریا بوو چاوی سوور بیوون. جله کانی شرو هه لدرارو، ده رپی جاوه که ی دیار بوونه ده ناسراوه. میزه ری داگه ند بوو، سه ره که چه له که ی ته رسی تینه لسوو بوو، بژگنی ده هات. له نیوه راستی حساری چوکی دادان و به نالینه وه گوتی: « من گوناحم کرده. به لی گوناحم کرده. گزشتی به رازم خوارده. شه رابم خوارده و ته وه، کوفرم کرده. نه ی خه لکینه لیم خوش بن، تا خوداش بمبه خشی! نه ی مادام کاترینا! نه گهر رژی نیک خودا له تزی پرسی، پینی بیژه که پاله وان میکیلنس به زوری گوشت به راز و شه رابی ده رخواردی من داوه.

له سهر چوکان بزلی کاترینا ده چوو دهستی ماچکاو ده یگوت:

- خانم ره حمم پی بکه. من که وتوومه نیو کزلانان تا ریسوایی خوم به هه موان رابگه نییم. نیستا له تزه دهست پینده که م. پاشان ده چه بهر ده رکی پاشا و هاوار ده که م. دوا یه له گهره کی تورکان ده چه بهر هه موو مالینک، تا هه موو که س سه ری روت و بی توکم بیینی و له کرده وه پیسه کانم ناگاداری و تفم ده رووی بکا. به لام بهر له هه موو که س بهرا به تزه که م. کاتینک خودا له تزی پرسی، به لی پاله وان میکیلنس به تیزی گوشت به راز و شه رابی ده رخوارد داوه.»

تراساکی پینده که نی و ته ماشای ده کرد. به دزی ته نافه که ی هه لگرتبو، گرنی ده دا. رینیو له ناشپه زخانه هاته ده ر که چاوی به نه فندی که وت نه ویش وهک براکه ی پینکه نی. کاترینا هه ستی کرد که چاوی پرله نه سرین بوو، به ناهینکی دل سو زانه گوتی:

- ههسته نه فندی ههسته، هه رچی تزه گوتت واده که م. لای خودا شاهیدیت بز ده ده م و پینی ده لیم که بهر دوو چاوانه دیتوومه پاله وان میکیلنس به زوری گوشت به راز و شه رابی ده رخوارد داوه.

نه فندی ده موچاوی گهش بزوه و گوتی: « سو پاس خاتوونی من! نیستا تکات لی ده که م تفینکم ده رووی که ا»

- نا نه فندی.. نا .. من کاری وا ناکه م. ههسته به سلامهت بهر.

- تفینکم لی نه که ی ناروم! پاشان رووی کرده عدلیاغا گوتی:

- پاش کاترینا نزه ی تویه عدلیاغای موسلمان و نیماندارا! پاشان نزه ی گشت خه لکی کاندی یه. نه و کاته ی له مزگه وت ده هاقه ده ر، با پیرم له قه بر ده هاته ده ر و تفینکی ده رووی کردم. توش کاترینا بز خاتری نه و خواجه تفینکم ده رووی که.

کاترینا رووی لی وه رگینا و گوتی: من ناتوانم ... ههسته بهر به سلامهتی ...

نه فندی نالاندی و گوتی « که و ابو من ناروم، سویند به نیمانم ناروم تا تفم ده رووی نه که ی.»

کاترینا ناراحت بود که کاتینکا بز لای ناشپه‌زخانه ده‌چوو گوتی:

«نه‌فندی من کارینک ده‌کهم که خوم پیم خوش بی نه‌ک نه‌وی تز گهره‌کته .

نه‌فندی سدری له برده‌کانی حساری ده‌داو هاواری ده‌کرد: «من شو له سدر شو برده‌دانه ده‌نوم و ناروم. نه‌وی گوت و نالاندی. وله نیوه‌راستی حساری وه‌ک سه‌گ ده‌ستی به لوره لور کرد، تراساکی خوشکی تیگه‌یاند و هات له پدنا براکدی له پشت سدری نه‌فندی راوه‌ستا. له و کاتدا که نه‌فندی به مستان له سدر و سینگ خوی ده‌داو ده‌یلوراندا، تراساکی ته‌ماشایه‌کی ناشپه‌زخانه‌ی کرد و تنافی له ده‌وری سدری هه‌لسوراندا و هاویشتی. ملی تورکه‌ی چوه ده‌گری ته‌نافه‌که. رینیو سدری تنافی گرت و ده‌یانکی‌شا.

نه‌فندی وه هاوار کهوت و دم و چاوی شین هه‌لنگه‌را و ده‌هات بخنکی. عه‌لیاغا هاواری کرد مندالینه بز خاتری خوا بدری دهن ، ده‌خنکی. کاترینا گوتی له هاواری بوو هاته‌ده‌ر و تنافی له ده‌ستی مندالان هینا ده‌ری و پالینکی پیوه ناو گوتی: بز بده‌ده‌خت. بز خاتری خوا بز ... نه‌فندی وه‌ده‌رناو درگای له‌سدر پیوه دا.

تراساکی و رینیو دایان له قاقای پینکه‌نین. تراساکی گوتی:

«دایه دیتت ؟ نه‌سپه‌کان ناوا ده‌گرن! پاشان چوو ته‌نافه‌که‌ی له نیزیک عه‌مباری ناوی

هه‌لاوه‌سی و گوتی:

«نیستا نیتر گومانم نیه که چس‌گورگ ناتوانی له ده‌ستمان ده‌ریچی ...

* * *

پاله‌وان میکینس به سواری ماینی و قامچی به ده‌ست چوارنال بده‌وه گهره‌کی تورکان ده‌یکوتا. شه‌رابی زور فیکری تینک‌نه‌دابوو. هینزکی هه‌دانه‌ده‌ر له باسک وده‌ست و جومگه‌و قامکه‌کانیدا کز ببزوه و هاتبوو بته‌قی. نه‌یده‌زانی نهم هینزه چون به‌کار بینی. ماینی وه‌ها تاو دابوو. ریبواره‌کانی باش لینک نه‌ده‌کرده‌وه. خانوه‌کان چکزه ده‌هاتنه‌به‌ر چاوی. کزلانه‌کان ته‌نگترین ده‌نواند. ده‌نگی سمی ماینه‌که (سی لوعبه‌تانی) راپه‌راند. هدرسینک له پشت که‌مینگیان بز دیده‌وانی دانیشتن. نه‌وان پاله‌وان میکینس یان ناسیه‌وه . به‌لام له به‌ر شوقی هه‌تاو دمو چاویان باش بز دیاری نه‌ده‌کرا، تا له دیتنی دمو چاوی پدی به‌نه‌ینیه‌کانی دلشی بده‌رن.

ناگلته گوتی : « دیسان نه‌و به‌رازه بهم نیوه رویه بزوا کهوتوته ری؟ بینگومان سه‌رخوشه. »

تالیا گوتی: « نه‌گهر له من ده‌پرسی کاره‌ساتینک قه‌وماوه. وه‌زع باش نیه. کونه تفنکی وه پته

پت کهوتن ، ده‌تگوت ده‌یه‌وی له رنگای باوه شتینک تی بگات! » پاشان گوتی:

« من نازانم نه‌و پاله‌وان پولیکسینگیسه له پیوه‌وه له ده‌ورو بدری گهره‌کی نینه له چی

ده‌سورینه‌وه؟ من له رژی بوله‌رزه‌دا له‌م ده‌ورو به‌ره دیتم. راست له و کاتدا که نامینه خانم له

مال ده‌رپدی و خوی بیه‌وش کرد. نه‌و به پدنا خانوی نوری به‌گدا تیپه‌ری. نه‌گهرپیم بلین که

نه‌ودوانه بز یه‌کتردیتن پینستر نه‌خشه‌یان کینشاوه‌پیم سه‌پرناهی. نه‌وده‌م پاله‌وان له سدر سدری خانم

دانیشتیوو وه‌هوشی ده‌هیناوه. به‌و رژه‌وه هدر وه‌ک هه‌نگوین میش هه‌نگوین بز لای خز

راده کینشی، نهم گه ره کفش ناوا پالەوان پولیکسینگیس بۆ لای خۆ راده کینشی. تاوینک له م ده ورو به ره دورناکه وینته وه.

گۆیا ئینستاش نۆزه ی پالەوان به رازه.....

خوشکی دیکه گوتی: « که وابوو نهشی بهوا بکهین که نهو دینه سهگه بۆنی مسک بلاو ده کاته وه، تا نهو دوو گۆله سهگه له مالی خۆیان بۆنی بکهن. خوشکینه ورن چاو له و ده رگا سهوزه وه نه گنپین.»

فروسینی گوتی: « خوشکی بینهنگ بهو گوی رابگره. نهسپی نوریش ده هیلینی. بزانه چۆن ماینی دهوی! سلأوی گهرمی نهسپه که که له بۆنی گهرمی ماینه که گهرم داها تپوو ده بیسرا. تالیا وه ک مریشک قرته قرینکی کرد وگوتی:

- به لام نهوه نامینه یه که بانگ ده کات.

به جارینک بینهنگ بوو، ده تگوت دهنگی گیراوه. دوو خوشکه کان هاواریان کرد. ماینه که له به به فالیان به دهنگی حیلە ی نهسپه که هه لده ستا سه ر پاشوان و ده سوورا. ده تگوت سه ما ده کا. سی لوعبه تان هاواریان کرد:

- ده لئی پالەوان میکینس ده چی خۆ به کوشت بدا !

به لام پالەوان میکینس تهنگه ی ماینی له نینو رانیدا رینک ده کوشی و لغاوی به زاری داده داوه. راپیگرت و پاشان رکیفینکی توندی لیدا. حه یوان له ژیر سامی خاوه نه که ی سه ری به رداوه و ملی رینگای گرت. پالەوان مستینکی له سه ری ماینه که پیدا به توندی گوتی: « قاحبه ی له عنه تی ! » به قه راخ ده ریادا تینه پری و جلهوی ماینه که ی شلکرد تا به که یفی خۆی بۆلای بورج و قه لای شار بهوا . سینگی پر بیوو له ههوا، تاوینک گهرا تاپشونکی بینه وه بهرو دلی بکرینته وه. پاشان له سه ر ته پۆلکه یه کی پر له گیا راوه ستا. له ونه ته ماشای ده ریای شینی به جۆش و خروشی ده کرد که له به رامبه ر خۆزدا ده دره وشا و تا چاو هه ته ری ده کرد به ره و سه روو ،روو به یونان پان رابیوو. هه ناسینکی هه لکینشا وگوتی :

- ناخ خودایه من نهوانه گشت له تو ده زانم نهک له عهبدان! رکیفی له ماینی داو بزووت. هه موو جاری که یونانی فه قیری وه بیر ده هاته وه. له ده ست خوا هه راسان ده بوو. کۆلینک کوفرو بینزاری له زاری ده هاته ده ر. نهو سکالای نه ده برده بهر خودا، له گه لی به شه ر ده هات. داوای به زه یی و دل سۆزی له خوا نه ده کرد، به لکو ناقل و مه تنقی لی ده ویت.

هه ورنکی پچوکی پر له رینزه، هه ره ک مه شکه یه کی ره ش له لای سه ره وه سه ری هه لدا. تا ده هات پان ده بۆوه و ناسمانی داده گرت. خۆر نینو چاوانی تینکنا. شنه بایه کی گهرم و شه دار له لای ده ریاهه له دهوچاوی مرچ و مۆنی پالەوانی ده دا. دووباره رووی کرده ناسمان ودانی ده چیره وه بر دو گوتی:

- نا.. خواجه .. نا من ناتوانم له تو عاجز بم. چونکه بینه یه یه. من له ناده میزادان تو پهم. رکیفی له ماینی داو چوارنال له شه قامی گه وه تینه پری که مه سیحیگه ل له هه موو لاره بۆ ته ماشا کردنی رایان ده کرد. له ده روازه ی کانه گه یشته قاوه خانه ی گه وریه ی تورکان. مل نه ستوری تورک گشتیان له وی کۆ ده بوونه وه. له سه رده می شۆرشه کانی کریت دا کۆ بوونه وه ی راوینزی گه وریه

گه‌وران^۱ هەر له‌و قاوه‌خانه‌یه پینک ده‌هات. کاتینکی فه‌رمانی قه‌تل^۲ عامیان ده‌دا، له‌ کاتینکا تورک خه‌نجه‌ریان به‌ ددانان ده‌گرت، هەر له‌و قاوه‌خانه ده‌هاتنه‌ ده‌ر. ئینواره‌ی روزه‌کانی هاوین که گه‌رمای هه‌تاو که‌م ده‌بزووه و بزنی خۆل^۳ هه‌لده‌ستا، لاوانی تورک له‌ قاوه‌خانه داده‌نیشان و گزوانی « نهمان نهمان» یان ده‌ چری. له‌ زستانا باشترین حکایه‌تخوانی شار ده‌هاتنه‌ وی و سه‌ری خه‌لکیان گه‌رم ده‌کرد. هه‌رله‌وینش بوو که‌ بانگ ده‌ر ده‌هات ته‌ماشای کوپه‌ جوانه‌کانی ده‌کرد و به‌ سه‌ر سوپ^۴ مانه‌وه گونی بز گورانبه‌کانیان را ده‌گرت. ئه‌وی قاوه‌خانه نه‌بوو. به‌هه‌شتی محمه‌ده‌ بوو. هیچ شتینک نه‌بوو که‌ له‌وی گیر نه‌که‌وی. هه‌م ته‌مباکزی باش بز قه‌لیان و هه‌م شنه‌بای فینکی به‌خه‌کان!

نیوه رۆلایدا بوو، ریش سپیه‌کانی تورک نانیاان خوارد بوو، له‌ سه‌ر سه‌سیری قاوه‌خانه دانیشتیبون و داوای قه‌لیانیاان کرد بوو. به‌ دلێ خوش و چاوی خه‌والو قاوه‌ی خزیان هه‌لده‌ قوراند. دنیا به‌ که‌یفی نه‌وانه‌بوو. چهند پشت له‌مه‌و به‌ر باپیره‌کانیاان کریت یان له‌ نینو خۆدا به‌شکرد بوو. گزشتی کریت، واته‌ باخاتی پر به‌ره‌که‌تی ره‌زو زه‌یتون و زه‌ویه به‌ پزژه‌وه‌کان وه‌به‌ر نه‌وان که‌وتیوو. نه‌وی دیکه‌ش، واته‌ ئینسک و پلوسکه‌کانی به‌شی بونانبه‌کان بوو. خاچیه‌رسته‌کان جار جار را ده‌پرین، به‌لام کاتینک له‌شکری تازه نه‌فه‌س له‌ ناسیای پچوکه‌وه ده‌گه‌بشتی و په‌لاماریان ده‌دان، نه‌زم و هینمایه‌تی داده‌مه‌زراوه! ژنه‌ تورکه‌کان جوان بوون. هه‌مه‌و که‌س ده‌یتوانی به‌ گوزیه‌ی تواناو نینو ناخنی کیسه‌ی خزی وه‌ده‌ستیاان بینی. کوره‌ تورکه‌کانیش جوان بوون، کاتینک خواردنی باشیاان ده‌خوارد، ئاویان تینه‌گه‌را و گزشتیاان سپی و تورت ده‌بوو. پینغه‌مبه‌ره‌که‌شیاان پیاونکی دلته‌ر و خزش سه‌روشت بوو. تورکینکی نازاو جوامبیره‌بوو. ئه‌ویش زه‌وق و سه‌لبقه‌ی تورکانی هه‌بوو. نه‌وانی مه‌جیور نه‌ده‌کرد که‌ نه‌هلی عیباده‌ت و دیندار بن. هه‌ر وه‌ها پالی پینو نه‌ده‌نان که‌ خاچ پکینشن. هه‌میشه‌ شوشه‌ عه‌ترینک و شانوه‌ ئاوینه‌ی له‌ گیرفاندا بوو. به‌ خۆشبه‌وه‌ ئه‌و بز ئیسمانداره‌کانی خزی خودا نه‌بوو، ئه‌ویش ئاده‌میزادینک بوو وه‌ک نه‌وانیتر. مردن بز ئیسمانداره‌کانی ئه‌و پزین و گه‌نین نه‌بوو، به‌لکو ده‌رگایه‌ک بوو که‌ بز باخینکی گه‌وره‌و هه‌میشه‌ به‌هار ده‌کراپه‌وه. نوری به‌ سه‌ر ریشی تاشراو و سمنلی قه‌یتانی که‌ نه‌وه‌نده‌ی ره‌ش کردیوو هه‌ر بریقه‌ی ده‌هات، وه‌ک شیری مه‌ست له‌ قاوه‌خانه وه‌ژووور که‌وت. به‌ مرچ و مونی سلأوی به‌ راسته‌و چه‌په‌ی خزی کرد و چوو له‌ بنه‌ بانی قاوه‌خانه له‌ سه‌ر مینزینک دانیشت. له‌و شه‌وه‌وه که‌ نه‌سپه‌که‌ی له‌ په‌نا قه‌برستان سه‌رسمی دا‌بوو، له‌و شه‌وه‌وه که‌ باوکی به‌ کراسی دراو وله‌شی به‌ خوننه‌وه له‌ قه‌بری هاتیوه‌ ده‌ر، نوری خه‌و و خۆراکی لی هه‌لگیرا بوو. نه‌ خواردنی پینکه‌وتیوو، نه‌ چیژه‌ی له‌ هاوتشینێ که‌س ده‌کرد. خوننی باوکی هاواری تۆله‌ی کرد بوو. کورو براو برازای قاتلی باوکی هینشتا هه‌ر له‌ گوندی خزیان زیندوو بوون. زه‌و وزویان ده‌کرد و رایان ده‌بوارد. بی شه‌رم ده‌بوون. هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو که‌ به‌کی له‌وان له‌ گوندی خزی که‌ری بردیوه‌ مزگه‌وت؟ تا که‌ی ده‌یتوانی له‌ ئاست ئه‌و هه‌موو سوکایه‌تیه‌ سه‌ر شوپ^۵ بکا؟. تاکه‌ی ده‌بواپه‌ لی بگه‌رپی که‌ باوکی له‌ نینو مردواندا سه‌ر گه‌ردان بی.؟ نه‌گه‌ر پیاو بوو کاتی ئه‌وه هاتیوو که‌ به‌پارینک به‌داو کارینک بکا.

نوری بانگی قاوه‌چی کرد و گوتی: « حوسین قه‌لیانینکم بز تینکه‌ و مه‌هیله‌ که‌س لیره‌ وه‌نیزینک که‌وی.»

هه‌ور ده‌یگرماند. هه‌موو ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌یان ده‌کرد. ئاسمان بروسکی ره‌نگ زه‌ردی لی هه‌لده‌ستا و هه‌واش وه‌ک هه‌ریر دا‌به‌دپی، جیره‌ی ده‌هات. یه‌ک له‌ ریش سپه‌ه‌کان گوتی:

- ئه‌وه‌ ده‌نگی گه‌رمایه.

یه‌کی تر گوتی: « باران ده‌باری و بز مه‌زرایه باش ده‌بی. »

سی یه‌میان له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ که بز لای ده‌رگا ده‌چوو تا ته‌ماشای ئاسمانی بکا، گوتی:

- بز باخاتی زه‌یتونیش باشه. دار بادامیش به‌ری چاک دینن. کابرا هیشتا ده‌ستی به‌ به‌ر چاوه‌کانیه‌وه نه‌گرتبوو، پاشه‌و پاش گه‌رایه‌وه. پاله‌وان میکینلس به‌ سواری له‌ به‌ر ده‌رگی قاوه‌خانه شین ببوو. دا‌هاته‌وه دیتی تورک ئاسوده دانیشتون و خه‌والو و سه‌ر خوش قه‌لیان ده‌گیشن. خورن به‌ری چاوی گرت، رکیفی له‌ ماینی دا، حه‌یوان یاله‌کانی راوه‌شانده‌وه‌وه، دواپه‌ راست وه‌ژوو که‌وت. هه‌وه‌لچار نه‌بوو که ئه‌وه‌ ده‌کرا، ئه‌و شاره‌زای کاره‌گه‌وه‌جده‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی بوو. له‌ گه‌ل چو ژووری قاوه‌خانه چهند چوار پایه‌ی شکاند، مینزکی پچوکی وه‌رگنرا و چهند فنجانی قاوه‌ی شکاند ناخه‌که‌ی چوو له‌ پیش قاوه‌چی راوه‌ستا.

قاوه‌چی نه‌راندی. تورک ده‌ستیان له‌ قه‌لیان کیشن هه‌لگرت و راست بوونه‌وه. ئه‌وانه‌ی هه‌ره‌ نازایان به‌ تووره‌ی ده‌ستیان بز پشتبندی سوور برد تا خه‌نجه‌ران هه‌لکیشن. پیره‌ پیاو ده‌ستیان خسته‌ پیش و هاواریان کرد:

- پاله‌وان میکینلس بچو ده‌ری و به‌ خه‌زایی شه‌ر ساز مه‌که!

به‌لام پاله‌وان هندی و توپه‌ قامچی له‌ هه‌وا راوه‌شانده‌وه‌ و هاواری کرد:

- هه‌مووتان بز ده‌ره‌وه، ده‌مه‌وی به‌ ته‌نیا لیره‌ قاوه‌ بخه‌مه‌وه.

بانگ ده‌ر ئیتر خزی پی رانه‌گیرا. له‌ سه‌ر سه‌کو خزی فریندا خوار وه‌ تووره‌یی گوتی:

- نا.. پاله‌وان میکینلس نا! ئه‌مجاره‌ ناتوانی هیچ غه‌له‌تینک بکه‌ی. ئیتر ناتوانی هه‌ر کاتی

ویستت گالته‌مان پی بکه‌ی! ئه‌مه‌ر ئیتر چاره‌ ره‌شی وه‌ک تو به‌ زیندوویی لیره‌ ناچیه‌ ده‌ری.

تینگه‌یشتی؟

تورکینکی مل نه‌ستور و شه‌ر لاتان دلی به‌ بانگ ده‌ری پیر سوتا و هه‌لیکینشا خه‌نجه‌ر،

سواری په‌لامار دا. پاله‌وان دا‌هاته‌وه‌ جو‌مگه‌ی ده‌ستی گرت و رنکی کوشی. خه‌نجه‌ر له‌ ده‌ستی

که‌وته‌ خواری. پاله‌وان خه‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌لگرت‌ه‌وه‌ و دوو باره‌ قامچی راوه‌شانده‌وه‌ و نه‌راندی:

- گوتم وه‌ده‌ر که‌ون! یالا بز ده‌ره‌وه!

پیره‌ میرد که‌ نه‌یاندانه‌زانی چ بکه‌ن، ده‌ستیان کرد به‌ ئه‌لا، ئه‌لا. داخوا بنیزنه‌ کن پاشا که‌

عه‌سکه‌ر بنیزی یا له‌و رووداوه‌ چاو بیوشن، با کوشتار ساز نه‌بی؟

نوری به‌گ له‌ جینی خزی نه‌ بزوتبوو. سه‌ری به‌ردا‌بزووه‌ نیرگه‌له‌ی خزی ده‌کینشا. به‌ سیله‌ی چاو

ته‌ماشای ده‌کرد. جار جار به‌ر چاوی وه‌ها تاریک ده‌بوو که‌ بینجگه‌ له‌ سینگی ناره‌قاوی ماینه‌که‌وه

چه‌که‌ی پاله‌وان میکینلسی هه‌چی تری نه‌ ده‌بینی. له‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌وه‌لین دله‌ی درشتی باران

دا‌یدا‌بویه. هه‌ورنک توند گرماندی و شوشه‌کانی قاوه‌خانه له‌رزین.

بانگ ده‌ر هاواری کرد: « تو شه‌ره‌فی محمد لی گه‌پین با نه‌و کابرا ره‌زیله‌ی ورد و خاش

بکه‌م. »

دوو سى پیره پیاو باسكى كاپرايان گرت و به راکيش راکيش دووريان خسته وه. نوری به گ
پتر سهرى بهر داوه. له سهر يهك مژى له قهليانه كهى ده داو دووكه ل له كونه تفنكانى ده هاته
دهرى. له بهر خويه وه بیری ده كرده وه كه:

- راست وه ختى خويه تى. يا نىستاو يا ههر گيز. من به لينيم داوه به باوكم. ههر چاوه روانى
بیاوو بووم، نه وهش بیاوو. نه وه تا برای قاتلى باوكم ليره راوه ستاوه. باوكم نار دوويه ته لای من.
كه واوو نوری بۇ راوه ستاوى، لينده!

پديتا پديتا دلئى هيدى ده كرده وه، ده يشيواندوده پترساندو هانیده دا. ناخرى ده بوايه كارنى
بكا. ديسان فيكرى كرده وه. رابه لينخه! رهنكه بترسینی؟ ده سته كانى ده له رزين وده يستاند.
سهرى هه لينا، له گه ل پاله وان ميكنلس نيگايان تينك هه له نگوت. به سپايى لوله ي قهليانه كهى
له دهورى شوشه كهى هالاند و به حالينكى ماندووى نيرگه له ي هه لگرت و له پاله وان ميكنلس
وه نيزيك كهوت. جلهوى ماینه كهى گرت و روى كرده قاوه چى كه له پشت پيشخوانه كه خوى
شارد بزه. گوتی: « وسين، قاوونك بۇ پاله وان ميكنلسى چينكه! نه مرز ميوانى منه. پاشان به
نيشاره ي ده ست. توركه كانى دوور خسته وه كه له دهورى ماینه كه هالا بوون. پاله وان ميكنلس
گوتی:

- نوری من ده مەوى به ته نيا قاوه بخومه وه. نامەوى كهس له گه ل من ليره بى. زوو قاوه خانه
به تال كهن.

نوری به گ له كاتينكا ده بوست دهنگى دا بنوننى، گوتی:

- له گه ل نه وهش پاله وان تو ده توانى دلّم خزش كهى. من داواى شتىكى گه وره م له تو
نه كرده. تكاى من روت مەكه وه. دلّم مه شكينه. پينچى نوری كرايه وه كه وته سهر شانانى.
رايوه شانند بۇنى عه تری به ولات دا بلاو بزه. له پر كونه تفنكى پاله وان ميكنلس وه پته پت
كهوتن. ره گى مى هه ستان، بۇنى عه تر وه ك خه نجهر به دلیدا چوه خوار زه ينى پەرنشان بوو.
ديمه نى شهو و نارهق و كه بابى كه وويكه نينى پشت په نجهر وه ته قه ته قى پليكان و چاو
نيكه وتنى له شى نهرم ونول و نوری، هاتنه وه به وچار، له نينو چاوانى گرژى جريقه هه ستا. پالى به
نوری به وه نا و ماینى بۇ پيشه وه لى خوړى، كه مى ماوو نوری وه به ردا. جارنى تر به تو به يى
هاواری كرد:

- بۇ ده ره وه ... بۇ ده ره وه ... ليره وه ده ر كهون...

نوری به گ پينچه كهى له سهرى هالاند و ليوه كانى وه ها گه ست خونيان لى ده رپه رى.
توركه كان هه ستا بوون و له دهورى نوری كو ببوونه وه. دوو سى كهسى چه قوكيش له پشت ده رگا
چاوه روان بوون. دووسى پيره پياوى تورك كه له وانيتتر ناقلتر بوون، خزيان گه ياند بوه ده رگا و
رايان ده كرد. قاوه خانه ده هات به تال ده بوو.

نوروى هه ستى به شه رمه زارى ده كرد. له سهر خۇ به توركه كانى گوت:

- نيوه برؤن. نه و كاپرايه سهر خۇ شه. باشتره گونى نه ده ينى. من ده مينمه وه. نه و ناتوانى به
كه ينى خوى بكا. نا برووى نيمه هاتوته گوړى.

تورك نه ده بزوتن. سه ليماغا كه تا نه و دم بينده نگ بوو، نيرگه له ي ده كيشا رابوو. نه و له و

پیاوه به ریزانه بوو که له نیو تورکی عوسمانیدا هلدده کون. مرؤفینکی به سالانچوو، ساردو گهرمی زه مانهی چیشتبوو. له بنه ماله یه کی ره سه ن بوو. هیشتا جوانی لاوتی پاراستبوو. روی کرده تورکه کان و به ده نگیکی نارام گوتی:

بچه ده ری. نیستا وهختی نه وه نیه ولات خونای بکری. نهو سه عاته ده گاتی. به نایاتی قورعانی ده زانم که نه م روژه نیزیکه. نه م یونانیه تاوانی بی شه رمی خزی به گران ده داته وه. ته نانه ت ده بینم که سه ری له ده رگای مالی پاشا له بزمار دراوه. له سه ر خزی بن. اوهرن با پرؤین! خزی وه پیش هدموان کهوت و به ههنگاوی سه برو رنک و پینک کهوته ری. نیستا قاوه خانه به تال ببوو.

پاله وان میکیلنس سمبلی پادان و بزیه کی هاتی و چاونکی هیمناندی له نوری کرد. ددانه به رازه کهی وه در کهوت. بو تاونک ههستی به خوشی کرد. پاشان تاورنکی وه لای قاوه چی داوه و گوتی:

- هزی وسین ، که تری وه سه نی و قاوه یه کی تالم بو چیکه !

ناخره‌کمی بوو به باو باران. تا ده‌هات ناسمان نه‌وی ده‌بوو. شاری کاندیش ده‌تگوت بز لای ناسمان هه‌لده‌کشی، که‌می مابوو بگه‌نه یه‌ک. کولانه کان ببوونه چه‌م و روبار. هه‌موو شت له تاریکاییدا نوقم ببوو. جارو بار بروسکه به سه‌و مناره‌کاندا ده‌هاتنه خوار. له‌و خواره، له‌ شه‌قاسی گه‌وره، سه‌روچاوی گرژی پاله‌وان میکینلس که بز مالی خزی ده‌گه‌راوه، به نوره گه‌ش ده‌بووه و تاریک ده‌بوو. له‌ سینگی پان و سپی ماینه‌کمی ناو ده‌هاتنه خوار. به لام نه‌وه هه‌ر ریژنه‌ی‌ده‌کی توند بو، پتر له‌ نیو سع‌ع‌اتی نه‌ خایاند. زوو له‌ لای کونستانه‌وه بایه‌ک هه‌لی‌کرد و هه‌وره‌کان لینک بلاو بوون. ناسمانی شین وه‌ده‌ر که‌وت. تیشکی نه‌رمی هه‌تاو شاری باران گرتوی کز کرده‌وه. پیاده‌ روکان خا‌وین بوونه‌وه. پاساری له‌ سه‌ر گوی سوانان ده‌ستیان به‌ جریوه جریو کرد. ته‌واوی شاری کاندی که‌ هه‌مامی کرد بوو ده‌دره‌وشاو گیانی تازه‌ی هاتبوزه‌ به‌ر. بزنی‌لا‌ولاوی باران وینکه‌وتوو له‌ گه‌ل بزنی ریحانه له‌ باخه‌کانه‌وه ده‌هات.

پاله‌وان میکینلس ده‌رگای هه‌ساری کرده‌وه. له‌ کاتینکا ژنه‌کمی مات و بینه‌نگ جله‌وی ماینه‌کمی گرتبوو، له‌ پلی‌کانه‌کان چه‌ سه‌ر و خه‌نجه‌ری له‌ به‌رامبه‌ر په‌یکه‌ری میکاتیلی مه‌لاتیکه له‌ عه‌رزی دانا. له‌ به‌ر توره‌یی و ناره‌قه‌و باران هه‌ل‌سی لی هه‌لده‌ستا. کاترینا جلی خا‌وینی بز هینا. پاله‌وان لبیاسه‌کانی گزپی و له‌ سه‌ر جی راکشا. چاوه‌کانی له‌ سه‌ر یه‌کداناو له‌ پر خه‌ونکی شبرین و خوشی به‌سه‌ر داها‌ت.

خه‌لکی کاندی تورک و خا‌چه‌رست هه‌ر سه‌ر له‌ ئینواری له‌ ماله‌کانیان کز ببوونه‌وه. پی‌اوه‌کان به‌ یه‌واشی قسه‌یان ده‌کرد و ژنه‌کان بینه‌نگ و مات له‌ قوژنینک دانیشتیوون و گوی‌یان ده‌دابه‌، هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌ کینشا. که‌وا‌بوو کیتی فه‌قیر قه‌ت هینم ناینته‌وه.؟ داخوا دانیشته‌کانی ده‌بوا‌یه دیسان تووشی کوشت و کوشتارو نا‌واره‌یی و ده‌ره‌ده‌ری بن؟ ناخر ژن و مندال و شه‌ره‌ به‌ری خزیان بز کوی به‌رن.؟ نه‌و مه‌ سیحیانه‌ی له‌وانیتر ناقلتر بوون، واته‌ کارو کاسی و بازرگانیان هه‌بوو، یا خا‌وه‌نی باخ و باخات بوون، له‌ سه‌رخوشی و شه‌رلاتانی پاله‌وان میکینلس بیزاریان ده‌رده‌به‌ری. نه‌وانه‌ی نازاتر بوون له‌م سوکایه‌تیه‌ی به‌ تورکان کرا بوو، که‌ یف خوش و شاد بوون. له‌و لاوه‌ تورکه‌کان هیندی له‌ مزگه‌وت و هیندیک له‌ مالی نوری به‌گ کز ببوونه‌وه. ده‌یان گوپاند و جنیویان ده‌داو ها‌واری توله‌یان ده‌کرد. به‌لام توله‌ی چون؟ بانگده‌ره‌ستی هه‌موانی ده‌هارژواند. به‌لام نه‌وانه‌ی ناقلتر بوون خه‌لکیان هندی ده‌کرده‌وه.

نوری به‌گ بینه‌نگ چه‌بووه ده‌فیکر وله‌ قوژنینک دانیشتیوو. پاش نه‌وه‌ی که‌ هه‌موویان له‌ کوشتن و سه‌ر به‌رینی خه‌یالی دوژمن ماندوو بوون، سی که‌سیان له‌ زور زانه‌کانی قه‌وم هه‌ل‌بژارد و دایان نا که‌ به‌یانی به‌چنه‌ کن پاشا و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن دا‌وای لی بکه‌ن تا ده‌سه‌لات به‌

مهسبحه‌کان نیشان بدا. ناخر نهوه پاشایه یا هه‌لوایه؟ نهوه چهند ساله خاچپه‌رستیکی له دار نه‌داوه. کهسی له داری نه به‌ستوه. له نه‌نجاما کافر چی بوون. هه‌ر بویه‌شه پال‌هوان میکیلسی شینت به سواری نه‌سپ دینته مزگه‌وت و به قامچی تورکان وه‌ده‌ر ده‌نی. پاشا ده‌بی بی ترس هیندینکان له دار بداو نه‌شکنجه‌یان بکا، تا بزائن زه‌بت و ره‌بتیک هه‌یه. پاشای شینت و بی ده‌سه‌لات له جباتی نهوه مودارایان له‌گه‌ل ده‌کا و باسی داد په‌روه‌ری ده‌کا. له گه‌ل خه‌لیفه‌ی ئورتودوکس ته‌خته یاری ده‌کا. له سه‌ر خوارده‌وه‌ی ئاره‌ق و باقلاوه رنک ده‌که‌ون. تا ته‌م رووداوانه‌ی به که‌یفیان نیه دایپوشن.

روژی دوایی سی که‌س له وانی زور زان که هینشتا راسپارده‌ی توندو تیژی خه‌لک له گوینچه‌یاندا ده‌زرینگاوه. به‌یانی زوو بز مائی پاشا وه‌ری که‌وتن. بانگده‌ر به چاوی شین و قه‌لافه‌تی له‌رو لاوازی وه‌ک که‌له شیر له نینه راستی ده‌پزشت. سه‌لیماغا له لای راست و نوری به‌کیش به حالینکی په‌ریشان ونیگه‌رانه‌وه له لای چه‌په ده‌روزی. هه‌ر یه‌که نه‌وه‌یان دوو پات ده‌کرده‌وه که ده‌یانویست به پاشای بلین و بیریان له‌وه ده‌کرده‌وه که چی پی بلین؟ سه‌لیماغا هه‌موو سالی به‌رو بوی داها‌تی سالانه‌ی ده‌گه‌یشته هه‌زاران کیله گه‌نم و روژ زه‌یتون و یادام و کشمیش و دانه ونله. جا بویه لایه‌نگری ناشتی و هینمایه‌تی بوو. بانگده‌ر قورعانیکی به سینگی خویه‌وه نابوو، نهو کتنبه پیروزه جه‌رگی ده‌سوتاند. نوری به‌گ سه‌ری به‌ردابزوه و نه‌یده‌زانی بلنی چی و چی ده‌ویست. نهو شه‌وه دیسان باوکی ها‌تبه‌وه خه‌وی و شرؤل و قو‌راوی بوو. پینش نه‌وه‌ی له به‌ر چاوی ونی خه‌نجه‌ره به نرخ و ده‌سک ره‌شه‌که‌ی له بن سه‌رینی نوری دانا‌بوو. نوری کاتینک وه‌خه‌به‌رها‌تبوو، سه‌رینه‌که‌ی هه‌لینا بوو، تا خه‌نجه‌ر ده‌ست بداتی، به‌لام چ خه‌نجه‌ر له‌وی نه‌بوو. به دلی شکاو فیکری کردبزه : «دیاره پیره میزد باوه‌ر به من ناکاو خه‌نجه‌ره‌که‌ی بردۆته‌وه. بینگومان له‌وه ده‌ترسی که من شایانی نه‌وه نه‌بم.»

پاشا وه‌ک تورکان له سه‌ر نیو ته‌ختی خوی دانیشتیوو، به مرچ و مزنی و نیو چاوانی گرز، چاوه‌دوانی نوینه‌ران بوو. بوو. دیسان گیرو گرفتینک ها‌تۆته‌پینش و سه‌گ و پشیله ده‌یان‌ه‌وی به گز یه‌کدا به‌چن. وه‌ک ده‌لین کافره‌کان نازادیان ده‌وی، با به‌چن خزیان هه‌لا‌وه‌سن. مسولمانیش ده‌یان‌ه‌وی ته‌واوی خاچپه‌رسته‌کان بکوژن، نه‌وانیش با به‌روژن و جهه‌نده‌م بن. تو نه‌ی کافری له‌عین بزانه که کزیله‌تی شتیکی باشه، توش نه‌ی ناغایان بزائن که ره‌عبه‌ت باشن. کشت و کال ده‌که‌ن، بازرگانی ده‌که‌ن، خه‌رج و باج ده‌ده‌ن. که وابوو مریشکی هینکه زه‌ر بز ده‌بی بکوژرینته‌وه!

خولامی ره‌ش ها‌ته ژوور و گوتی: « میرم نه‌وه دین ۱.»

پاشا وه‌ک گایه‌ک که‌وته پشودان و گوتی: « بلنی بینه ژوور. ۱.»

هه‌موویان یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک وه‌ژوور که‌وتن. پاش سلوو سه‌ردانواندن مات و بینه‌نگ له سه‌ر نیو ته‌خت دانیشتن.

پاشا به نا‌هه‌نگینکی ماندوانه گوتی: « گوژم له نینه‌یه .. قسه بکه‌ن... »

له پینشدا بانگده‌ر وه‌قسه ها‌ت. زارینکی پینوه بوو وه‌ک کاله‌ی له به‌ر یه‌که‌چوو، لوتینکی تیژ وه‌ک لمبوزی سه‌گ، کابراه‌کی ره‌قه‌له‌ی شلو شه‌ویق، روم‌ه‌تی تینک قو‌پاو، ریشینکی کورتی خورماییی و ده‌نک ده‌نک مووی سه‌پی. خالینکی توکناوی له نینوان بزویان، ده‌تگوت سی چاوی

هدیه. دستی پینکرو لینی نه ده بریده وه. تا پترگوی یانده دا به قسه کانی، زیاتر گهرم داده هات و کله فی ده پرژاند. قورعانی له باخه لی هیئا ده رو له کاتینکا سدری بز ده له قاندا، ده ستیکرد به قورعان هونندن.

پاشا ناره حدت بوو، قه ننه که ی هد لئناو گوتی: «حاجی نه فنددی میشکی سدرت بردم، قسه که ت بکه با بزائم ده لینی چی؟ من خه لکی ناسیای پچوکم، زه ینم کزله. له وشه یه کدا بیبره وه بزائم چت گهره که؟»

- ده مهوی کوشتار بکه ی ا

پاشا هه ناسینکی هه لکینشا ورووی کرده سه لیماعا و گوتی:

- تزه ده لینی چی سه لیماعا، توش کوشتارت گهره که؟

بیره میرد گوتی: «نه خیر پاشا نه فنددی... من کوشتارم ناوی. من هینمایه تیم گهره که. نه و سال سالیکی پر بده که ته. باران له به هاریندا زور باریوه. مه زرا به رهه میان زوره. باخاتی زه یتون لکیان داهاتوه. نه و سال رزن زه یتونینکی زورمان ده بی. سوپاس بز خوا که و ابو هینمایه تی باشه پاشا نه فنددم. کریت جانده ورنکی درنده یه، نابی بیبزیوی، ده نا خه لک هه لده دری. ا بز چما شیتینک چوو بیتنه قاوه خاندی تورکان چده بی؟ نه و مه ست بوو، به قازانچی نیمه یه چاوی لی بیوشین. نه گهر نیمه ش وه ک نه و بکه ین، نه و هه ویره ناو زور هه لده گری. قین و بوغزه مه ترسیدارن، پاشا نه فنددم. تزه بز نه و کافره که ناوی پاله وان میکیلسه، خه ت و نیشان بکینشه، نوره ی نه ویش دی. تزه لم ولاته پاشای و تیغت ده بری، چه ندی به سوئی ده توانی له ملیان بده ی. پاشان رووی بز لای بانگبیژ وه رگینراو گوتی:

- نه و بیره باوه ری من بوو حاجی نه فنددم. ببوره که له گهل تزه هاوده نگ نیم. تزه باخی میوه ت نیه، ناتوانی تی بگهی که چهنده زیان به مه زرای خه لک ده گا. له من بیره سو له باخات و مه زراکان، داخوا نه وان شورشیان گهره که؟ نه خیر نه وان نایانه وی.

بانگ بیژ گوراندی و دهستی به قورعانی داداو گوتی:

- من نه له باخه کان ده پرسم نه له مه زراو نینسانه کان، من ته نیا له خوا ده پرسم. خه ریک بوو قورعان لیک کاته وه فال بگریته وه، به لام پاشا به ده ستینکی فرمانده رانه دهستی راگرتو له کاتینکا باوینشکی ده هاتی گوتی:

- قورعان هه ر نه وه ده لی که له فیکری خوننه ردا یه. تزه کوشتارت ده وی که و ابو قورعانی ش لیک بکه یه وه باسی کوشتار ده کا. نه گهر سه لیماعاش لینی بکاته وه، قسه یه کی دیکه له خوا ده بینینه وه که باسی هینمایه تی و ناشتی ده کا. که و ابو بیبره وه. ا پاشان له نوری به گی پرسی:

- بیرورای تزه چه نوری به گ؟ کوشتار یا هینمایه تی؟ قورعان چ به تزه ده لی؟

نوری دوو سی جار دهستی به به له کی توکناوی خزیدا هیئا و له وه لام ده گه را. ماوه یه کی پنچوو تا بیرورا ده بری. به لام نه و ناشتی نه ده ویست. ماوه یه ک بوو وه سمایی به سه برو مودارا رایبوارد بوو. بونانیه کان ژیانینکی ناسوده یان هه بوو. له و کاته وه که په لامارنه درا بوون قه له و بیوون. له لایه کی دیکه وه نوری به گ کوشتاریشی نه ده ویست. پینی خزش نه بوو خونن برژی. حاجی نه فنددیش نه بوو که قورعان بخونینی و گهرم دابی. پاشا که له چاوه روانی دا ماوه وه،

جارنکی دیکهش گوتی: « باشه نوری بهگ چپوو؟ من پرسیارم له تو کرد. ناشتی و هینمایه تیت دهوی، یا کوشتار؟ »

نوری بهگ که دیسان دهیوست رنگای بیر کردنه وهی هه بی، گوتی: « پاشا نه فهدندم، رنگایه کی راستمان له بهر نیه »

- بزچی کوپم، بزچی. هینشتا رنگای راست هه یه. بهلام ئیمه لیمان لاداره و نایدوزینه وه. تو بیژه بزنام دوزیوته ته وه؟

- بهلی پاشا نه فهدندم لام وایه دیتومه ته وه.

- دهستخوش. که وابوو بیژه و بمانهینه وه سهر رنی راست.

- نه ناشتی و هینمایه تی، نه کوشتار. تاوانبار نه شی به سزای کرده وهی خوی بگات.

- به بیرو رای تو پالوهان میکینلس تاوانباره؟ بیرو رات له باره ی نه و چونه؟

- پاشا نه فهدندم له من گهری، با نه وهی له دلیم دایه ده ری نه پریم. تو پاشای، نه گهر تو ده ست تیوه رده ی کریت چهک هه لده گری. دیسان خونین ده ری. لی گه رین با من به ته نیایی ژاری ده وله تی وه سمایی بریزم. به و زوانه تی ده گهی که تاوانبار کی بو! تو نه و ده کوژی؟

- بهلی من ده یکوژم و که سبیش نازانی قاتل کی یه. پروا به من بکه.

بانگ ده ر له جی ده ری پری و گوتی: « تاوانبار بهک نیه وه هزار که سن، ده بی هه موویان سزا بدرین. مانای ناشتیش هه رنه وه یه. یونانی به جورنکی دیکه له قسه تی ناگهن. نه گهر ده ته وی بینده نگیان بکه ی، سدریان بپره. »

زهینی سلیمایا جارنکی دیکهش پرپوو له باخ و باخات. هه ستاو دهستی کرد به دادو بیداد. بهلام دهنگی بانگ بیژ وه ک زهنگوله دهنگی ده دایه وه. بوو به هه رار کینشه یه ک نه و سهری دیار نه بی. به گژ یه کداچوون. نوری بهگ که وه ته نیوانیان لیکیان بکاته وه. پاشا له سهر تهخت خوی کز کرده وه. نه و کریتیان گیزیان کرد بوو. هه م هه قیان بوو، هه م ناههق بوون. بهلام نه م دم به دمده یه رنگای نه ده دا بیر بکاته وه و هه ق و ناههق لیک جیا کاته وه. شه وی خه راب نوستبوو. زوری شهی خوارد بوو، خوارد بوو یه وه، ئینستا خه وی ده هات. به په له بوو که به ری یان بکا. سهرنکی راوه شاندا تا خه وی لی بره وی و هاواری کرد:

- شهرم ناگهن؟ له بیرتان چوته وه، به گیانی ناخیر تیوه پیاو ماقولی نه و شارهن. شه رلاتانی به سه. نوری بهگ هه ق به تو ده ده م نه م رنگایه ی تو پینشبارت کرده له هه موان ناقلانه تره. هه رچی خوا له دلتی نی وابکه. من ده سه لاتی ته واوم دابه تو!

سلیمایا میزه ره که ی له سهر عه رز هه لگه رته وه و رووی کرده نوری بهگ و به ناههنگی پارانه وه گوتی:

- منیش له سهر بیرو رای تو م. بهلام به نهرمی بجولینه. به پاریزتاوانبار بکوژه و یونانیا مدهاروژینه. هیدی وله سهر خویه.

بانگ بیژ گوتی: « من قسه ی خوم ناخومه وه، له مزگهوت قسه ده که م وتورکان ده هاروژینم. »

پاشا له پر ناگری گرت. مستی کرده گری و هاواری کرد:

- نه های حاجی! بزانه له شاری کاندی من بهر پرسیارم، من به سهر یاسا راده گهم. به ریشی

مباره کی پیغمبه‌ز وه ک سه‌گی هار دمبیت ده لمبوزی ده کهم تا ده‌خنکینی. له بیرمه‌به‌وه که من به‌بی' فرمانی قوسته‌نته‌نیه قهت فرمانی کوشتار ناده‌م. پاشان به گزوی و ناره‌ده‌تی هه‌ستا. گورچیلدی ژانیا ن ده‌کرد. به باوئشکه‌وه گوتی:

- یا لا برۆن به دوا ی کاری خۆتاندا. من کارم هه‌یه. نوری به‌گ تو چت گوت و ابکه. ناقلا نه بجولئوه. ده‌بی' ناقل و به‌هه‌ستیی. چونکه ئیمه له‌گه‌ل یونانیا ن سه‌روکارمان هه‌یه. له‌عنه‌ت له‌و قه‌ومه. نه‌گه‌ر نه‌و مه‌لعونا نه له‌ قاچی ئیمه نه‌هالا بان، ئیستا وه‌سمانی هه‌موو دنیا ی خوارد بوو. ده‌ستی لینکدان، خولامی ره‌ش وه‌ژوور کهوت. پنی گوت:

- نه‌و ناغایانه رنرینی بکه با برۆن!

* * *

له‌و سه‌عاته‌دا که تورک بز بریاردان کۆ ببوونه‌وه، سئ' کهس له‌ پیاوماقولا ئی یونانی بز لای باره‌گای خه‌لیفه‌ی ئورتودوکس که‌وتبوونه‌ری. هه‌رسی' گران ده‌رزیشتن. پاپۆری بار قورسیان وه‌ بیر ده‌هیناوه که به‌ زه‌حمه‌تی زۆر و به‌جهری سه‌قیل و به‌ یارمه‌تی بای نه‌بی' وه‌کار ناکه‌وی. ئه‌م سئ' که سه‌ بریتی بوون له‌ حاجی ساواس و پاله‌وان نه‌لیاس و ماورودیسی پیر که ئه‌مه‌ی ناخیران پی‌یان ده‌گوت « جده‌لی ته‌لایی. » نه‌وه‌ی هه‌وه‌لیان مرزئینک بوو لاله‌ په‌ته‌و ره‌نگ په‌ریوه. ریشکی کورتی ماشو برنجی، که به‌ دووکه‌لی سیفاری' زه‌رد ببوو. دمینی دریز و قه‌لا‌فه‌تینکی خنج و خواری هه‌بوو. به‌ جیحلی ناردبووانه ئینگلستان تا دوکتوری بخوئینی. به‌لام له‌وی شیت ببوو. زه‌وقی چوویوه سه‌ر شتی کۆنه‌و نه‌نتیک. هه‌رچی هه‌ببوو ده‌یدا به‌کرنکارو قه‌عله، رۆخه‌ به‌جی ماوه‌کانی ده‌ریاو نه‌شکه‌وته‌کانی چپای تیداده‌ پشکنی، به‌و هه‌بویه که شتی نه‌نتیکه‌و قه‌دیمی بدزۆنته‌وه. له‌ ژنژ زه‌وی ده‌ست و لاقی شکاوی مه‌ر مه‌ر و نووسراوه‌و خه‌تی سه‌یر و گۆزه‌له‌ شکاوی دینانه‌ ده‌رو هه‌مووی ده‌برده‌ن باره‌گای خه‌لیفه‌و ژوورنکی گه‌وره‌ی به‌و شتانه‌ پهر کردبوو. به‌لام چونکه جی نه‌ما بوو، نه‌وجار هه‌رچی ده‌یدیته‌وه له‌ هه‌ساری کلبسا کۆی ده‌کردنه‌وه. خاچه‌رسته‌کان سکالایان ده‌کرد و ده‌یانگوت: « ئه‌م شه‌یتانه‌ هه‌وسار پساوانه‌ که هه‌موویان پروت و قووتن، ژن و کیژه‌کافمان که بز نوژی مس ده‌چن، لاری ده‌که‌ن.

خه‌لک به‌ باوکی حاجی ساواسیان گوتبوو که کوره‌که‌ی نه‌ نیرینه‌ فه‌ره‌نگستان، چونکه میشکی تینکه‌چی. به‌لام نه‌و گویی نه‌دابه‌و قسه‌ی کهس. تا کوره‌که‌ی به‌ قولنگه‌وه گه‌راپۆوه‌و ده‌ستی کردبوو به‌ کۆلینه‌وه‌ی عه‌رز. نه‌ویش چ کۆلینه‌وه‌یه‌ک؟ زه‌وی هه‌لده‌که‌ندو ده‌یداوه، به‌لکوه‌و مالۆسینکی ئالتوون به‌ نز ببوه‌له‌ وه‌ بدزۆنته‌وه. به‌لام به‌ قه‌ولی منالان ده‌ستی به‌..... هه‌رچی هه‌ببوو ده‌یدا به‌ پاله‌وکرنکار. ئیستارووت وقوت ماپۆوه‌ وه‌ جلی شر و به‌ کهوشی پینه‌ کراو ده‌گه‌را. وای لینه‌اتبوکه‌ به‌ رینگا داده‌رزیشت، له‌ به‌ر خزیه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد. ناخه‌که‌ی وای لینه‌ات که به‌ردی به‌ خه‌لک دادهدا، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش خه‌لیفه‌ چاره‌ دیری ده‌کرد. له‌ کلبسا له‌ په‌نا مېمبه‌ری خزی حوچه‌یه‌کی دابوو. رۆژه‌کانی یه‌کشه‌مز، هه‌وه‌لجار نانی متفه‌رکی ده‌دا به‌و.

کاتینک وه‌زعی کریت ئالۆز ده‌بوو، خاچه‌رسته‌کان ده‌یانناره‌ کن خه‌لیفه‌ یا پاشا، له‌ جیاتی نه‌وان قسه‌ بکا. یان کاتینک پاپۆری شه‌ری ئورویا بیه‌کان له‌ له‌نگه‌رگا ده‌وئستان، دیسان ده‌هویه

ئەو بېچى لە گەل فەرەنگيان بدوى. زورى دەگوت، بەلام كەس لە قەسەكانى تى نەدەگەيى و لە شكداپوون كە داخوا مېشكى تىنكچو، يا بەزمانى بىنگانە دەدوى.

پالەوان ئەلباسيش پېرە مېزدىك بوو لە پاشماوەكانى شورشى ۱۸۲۱. دەتگوت، بورجى كۆنە كەلەسەر چىا دروست كراو. بەلام قەلشى تىنكەوتو و گىيائى لى شىنبو. دەرک و پەنجەرەى نەماو و قوبەكانىشى خەرا بوون. لەشىكى وەك ئىسكلىتىشكاو، كورته بالا، گوللە ھەموو لەشى دابىژ دابىژ كرد بوو. دەنگىكى گرو توندى ھەبوو. سلاوى ناسايى لە خەلك كەردبا، بەدەنى دەلەرزى. يەكى لە پاشاكانى تورک چاوى راستەى بە چەنگالى دەرهىنا بوو. بەو پۇنەو نەنجومەنى مىللى ناتىن چاوىكى شوشەى بىز نارد بوو. ئەو ھەوئەن چاوى شوشە بوو گەبىشتبوو كرىت. پالەوان ئەلباس، خۇشى لە كەسىك نەھاتبا، بە چاوى شوشە تەماشائى دەكرد. بەلام لە جىژنە رەسمىەكاندا ئەو چاوى دەردەھىنا و بە چاوه ساخەكەى دەچو لای پاشا يان خەلىفە، تا بە قەسەى خۇى شورشى سالى ۱۸۲۱ وەپىر خاتەو.

ئەو رۆژەش پالەوان ئەلباس بە چاوىك دەچو لای خەلىفە. لە كاتىنكا قورس و بەرپىز خۇى داويشتە سەر گۆچانى، لە نىوہ راستى دوو رىش سېپەكەى تر دەروىشت.

سېپەمىيان ماورودىسى پىر، نازناوى «جەعلى تەلايى»، كەبراىەك بوو، لەچەر و پىس و ناجىسن و سوتخۆر. تەواوى سالى تىزى نەدەخوارد و لە زستاندا لە بەر رووتى و بى بەرگى دەلەرزى. ھەر بۇ ئەوہى كە پاشە كەوتى بكا. گەلىنك بىوہژن و ھەتىوى قەرزدارى لە ساجى عدلى دانابوون. ھەمىشە سەكەى ئالتوونى كۆ دەكردنەو. كۆمەلىنك باخ و دارستان و خانووى شار و گوند و لۆتكە و پاپۆرى وەسەرىەك نابوون. كاتىك لىيان دە پىرسى بۆچى ناخۇى؟ لە وەلام دا دەيگوت:

- ئەى بابە، چ ھەيدە، چ بخۆم؟ من خۆم ھېچم نىە، ھەرچى ھەيدە مالى مىللەتە و من نابى دەستى لىبەدم.

پىش يازدە سالى لە سەردەتائى شورشى ۱۸۷۸، رۆژنىكان ماورودىس بە كاغەزنىكى تەمر لىندراو ھاتە لای خەلىفە و وتى:

- باوكى پىرۆز، پاىە بەرزا! ئەم نامەيدە وەرگەر. من بە گۆزەى ئەم نووسراوئە تەواوى مالى سامانى خۆم بە شاردارى كاندى بەخشىو. تۆ ھەموى بەكە نەغدو بە پارەى ئەو چەك بەكرە!

خەلىفە لە كاتىنكا ئەسرىنى لە چاوان گەراپوو پىرسى:

- ئەدى بۆخۆت چۆن دەژى؟

- خەمى من مەخۆ باوكى پىرۆز، من سوال دەكەم.

خەلىفە پىشنىبارى كرد كە مانگانەيدەكى بدرىتى، بەلام پىرەمىرد دىسان بەزەكەى گۆزىنى دەست پىنكردو. نەيدەخوارد و نەيدەخواردو، لىباسى لە بەر نەدەكرد. پارەى بە سوتى زۆر بە قەرز دەدا. ھەتىو وىوہ ژنى مالوزان دەكردن، تا لەم رىنگاىوہ سەروەت كۆ بەكاتەو. لە بەر ئەوہى پىر بىو، لاقىنكى لە سەر لىوى گلكۆ بوو، ھەرچى ھەبىوو دای بە شاردارى كاندى. پىر بىو، بەلام ھىشتا فىكرى كارى دەكردو سلامدەتبوو. كاتى گىروگرفتىنك دەھاتە پىش، خاچپەرستەكان بۆ پارىزگارى بەرژوہەندى خۇيان ئەو يان ھەندەبۆارد.

تەسبىھەكانىيان ھىنا دەر چاۋەرۋان مان تا لە پىشدا پىرە مېرد دا پىگىرسىنى. خەلىفە كە لە پەنجەرەى پچوكى ژوررەكەۋە تەماشى دەرهۋەى دەكرد گوتى:

- پۇلەكانى من ئەۋەتا بەھار داھاتوۋە و چەندە رۇزىكى خۇش و ھەتاۋە. بەھارە و ميانكى ھەزرتى سن ژۇرۇ. باشە... مارودىسى خۇشەۋىست ا ئەۋ سال وەزعى مەزراگان چۇنە ؟

- لە ساىدى خواۋە وەزعى مەزراگان فرە خاسە ..

پالەۋان ئەلباس گوتى: « وەزعى مەزراگان باشە. بەلام وەزعى ئىنسانەكان باش نىە. من ديارە كردهۋەى پالەۋانان ئافەرىن لى دەكەم، بەۋ مەرجهى قازانجى ھەبى. ئەگەر وانەبى، شىتى و كەللە رەقىە. »

حاجى ساۋاس ھەلبىدايە و گوتى: « قەدىمىەكان گوتوۋىانە ...

بەلام پالەۋان ئەلباس بە تورپەى باسكى درىژ كورد و قسەكەى بەرى و گوتى: « پۇلە تۇ لە قەدىمىان گەرپى، ئەۋان مردون و رۇشتون. ئىستا پىرەستە باسى زىندوان بەكەن. تۇ، باۋكى روحانى لەۋ بارەۋە بىرورپات چىە ؟ »

خەلىفە گوتى:

- من لە شىرىن كارى تازەى پالەۋان مىكىلس ئاگادار بووم. ھەيفە پىۋونكى ئاۋا ئازا ، شەراب بىفەوتىنى.

پالەۋان ئەلباس قسەى خەلىفەى راست كردهۋە و گوتى :

- واتە ئەۋ ھەموومان دەفەوتىنى، بەلى. سەرى گىشمان بە فەتەرپات دەدا. باۋكى روحانى، پىرەستە ھەتا زوۋ پىشى ئەۋ پىۋە بەگىرى .. دەنا..

حاجى ساۋاس گوتى: « بۇ خاترى خۇا شورش مەكەن. ھىشتا لە كرىت دا زۇر كار ھەن دەبى بەكرىن. ھىشتا زەۋەكانى كرىت پەن لە شتى قەدىمى و ەنتىكە. خەزىنەى زىرى تىدا شاردرانەۋە. : وەك پەيكەر، نوسراۋە، كۇشكى پاشايان، كە دەبى لە ناخى زەۋى بىنەدەرى! ئەگەر شورش بەرى، ئەۋ زەۋىانە چۇن دە كۇلرەنەۋە؟ كەۋابو ...

پالەۋان ئەلباس بە توندى بەسەرىدا گوراندى و گوتى:

- گوتم باسى قەدىمىان مەكە! ھەرچى كۇن و قەدىمىە مردوۋ شور بىباتەۋە. با بەرۇن و بەزى بن! تۇ مارودىسى خۇشە ۋىست قسە بەكە. من فىكرم تۇزى پەرىشانە. بەلام تۇ زەىنت باشە.... جەعلى تەلاىى لە خۇشيان بەزەيكەى ھاتى و گوتى: « بە ئىجازەى ئىۋە باۋكى روحانى ... » خەلىفە گوتى:

چى دىكەت وەبىر ھاتەۋە كە پىندەكەنى ؟ تۇ فىكرىكى قول و بلاۋت ھەبە و ئەۋ فىكرەش لە پىناۋى خىر و بەرژەۋەندى مەسبىھەت دا بەكار دىنى.

مارودىسى پىر گوتى: « كەم بىژىن و خاس بىژىن . تۇ باۋكى روحانى ھەر ئىستا رابە و بەچۇ لای پاشا. ئەۋ پىۋونكى سادەبە. بىنچگە لە ناسودەبى خۇى لە فىكرى ھىچى تردانىە. مرۇشكى تەۋاۋ رۇژ ھەلاىە. لە كىشەۋ ھەراۋ سەر بىشە بىزارە. ھەرپاست و درزەكى خۇا لە دلت دەنى بۇى باسبەكەۋ چارى پى بنوسىنە. پىنى بلى كە لىمان بىۋورى، پالەۋان مىكىلس مەست بوە، ئىنەۋە كەبىن كە جارىكەدىكە كارى وا نەكا. بىنچگە لەۋە ديارەكەشى وەك پىشكىش

بزه‌ره. وهك قوتوه سيفارنكي جوان، يا دهنكه كاره‌بايه‌كي گه‌وره، بز سهره قهننه. نوسقوف نشيني نيوه سهدان جه‌واهير وشتي به نرخی هديه‌كه بز رۇزى خۇزى به‌كار دين. پاشا سه‌گي‌كه ده‌بن پيلاونيه‌وه. نيسكي بخه پيش تا ماوه‌يه‌ك بيكروسينه‌وه و نه‌وه‌ري. لهو ماوه‌يه‌شدا شه‌ركه‌ري ناوداري نيمه‌پالنه‌وان نه‌لباس ده‌چي له گهل پالنه‌وان ميكنلس قسه ده‌كا. هيوادارم خوا رهم بكا. « پالنه‌وان نه‌لباسي پير سهره پر له شوينه برينه‌كه‌ي هه‌لكراند و گوتي :

- له ده‌رگا داني پياوي كه‌ر هه‌وسه‌له‌ي ده‌وي. نه‌و كاهايه گوي ناداته قسه‌ي كه‌س. هه‌رچي پيني بيژن وه‌ك به ديوار گوترا بي وايه. له گهل نه‌وه‌ش من ده‌يدونيم. من پيره پياوم و شورشي ۱۸۲۱-م ديوه. له‌وانه‌يه به قسه‌ي من بكا. هه‌ر چوژنيك بي باوكي روحاني پيم وايه راوژكه‌ري تو هه‌قي بي. نوژده‌كه‌ت بكه‌و وه‌كازي نوسقوفيت به ده‌سته‌وه گره و به‌جز كن پاشا. به‌لام زوو به‌جوليه‌وه تا برين چلكي نه‌كردوه عيلاجي بكه.

كه‌شه‌في زبو به قاوه‌و كو ليچه‌ي قهندي و مورده‌باوه گه‌يشتي. ريش سپي تاونك مات هون. بزني داره ليمزي گولكردوو له په‌نجه‌ره‌وه ده‌هاته ژوور. مينش هه‌نگوينيك هاته ژوور وله سهر سه‌ري زه‌لامه‌كان سوپاوه كه زاني گول نين ، ليني دارويشت.

سي ريش سپي قاوه‌يان هه‌لده‌قوراند و به ئيشتيا ملچه‌يان له زاري ده‌هينا. كاري ده‌وله‌تي ته‌واو به‌وو، ئيشتا كاري راسته قينه‌ي خۇزيان ديتبزووه و قاوه‌ي سهر به شيرو كولبچه‌ي قهندي له‌وه‌ختي خۇزدا هاتبوو. حاجي ساواس به ئيجازه‌ي خه‌ليفه سيفارنكي هه‌لبه‌ست و نه‌واني ديكه‌ش لاسايان كرده‌وه. هه‌موو چاويان نيوه نوقاو هوو. دووكه‌ئي سيفاريان وه‌ك ماربيچ ده‌چوه سهر وره‌سمي نوسقوف و قه‌يسهر و سينت سوفي داده‌گرت .

خه‌ليفه مجري به‌ر ده‌ستي خۇزي كرده‌وه و گوتي :

- رۇله‌كانم ا من ده‌مه‌وي ره‌سميني سهر به نيوه نيشان به‌دم. به‌لام ناره‌حده‌ت مه‌بن. نيوه كه مورتزوفلوس ده‌ناسن؟ نه‌و ره‌سمه نه‌و كيشاويه. نه‌و له خوا ده‌ترسي، به‌لام پياونكي دلپاكه و خه‌ياليني قه‌وي هديه. نه‌و هيندي شت ده‌بيني كه نيمه نايبين. نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه نيه كه هيندي شت وجوديان نيه به‌لگوو له به‌ر نه‌وه‌يه كه خودا چاوي ئيمه‌ي به‌ستوه. وه‌ك نه‌و نه‌سپانه‌ي كه ناويان بي هه‌لده‌كيشن و چاويان ده‌به‌ستن كه ته‌نيا پيش لاقى خۇزيان به‌بين. كي چوزاني كه خودا بز چاوي بي‌ميشكاني نه‌به‌ستوه.؟ له مجري به‌كه‌يدا ده‌ستي به‌گه‌ران كردشتيني له په‌رزيه‌كي سپي هينا ده‌ر وداي به ريش سپيه‌كان . پالنه‌وان نه‌لباس ره‌سمه‌كه‌ي وه‌رگرت. له سهر نه‌ژنزي خۇزي دانا و به چاويك ته‌ماشاي كرد و گوتي:

- نه‌وه ره‌سمي له چوار ميخه‌داني عيسايه. به‌لام چاوي من باش ناييني. سهر ته‌وي كرد تا باشتر به‌بيني. ماوروديسيش ته‌ماشاي كرد و هاوارنكي كرد و گوتي: « خوا ليم خۇش بي، يا چاوه‌كاني مينش نا بين و يا نه‌و حاجي ساواس كه چاويلكه‌به‌كي زه‌ره بيني له گيرفاني هينا ده‌ر و به وردى ته‌ماشاي ره‌سمه‌كه‌ي كرد و هاواري كرد :

- به به ا چهنده باشه ا چخه‌ياليني سه‌پرا ده‌ستت نه‌پزي مورتزوفلوس به راستي له چوار ميخه‌داني راسته قينه نه‌وه‌يه. به‌روا بكه‌ن نه‌گه‌ر من قه‌شه بام، نه‌و ره‌سمه‌م له ميچه‌پاي كليسا هه‌لداوه‌سي. »

خهلیفه بزه‌ی‌کی تالی هاته‌سهر لئون و سهری راوه‌شاند. ماورودیسی پیر گوتی:
 - به‌لام خودای من، نه‌وه که ره‌سمی له چوار میخه‌دانی عیسا نبه، به‌لکوو ژنیکه
 فانوسقه‌ی‌کی جوان و ده‌مانچه‌ی‌کی زنوی پی‌یه ا.

خهلیفه که قین به‌ری نه‌وکی گرتبوو گوتی:
 - به‌لئی، نه‌وه ره‌سمی کریته، دورگه‌ی کریته! ده‌بینن که خاچه‌که‌یان له نیسکی که‌لله‌سهری
 مرزقینک داوه. له‌سهره‌وه‌ی ره‌سم عاسمانیکه به‌هه‌وری ره‌ش داپوشراوه. له‌خواره‌وه‌ی ره‌سمه‌که‌له
 لای چه‌پ پروسکینک هاتوه‌که دیر روشن‌ده‌کا.

مناره‌ی زه‌نگوله‌کان وناشی بای په‌نا نه‌و گومبه‌زه‌ی عیباده‌تخانه و دیواره‌کانی و قه‌لاو
 بورجه‌کانی ته‌ماشای بکه‌ن. نه‌وه عیباده‌تخانه‌ی ناکادی به‌کریته - یش به‌و ده‌سماله‌ ره‌ش‌یه که
 له سهری هالانده، له خاچه‌که بزمار کوت گراوه و خونینی به‌سهررژله پاشماوه‌کانی دا‌ده‌پژی. له
 هه‌موو لاره دوو پاله‌وانی کلاو به‌سهروینستاون، به‌کیان پیره‌و به‌ک‌گه‌نجه
 ماورودیسی پیر گوتی: «نه‌وارنک له زاری هاتوته‌ده‌ر و نووسراوه‌ی‌کی تیندایه‌ده‌لینی و هاوار
 ده‌کا...»

پاله‌وان ته‌لیاس پرسی: «ده‌لئی چی؟ دا‌هاته‌وه به‌لام خه‌ته‌که‌ی بزی لینک نه‌ده‌کرایه‌وه.
 حاجی ساواس چاویلکه‌ی زه‌په‌بینی خزی دره‌ینا و ناوای خوننده‌وه:

خهلیفه ناوای وه‌رگیراوه: «خوای من، خوای من، بز چی منت به‌ره‌لا کرد؟»
 هه‌موویان تا ماوه‌ی‌ک بینه‌نگ بوون. هه‌رچواریان سهریان به‌سهر نه‌و ره‌سمه‌دا‌گرتبوو
 ته‌ماشایان ده‌کرد که شینوه‌ی‌کی تازه‌ی خاچ کیشانی نیشان ده‌دا، هه‌ناسه‌یان هه‌لده‌کینشا.
 ناخره‌که‌ی ماورودیسی پیر وه‌ده‌نگ هات و پرسی:

- به‌لام باروکی روحانی نه‌وه نابینه‌گوناح که له جیاتی مه‌سیح کریته له سهر خاچ نیشان
 بده‌ن؟

خهلیفه گوتی: «بزچی... بزچی... به‌لام....»
 - به‌لامی چی؟

خهلیفه به‌منگه‌ منک گوتی: «به‌لام زه‌حمه‌ته‌که‌ی دینی...»

به‌راستی مورتزوفلوس چندند باش نه‌قاشی کرد بوو. چه‌نده‌ره‌نج و نازار که‌وتبوه سهر
 دموچاری. روومه‌تی لاواز و چاوه ره‌شه‌کانی پر له نه‌سهرین بوون. واده‌هاته‌ به‌ر چاو له لینه‌ ناسک
 و نیوه‌ ناواله‌که‌ی که له به‌ر نیش و نازار کز بی‌زوه، ناخ و نالین ده‌باری. لاتی روت و خونناوی
 بریقه‌یان ده‌هات و دوو لنگه‌ چه‌کمه‌ به‌کیان زه‌ردو نه‌وی تریان سپی که‌وتبونه‌ به‌ر پینی خاچه‌که.
 پاله‌وان ته‌لیاس له پر وه‌ک بریارینکی کوتو پری دابی، به‌جولانه‌وه‌ی‌کی خیرا کلاوه‌که‌ی له سهری
 هه‌لگرت، ره‌سمه‌که‌ی گرت و بز لای لینه‌کانی برد و هه‌ر له‌و کاته‌شدا سینگ‌ی پانی ده‌هازا.
 ماورودیسی چاوه روانبوو، چونکه خزی پی‌رانه‌گیرا ره‌سمه‌که‌ی له ده‌ستی شه‌روانی پیر رفاند. به
 روومه‌تی خزی‌وه‌ ناو له کاتینکا زو‌ر زو‌ر ده‌گریاماچیکرد. حاجی ساواس چاوه‌کانی سرپه‌وه. له
 په‌نجه‌ره‌ وه‌نیزیک که‌وت و ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌ی کرد که دارلیمزیه‌کی گولکردوو ده‌بینرا.

خهلیفه ره‌سمه‌که‌ی گرت و نیشانی خاچی کینشا و له کاتینکا ده‌قه خونناوی‌کانی کریته‌ی ماچ

ده کرد گوتی :

- نیمه له بهرامبهر شهیدبوونی کریت دا سهری مهزنتی داده نوینین و سوژدهی بز دهه بین. پاشان هه رچواریان خزیان پی پانه گیراو دهستیان کرده گریان. له پینشدا خه لیفه ژیر بزوه، ره سمه که ی له په رزی سپی وهر پبجاوه و له مجریدا شارده وه. پاشان هه موو هیزی خزی کۆکرده وه، هه ستاو گوتی:

- نیستا نیتر بهرۆن . دوعای به خیزی من له گه لئان بی و خوداش به ره که ت خزی له نیه نه گنیهته وه.

پالهوان نه لیاس گوتی : « باوکی روحانی له پینشدا پنیوسته خومان به جولیین. نه وه ی بزانه نه گهر عه بد خزی نه جولی، خوداش به ره که تی به سهردا نابارینی.

- زۆر راسته، نافه رین پالهوان نه لیاسی خۆشه و بست امنیش نیستا ده چمه کن پاشا. خوا بکا به که یف بی.

ریش سپیه کان دهستی سپی و قه له وی خه لیفه یان ماچکرد. پالهوان نه لیاس دهستی داچوماخه که ی که له هاتنه ژووردا له بهر ده رگای دانابوو، وه در که وت. نه وانی دیکه ش به داویدا. پاشان تا چاری به ده ست و قاچی مه مه و سهری به راو ونوسراوه که که وت، سهرنکی له قاند وله بهر خزی وه به توور به یی گوتی: « عه نتیکه ... عه نتیکه .. »

حاجی ساواس داها ته وه و دهستی کرد به خویندنه وه ی نهم نه خشانه که له بهردی هه لکه نه را بوون. پالهوان نه لیاس به هاوینی پیری خزی گوت : « لینگه ری با بهرۆین. له دنیا دا ۷۷ جزر دین هه ن. منیش نیستا ده چمه لای پالهوان میکینس، تۆش دۆستی تورکی وه ک سه لیماعات هه به، بهرۆ بیاندوینه و بز خاتری خوا کارنکی وابکه ن که شۆرش بی وه خت سهر هه لئه دا. کریت به شی خزی به هه له داچوه، نیتر به سه.

باریایانینس له پینش باره گای ئوسقوف نشین چاوه روانی نه وان بوو. نه و قه رتاله ی که سه هۆلی له نیو کادا تیندا راگرتبوو، له گه ل گۆزه ی مه فره قی پرله شه ریه تی خه رنوبی شامی له وی دانابوو. جارویار نه گهر که سینک به ویندا راده برد، بز نیشاندانی کالانی خزی هاواری ده کرد :

- ئای شه ریه ت ! وهرن شه ریه تی سارد، شه ریه تی گولۆم هه به. دوو باره بینه نگ ده بزوه.

باریایانینس پیرنکی کورته بالابوو، هه وت مانگی له دایک ببوو. سهرنکی خروچکۆله و چاری چوک و ورد هه میسه له کاسیلکه داده سوپانه وه. ملی ده تگوت ملی له گله گبه درێژ و چرچ ببوو. ده نگینکی تیژ و ناخۆش، گونچکه ی خه لکی که ره ده کرد. تورک و مه سیحی هه موو به شبتیان ده زانی. چونکه له هیچیان نه ده ترسا. هه رچی له دلیدا بوو بی باک ده یگوت. هه میسه جنیوی ده دا و به ناشکرا له عه نه تی له عیسا و مه جمه دو سولتانی وه سماتی ده کرد. چه ند سال پینش له رۆزی جیۆنی پاکدا باریایانینس له پینش مسته فا پاشای زۆدار و خویندخۆری کریت راده وه ستی و شه ریه تینکی پر له سه هۆلی بز تینه کا. له پر به سهریدا دی و بز نه وه مه سیحیانه ی له ئارکادی کورزا بوون ده ست به گریانو هاوار ده کا. پاشان هه روه ک ناگریان پنه نابی ده ست ده کا به سه ماو هه لپه رین. پاشاو ده ست و پنه ندی له بن سینبه ری قه ننه ی ده کینشن و ته ماشای نه و دیمه نه ده که ن. خه لک لیبی کۆ ده بنه وه و ده وری ده ده ن. باریایانینس تا دی گهرمتر و دینتر ده بی. له پر دادینته وه

عمرزو شولکنیک هلدده گرنته وهو به خدیالی خزی دهست دهکا به شیر وهشانندن. دواى نهوه له پر دهست دهکا به گزوانی گوتن. کم کم له پاشا وهنیزیک دهکوهی و چاوی لی قیچ و خوار دهکا و گزیا دهیهوی بیترسینی. به گزوانی دهلی :

- نهی شیر وهشینی جوانی من، نهوه تزی که دهبی سهری ههموو تورکان پهرینی. مهسیحی و تورک ههموو نارهدت دهبن. چاوه نوارن که پاشا کارنکی بهسهر بینی. بهلام پاشا له قاقای پینکه نین دهداو دست دهکا به چهپله لیدان. تهماشا کردنی نهو پیره قولهو رزیوه بز پاشا نهوهنده سهر بوو که به شولک هدره شه له تورکان دهکا. بانگی کرد و گوتی: «نافهرین پالدهوان باربایانیس، نافهرین! وهره نیره بزانه. نیتر بهسه. وهره پینشتر. تو مینشکت کارناکاو خوشم دهونی. ههر نینستا شیرنکی راستیت به خهلات دهدهمی. میدالینکی گهوره و قورسیشت وه سینگی دهخه. نهوه میدالی دهستی ههزرتی فاتیمهیه که نیشانی پینغه مبهره. نهوش بزانه ههموو سالی روژی جیژنی پاک نیجازهت ههیه شیری له خوت بهستی و میدال له سینگت بدهی، له شاری کاندی له دهروازهی (کانه) تا دهروازهی (لازاره)، لهو لاشهوه له دهروازهی (تازه) تا دهروازهی (لهنگهرا!) وهک پاشایهکی به راستی بسورنیهوه. دهتوانی لهم روژدها ههرچی بهسهر زارت دادی بیلینی و کیت دهوی جنیوی پی بدهی. وه لهعنهتی لی بکهی. تو دینی و دین هیچیان له سهر نیه. باربایانیس مهلعون نهمرز دلی نیمهت خوشکرد و چهند سالبوو نهوهنده که یفم نه کردبوو.»

لهو روژوه نیتر باربایانیس نازاتر بوو. تورک به بالولی قسه خوشیان دهزانی. ههر بزیهش ههرچی گوتبای لی یان نهدهگرت. و به قسهکانی خوش دهبوون. بهو شینوه باربایانیس ببوه تاقه پیای نازادی کاندی. کاتیک دههات ههرایهک ساز بی، بدر له ههموو کهس باربایانیس دهیزانی. له قارهخانهی تورکان دهگهراو نهوهی مهسیحی نهیاندوهویرا دهربیرن، نهو له هاویندا به ههراى شهرت و له زستاندا به ههراى شیرینی دهری دهپری و لهو رینگایهوه تولهی دنیای مهسیحیهتی دهکرده وه. هیندی جار که له تامی دهبرده دهر چهند چهپزکی وی دهکوتن و یا تونلکه لیمز و تهماههی رزیوی پی داده درا. بهلام باربایانیس سهروچاوی خاوین دهکردهوه و دوو باره زمانی دهکوتهوه کار.

نهو له شهوی پینشووه بزنی باروتی کردبوو. کاتیک بهیانی دیتبوی که سی کهس له ریش سپیهکانی قهوم به روو گرزی چوو بوونه کن خدیفه له بهر دهرگا ونستا بوو چاوهروانی دهکرد بزانی چپاسه. جیژنی پاک وهنیزیک دهکوت. نهو بهو زوانه شیری له پشتی دهبهست و میدالی تهنهکهی به خوزه هلداهوسی و دهچوه سی تاق تا لهو سهعاتهدها که پاشا و دارودهستهی بز بینینی موسیقای نیزامی کز دهبوونهوه، کولی دلی خویان پی بریزی. تا دلی نهو رعبهته فهقبرانه فینک کاتهوه که ناواتیان بوو نهوهی له دلیان دایه دهری بیرن، بهلام بیرکردنهوهی نهو کاره لهشی دهلهرزاندن.

تا چاوی به دوو کهس له ریش سپیهکان کهوت که له مالی خدیفه دیینه دهر، قهرتالوو گوزه لهی شهرهتی ههلگرت ولی یان وهنیزیک کهوت و گوتی :

سلاو له نینوه که یخودای قهوم! راوهستن تا شهرهتیکتان بدهمی و ههناوتان فینک که مهوه.

نهم رز هدوای گهرم کردوه.

پالەوان ئەلیاس گوتی : « لیمان گه‌ری باربایانیس، شه‌ریه‌تی تۆمان ناوی . »

- ها پالەوا ئەلیاس لیم توپه‌ مه‌به. هه‌وه‌لەن من له تو ناترسیم. بینجگه له‌وه تو ده‌زانی من پیوانیکی دینم، نه له پاشا ده ترسیم و نه له سولتان. ئینوه زاناکانی قه‌وم و پالەوانه‌کان هه‌مووتان ده‌ری پیس ده‌کن، به‌لام باربایانیس شیرو فه‌رمانی هه‌یه وکه لله‌یه‌کی بی مینشک و هه‌یج ناترسی. هه‌رچی ده‌یه‌وی ده‌ری ده‌ه‌ری.

جده‌لی ته‌لایی هه‌وای ده‌نگی دانواند وگوتی :

- باربایانیس به قازانجی تۆیه که زارت بیه‌ستی هه‌شتا وه‌ختی نه‌و قسانه نه‌هاتوه. باربایانیس ده‌نگی نه‌وی کرد و گوتی :

- که‌وابوو که‌نگی وه‌ختی دی ؟ ده‌مه‌وی نه‌وی بزائم .

پالەوان ئەلیاس به هه‌ره‌شه چۆماخی راوه‌شاند، باربایانیس شته‌کانی کۆ کرده‌وه و رایکرد.

* * *

خه‌لیفه زنجیرنکی له گه‌ل میدالینکی ئالتونی میناکاری چه‌ندره‌نگی ده‌ملی کردکه له لاینک عیسای له‌چوارمیخه‌دراوولایه‌کی دیکه‌شوه به نه‌خشی راپه‌رین نه‌خشا بوو. قوتوه سیفانکی قه‌دیمی زینو کاری سه‌نه‌تکارانی به ناویانگی (ژانینا)ی خسته گیرفانی که خه‌لیفه‌ی ژانینا به دیاری بۆ هه‌ینابوو. وه‌کازی ئوسقوفی به‌ده‌سته‌وه گرت و له گه‌ل جاش قه‌شه‌یه‌ک به پی‌یان بۆ لای مالی پاشا که‌وته ری.

پاشا له‌و کاته‌دا له سه‌ر دۆشه‌گی نه‌رم له سه‌ر گازی پشتی راکشا بوو، خه‌وی لیکه‌وتبوو. له خه‌ویدا نه‌وا له باخه‌کانی ولاتی خۆی (بروسه) ده‌سوپه‌تسه‌وه. داره‌کانی پر له گه‌ل و میوه، لقه‌کانیان وه‌ک پاسکی هه‌شت پای به‌حری له بان سه‌ری نه‌و بلاو کردۆته‌وه. قه‌ننه‌ی ده‌کیشا به رینگاوه و خۆی له به‌هه‌شتی به‌رین هه‌ست پنده‌کرد و هه‌موو کاتی چاوه‌روانی نه‌وه بوو که وا پهنه‌مبه‌ر دی و به‌خه‌ر هاتی ده‌کات. به‌لام کاتی له قوژنی باخ بایداوه، چاوی به دارزه‌یتوونیکی خوارو خه‌یج و بی گه‌ل که ت که بروسکه لینی داوه خواری کرده‌وه و سه‌ر لقه‌کانی میوه‌ی سه‌بیریان پنه‌یه که جگه له تفه‌نگ خه‌نجهر و فیشه‌ک و ده‌سمالی ره‌ش شتینکی ترنه‌بوو. پاشا له ترسان هاواری کرد و فیکری کرده‌وه که نه‌وه چدارزه‌یتوونیکی له‌عه‌ته‌یه له جیانی زه‌یتون چه‌کی پنه‌وه بوو. هه‌رله رینگای خۆی گه‌رايه‌وه تا باخی پر گه‌ل و میوه بدۆزته‌وه. به‌لام نه‌و باخه ئیتر نه‌ما بوو. له جینگای نه‌و بینجگه له به‌رده‌لانیکی وشک و بی ئاو وگیا هه‌یچی تر نه‌ده‌بینرا. له پشت هه‌موو به‌ردینک لوله‌ی تفه‌نگ و ده‌مانچه سه‌یره‌یان گرتبوو. پاشا له پر هاواری کرد:

- کریت... کریت له خه‌و راپه‌ری. له‌و کاته‌دا سوله‌یمانی قوله‌ره‌ش ده‌رگای کرده‌وه گوتی:

- پاشا نه‌فه‌ندم، خه‌لیفه‌ی گه‌وره‌ی یونانینان هاتوه ، نه‌وه‌تا له پلێکانان سه‌ر ده‌که‌وی. پاشا ئاره‌قه‌ی ساردی له لاجاینگان پاک کرده‌وه و گوتی:

- سوله‌یمان خه‌ونینکی ناخۆشم دیوه، ده‌لنی چی به‌و مه‌شکه پر له شۆریاوه بلیم ئیستا به‌روا گۆزی گوم کا؟ پاشان تاوینک بیری کرده‌وه و گوتی :

- نا .. سوله پمان ، بلی با بیته ژوور. نو کافرانه دهستیان له لیکداندهوی خوندنا هه یه. نو ده زانی خونی من لیک داتهوه. بیهینه ژووری. خلیفه وه ژوور کهوت. هه رتک پیشهوا چاک و خوشبهدکی گهرمبان کرد. نیستا دوو کهسی گرنگی کریتی، یه ک تورک و یه ک مهسیحی چاویان پینک ده کهوت. هه رتک وه ک دووپاشا له ولانینکی هاو سنور بوون. گه ره کی تورک و مهسیحی وه ک خاچ و مانگی یه ک شهوه تیکه له بیوون. هیندی جار نیوانیان خوش بوو، هیندی جاریش قین و دوژمنایه تی ده گه بیته پینک وه پین و یه کتر گهستن.

هه رتکیان له سه رتهخت له په نا یه کتر دانیشتن. پاشا قه ننه ی خزی داگیرساند و خلیفه ش تهسیحی مه رجانی دهنک ره شی له گیرفان هینا ده رو دهستی به گیران کرد و بیری له وه ده کرده وه له کونوه ده ست پی بکات. له وه په نجه ره وه که به ره و روی نووان کراپزوه، له لای چه په وه به ندیخانه ی شار وله لای راسته ش هه مان پیره چناری گوزین دیار بوو. نه گه ر که مینک بز پیشه وه خوار ده بوونه وه، کانی به ناویانگی ونیزی به شیره مه ر مه ر کانبه وه ده بینران. بایه کی نه رمی ده هات.

دوای نه وه ی که پاشا باویشکینکی هاتی گوتی:

- خلیفه نه فهدم، نه وه هه وای خوشی به هاری هاته وه. نه لا نه لا ته مهن چند به خنیرایی تی ده په ری. نه م دنیا به ده سوپی و نیمه ش له گه له نه و. زستان دی خه لک ده لنین له سه رمان مردین، هینتا سکالایان ته واره نه بوه، هاوین دادی. نه و جار ده لنین له گه رمان خنکاین. تا چاو لیک ده نینی دهنگی گرمی هه ور ده بیسری و باران دایده داتی. نه و ده م هه موو ده بی بارانی ده به ر که یین. ناخر تایینی تو له باره ی خلیفه ته وه ده لی چی؟

پاشا بی نه وه ی رنگا بدا که خلیفه جواب بداته وه خه ونه که ی وه بیر هاته وه که وه ک خوره هه ناوی ده خواره وه. دوویاره گوتی: « راستی خلیفه نه فهدم تو به روات به خه ون هه یه.؟ سه رچاوه ی خه ون چه و کی نه و خه ونانه بز نیمه ده نیری؟»

خلیفه له وه لأمدا گوتی: « نه م خه ونانه هیندیکیان خوا ده یاننیری و هیندیکیش شه یتان »

- تو ده توانی خه ونه کانی خوا ده یاننیری، له گه له هی شه یتان لیک جیا که یه وه ؟

- پاشا نه فهدم وادیاره خه ون ت دیوه. من سه قلی نه و خه ونه له سه ر چاوه کانت ده بینم.

- به لی خه ونم دیوه. هه ر بزیه ش له تو م پرسی به روات به خه ون هه یه یان نا ؟

- وه خیر گه ری پاشا نه فهدم. بیگیره وه بزانه م چت دیوه.؟

- تو ده زانی خه ون لیکده یه وه ؟

- هیندی جار خوا له دل م ده نی و نه وده م ده توانم خه ون لیک ده مه وه. باشه. چ خه ونیکت دیوه!

پاشا هه ناسینکی هه لکیشا و باسی خه ونه که ی کرد و به تایبیت بز نه وه ی قه شه ی کافران به ترسینی هیندی شاخ و بالیشی پنه نا و گوتی: « سه ری به ارویش به لکی دار زه یتونه کانه وه هه لاوه سرا بوو.»

خلیفه سه ری وه ک سه ری شیر ی به رداپزوه. هه ولیده دا که نه و خاله بدوزشته وه که ده بیوست

له گه له پاشا باسی بکا. پاشا به نیگه رانی پرسی:

داخوا خه ونی من خه ونی شه یتانیه ؟

خەلیفە لە وەلامدا گوتی: « سۆنند بە زاتی خوا خەونی شەیتانی نیە. بەلام نازانم پاشا ئەفەندەم چۆنت بۆ لینگ دەمەوه که نارەحەت نەبی.

- من نارەحەت نابم . که وابوو تۆ نازانی که موسولمانی بەراستی قەت نارەحەت نابی؟ موسولمانی بە راستی دەزانی هەرچی لەم دنیاوە رویدا، قەلەمی لیدراوە و کەس ناتوانی بیگۆزی. وای دابنی که سولتان فەرمان بدو سەری منی بوی. دیارە من خەمبار دەبم. بەلام دلەم ناییشی، چونکه قەزاو قەدەر وایە. بۆ چما من دەتوانم فەرمانی خوا بگۆرم؟ که وابوو خەلیفە ئەفەندەم، هەرچی دەیزانی بە بی ترس ببلی، بەلام درۆ مەکه. من دەمەوی راستی ببیسم.

خەلیفە ماوەیەکی درێژ فیکری خۆی کۆکردەوه و ناخەهەکی گوتی :

- ئەو باخە تۆ لەخەوت دیووە دلێ ئینسانە. بەلێ پاشا ئەفەندەم دلێ تۆ باخیکە . کاتی شەو ئەو باخە دەکرێتەوه و تۆ بۆ گەران و رابواردن دەچبە ناوی. ئەوهی تۆ لە خەوت دیووە. وەلامینکه بە سروشت و سێفاتی تۆ. واتە تۆ دەتەوی لە ناشتی و خۆشیدا بژی. بە نارامی لەبن داری پر لە گۆل و میووی نیشتمانی خۆت دا(بروسه) بسووڕێههوه و کەیفی بکە. دلێ تۆ باخیکە، بەلام قەزاو قەدەر وایهینا بوو بی بە پاشا و بتنیرن بۆ کریت...

پاشا هەناسەیدەکی هەلکێشاو گوتی:

- سەیره خەلیفە ئەفەندەم. زۆر سەیره! باوەر بکە ئەوهی تۆ گوتت راست وایە. هەر دەلێنی تۆ لە دلێ من دابوو... باشە درێژە ی بەهە بزانم....

- مەتلەب رووناکه پاشا ئەفەندەم. بۆ تینگەبشتنی رنگای دوور پنیوست نیە. ئەودار زەیتوونە ی بە بارە چەکەوه هاتۆتە خەوت، هەر ئەم ولاتە ی کریتە. تۆ چووێهە بن ئەو داری بروسکه لیدراو و نارەحەت بووی. لێرەدایە که چاره نووسی تۆ دەست بە گۆزان دەکا. بەلام حەیف که وەخەبەر هاتووی، پاشماووی رووداوه کانت نەدیووە. رەنگه هەر لەو دەمەوه خوا بپاری دابی که لە دانانی چاره نووسی خۆت دا نازاد بی و ئەوهی دلێ دەبخوای ئەنجامی بەی... بە راستی حەیف که وەخەبەر هاتووی! پاشای دلپاک گوتی:

- ناخ خەلیفە ئەفەندەم، بە راستی ئەوهی تۆ دەببێژی ئەگەر وایه، ئینستا تورک و مەسیحی وەک دوو برا پیکهوه دەژیان. یونانیهکان کاریان دەکرد و تورکیش دەیانخوارد و هەمووشیان بە خۆشی دەژیان.

خەلیفە که ئینستا سەر هەودای مەبه ستهکه ی خۆی دیتبۆوه، گوتی :

- ئەو مەسهلهیه لە دەستی تۆ دایە. تۆی که دەتوانی لە دوهرگی ئینمه دا برایهتی داپه زرنی . خودا تۆی دەخه و کردو تا ئەوت تی بگه بینی. خودا زۆر جار بە هۆی خەونهوه له گەل عەبدی خۆی دەدوی .

- خەلیفە ئەفەندەم ! پتری روونی بکەوه من باش تی نەکه یشتم

- ئەشی بزانی که نیوانی تورک و مەسیحیان لە کاندی وا خەریکه تینک دەچی. وادیاره سوارنیک بە مەستی وەنیو قاره خانه ی تورکان کهوتوه.

لە پر بروسکینک لە چاوی پاشا دەر پەری و گوتی: « پینت وایه ئەوه کارنکی پچوکه : ئەو کافره نابرووی دەولەتی وەسمانی بردووه. »

خهلیفه دهنگی خزی نهرم کردو گوتی:

پاشانهفندم، نابرووی دهولتی عوسمانی، نهم سولتانه به دهسهلاته ههروابه هاسانی ناچی. جاری با له باسی سهرخوشینک گه پین. ناتهووی له باره ی خهونهکوت روونت بکه مهوه. کهوابوو کوی بدهیه: من لام وابه خودا لهو سعاعتهدا لینکدانهوی خهونی تو له دلئ من دهنی و ده توانم به دریزی بزت روون که مهوه. له گهل نهوهش نهگه ناتهووی گوی بدهیه ی

پاشا دهستی له سهر نهژنوی خهلیفه ی داناو به ناههنگی پارانهوه گوتی :

به ناوی خوا زور حهز ده کهم قسه بکه ی. تکا ده کهم... خهلیفه گوتی :

- حدوت عاسمان قه لشیون، خوا هاتوته خوار و هاتوته خهونت تا نهو رنگای پیوسته نیشانته بدا.

- کام رنگا ؟

- نهو رنگه یه ی خوت بتهوی ههلبیژیری. دوو رنگا هه نه. رنگایه کی سهوز و یه کی سوور. من نهو دوو رنگایه به روونی له خهونی تو دا ده بیتم. ههرتکیان له بهر پینی تو دا کراونهوه. نیستا کامیانت به که یفی به ده توانی ههلبیان بژی ری .

پاشا به جزینکی ره خه گرانه گوتی :

- نا.. نهک نهو رنگایه ی خوم گه ره کهم، به لکوو نهو رنگه یه ی که خودا بزی ههلبیژاردووم. له پیندا گوتم ، دوور نیه که خوا وای دانا بی که تو له ههلبیژاردنی یه کینکیان سهر پشک بی. تو ده توانی رنگای سوور ههلبیژیری و ده ست بکه ی به سهر بهرین و له داردانی خه لک ، کریت ناگر تی بهر ده ی. دهشتوانی رنگای سهوز ههلبیژیری و نهو دهم ژیان وهک ههنگوین و شیر ی لی دیت. تورک و مهسیحی یه کتر له نامیز ده گرنه وه. دنباش به چاکه باسی تو ده کا. نیستا کامهت دهوی ههلبیژیره !

به دوا ی نهو قسانه دا، خهلیفه بی نهوه ی بیلنی پاشا فیکر بکاته وه، قوتوه سیغاری گران قیسه تی له گیرفانی هینا ده ر و زور به ریزه وه گوتی:

- پاشا نهفندم تو پیاونکی به سهلیقه ی، قه در ی شتی باش ده زانی. نهم قوتوه سیغاره کاری (ژانینا) یه. کارینکی فره به رزو زه ریف و ده ستردی وه ستای هونه رهنه نده. له لایه کی نه خشی هه لویه کی دووسه ره و له لایه کی تر نه خشی مانکی یه کشه وه یه. نهوهش به مانای برایه تی نیوان تورک و مهسیحیانه. ماوه یه ک بوو چونکه ناگاداری ناره زووی دلئ تو بووم، ده موست نهم قوتوهت به دیاری پیشکیش بکه م. نیستا نهوه ده رفهت هاتوه .

نهوه ی گوت و قوتوه سیغاری له پینش پاشا دانا. پاشا به چاری ده سته خوشانه وه ته ماشای دیاری خهلیفه ی کرد و گوتی :

- به ناوی خوا نیوه ی یونانی ره گهزی نه به دین. ده توان به ههنگوین یا به سرکه میش بگرن... خوار بزوه و نوکی په نجه ی به سهری قوتوه سیغاره که دا هینا و زور به سپایی گوتی:

- ناخ خهلیفه نهفندم ! نهگه ر بزانی نهم قوتوه سیغاره رژی چه نده خوش و کامرانی وه بیر من دیننه وه. ژنی ههوه لی من خوا له قه بریدارو حی شادکا، کیژینکی خه لکی (ژانینا)

بوو. له جوانیشدا « فروسیڼی » بوو. (فروسیڼی (۱)) یه کڼی له نه جیب زاده کانی یونانی بوو، خه لکی (ٹیپیر). له جوانی و به هوشیدا به ناو بانگ بوو. سالی ۱۸۰۱ به فرمانی عدلی پاشا له گزلی « ژانینا » دا خنکاندیان (وهرگیری فرمانسوی).
پاشا لیره دا هدناسه یه کی هه لکینشا و گوتی :

- به راستی خه لیفه نه فهدم نه مه چ رازیکه. نه م مردن و ژبان و نه فینه چ مه ته لؤکه بینکن به لأم تو ناتوانی تی بگهی، چونکه قهت له خوشی و له زه تی ژن ناگادار نه بووی .
هر تک بیده نگ بوون. خه لیفه له گه ل نه وه که ته سبیحی ده گپران، له په نجه روه ته ماشای پیره دار چناری ده کرد که گه لاکانی له رهنگی عاسمانی ثابی تزخ ده له رانه وه. ناخریه که ی زاری لیک کرده وه تا باسه که بکیشینه بابه تی تزختر. پاش نه وهی که ته ماشای مه زرای دووری سه رزه وزی ده کرد گوتی:

- پاشا نه فهدم ، نه م سال به رویوی مه زراکان فره خاس ده بن. پاشا فیکری خزی له بیره وه ری هه وه سبازی رابردو هه تلله کرد و هاته وه کاندی لای خه لیفه و هه ناسه یه کی هه لکینشا و گوتی:

- به لئی خه لیفه نه فهدم به رو بووی گهنم و جوش چاک ده بن.
خه لیفه رابوو ... پاشاس هه ستاو ده سستی خزی بو درنژ کرد و گوتی:

- به سلامت خه لیفه نه فهدم. من و تو هر تگ بهرومان به خودا هه یه. کاره کانی به باشی رنکو پینک کراون. نیمه کریمان له نیو خزمان دابه شکر دوه. تو ناگاداری لایه ک به و منیش ناگاداری لایه ک. تو خاچه رستان داپاچه و منیش تورکان

پاشا تاوینک ماتبوو. قسه ی ناخری هه بوو بیکا، به لأم به سهر زمانیدا نه هات. کوزه یه کی کرد. سهری خوراند و له ناخریدا گوتی: « به سلامت خه لیفه نه فهدم . نه گهر له ورژانه داهه والی کوشتنیکت به گوی گه یشت، وه سهرخومه هینه. »

خه لیفه به نیگایه کی نیگه رانه وه سه یری تورکی پیرو فینله زانی کرد و گوتی :
- کوشتن ؟ پاشا نه فهدم کوشتن ..؟ په نا بو خوا ۱۰۰

- نهی .. مرؤف چوزانی ! تورکینک مه ست بی و یه کینک له و لؤتیانه ی ثنوه په لامار بدا و بیکوژی. له وانه یه هه مرو شت روو بدا. شیتی زوریش پیدا ده بن. به لأم تو خه لیفه نه فهدم وه سهر خوت مه هینه. کاتینک یونانیه کی مه ست به سواری وه ژوور قاوه خانه ی تورکان که وت و نابرووی هه موانی برد، نیمه چاومان لی نوقاند.؟ که واپوو توش خه لیفه نه فهدم چاوت بنوقینه. نه وه به قازانچی تزیه.

خه لیفه ناره هه تبوو. به لأم وای نیشاندا که تی نه گه یشته وه. گوتی :
به ستراره ته وه به وست و ئیراده ی خوا که به سهر هه مرو سو لتان و پاشایاندا فرمانه وایه.

۱- Kyra Frossini ژنیکی جوان بوو له بنه ماله ی پیاو کاقوله کانی یونان و خه لکی تیپیر که له جوانی و ژیری دا ناویانگی هه بوو. سالی ۱۸۰۱ به فرمانی عدلی پاشای تورک له گزلی (ژانینا) دا سهریان به گزمدا کرد. (وه رگیری فرمانسوی).

پاشای پیر له کاتینکا لینه‌کانی وه‌ک لینی بزنی به بزهی شه‌یتانی لینگ ده‌کرده‌وه، لینی زیاد کرد و گوتی :

- به‌سەر خه‌لیفه‌کا نیشدا. پېش شه‌وه کار بکینشینه دمه ته‌قه‌ی باریکتر. هه‌رتک پیاوی گزنگی کاندی لینگ جیا بوونه‌وه.

* * *

رۆژه‌کان خه‌را به‌دوای یه‌کدا تینه‌په‌رین. مانگی نه‌په‌ریل ده‌هات نیوه ده‌بوو. داره‌کان به‌گول و یا به‌میوه‌ی سه‌وزی که تازه‌سه‌ریان وه‌ده‌ر ده‌نان داده‌پوشران. کاندی له‌به‌ر شوقی هه‌تاوی به‌هاری وه‌ک گولله‌خزی خه‌ر ده‌کرده‌وه. له‌نیو‌چوار دیواری شادا پیاوه‌کان به‌دوو ده‌سته‌دابه‌ش کرا بوون وه‌ر ده‌سته‌ش خودایینگی هه‌بوو. خودا گهل و پیاو گهل، بی‌شه‌وه‌ی سه‌رنج بده‌نه ده‌ریای نارام که بزنی خۆخی گه‌بیشته‌وی لی ده‌هات و یا سه‌رنج بده‌نه خۆر که هه‌موو به‌بیانیان وه‌ک گوله‌به‌رۆژه و یا وه‌ک نه‌سته‌یه‌کانی شه‌وله‌ناسمان ده‌پشکوت، خه‌نجه‌ریان ده‌سوون، تا ده‌گیانی به‌کتر به‌ر بن.

پاله‌وان میکیلس خه‌مبارو کز، له‌دوکانه‌که‌ی ده‌ستی به‌کار کردبۆوه. هه‌وه‌لجار بوو که هه‌تووی شه‌را به‌خۆزی شه‌ش مانگی جارنگ کول و کۆزی دانه‌مرکاند بوو. به‌پنجه‌وانه‌خۆزی به‌توره‌تر و نا‌ئارامتر ده‌بینی. ئیتر قومه‌شه‌را بئینگی نه‌ده‌خواردوه‌وه. له‌سه‌ر سه‌ره‌ش پاروه‌نانینگی ده‌خوارد راست ده‌بۆوه. چهند رۆژ بوو له‌مالی که‌س ده‌نگی لی نه‌بیسته‌بوو.

خه‌ویشی نه‌ده‌هات. له‌سه‌ر دۆشه‌گ داده‌نیشته‌ و سیفاری ده‌کینشا. به‌تاریکی به‌په‌نجه‌ره‌وه ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد. له‌ترسی شه‌وه‌ی نه‌وه‌ک خه‌وی لی بکه‌وی و دیسان خه‌ونی بی‌شه‌رمانه‌بینی. چاوی لینگ نه‌ده‌نان. له‌راستیدا شه‌وه‌له‌خه‌ونینگ ده‌ترسا. خه‌ونینگی شه‌یتانی که هه‌موو شه‌ونگ به‌سه‌ریدا ده‌هاتو ریسوای ده‌کرد. به‌داخه‌وه‌نه‌شه‌راب ده‌یتوانی شه‌هاتنه‌له‌خۆدا نوقم بکا نه‌شه‌رم. پاله‌وان میکیلس له‌کاتینکا ته‌ماشای په‌نجه‌ره‌ی ده‌کرد، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ده‌یگوت «ته‌نیا خۆین ده‌توانی شه‌هاتنه‌نوقم بکا. ته‌نیا خۆین... ته‌نیا خۆین!»

نوری به‌گیش خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت. خه‌فته‌ی وی هه‌ر شه‌وه‌نه‌بوو که به‌لینی خۆزی به‌رته‌سه‌ر و شه‌وه‌سوکایه‌تیه‌ی به‌تورکان کراوه‌بیشواته‌وه‌وه‌تۆله‌ی باوکی بستینینه‌وه‌وه. شه‌وه‌فته‌ی ژنه‌که‌شی هه‌بوو له‌و رۆژه‌وه‌که پاله‌وان میکیلس چووبه‌مالیان، ئیتر ئامینه‌خانم نووری تخون رۆوری خۆزی نه‌ده‌کرد، هه‌موو جاری لاقی ده‌عه‌رزی ده‌کو‌تاو ده‌یگوت:

- پاله‌وان میکیلس جنیوی به‌تو داوه. منیش وه‌ک ژنیکه‌ی به‌غیره‌تی چه‌رکه‌سی که ئابروی خۆزی خۆش ده‌وی، جنیوت پینه‌ده‌م.

نوری به‌گ بۆ شه‌وه‌ی دل‌ی خۆزی بداته‌وه‌ و بپته‌وه‌سه‌ر خۆ، چووبه‌خانم به‌ره‌ی کونستانه‌ی و له‌وی خه‌ریکی رنکو پینک کردنی کاروباری خۆزی بوو. هه‌وا ورده‌ورده‌گه‌رم ده‌بوو. بریار وابوو به‌م زوانه‌خانمه‌که‌ی بپنینه‌شه‌وه‌ی و وه‌ک هه‌موو سالی‌هاوینه‌که‌ی له‌باخه‌کونستانه‌که‌ی رابوین. خوا گه‌وره‌یه، به‌لکوو شه‌ه‌باخ و دیمه‌نه‌دل‌ی ئامینه‌خانم نه‌رم بکه‌ن و شه‌مه‌جاره‌ش له‌گه‌لی ناشت بپته‌وه. نوری ده‌بو‌سته‌وه‌سته‌یه‌ک بپنی و ده‌رک و په‌نجه‌ره‌کان ره‌نگ بکا و له‌نیو‌داره‌کان

که پر ساز بکا. له نيزميره وه بولبول و له نيسکه ننده ريه وه توتی پچوکی ده هینان تا نامینه خانم
 پیان بخافلی و له بهر خویه وه ده یگوت: « نه گهر دلنی به ردیش بی نرم ده بی »
 له و ماوه یه دا نامینه خانم له پشتی ندرده ی شانشین خانوه کدی که ده پروانیه سدر شه قام، له
 سدر دوشه گی توکی قوو دریزو ده بوو، بنیشتی ده جوو، ته ماشای ریبواری تورک و مه سیحی ده کرد
 و هبچ کامیش بؤ نه و فدرقیان نه بوو، چونکه هر چی بی هموو پیار بوون. نه و به دایانی پیری
 ده گوت:

ماریا، تورک و مه سیحی و جوله که و چینی بؤ من فهرقی نیه. له لای من تنیا دوو جوړه
 پیار همن. پیر و گهنج، ریش سپی و ریش رهش. به لام من ریش ره شه کانم پتر خوش ده وی.
 هموو رژی کاتی رژی ناوا بوون که کولانه کان تاریک ده بوون، پیاونکی یونانی، کلاونکی
 جوان له سدر و چه کمه یه کی شاز له پندا، له بهر شانشین خانوی نامینه ده هات و ده چوو.
 ته ماشای سدره وه ی ده کد. رژی نک نامینه خانم له قهره واشی ره شی خوی پرسی:
 نه و یونانیه کی یه؟ هدرده لینی له جینه ک دیتوومه، رهنگه له خه ودا بی!
 دایانی له وه لام دا گوتی: « نه وه هه مان پیاره رژی هاتنی بوله رزه که تو بینهوش بیوی،
 وه هوشی هینایه وه. نه وه پاله وان پولیکسینگیسی به ناو بانگه .

- پیم وایه پیاونکی خدراب نیه و زور قه ویش دینه بهر چاو. زور خون شبرینه و
 چه کمه کانیشی جیره یان دی. گوی بده یه بزانه فقیره هه ناسه ی چون هه لده کیشی!
 نامینه پنده کهنی، بنیشتی ده جوو، شه رته ی ده خوارده وه. هدرله و کاته شدا له پشتی کر کره
 داره کانی ژووره که یه خوی ده شارده وه. له هه سره ته ی گه یشتن به پیاردا ده سوتا. به چاوی خوماره وه
 بزهی ده هاتی و له بهر خویه وه بیری ده کرده وه: نه وه ی پیم خوش بی ده یکم. نه گهر به وی ده توان
 نه و پیاره بنیمه سدر دوشه گی خوم، یان لینی گهریم وه ک سه گ له کولاندا بی و بچی. ده مه وی
 بزانه من ژنم یا ژن نیم؟»

شه ونکیان کولان چول بوو، پاله وان پولیکسینگیس له پیش هه یوانی ندرده دار راوه ستا. شوقی
 مانگ وه ک تا فگه بلاو ده بزو. لاولار و یاسه مهن هه وایان بونخوش ده کرد. له باخی نوری به گدا
 بولبول وه ک نه فینداریکی دل بریندار ده یخویند. له و لاره ده ریاش هه ناسه ی هه لده کیشاو سینگی
 خوی به دیواری بورج و قه لای شار داده دا.

نامینه له گهرمان خه وی لی نه ده کهوت. کراسی خه وی دا که ندو سه ری به سدر کولان داگرت.
 له بهر روناکی مانگه شه و چاوی به پیاونک کهوت که هیلاک و شه کهت پالی وه چوار چینه ی
 ده رگا داوه. خیرا ناسی و پینکه نی. رووی کرده دایانه کدی له قوژنیک مات بیو خه و ده بیرده وه.
 به پینکه نینه وه گوتی:

- فقیره ا ماریا وهره ته ماشای که. ده لینی له خو چوه. ده مویست بجمه خواری خزمه تی
 بکه م. نه ویش کاتی بوله رزه خزمه تی منی کرد بوو. تو ده لینی چی ماریا؟ خو نووری لیره نیه.
 ماریا چاره خه و الوه کانی هه لینا و گوتی؟ « کیژم نامینه ا نه و کاره گوناچینکی گه ورده یه ».
 نامینه قسه که ی پری و گوتی:

- بؤ تو که مه سیحی رهنگه وایی، به لام بؤ من نا ا من موسلمانم و خویه کی دیکم هه یو

له نایبینیکی دیکه پیره وی ده کم. تو ده توانی گوشتی بهراز بخوی و بۆت گوناح نه بی، بهلام ناتوانی پیاونک بگهزی. له نایبینی نیمه دا پنجه وانده، واته گوشتی بهراز هه راهه، بهلام پیاو بینگانه نیه. ههسته برۆ بهینه نیره.

دایان نوزه یه کی ناهومبندی لی هات و گوتی « وای نامینه.. رۆله کم! ...»

- له پینشدا بچو بزانه خولامه ره شی به زده رگا نوستوه؟

- به لئی نوستوه و گویم له پرخه ی بوو.

- سه گه کهش به ستراوه ته وه؟ وه ره، مه ترسی، گرنگ نیه. خودا ژنو پیای هه برۆ نه و کاره دروست کردون... بینگه له وهش چ مانگه شهوینکی جوانه و چهندهش گه رمایه! یاسه مه ن پشکوتوه، بولبول شیت بوه پیم گوتی برۆ نه و پیاره بینه. من زۆرم بیر کردۆته وه که ژن رهنگه له زستاندا خۆی بی رابگیری، بهلام له هاوندا دژواره. سه گه که به ستراوه ته وه یان نا؟

ماریا که زۆر زۆر ده گریا گوتی: « به لئی خانم به ستراوه ته وه »

نامینه دیسان سه ری خوار کرده وه، پالنه وانێ دی که راوه ستاوه و چاری به یه ته په نجه ره ی وه تاخه که. فیکری کرده وه: « له نوری بیزارم، پالنه وان میکینلس باش بوو، بهلام کوا دهستم ده یگاتی؟ نه وهش خه راب نیه و به کار دی. » نامینه شانوه ناوینیه هه لگرت و گورج پرچه کانی داهینا و عه تری له بنه نگیلی دا و به توو به یی دایانی بز پینشه وه پالنبوه ناو گوتی:

- ده برۆ یالا .. برۆ

دایان هه رتگ ده ستی به سه ری گرتبوو، له پلیکانان چوه خوارێ. نامینه عه تره که ی ده شوشه دا مابوو، به سینگ و مه مکی دا کرد و پاشان هه ستا و چرای له پشت ده رگا دانا و به ناره نار گوتی: « من نه ویدی کم ده ویست، بهلام نه وهش زه بر و به فبز و خۆراگره، هه ر چۆنیک بی خه راب نیه » گونچه که ی هه لخت، ده رگای کالسکه رۆ به سپایی کرایه وه. سه گ چه ند جار وه پری. ده نگێ لاقان له هه سارو پاشان له پلیکانان به سیرا. نامینه پالی وه بالیفاندا بوو، خه ریکبوو کراسی خه ویکاته بهر. بهلام په شیوان بزوه و لینگه پرا تا مانگه شه و سینگ وه مه مکه رووته کانی به نوری خۆی بشواته وه. ده نگێ جبه ی چه کمان له دالان ده به سیرا. بۆنی نیر هه وای داگرت و نامینه لوتی وه پته پت که وت. دووسی جار وه ک مار زمانی به لئوانی داهینا، پاشان به چاره روانی ماتبوو، چاری له سه ر یه کدانان.

نیستا پالنه وان پولیکسینگیس له به رده رگای وه تاخه که راوه ستا بوو. نامینه به نیو برژانگه درێزه کانیدا ته ماشای ده کرد. نه ویش هه روه ک چاری ره شکه و پینشکان بکا، دلێ ده له رزی و ده ستی به نیو چاوانی داده هینا. چه رکه سی له بهر شوقی مانگه شه و خۆی بزوتو باسکه کانی لیک ناواله کردو خۆی له به ریه ک کیشاوه. له پر هه روه ک نیشانه یه ک بی له نیویاندا، کابرا چوه پینش و چرا کوژایه وه.

* * *

مانگی نه پريل ده هات ته واو ده بوو. خاچپه رست ده چوون به ترس و له رزه وه ناههنگی هه وتووی پیروز بگین. له هه موو دنیای مه سیحیه تدا هیچ میله تینک له و ساله دا به قه درایی خه لکی کریت، وا به قولی و دل سوزی ههستی به دهردو ژانی مه سیح نه کرد بوو. کریت و مه سیح له دلی هه مواندا تینکه ل ببوون. چونکه دهردی هه رتکیان یه کبوو. جووله که عیسایان چوار میخه کینشاپوو، تورکیش کریت. خاچپه رسته کان که له بهو بی خه بهری و رزوو گرتن و نازار و نه شکنجه ی خودای خویان هاروژابوون، ههستیان ده کرد که قین و تووره یی له سهر دلایان ده بیته گری.

به چاوی قین و دوژمنایه تی ته ماشای تورکانیان ده کردو به زه حمت ده یانتوانی له کوشتنی چند جووله که ی مسگهرو سه رافکه له ده ورو بهری له نگه رگا دوکانیان هه بوو چا و بیوشن. له شه وکانی به ترسی هه وتووی پیروزدا، سهر له نیواره وه ده چوونه وه ده ژووری و ده رگایان له سهر خو گاله ده دا.

له م ساله دا هه وا له هه موو سالی خه فته تر بوو. تورک هینشتا نه یانتوانی بوو نه و سوکایه تیه ی پاله وان میکیلنس پنی کرد بوون، بیژنه وه. کاتی شه که مه سیحی له کلیسای (سنت میناس) خه ریکی نویژ و دوعا بوون، تورک به گزانی (نه مان نه مان به پینش کلیسادا تی ده پهرین و جنیویان ده دان .

سه عات به سه عات مه سیحی چاوه روان بوون که کهنگی لوتی تورک زه بری خویان ده وه شینن. هه موو رزو یی به ته ما بوون که نه و کوانه بگات وده ری، به لام کوان رزو به رزو پتر ده ناوسا و له نیوه وه ده گه نی.

به و جووه به شینک له هه وتووی پیروز به نیگه رانی و ترس و بی خه وی تپه ری. شه وه کان خوش، به لام تاریک و خه فته تیار بوون.

وه نه وشه له هه ساران پشکو تبوون. به زووی له رزو یی هه ینی پیروزدا، گه ووه کچ گولی یاس و سوره گولی به هاریان ده چنی، تا له نویژی شیناندا له بن خاچیان دابنین. مه سیحی دوا ی رزو ناوا ده رکی دوکانه کانیان داده خست و ده چوونه وه ده ژووری. به باقله ی کولاو و سه لاد و که نگر و ماسی دوو که لاوی و زه یتون و شوریا و کونجی به ریانگیان ده کرده وه. له چاوه روانی کاره سات دا له هه ساری دا ده هاتن و ده چوون. کاتینک دهنگی نهرم و خه فته تباری زه نگه لوی کلیسای سن میناس به م شه وه هیدیه ده بیسرا، مه سیحی نیشانه ی خاچیان ده کینشا، ده رگایان ده کرده وه و له ترس و له رزه وه له به بیدهنگی ده چوونه کولانه تنگ و تاریکه کانی کاندی و نیگه ران بوون که نه م شه وه چ کاره ساتینک ده قهومی. چون خودا جارنکی دیکه ش له ده ست ناده میزادان ره نج ده کینشی.

هه رچهندی هه وتووی موسیبه تی مه سیح له ته واو بوون وه نیزیک ده کهوت، کریتیه کان سه رگیزتر ده بوون. ناخریه که ی رزو یی پینج شه مزی پیروز کاتینک خه لبه فو قه شه مانولی و جاش قه شه کانی کلیسا به دنگی پر له سوز و ناله وه دهستیان کرد به خونندن دوازه سوره تی تینجیل و روویان کرده وه که چون یه هودا خه یانه تی به مه سیح کرد و چون نه وده م خه لک هه ویان کرد و به سهر زه ویدا رایانکینشا، نیمانداران وه گریان که و تن. هه موو خه لکی کریت به شالواری هه لمسا و به

هناسه برکه به دواى مديح دا غاريان ددها و له دست(قيافا)(۱)شکايه تيات ده برده لاي
(يونس پيلات)(۲) ههروه ک (عومەر و ريونى) له دهست مستهفا پاشا شکايه تيان ده برده لاي
سولتان.!

هه موو به بى سه برى گوى ياندا شهش سوره تى هه وه لى ئينجيل ، پاشان له پر وه ک نه وهى که
به يه کجارى توره بووين، هينرشيان بۇ هه سارى کليسا برد و به سهر داوه ئينكياندا که له سهر
شکلى يه هودا له په ر و پال سازيان کرد بوو. هيندى به خه نجهر و هيندينکيش به مؤم تينى به ر بوون
له ت و پد تيان کرد، ناگريان تى بهرداو له کاتينکا منال به هاوار و داد له ده ورى هه لده پهرين، کول
و کزيان دامرکا. دوو ياره بۇ گه رانه وه بۇ کليسا، تا پاشما وهى ئينجيل گوى بده نى.

تراسا کى له گه ل منالانى ديکه له ده ورى داوه لى خاين که ورده ورده ده سوتاو پوچ ده بزو ه
هه لده پهرى و هاواريان نه ده کرد. کاتينک يه هودا وه ک خوله مينشى لينهات، کورى پاله وان ميکيلس
هاقاله کانى له ده ورى خۇ کز کرده وه. پينستر پينکه وه نه خشه بيان کينشا بوو. هه ريده که شوشه
نه وتينكيان له دا يکيان دزيبوو، هيندى کؤنه په رۇشيان هينا بوو. گشتيان به و شتانه وه روويان کرده
گه ره کى جوله کان. تراسا کى له گه ل هاوکلاسيکى خۇى که مناله جوله که بوو به ناوى (لوى) له
پيش هه مواندا ده رويشتن. لوى له گه ل مناله يونانيه کان ببوه دؤست و له خۇزيان ده زانى. نه و
نه يده ويست وه ک جوو له گه لى ببزوونه وه. هه موو جارى که بريار ده بوو به لايه ک به سهر
هاودينه کانى بينن، نه و له پيش هه مواندا ده بوو.

ماله کان له تاريخيدا نوستبوون. کؤلته کان چؤل بوون. منال غاريان ده داو له راکردندا نه وت له
بوته له کان رۇابوو، بؤنى نه وت کؤلته پر کردبوو. زؤرى پى نه چوو، ده نگى شه پؤلى ده ريا که
وه بهردان ده که وت، ده بيسرا. شه پؤل به تووره يى و به به رزى ده هاتن، ده تگوت ده يانه وى ديوارى
قه لاکانى ئينيزى له بن هه لکه نن.

له گه ره کى جوله کان نيزيک بوونه وه. منال له ده ورى تراسا کى کؤ بوونه وه. هه موويان هه وت
که س بوون. سه رده سه شقارته ي دا به هه مان. نه وانيش په رۇيان ناماده کرد که به نه وتى بکه ن.
سى که س دانرا بوون که خانوه کانى لاي راست ناگر تى به رده ن. سى که سيش خانوه کانى لاي
چه پ. تراسا کى فيرى کردن که چؤن په رۇى ناگر تى بهرداو له بن ده رگاگان دا بنين و نه گه ر
په نجه ره ي ناواله ش هه بى، بيخه نه ژوورى. خۇشى له کاتينکا په رۇى به نه وت ده کرد گوتى:

«خۇشم مالى مالم ناگر ده دم. فه قيره دؤستى باوکيشمه و مرؤفينكى خاسه.»

ماله کان نه وى و بى ديمه ن بوون. هيندى له قورو هيندينکيش به تهنه که وه سهر دروست
کرا بوون. مالى مالم نه ختى گه و ره تر و په نجه ره يه کى به ره و کؤلان و هه يوانينكى داريش هه بوو.

۱ - قازى جوله که، که عيساى مده حکوم کرد و خواريه کانى نه شکنجه کرد. ده لئين خۇشى
ده تاوانهار بوونى عيسا دوو دلجوو.

۲ - حاكىمى فه لده ستين که وازى له پيرا گه يشتنى مده سه لى عيسا هينا و داي به قازيه کانى
جوله که. سالى ۳۹ى زايينى مرد.

مالمی جولہ کان کاہرایہ کی پیری کورته بالائی رہنگ پہرہوہو پشت کوہ ہوو. ریشبکی تہنکی سووری ماش و برنجی ہہوہو. مووی سہری وہک دوو قہیتان ہزند ہزوہو بہ دوولای روومہتیدا بہریداہوونہوہ. نارہخچنیککی لہ مہخمہلی ہنہوش لہ سہردہنا و بہ تہنیا لہ مالہ ویرانہکھی خزی دہژیا. چہند سالہو خیزانی مرد ہوو، منالہکانی ہلاو ہہوون، سہگہکھی تزیی ہوو، ہولہولہکھی فہہو، زوریسی ہہولڈاہو کہ ہیکرنتہوہ، بہلام پشیلہہک زووتر لہو گہہشتہوہوہو خوارد ہووی. نیستا بہ تہنیا ہی کہس ماہزوہ.

تہو شہوہ پیرہ میزد خہوی لی نہدہکہوت. چرای ہہلکرد ہوو تہوراتی لہ پیش خز داناہو، بہ دہنگیککی ہاریک و ہک ہہوا، کتیبی وہسبہتہکانی قہدیمی دہخویندہوہ. راستی کہ رہگہزی تہو چ نازاروکوزہوہری نہدہتہوہو؟ چ قوریانی نہداہو؟

نیستاش تہوہ چہند سہد سالہ کہ ہہموو سالی لہ تہواوی کلیساکان لہو رزوی بہہاریدا مہسیح لہ چوار میخہ دہدہن وینزاری و لہعنہت لہ رہگہزی جولہکہ دہکہن.

مالم چارہ ماندوہکانی لہ سہرکتیب ہہلینا و لہ پشت پہنچہرہوہ تہماشای دووری کرد. ہہناسہہکی ہہلکیشا و لہ بہر خزیوہ فیکری کردہوہ: « لہو سہعاتہدا خاچہرستہکان لہ کلیسای سن میناس یہہودا دہسووتین... » وای ہاتہ بہر چاو کہ دہنگی ہہراو راکردنی منالان دی. بہلام تہوہندہ چوہوہ دہ فیکرہوہ کہ زہینی نہدایہ. دوو بارہ لہ دہریای متالای کتیبی ناسمانی وہسبہتہ قہدیمیہکانیدا نوقم ہوو.

حہوت مندال لہ نیوان دوو دہستہ خانوودا داہہشہوون. پہرزی بہناگریان بہ غار بہسہر دیوارہکہندا فری دہدا. بہ ترس و لہرز رایان دہکرد. پہرزیہکہ دہگوژاوہ و ہینجگہ لہ دووکہل ہیحی دیکہ دیارنہہو. تراساکی ناوہی داوہ گہری ناوری نہ دیت. دہستیکرد بہ جنیوان وگوتی: « ہرؤن خوتان لہ دار ہدن خویرینہ. نیوہ ناگریکیشتان ہی ناکرنتہوہ. نیستا دہزانن کہ من چدہکہم. ا ہہموویان لہ پیش مالمی کز ہوونہوہ تا لہو فیر ہن. تراساکی گوتی:

- ہہر کہس نہوتی ہہیہ، پیدا بہمن ا

مانولیوس ماستراپیس و ٹاندریکوس کراسوگٹورکیس ہوتلہ نیوہ چلہکانی خزیان دایہ. تراساکی تہوانی وہرگرت. ہیندی نہوتی بہ دہرگای مالکہ وہر کرد، دوو پارچہ پہرزی نہوتاری لہ ہن دہرگا دانا. پاشان شہمچہہکی لہ گیرفان دہر ہینا و ناگری تی بہردا. تراساکی پہرزیہکی دیکہی بہ نہوت کرد و ناگری تی بہردا و بہ پہنچہرہدا ہاویشتیہ ژوو.

لوی ہاواری کرد: « مندالینہ راکہن. ہچین لہ کانی خومان ہشونہوہ، تا ہونی نہوقمان لی نہیہ دہنا دہمان ناسن. » دایان لہ قاقای پینکہنین و لہ کزلانہ تاریکہکاندا ونہوون.

تراساکی دہہوہست لہوی ہینتی، تا ناگرہکھی خوشتہر ہکاومالی جولہکہ ہکاتہ خزلہمینش. لہبہرخزیوہ دہہگوت: « سہیرہ مرؤف بہ سووتاندنی مالمی جولہکہ بہ پہرؤ کہیفی ہکا. تہگہر مرؤ ہخوازی وہبہر رہحمہتی عیسای مہسیح ہکہوی، دہہی جولہکان بہ زیندووی ہسووتینی. ا » کہمینکی دیکہش چوہ پیش تا تہو نہوتہی ماوہتہوہ بہ ناگری داہکا. بہلام ہاوارنکی بہسام لہ پہنچہرہی ناوالہی مالمی ہہستا. مالمی پیر ہاتہ سہر ہہہوانہکہو ہاواری دہکرد:

- ناگر. ناگر. ہارمہتی ا تراساکی خزی بہ دیوارہوہ نوساند کہ دیار نہہی. مالم خوار ہزوہ

دیتی دەرگای ماله‌که‌ی ده‌سوتی. له نه‌ژنزی خزی د‌داداو هاواری ده‌کرد: « خه‌لکینه یارمه‌تی !
هاوار...! »

به‌لام خانوی دراوسینکان هه‌موو له تاریکی دا‌هون. که‌س نه‌هاته ده‌ری. مالم به‌ په‌له هاته
خوار و دەرگای گه‌رتووی کرده‌وه و غا ریدا کولانی. فه‌قیره هه‌چی پی نه‌ده‌کرا. له جیاتی نه‌وه‌ی
هه‌چی له دەرگای جیرانان بدا، به‌ تاساوی ته‌ماشای ناگری ده‌کرد. تراساکی به‌زه‌یی پیندا‌هات. له‌وی
وده‌ره‌که‌وت و له دەرگای ماله‌کانی د‌داداو هاواری ده‌کرد : ناگر... ناگر... پاشان
هاته‌وه کن مالم و گوتی :

با‌هه گه‌وره من له کلیسا ده‌گه‌رامه‌وه، گویم له ده‌نگی هاوار بوو. مه‌گری! نه‌وه‌تا دراوسینکان
به‌ هاوارته‌وه هاتون!

له راستیشدا دەرگا ده‌کرانه‌وه. جوله‌که له ر‌وشنایی مانگه شه‌ودا به‌ کراس و کل‌اوی شه‌و،
خه‌والو و ترساو دەر ده‌په‌رین. که دیتیان خانووی مالم ده‌سوتی، ستل به‌ ده‌ست ناویان دینا ناگره‌که
هه‌کوژننه‌وه. تراساکی له گه‌ل جیرانان ناوی ده‌کینشا، ته‌رو هه‌لاک هه‌وو. کاتینک ناگر کوژا‌ه‌وه
تراساکی ده‌ستی مالی کرت و گوتی:

شه‌و به‌ خه‌ر با‌هه گه‌وره. ئینستا ئیتر نارام هه‌وو، ناگر کوژا‌وه‌ته‌وه. مالم ده‌ستی به‌ سه‌رو ق‌وی
مندا‌له‌که دا‌هیناو گوتی:

- دایک و باوکت نه‌شی شانازیت پینوه هه‌کن. تو منت نه‌جات دا. من ده‌توانم له جیاتیان
هه‌یت هه‌می؟ پیاوینکی فه‌قیرم، هه‌چم نه‌ه. تارینک هه‌یری کرده‌وه و پاشان گوتی: « بو‌چی هه‌چی
راوه‌سته... شتینکم هه‌یه . »

له‌ق‌وژینی هه‌ساره‌که پنجه سووره گولینکی لی بوو، گولینکی سه‌پی جوانی پینوه بوو له به‌ر ش‌وکی
مانگه شه‌وی ده‌د‌ره‌وشا، په‌ره مه‌برد لینی کرده‌وه و دای به‌ کوره‌که و گوتی:

- وه‌ره ر‌وله ا نه‌و گوله وه‌رگه. نه‌م شو کاری خه‌یری تو هه‌ونی عه‌تری نه‌م گوله‌ی لی دیت!

* * *

به‌یانی نه‌و ر‌وزه هه‌ینی په‌ر‌وژ بوو زه‌نگوله‌کان له به‌ره به‌یانه‌وه به‌ نا‌هه‌نگینکی خه
هناکترله‌جاران وه‌ده‌نگ ده‌هاتن. ره‌سمی مه‌سیح له نینوه راستی کلیسا دانرا بوو، ده‌رگا‌کان خرا
هه‌ونه سه‌ر پشت. ده‌ دوازه ژنی گه‌نج نه‌ژن‌یان دا‌دا بوو ته‌ماشای په‌یکه‌ری مه‌سیحیان ده‌کرد که
له نینوه نه‌وشه‌و سورگول و گولنی لیمز د‌ر‌وژ کرا بوو. ده‌تگوت مه‌سیح کوری خزیان بوو به‌ دلینکی
خه‌مه‌باروه هه‌زی ده‌ گریان و نه‌س‌رینیان هه‌ل‌ده‌وه‌راند. نه‌و کوره هاشه که جینی شانازی کاندی بوو، به
ده‌ستی تورکان کوژرا بوو. نه‌و ر‌وزه باربا‌یانیس چوه کلیسا. دا‌هاته‌وه و لاقه خ‌ویناویه‌کانی
مه‌سیحی ماچ کرد. مستینک کون‌درو نه‌سه‌په‌نده‌ری هه‌ل‌گرت، تا نه‌گه‌ر نه‌خ‌زش بوو دوو‌که‌لیان پی
هه‌کا. هه‌روا که مات راوه‌ستا بوو، به‌ سه‌یره‌وه ته‌ماشای په‌یکه‌ری کرد و سه‌ری راوه‌شان‌د و گوتی:
« له‌عنه‌ت له تورکان! پیاو کوژی ده‌زالم »

باربا‌یانیس چوه هه‌سارو مور‌ت‌زوفلوسی دیت که له به‌ر ر‌وژو‌گرتن و هه‌نخه‌وی ک‌زو لاوازه‌وه.
هه‌ت‌وکوس، کایامه‌بیس، با‌کینش و نا‌غا پاراسکه ده‌وربا‌ندا بوو. مور‌ت‌زوفلوس قسه‌ی ده‌کردو

تهوانی دیکهش گویان بز شل کرد هو ده یگوت:

« دوننی پاشا که رویشکیکی به دیاری بز خلیفه‌ی نارد هو. به لام خلیفه به دلشکای که رویشکه‌کی نارد بزوه و گوتبوی: من لهو دیاریانهم گره‌ک نیه. نیمه به رزووین، جوله‌که مه‌سیحیان کوشتوه و نیمه تازه‌مانه.

ناغا پاراسکه‌واس گوتی: « نه‌ده‌هویه دیاریه‌که بنیریشه‌وه، چونکه نه‌وه سوکایه‌تیه .
کایامبیس گوتی: « پاشا نه‌ده‌هویه که رویشکی بز بنیری، چونکه نه‌وه سوکایه‌تیه. پزچما
نه‌وه سه‌گه نه‌یده‌زانی که نه‌م هه‌وتوه، هه‌وتوی پیروزه؟
دمیتروس هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی: « نه‌وه کاره کارنکی باش نه‌هوه . نیستا وه‌ختی نه‌وه
نیه له‌گه‌ل پاشا مل به مله بکری. له سهر نه‌وه باوه‌ه‌م چیرزکی نیمه‌وه نه‌وان، چیرزکی به‌ردو
گززه‌یه. »

باکیش ده‌بویست بیرواده‌ره‌بهری، به‌لام باربایانیس خوی خسته نیوان وله کاتیکا چاوه‌کانی
ده‌سپه‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی:

- کورینه هه‌والنکی خه‌راپم بیستوه. نازانم زانیوتانه یان نا ؟

- هه‌والی چی باربایانیس؟

- پالنه‌وان مانولی - یان کوشتوه

- کام پالنه‌وان مانولی؟

- مه‌به‌ستم عیسیایه ، کورینه عیسیای مه‌سیح. تورک کوشتیوانه . باربایانیس چای پر هوون
له فرمبیسک . باکیش و کایامبیس به‌هه‌ه‌ساوی تینک رانان. به‌لنی مه‌سیحیش پالنه‌وانینک هوو
وه‌ک پالنه‌وان نه‌لیاس و پالنه‌وان کوراکاس و یا وه‌ک داسکالویانیس که بز نازادی شه‌ری ده‌کرد.
نه‌ویش چه‌کمه‌ی له پی ده‌کردو شالواری هه‌لمساوی ده‌پی ده‌کرد و وه‌ک کریتیان پینچی ره‌شی له
سهری ده‌به‌ست.

هه‌موو ناوریان داوه. خه‌لیفه‌یان بینی به‌کاوه خز له پلیکانان دینته خوار. ده‌تگوت خاج به
شانی ده‌کیشی. هه‌موو درباندا، تا بتوانی تیپه‌ری. نه‌ونده سه‌روسه‌کوتینکی به‌سامی هه‌ه‌ه‌وا
ره‌نگی په‌ریه‌وو، ریشی سپی ده‌له‌ری.

پاراسکه‌واس به‌سپایی گوتی:

- نه‌وه بز چی وای لینه‌اتوه.؟ جاران سه‌رو رویه‌کی نه‌جیب وخوشه‌ویستی هه‌ه‌وو. ده‌لنی ژاری
سه‌رلنیوانه. چ ده‌رده‌یه‌کیه‌تی؟

باکیش گوتی: «ده‌یانه‌وی له چوارمبیه‌ی به‌دن. تو ناتوانی تی به‌گی ناخ، بمپوره! له بیرم
چوو‌ه‌وو که تو خه‌لکی (سپرای).

خه‌لیفه‌ی پهری. په‌رده‌یه‌کی ره‌شی نه‌ستور کلاوی نوسقونی داپز شیبوو. چوه ژووری کلبسا.
له‌وه‌چند رزوی دواپیدا خه‌لیفه‌ی زور گزرا هوو. چاوه‌کانی که له حالی ناساپیدا وا نارام هوون،
نیستا هروسکیان ده‌دا. بینگومان نه‌وه له به‌ر رزوو گرتن و یا به‌تایبه‌ت له‌به‌ر ژانی مه‌سیح هوو
که هه‌موو سالی به‌دل هه‌ستی پنده‌کرد. نه‌وه نه‌یده‌توانی زولم و زور ده‌ده‌ر به‌ری. نه‌یده‌توانی
ببینی که ده‌سته‌یه‌کی نابه‌کار و بی‌دین و نیمان و بی‌قانون، زولم له بینگوناحان بکه‌ن.

نهدیده توانی ببینی که تاجیکی در کبان له سه ری کریت ناوه و نهو به دبه ختهش له ژیر نیزه ی تورکاندا رهنج ده کینشی.

خه لیفه به سه رزکایه تی ده سته یه ک که بز به رنوه بردنی ههینی پیروز که وتبوونه ری، وه کازی هه لده سوپاند و وه ک نیزه ده بیزاوت و له کاتینکا به توپه یی ده پروانیه عه سکه ری تورک که له گه ل ده سته ده ریشتن به ناره نار ده یگوت: « تاکه ی؟

ئاخر تا که ی ..؟ سه ر بازی تورک بز ریز لینان تفهنگه کانی خویان سه ره و ژیر پراگرتیوو، دیسان خه لیفه ده یگوت :

- ناخ نه ی کریت ! کهنگی راپه رینی پر له شانازی تو ده بینین ؟ بز چما ماوه یه کی زور نیه که تو له چوار میخه دراوی؟

خه لک به دهنگی له رزوک و نیوه ناشکرا شینی مردویان ده گنیرا. ژنه کان ده گریان. پیاوه کان بینه ننگ و نارام شه مه کان بیان به ده سته وه گرتیوو. خه لیفهش که وه کازه که ی له به رده کانی شه قامی کاندی ددها، جگه له کریت بیری له هبچی تر نه ده کرده وه. له دلنی خویدا ده یگوت: مه سیح خودایه و ده توانی زیندو بینه وه. به لام کریت جگه له بستینک خاک و هیندی ئاده میزاد چیدیکه یه ..؟

خه لک له شه قامی گه وره تینه رین و له مهیدانی شار راوه ستان. خه لیفهش له کاتینکا ده سته راسته ی خوی به رز ده کرد و رز هه لات و رز ناوا و خوارو و سه روی شاری پیروز ده کرد. ده ریا له دووره دیار بوو، شوقی ددها. دوو دوپگه ی پچوکی په نا کاندی له بهر شه به قی مانگه شه و له ده ریادا مه له بیان ده کرد. له به رامبه ر نه وانیش گوندی گولان (دوزمان) به چرای کزه لؤکه وه که له چولی تروسکه ی ده هات ، ده بینرا.

گوله کانیش له و شه و ده ا رینو ره سمی نوژی شینوانی ههینی پیروزیان به رنوه ده برد. مه سیحی نه وان له سه ر دزه گگی گه لای دار لیمز نه سته رهن نوستیوو. نه و مه سیحی کی کاغه زی بوو که پینشر قه شه یه کی سه ت ساله ی گول کینش بووی. ره سم کینش مه سیحی وه ک خوی گول کینش بوو. واته لوت و قامکه کانی خوره لینی دابوو. لینی خواره وه ی رزیوو. خه لیفه نه وده م توره بیوو، قه شه ی ره سم کینشی بانگ کرد بوو، پینی گوتیوو :

. قه شه ی له عنه تی ، نیشان دانی مه سیح به و سه رو شکله ، گوناچکی گه وره یه. بز چما تو له خوا ناترسی ؟

قه شه ی ره سم کینش که لینی نه بوون له وه لامدا گوتیوو: « باوکی روحانی، مه سیح بینجگه له م رنگایه چزن ده یتوانی نه قینی خوی بدا به خه لک؟ جگه له م هزیه که توشی نازارو ناره حه تی بی، به چیترده یتوانی موحببه تی خوی به وان سابیت بکا ؟

گولیش له م شه و ده ا خودای نه خوشیان که له سه ر گه لای لیمز ونه سته رن پراکشا بوو، به کولاناندا ده یانگنیرا. کاتینک له و لای شار، واته له سی تاق، توشی ده سته ی نینسانه ساخه کان بوون، به ره سمی سلاو چرا پچوکه کان بیان بزراوه شانندن.

پاله وان میکینلس له حه و تووی پیروزدا نه چوه کلیسا. نه و نوژی و رزووی ده گرت، به لام له قه شه کان بیزار بوو. نه و نه ده ویستا تا کلیسا له عه با به شان و میزه ر به سه ران چول ده بوو،

پاشان ده چوه ژووری ، شهمی هه لده کرد . بهم جوړه هه موو پینج شهمو پیروزه کان قه شه له کلیسا با یان نا ، ده چوو نویزی ده کرد . نیشانی خاچی ده کینشا ، زاری لینک ده کرده وه و گوشت و خوننی مه سیحی له مه لاشوویدا هه ست پینده کرد که وه ک کرمینک بز نیو ریخوله و هه ناوی ده چوونه خواری . به لام نهم ساله پاله وان می کینلس بز هه وه لین جار له ژیانیدا ، رژی پینج شهمو پیروزله جیاتی بچینه کلیسا و نویزی بکا ، به یانی زوو لینی سواری ماینی بوو ، رکینف کوت به دهشت و سه حرادا ، تا گه یشته خانووی کونستانینی نوری به گی . توزینک له وی راوه ستا ، به لام هه ر له و رنگایه وه گه رایه وه و روی ده لای ده ریا کردو چوو بچه سینته وه . به پرنشانی ده یگوت : « تا تهو شه تانه له ناخی مندا بی ، من نوژ ناکه م ! »

له ته وای سالدآ هه چ رژی وک رژی شهمو پیروز درژ نیه . ئیواره ی ته و رژه به سه ت نازو نیو ناز دینو به له نجه و لاره وه دینه پینش و راده وه ستی . هه نگانیک بز پینشه وه داوی و دوو هه نگا و ده کشینته وه ، ناخری هه ر ناگاتی . ته وانه ی به رژی بوون کاتی به لای ته و ته ندورانده دا تینده پهرین که خواردنی به تام و چیژ یان تیندا بوو ، لاقیان له دوا نه ده هات . کابان وه خو ده که وتن و مالیان ده رازانده وه . ناگردان هه لکرا بوون و هه ساره کان گه سک درابوون و ناو پرژین کرابوون . ده لکان بز هه موان ناواله کرابوونه وه . هه موو چاوه روانبوون رژی ناوا بی و شه وی پریه ره که تی راپه رینی مه سیح به سه ر شاردا بی .

مادام کراسو گنورگیس ، جارویار ده ستینکی به بهر چاویه وه ده گرت و ته ماشای رژی ده کرد ، له بهر بزنی مریشکی نیو دیزه و عه تری کولیچه گانی ئادریوس له ته ندوری نانکه ر هینا بوونیه وه ، بینه ال بیوو ، له بهر خزیه وه ده یگوت : « ته و خوزه له عنه تیهش راست ته مرز جه نه ی گرتوه و نایه وی بیزوی ! »

مادام پینلوب له به یانی پینج شهمو پیروزه وه هیلکه ی رهنگ کرد بوون . ته و شازنی به ده سه لاتی متبه قی خزی بوو . به جه رگ و دلنی به رخ شوریای پاسکالی لی ده نا . ناغا دیمیتروسی میزدی به فرمانی ته و که شه فی مس و دیزه به ده سه وه له نینوان مال و نانکه ردا له هاتو چز دابوو . ژنه که ی پینی ده گوت : « گیانه که م ناغا دیمیتروس ! بز باره که لا ! ته و شو مه سیح زیندوو ده بیته وه . ته وه ش مانای ته وه یه لای جوانکیله م که ته مشو ئیشتیای توم هه یه . تینده گه ی ؟ هیوادارم ته و هه موو گوشت و کولیچه ، قه میاخه به خزیای نه چی ! »

ناخره که ی خوا دوعای مادام کراسو گنورگیسی قه بول کرد و رژی ناوا بوو . شه و له گه ل بزنی شوریای پیروزی پاسکال شاری داپوشی . گه ره کی یونانیان پر بوو له هاوار و خزی . ژنه کان ده ستیان کرد به خز جوانکردن . ته نانه ت وانگیلوش جلی تازه ی کردبو بهر و خزی رازانده بووه . له هه ساری چاوه روانی براکه ی بوو . داخوا براکه ی ده هات له گه ل خزیدا بیباته کلیسا ؟ ته وه ناخرجار بوو که ته م دوانه ده یانتوانی پینکه وه بچه کلیسا . چونکه سالی داهاوو ده بوایه چس گورگیش له گه لیان بی .

له و شه وه دا دوو کهس له ته وای شاردا به پینچه وانه ی داب و شون بیریان له خودا نه ده کرده وه . له شه وی پیروزدا یه ک له م دوانه چه رکه سی جوانی له نامیزگرتبوو ، ته وی دیکه ش له سه ردوزه گ دانیشته بوو سیفار له سه رسیفار دوو که لی به با ده کرد .

بهلام خدیائی وهک سهگی هار له گۆلانه تهنگ و تاریکهکانی شاردا دهسوراوه و له پینش ده‌رگایه‌کی سه‌وز راده‌وه‌ستا و ده‌وه‌پری.. یه‌ک خه‌ریکی ماچ و موچ و رابواردن بوو، نه‌وی دیکه‌ش لووره‌ لووری بوو. هه‌ر له‌و کاته‌شدا خاچه‌رسته‌کان له‌ کلیسا کۆ ببوونه‌وه و شه‌می تازه‌یان به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، ده‌خه‌لیفه‌ رامابوون. خه‌لیفه‌ که‌وای جیژنی کردبوو به‌رو ئینجیلی به‌رگ زینوی‌لینک کرد بۆوه. لاقی له‌ سه‌ر میمه‌رئیک بوو که‌ به‌ گۆلی نه‌سته‌ره‌ن رازابۆوه. سه‌ری گه‌بیشه‌وه‌ بن دار لیمزیه‌ک که‌ گۆلی کردبوو. شنه‌ بای شه‌وانه‌ دموچاری شادی هه‌موانی ده‌لاوانده‌وه. نه‌وده‌مه‌ پهر بوو له‌ شکۆ و جه‌لال، هه‌موو هه‌ستیان پینده‌کرد هه‌مووشیان نه‌وه‌یان ده‌زانی که‌ موجیزه‌یه‌ک نیزیکه‌. موجیزه‌یه‌کی نارام و دلنیا، وه‌کۆترینک که‌له‌ تاریکی شه‌ودا هه‌لنیشی. کاتینک هاواری : « مه‌سیح له‌ نینو مردوان راست بۆته‌وه‌ » له‌ خه‌لک هه‌ستا و گری پیروزی شه‌مه‌کان به‌رز بۆوه، هه‌موو خاچه‌رسته‌کان له‌ گه‌ل خودی مه‌سیح له‌ یه‌ک ده‌مدا بۆ ژیان گه‌رانه‌وه . پالنه‌وانه‌کان ده‌مانچه‌ زینه‌کانیان ته‌قاند و مورتزوفلوس که‌ له‌ خوشیان شینت ببوو، به‌ جارنک هه‌وسنی زه‌نگوله‌ی (سن‌میناس) و (نازادی) و (مه‌رگ) ی وه‌ده‌نگ هینان. نه‌و به‌و زه‌نگولانه‌ به‌و شاره‌ی که‌ تۆقی کۆیله‌تی تورکانی له‌ ملدابوو ، راده‌گه‌یانده‌ که‌ پالنه‌وان مانولی واته‌ (گریت) نه‌ مردوه‌و نامری و رۆژنیک نازاد ده‌بی.

دوای راستبوونه‌وه‌ی مه‌سیح خه‌لیفه‌ قینی نیشته‌وه‌و که‌م که‌م هاته‌وه‌ سه‌رخۆ . له‌ به‌یانیدا به‌ جاش قه‌شه‌یه‌کدا هیندی باقلاوه‌و قه‌رتالینک هینکه‌ی ره‌نگ کراو و چهند دانه‌ کولپچه‌ی بز پاشا نارد. شاری کاندی هه‌ر وه‌ک گیان له‌ به‌رینک و وه‌ک ئیماندارنکی مه‌سیحی که‌ له‌ کلیسا گه‌راییته‌وه‌ و شادو به‌که‌یف له‌ به‌ر هه‌تاو پالی دایینه‌وه‌، له‌ رۆخی ده‌ریای به‌ که‌فدا ده‌دره‌وشا.

باریایانیس شیری خۆی له‌ پشتی به‌ستبوو، میدالی ته‌نه‌که‌ی به‌ سینگیه‌وه‌ هه‌لاوه‌سیبوو، نه‌وی رۆژی وه‌ک هه‌سانه‌وه‌ به‌ نینو شاردا ده‌گه‌را و شه‌ریه‌تی نه‌ده‌ فرۆشت. تورک و مه‌سیحی که‌ تووشی ده‌بوون، له‌ گه‌ل بزه‌یه‌ک سه‌ریشیان بۆ داده‌نواند. نه‌ویش به‌ فیزو لوت به‌رزی پاشایه‌کی به‌ راستی وه‌لامی ده‌دانه‌ وه‌. لاوینکی خه‌لکی بنغازی به‌ کری گرتبوو، به‌ زوخال دموچاوی ره‌شکردبوو، بۆ لاسا کردنه‌وه‌ وه‌ک خولامی ره‌ش له‌ پشت سه‌ری ده‌رۆشت.

هاریلاتوسی قوله‌ خه‌ به‌ سمبلی بادراو له‌ فایتونی خزیدا ده‌چوه‌ سه‌ردان. کلاوینکی هه‌سیری تازه‌ی له‌ سه‌ر نابوو که‌ تازه‌ له‌ ناتینه‌وه‌ بۆیان نارد بوو. له‌ کاتینکا چه‌نه‌گه‌ی هاویشه‌وه‌ سه‌ر ده‌سکی وه‌کازه‌که‌ی که‌ سه‌ری به‌ شکلی شیر دروست کرابوو، به‌ قین و توره‌یی شه‌یتانانه‌وه‌ ته‌ماشای خه‌لکی ده‌کرد. چونکه‌ نه‌و نه‌یده‌توانی له‌ گوناخی ناسایی خه‌لک خۆش بی.

مه‌سیحی که‌ گشتیان جل جیژنیان کردبوو به‌ر، له‌ رۆژئاوا له‌ سی تاق کۆ ببوونه‌وه‌. بای ده‌هات و قه‌یتانی ناویشمی پرچی که‌چه‌کانی ده‌ له‌رانده‌وه‌ . له‌ سه‌رووی شار ده‌ریا به‌ره‌نگی گۆل پان رابوو. له‌ لای خواره‌وه‌ ده‌شت و مه‌زرا سه‌وز ده‌چوون. چیاکان ره‌نگی تاو په‌ریان به‌سه‌ر کشا بوو. دازه‌یتوونی زینوین ده‌ده‌وه‌شان. ناسمانی شین سینه‌ری نارام و جوانی خسته‌وه‌ سه‌ر خه‌لکی کاندی که‌ به‌ نیازی هه‌وا خۆری و خۆ نیشاندان و هه‌زمی خواردن هاتبوونه‌ ده‌ری. که‌م که‌م تاریکی بالی ده‌کینشا و نه‌ستیره‌ی زوه‌ره‌ شادو سه‌رکه‌وتوو، هه‌روه‌ک مه‌سیحی زیندو بۆوه، له‌ بان سه‌ری هه‌موانه‌وه‌ له‌ تاقی ناسمانی خۆی نیشاندا.

سی شهمزی جیژنی پاک پالہوان پولیکسینگیس به شادی و زهوقی لاونکی بیست ساله، لقه گولنکی سووری له باخی نامینه خانم چنبوو، خستبوویه پشت گونچکھی و به ههنگاوی نهرم و گورچ و گول، له دهروازهی کاندی هاته دهر. چهنده گزرا بوو. چهنده گهنج ببزوه، چهنده رزژ بوو سمیل و بن ههنگلی بونی عهتری لینده هات. ههر نهوی رزژی به یانی کاتینک خوشکی دیتبووی که براکهی قهرتالینکی پرله خوارده مهنی و بوتلی شهربای داوه به عدلیاغا بیباته وه مانی، لینی پرسیبوو: « ها.. ژورژدیسان جیژن و میوانداریت ههیه؟ » پالہ وان له وه لامدا گوتبووی:

- خوشکی توه لینی چی؟ ده بی تالوکهی بکهین، مردن کهس نه مان نادات ...

له نیزیک دهروازهی کانه له بن داره گینوزنک دوو کهس له هاورنکانی چاوه روانی بوون. یه کیان پالہوان ستیفانیس بوو که خوی هاویشتهوه سهر گزچانی به گری. نهوی دیکه پیاونک بوو به چلی نورپایی و دم و چاونکی کز و رهنگ پهروو، ریشینکی کورت و خورمایی و چاوی عابی. پالہوان دهستی بزدریژ کردن و گوتی:

- کورینه سلاو. پالہوان ستیفانیس! توه ده زانی که نه م رزژی زیندووونه وهی مه سیحه! توش نهی زانای زه مانه، نهی نیدومنه، پروا بکه له دهستی توه کهم کهم هه راسان ده بم. ناخر ماوه یه ک دهست لهو کتیبه له عننه تیانه هه لگره، تاونک وه ره دهر، خوت وه بهر هه تاوی ده و ته ماشای خوریکه! توه پینت وایه نه م بازارهی ژیان چهنده ده خایینی؟ که واپوو توش بجوولی، هیندی پینکه نه، مه سیح زیندوو بۆته وه، توش زیندوو به وه.

نیدومنه گوتی: « پالہوان ستیفانیس نامه یه کی تزی داوه به من »

- گوتم جاری با برزین. دوايه باسی نهو مه سه لانه ده کهین. مه سیح زیندوو بۆته وه، یالا کورینه! هه موویان که وتنه ری. نیزیک نیهرز بوو له بورچ و دیواری شار وه دوور ده که وتن. له لای راستیان ده ریا به تورپی و به توندی خوی به رۆخه کانی کریت داده دا و ده کشایه وه. له لای چه په بیان دنیا یه کی خۆشه و ستر هه بوو. سه وزایی زهره هه لگره او بونی عه تریان لی ده هات. جاشه که رنک له نیوگیادا خوی ده گه وزاند. زاری لینک ده کرده وه و ته ماشای ناسمانی ده کرد. ده تگوت پینده که نی: الہ وان پولیکسینگیس له پر راوه ستاو له قاقای پینکه نینی دا. هاورنکانی پرسبان:

- ها.. پالہوان به چی پینده که نی؟ .. چ چه ماوه؟

- کورینه نهو دیمه نه شتینکی سه پرو وه بیر دینیتته وه. نهو کاتی مندا ل بووم و ده چومه قوتابخانه، رزژنک ماموستا که مان ناغا (پاتروپولیس) لینی پرسیم: « پولیکسینگیس! بلنی بزاتم کهر چه؟ » من له وه لام دا گوتم:

- ماموستا .. کهر کهرونشکی سهت ساله یه. نینستا به راستی ته ماشا کهن، وه کهرونشکی سهت ساله ناچی؟

دوو باره که وتنه وه ری وله رنگادا پینده که نین. پالہوان ستیفانیس به شه له شه ل ده رزی، پالہوان پولیکسینگیس باسکی ناغا نیدومنه ی گرتبوو تا نه که وی.. له رلستیدا کابرای زانا رانه هاتبوو به سه ره ردا ندا پروا. له هه موو ههنگاونک هه لده خلبیسکا.

پالہوان پینی گوت: غیره تت بی، ناوال زاوا، نه وه گه یشتینی.

پالہوان ستیفانیس گوتی: « ناوال زاوا یانی چی؟ »

- ناخر خوشکهزام دووسبده میزدی دهکا. زاواش دزستی نیزیکتر له ئیدومنه ی نیه. ئەم دوانه له پەنا یەکتەر دادەنیشن، وهها لهکتیباندا نوقم دەبن، وهک مشکێ نیو پینسته پەنیری دەست دهکەن به خواردن. ئیشهلابز شایی خۆت ناغا ئیدومنه.

بهلام ناغا ئیدومنه بی ئەوهی زمانی بگهڕی، سەری راوهشاندا. ئارهقینکی ساردی به سەرچاویدا هاته خوار. ئیدومنه له بنه مالمینکی رهسەن بوو. باوکی که له پیاو ماقولهکانی قەدیمی شار ومروژینکی باشبوو، هەوزنکی ناو هەلدیری له پیش مالهکە ی دروستکرد بوو، تا رنبواره تینوهکان ناوی لی بخۆنهوه. دراوسیکان گۆزهکانی لی پر کهن. هەوزەکەشی به ناوی کورهکه (ئیدومنه) کرد بوو. بېجگه لهوه پەنجەرەیهکی به دیوی کۆلانیدا ده دیواری خانوهکە ی کرد بوو، سەعاتینکی گه وری دیواری تینگرتبوو، تا خەلکی کاندی له کات و سەعات ناگادار بن. بهلام بز خۆی ئەگەر ویستبای بزانی سەعات چەندە، له مانی دهچوه دەر و له کۆلانی تهماشای سەعاتهکە ی دهکرد. ماموستای جۆر به جۆری بز کورهکە ی راگرتبوو. هەموو روژی بهیانی قەشەیهکی کاتولیک دههات زمانی بینگانهی پی دهگوت. مامیشی زمانی عیبری فیر دهکرد. پیاو ماقولی پیر به دزستهکانی دهگوت: « رۆژنک دی ئەو کوره ی من کریت نازاد دهکا. بهینی خۆمان بی له سەر ئەو باوه پەم بز نازادی کریت تهننگ پینوست نیه، بهلکوو مینشک پینوسته. پیره میزد مرد و کهللهی کورهکە ی پر بوو له زانست و جهوهەر. دراوسیکان به سەر سور مانهوه دهیانگوت:

- کابرا هەوت زمان دهزانی. له سەر هەست بوون کهنگی لهم هەوت زمانه، زمانی دهگهڕی. کورهکه هیچ قەسە ی نهدهکرد. کهم کهم ماخولیا ببوو. مالهکە ی بهره ویزانی دهچوو. له مانی نه دههاته دەر. تهواوی روژی سەری بهسەر کتیب دادهگرت و دهیخوئندهوه، یان قەلەمی دەست دهدايهو دهینوسی. لاپههه کاغەزی له وشە ی نامه ویا نیو کتیبان رهش دهکردهوه، پاشان دهینوشتاندهوه، ده پاکهتینکی دهنا، سەری پاکهتهکە ی لاک و مۆر دهکرد. کۆنه مۆرنکی که له باوکی بز بهجی مابوو، پینیهوه دهنا و ئەو کۆنه مۆره وینە ی «مبیرۆ(۱)» ی نیشان دهدا که لهسەر گلکۆیهک داهاتۆتهوهو کلاوخودینکی لهسەر وه نیزهیهکیش بهدهستهوه. دایانی پیری دهتارد کهنامه کان بخاته پۆست. ئیدومنه له و نامانه دا به وشه و زاواوهی خەفهتبار له باره ی دەر دو رهنجی کریت بز قەیسەری روسی دهنووسی و هانی دهدا تا چهک و چۆلی شهر بز نازاد کردنی نیشتمانکە ی له دهستی تورکان بنیری. هەر لهو کاتهشدا گۆزانی کریتی بز رووسه قژ زهردهکان دهنووسی. هەر وهها بز سەر کۆماری فهرانسهی دهنووسی و رک و راست پینی دهگوت: شهرمت بی ئە ی فهرانسه، ئە ی دایکی مانی مرۆف. تۆکه به شۆرشێ مهزنی خۆت، دنیای نونت رووناک کرد و له بهندت رزگار کرد. شهرمت بی که ئینستا رنگا دهدهی کۆیلەتی به سەر کریت دا هوکمهوا بی. ۱» هەر وهها نامه ی بز مهلهکه ئیکتوریا، مهلهکە ی ئینگلستان ده نووسی و داوای لی دهکرد تا

(۱) Minerve له میتۆلۆژی یونانیدا کچی ژوبیتیرو خودای عیلم و هونهرو سەنهته. به «ئاتنا» یا «پالاس» یش ناویان بردهوه. «وهرگیز»

پاپوزه‌کانی شهر بنیزی. له بهرام‌بهر نه‌وه‌دا، ئیددومنه هه‌ولنی ده‌دا تا له‌نگه‌رگای (سزدا) بدری به نینگلستان. نه‌و ده‌یزانی له‌نگه‌رگای به ناویانگی سزدا هزی ته‌واو نه‌و به‌د به‌ختیانه‌یه. گشت ده‌وله‌ته‌گه‌وره‌کانی دنیا چاویان تی بریوه. به‌لام بز نه‌وه‌ی هیچیان ده‌ستی به‌سەر دانه‌گرن. رینگایان داوه کریت له‌چنگ سولتانی تورکدا دیل بینه‌یتته‌وه. نه‌گه‌ر نه‌و له‌نگه‌رگای له‌عنه‌تی نه‌بایه ده‌مینک بوو کریت بز نامیزی دایکی نیشتمان، بز یونان ده‌گه‌رایه‌وه.

چهند سال پیش رژی ۲۵ ی مارس که رژی جیزی میلی بوو، ناغا ئیدومنه به‌کلای بلندی ره‌سمی چو بوه کلیسا و له‌و کاته‌دا که دوا ی لی بوونه‌وه‌ی قورعان خونندن قه‌شه له‌میمبه‌ره‌اتبوه خواری، نه‌و چوو بوه سه‌میمبه‌ر و باسکی هه‌لینا بوو گوتبووی :

- برایانی من گوی بده‌نی! خودا له‌دلی منی ناوه و ده‌زانم که نیشتمانی خوم چوژن نازاد بکه‌م. ئینستا داواتان لی ده‌که‌م که هه‌موو که‌س ژنو پیاو گه‌وره‌و پچوک ناماده‌بن. هه‌ر که‌س بچی به‌ردینک به‌خاته‌نیو له‌نگه‌رگای (سزدا) تا ناوه‌کانی رژی له‌نگه‌رگا پر بی له‌به‌رد و بی به‌زه‌ویه‌کی وشک و به‌رده‌لان، تا زله‌بزه‌کانی جیهان له‌سەر نه‌و له‌نگه‌رگایه‌کیشه‌نه‌که‌ن. ده‌نا هه‌ر گیز رژی نازادی نا‌بنین. بز پشه‌وه.. برایان بز پشه‌وه. هه‌مووتان نیشانه‌ی خاچ بکیشن. هه‌ریه‌که‌به‌ردینک هه‌لگرن و وه‌دوا ی من که‌ون.

مورتزوفلوس چوبوه سه‌ر میمه‌ر و به‌زمانی خوش هینابویه خوار و گه‌یانده‌بویه‌وه مالی خزی. دوا ی نه‌و رژی ئیدومنه که‌وتبوه ماخولایی و ئیتر نه‌یده‌وست هیچ که‌س ببینی و ده‌یگوت وه‌ختی دیتی که‌سم نیه. چونکه‌رژ به‌رژ پترنامه بز دنیای ده‌روه ده‌نوسی. ئینستا نامه‌ی بز سه‌ر کۆماری ئەمریکا ده‌نوسی. نه‌خشه‌یه‌کیشی له‌گه‌ل نامه‌که‌بز ده‌نارد، تا شونی کریت و گرنگی ستراتیژی نه‌و دورگه‌یه‌نیشان بدا. بز ده‌نوسی که‌به‌هه‌ر قه‌مه‌تینک بی کریت له‌چنگ تورکان بینه‌ته‌ده‌ر. ده‌ینوسی: « ناخ! نه‌ی بی‌شکه‌ی فرانکلین و واشنگتون، نه‌ی ولاتی نازادی! ئینستا کریت ده‌سته‌زنجیر کراوه‌کانی له‌و سه‌ری دنیاوه بز لای تو درێژ کردوه، هاوار ده‌کاوه‌لنی : به‌هاوارمه‌وه‌وه‌ره‌! »

ناغا ئیدومنه کات ته‌مه‌نی خزی به‌نوسینی نامه‌و به‌چاوه‌روانی وه‌رگرتنه‌وه‌ی وه‌لام راده‌بوارد. جارو بار ده‌چوه‌هه‌سارو له‌(دوکسینا)ی پیری ده‌پرسی: « نامه‌و شتی بز نه‌هاتوه‌؟ » به‌لام نامه‌و شت نه‌بوو. دوو باره له‌پلیکانان سه‌ر ده‌که‌وته‌وه‌و کاغه‌زی دیکه‌ی سپی هه‌لده‌گرت و دیسان ده‌ستی ده‌کرده‌وه له‌نوسین. له‌به‌ر نه‌وه بز دیتی هیچ که‌س نه‌کاتی هه‌بوو نه‌ده‌یوست که‌س ببینی. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش هه‌موو رژی شه‌مزیان له‌رژ ناوادا چس‌گورگی تاقه‌دۆستی ده‌ها ته‌لای، ده‌رگا ده‌کرایه‌وه‌و چس‌گورگ به‌پشتی کوپ و لاقی قوراویه‌وه وه‌ژورده‌که‌وت و له‌کاتینکا خه‌ریکی خاوینکردنه‌وه‌ی چاویلکه‌کانی ده‌بوو، دوکسینای کاره که‌ر به‌بۆله‌بۆل ده‌یگوت : « ئینستا دیسان به‌شه‌ردین ک پاشان ده‌چوو که‌شه‌فینک قاوه و کولبچه‌ی ناماده‌ده‌کرد و ده‌یه‌ینا. ئیدومنه کیسه‌توتنی باوکی ده‌کرده‌وه، هه‌ر تکیان ماوه‌یه‌ک بینه‌نگ ده‌بوون. و سیفاریان ده‌کینشا. له‌بیری نه‌وه‌دا ده‌بوون که‌نم شۆ باس و ده‌مه‌ته‌قه‌یان له‌کۆنوه‌ده‌ست پی بکه‌ن و له‌باره‌ی چیه‌وه‌بدوین. پاشان ئیدومنه کتیبی نجوم، یان فیه‌قه، یان مه‌عانی و به‌یان، یا میژووی شورشی یونان، نوسینی (تریکوپیس) ی لینگ ده‌کرده‌وه. هه‌ر تکیان هه‌زیان له‌کتیبی

تازه چاپکراوی ئینگلیسی ده کرد که بیرو باوهری گشتی نالوز کردبوو، سابیتی ده کرد که ناده میزاد له ره گهزی مهیمونه. چس گورگ به سهرسور مانهوه گونی ده دایه. پاشان ههرتکیان توره ده بوون و دهستیان به پاس و دمبهدمه ده کرد. دوکسینای پیر له کونی قفلهوه ته ماشای ده کرد تا بزانی وای لی نه هاتوه بچی لینکیان کاتهوه.

بهم پی یه چس گورگ تاقه دوستی به نه مهکی بوو که ههموو رژی شه میزان ده چوه چاو پینکه وتنی. له لایهکی دیکهوه ئیدومنهش جارویار رنگای ده دا پالنهوان پولیکسینگیس، دوستی سهرده می مندالی له پلیکانه رزیوه کانی ژووره که ی سهر که وی و بچینه ژووره پر له ته پ و تۆز و پر له کتیب و نه خشه. نهوان دراوسی بوون. کاتینک مندال بون پینکهوه یاریان ده کردتا نه و رژی که کوره نه جیزاده که بیان دابوه ده ست قه شه ی کاتولیک و مالی جوله کان.

کاتینک پالنهوان پولیکسینگیس به و کلاوی زه لام و سمیلی بادراوی ده هاته ژوور، وه تاغی خهفه تاوی ئیدومنه پر ده بوو له شادی و پینکه نین. ئیدومنه ته ماشای دوستی خزی ده کرد و له وه سهری سورده ما که نه و ههموو گوی نه دان و روو خزی و نه زانی و نه خوننده واری له که سینک دا کۆ بۆته وه !

هیندی جار پالنهوان مه جیوری ده کرد پینکهوه بچنه سی تاق بۆ گهرانی. به لام هه همیشه له وی خه لک زور بوو. ههر تک پی یان باشتو بوو بۆ لای ده ریا به رۆن. نه و رژی چونکه هه وا زور خوش و به هاری بوو، پالنهوان پولیکسینگیس نامه یه کی به پالنهوان ستیفانیس دا بۆ ئیدومنه نارد بو و، تی یدا نووسیوو: « دوستی گه وری من ئیدومنه ! تکات لینه کهم له گه ل پالنهوان ستیفانیس دوستی ناو داری نیمه ته شریف بینه و کارینکی پیوست ها تۆته پینش و ده بی چاومان به یه کتر بکه وی. کارینکی گه لینگ پیوسته. مه سه له ی مان و نه مان له گۆریدایه !»

تاغا ئیدومنه هه راسان بیوو. به دوا ی پالنهوان ستیفانیس دا که تبه و ری و له و کاته وه گه یشتبوونه بن داره گینۆژ، به نیگهرانی ته و او پرسیبوی :

- به راستی مه سه له ی مان و نه مان له گۆرئی دایه؟ پالنهوان پولیکسینگیس که گه یشتبه لایان، قامکی له سهر زاری دانا بوو گوتیوو : بینه ننگ به پاشان ده زانی !

ههر سینکیان له درژیایی رۆخی ده ریا به کونره ری و به رده لاندئا رژیشتبوون. مه یدانینکی پان و به رین که خه نده کی به ده و ره دا کینشرا بوو، ده رکه وتبوو. خاچی رهش و داری سه روکه سه ریان له دیوار هینابوه ده ده بینران. ئیدومنه ترسا و گوتی:

- نه وه جیه، ده چینه قه برستان ؟

پالنهوان دای له قاقای پینکه نین و گوتی :

نه دی ده تو یست بچینه کوی؟ بۆ چما مرۆف له و رژی وه دینه سهر دنیا ههر به ره و قه برستان ناچی؟ پاشان باسکی گرتبوو گوتیوو مه ترسی ئیدومنه .

(کولیرا) ی گۆرکه ن که که ولینکی هه تاو سوتینراوی له به ردا بوو، به سهری روت و چاوی خینلی له بهر ده رگای قه برستان ونستا بوو دهستی کرد بوه په رده ی چاوی. کابرا وه ک شاره لهر ولواز بوو. به لام دم و چاویکی ناقولای هه بوو. به روائ نه به خودا هه بوو نه به شه یتان. چونکه له کۆنه وه کاری نه و گۆر هه لکه نندن بوو. له رزین و بۆگه نبوونی مردوان شاره زا بوو. له زور نهینیه کان

ناگادار بوو. به چاوی خیل، به بی ترس و هومیند وله بهر چاوگرتن ته ماشای مهسه له کانی ژبانی ده کرد. نه گهر مردوینکیان به جلی تازه وه ده قهبری دهنه، شهوی قهبره کدی ددهاوه ولیبسه کدی له بهر داده کهنه و به بهری تنگ با یافره وان ده بیرد. ژن و مندالبشی بز ژن و مندالی خوی روت ده کرده وه. نم کاره هیچ ههستیکی تیدانه دده بزواند. له سر نهو کاره شه وه که دزی له قهبران ده کرد، قهت نه بوو تووشی نازارنک بی و یا له سرمان هاواری بی. به پنجه واندهی نهو، ژنه کدی که ژنیک دلیپاک بوو، ده یگوت مزته دیته گیانی بزیه و ازهرده هه لگه راوه و تووشی نه خوشی سیل بوو. بهو جوړه که وه زع ده چوه پینش، زوری پی نه ده چوو کولیا دده بویه قهبری ژنه کدی هه لگه نی. چه ندرؤژ بوو ژنی کولیا خوننی له سینگی ده هات و دیار بوو که بهرو نه مان ده روا. کهم کهم نینسانی وه دده کرده و تن. بزچی وای لینه اتبوو.؟ نه که باشی ده خوارده. هه همیشه کولیه وه لوی متفکرکی به نسیب دده بوو. له سایه ی سدری مردوان جلی رهنگاو رنگی زوری وه گیر ده کوهت. میراتگری ته وای نهو پارچه سپیانه بوو که وه ک کفن دده مردوان وه دده پینچرا. به لام وادیو بوو نهو نه حمه قه مزته ی دهبینی و نهو مزتانه خوننیا دده مژی..

کولیا به زرده خه نه ی تایبه تی خوی سدری مردو وزیندوانی ده کرد. به لام نهو زیندوه ویشکانه خوشیان نه دده و بست. هیندینک بزبان لی دده بزه چونکه دهستی له مردوان دده ا. هیندیکیش کاتی له شه قام تووشی دده بوون خزیان لی دده ا. چونکه نهو مردوی وه بیر دده هینانه وه. به لام کولیا نه وانی پی پنگ بوو. به ریشی هه مان پیده کدی. له دلی خزیدا ده یگوت :

« قه ی ناکا، کهول ناخری هه رینی دده کوهننه دده باغ خانه. بیانه وی و نه بیانه وی، ناخره کدی هه رده که ونه بهر ددهستی من.

کولیا دوستینکی به نه مگی هه بوو، نه ویش له مردن نه دده ترسا. نه ویش ناگای له هیندی نیننیا هه بوو. نه ددسته ی پاله وان پولیکسینگیس بوو. پاله وان مرؤقینکی ده ستو دل ناواله و خوش گزه ران و دلیپاک بوو. هه موو جاری که نیشتیای لی دده بوو، چه ند بوتل شه رابی هه لده گرت له گه ل هیندی خوارده مهنی، بانگی کولیوای ده کرد پینکوه دده چونه ژیر زمین و داده نیشتن و دوو به دوو گیلای خزیان لیده دا.

کاتینک کولیا پاله وان پولیکسینسی بینی که له گه ل ددسته کانی دیت، نامیزی بز ناواله کرده وه و گوتی:

- تالوکدی بکن ! نه گهر خوا نه کا مردونک بز ناشتن بینن، که یفه که مان لی تینک ده چی ا باکیش ماوه یه که به که مانچه وه له خواری چاوه روانه.

ناغا نیدومنه بی نه وه ی غیره تی چونه ژوری دهرگای قه برستانی هه بی گوتی: «دده چینه کری؟» کولیا له وه لأمدا گوتی : «مه ترسی ناغا نیدومنه، دده چینه شه ری مردن. بز هه موو جار نوره ی نهو بی، با چارنکیش دده دور دده ری نیمه بی.»

هه مرویان به نینو خاچی دار وچرانه وتی هه لکراودا، به سر قه براندا دده ویشتن و پیان له پنجه گیای بز خوش دده نا. کولیا وه ک خاوه مال وه پیش که وتبوو که رنگایان نیشان بدا. له پر سدری کابراهک له قه برنکی خالی دهرکوهت. نیدومنه له ترسان قیژاندی. کولیا ناوپی داوه ر به پینکه نینه وه گوتی:

مهترسه ناغا ئیدومنه . نهوه باکیشه .

باکیش هدر له پینشهوه سدرخوشبوو. قدرتالهی شراب و خواردهمهنی له قهبردا چاو پینکهوتبوو، به تاسهوه چاوه روانی کینشا بوو، کهم کهم تاقهتی بهسدر چوبوو، له قهبری هاتبوه دهر و لقه گولینکی زهردی خست بوه پشت گوی و گهراپزوه نیو قهبر و له سدر تیله بهردینکی قهبر راکشا بوو، چاوی له سدر یهک داناپوو خزی مراند بوو. به قسهی خزی مهشقی مردنی دهکرد. بهلام جارچاریش زیندوو دهپزوه و نیستکانینکی پندا دهکرد و دیسان دهکرده وه. تا ههستی پینکرد که دهنگه دهنگ دی و دهنگی لاقانیشی بیست.

کولبوا راوهستا. پالنهوانی برده قهراخینک و گوتی: « نهرباب لام وایه هاتنی باکیش پنیوست نهبوو. هدر له نیستاه پنت دهلیم که نهو ههتیوهتووشی دهرده سهرنمان دهکا. چونکه هاتنی دهنگی موسیقا له قهبرستان کارنکی رهوا نیه. قهبرستان بز خواردن و وهخواردن جیگایهکی باشه. خواردن و وهخواردن ههراویگری لهگهل نیه. بهلام کهمانچهی لهعنهتی...»

پالنهوان پولیکسینگیس گوتی :

- ناخ کولبوا ! من نهو رزوانه فره خوشحالم. پینم خوشه گویم له دهنگی کهمانچه بی. چهندرژنکه دنیا بز من زور تنگ بوه. چاوه خیلهکانی گفر ههلهکن پر بوون له شهیتانی و گوتی :

بینگومان ژن له گزپی دایه. نهی شهیتان. چاویشت ده قولهوه چوون، حاشا نهکهی ها..!

نیستا باکیش به تهواوی له قهبر هاتبوه دهر و به منگه منگ گوتی :

- نهرباب سلو ! خوزیا من مهرگ خزی بام . نهو دهم وهره بزانه چزن خزمهتی نهو خهلهکی فهقیر و ههزارم دهکرد! گولینکم دهخسته پشت گونچکهم ومیزنکم له ژنزهمین دهرازاندهوه و پهم دهکردله تارهق و شراب و خواردنی جور بهجور

وهک نهو مهرگه لهعنهتیهم نهدهکرد که کرم و داعبایان ده گیانی خهلهکی بهردهم.

لهو کاتهدا که پالنهوان له چوونه خوار بز نیو قهبر یارمهتی ئیدومنهی ترساوی دهدا، باکیش دهستی دریز کرد تا دهستی پالنهوان ستیفانیس بهگری. ئیدومنهی فهقیر له دلنی خزیدا دهیگوت: لهو قهبرستانه کاری چیه ؟ نهوه چ قهبرنکه میزی شراب و خواردنی لی دانراوه ؟ لهو ماوهیهدا که کاتی به فیرو چوو بوو، دهیتوانی نامهی دورودریژ بز قهیسر بنوسی. لهوانه بوو قهیسر به چاوی به نهسرینهوه خهسگین بی و بریار بدا که وهلامی بدرشتهوه....

کولبوا به سهریدا گورانندی :

- یالا ناغا ئیدومنه ! توی بیزوو. دهمانهوی مهرگ ببینن ! ههراویان له سهر بهردینکی قهبر دانیشتن. سهری بوتلهکانیان کردهوه و خواردنیان پان راکرد و باکیش کهمانچهی گرته دهست و دهنگی تارهکان بهرز بزه. کولبوا بولای

باکیش خوار بزه و گوتی:

- ناغا باد. کیش بز خاتری خودا سهری لیده ! ئیره قهبرستانه، مهیخانه نیه. خوا نهکا بیوهژنیک یا دایکینک بهگاتی، نهودهم چدهکهین ... تیدهگهی ؟

ستیفانیسه شهله تاوینک بینکار نهبوو. له سهر یهک نیستکانی خالی دهکردو مریشکی

سورکراوهی لی بهش ده کردن و به خوشی مردوه کان، مردوی خزی و بینگانه، به خوشی باوکی نهو قاجاخچیبه به ناویانگه، به خوشیبه دایکی که هیلکهو کاهوی ده فرزشت، به خوشی ته واوی نهو مهله وانانهی که له ده ریادا نو قم بوون. به خوشی پاپوری (عه یار) که چوه بن ده ریاو نو قم بوو، ده یخوارده وه . پاشان که گه رووی له پیکه نین پر ببوو، به سلامه تی هه موو دنیای ده خوارده وه . دوا ی هه موان (سوماسی) نانکه ری برزای وه بیبر هاته وه که سالی رابردوو له کاتی کارنه والدا سه رمای ببوو، هه ر به وه نه خوشیبه ش مرد بوو. لاری فه قبریان روت کرد بزوه و سواری عاره به بیان کرد بوو، به رواله ت له چوار میخه بیان دابوو. قه له مونینکی مردوو یان له سه ر سینگی دانابوو گویا قه له مون جدرگی ده خوا... نهو گه مانه هه موویان خه تای چس گورکی نه حمه ق بوون. به م هزیه وه ویستبووی نازانم کام قاره مانی قه دییی به بزنه ی یه کسه مزی ره مه زانه وه نیشان بدا. نهوی رژی سردمایینکی له عنه تی سه یر بوو. سوماسی فه قیر نه خوش بوو، پاش سی رژی پستی تینکرد بوو.

- به خوشی سوماسی گه مه چی که برزای خوم بوو، به خوشی خومان.

هه موویان به خوشی نیستکانه کانیا ن لینک دان. شه راب به خوره خور به نهوکی فره واندا ده چوه خوار. نیدومنه ترسا بوو. له دلی خویدا بیری ده کرده وه : « من له کونم .. منیا ن کینشا وه ته لانی شیران. »

ئاغا نیدومنه له هه وه له وه ته نیا لینی ته ر ده کرد. به لام ورده ورده زمانی گه رم داهات و چاوی روون بوونه وه و روومه تی سوور هه لگه ران.

کولیاو به پارانه وه گوتی : « ئاغا نیدومنه تو نه و خویبه وه ره پیاره تی بکه و زارت باش لینک بکه وه، تا من بزائم تو به راستی ههوت زمانت هه یه؟ »
- باکیش که گه رم داهاتبوو، به زوق که مانچه ی لینده دا. کولیاو توره بوو، باسکی گرت و گوتی :

- کوری باش، گوتم سه برتر ا ده ته وی قسم بز ساز که ی ؟ چما چاوه کانت باش نابینی؟ نیره قه برستانه کافه دانسیک نیه. ستیفانیس له کاتینکا نیستکانه که ی پر کرد بوو گوتی :
- کورینه کاتی مالوایی هاتوه، بخزینه وه ا
نیستا نیر نیدومنه باش پینی داده کرد. ده یویست باسینکی گه رم دامه زرنی. رووی کرده پالنه وان پولیکسینگیس و گوتی :

- ژورژی من ا بلنی بزائم تو بروات به قیامت و به ته به دی گیان هه یه ؟
به لام پالنه وان به چاوی نیوه ناواله بزهی ده هاتی و له راده به در شادو به که یف و رووخوش بوو فه رمایشی نیدومنه ی نه بیست. کولیاو گوتی : « ئاغا نیدومنه وازی لی بینه، نهو نیستا له ئاسمانی هه رته م دا ده سوریته وه. »

باکیش له پر خزی کرده شه رینکی قسه کان و گوتی :

- ئاغا پروفیسور من ئاماده م وه لامت بده مه وه. بز تینگه یشتنی نهو رازه نه بینیه له پیشدا ده بی
سه ر خوش بی، نیستا تو سه ر خوشی یان نا ؟
- به لنی... مهستی مهستم .

- که واپوو گوی بده یه : باکیش که مانچه ی له سه ر نه ژنوی دانا و گوتی :

- نهو که مانچه ده بیښی؟ باش تماشای یه کی یه کی پارچه کانی بکه. نهو سیمه کانی که مانچه دن. نهو سدرپوشی کاسه یه. نهو بده نهی تی، نهو ده سکیه تی نهو جینگای دوگمه کانه. نهو ش نهو دوگمانه دن که سیمه کانی پی توند و شل ده کهن. نهو ش نارشدهی که مانچه یه له گدل زه نگوله کانی ...

- باشه ... مه مقسود؟

- مه بده ستم نهو یه که تو بزانی بده نهی نینسانیش به لاق و ده دست و باسک و سهو و ریخوله و نیو سگه وه راست وه ک نهو که مانچه یه. نهو یه گوت و ده ستیکر دبه لیدان. له پیشدا ناهنگی توند و جلغی لیدان، پاشان ناوازی نرم وه دست بزوزن. پاشان رایگرت و گوتی: روحی ناده میزاد یانی نهو ... واته موسیقا!

پالهوان ستیفانیس هاته پیشتر. له گدل نهو یه زاری ده بزوت، به وردی گونی هله نخست بوو. کولیوا به پیکه نینه وه دهستی به سمیلی داهینا.

نیدومنه گوتی: «باشه لهم قسانه چت ده ستگیر بوو؟»

- ناخ .. دیاره هینشتا تینه گه یشتوی، ده لینی مه ستیشم؟ هیندینکی دیکه شهراب بخزوه تا من که یفی بکم. نه و دم زه نیت باشتر ده کرینه وه. جامینکی پر کرد و نیدومنه یه مه جبور کرد که پینی داکا. پاشان گوتی:

- نیستا گوی بده یه! نه گهر من نهو که مانچه بشکینم و هزار له تی بکم، دیسان پینی لیده دری؟ ناوازی موسیقای نهو چی به سهر دی؟ داخوا به بی که مانچه موسیقا لی ده دری؟ تماشای نیدومنه یه کرد که واقی و پر مابوو. ههر وه ها تماشای کولیوا که به زور ده بوست پیشی پیکه نینی خزی بگری و ستیفانیس که باله مریشکی به نیشتیا ده کروسبه وه، پاشان دووباره پرسه - نا! داخوا بی که مانچه ده توانی موسیقا لیده ی؟ روحی بی لاق وی باسک و بی نیو سک و ریخوله و بی سهر وجودی هده؟ نه گهر دیسان تی نه گه یشتوی، پنیوست نیه خوت زه حمدهت بده ی. نه سلن واز لهو باسه بیین.

کولیوا که وه نیوان و گوتی:

- باشه ناغای باکیش! کی نهو که مانچه یه لیده دا؟ من ده مهوی نهو یه بزانه. نارشه که به ده دست کینه؟ کی به که نارشه که به سهر سگ و ریخوله و له شی نینه دا دینی و نهوان وه نار نار ده خا. لیره یه که ده مهوی وه لامی راستم بده یه وه. تو ناغا نیدومنه لهو باره وه چون بیر ده که یه وه؟ ده لنین تو حدوت زمانت هده، یه کیان ده ریینه و قسه بکه بزانه کی به نهو که مانچه لیده دا؟

نیدومنه به روو گرزی گوتی: «خودا ..»

گور هله کنه تفینکی له عهرزی کرد و گوتی: «نهو باکیشه فره زور بلنی یه»

لهو کاتدها که نهوانی دیکه باسی روح و مردن و مانه وه یان ده کرد، پالهوان پولیکسینگیس له عاسمانی حدوتم ده سوپاوه و به خزی ده گوت: «نا .. شتی وا نابی .. نهو زور جوانه .. زوری پی ناچی .. هیچ ده زانی؟ نهو لهو سهری دنیا، له نیو وه حشی یان له بهر تو له دایک بوه. به شیر یه ماین گه وره یان کرد و نیستا وه ک په نجه ی خور جوان بوه. دیسان ههر بز رابواردنی تو بوه که هاتوته کاندی و له مانگه شه ودا له سهر نیو ته ختی نرم خه وتوه و پنده کهنی و ده قیژینی و گاز

ده‌گری ... ناخ نامینه.. « پالدهوان له قهبری خزیدا پینده‌کهنی، جارویار وای خدیال ده‌کرد که هیشتا له‌شی ندرم و نۆلی چدرکسی له نامیز دایه .

خۆر ده‌هات ناوا ده‌بوو. ئیتر خوارده‌مه‌نیش له قه‌رتالده‌دا نه‌ما‌بوو. هه‌موویان گه‌لینک سهر خۆش بوون. ئیدومنه‌ چه‌پله‌ی لینه‌دا و به‌ ده‌نگی گه‌ و ناخۆشی به‌سته‌ی ره‌مه‌کی قه‌دیمی ده‌گوت که له‌ بی‌ری ما‌بوون. قه‌یسه‌ری روس و پاشاکانی دیکه‌ی له‌ بی‌ر برد بوونه‌وه. نامه‌کانی له‌ بی‌ر برد بۆوه که سه‌رتا خوار ره‌شی ده‌کردنه‌وه. ته‌نیا گۆزانی ده‌گوت.

له‌ پر له‌ ژوور سه‌ری نه‌وان و له‌ لای قه‌برستانه‌وه ده‌نگی گریان و رۆرۆ هه‌ستا. کیژۆله‌ به‌ک بوو هاواری ده‌کرد :

- بابه‌ ! بابه‌ .. به‌ نینو قه‌براندا رایده‌کرد و ده‌هات. کولیا گونی هه‌لخست، راست بۆوه، گوتی : « نه‌وه ده‌نگی (لینوی) کچه‌مه‌ » سه‌ری له‌ قه‌بری هینا دار و دیتی به‌ راستی لینۆیه که به‌ غار دی.

- چیه‌ ؟ .. کیژم .. چیه‌ بۆ ده‌گری ..؟

- بابه‌ .. بابه‌ دایکم نه‌وه ده‌مری.

- ده‌لینی چی ؟ .. بیژه‌ بزانه‌م چ بوه‌ ؟

کچ خۆی به‌ عه‌زی داداو قۆی سه‌ری ده‌رنیه‌وه و هاواری کرد: .. دایکم مرد .. دایکم ... کولیرت پیاڵه‌ی شه‌رابی پر کرد و به‌ سه‌ریه‌وه نا. ده‌ستینکی به‌ سمینلی داهینا و له‌ قه‌بر هاته‌ ده‌ر و قولنگی هه‌لگرت و تفی کرده‌ ده‌ستی و ده‌ستی کرد به‌ گۆر هه‌لکه‌ندن. به‌ کیژه‌که‌ی گوت :
- تۆ به‌رۆ ... من ئیستا دینه‌وه ..!

مال و مندال و کس و کاری پالوان میکینلس له چوار گوندی (پیتروکفالو ، سن ژان ، کروسونا و سووره که ریز) ده ژبان. بهره به یانی زوو بز به شداری له شایی ژن گواستنه وهی چس گورگی برا چکزلهی پالوان میکینلس بهره و شاری کاندی که وتنه ری. هه موویان ده هوایه له پیشدا بچنه گوندی پیتروکفالو ناوه ندی نه سللی بنه ماله که پالوان سیفاکاس پیره میندی سته سالهی باوکی پالوان میکینلس له ویی ده ژبا. له ونوه به سهر پهرشتی باهه گوره بز لای شار وهی که ون. هیندی سواری هینستر و هیندینکیش به سواری نه سپ که له جیاتی زین جلی گولداری به ریشویان لی کرد بوون، که وتبونه ری. بز دیاری بوکی و شایی له به رخ و کوده له به رازی سورکراوه و ه بگره تا په نیر و هیزه ی شهرباب و رزن زهیتون و کوپه ههنگوین و کیسه کشمیش و نالقه ههنجیر و بادامیان له گهل خو هینا بو.

سیفاکاسی پیر که کراسی ماهوتی تازهی کردهوه بهر و چه کمه ی رهش له پیندا، دارنکی درنژی نوک تیژ به دهسته وه و میزه رنکی رهش له سهر، به بالای بهرزو چوارشانه که ده رگای پهر کردهوه، و ده درکوت. ریشیکی درنژو سینگی داپوشیبوو، چاری ده قوله وه چووی له ژنر برژ نه ستوره کانی ده تروسکان. دوو باسکی نه ستوری ویشکی ، وه ک دوو لقه دار زهیتونی کزن له قزلی گوشادی کراسی سپی هاتبونه ده. پیره میزد چاونکی له ده وروبه ری خزی کرد، کزلان پهبوو. له کور ونه وه و نه تیژه ی نهو. شاد و که یفخوش باسکی لینک کرده وه و رووی تینکردن و هاواری کرد :

- رۆله کانم ! ههزار جار خوش هاتن ... ئیوه دهشتنکی پر له گول و گولزارن .
له و کومه له ناده میزاده که هه موو له پشتی نهو که وتبونه وه هورا ههستاو تینکرا له وه لام دا
هاواریان کرد :

- سلاو له تز نهی پیر ! ولاتی تز شادو به خته وه بهی .
دوو کس له نه وه کانی هاتنه پیش و ماینی باپیریان هینا، به ک جلّه وی گرتبوو به کیش رکینف . ماینه که بیان برده په نا عه مباری ناوی، تا پیره میزد بهتوانی به هاسانی سوار بهی. به لام به پینکه نینه وه لاوه کانی دوور خسته وه و گوتی :

- ئیوه پینتان وایه من پیره میزدم؟ ناہی کهس رکینفم بگری. پاشان دهستی گه یانده یالی ماین و پینی ده رکینفی نا و وه سه رزینی کهوت. جارنکی دیکهش ههراو هوای شادی له کومه له ههستا و ده یانگوت :

- نهی پیر هه ر شاد و سلامت بهی ! ههوا دارین ههزار سال بژی !
پیره میزد که میزه ره کهی توند ده کرد، به فیزه وه گوتی : « نا ! رۆله کانم ... ههزار سال زۆره

. پینج سەت سالی بەسە. « ئەو یازدە کۆر و چوار کچی لی' که وتبۆنەو. هەموویان شیریی بە راستی بوون. تەنیا کوری پاشە بەرە بوو که بۆ هیچ نەدەبوو. منالینکی لاواز و مردوله بوو دەتگوت مارمیلکەیه. ..خودایە چۆن ئەو پلە گزشتە لە پشتی ئەو پەیدا ببوو.؟ زۆر جار لەژنەکەمی دەپرسی: « ئەو کورە چی لی' پەیدا دەبی؟؟ بۆ شوان نابی چونکە توانای دزی نیە. بۆ جوتباریش نابی، چونکە هیزی نامور داگرنتی نیە. بۆ مەلەوانیش نابی چونکە هەوای دەریا دەیگری. ...ئەدی بۆ چی دەبی؟»

پیریژن که ئەو کورە پاشەرۆکەمی خۆش دەو بست، پینشباری کرد ببیتە قەشە. پیرە مینرد گوتی:

قەشە یان ماموستا. لە گوندی قەشەمان هەیه، بە لأم ماموستامان نیە. باشترە بیی بە ماموستا.

پەم پیبی بە کورەکەیان ناردە کاندی که بخوینتی. کوری پالەوان سیفاکاس بوو بە چس گورگ. ئەو دەم پیرە مینرد هەستی کرد که سووکتەر بوو. که مینک شەرمی دەکرد که بلتی کوری ویە. لە هەساری مالهەمی هینشتا دە لاوی نەرە شیر مابوونەو. شانازی پیندەکردن و دەیگوت:

- کاتینک ئەو کورائەمی من نان دەخۆن، تەواری مال' دەلەزی. ئەوانەمی بینگانەن دەپرسن:

داخوا بوولەرزە هاتو.؟ پی'یان دەلین، نا. کورەکانی پالەوان سیفاکاسن نان دەخۆن.

تا رۆژنک مەرگ هات لە بەر دەرگای مالی' راوہستا و تەماشای هەساری پان و بەرینی کرد. کورەکان زۆر بوون و زۆریش رەشید بوون. مەرگ بەشی خزی و بست. هیندینکی لە شەرندا کوشت و هیندینکی ناپیاوانە لە جی' و باندا هەلو یۆارد. لە گەل' ئەو ش هینشتا ئەو نەدە مابوونەو که چەندی سیفاکاسی پیر و بستبای نەو و نەتیوانی بەنی. خوا هەمان سلامەت کا. ئینستا سیفاکاسی پیر سەت ئەو نەدە بوو. ئەو سەت کورەش دەهەنە سەت ئەو نەدە و دورگەمی کریت پەر دەکەن. لەوانە هەرچەندی مردەبان یا کوزراہان، دیسان بەشی هەویرترشی شورشیان هەرلی' دەماپەو. کەوابوو ئەو دەیتوانی بە ئاسو دەیی بمری. پیرە مینرد دەستی هەلینا و گوتی:

- رۆلەکانم! شوکری خوا دەکەم. یا بچین بۆ پاشەرۆک بوک بگوزینەو. خۆشی بە سە رۆکایەتی ئەو دەستە گەورە بە گەوتە ری. دوو کەس لە کورە گەورەکانی، واتە مانوساکاس جوتباری بە توانای گوندی سنژان و فانوریوس رنر و مەرداری بە ناو بانگ دوو هەنگاو دواتر لە راست و چەپی دەرۆشتن. ئەم دوانەش پیربوون، بە لأم هینشتا بە هیز و دلنەروون

فانوریوس شوانینک بوو توندو تۆل. وەحشی سەرتا پینی لەشی بۆنی پەنیر و تەگەمی لی' دەهات. تەواری کورستانی خستبۆ بەر دەستی خزی. کاتی لە تەنیاپی و چۆلی کورستان نارەحەت دەبوو، بۆ دەستی دادەکشا و دەهاتەو پیتروکفالو. لەوی گای حاجی نیکولی که لە دار زەیتون بەسترا بۆو بەریدەدا و لە گەلی بە شەر دەهات و بەو کارە نارام دەبۆو. لەم جیہانەدا بێجگە لە سپینای ژنی لە کەسێتر نەدەترسا. سپینا پلەگۆشتینکی زەردی هەلسار بوو بە دوو چاری عایی یەو، قامکت لیندایا وەعەزی دەکەوت. بە لأم فانوریوس هەرچاری بەوی کەوتبا دەلەزی. کاتی' لە چیا دەهاتەو ئاوی تا چەند رۆژ لای ژنەکەمی بی' و مندالینک چی' بکا، مەجیوور بوو بە عەدەبتر بی'. دەویست شەراب بخواتەو، بە لأم نەیدەخواردەو. دەویست جینیو بەدو قسەمی

سوک بکا، نهیده کرد. ته نانهت خزی له تف فرندانیش ده پاراست. به لأم له گه لکرو سپینا ده چوو ده نوست، نهو سهری له په نجه ده هینا دهر و هوه ل رنبوارنکی دیبایه، پشت ملی ده گرت وه لیده کینشا و به په نجه ده ده بیرده ژوور و له پشت میزی خزی داده نا. نهو دم به سپایی هه رتک ده ستیان ده کرد به شراب خوار د نهو نه گهر که سینی دیکهش به بهر په نجه ده هاتبا. فانوریوس نهویشی هه لیده کینشا. بز نهو هی که سپینا وه خه بهر نه به، نیستکانی شه را بیان تاوا لیک ده ده که ده نکی نه به. کاتینک هه موو سهر خوش ده بوون، فانوریوس پشت ملی میوانه کانی ده گرت و له کزلان دایده نان. پاشان ده چوه سگ ژنه که هی که تا نیستا ههوت مندالی بز هینا بوو.

هه ورینک له ته پ و توز هه ستاو بهری رژی گرت. سیفاکاسی پیر جارویار تاو پری ده دایه وه و ته ماشای ده سته هی ده کرد. به دوا ی مانوساکاس و فانوریوس دا کومه لیک دیکهش ده هاتن، هه ر چند له وه بنه ماله هی بوون، به لأم فه رقیان هه بوو. کوپی وان بوون که ژنیان هینا بوو، نهو هیان بوون که هینشا ره بن بوون. گه نجی وا هه بوون که ریشیان نه هاتبوو، به لأم دم و چاویان به منداره مووی زرد و یا سووردا پوشرا بوو. نهوانه نه تیژه هی پیره میزد بوون. به دوا ی نه واندا ژن ده هاتن که دایم قسه یان ده کرد و قرته قرتیان بوو.

پیره میزد دووباره ته ماشای ده سته هی ده کرد و پاشان سهری بز لای شاری کاندی ورده گنراوه ک قسه هی نه ده کرد. ساخ و که یفخوش بوو، ماوه به ک بوو وشه له میشکی دا تینکه ل ده بوون. نه گهر کرینه ک له دلیدا هه بایه، جگه له خوا له گه ل که سیتر پاسی نه ده کرد. له راستینا سه بارت به هیندی مه سه له ی گری پوچکه له عه زاب دا بوو. بز بینکه م جار سیفاکاس مردنی وه پیر هاتبوزه. نهو رژی هی که ده بوايه بچینه خزه مت خوا وه نیزیک ده کهوت. پاله وانی پیر له وه فیکره ده له رزی. نهو خودای وه ک چیا به کی تاریک و لیل ده هاته خه پال که تاو نکی ززی هه بوو، نهویش تینووی نهو تاوه بوو. درنده ی زور له وی بوون و نهو لی یان ده ترسا. شه ونکی له شه وه کانی سهر ده می شورشی وه بیر ده هینا وه که به ته نیا له زالم کینو نیزیک ده بوزه و له ده ره وه ی شاری کاندی تورک له مه ته ریزاندا بوون. دا هاتبوزه به یه واشی له کاتینکا خه نجه ری به ددانان گرتبوو، ده چو پیش. ده نگی پچه پچی سه ر یازانی ده بیست که به سرته قسه یان ده کرد. ناگری سووی سیفاره کانی ده بینی و ده نگی ویک که وتنی چه که کانی ده بیست. ده له رزی، به لأم ده چوه پینش. نیستا هه رچه ندی له مردن وه نیزیک ده کهوت، خودای وه ک نهو کینوه ده هاته بهر چاو.

وانگلیو له هه مامی گه راهبزه و رینبو به شانیه نیسکی فیلی پرچه کانی به شانیه ده کرد. بز نهو هی زه ردی کولمه کانی لاهچی، سوورای ده رومه تی دا بوو. هیندی سپیویشی ده که پزی دا بوو تا چوو کتر بینه بهر چاو. بووک به بینه نگی له بهر تاوینه دانیشته بوو. مادام پینلوب و مادام کراسو گتورگیس که هیندی مه ست به بوون و که یفیان خوش بوو، خه ریکی ناماده کردنی جی و یانی بوکی بوون و به ناره نار گوزرانیان ده گوت.

له خواره وه له ناشپه زخانه دوو کاهانی خزه وه ست، مادام کاترینا و کریسانتی خوشکی پاله وان پولیکسینگیس نان و شینویان ناماده ده کرد. عدلیاغاش به که شهف و بز شقاب و کیزد و چه نگال و که چکه وه که له دراوسی به نه مانه تیان وه رگرتبوو، له هاتو چو دا بوو. دیاماندیس که لوتیانه کلای له سهر نابوو، هاته ژوور. به مرچ و مزی سلونکی کرد و

چاونکی به مالی شپرزه و بلاودا گنرا. لنبهکانی گهست و به توورهیی زنجیری سهعاته‌کهی راوه‌شانند. نهو به‌زمه به که‌یفی وی نه‌بوو. نهو له‌گه‌ل خوشکی بی نه‌وی هه‌وجی به میندی بی ژبانیکی خوشی راده‌بوارد. نیدی چ پیوست بوکه چس‌گورگی له‌عنه‌تی بهو چاویلکه گه‌ورانوهه بپته مه‌یدان و ببپته سه‌ره که‌ر. به هه‌نگاوی قورس و به نه‌ژمار له پلیکانان چوه سه‌ر. مادام کراسوگتورگیس ده‌ست به‌جی تینی گه‌یشت و به سپایی پنی گوت:

لاو! تۆزی راوه‌سته، ده‌بینی بوک چی لی دی.؟

کراسوگتورگیس باش ده‌یزانی که ته‌نیا بز پۆزی سه‌عاتی کریوه، ده‌نا تینی ناگا. هاقاله‌کانی جارویار سه‌ریان داویشته سه‌رو لی‌یان ده‌پرسی: « راستی دیاماندیس سه‌عات چهنده؟ نهو توره ده‌بوو، سه‌عاته‌کهی له‌گیرفانی دینا ده‌ر و له‌به‌ر چاوی راده‌گرت و ده‌یگوت: « خۆت بزانه سه‌عات چهنده خۆ کوئری؟ »

مادام کراسوگتورگیس که له‌نه‌شهی شه‌راب وه‌غیره‌ت که‌وتبوو به‌ناز و عیشوه لینی پرسی:
- ناغا دیاماندیس سه‌عات چهنده؟

دیاماندیس که له‌تووره‌بیان ده‌کولی، له‌وه‌لامدا گوتی: « به‌خشه، سه‌عاته‌که‌م نوستوه کار ناگا! »

تاچاوی به‌خوشکی که‌وت که ده‌برازننه‌وه، وه‌ها لنبه‌کانی گه‌ست که‌م ما‌بوو خونییان لی ده‌ر په‌ری. له‌دلی خۆیدا گوتی: « خه‌ریکن قوربانی ده‌رازننه‌وه ... » پاشان رووی وه‌رگنرا و له‌پلیکانان چوه خواری. به‌لام وانگلیو قورسایی چاویلنکردنی براکه‌ی له‌سه‌ر به‌ده‌نی خۆی هه‌ست پینکرد. ناوپی داوه. تا چاوی پینکه‌وت، چاوی په‌پوون له‌ناو.

مادام پینلوب گوتی: « کاتینکی بوکی ده‌رازننه‌وه، پیاو هه‌قبان نیه وه‌ژوور که‌ون. »
دیاماندیس توکینکی له‌سمینلی هه‌لکه‌ند و هاویشتییه سه‌ر چی و بانه‌که و له‌کاتینکا به‌توره‌یی وه‌ک گا هه‌ناسهی هه‌لده‌کیشا و ده‌پوست له‌پلیکانان به‌چپته خوار، گوتی « هیوادارم به‌خته‌وه‌ر بی! »

کاتی رۆژناوا جبه‌لی نه‌سپان و ده‌نگی لاقیان ده‌بیسرا. زۆری نه‌خایاند نهو کۆلانه ته‌نگه‌پر بوو له‌سوار. سیفاکاسی پیر و هاو سه‌فه‌ره‌کانی گه‌یشتنی. ده‌رکاچوار تاق کرانه‌وه. بزنی ئاره‌قه‌ی پیاوان و په‌نیر و گۆشتی سووره‌وه کراو مالی پرکرد. با‌به‌گه‌وره وانگلیوی دارده‌مکانه‌ی وه‌ک نینسک و پینستی له‌نامبیز گرت و ماچی کرد. به‌دوای نه‌ودا ته‌واوی خیزانی بنه‌ماله به‌سه‌ر بوکی وه‌ر بوون و به‌ئاره‌قه‌ی رینگا و ناوی زاریان بووکیان ته‌رکرد. که‌می ما‌بوو به‌وه‌ناسانه که‌ بز ته‌گه‌یان لی ده‌هات بیخنکینن. ریش و سمینلی زوور رومه‌تی بوکی‌یان سووتاند و خونیی تی‌گه‌را بوو. وای لی هات به‌ناچاری به‌چپته‌وه وه‌تاغی سه‌ری و سوور و سپیاوه‌کهی تازه کاته‌وه.
له‌ژووری دانیشتن بز هه‌موو میوانان‌جینگا نه‌بوو. هیندی له‌ژنه‌کان له‌وه‌تاغ وه‌یندینکیش له‌ناشپه‌زخانه به‌سته‌ی دیاره‌کانیان ده‌کردنه‌وه. زۆر له‌پیاوه‌کان چوونه‌هه‌سار و له‌به‌ر هه‌لاو بگر ماله‌که ده‌له‌رزی.

پالەوان پولیکسینگیس که ده هات و ده چوو. سلاوی له میوانان ده کرد، گوتی :

- مندالینه چ پاسه ؟ مدیکه نه ههرا، هاوار مه کهن، ئیره گوند نیه، شاره !

مانوساکاس گوتی: « کهس ههرا ناکا پالە وان ، ئەوان قسان ده کهن ! »

چس گورگ و ئیدومنه ی ناوال زوا توانیبووین خزیان له شه پری سلاو و به خیر هینان و ماچ و موچ بدزنه وه و چوو بوون له قوژنیک کز هه لاتبوون قسه یان ده کرد. چس گورگ به گهرمی باسی داب و شوننی ژن گونستنه وه ی زه ماننی قه دیمی ده کرد که هیشتا له نیو خه لکدا باو بوو. ره گهزی یونانی ره گه زینکی نه به دیه. چس گورگ له بهر نه وه شاد نه بوو که ژن دینی، که یف خۆشی له وه دابوو که به دابی کزن ژن ده گونزینته وه. ئیدومنه ش بزوی باس ده کرد که تازه ناخرین نامه ی کاریگه ری خزی بز مه له که ی ئینگلستان نووسیوه و بینگومان وه لأمینکی باش وه ره ده گرینته وه. ده یگوت : « هاوری ! هیوادارم ژنه یانی تو بز هه موومان به خته وه ری به دواوه بی. »

پالەوان میکینلس به رووینکی گرژ هاته ژووو و کلأوی له سه ری هه لگرت و دهستی باوکی ماچ کردو براو برازاکانی له هه ساریدا بلاو ببوون، دهستی هه موانی کوشی. بی نه وه ی لوتی ده لای پالەوان پولیکسینگیس بی چوو له په ناسیفاکاسی باوکی له سه ر نیو ته ختیک دانیشته . سیفاکاسی پیر سه ری بز لای نه و خوار کرد و گوتی :

- میکینلس بووک هیندی لاوازه !

- بز زاوا باشه لینی دی !

پیره میرد سه ری راوه شانده و بز به کی هاتی و گوتی : « نه و نانه به و دزیه... »

قه شه مانولی به و عه باو گیر فانی زه لامه وه ، جاش قه شه به سمیلی وه ک مووی به رازی و مورتزوفلوس به مجری زنه وه پهیدا بوون. خه لک له به ریان هه ستا. بووک له پلیکان هاته خوار. ئیدومنه چه پنش و دهستی گرت.

مورتزوفلوس مجری پرکرد له پزولی ناگر و دوغای رنو وره سمی بووکی ده ست پینکرا. وانگلیو سه ری به ردابزوه. نه و قهومی وه حشی هه موویان به سه ر ورووی توکناوی و ریش و سمیلی نه تاشراو ده وره یان دابوو ته ماشایان ده کرد. نه و ژنه به و له شی لاوازو ره قه له ده بوو به نه دامینکی نه و بنه ماله و خوننی له گه ل خوننی نه وان تینکه ل ده بوو. داخوا نه م پینوه لکانه ناکامینکی ده بوو. ؟ نه فرادی نه م تایفه یه هه موویان شوان و جوتیار بوون و شاره زاییان له م کارانه دا هه بوو. واته ده یانزانی کام مه ر و به ران و با گاو مانگا هه لبژیرن که به رخ و گونله که ی ساخ و باشیان لی پاشه کهوت بی و ناژه لی پی زیادبکا. ژنه کانیش له کاری مامر و که له شیر و که رویشک شاره زا بوون، به نیگه رانی ته ماشای بوکی یان ده کرد. به ک ده یگوت :

- بووک زور لاوازه، هه ر مه مکی نیه، شیریشی نابی. به کیتر ده یگوت : مه ترسی، شیر پهیدا ده کا، له بیرت نیه پاره که بز نه که ی من چۆن بوو؟ هه یوان هه ر ئینسک و پینست بوو. ته نانه نت کوانی هه ر دیار نه بوون. له گه ل نه وه ش کاتی ناوس بوو، کاریلدی دی، نه گه ر بلنیم هه موو جاری بوتلینکی شیر ده دا، باوه ر ناکه ی... سی یه میان ده یگوت :

خه می مه خزن، پان و بزده بی و جینگای مندالیشی ده بیته وه. کچ دوای میرد کردن پان و پزور

ده بی.

ژنه کان سرت و خورتیان بوو. قهشه مانولی دوعای ده کرد. ، تشریفات ته اوو بیوو. کاتینک ناوال زاوا تاجی بوکو زاوای پینک گزیره وه، به جارنکی ژن به سدریان وهر بوون و ناواتیان بز ده خواستن که پینک وه پیر بن و مندالی جوانیان لی پاشه کهوت بی. پاشان چوونه سدرسفره و مهلاشو کهوتنه کار. چس گورگ نیتتر هیچی وه بیر نه ده هاته وه. ته مینکی تایبده تی هوش و بیری داپزشیبوو. وای لینه اتبوو ببنجگه له دم و چاو ودهنگ هیچی دیکه ی لینک نه ده کرده وه. ده بیینی که وا باوکی له سدر نیو ته ختینک دانیشته وه. کوده له به رازنکی سورکراوه ی له سدر رانی داناوه. پالنه وان میکینلس له لای راسته و پالنه وان پولیکسینگیس له لا چه پدی دانیشته وون. دیاماندیسی ژن برای بی نه وه ی سلو له کهس بکا هاته ژورر. شو کلاوی تا سدر بزویان هینابوه خوار. چوو له ناشپه ز خانه ده ستیکرد به خوار دنه وه و جنیو دان. پالنه وان پولیکسینگیس رابوو به دوایدا، خوی گه یانندی. پاش تاوینک دهنگی هدر هدر او شکانی قاپ و قاچاخان به رز بزوه .

پالنه وان میکینلس له رقان دانی لینک ده دان. نه ویش ده یویست لینی راست بیته وه. له کاتینکا له توره بیان ده کولی له جینی خوی نه بزوت. رینیوی کچی شهر به تینکی نالوالوی زور فینکی بز هینا، پالنه وان شهر به تی خوارده وه، تیزی هاته وه سدر خو. پاشان به خوزه ویستی ته ماشای کچه جوانه که ی کرد و سدر وروی گرژ و رق هه ستاوی نه ختی هیدی بزوه. له دلی خویدا گوتی : نه و کیژی له جینگایه ک دیوه، ده بی کیژی کی بی؟ چهنده باش خزمهت ده کا ناو و شهراب و خواردن و سیغاری بز دینی، بی نه وه ی داوای لی بکا. چاوینکی له ژنه که ی کرد که که بابی له میوانان به شده کرد، رینیوی بی نیشاندا و پرسى :

- نه م کیژه خوزه ویسته کی به ؟ و ابزانم له جینگایه ک دیتوو مه، به لام نازانم له کوی ؟
مادام کاترینا هه ناسینکی هه لکینشا و گوتی: « نه وه کیژی خوته ». پالنه وان میکینلس سهری به رداوه و بیدهنگ بوو .

پالنه وان پولیکسینگیس به توره یی له ناشپه زخانه گه راوه. هه موو چاویمان تینبیبوو. توانی خوی نارامتر نیشان بدا. بز به کی هاتی و گوتی : « دیاماندیس سدر خوزه و داوای لی بوردن ده کا .۱» پاشان چووله نیزیک پالنه وان میکینلس دانیشته . ده تگوت ده یه وی دلی نه و رابکینشی. و ابکا که پالنه وان ناکاری ناحه زی خوارزای له بیر به ریته وه. پالنه وان به راز له توره بیان کونه لوتی لی فش بوون. براده ره که ی بزنی عهتری لی ده هات. پالنه وان میکینلس لینی دوور کهوت. به لام پالنه وان پولیکسینگیس ده یویست هه ر چو نینک بی رامی بکات. نه و باش ده یزانی که وا ده مینکه پالنه وان میکینلس خوی لی لاده دا، به لام نه دیده زانی بز چی.؟ چی کرده ؟ شه رابینکی زوری خوارده وه و گرینی دلی بز کرده وه و گوتی:

- پالنه وان میکینلس بز چی له من لالوتی ؟ من چم کرده ؟
- پولیکسینگیس ، باش نیه مرؤف باسی هه موو شتینک بکا ...
- پالنه وان پولیکسینگیس دووباره پرسى :
- ده مه وی بز انم چم له تو کرده ؟
- له وه لام دا گوتی : « تو بزنی تورکت لی دی ... »
- پالنه وان پولیکسینگیس سوور هه لگه را، گوتی : « بز چما توش بزنت کرده ؟ »

له پر پالنه وان ميکيلس ده چاوه کاني پولیکسينگيس راما و حاله تينکي به سهر داهات، ده تگوت ديق ده کاو ده يه وي بخنکي. ده ستي دريژ کرد و خه ريكبوو کورسبه که ي له پدناي بوو بيشکيني. له بن ليوانه وه گوتي :

- به لي بونم کرده ... پاش تاوونک بيندهنگي گوتي :

- تو شهرم ناکه ي ؟ ... نه ویش له گهل تورکينک ..؟

پالنه وان پولیکسينگيس ويستی دلنيای بکا، گوتي : « نه و به و زوانه ده بيته مه سيحي .. »
پالنه وان ميکيلس وه ها راپهري ماله که ي له رزانده. له کاتينکا بز لای حساري ده چوو تا هه وای تازه هه لموئي ، گوتي :

باشتر بوو تو بيای به تورک و نيمهت له شهري خوت ناسوده کرد با .

به بيان نيزيک ده بزه . گوندي يه کان هينستا ده يانخوارد و ده يانخواردوه . نه وانه ي که سهر خوشتر بوون، ده ستیان کرد به گوزاني . يه ک له وان توزه له ي له خورجيني هينا دهر و ده ستي کرد به ليدان. نه وانيتر له حساري هه لده پهرين. بوک و زاوا مات و بيندهنگ له سهر نيو ته ختيک دانيشته بوون هيچيان وازيان نه بوو بچنه ژوروي به گول ناماده کراو. سيفاکاسي پير چاوي له سهر يه ک دانابوون. نه نوستبوو، گوني دابوه گوزاني و پينکه نيني مندالان و نه وه کاني. وه ک پيره چناريني کون سالي له ژير باران که هه ست بکا ناو به ره گ و ريشه و لقه کانيدا ده گهري، شاد و که يف خوشبوو.

پالنه وان ميکيلس به چاوي ليل و خه والوو، به مادام کاتريناي گوت :

- با پرزينه وه ...!

* * *

به ياني به ردا هه تاو شه به قی خزی به سهر حساري پر له نيسکي کروساوه وله تکه نان وریش و سمينلي ديوه خه ولي که وتوه کاندا بلاو کرده وه. نه وي روي چوارشه مزي پاک بوو. دوکان و بازار ده کرانه وه. وه ستا کار به رسينگه ي خزيان ده به ست. شه به قی روي داره زه يتون و ده شت و سه حرای ده لاوانده وه و له سهر خانويه ري کونستانبي نوري به گ راده وه ستاو به په نجه ره تازه ره نگ کراوه کان پينده که ني . ياسه مهن گولي کرد بوو. چوار داعباي نه عين يان له نه سکه نده ري وه هينا بوو، دوويان سه وز و دوانشيان عابي گهر دن زه رده بوون. بينجگه له وه ، نوري برايي ساز لينده ري بانگ کرد بوو که روي کاني هه يني بي و ساز ليندا و گوزاني بچري تا نامينه دلي ته نگ نه بي. پازده روي بوو نوري به گ نه چوبزه کاندی، هه ر وه ک بالنده يه کی نه عيندار خه ريکی دروست کردني هيلانه يه ک بوو که هاوسه ري خوزه ويستی بيني و هاويني تيندا وه حسين. له نه عيني نه ودا سووتا بوو. دوو روي بوو خه به ري دابويه که نيتر له دووري نه و خورپاناگري و ده يه وي به په له بيته لای. به لام نامينه عوزري هينا بزه که سگي پره و ناتواني که س بيته لای. هه روه ها گوتبووي :

- مال هه ميشه داخراوه . تنيا نيواران هه ميده مه لا ديو ده رماني ژنانه ي بز ديني . تو

نه گه ر منت خوش گه ره که، دواي مندالپوونم وه ره وه.

وادیار بوو نوو خه‌مدهی به‌س نه‌بوو که به ناعیلاجی پازده رۇژ له خوشه‌ویسته‌که‌ی دور بی،
خه‌می دیکه‌ی هاتبوه سهر که : پاشا رۇژی پنیشر به هزی خولامی قولره‌شدا خه‌به‌ری دابویه‌که
به جی گه‌یاندنی به‌لینه‌که‌ی زور وه‌درنگی که‌وتوه. گوتبوی: « سوکابه‌تی بی توله ماوه‌توه.
لوتیه‌کان زمانیان بۇ سکالا درنژ کرده. نوو کاره‌ی بریار وابوو بیکه‌ی زوو نه‌نجامی بدا. »

نیستا زوو زوو باوکیشی ده‌هاته‌خه‌وی ، قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرد. تنیا به پنی پته‌ی و به
جلی شرو دراو، به پدنایدا راده‌برد ناوری وی نه‌ده‌دا. به هه‌لکه‌وت نه‌وی رۇژی به‌یانی
خاووخیزانی له‌عنه‌تی قاتلی باوکی که له شایی ده‌گه‌رانه‌وه به پینش خانویه‌ره‌ی کویستانیی نه‌ودا
تینه‌پهرین. نوری به‌گ ده‌رگای توند داخست ویه دلنکی پر له کینه‌وه چوه وه‌تاغی سهری و له
پشت پهرده‌ی په‌نجه‌ره‌کان خوی حاشاردا و ته‌ماشای بابیه‌گوره‌ی سهد ساله‌و توخم و توره‌مده‌ی
ده‌کرد که وه‌ک له‌شکر له پشت سهری به ریز ونیستابوون.

مانوساکاس کاتی گه‌یشته به‌ر ده‌رکی نوری، نه‌سپی راگرت و ده‌مانچه‌بده‌کی ته‌قاند و هاواری
کرد:

هزی نوری به‌گ ! نه‌وه به سلامه‌تی تویه

به‌لام نوری له پشتی په‌نجه‌ره‌ لیبی خوی ده‌گه‌ستو جوابی نه‌ده‌داوه. مانوساکاس روی کرده
که‌س وکاری خوی و گوتی:

- نه‌وه سه‌گه شکایه‌تی له من کرده که که‌رنکم بردوته مزگه‌وت تا نویژی هکا، دوو سبه‌ی له
رۇژی جیژندا نه‌گه‌ر مالوسینکم نه‌برد مانوساکاس نه‌بم. بوکنی چی دایان له قاقای پیکه‌نین و له
هه‌ورنکی ته‌پو تۇزدا بزر بوون.

نووری چاوه‌کانی پر بوون له خونین. له پلیکانان هاته‌خوار، جامینکی پر کرد له شه‌راب و هاته
ده‌ر تا له به‌ر ده‌رگا بیخواته‌وه و قینی بنیشته‌وه. به‌لام له ونش رانه‌وه‌ستا، له پینش خانوه‌که‌ی
نه‌وه زه‌وی له به‌ر سمی نه‌سپ و نیستری نه‌وه کاروانه له‌عنه‌تیه قه‌لشی تیکه‌وتبوو. چوه پینشو له
نیوه‌راستی جاده راوه‌ستا. به‌ولایه‌دا که دوژمنه‌کان له ته‌پ و تۇزدا ون بیوون. روی کرده خور و
له‌وی جامه‌ی خوار کرده‌وه و چهند دلۆ په شه‌رابی رشت و له به‌ر خویه‌وه گوتی: « خونینی من
وه‌ک نه‌وه شه‌رابه برژننه سه‌وه زه‌وی نه‌گه‌ر کارنکی نیستا بریارم له سهرداوه نه‌نجامی نه‌ده‌م. »

سهری پاشه‌و شکین کرد و جامه‌که‌ی به سهریه‌وه ناو چۆری لی بری. پاشان گه‌رایه‌وه مال و
ده‌مانچه‌کانی له دیواری کرده‌وه و فیشه‌کی تینان و بۇ تاقیکردنه‌وه دووفیشه‌کی له حه‌وا ته‌قاند.
پاشان خه‌نجه‌ری درنژ و دوو دمی له کالانی هینا ده‌ر وله باسکی تاقیکرده‌وه، وه‌ک گونزانی
سهرتاش تیژ بوو. ته‌واوی رۇژ له حه‌ساری ده‌هات و ده‌چوو. جارویار ده‌چوه کولان و ته‌ماشای
شونیی نه‌سپ و نیسترانی ده‌کرد، دوویاره به توره‌یی ده‌هاته‌وه ژووری. شه‌وه به سهرداهات.
که‌رویشکینکی کوشته‌وه‌وه به نیشتیای خوی لیبی نا. تا توانی خواردی. پاشان باخه‌لنیک گوتی
یاسه‌مدنی لیکرده‌وه. هاویشته‌ی نیو لینه‌وه دۇشه‌گ و لیبی نوست. ورده ورده خه‌وی به‌سهرداهات و
خه‌وی لیکه‌وت. بۇ هه‌وه‌لجار خه‌ونکی خوشی کرد و باوکیشی نه‌هاته‌خه‌وی. به‌یانی زوو سوک و
به‌که‌یف له‌جی هاته‌ده‌ر، فیتوی لینه‌دا. که‌له شیریش له حه‌ساری وه‌خه‌به‌ر هاتبوون. هه‌موویان
وه‌سهر کزی پشه‌کلان په‌ریبوون و به چیکلدانی هه‌لمساو سلویان له رۇژی ده‌کرد. ناسمان

بروسکی ددهاو له گهلای داران دلزپه‌ی نوور دهرژان. حهوز و فواره‌ی حهساری وه ک مریشکی هیلکه کردوو قرته قرته بوو. نه‌سپه‌که‌یان که تازه له ته‌ویلله دهر کیشا بوو، وه ک چاری به ماین که‌وتبی دهبجیلاند و گهرم داهاتبوو. به نؤکه‌ره‌که‌ی گوت : به ناوی شیره‌وتین نه‌سپه‌که‌ی بشوا و خوشی ستلینکی ناو بز هینا. ناخوره‌که‌ی پر کرد له تفاق و چزوه حهساری. (کارتونیس) پیره سه‌گه‌که‌ی وه ک توله سه‌گینکی پچوک به کلکه سووته له بهو لاقانیدا دوه‌پری و ده تلایه‌وه. نوری چزوه ژوور و به چیشته‌که‌ره پیره‌ی گوت : هیندی خوارده‌مه‌نی و بوتلینک ناروق ناماده بکه. به لام دهبی زور زوو پیش نه‌وه‌ی خور رمبیک بلیندبی‌حازر بن چونکه ده‌په‌وی سه‌فه‌ریکا. پیرژن پرسی: ده‌چیه‌کاندی ده‌ته‌وی خانم بنیسیه‌وه ؟

نوری جوابی نه‌داوه و چوه وه‌تاغی سه‌ری. سمیلی به خه‌نه‌ره‌نگ کرد، قوزترین جلی کرده بهر، عه‌تری ده خزداو ده‌مانچه‌ی له خز به‌ست، خه‌نجه‌ری ده‌به‌ر پشتی راگرد، هاته‌وه حه‌سار و له بهر دهرکی راوه‌ستا. نیستا نه‌ویش هدر بریقه‌ی ده‌هات.

پیره تورکینک توره‌که به شانیه‌وه به‌ویندا تینده‌په‌ری. نه‌وه مسته‌فا بابا بوو که گیاو گزلی دوکتوری و دهرمانی له چیا کز ده‌کرده‌وه و ده یکردنه مه‌لحم و برینی پی دهرمان ده‌کردن. نه‌وه تده‌نانه‌ت زهر‌دوویی و بای سووریشی دهرمان ده‌کرد. به گونده‌کانی تورک و یونانیاندا ده‌گه‌را هواروی ده‌کرد :

- نه‌ی حه‌کیم باشی، دهرمانی باش، ته‌مه‌نی درنژا هدر که‌سه‌ش به گوزره‌ی دهرد و نه خوشی، دهرمانی ده‌دایه. نه‌وه کابرایه‌کی دلپاک بوو، نه‌وه‌ندی بزوی کرابا نه‌خوشی تیمار ده‌کردن و هیچی نه‌ده‌ستاند. به نان و نار ده‌ژیا. که چاری به نوری که‌وت راوه‌ستا و به جورنکی سه‌یر تینی راما، نوری به‌گ پشت ملی سه‌گه‌که‌ی گرتبوو تا نامبازی نه‌بی، گوتی:

- چیه مسته‌فا بابا بزوا ته‌ماشام ده‌که‌ی؟

پیره میرد سه‌ری دانواند و به نافه‌رینه‌وه گوتی: « نوری به‌گ نه‌مرز زورجوان بووی؟ » به ده‌نگینگی سه‌بریش لینی زیادکرد:

- له‌وه جوانتر نابی !

نوری قاقا پینکه‌نی . پیره میرد دیسان گوتی : « نوری به‌گ پی مه‌که‌نه، مرؤف راده و سنورنکی هه‌یه. تینپه‌ر بوون له‌وه سنوره گوناچه »

- یانی گوناچه که مرؤف زور باش و زور جوان و زور پاک بی؟

پیر هه‌ناسینکی هه‌لکیشاو گوتی : به‌لی گوناچه !

بزچی مسته‌فا بابا، بزچی من تیناگه‌م ؟

- کوپم من خوشم تیناگه‌م. نازانم .. نه‌وه یاسای خواجه . له ببرت نه‌چی نوری به‌گ! پیره میرد ده‌ستینکی بز سینگ و لینو و نینو چاوانی برد و گوتی: نیشه‌لا به خوشی نوری به‌گ ... چه‌ند هه‌نگاوینک رزی، راوه‌ستا. نوری له بنه‌وه چاونکی لینکرد و بزهی هاتی و گوتی :

چیه مسته‌فا بابا، شتینکت گه‌ره‌که ؟ نه‌گه‌ر برسیته به‌جز ژووری تا سفره‌ت بز راخه‌ن. نانت بز دانین .

• ببوره نوری به‌گ، برسی نیم ... ته‌نیا ..

- ته نیا چی؟ رونتتر قسه بکه .. مسته فا بابا ۱..
 - ده موست ته نیا شتینکت پی بلیم، به لأم ده ترسم پیم پی بکه نی .
 - تو مروئینکی پیرزی، من به تو پینا که نم، قسه که ت بکه .
 هیندی دوو که ل له دم و چاوت بده . لیبایی ناسایی رُژانته له بهر که نه گهر هه ته چه کمه ی
 پینه کراو ده پی که . ده مانچه ی زینوش له ولا دابنی، هینده خوت جوان مه که .
 نوری دای له قاقای پینکه نین ، دم و چاوی باریک و خوشه ویستی پیره تورک تینک چرژان . به
 پشتی کوپ دوور که و ته وه و له بهر خزیوه گوتی : « بز خاتری خوا پی مه که نه نوری به گ ا
 دوو ژنی جوانی مه سیحی به سواری گویند ریژی به وندا تینده پهرین. له و کاته دا نوری له
 بهر ده رگا قاقا پینده که نی. ژنه کان به تاسه وه چاویان لینکرد، پاشان سدریان بهر داوه و رنگایان درنوه
 پیندا. کاتی دوور که و تنه وه به کیان گوتی:

- نه و سه گه چند جوان بوو !

نهوی دیکه هه ناسینکی هه لکینشا و گوتی: «تاریفی تزیه و برز که وانیه ته وه بز نه و بهر ده ختی
 دینی.» نهوی تریان گوتی : « له شی نه و سه گه که لاکینکی باش ده بی ا» پاشان هه ر دوو کیان
 بینه ننگ بوون .

نوری به گی سه ر خوش له فبز و لوت بهرزی چزوه ژووری. نه سپه که ی له هه ساری هه ر بریقه ی
 ده هات. کلفه تی پیر خه ری کبوو خورجینی پر له خوارده مه نی و ناره قی له پاشته رکی ده به ست.
 نووری چاویکی له ده وریه ری خزی کرد، خانوو له بهر تازه یی و خوشی ده دره وشا. داربادام و
 زه یتون و هه نار بهریان گرتبوو، داره هنجیر گه لای سه وزی پان راکرد بوو. چوار توتی پچکوله له
 قه فه سی خزیاندا دندو کیان لینک ده دا. هه وا ساف و نارام بوو.

نوری تاویک وه شک که وت . ده بوست بچینه کوی؟ نه و هه موو نیعمه تی خودای بز به جی
 ده هینشت .؟ نه و هه موو سه روه ت و سامانه بز به جی دینی؟ خانوی کویستانی نه و به هه شتینک
 بوو، له وی له هیچی که م نه بوو. به و زوانه ژنه که شی دلنی نه رم ده بوو، ناشت ده بوونه وه. ده هاته وه
 هه ساریش جارنکی دیکه پر ده بزوه له پینکه نینی وه ک مرواری. هه نار هه کان گه وره ده بوون. هه نجیر
 وه ک هه نگوین شیرین ده بوون. توتیه کان هیلکه ی وه ک فنذقیان ده کرد. جوجکه ی زه رد و
 سه وزیان هه لدینا.

هه ناسینکی هه لکینشا. قه ره واشی پیر ته ماشای خودانی خزی کرد. نه و نوری به گی که وره کرد
 بوو. نوری رُوژ به رُوژ له نامیزی نه ودا هه لیدابوو. گه وره بیوو. نه و قه ت میزدی نه کرد بوو، له م
 باره وه په شبوانیش نه بیزوه . نوری بز نه و هه م میزد بوو، هه م کور بوو، هه م خودان بوو. نووری
 تاقه خوشی نه و بوو. به لأم نه وی رُوژی به یانی ههستی به نیگه رانیه ک کرد بوو. جارنکی دیکه ش
 لینی پرسی : « خودان بز کوی ده چی ؟»

نوری ناوری لی داوه و گوتی : « دایه نه و رُوژت لبقه و ماوه، هه ر وا ده پرسی ؟»

پنی ده رکینفی ناو سوار بوو. پیریژن دهسته چرجه کانی به سینگی نه سپه که ی داهینا و له
 کاتینکا ده له رزی به نه سپایی گوتی - ده چیه کوی نه ریاب .؟ نوری له وه لأم دا گوتی : ناگات له
 مانی بی . رکینفی له نه سپی داو ... پیریژن که له نیو لق و پزیی داره کان دا له پیش چاوی بز

دهبو گوتی :

- خوا بپارنژی رژه ا قین نهوکی گرتیوو، ویستی خزی دلخوژی بذاتهوه، به دهنگی بهرز گوتی :

- ناخ ... نهو ناوی ههپاتی خواردوتهوه... هیچی بهسهر ناپه... دهو رگای داخست
* * *

مانوساکاس دوی تی پهراندنی رژه کانی جیژی پاک، چوو بزوه هزی مدهرگانی له بناری چیای سلنا. ورده ورده ههوا گهرم داهاتوو، دهبویه مدهرگان بهرنهوه. بازارنکی خوژی له چهاگان دانراوو، شوانهگان برینگیان دهست دابوو و مهران دهپهوه و گههپان دهگرد. ههموو ژنه کانیان له گهل خو هینا بوو تا بز شوشتنی خوریهگان ناوی بکیشن.

کورو شوانه کانی مانوساکاس قولکه بیکیان هه لکه ندهوو، بهرخنکیان گوشت بووه و گوشته که پان ده که ولی بهرخه که خستهوه نیو قولکه و خوله مینشی گه رهمان بهسهر دا گردوو، چاره روان بوون ببینته که باب و بهو هیوا به له دهوری قولکه هه لتهوته گه بوون.

مانوساکاس سدری بهرانیکی خستهوه نیو رانی و به برینک خوریه چهوو به پشته که ی هه لده پاچی. بیست مدهری براوه و بیستی نه براوه لهم لاوای نهو راوه ستا بوون. هیندی خوری له بهر ده می نهو کز کرابوونهوه، بزنیکی توندیان لی دههات. مانوساکاس به که یف بوو، ناره ناری بوو گوزانی ده گوت. شنه بایه کی فینک له چباوه دههات. سالنکی خوژی بوو، مدهرو مالآت زه و زوری باشیان هه بوو. له نیزیک هزل له ناو رگنکی بهردی دا، دوو کوری گه وری تر تشووریس و باناکوس، له تهشتی مسی گه و ره دا، په نیریان ده کرد.

سوپاس بز خودا، لهو خوارانه، له گوندی سی ژان مهزراو باغات لهو ساله دا بهرو بویدکی باشیان هه بوو. ماینه که شی جوانویدکی می دهیوو.

مانو ساکاس تاوینک دهستی له مدهر برینهوه هه لگرت. سدیریکی دهشت و مهزاری کردو گوتی :

- زهوی راست وه ک که رویشکی می وایه و ههروا دهزی و دهزی و هیچ کاری دیکه ناکات. ولاخه کانیش دهزین، داره کانیش دهزین و ژنه کانیش... هزی کریستینا! باشبوو نیستیگانه ناره قینک دابامی تا گهرووم تهر کهم...!

کریستینای ژنی له ژووری ناگری خوژی ده کرد، هه ر چند هینشتا ساخ و به خوزه بوو، به لام نیتر سکی نه ده کردن و مندالی نه ده بوون. له بهرتهوه خوی لومه ده کرد و دهیگوت :

- نه م کارخانه یه نه ده بویه تا ته مدهنی هه فتا سالی له کار بکهوی. ده بویه هه موو ژن بتوانن لانی کهم به دوو دهسته مندال دلی خوژیان بهه سیننهوه. دوو دهسته مندال یانی بیست کورو چوار کچ... نهو رژه ههوه لین نهوه پان هاته سهر دنیا، ههستیان به نه ساخیه ک کردبایه. خاچیان کیشاباو مردبان... هه ناسه یه کی هه لکینشا و گوتی :

- ناخ خودای من، نه گهر نهو رژه ی دنیات دروست ده کرد، من له لات بام، ترم له هیندی نهینی ژنان ناگادار ده کرد، که تنیا نیمه ده یزانین. لهو کاته دا دهنگی مبرده که ی بیست که

بانگی ده‌کا. له وه لام‌دا گوتی:

- به چاوان مانوساکاس. ناتهوئ شتیکی له‌گه‌ل‌بخزی؟ جهرگی به‌رخیم بز ساز کردووی.
- که‌وایه، نه‌ویش بینه!

له‌و کاته‌دا که مانوساکاس خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه و ته‌ماشای مه‌زرا بو، ده‌نگی
سمی نه‌سپینکی بیست که چوار نال‌دی و به‌رد له به‌ر پی‌یانی ده‌رده‌په‌رن و ده‌نگیان دی.
مانوساکاس گوتی:

- له‌عنه‌ت له شه‌یتان: ده‌بئی کی بی به سواری له‌م چیا‌یه بینه سه‌ر؟ به زاری پره‌وه راست
بزوه تا به سه‌ردیواری ناغه‌ل‌دا ته‌ماشای بکا. ده‌ستی به به‌ر چاویده‌وه گرت به‌لام له به‌ر تیشکی
رؤزی بینجگه له نه‌سپینکی ره‌ش که به‌ردی له به‌ر پی‌یان ده‌رده‌په‌رن، هیچی دیکه‌ی بز روون
نه‌بزوه. له‌به‌ر خزیده‌وه گوتی: به هه‌له نه‌چوویم نووری به‌گی سه‌گه!
له جی راست بزوه و بزولای ده‌رگا رویش‌ت و له دل‌ی خزی‌دا گوتی: «بینگومان وه‌دوای من
که‌وتوه!».

مانوساکاس چوه نینو ناغه‌ل‌ خورجینک به دیواره‌وه هه‌لواسرابوو، ده‌ستی دایه‌وه له‌و کاته‌دا که
ژنده‌کی خه‌ریکی ناگر خوشکردن بو، نه‌ی ده‌دیت، خه‌نجه‌ریکی له خورجین هینا ده‌رو ده‌به‌ر
پشتی چه‌قاند. پاشان ده‌ستی دا گزچانی شوانی که له دار به‌روو دا هاتبوو، له‌به‌ر ده‌رگا چاوه
رووان راوه‌ستا. ئینستا سوار له دار به‌روه گه‌وره و به لق و پز په‌که تی په‌ریبوو نه‌و جاره
مانوساکاس دم و چاوی بزراکاو سمبلی ره‌نگ کراوی نووری باش ده‌دیت. میزه‌رنکی سپی له‌سه‌رو
ده‌مانچه زیوه‌که‌ی له‌به‌ر شه‌به‌قی رۆژ ده‌ده‌وشا. له‌به‌ر خزیده‌وه گوتی: «نه‌و سه‌گه وه‌دوای من
که‌وتوه، بی تا حالی بکه‌م». هه‌ر له‌وینوه بانگی کرد:

- هزی کریستیانا. سفره‌ی داخه، میوانمان هات.

ده‌نگی ژنده‌کی جوریکی سه‌یر بیست که ده‌ی پرسی:

- میوان کی‌یه؟

- شه‌یتان! گوتم سفره‌ راخه!

له پیش ده‌رگا دوور که‌وتوه و بزولای سوار رویش‌ت. نووری دیتی و ده‌ستی بز راوه‌شاند و به
ده‌نگینکی وه‌ک گالته گوتی:

- سلاو پاله‌وان مانوساکاس!

- سلاو پاله‌وان نووری به‌گا! وا به په‌له بز کوی؟

- بز ناغه‌لی پاله‌وان مانوساکاس. تو ده‌یناسی؟ ددانی سپی ده‌چوون و گزشتی ژیر چه‌نه‌ی
ده‌له‌رزی.

مانوساکاس له کاتیکا چاوی سوور هه‌لگه‌را بوون توانی خز را‌بگری. هه‌ولی‌دا که پی‌بکه‌نی.
به‌لام ته‌نیا لیبی سه‌روه کراوه و ددانی وه‌ده‌ر که‌وتن و گوتی:

- کی‌یه که باسی قاره‌مانه‌تی نه‌وی نه‌بیستی؟ گزیا هه‌ر له‌و دوو سی رزی را‌بردوودا بو که
توانیبوو کهریک له کزل‌کا و بیباته مزگه‌وت و تا نوژی بکات».

- به‌لی، قه‌له ره‌شینک نه‌و خه‌به‌ره‌ی بز من هینا بو، ئینستا هاتووم تا نه‌و پشته به قه‌وه‌ته

ببینم که توانیوه به که رینک هه لبرگی.

- نووری به گ تو نهوی له مینشکت به ره دهر. قهت ناتوانی پشتی من ببینی. مانوساکاس هیچ کاتی پشتی خزی به کهس نشان نادا.

- نه گهر مدجیووری بکهن چی؟ نهو دهم لام وایه قوونیشی نشان ددها!

پاش نهو قسانه نووری به گ پینکهنی و سدره قامچیه کی گدیانده گونچکهنی نه سپه کهی. نه سپ دهر پیری و له مانوساکاس وه نیزیک کهوت.

مانوساکاس له جی خزی نه بزوت. خونین له ره گه کانی ده جولاوه. دیسان خزی راگرت. نووری به گ هاتبوه مالی نهو، ده بویه له سهر خزی به و سهر بگری. به بی نهوه که به چینه پیش، مسته کانی کرده گری، به لام نهیتوانی پیشی زمانی خزی بگری. به دهنگی گيراو گوتی:

- له بیرت نه چی نووری به گ، تا ئینستا نه بوه، سه گینک من بگری و هار نه بی.

کابرای تورک له ولام دا گوتی:

- منیش داعبایه کی درندهم، به لام باسی خزی ناکهم و دهم ناکه مهوه.

مانوساکاس باسکه کانی لینک کرده وه و گوتی:

- باشه، که و ابو چی؟ بز هاتوبیه ئیره و چت دهوی؟

نووری به گ بی نهوه قسه بکا، سمیله کانی خزی گهست، مانوساکاس ببندهنگ بوو. له سهر بهردینک راهه ستا بوو، ته ماشای وی ده کرد. به لام دلنی ههر دووکیان وه های لی ددها، خه ریکبون دهر پهرن. ناخره کهی نووری به گ وه دهنگ هات. نهرم و له سهر خزی دهستی پینکرد. ده تگوت هه موو وشه کانی خزی هه لده سه نگینی، گوتی:

- مانوساکاس تو سوو کایه تبه کی گه ورهت به ئینه کرده. نه ویش تاوانی هه یه.

- من نهوی وسته و مه کردو مه. ئینستا توله نهستینی گه وره کی یه، با بی تا تاوانی

بده مه وه.

- نهو توله ههستینه نهوه تا لیره یه.

- نه تزی؟

- به لی منم. ههر نهو ده وله تی عوسمانی که تو سوو کایه تیت پی کردو وه، منی نار دو وه. باو کم که به دهستی تایفه ی تو کوژ راه، منی نار دو وه. به لی، مانوساکاس، من له گهل تو حیسابی زورم هه یه ده بی پاکیان بکه م. ههر دیننی بوو که براهت به سواری وه نیو قاوه خانه ی تورکان کهوت و ریش سپیه کانی وه ده رنا. کاندی هاواریدی و دادی گه ره که. من ناتوانم له پالنه وان میکینس بدهم، چونکه نهو برای هاوپه یمانی منه. ناچار نه شی له تو بدهم.

مانوساکاس له پشته وه دهستی بز خه نجه ره که ی برد و گوتی:

- و ره با لیره دوور که وینه وه. نابی خیزانم گونی له قسه کافان بی، کوره کانم که وا له

عه مباری خه ریکی ماست و پهنیرن، نابی بز انن.

نووری له نه سپ دابه زی. له پیاوه تی به دوور بوو، دوژمن پیاده و نهو سوار بی. جلوه ی نه سپه که ی گرت و گوتی:

- با بروین!

هر دووکیان کهوتنه ری و نهسپه که به دواپاندا و له نیگه رانیان دهی حیلاند و بهرد له بهر پی یانی خلور ده بوونه وه.

رژژ له سهر چپای وشک و رووتن له جووله دا بوو. کورو شوانی مانوساکاس برخی برژاویان له بن خوله میش هینا بوه دهر و له دهوری نهو خوارنده خوزه هیندی وه ک تورکان چوار میزده کی و هیندی له سهر سک راکشا بوون و شه ویلاکیان لی وه کار خستبوو. قومقمه ی شهراب به قولته قولت زار به زار ده گه را. له سهر چپا بالدارنک نه ده فری و گیان له بهر نه ده جولآوه. مدهرکان که به برانه وه سووکیار بیوون، له بهر گهرمایه چوو بوونه بهر سینه ری دار وهرکه وتبوون، زمانیان دهرکینشاپوو، له تنیشت نهوان سه گه کانی منگه له سینه ردا وهر که وتبوون و به سهر سوورمانه وه سهیری مدهرکانیان ده کرد که برابوونه وه. رهنگه وایان زانیبی که نهو مهرانه گروی بوون. مانوساکاس و نووری بهک له نیزیک دار به رویه کی گه وره راوهستان و ته ماشایه کی نهولا و لای داره که بیان کرد و هر دوو گوتیان:

- تیره جینگایه کی خهراپ نیه و پان و بهرینی ته واوه، نووری بهگ که مینک خوارتر نه سپه که ی بهسته وه تا زورانی نهوان نه بینی. لهو کاته دا مانوساکاس مهیدانه که ی له ورته که بهرد و چروچیلکه خاوین کرده وه. نووری بهگ گه راوه و کاره که ی وی په سند کرد و گوتی:

- کارنکی فره خاست کرده وه. نیستا جینگا ته واوه.

مانوساکاس وته که ی دوو پات کرده وه و گوتی:

- بهلی، جینگا بهش ده کا. نه گهر بمانه وی ده توانین له م مهیدانه هم جیژن بکهین، هم تا مردن به شهرین. تزچ نیژی پالنهوان نووری؟

نووری به کاوه خو گوتی:

- من پیم باشه تا مردن شهر بکهین. بهلی، مانوساکاس، شهرافت وا هه لده گری که تا گیانمان له بهر دایه شهر بکهین.

- هر دوو لاده کرین.

- من وام پی باشه تا مردن به شهرین.

- چونت گه ره که. نه وه ی گوت، پشتیندی توند کردو باسکی هه نمالین.

نووریش پینچه که ی سه ری توند بهست و ده مانچه کانی له خو کرده وه، یه کیان به لقه دارنکه وه هه لاهه سی و یه کیشی به دهسته وه گرت. مانوساکاس ته ماشای ده کرد و گوتی:

- نه وی دیکهش هر هه لاهه سه. نهو ده مانچه ی توم خوش ده وی. نه گهر توم کوشت، به یادگار هه لیان ده گرم.

نووری ده مانچه ی هینا بوه سهر پی. مانوساکاس پی جووله راوه ستا بوو. نووری گوتی:

- مانوساکاس، دینی کاتینک له گه ل خاووخیزانت به پینش خانویه ری من دا راده بهردی، ده مانچه یه کت به حه واوه ناو بو نه وه ی من ناره حهت بم، هاوارت کرد:

«به سلامه تی تو نووری بهگ. زور باشه مانوساکاس، من قسه ی تو ده سه لمینم و مردن ده پی بهگ له نیمه هه لبریری!»

نه وه ی گوت، ده مانچه یه کی به سهر مانوساکاس دا هه لتوقاند. پاشان ده مانچه که ی برد له کن

نهوی تر هه‌لی ناوه‌سی. پاشان هه‌ر دووکیان ناماده‌ی شهر له‌به‌رامبه‌ر یه‌ک راه‌ه‌ستان. لاقیان له‌به‌ر یه‌ک برده‌بوو، مژه‌ه‌یان لینگ ده‌کرد.

هه‌شتا بز به‌گژ یه‌کدا چوون ته‌وان گه‌رم دانه‌ه‌اتیوون. به‌ دوا‌ی وته‌و وشه‌ی ناحه‌ز و توندو دزیودا ده‌گه‌ران که ه‌انیان بدا و تووره‌یان بکا و بز یه‌کتر کوشتن بیان ه‌اروژانی.

مانوساکاس تفیکی له‌ نووری کرد و گوتی:

- تف له‌ ریشی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت.

نووری نه‌راندی و گوتی:

- تف له‌ ریشی عیسا بیژوه‌که‌ت.

پاشان خودای یه‌کتریان هه‌نا گۆری تا خوینیان وه‌جۆش بی، دوا‌یه‌ مریم و ئه‌نامه‌کان و سو‌لتان و پیروژه‌کانی یونانیان به‌ جنیو شوشته‌وه. به‌لام ئه‌وانه‌ هه‌یچیان تووره‌ی نه‌کردن.

ئاخه‌که‌ی مانوساکاس بز یه‌کی گه‌مه‌ی ه‌اتی و گوتی:

- بیستوومه‌ پاله‌وان میکیلس، پشتیندی تزی گرتوه‌ و هه‌لی سووران‌دوی و ه‌اویشتوویه‌تیه‌

سه‌ریانی. منیش ده‌مه‌وی وات لی بکه‌م.

ئه‌وه‌ی گوت و خۆ به‌ نووری دادا. به‌لام نووری خزی کلا کردو نه‌که‌وته‌ به‌رده‌ستی. کشاوه‌ و

هه‌لی کینشا خه‌نجهر و چاوی پر له‌ خوین ببوو.

- کافر!

- سه‌گ!

نووری به‌ خه‌نجهری رووته‌وه‌ په‌لاماری‌دا، به‌لام مانوساکاس گورج خزی لاداو که‌م مابوو

نووری وه‌عه‌رزی که‌وی. مانوساکاس به‌رانبه‌کی ئه‌و تزی له‌ ورگی نووری‌دا، نیزیکی بوو له‌ خۆ

بچی. به‌لام نووری هه‌موو هه‌یزی خزی بز به‌ره‌ره‌کانی کۆ کرده‌وه‌ وله‌ کاتینکا مانوساکاس هه‌شتا

راست نه‌ بیژوه‌، خه‌نجهرینکی ده‌ خالیگه‌ی راکرد. خه‌نجهره‌که‌ی ده‌ره‌ه‌ناوه‌، خوین فله‌قی کردو

هه‌موو سه‌رو سینگه‌ی به‌ خوین بوو. له‌ خۆشبان ه‌اوا‌ری کردو خه‌نجهره‌ خویناویه‌که‌ی لسته‌وه‌.

مانوساکاس به‌ لاره‌ لار خزی گه‌پانده‌ داره‌که‌و گوتی:

- نه‌ی سه‌گ، ئاخه‌که‌ی کاری خۆت کردا.

- ئه‌ستا بی‌ حیسابین. به‌ کاره‌ خۆ وه‌ک شیر لینی وه‌نیزیکی که‌وت. کونه‌ تفنکی له‌به‌ر بزنی

خوین و گوشتی تازه‌ بر او وه‌ پته‌ پته‌ که‌وتبوون. مانوساکاس که‌ هه‌ستی ده‌کرد، توانای نامینی و

ئه‌تر ناتوانی دوژمن په‌لامار بدا، به‌ سپایی گوتی:

- وه‌ره‌ پنه‌تر، نیزیکی تر به‌وه‌ وه‌ره‌ پنه‌ش.

نووری به‌ بیستنی ده‌نگی له‌رزۆک و خروپنی دوژمن که‌یفی ده‌کرد. ورده‌ ورده‌ لینی ده‌چوه‌

پنه‌ش و خه‌نجهره‌که‌ی هه‌لده‌سووراند. کاتینک ته‌واو لینی وه‌نیزیکی که‌وت نه‌راندی و گوتی:

- کافر، ئه‌ستا خه‌نجهرینکیشت له‌ سه‌ر دل‌ی ده‌ده‌م، به‌ تۆله‌ی ئه‌و سووکابه‌تیه‌ی که‌ پاله‌وان

میکیلسی برات به‌ ده‌وله‌تی عوسمانی کرده‌ا!

ئه‌ستا ته‌واو نیزیکی بیژوه‌ و خه‌نجهری به‌ره‌و سینگه‌ی مانوساکاس راگرتبوو. له‌ پر نامبازی بوو،

خه‌نجهری دا‌هه‌نایه‌. به‌لام مانوساکاس توانی جارنکی دیکه‌ش خۆلابدا، خه‌نجهری نووری وه‌داره‌

به‌روو کهوت و له نیوه‌راست‌دا شکا. مانوساکاس هه‌موو هینزی خزی کز کرده‌وه و خه‌نجه‌رینکی ده‌نیو لینگی نووری هه‌لکرد. نووری وه‌ک گا هوزاندی. به‌لام توانی خه‌نجه‌ره‌که له ده‌ستی مانوساکاس بینه‌ته ده‌رو به‌ لووره‌ لوور له‌سه‌ر دل‌ی رز کرد و گوتی:

- نه‌وه‌ش بز ده‌وله‌تی عوسمانی!

مانوساکاس له بن دار به‌روه گه‌وره‌که وه‌ عه‌رزی کهوت. ده‌ست به‌ چی کریستینای ژنی و کوره‌کانی و ناغدل و مده‌ره‌کان و مده‌رینه‌ وه‌که‌ی ده‌ هاته‌ به‌ر چاوی و په‌رده‌به‌ک به‌ری چاوه‌کانی گرت و ئیتر هه‌چی نه‌ده‌دیت. وه‌ عه‌رزی کهوت و دم و چاوی چوه‌ ده‌خونیی.

نووریش له‌ په‌نا نه‌و که‌وتبوو، خونین له‌ نیو گه‌لی ده‌هاته‌ خوار و له‌ په‌ناسه‌ری کوژراوه‌که‌ کز بزوه. ژانینکی توند و بی‌ ره‌زای به‌ سکی داده‌هات. باتو برینداره‌کانی به‌ ده‌ستی گرتبوو، ده‌ی نالاند. ته‌ماشایه‌کی نه‌ولاو لای خزی کرد. رز ده‌هات تاوا ده‌بوو. ده‌نگی زه‌نگوله‌ی حه‌یوانان له‌ چیا ده‌نگی ده‌داوه. با هه‌لیک‌ر‌دبزه.

نووری ده‌ی نالاند و هه‌ولی ده‌دا راست بینه‌ته‌وه به‌ نوزه‌ نوزه‌ ده‌یگوت:

- خواجه، خواجه، یارمه‌تیم بده‌ تا بتوانم خزم بگه‌ی‌مه‌ نه‌سپه‌که‌م. ده‌ستی به‌ داره‌که‌ گرت و ده‌مانچه‌که‌ی له‌ لقی دار کرده‌وه و ده‌ به‌ریشتی‌را کرد. داها‌ته‌وه‌ گزچانی مانوساکاسی هه‌لگرت و خزی هاویشته‌ سه‌ر. چاویکی له‌ حه‌ریفی که‌وتوو کرد که‌ له‌ گیانه‌لادا بوو. ویستی پینلاقیکی پینادا، به‌لام له‌به‌ر ژانی سکی نه‌یتوانی. تفینکی لی کرد و له‌به‌ر خزی‌ده‌وه‌ گوتی:

- سویندم خوارد بوو که‌ بتکوژم و کوشتمی. به‌لام کافر توش منت کوشت!

ده‌ستی چه‌پی برده‌ نیو رانی و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشا و گوتی:

- لامه‌سه‌ب، بیدین. خزی‌نه‌و خه‌نجه‌ره‌ت له‌ دل‌ی من‌دایا.

مانوساکاس چاویکی که‌ ره‌نگی خونینی گرتبوو، لینکی کرده‌وه. لینه‌کانی شین هه‌لگه‌راپوون بزوتن، ده‌تگوت ده‌یانه‌وی وه‌ده‌نگ بین، به‌لام بی‌فایده‌ بوو. هه‌ر وه‌ک نیوه‌ تاواله‌ بوون، بز هه‌میشه‌ له‌ جووله‌ که‌وتن.

نووری به‌ ده‌ستینکی گوندینی خزی گرتبوو به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی خزی هاویشته‌وه‌ سه‌ر گزچان و له‌ به‌ر ژان ده‌ی نالاند. هه‌رچونینک بی‌ خزی گه‌یانه‌ بن نه‌و داره‌که‌ نه‌سپه‌که‌ی لی به‌سته‌بزه. نه‌سپ ناله‌ی خاوه‌نه‌که‌ی بیست و ناوری داوه. سه‌ری بز راوه‌شانند. نووری له‌ دل‌ی خزی‌دا ده‌یگوت:

- نه‌گه‌ر بتوانم سوایم و بگه‌مه‌وه، مسته‌فا باها هه‌کیم باشی چاکه‌ و عیلاج ده‌کا.

خونین به‌ دوا‌ی نه‌ودا خه‌تینکی سووری کینشا بوو. کاتینک گه‌یشته‌ نه‌سپه‌که‌ی، رز ته‌واو چووبوه‌ خواری. نه‌سپ ملی راکینشا و سه‌رو پرچی خاوه‌نه‌که‌ی بز کرد پاشان هه‌ر وه‌ک شتینکی زانی بیت، حیلاندی، ده‌تگوت داوا‌ی یارمه‌تی ده‌کا.

نووری هه‌ولی دا که‌ لاقینکی بگه‌ی‌نه‌ته‌ رکینفی، به‌لام نه‌ی‌توانی، که‌وته‌ خوارو نیزیک بوو له‌ خز بچی. لاقی نه‌سپه‌که‌ی له‌ نامیز گرت. نه‌سپ ناوری داوه، ته‌ماشای کرد و تی گه‌یشت. چزکی دادان و راوه‌ستا. نووری خزی به‌ سه‌ردا هیناو ده‌ستی ده‌ملی کرد. نه‌سپ‌که‌ راست بزوه و نووری گه‌یشته‌ سه‌ر زینی. ددانی ده‌چیره‌وه‌ بردن تا هاوار نه‌کات. سکی هه‌موو برین بوو. نه‌یتوانی

لاقانی لینک بکاته‌وه، یدک لا سوار بوو، ده‌نگی نه‌سپی‌دا: «برز هاورى برز... به‌لام سهر برز» ده‌ستی به یالی گرت. رۇژ ناوا بوو، نه‌سپ سهر به کاوه خۇ له چیا ده‌هاته خواریو چاوشی له‌بهر پی‌یان ده‌کرد که سهر سم نه‌داو ده‌بهردان هه‌ل نه‌نگوی.

رۇژ له پشتی چیاکان بزر ده‌بوو. ره‌نگینکی وه‌ک خون سووری هه‌بوو. چهند ژن بز دیتنی میرده‌کانیان به‌ره‌وه، چیا ده‌چوون. نووری به سهری به‌رز و ددانی تینکراو به لایان‌دا تی‌پهری. به‌لام خون به زین و به‌رسکی نه‌سپ‌دا ده‌هاته خواریو رچدی رنگای نووری به‌سهر به‌رده‌کان‌دا نیشان ده‌دا.

هه‌وا فره‌ فینک بوو، گه‌رما که‌وتبوو، زوی فینک بیوو. دوو سی‌ نه‌ستیره‌ی گه‌وره له ناسمان ده‌رکه‌وتبوون. له بناری چیا له خانویه‌کی بچوک‌دا چرا دایسا. ناوازیکی نهرم و خوش ده‌بیسرا. دایکینک لانکی مناله‌که‌ی راده‌ژاند. نووری چاری له سهر یدک دانابوو، هیچی نه‌ده‌دیت. به‌لام ده‌نگی هه‌زاران گیان له‌بهری ده‌بیست که له بهر فینکی هه‌وا له بن گیا هاتبوونه ده‌ر، توند به یالی نه‌سپه‌که‌وه نووسابوو، بز کونی ده‌با، پلا پروا. نه‌سپه‌که ده‌یزانی بز کوی ده‌چی. نووری بروای پی‌ هه‌بوو.

نه‌سپ له پیش ده‌رگای خانووی کلاو فره‌نگی راوه‌ستا. نووری چاری هه‌لینا و هاواری کرد. نوکر غاریان‌دا له نامیزیان کرد. پیره‌دایان دۆشه‌کیکی نهرمی راخست و نووریان له سهر دریز کرد. لینه‌وه دۆشه‌ک خونوای بوون. نووری به ده‌ست نیشاره‌ی کرد و به بۆله بۆل گوتی:

- مسته‌فا بابا... مسته‌فا بابا... و دوویاره به‌سهر سهرین‌دا که‌وت.

کاتینک مسته‌فا بابا به غار به هه‌ناسه برکه به هه‌گبه‌یه‌کی پر له ده‌رمانی گیایی و هه‌توان و مه‌لحه‌می ده‌سکردی خوی له خانویه‌ره‌ی نووری به‌گ وه‌ژوور که‌وت، شه‌وه درنگ بیو. نووری رووت کرده‌وه. نوکر چراو شه‌م‌یان هینا. مسته‌فا بابا ته‌ماشایه‌کی کردو سهری راوه‌شاند. نووری له خز چوووو. پیره‌میرد گولوی له بهر که‌پوو راگرت و لاجاینکی به گولو دامالی. نووری چاری هه‌لینا و به ده‌نگینکی له‌رزوک گوتی:

- من چاک ده‌بمه‌وه... عیلاجم ده‌کری؟
مسته‌فا بابا گوتی:

- تۆ له‌بهر ده‌ستی خودا دای... نه‌وه ده‌بی چاکت کاته‌وه.
نووری به ترسه‌وه پرسى:

- که‌سی تر ناتوانی؟... ناده‌میزاد ناتوانن چاکم که‌نه‌وه؟ تۆ خۆت ناتوانی؟
- نووری به‌گ برینه‌که له جینگایه‌کی خه‌راپه‌وه کاری کرده‌وه.
نووری هه‌ناسینکی هه‌لکیشا و گوتی:

- هه‌ر به‌وه جهرگم براوه... له‌عنت له‌وه ده‌مه که تووشی هاتم.
مسته‌فا بابا گوتی:

- جینو مه‌ده. خودا خوی رنگای خه‌نجه‌ره‌که‌ی دیاری کرده‌وه.
نووری به ناهه‌نگینکی سهر کۆنه‌وه نالاندی و به نیگه‌رانی ته‌ماشای پیره‌میردی کرد و گوتی:

- بۆچی؟ بۆچی؟... بۆچی؟

پیره مینرد وهلامی نهداوه. نهو ده یزانی بزچی. هدر نهو روزه بديانی کاتینک نووری له بهر
دهرگای خزی دیبوو که وهک رژژ ده دهره وشا. ههستی کردبوو. گوتی:
- نهگه ده تهوی چاک بیهوه، بیدهنگ به. هیچ مه پرسه وهیچ مه لی.
ناره قبان هینا، برینه که ی به نارهق شوشته وه و پینچای و خوننه که ی راوه ستا. پاشان هیندی
گیای دهرمانی له هه گبه هینا دهره دای به دایان که بیکولینی تا نووری بیخواته وه و بتوانی
بخهوی.

نۆکه ره کانی له ژووری وه دهرنا. هه گبه ی دووباره کرده وه. شوشه ی بچووک و توندی پر له رۆن
و هه توانی جۆر به جۆری هینادهر، پیره دایان ده گریاو ته ماشای ده کرد و پرسى:
- مسته فا بابا، برینی به گ زۆره؟ داخوا چاک ده بیته وه؟
- تازه ژبان به کاری نهو نایه.
- بزچی وا نیژی، مسته فا بابا؟
ته ماشایه کی ده ورو بهری خزی کردو به سپایی گوتی:
- تازه نهو پیاوه تی پی ناکری.
پیریژن زیقاندی و دم و چاوی له نیو دهسته کانی دا شارده وه.
* * *

به یانی نهو روزه کاتینک رژژ ده هات ناوا بی، پالنه وان میکینلس له پینش دوکانی خزی راوه ستا
بوو، ده پروانه لای له ننگه رگا که له وی لۆتکه کانیان بار و به تال ده کرد. ده ریا ده کولی و سوور
هه لنگه رابوو. پالنه وان میکینلس ته ماشای ده کرد، به لام هیچی نه ده بینی.
چهند رژژ بوو فره کز ببوو. هه همیشه تامی زاری تال بوو. کاتینک تورک به پینش دوکانه که ی دا
تی ده پهرین، خینسه یان لی ده کرد. زۆر له دۆسته مه سیحیه کانی بز نه وه ناچار نه بن قسه ی له گهل
بکه ن، له راست دوکانی نهو لایان ده دا. هه موو نه ویان به خاوه ن هینزیکی پر له نهینی ده زانی،
ده تگوت تووشی مردوو یا شهیتان ده بن، غیره تی نه ویان نه بوو خزی لی بده ن.
پالنه وان میکینلس کیسه تووتنی هینا دهره خه ریک بوو سیفاریک هه لبه ستی، چونکه نه
شه راب و نه گهرانی به سواری، هیچیان نارامیان نه ده کرد. سیفاریکی پی کرد، به ک دوو قومی
لیدان و به تووره بی تفی له عه رز کرد. دوو که ل زاری تالتر ده کرد. سیفاره که ی فره دا، به پی پانی
کرده وه و له بهر خزه وه گوتی: «ده برز تۆش ون به». ویستی بچینه وه دوکان و له قوژنینیکی
تاریک چاوه روانی کاتی رۆیشتن بی، له پر تشو دۆرسی کوره گه وره ی مانوساکاس به هه ناسه برکه
و له ناره قه و تۆز و غویاردا نوقم ببوو، خزی به ژوورا کردو له پینش مامی راوه ستا. زمانی
نه گیرابوو، به لام له بهر هینلاکی و په شوکاوی قسه ی پی نه ده کرا.
پالنه وان میکینلس باسکی گرت و رایوه شانده و گوتی:
- چیه؟ قسه بکه! له پر مانوساکاسی برای هاته وه بیر.
- مامه گیان... باو کمیان... کوشت!
- کی؟

- نووری.

پالنهوان میکینلس به توورهیی باسکی برازای بهردا، قامکینکی به ددانی گهست و خونئی گهرمی هاته سهر لیوان.

- کهی؟ له کوی؟ پشویهک بده و قسه بکه!

تئودورس تۆزی هاتهوه سهر خز، له کاتینکدا دهگریاو جنینوی ددها و دهیگنراوه که چۆن نیهورؤ باوکیان له بن دار بهرونیکی گهوره، له نیو گۆمی خونیندا دۆزیوهتهوه. که به دوو زهبره خهنجهر یهک له خالیگه و نهوی تریان له سهر دلئی کوژراوه. دوو ژن یهکیان یای هانزی گتورکیس و نهوی دیکهش بووکهکهی که لای رۆژ ناوا بۆ چیا هاتوون، نووری به گیان دیوه که به رهنگی بزرکاوئی وهک مردوان به سهر نهسپدا هاتوه و له چیاوه، چۆتهوه خوار و خونین به دوای نهودا به سهر بهرداندا رژاوه.

پالنهوان میکینلس ماوهیهک مات بوو، دهعدرزی پاما و گونچکهی بۆ قسهکانی برازاکهی ههلهختیبوو. کاتینک نهوانهیی هاتنه بهر چاو، سهری ههلینا و شانئی برازاکهی گرت و رایوهشاندا گوتی: «نیتهر بینهنگ به! خز تۆ ژن نی و دهگری. هیشتا دهروازهکانی شار دانهخراون. تۆ ده توانی بچیهوه گوندی. پی یان بلی نهی نیژن، تا بۆ خۆم دینم!»

کاتینک پالنهوان میکینلس به تنیا مایهوه، چوه ژووری دوکان و «کادتوسی» ناردهوه مال. نهی دهویست نهو بیینی. کورسیهکهی لهسهری دانیشتیبوو، دهستی دایهوه وههای له عدرزی دا که وردو خاش بوو. پاشان به سهر نالقهی تهنافهکاندا کهوت. سهری گرتنه نیو دهستهکانی. دوکان له بهر چاوی ون بوو. کاندی دیار نهبوو، دار بهرونیکی رهشی پر له لق و پۆپ له دلئی دا شین بوو. مانوساکاسی برای له بن نهو داره دا کهوتبوو. نهو نه مردبوو، له جیاتی خونین، شهرباب له لهشی دهچۆراوه و چهپلهی لی ده داو سروودی نیشتمانپهروه رانهی دهخویندهوه.

پالنهوان میکینلس سهری راوهشاندا، راست بۆوه و بریارینکی کوتو پری دا دوکانهکهی داخست، کلیلی له بهرپشتی ناو بۆ نهوه تووشی کهس نهبی، به کۆلانیکی تهنگ و تاریک دا، به گهرهکی یونانیان دا تی پهری و چوه گهرهکی ترکان. «سی خوشک» هیشتا له پشت پهنجهره خزیان مات کردبوو. پالنهوان میکینلس له بهردهرگای خانووی دهرگا سهوز راوهستا، نیگایهکی ههلهزیاندهی له دیواری بهرزو شانیشینی و پهنجهرهکان کرد. بهلام گورج رووی وه رگنرا و وهها لهو کارهی خزی پهشیوان بۆوه، دهتگوت گوناچینکی گهورهی کردوه. نهو شهوه، ژن و شانیشینی پهنجهره دار گرنگی چی یان بۆ نهو ههبوو؟

بیری نهو وهک ههلهزیهک بوو که به قۆی نووری بهگهوه نووساوه و چنگالی له مینشک و چاوی نهو بردۆته خواری.

تووشی سهر خوشی و پهشوکاویهکی ناینسانی بیوو. له پر بیری نازاد بوو، بهرز بۆوه، نهوجار تهرمینکی دیکهیی هاته بهرچاو که تهرمی ئاده میزاد بوو، پشووی نهدههات و بۆنی نارهقهی مردووی لی دههات. پالنهوان میکینلس چارنکی تر کهوته ری، چاوی دهزورانهوه و له رنگادا له بهر خۆیهوه دهیگوت: مانوساکاسی براکه... مانوساکاسی برام...

* * *

شده و داهات، ناسمان پر بوو له نهستیره و مانگیکی لهر و لاوازش لهولتر دهرکوت. له گوندی «سنژان» دهرگای مالهدکان داخرا بوون، چراکان یهک له دواى یهک دهکوژانهوه و گوند دهکدوته تاریکی. تنیا مالی مانوساکاس رووناکو و کرابووه. تهرمی خاوهن مال که به شهرباب شوراوو، له کفن وهرگیرا بوو، له نینهراستی مال درنو کرابوو. خاچنکی له مینویان لهسه رلینوان داناوو، رهسینکی عیساشیان خستبوه نینو دهستهکانی.

دوو شهمی گهوره، یهک له ژیر لاقانی و نهوی تر له بان سهری دایسا. چاوهکانی مانوساکاس که وهک شووشهیان لی هاتبوو، تهواو کرابوونهوه. چونکه نهو کاتهی هینشتا گهرم بوون، کهس نهبووه و نکیان بنی. له بهیانیهوه خزم و کهس و کارو دوستی مانوساکاس دههاتن و دهرویشتن. ههر له بهیانیهوه موسیقای پرسه و پهژارهی خهمناکى لی ده دراو نهو جینایه تهی راده گه یاند. مهسیحیهکانی دیهاتی ده ورویهر دههاتن تا بز ناخر جار مالناوایی له مانوساکاس بکهن و ماچی بکهن.

کریستینای ژنی خزی بهسه ر جهنازه داده داو ده گریا و له سینگی خزی ده دا. ژنهکانی دراوسی هدموو روویان کردبزه نهوی. بینه ژن ودایک و کیژی هه تیو بوون که مردن زور جار داخداري کردبوون و نیستا برینیان تازه ده بزه و ده کولوه. هدموو پرچه هونراوه کانیان کردبزه و له گهل ژنی مانوساکاس شینیان ده گنرا و له خزیان ده دا.

باوکی پیری بنه مالده، پالدهوان سیفاکاس ده تگوت ده چینه شهر، خزی له چهکان دا شه تهک دابوو، به ده مانجهی عدنتیکه و خه نجهری ده سک سپی و تفهنگی لووله پروه که یادگاری باوکی بوون، هاته گوندی. له بهر دهرگای مالی راوه ستا و له تهرمی کوره کهی وه نیزیک کهوت و دهستهکانی خسته نینو دهستی خزی و گوتی:

- خیری تیدایه مانوساکاس، بهلام تو هیندیکت تالوکه کرد، چونکه نورهی من بوو. سه فهر به خیر. له قهولی منهوه سلأوی نهو دنیا بگه یه نه و به دانشته کانی بلی که بهو زوانه منیش دیم. پاشان ماوه یهک له نینو دهرگا له سه ر عهرزی دانیشتن و ته ماشای کوره کهی کرد. ناخره کهی هه ستاو مات و هیدی به چاوی وشکه وه، بز گونده کهی خزی گه رایه وه.

شین و گریان دههات کهم ده بزه. هیلاکی دلهدکانی نارام ده کرد و کاتی شه و خزم و دوست بلاوه یان کرد و چوونهوه مالی خزیان. نهوان زیندوو بوون و ده بوايه بهیانی وه دواى کاری خزیان بکهون. رهنج و خهفتهی خه لک بز نیمه هه همیشه بینگانه یه و ته ناندت ده توانین بلین که بهوه شاد ده بپن نه گهر به دبه ختی یه خدی دراوسیمان بگری و له نیمه تی پهری. بهم چه شنه بینجگه له سی دوستی به نه مکی کهسی دیکه لهوی نه مایه وه. یه کیان «فانوریوسی» برای که شوان بوو. دوهم «ستراتیس» پیاونکی به قه لافه تی سی و پینج ساله، که له گهت، ریشیکی ره شی پرو نینو چاوانینکی پان. نهو دوستینکی گهلینک باش بوو. نهو خه لکی «کیسامو» بوو. پینج پینج سال چوو بوه بازاری «کروستالینا» قه زاو قه ده ر داوی بز دانا بزه، کیژیکی جوانی خه لکی «سنژان» ی هینابوه سه ررنگا. نهو کیژه لهوی سه مای ده کرد ستراتیس کیژه کهی خوش و بست بوو لهوی ماره ی کردبوو. مانوساکاس له کلیسا کلاوی بوکی له سه ر نابوو. دواى نزمانگ کورنکیان ببوو، دیسان مانوساکاس ناوی لی نابوو، بهو کاره ببوونه خزم. سینه مبان «پاتاسموس» ی ده ف زهن بوو،

پیاوینکی ساکارو روناکبیر و فقیروزکه بوو. له تمه‌نی پیری پاوکی‌دا هاتبوه دنیا. پاوکی نژوکوری دیکه‌ی هه‌بوون. له‌بهر نه‌وه‌ی تینی ده‌بهدا نه‌ماهو «پاتاسموس» منالینکی رواله‌تی نه‌بوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش له هوش و ژیری بی به‌ش نه‌بوو. له به‌ر نه‌وه که نه‌و روزه‌ی وه‌سکی داپکی که‌وتبوو، خودا تووره‌ ببوو، له ساز کردنی ناهه‌نگ و گوزانی بن بزیه‌و و شدره جنیو هاتای نه‌بوو. ده‌چوه هه‌ر مه‌جلیسینک به‌ گوزیه‌ی هه‌وای نه‌و مه‌جلیسه‌ گوزانی ده‌گوت. له لایه‌کی دیکه‌وه ویست و دلخوازی خه‌لکی باش ده‌ناسی، کاتینک له کوزی سه‌ماو زه‌ماوه‌ندا له‌سه‌ر کورسی داده‌نیشت و تاری له‌سه‌ر نه‌ژنزی داده‌نا، به‌ر له‌وه که ده‌ست به‌ گوزانی بکا، ته‌ماشای په‌که په‌کی دانیش‌توانی ده‌کرد. ژن و پیاو لینی ده‌ترسان. له‌بهر نه‌وه که سه‌لت و ره‌به‌ن بوو، بی خه‌م و خه‌پال له هه‌موو جیژن و شایی و زه‌ماوه‌ندینک‌دا به‌شدار ده‌بوو. هه‌ر که‌سه هه‌ولئی ده‌دا، له لای خوی دابنی و مه‌راییی بز بکا، تا تووشی لاتاو پلاری نه‌و نه‌بی به‌ «بزنوت» و پاله‌وان زه‌رگه‌ته‌ش ناویان ده‌برد.

رؤزی پینش بز جیژنی ناو لی‌نان سینه‌مین کوری «ستراتیس» هاتبوه گوندی «سن‌ژان» و له رینگا تووشی مه‌یتی مانوساکاس ببوو. مانوساکاس باشترین دۆستی نه‌و بوو. که پینکه‌وه ده‌بوون، ده‌یتوانی کووینک شه‌راب خالی بکه‌ن و به‌ مینگه‌ل مه‌ر بخۆن. مانوساکاس خۆشی ده‌ویست و قه‌تی قسه‌ بی نه‌گوتبوو. هه‌ر سی‌ رؤز پینش کاره‌ساتی که‌ر بردنی مزگه‌وتی کرده‌وه شبعر و ریکی خستبوو که چون که‌ر له مزگه‌وت چوکی داداوه و چۆته سوژده. چون که‌ره‌کانی گوندی سه‌ریان له‌و کاره‌ساته سوپ‌ماهو، هه‌موو چوو بوونه لای نیمامی مزگه‌وت و چوو‌بوونه سه‌ر دینی نه‌و. نه‌و داستانیکی واقیعی به‌ که‌یفی خوی رازاند بزوه و لق و پژی لی‌ نا‌هرون. هاتبوو تا له جیژنی ناو لی‌نانی کوری «ستراتیس»‌دا، بز مانوساکاسیان بخوینبته‌وه. ده‌ی زانی که مانوساکاس به‌ بیستنی شبعره‌کانی نه‌و که‌یف خۆش ده‌بی. به‌لام ئیستا...

دا‌هاته‌وه، چاوینکی له مه‌یته‌که کرد و هه‌ناسینکی هه‌لکینشا و له‌بهر خۆیه‌وه گوتی:

- ناده‌میزاد یانی نه‌وه... بلقینکه... هه‌لده‌سی و هه‌لده‌سی و پاشان له پر ده‌ته‌قی و ده‌چینه جهه‌نده‌م. واته مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه ده‌چینه به‌هه‌شتا... دیاره وشه‌ی ناخری گورج راست کرده‌وه. چونکه شه‌رمی ده‌کرد له به‌رامبه‌ر ته‌رمی دۆسته‌که‌ی‌دا هینشتا سارد نه‌ببۆه، قسه‌ی قۆز بکا. ستراتیس بینه‌نگ سه‌ری به‌ردا‌هۆه. ده سه‌ره‌یه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بوو رای ده‌وه‌شاند و مینشی له دم و لووتی مانوساکاس ده‌رده‌کرد. فانوریوس هه‌ستا و شانی کریستینای گرت و له سه‌ر مه‌یته‌که‌ی راست کرده‌وه، پاشان ژنه‌کانی دیکه که ده‌گریان راستی کردنه‌وه و گوتی:

- ئیتر به‌سه، قوریه‌سه‌ر نیه. به‌چن نه‌ختی به‌سه‌سینه‌وه! نیمه‌ سی‌ پیاو لای مه‌یته‌که ده‌بین.

ژنه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ شین و گریان و ده‌یانگوت مردوو به‌جی ناهیلین. به‌لام شوان به‌و ده‌سته نه‌ستورانه هه‌مووی کز کردنه‌وه و ده‌ژوورینکی دیکه‌ی کردن و ده‌رگای له‌سه‌ر داخستن. پاشان هاته‌وه له په‌نا جه‌نازه دانیش‌ت.

ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر سینک دۆستی گیانی مانوساکاس بینه‌نگ چاوینان بریبه‌وه مه‌یته‌که و به‌لام هه‌ر په‌که‌ش بیریان له شتینکی تر ده‌کرده‌وه. «ستراتیس» له فیه‌ری ژنه‌که‌ی‌دا بوو و بیری له ئیستره چه‌مووشه‌که‌ی ده‌کرده‌وه که تازه کریبوی و لووشکی داویشت و پینش چه‌ند رؤز که‌می ما‌بوو کوره‌که‌ی بکوژی. «پاتاسموس» بیری له دانانی شبعرو ناوازیکی خه‌فه‌تبار ده‌کرده‌وه و

خدریک هوو راست و درو تینک بخا که چوژن مانوساکاسی له گهل حهوت تورک له مهیدانینکی سهر داپوشراو به مهفرهق دا بهره‌نگار هو، شه‌شی لی کوشتون و هه‌وته‌که‌یان خه‌نجه‌ریکی له سهر دلای داوهو کوشتوویه. «فانوریوس» برسی هو، بیری له که‌لباسی به‌راز ده‌کرده‌وه که له ژیرخانی خانووی براکه‌ی هه‌لاوه‌سرابون بیری له کوپه‌شهراب ده‌کرده‌وه که له قوژن‌تینک‌دا به‌رچاو ده‌که‌وت، نانی گهنم که کریستینا رژی پینش کردبووی و هینشتا ههر بونی ده‌هات. فانوریوس ناوی له زاری ده‌هات و له کاتینکا چاری بریبوه تهرمی براکه‌ی، ههر له‌وه ده‌گه‌را که باسی سوسیزون و ناره‌ق بکا.

سه‌عات نیوه شه‌وی راگه‌یانند. کزه پایه‌ک له شیماله‌وه ده‌هات و گه‌لای داره لیموکانی راده‌ژانند. ههر سینک له به‌ر کزه با هه‌ستیان به‌فینکی ده‌کرد. ناله‌ی کوندیک که هیلاته‌ی له ژیر گوئی سوانه‌ی خانوه‌که‌ی کردبوو، له ماتی شه‌ودا ده‌بیسرا. چوار پی‌گه‌لی نهم ده‌ورویه‌ره که بونی تهرمی مردوویان کردبوو، ده‌یان لوورانند.

فانوریوس هه‌ستی کرد که له برسان زگی پینچان ده‌دا. زور برسی هو. کاتینک بز باسی سوسیزون هه‌لی بز هه‌لنه‌که‌وت، کوتوپر ده‌ری به‌ری :

- کورینه ده‌لین چی؟ نه‌وا چهند نالقه سوسیزون دیون له‌و به‌ر میچه هه‌لاوه‌سراون، کوپه شه‌را‌بیکیش پی ده‌زانم. له گهل منن که به‌سلامه‌تی روحی مردوو پیاله‌یه‌ک پیندا که‌ین؟

پاتاسموسیش که له برسان قوره‌ی له زگی ده‌هات، ده‌ستینکی به‌زگی ده‌یناوه‌گوئی :

- بزچی‌نا؟ ته‌نیا مردوون که ناخونده‌وه. برز فانوریوس، برز ژیر عهرز و خوا چاکه‌ت بز بکا. ستراتیس تو ده‌لی‌ی چی؟

ستراتیس گوئی: شه‌رمه. له پینش مردوو نه‌و کاره بکه‌ین.

پاتاسموس گوئی :

- کوره نه‌وه‌ی ناوی، زوو ده‌بخزین و ته‌واوی ده‌که‌ین. نیمه خز ههر ده‌بی تا به‌یانی له کن نه‌و مه‌یته دانیشین. با هینزیکمان بپته‌وه به‌ر. نهم خواردن و خواردنه‌وه به‌خبری مردوو‌که‌یه. برز فانوریوس، برز ژیر عهرز.

فانوریوس پینشر مومینکی بن سهری مه‌یته‌که‌ی هه‌لگرتبوو. که‌وتبوه ری، کاتینک گه‌رایه‌وه، نالقه‌یه‌کی سوسیزون و دژلکه ناره‌قیبک و سی شوشه ناوی خواردنه‌وه‌ی له گهل خز هینا هو.

پاتاسموس باسکی لی هه‌لمالی، دوو سی پارچه سوسیزونی بری و چوه هه‌ساری، ناگری کرده‌وه و ده‌ستی کرد به‌ برزاندن‌یان. بونینکی خوش به‌ هه‌ساری‌دا بلاو بزوه.

کاتینک سوسیزونه برزاه‌کانی له‌سهر گه‌لای لیمو ده‌هیناوه ژووری. گوئی :

- بزخاتری خوا، ده‌رگا داخه‌ن با ژنه‌کان بونیان بز نه‌چی.

له‌و کاته‌دا فانوریوس پیاله‌کانی پر کردبوو، ستراتیس-یش نردوه‌نانینکی له قهرتاله‌ی نانی هینا هو ده‌ری.

ههر سینک پیاله‌کانیان هه‌لینا. سترانیس گوئی :

- کورینه، به‌سلامه‌تی گیانی مردوو.

پاتاسموس گوئی :

- وه به سلامه تی خومانیش.

فانوریوس گوتی :

- پنی داکهن و مه ترسین، شوکری خوا که کوپه نیوهی ناره قه. ناخ مانوساکاس، براکه م، به خیرچی.

خواردیانه وه و ته قه یان له سوسیونه کانیس هینا. فانوریوس، چه قزی شوانی هینا دهرو نانه که ی کرده سی به ش.

تازه نیشتیایان ده کراوه. سوسیونه کانی دیکه شیان برژاند. فانوریوس چزوه ژیر عهرزی، په نیر بدوزینه وه. کوپه ناره قی له سه نه ژنویان داناپوو ده پیاله کانی ده کرد. پاتاسموس پینشباری کرد :

- بخزینه وه به سلامه تی بیوه ژنه که ی. من ته نیا زگم بهو ده سو تی. فه قیره. من شیعریک بو نه وه ده هژمه وه.

- به سلامه تی!

هموو پنیان دا کرد. ستراتیس گوتی :

- به سلامه تی پالنه وان میکینلس! ته نیا نه وه که توله ی برای ده ستینبته وه، به سلامه تی نه وه. فانوریوس گوتی :

- ورن به سلامه تی گشت نه وه که سانه بخزینه وه که ده یان ناسین. به زیندوو و مردزوه! هر سیکیان به نوره به سلامه تی دؤست و خزم و پراوسی کان خواردیانه وه. پاشان قاره مانه گه وره کانی کریتان وه بیر هاته وه، به سلامه تی گبانی «کورا کاس» «هاتریمبالیس»، «کریاریس» و «واسکالزانیس» خواردیانه وه.

پاشان نوره ی قاره مانای شورش ۱۸۲۱ هات. وه ک «کلرکتورزنیس»، «کارانیس کاکیس»، «میاتولیس» و «نودیسسه ناس ناندرو تسوس»، کوپه ده هات بدتال ده پوو.

پاتاسموس که کزله که خوننده واریه کی هه پوو، پینشباری کرد :

- کورینه با به سلامه تی یونانی قه دیم بخزینه وه.

فانوریوس گوتی : له و قسانه!

- باشه، که وایه با گوزانیش بلین!

ستراتیس دژ وه ستا و گوتی :

- بو خاتری خوا به سه... شهرمی بکه ن!

- کوره ده ی... سه بر ده لین و ناره نارئ ده که ین. که س نازانی... که س... خوشی له کاتینکا به خدیال سازی لی ده دا، ده سستی به گوزانی کرد :

«تو هموو شتینکت له بیر برده وه.

به لام ده بی نه وه به ره به یانه ت وه بیر بینه وه»

دوو که سه که ی تر به ندی دو وه می شیعه که یان له گه ل ده گوتوه!

«به لام ده بی نه وه به ره به یانه ت وه بیر بینه وه».

پاتاسموس دریزه ی پی دا :

«که توم ماچ ده کرد و توش ده تگوت : شه وه ده بی بنوین...»

ستراتیس دهستی به زاریهوه ناو گوتی :

- نهوه شیهرت بڑ بیوه ژن هوندوتهوه؟ تو له خوا ناترسی؟

گوزانینکی مدزهه بی نازانی که له جیاتی نهوانه پیلنی؟

- گوزانی تازه بهت گه ره که؟... به چاوان!

رووی کرده لای مهیته که و نیشانهی خاچی له سنگی کینشا و دهستی پینکرد :

- «دهمی ناخرین دیدار گه یوه تی...»

هینشتا نه و بهندهی تهواو نه کردبوو، دوو که سه که ی تر دهستیان کرد به شین و گریان و خزیان به

سدر مهیته که داو به گریانه وه ماچیان ده کرد. فانوریوس به سدر مهیته که دا که وتبوو، ده گریا و ده یگوت :

- برام... برای خوزه ویستم!...

مال پر بوو له شین و گریان و رزرو. ده رگایه ک کرایه وه و ژنیک که ده سمالی به سهرداد ابوو،

سدری وه دهرنا، به لام پاتاسموس به ده ست راوه شانینک گیرایه وه.

پاش نه وه که ههر سینک تیر گریان له به رامبه ر مهیته که راوه ستان و ته ماشایان ده کرد.

گریانه که به قازانجیان بوو. ههر سینک به و ناروق و سوسیون و کریانه، تینیان هاتبووه بهر.

فانوریوس له کاتی که مهیته که ی نیشان ده دا، تفی ده کرده دهستی و ده یگوت :

- کورینه ده لین چی؟ نامادهن به سدر مهیته که دا باز دهین؟

ستراتیس و پاتاسموس گوتیان :

- بزچی نا؟

ههر سینک خزیان هه لکرد و ده لنکه پاتولیان هه لده اوه تا وه بهر پیان نه که وی. دار

مهیته که یان برده پینش ده رگای چه ساری تا مهیدان بڑ باز دان خالی بی. فانوریوس گوتی :

- من برای نهوم... پینشتر باز ده ده م.

چوه ده رکی کولانی و ههر تک دهستی لینک دان و بازی دا. باز دانه که ی نه وه نده توند بوو که

سدری وه بهر، میچی که وت، به لام خزی ههستی پی نه کرد. له نیوه راستی ژووره که راوه ستا و

خزی هه لسه م و گوتی :

- من بازم دا. نیشتا نورهی تزیه ستراتیس.

ستراتیس پیش له شی باریک و بهرزی سوراند و بی نه وهی قاچی وه کوسپینک بکه وی، بازی دا و

له و دیوی مهیته که په نجهی پنی گه یانده عهرزی و گوتی :

نیشتا نورهی تزیه پاتاسموس.

به لام پاتاسموس ترس هه لی گرت. چاونکی له تهخته که کردو له دلنی خزیدا گوتی :

نم تهخته بهرزه ده بی له کوی دروست کرابی؟ له و کاته دا که ده له رزی، گوتی :

- من باز ناده م.

فانوریوس به هیواشی گوتی :

- شهرم ناکه ی، پالدهوان پاتاسموس؟ تز کیتی یا کیتی نی؟. یالا باز ده.

- گوتم باز ناده م، من چه نک زهن نیم.

- بدهد بخت که و ابو تو ریز له مردوو ناگری؟ نه و سوکایه تی سرفه.
دوستایه تی تو له گهل مانوساکاس هه ره نه و هو؟ یالا با بزانه. بشمری ده بی بازدهی.
پاتاسموس، سهره که چه له که ی هد لکراند و دوستایه تی مانوساکاسی وه بیر هاته وه و فره
تیکچوو گوتی:

- زور باشه... باز ده ده م. بو نه وه ی غیره ت وه بهر خو بنی، دهستی کرد به هو، هو و
به سهر تهرمه که دا خزی هه لایشت. به لام قاچی وه ته خته که کهوت و تابوت وه رگه را و به سهر
مردوه که دا کهوت.

فانوریوس گوتی:

- تابرووی نیمه ت برد، خو لت وه سهر، برز فه نا به. شه قینکی لی دا و ناردیه چه ساری و گوتی:
- ستراتیس وه ره یارمه تی بده.

به هه تکیان تهرمه که بیان راست کرده وه و له کفنیان وه رپنچا و خستیانه وه نیو تابوت و
ره سمی مه سیح بیان له سهر دهستی کیشا. فانوریوس سهر و ریشی مانوساکاسی ده ست پندا هینا و
گوتی: «قه ی نا کا برا که م. خز له شت نه بیشا، تو مردووی، هه ست پی نا که ی!»
داهاته وه، شه ریه نارقه ی هد لگرت و به زاریه وه نا. جارنکی تر له ده وری مردوه که دانیشن و
سه بیان ده کر. ورده ورده به لادا هاتن و خه ویان لی کهوت.

* * *

روژی دواپی پینش نیوه رو، پاله وان میکینلس له چه ساری مالی مانوساکاس له ماینی خزی
دابه زی. کراسینکی رهش و میزه رینکی رهش له سهر بو. چه که کانیشی رهش بوون. نه و ژنانه ی
که به شین و گریان ده وریان دابوو، لای دان و چه ژووری. داهاته وه، مردوه که ی ماچ کرد. پاشان
تاوینک راهه ستا و ته ماشای کرد. دراوسی کان له مه زرایه ریحان و گوله زهرده و پنگیان هینا بو
له سهر تهرمه که بیان دانا بو.

پاله وان میکینلس به مات و بینه نگی ته ماشای برا که ی ده کرد. نه ویش به چاوی کراهه سهیری
پاله وان میکینلسی ده کرد. کریستینا و کورو که چه کانی و فانوریوس و ستراتیس و پاتاسموس و
دراوسی کان ده وری تابوتیان دابوو، سهیری نه و دوو برابیه بیان ده کرد، ده تگوت به زمانی بی زمانی
له گهل به ک قسه ده که ن.

پاله وان میکینلس هه ره که له م ناخافتنه نهینیی به تیر بوو بی، چه متبهق، پاشان چه ژووری
ماله که و له ته ویله دهستی به پشتی ماین و مانگا کان داهینا. پاشان چه هژده ی خهوی برا که ی،
سهیرنکی ته ختی خه و شتوومه ک و په یکه ره پیروزه کانی کرد و له په نه چه ره وه ته ماشای خانوه
نهوی به کانی گوندی و کلیسای بچوکی نیو گوندی سن ژان و دوورتر سهیری بناری چپای کرد که
باوکی له وی ده ژیا. پاله وان میکینلس هه رچی شتینکی برا که ی بوو، وه بییری ده هاته وه و له مینشکی
خزی دا کزی ده کرده وه. ته ماشای شته کانی نهوی ده کرد و دهستی لی ده دان و له بهر خزیه وه
ده یگوت: «دنییا به مانوساکاس... دنییا به.»

قه شه هات. تابووته که بیان هه لینا، ژنه کان خزیان پنه هه لاره سی نه بیان ده هینشت بیبه ن.

کریستینا کهوت و لهخو چوو. لهو کاتهدا که خدريک بوون به گولاو وهه هوشی بینهوه، تهرمه که بیان له مالی برده دهر و رنگای قهبرستانی سهوزو خوشیان گرته پیش.

پیاوی چه کدار و ژن به ده سمالی ره شهوه له «پتروکفالزو» و گونده کانی ده ورویده وه هاتبوون تا بز ناخرین جار له حاست کزله کهی تیک شکاوی «سن ژان» سهری ریز دانوینن. رژی ناشتنی تاقه تورکینکیش لهو ده ورو بهره دیار نه بوو. ژن ده گریان و بی ماندوو بوون به مردوویان هه لا ده گوت. سیفاکاسی پیر که خزی هاویشتبوه سهرگنچانی، هه وهل کهس بوو که له دواي تهرمی کوره کهی ده رویشت و چاوه کان وشک بوون. نیتیر مردن بز نهو رازنکی پنبوه نه بوو.

نهو ده یزانی بینهایدیه خزی به گریان بچوک بکاته وه. لهو کاره قازانجینکی وه گیر ناکه وی. دهی زانی که نه جدل نوکهری و فدرمانبهری پاتشای ناسمانانه و ده بی خدرجی خودا له خه لک بستینی. کهوا بوو بینه ننگ و بی گریان به دواي مدهیته کهدا ده رزی و به نووکی کوچانی له بهر ده کانی ده دا. له پیش قهبره که راوه ستا.

قهشه زور به گورجی دوعاو تهلقینی مردووی دادا. پاشان باسکه کانی دریز کردو مردووه که ته به روک کرد. ده تگوت حوکمی لی ده کا که له بهر یهک هه لوه شی و بچینه وه نهو شوینه ی که لی یه وه هاتوه و ببینه ناو و خاک.

مستینکی خزل هه لگرت و به قهبره کهی دا کرت. تابووته که بیان بز نیو قهبر خلور کرده وه. خه لکه که هدر یه کهی مسته خولینکیان به قهبره که وهر کرد. ده تگوت مردوو بهره باران ده کهن. پاله وان میکینلس هه نگاوی هاویشت و له سهر لیبوی قهبره که راوه ستا. له کاتینکا که چاوی له بهر فرمینسکی ده زوورانده وه، به ده نگیکی قایم گوتی:

- به سلامه تی مانوساکاسی برام. برز به سلامه تی و نه وهی پنت نینوم باشی له گوی بگره. نه کهی بی یه خه وی من و سکالا بکهی و تووره م بکهی. تز مه ترسی، من ته کلینی خوم ده زانم. تاوینک بیری کرده وه، نه یزانی چی دی بیژی، قسه کانی دووپات کرده وه: من ته کلینی خو ده زانم، تز مه ترسی، ته نیا له سهرخو به. له پر دللی پر بوو، نالاندی و گوتی:

- خوا حافیز مانوساکاس! بهر له ته واو بوونی ری و شوین، قهبرستانی به جی هینشت بز مالی ره حمه تیه کهی گه رایه وه. لهو کاتهدا که ده یویست رکیف له ماینه کهی بدا، تشودوریس کوره گه وهی مانوساکاس به غار هات و جله وی ماینه کهی گرت و گوتی:

- مامه گیان، من له ژیر ده سه لای تو دام.

پاله وان میکینلس چاونکی لی کرد. کوره لاو گوتی:

- مدهستم نه وه یه که بز توله نه ستانده وهی باهم ناماده م.

- چند سالی؟

- هه قده سال.

- که وا بوو وه دواي کاری خزت که وه.

نه وهی گوت و رکیفی له ماینی دا و رنگای کاندی گرته بهر.

مانگی نه پريل به يادی موسیبه تده کانی مه سیح و به خوشی و ترسی ناده میزاده کان تی پیری. هاو دده مده کانی هده تاو ونکه وتووی مانگی مای: سهوزی و گیللاس و فدریکه گهنم و قوره و ترش و شیرین پی دده گه یشتن.

گهرمای توند دده ست پی دده کرا. تورک و مه سیحی ناره قه بیان دده کرد، خویان باوه شین دده کرد. نووری به گ هدروا له جی دا دده ینا لاند. داخی مانوساکاس دلنی پالنه وان میکلیسی داگرتبوو. شاری کاندی په شیو و شیواو سه پروکه ددی نه راند. ریش سپیه کانی مه سیحی له مائی خه لیفه کزبوونه وه تا له باره ی دواروژی یونانیه کان بریار بدهن. به گ و حاجیه کانیش دده چوونه بارگای پاشا، تا له باره ی چه شنی قه تل عامی مه سیحی به کان وتووژو بکهن. کریت جارنکی دیکه ش له سهرلینواری هده لدران راوه ستا بوو.

روژی ۲۹ی مانگی مای، تاریک و روونی به یانی زه نگو له کانی کلیسا به دهنگی خه فته تبار، وه دده ننگ هاتن. مه سیحیه کان به سهر لی شینواری له جی دده پهرین. دده یانزانی نهو روژه، بز دوا روژی مه سیحیه ت چی به دوا وه یه. له نینه راستی کلیسا که شه فینکی گه وره ی پر له هده لوا دده بئیرا. له لای زاست و، چه پی که شه فده که، دوو مزمی گه وره که سهریان به دوو که له ره ش کرابوو، دده بئیران. له سهر هده لوا که به خاکه قهند، به پیتی گه وره، به بادام و دارچینی ورد کراو نووسیبوویان! «کونستانتین پالتولوک» (۱)

مه سیحیه کان له دده ورو بهری که شه فی هده لوا کز ببوونه وه و گوی یان بز مه رسیه کان هده لختبوو. پیوا ماقوله کانی کاندی به دهنگی خه فته تباری زه نگو له وه، چوو بوونه کلیسا. سی ریش سپی گه ره ک، پالنه وان نه لیا س، حاجی ساواس و جده علی ته لایی ناماده بوون. پالنه وان پولیکسینگیس، ستیفانیسی که می وان، کازاپاکیسی حدکیم باشی، ناغاهاری لاتوسه قوله و نیدومنه و ناغا نه ریستوتلیسی دده مانفرزش، هاتبوون به دوا ی نه وان وه ره شایی وه ک، دیمیتری پیتسوکولوس و کراسوگتورگیس و ماسترا پاس کایابیس و باکیش و میستیگری و برتولدو ناغا پاراسکه واسی سهرتاش، راوه ستا بوون. له پشت سهری نه وان هده مه سیحیه کانی شاری کاندی کز ببوونه وه. پالنه وان میکلیس-یش ناماده بوو، به لام نه چوو بوو ژووری کلیسا، به کراسی ره ش و دلینکی پر له خه م و خه فته له پینش کلیسا راوه ستا بوو.

لهو روژه وه که براکه بیان ناشتبوو، هیچ قسه ی نه کرد بوو. خوین له دده ماره کانیدا دده کولی و له

(۱) دوا نیمپراتوری بئیرانس بوو که سالی ۱۴۰۳ له *Constantin Paleologue* دیفای قسطنطنیه دا له به رامبه ر په لاماری توره کان دا کوژا.

زهینی خوی دا ههزار نهخشه‌ی ده‌کینشا. ئیتر نووری سه‌گ تووشی ته‌له بکا و توله‌ی برای به ناههق کوژراوی لی وه‌ستینی. ئیتر نووری به برای هاوپه‌یمان نه‌ده‌زانی. خون بپوه ناو، نه و نالقه‌ی نه‌وانی پینکه‌وه وه‌سل کردبوو، پچرا‌بوو. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که زانیبوی نوری برینداره و له کوشکی کلاو فه‌ره‌نگی خویدا له‌گه‌ل مردن ده‌سته و یه‌خه‌یه. عدلی ناغای نارد، تا خه‌به‌رینک بزانی. له نوکه‌رانی پرسیار بکا، ناگاداری پتر وه‌ده‌ست بیئی. بزانی داخوا نووری له‌جی‌دایه؟ برینه‌کانی به‌راستی جینگای ترسن؟ هه‌ر نه‌وی رۆژی عدلی ناغا گه‌رایه‌وه و خه‌به‌ری تازه‌ی هینا و گوتی:

- راسته نه و به‌ده‌خته برینداره.

- ده‌زانی کونی برینداره؟

- باتووی بریندارن. وادیاره براهه‌ت ده‌رفه‌تی هیناوه که خه‌نجهرینکی ده‌نیو لنگان بکا. مسته‌فا باباو برینه‌کانی برژاندۆته‌وه و مه‌لحه‌می تی‌داون. به‌لام نه و به‌ده‌خته ده‌نالینی و حالی شپه‌زه‌یه. من خۆم له‌ به‌ر ده‌رگاوه گویم له‌ ناله‌و هاواری ده‌بوو.

پاله‌وان میکینس برۆی تینک نان. مادام که نووری نه‌خۆش بوو نه‌ی ده‌توانی ده‌ستی لی‌ بدا. ده‌بوایه‌ چاوه‌روانی بی، هه‌تا چاک ده‌بیته‌وه. به‌لام تا‌که‌ی؟ پاله‌وان میکینس به‌تالووکه‌ بوو.

نه و ته‌واوی شه‌و له‌و خه‌یاله‌دا بوو، به‌یانی به‌ ده‌نگی زه‌نگوله‌ وه‌خه‌به‌ر هاتبوو، گوتبووی:

«با بچینه‌ کلیسا، وه‌ک ده‌لین چس گورگ ده‌یه‌وی، وه‌عزان دا‌بدا، پیم وایه‌ نه و جاریش نابروومان ده‌با!».

به‌ حالینکی شپه‌زه‌ جلی کرده به‌رو به‌ره‌و کلیسا که‌وته‌ ری. له‌به‌ر نه‌وه‌ی که نه‌یده‌ویست که‌س بیبینی و سلاو له‌که‌س بکا، ریشووی شه‌ده‌که‌ی به‌ سه‌ر ده‌م و چاوی‌دا به‌ردابزوه و له‌ به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: «ناخر نه و به‌سته‌زمانه و کۆلکه‌ خوینده‌واره، له‌ کوی ده‌زانی گه‌رماوی قوسته‌نته‌نیه‌ چۆن بوه و پاله‌وانی و کوشت و کوشتار مانای چی‌یه؟».

هه‌ر به‌و جزره‌ که‌ پالی وه‌په‌نجه‌ره‌ دا‌بوو، که‌شه‌فی گه‌وره‌ی پر له‌ هه‌لوای نینه‌راستی کلیسا و خه‌لکی ده‌ورویه‌ری و خه‌لیفه‌شی ده‌دیت که‌ له‌ هه‌مووان که‌له‌که‌ت‌تر بوو، سه‌ر تاپی جلی ره‌شی کرد بوه به‌رو تۆزینکی ره‌شی له‌ ده‌وری کلاوه‌که‌ی هالاند بوو. کلیسا وه‌قه‌به‌رینکی سه‌رداپۆشراو ده‌چوو که‌ رووناک بوه و ناله‌ نالی خه‌لک له‌وی‌دا، ده‌نگ ده‌داته‌وه و مه‌یتینکی گه‌وره‌ش له‌ گۆژی دانراوه.

له‌ پر ده‌نگی ناله‌ی خه‌لک برا. خه‌لیفه‌ بۆلای چس گورگ رووی وه‌رگنرا و ئیشاره‌یه‌کی کرد. پاله‌وان میکینس نینو چاوانی به‌ ئاره‌قه‌ی سه‌زیه‌وه و چاوه‌ خه‌ه‌کانی لینک کرده‌وه. براهه‌ی دیت که‌ بۆ نیزیکی ته‌ختی خه‌لیفه‌ سه‌رکه‌وت و چهند په‌ره‌ کاغه‌زی له‌ گیرفانی هینا ده‌ر. پاله‌وان میکینس دلی کوشراو چاوی ده‌زاری براهه‌ی بری.

مامۆستا ده‌ستی کرد به‌ قسه. له‌ پینش دا منگه‌ منگی کرد و پاشان کۆخه‌ گرتی و ده‌له‌رزوی و ده‌نگی نه‌ده‌بیسرا. پاشان ورده‌ ورده‌ ده‌نگی کرایه‌وه: قولله‌و بورجه‌کانی قوسته‌نته‌نیه‌ خۆیان هه‌لکینشا و زه‌نگوله‌کانی کلیسای سینت سوفی که‌وته‌ ناله‌و هاوار کردن. نه و کاته‌ نه و په‌لاماره‌ ناخر شه‌ره‌ ده‌ست پینکرا... خه‌نده‌که‌کان و هه‌ا لینه‌والینوی خون بوون که‌ گونله‌که‌ ده‌یتوانی مه‌له‌ی تیندا بکا. له‌ پر ئیمپراتور کونستانتین به‌ له‌شی به‌ خوینده‌وه، له‌ کاتینکا که‌ به‌ په‌رده‌یه‌کی بخوورو

که ندور داپوشرا بوو، له نیوه راستی که شرفی هه لئا دیار کهوت.
 پالہوان میکینلس چاره به فرمیسکه کانی سرپه وه. به سهر سورمانه وه ته ماشای براکهی ده کرد.
 پنی سهر بوو که چس گورک نهو هه موو تین و توانایه ی له کونوه هیناوه؟
 نه م خیله شالوار تنگه، نهو پشت کورپه، نهو هه موو گیان و حاله ی له کونوه پیدا کرده؟
 کاتی چس گورک رووی کرده په یکه ری مرپه می پاکیزه و دهستی بز درنژ کرد و هاواری کردو
 گوتی:

- مدگه ری نهی مرپه می پاک، مدگه ری، ناخره که ی رزژنک قوسته نته نیه دهستیننه وه!
 خه لپه نامیزی لینک کرده وه و چس گورگ که وته نامیزی و هدرتک دهستیان کرد به گریان.
 خه لک له دهوری نهوان پالہوپه سته یان بوو، ده گریان.
 ماموستا پالی وه میحرابی خه لپه ی دا، چاویلکه کانی سرپه وه و رووی کرده خه لک تا بزانی
 «وانگلیو» ی خیزانی بز بیستنی وتاری نهو هاتوه یان نا. به لام وانگلیو نه هاتبوو، چس گورک
 تهق که وته سهر کورسپه که ی. کاتی نوژی مس ته واو بوو، پالہوان میکینلس خوی گه یانده براکه ی
 و گوتی:

- باش بوو نابرووی نیمه ت نه برد!
 چس گورک هینشتا سهر گه رمی وتاره که ی خوی بو له خه یالی دا، تورک هینشتا په لاماریان
 ده هیناوه قوسته نته نیه یان ویزان ده کرد. ناوړی داوه و چاوی له براکه ی کرد. دیار بوو قسه ی
 براکه ی نه بیستبوو. پرسه ی:

- میکینلس چت گوت؟

میکینلس گوتی: هیچ!

ههر دوکیان چند هه نگاونیک پیکه وه رزیشن. ماموستا ماندوو ببو. به یه واشی و به بی
 دلخوشی به ره و مالی که وته ری. پالہوان میکینلس له بنه وه ته ماشای ده کرد. به راستی له و رزوه
 وه ژنی هیناوه، چنده کزتر بوو. پشتی ده رپه ریوه و لاقی خوارو خینچ تر بوون.
 پالہوان میکینلس به ده نگینکی نه رم پرسه ی:

- وه زعی ماله وه ت چونه؟

چس گورک له پینشدا وه لامی نه داوه. له پر قوسته نته نیه ی له بیر چزوه و ناگری پیروزی
 هه ناوی کوژایه وه و پاش تاونک له ولامی برای دا گوتی:

- میکینلس، نه وه ژیان نیه که من هه مه.

- بزچی؟ چما چت لی ده که ن؟

- هیچ ته نیا هه موو کروماتن. له گهل من ناپدیشن و که پشتم تی کردن، له قاقای پیکه نین
 ده دن.

- ناخر تز گه وره ی مالی خوت نی؟ تز چ پیاونکی؟ نهو هه تبوه ده رکه!

- نه گه نهوی ده رکه م، ژنه که شم ده روا.

ههر تکیان بینه نگ بوون. گه یشتبوونه بهر ده رگای مالی چس گورک. پالہوان میکینلس
 راوه ستا و پرسه ی:

- نیستا هدر تک له مالهوهن؟
 - بهلی، تاوینک لینک جیا ناپنهوه. چونکه ههتیبو نههاتبوه کلیسا، خیزانیشم نههاتبوو. تو
 نهو خویبه میکینلس نهوش بوو به ژیان؟
 چس گورک له خهفتهتان دهنگی دهر نهدههات. پالهوان سگی پی سووتاو گوتی:
 - گوی بگره ناغا ماموستا. من نیستا دینه ژوروو ههر تکیان له مالی وهدهردهنیم.
 ماموستا سل بوو گوتی:
 - بز خاتری خوا نهکهی نهو کاره مهکه، تیزی بوئیسته و منیش سهبر دهکه، با بزانه...
 - چ بزانی؟
 چس گورک له کاتینکا روی وهر دهگنرا گوتی:
 - بابزانه چون دهبی...
 نهوهی گوت و چوه پشت دهرگا و به چهکوچ له دهرگای دا.
 پالهوان میکینلس سهری سوور ما و پرسى:
 - چون؟ تو کلیلت نیه؟
 - نا... نهوان کلیم نادهتی. من دهبی له دهرگا بدهم، تا بین دهرگام لی بکهنهوه.
 پالهوان میکینلس به توورهیی چهکوچهکهی لی نهستانو هاویشته کولانی و له کاتینکا به
 توندی بز لای لهنگه رگا دهچوو گوتی:
 - دههوی له بهیانیهوه، تو کلیلت ههبی!

* * *

پالهوان پولیکسینگیس له دوکانی پالهوان میکینلس چاوه روانی هاتنهوهی نهو بوو. پاش
 نویژی بیر زیندوو کههوهی مس، ههر له جی هاتبوه دوکانی پالهوان میکینلس تا قسهی لهگهل
 بکا. نهوهی دهیوست لهگهل باس بکا، دهرینی فره دژوار بوو. ههر بزیهش لهسهر کورسیش
 هجمینی نهبوو. جار جار رادهبوو. له دوکان دا دههات و دهچوو. پاشان به مرچ و
 مونی دادنهیشهوه. «کارتوس» ی نارد، پیلینک قاوهی بز بینی. سیفاری پی دهکردو پاش
 تاوینک دهیکوژاندهوه. نهوهی دهیوست لهگهل پالهوان میکینلس باسی بکا، چهند جار لهبهر
 خزیهوه دوو پاتهی دهکردهوه. لهخزی دهپرسی که چون و له کونوه دهست پی بکا تا پالهوان تووره
 نهکات. نهو پالهوان میکینلسی خوش دهویست و ریزی لی دهنوا نهی دهویست دؤستایهتی نهو له
 کیس بدا. به پینچهوانه ههولی دهدا تا پناخهی نهو دؤستایهتیه پتهوتر بکا. ههر بزیهش هاتبوو که
 نهمرز قسهی لهگهل بکا. تنانهت بهندینکی رهشیشی له دهوری تهقیلهکهی هالاندهوو تا نشان
 بدا که له مهرگی مانوساکاس دا تازهداره. به کورهکهی شاگرد دوکانی گوت:

- کارتوس- تا مالی مامت بچوو، بزانه رهنگه له مالی بی. پی پی پیزه کهقسهکهی تهواو
 نهکردوو که پالهوان میکینلس گهیشهوه بهر دهرگای دوکانهکهی. سهبارت به گیرانی
 قوستهنتهتیه و قسه ناگرینهکانی چس گورکی برای، رووترش و تووره بوو. به تایبهد پتر لهوه
 تووره بوو که کللیان نهدابوو به براکهی، بهچپتهوه مالی خزی. که چاوی به میوانی بانگ نهکراو

کهوت پتر تینکچوو، بهلام نارہزایی خزی له هاتنی نهو شاردهوه و گوتی :
- سلاو پالہوان پولیکسینگیس.

- سلاو پالہوان میکینلس.

پالہوان میکینلس، کلاو پینچہکھی له سہر هہلگرت و سوخمہ چنراوہکھی داکہند و دانیشٹ.
پاشان له سہر میزہکھ دہفتہرینکی هہلگرت و دہستی کرد به باوہشیننی خزی، بهلام بیدہنگ بوو.
پالہوان پولیکسینگیس که لهو بیدہنگیہ نارہحدت ببوو گوتی :
- چہندہ گہرمایہ!

نہوی تر هہروا بیدہنگ بوو. قوتوہ سیفارہکھی هینا دہرو به گرژی و هیلاکیہکی نہوتو که
دہتگوت قہت دواپی نایہ، دہستی کرد به سیفار هہلبہستن. پالہوان پولیکسینگیس قونچکھ
سیفاری خزی فریدا، کوزخہکھی کردو کورسیہکھی توزی برده نیزیک و گوتی :
- پالہوان میکینلس، من هاتووم له گہل تو قسان بکہم.

- بلئی... گونت دہدہمی.

- پالہوان میکینلس به ناوی دزستایہتی کزنی خومان سونندت دہدہم که گوی بؤ قسہکان
رابگرہ و له سہر خز به. بؤ نہوہ که باش لیم تی بگھی، پنیوستہ لهسہرہتاوہ من دہست پی
بکہم.
- گوتم، گونت دہدہمی.

من پینشتریش هہولم دہدا که لهو بارہوہ چہند قسہیہکت له گہل بکہم، بهلام هہموو جاری
تورہ دہبووی و نہت دہہیشٹ قسہکانم تہواو بکہم بهلام هاورئی، نیستا نیتر پنیوستہ که گوی
بؤ قسہکانم رادیری. کهوا بوو پشووت له سہرخو بی و گوی بدہیہ.
- من گوتم گونت دہدہمی، کهوا بوو، دریزوہی مہدہیہ و شیرو رنوی مہہینہوہ و راستہو
راست چت گہرہکھ بیژہ و قہراخیشی مہکیشہ.

لهو کاتہدا کارینوس لهسہر نالقیہکھی بہرزی تہنافہکانی پاپور دانیشتبوو گویی دہدایہ. بؤ
نہوہ که نہو کورہ قسہکانی نہبیسی، پالہوان پولیکسینگیس رووی تی کرد و گوتی :
- رزلہ کارینوس، دابچوو قوتوہ تووتنیک و بہستہ سیفاریکم بؤ بکرہ.

کارینوس به بی وازی لهسہر تہناف ہاتہ خوارو به دواي تووتن و سیفار کهوت. پالہوان
پولکسینگیس بؤ سہرہتای قسہ گوتی: بلئی... پالہوان میکینلس من هاتووم تا له بارہی... بهلام
قسہکھی تہوان نہکردو بیدہنگ بوو.

پالہوان میکینلس گوتی : دہبیژہ نیتر بیژہ!

- تا لهبارہی نامینہوہ قسہت له گہل بکہم.

پالہوان میکینلس لهسہر کورسیہکھی هہستا و چوہ بہر دہرگای دوکانی و چاونکی له لای
لہنگہرگا کرد و بهلام هبچی نہدیت. تہنیا پدلہ هہورنکی رہش له ناسمان دہبینرا که جارویار
بروسکہیہکی دہدا. پاشان دووکہلنکی رہشی ہاتہ بہرچاو، دہتگوت شاری کاندی دہسوتی.
گہراوہ و به چاری داگیرساو له توورہی له سہر کورسی دانیشٹ. دہنگنکی گر بہ قین له
گہرووی ہاتہ دہرو گوتی :

- پالەوان پولیکسینگیس، تۆ باش دەزانی من قسەى سووک و بی ئەدەبانەم پی خوش نیە. قسەى ژنان کاری تۆیە و نەک کاری من. چونکە هاتووێه دوکانی من، بی ئەدەبی دەبی دەرت بکەم، بەلام ئەو باسە بگۆرە!

- گوی بەدەیه پالەوان میکینلس. ئەوێ گەرکەمە پینت بیژم، بی ئەدەبی نیە. لە خۆوه تووره مەبە. راوهستە قسەکانم تەواو بکەم. نامینە دەیهوی بیته سەر دینی مەسیح. پالەوان میکینلس بە توورهی دەنکە بادامینکی سەر میزی هەلگرت و لە دەستی دا شکاندی و گوتی:

بینگومان ئەگەر تۆ کاتولیک بای، ئەویش دەبوو بە کاتولیک، تۆ یەهودی بای، دەبوو بە یەهودی... کەوا بوو دەتەوی سووکایەتی بە نایینی مەسیح بکە. پالەوان پولیکسینگیس قینی خۆی خواردووه و گوتی:

- ئەو دەبیته مەسیحی و منیش ماری دەکەم.
- تۆ دەتەوی بیهینی؟

بە توورهی بەرگی دەفتەرەکەى دەرێ ولەت و پەتیکرد و پاشان بە ئاهەنگینی شەیتانانە تەفینکی لە عەرزى کرد و گوتی:

- بەدە... بەراستی پیروز باییت لی دەکەم.

پالەوان پولیکسینگیس هەستی کرد کە سەری دەماسی، پیچ و کلۆهەکەى هەلگرت و پینچانیهوه ولە سەر ئەژنۆی خۆی داناو بە مۆزی تەماشایەکی پالەوان میکینلسی کرد. کە رەنگی سەوزو سوور هەلدهگەرا. لە دلێ خۆی دا گوتی: «ئەى بەرازی لەعەنتی دلېشت بتۆقی، قسەى منت پی خوش بی یا ناخۆش، دەبی تا ناخر گوی بەدەیهی.»

پالەوان میکینلس بۆ ئەوێ میوانەکەى تی بگەیهنی کە ئەشی بروا و ئیتر قسەى لە تەکا ناکات، راست بۆوه. بەلام ئەوێ تر نەبزووت و گوتی:

بەلێ، پالەوان میکینلس، من هاتووم تەکات لی بکەم کە بیی و بیی بە شاهییدی ماره کردنی ئینە.

پالەوان میکینلس دەستینکی بە ریشی خۆی داھینا و گوتی:

- من؟ من بی ئیحترامی بەو ریشە ناکەم، بۆ ئەو کارە بچوو ئەفەندی پەینەى بەرە. ئەو بۆ ئەم ئیشە لەبارە.

پالەوان پولیکسینگیس لە جینی خۆی رابوو. ئیتر نەیتوانی بە سەر قینی خۆدا زال بی.

کلۆهەکەى لە لا سەری دانا و کورسیهەکەى بەردەمی توند راتەکاند و گوتی:

- هۆی پالەوان میکینلس، تۆ ئیتر خەریکی قاچت لە بەرەى خۆت پتر رادەکیشی، راستە تۆ پیاری، بەلام ئینەش پیاوین. ئەگەر تۆ شەرت کردوون، ئینەش شەرمان کردووه. ئەگەر تۆ بە سواری وەنیو قاوهخانەى تورکان دەکەوی، ئینەش بە سواری وەنیو مالیان دەکەوین. ئەگەر تۆ هەناسەکیش دەکوژی، ئینەش هەناسەکیش دەکوژین. ئەوێ کە تۆ قەت بزەت نایدەتە سەر لیوان، مانای نیە کە مرۆفینکی مەترسی داری. ئەوێش کە من هەمیشە پیندەکەنم، مانای نیە کە بۆ گالته دەبم، کاتینک من لەگەل تۆ باسی ژنیک دەکەم کە دەمەوی بیهینم، تۆ دەبی بە ئەدەب بی و

ناگات له زاری خوت بی.

پالنهوان پولیکسینگیس بینهنگ بوو. بهلام له بدر تووروی کفنی هلددهخراند. پالنهوان میکینلس هدموو شتیکی به سووری ددهیت، چاوی له چاوی بریبوو گونی بز قسهکانی راگرتیوو. له جیاتی نهوی توورهتر بی، دههاتهوه سدرخو.

تا نهو کاته پالنهوان پولیکسینگیس له ناخافتندا دوو دل بوو، قسهکانی بزنی ترس و پارانهویان لی دههات، تا نهو دهمدی کورسیهکدی لی نیزیک دهکردهوه و به هاوری و برا ناوی دهبرد و کلاوهکدی که تیتوولی رهشی لی دروو بوو، بز سدرنج راکیشانی نهو نیشانی ددها، پالنهوان میکینلس دهویست پشت ملی بگری و له دوکان وهدهری نی و به بیژوو میباز و بهدتهخلای ناوهری. بهلام نیستا که پالنهوان پولیکسینگیس پیوانه به توندی لهگهلی ددهوا، خوشهویستیبهکه زیندوو دهبزووه. بیرهوهریه کونهکانی دههاتنهوه بیری. دووباره پولیکسینگیسی ددهی که به سواری خزی به لهشکری تورکان دا ددها و قهت ناوری له پشت سدری نهدهداوه.

... دیاره نهم دوو پیاره له هیچ بارنکهوه، ونک نهدهچوون. بهلام نهو نافهرینی له پولیکسینگیس کردبوو. به دل بیوه دزست و برادهری. رژیکن پولیکسینگیس پنی گوتیوو به پینکهینهوه، تو ددهوی به ناخ و داخ کریت نازاد بکهی، بهلام من دهموی به گزانی نهم کاره بکهم». کاتینک شهو تهواو دهبوو. نهم دووه لیک جیا دهبوونهوه. پالنهوان میکینلس هدمیشه دووری لی دهکرد. به می باز و نهحمق و سدرسهری ناودهبرد. بهلام نیستا که پولیکسینگیس پیوانه له بهرامبهری دا ونستا بوو، وهلامی ددهاوه، بیرهوهریهکانی سدردهمی شدری وهبیر هاتهوه و ههستی دزستایهتی کونی له میشکی دا زیندوو دهبزووه. دهستی دریز کرد و به دوو قامکان سوخمهی چنراوی پولیکسینگیسی گرت و گوتی:

- پالنهوان پولیکسینگیس! تو مرزینی رهشیدی و من نهوه باش دهزانم. بهلام لیره برز، نامهوی لهگهله تو کلاومان تینک هالی.

نهوی تر گوتی: « منیش نامهوی پالنهوان میکینلس، بهلام تو هیندی جار کافریم دهکدی. »
پالنهوان میکینلس له کاتینکا سوخمهی پولیکسینگیسی گرتیوو، سهر سهر بز لای دهرگا دهیکیشا، دوویاتهی کردهوه:

- گوتم برز!

پالنهوان پولیکسینگیس که بهریهکانی دهکرد گوتی:

- کهوا بوو تو من له دووکانهکوت دهردهکدی؟ بهلام من قسهیدیکی دیکهشم ههید، تا نهوهت

پی نهلیم، ناروم.

- زوویه بیژه.

- من له لای نامینهوه هاتووم. نامینه خزی منی نارد تا تکات لی بکهم، بی به شاهیدی

ماره کردفمان.

پالنهوان میکینلس گوتی: نامینه خزی... قسهکدی خواردهوه. چونکه لهو ناوه بیزار بوو. نهو

جار چنگی هاویشته سوخمهی پالنهوان پولیکسینگیس و به دهنگینی توند گوتی:

- باشه، بهسه، واز بینه، نیتتر باسی نهو قسهیده مهکه.

هر تکیان له دهرکی دوکان بوون. پولیکسینگیس دهستیکی بز ناسمان درنو کرد که له بهر
گهرمای هدتاو ههلگهرا بوو گوتی:

- با وایی پالهوان میکینلس، روژنک دی له م کردهوی خوت په شیوان ده بیهوه.

* * *

هر نهو روژه کاتی روژ په ر که خه لکی کاندی له پشتی دهرگا داخواه کانبان خه ریکی نان
خواردنی شهو بوون، ژنیکي قه لهو به ههنگای نه ژمارده، له کاتینکا چه تری هه لدا بوو له دهرگای
سهوزی مالی نووری ددها. کاره کهری رهش گورج دهرگای لی کردهوه. «سی لوعبه تان» که له
پشت بزسه خزیان گرتبوو، گوتیان: «گزیئا نامینه هینشتا نه خزشهوه نهوه تا حمیده مهلا دهچی
ناگای لی بی».

لهو کاته دا، کاره کهری رهشی مهسیحی که له خزشیان وه سه ما که وتبوو، له هه ساری وه پیش
میوان که وتبوو، رینوننی ده کرد. زینده وار له باخی دانه بوو. دهرکه وانی رهش له باله خانه ی کلاو
فهرهنگی له بن سه ری ناغاکه ی دا مابزوه. فانوسی سوور و سهوزی مالینش کوژابزوه. ههوا
تاریک بوو. باخی پر له گول بزنی عهتری لی دههات و کاره کهری رهشیش له خزشیان سهمای
ده کرد. چونکه نووری راسته قینه ی نیمان، خانمه که ی نهوی روون کرد بزوه، نامینه ده بوو به
مهسیحی و روژنک ده چوه به ههشت. نه گهر خوی ره حیم و میهره بان له رنگای لوتف و
خزشه ویستی یهوه، چاری لینک نابان و وه سه ر خزی نه هینا بایه، نهویش له پدنا خانمه که ی دا، له
دهرگای نالتوونی به ههشت ده چوه ژووو ده یوانی، سه دان سال خزمه تی بکا.

نهو خانمه ی که تازه هاتبوه ژووو، چه ترو روو پووشه که ی لابرده و هاویشته سه ر نیو تهخت.
سه رو که لله ی پالهوان پولیکسینگیس وه دهر کهوت. کاره کهری رهش گوتی:

- پالهوان، خانمی من له وه تاغی سه ری چاوه روانی تزیه، ده یهوی قسه ت له گهل بکا و له
پینکه نین خه نیت بکا. پاشان به حاله تینکی سه ر ته ماشای پالهوانی کرد. پالهوان پولیکسینگیس
نهو شهوه له سه ر حال نه بوو، روژه کانی پیشتر کاتینک چادره و روو پووشی فری ددها، دهستی
ده کرد به سه ما و پینکه نین. بینه گه لهوه هه مو جاری، ده سه مالینکی ناویشم، یا جووته پینلاونکی
سه ر پی یان، یافوتو شیرنی و باقلاوه ی له گهل خزی ده هینا، به لام نه م شهو ده ست به تال و مات و
گرژ بوو. له جیاتی نهوه ی وه ک جاران بزلی نامینه بال بگری و سی پلیکانان بکاته یه ک و
بچیتته سه ر، به کاوه خذ ده فیکره وه چوو وه سه ر ده کهوت. بزنی عهتر رنگای ژووو مه عشوقه ی
پی نیشان دا. نامینه دهنگی پی یانی ناسی. نهو ژنه جوان و نیوه رووته له پیش په نجه ره ی که به
سه ر باخدا، ده کراوه و لهویوه هه وایه کی فینکی هه لده مژی، له سه ر نیو تهختیک راکشابوو،
چاوه روان بوو.

نهو شهوه نهویش به که یف نه بوو، لهو کاته دا جازینک هه ناسه ی هه لده کینشا جازینک
پینده که نی، نهویش نهوه بوو که داخوا پالهوان میکینلس، نهو به رازه به سامه چی وه لام ده داته وه.
فیکرنیکی دیکهش وه پینکه نین ی ده خست، نهویش چاره ره شی نووری به گ بوو. ههر نهوی روژی
به یانی مسته فا بابا به دلینکی پر له داخو هه سه ر ته وه هاتبوه لای نهو، هه موو شتینکی بز باس

کردبوو. گوتبووی: «ئەو ئیتر نابېتهوه پیاو و دیاره ریش و سمینلی دەبی، تەنانهت مووی له ریشی دەمینن، بەلام ئیتر قەت پیاو نابی. قوروهسەرە سەقەت بوو. ئەو تا ئیستا نووری بوو، لەمەو بەدوا نووریدیه!»

نامینە خۆ پێزانەگیرا بوو دەستی کرد بوو بە پینکەنین و گوتبووی:

- مستەفا بابا، رەنگە وردە وردە موەکانیشی بوەرنی و دەنگی وەک دەنگی ژنان ناسک بی و پاش چەند سال مەمکیشی بین!

- رەنگە، بەلی وی دەچی، بەلام نابی بە ژن.

نامینە گوتبووی: «فەقیرە نووری بەگ! حەیف نیە ئەو پیاو رەشیدە، ئەو شیرە ی عوسمانی بیی بە ژن؟ بەم حالە ئەو نە پیاو دەبی و نە ژن. ناتوانی ژنان زک پرکا، مندالبشی نابی، واتە دەبیتە ئیسترا!» جارنک دیکەش لە قاقای پینکەنینی دا.

مستەفا بابا بە سەرسورمانەوه تەماشای کرد بوو، خورجینی هەلگرتبوو، رژیوو، لە کاتی تی پەر بوون بە نینو باخیدا، بۆ دووری لە چاووزار، سەد جار تفی لە سینگی خۆی کرد بوو.

ئیستا پالەوان پولیکسینگیس لە بەرامبەر نامینە ی راوەستا بوو. نامینە باسکی لینک کردنەوه و بن هەنگلی تەرۆ بۆنخۆشی وەدەر خست و گوتی:

- بەخیر هاتی پالەوانی من، ئەستیرە ی شەوی تاریکی من، بەخیر هاتی میردی من! ئەو شۆ بە بی حەجمینی چاوەروانت بووم. وەرە، خەبەرنکی خۆشم پێیە بۆ تۆ. خەبەریکی ئەوتۆ کە لەبەر پینکەنین دەتکوژی.

پولیکسینگیس لەو کاتەدا کە لەکن نامینە درێژ دەبوو، گوتی:

منیش خەبەریکم بۆ تۆ پێیە!

دەستی لە قەدی نامینە وەرەیناو بە هەناسە ی درێژ و قول بۆنی بە سینگی رووتی نامینە وە دەکرد. هەستی دەکرد کە ئەو لەشە گەرم و بۆنخۆشە ی لە نینو باسکەکانی دا، دەتوێتەوه و دەبیتە هەلم و دەچیتە نینو لەشی ئەو.

لە پەر تەواوی خەم و خەیاالی لە بیر بردەوه و دنیا بە جارنک لە بەر چاوانی وون دەبوو. بەلام پولیکسینگیس قورس و قەبە بوو. نامینە لە ژێر قورسایی لەشیدا دەهات بەخینکی. بە خۆشی و بەلام بە یەواشی سەری لە سەر روومەتی خۆی لاداو گوتی:

- تۆ لە پێشدا خەبەرەکم پێی بیژە. کاتینک هاتیە ژوور تینک چوو بووی. بۆ چما ئەو خواهیشتی ئینە ی رەت کردەوه؟

پولیکسینگیس لە نامینە ی جیا بۆوه و دنیا دووبارە بەو هەموو سەرنیشەوه هاتەوه بەرچاوی. گوتی:

- بەلی... ئەو خواهیشتی ئینە ی رەت کردەوه.

- لەعنەت لە زاتی. بۆچی؟ چی گوت؟

- هیچی نەگوت. کابرا خۆی گرژ کردبوو، پیاو لینی دەترسا. ئەوەندە پەشوکابوو، بەرگی دەفتەرەکە ی دەر بەدەر کرد. سوخمە ی منی گرتبوو، دەیویست لە دوکانیم وەدەرنی. بەلام منیش توورە بووم، هەرچی بەسەر زمانم داهاات پینم گوت و بی ئەوه کە بە هەندی بگرم ئوسکوتم کرد.

نامینه قاچه چکۆله و به خه نه کانی له دیواری دا و به دهنگی بهرز گوتی :
 - نا، پولیکسینگیس نه وه بهس نیه! قهت نه وه نه ده بهس نیه. تۆ ده بوایه بیکوژی.
 به ده نهی پالنه وان پولیکسینگیس له رزی و گوتی :
 - نه وی بکوژم؟
 - به لئی، به لئی. تۆ نه شی بیکوژی، ده نا پیاو نی. ته نیا ژن وه لأمی سووکایه تی و جنبو به
 قسه ده ده نه وه. وه لأمی پیاوان کوشتنه.
 - من پالنه وان میکینلسی بکوژم؟
 - نه و نه خویه نه جاز به وری درنده یه که لینی پترسی. به راستی ده بی شه رم بکه ی!
 نامینه یه خدی کراسی خه وی گرت و دایدپی. سینگی سپی و سۆل و نه رمی که وته بهر شۆقی
 چرا و ئاره قی نیو مه مکانی هاته خوار و به ناره نار گوتی :
 - ده مه وی نه و کابرایه وه ک نه و کراسه م دا به دم و دهستی کرد به گریان.
 پالنه وان پولیکسینگیس که هه به سا بوو، وستی له نامیزی بگری و بیلا و نینیه وه. به لام نامینه
 پالی پنه نا و له خزی وه دور خست. چوو له قوژنیک خزی مه لاس داو ئیتر نه ده گریا.
 پینکه نینیکی تال دایگرت و به قینه وه مستی له دیواری ده دا و گوتی :
 - پولیکسینگیس! له و رۆزه وه که دیتم پالنه وان میکینلس به دوو قامکان ئیستکانی ئاره قی
 شکاند ، نووریم له بهر چاو که وت. چونکه نووری نه یه توانی نه و کاره بکا. تۆش ئاگات له خۆت
 بی. نه و پیاوه ی من له نامیز ده گری، نه شی له دنیا دا تاک بی.
 - من نامه وی نه و بکوژم!
 - تۆ ناتوانی نه و بکوژی!
 پالنه وان پولیکسینگیس قاچی له عه رزی داو دوویاتی کرده وه :
 - نامه وی بیکوژم.
 بارنکی وه حشیانه ی به سه ر سه رو سه کوتی دا هات بوو. هه ر تک چاری وه ک خه نه جهری تیژ
 ده چاری نامینه ی بری بوو.
 کاتیک نامینه پالنه وانی به تووره یی دی، که یف خۆش بوو. بۆنی توندی پیاوه تی له له شی
 داگیرسای پالنه وان پولیکسینگیس ده هات. کونه لووتی نامینه ی وه له رزین که وتن و باسکی لیک
 کرده وه و گوتی :
 - پالنه وانی من، پیاوی نازای من، لاق له عه رزی به، تووره به، هاوار بکه، له و کاته دا تۆم
 خۆش ده وی!
 پالنه وان پولیکسینگیس به ته وای که وته نیو مه مه که کانی نامینه وه. کاتیک به چاری شله قاو
 مووی ته ری ئاره قاری و به پشوو سواری، راست بۆوه، ده تگوت له قوولایی تۆقیبا نووسینکی لیل و
 تاریک هاتۆته ده ری.
 نامینه که هندی ببۆوه و رانه توو کاوید کانی پالنه وانی داده مالی، وه ک کۆتر ده ی گماند و
 ده یگوت :
 - نه وینی من، میندی من، قاره مانی من...

پالەوان پشت له دیوار راکشا بوو، به چاوی خومارو که یفینکی له راده بدهدر له تەماشای جوانی ئەو ژنەدا نوقم ببوو. هەرای نیو شار، واتە سەگ وەرۆ گۆزانی دورۆی ئەویندارانی شەو گەری دەببست و له پشت برژانگە کانپەوه، تەماشای نامینە ی دەکرد که خەریکی ران دامالینی ئەو بوو. له بەر خۆیەوه دەیگوت:

- «بەلێ، له دنیا دا هیچ شتینکی له ژن باشتەر نیە! هیچ شتینکا». له کاتینکا مەعشوقە ی توند له نامبیزی گرتیبوو، له جامی پینکە یشتنی سەرخۆش ببوو، کە یف خۆش بوو که به پیاو دروست کراوه، به وش شاد بوو که نامینە ژنە و خودا بەو سنگ و زارو زک و بە ژن و بالایە دروستی کردوه. بزە یەکی هاتی و باسکە توند و خۆش تراشی مەعشوقە کە ی دامالی و گوتی:

- نامینە نارەحەت مەبە. شاهیدینکی دیکە پەیدا دەکەین و باشتیش دەبی. تەنیا تۆ پنیوستە ئەوانە ی له بارە ی تاینی خۆمانەوه فیرم کردووی، له بیریان نەکە ی. قەشە هەندی شتت لی دەپرسی، تۆ ئەشی وە لأمی بە دە یەوه.

خانمی تورک به پینکە نیستەوه گوتی:

- مەترسی پچکۆلنە کەم، من ئەو شتانەم هەموو له بەره. دە بیژی نا، بپرسە تا بزانی. پالەوانیش پینکە نی و گوتی:

- باشە، ئەوا من قەشە مانولی-م تۆش خانمی تورکی و هاتووی ببینە سەر دینی ئینمە. جیددی بەو فیکرت کۆ بکەوه. من پرسبارت لی دەکەم و تۆش وە لأم دە دە یەوه.

- زۆر باشە. من گونت دە دە می بە لأم رینگا بەهەر دەستت پندا بینم. قەیدی چیبە من تۆ بپلاوینمەوه؟

- نا، قە ی ناکا. تۆ بپلاوینمەوه. تەنیا ئەوه ی لیت دە پرسم، گوی بە دە یە:

- داخوا بروات به خودا هە یە؟

- بەلێ، بروام به خودا هە یەوه له بەرامبەر گەورە یی ئەودا، کرنوش دە بەم.

- داخوا خودا تاق و تەنیا یە؟

- ناخ... لەو بارە دا، زەینم تۆزی مەخشوشە. خودا، هەم یە کینکە و هەم سی یان. باوک و کور و روح القدس. باوک پیرە مینردینکی ریش سپی و زەلامە یە که لاقە کانی لە سەر پەلە هەورنک داناوه. کور روومە تە کانی وە ک سوورە گول وانە. جوانە و قۆزە. سمیلی وە ک سمیلی تۆ خورمایین و خەتینکی به نیو قۆزە کانی دا هاتوه. بە لأم کلاری له سەر نیە. تۆ پینکی بە دە ستەوه یە.

- ئەو تۆپ نیە، نامینە، کچم، ئەو دنیا یە.

- فەرقی نیە، هەر تکیان یە کن. لە سەریان کوتریک له فرین دایە و لەو کوترانە یە که له حەوا

سەر مەقولات دە دە ن.

- ناخ... نامین، چەند جار پینت بلینم ئەوه ی تۆ دە یلنی، کۆتر نیە، ئەو روح القدسە.

- بە لأم له ولاتی ئینمە بەوانە دیژن کۆتر.

- زۆر باشە، درێژە ی پی بەه!

- خودا به ناشکرا سین، بە لأم سی نین یە کە. ببوو، پۆلیکسینگیس، من ئەم نوختە یە باش

نازانم.

- راستیت دهوی، نامینه، منیش سهرم لی دهرناچی، بهلام نهوه گرنګ نیه، نهسل باوهره. توش باوهرت ههیه.

- بهلی... باوهرم ههیه... چند جاری دوو پاته کهمهوه که ههمه.

- باشه درژهی پی بده... مهسیح چی به؟

- مهسیح کوری خودایه. من گوتم نهو جوان و قوزه. له عاسمانهوه هاتوته سهر زهوی و بز رزگاری ناده میزادان خوی فیدا کرد. بهلام ناده میزاد چی یان به سهر هینا. له چوار میخه یان دا. بز رژی سی یه م زیندوو بزوه و دووباره چوه ناسمانان. نهوهی ده یلیم راسته؟

- زور باشه. به راستی نامینهی خوشه ویستیم، تۆ ئیستا نهونده تهواو بووی، ده توانی بیی به خهلیغه. هیندی قاچه کانم بخورینه... باشه... که واپوو نهو دووباره زیندوو بزوه، بهلی؟

- نهوه م جارنک گوت، هوشت له کوی به؟ بهلی... نهو زیندوو بزوه.

- ههر ناوا به بی تناف و نیردیوان، راست وه ک ناکرو باتینک چوه ناسمان.

- بهلام پولیکسینگیس لیرهش مهسه له یه که ههیه که باشی تی ناگم....

- مهسه لهی چی؟ بیژه تا له بزوت روون کهمهوه.

- مهسیح خودا بوو، وانیه؟ کهوا بوو چۆن ده کری له چوار میخهی بدن و بری؟

- هینستا تۆ دیزی مردنی نهو سی رژی خایانده، بهلام من لام وایه نهو ماوه یه فره زوره. کهوا بوو لهو سی رژه دا خودایه که نه بوو؟

- بزچی، باوک و روح القدس هه بوون.

- بهلام تۆ گوتم نهوانه ههر سینک یه کن. یانی ههر سینک پینکه وه له چوار میخه دراون و پینکه وهش مردوون. دنیا سی رژی بی خودا ماوه ته وه. تۆ لهو باره یه وه چۆن بیر ده که یه وه.

- پالنهوان سهری خوراند و گوتی:

- له عندهت له شهیتان، نامینه، بروا بکه، منیش سهری لی دهرناکه م، بهلام راوهسته، به یانی له قهشهی ده پرسم و وه لامت لی ده گبیرمه وه.

- نامینه قاقا پینکه نی و گوتی:

- باشه، باوکی پیروز، پولیکسینگیس، داخوا پرسباری دیکهشت ههیه؟

- بهلام پالنهوان چاری سیس و خومار بوون. لهو حاله دا گوتی:

- من تم شهو فره کارم کرده و گبیرم. چۆنه داستانی قهشه وه لا بنین و له سهر دۆشه ک لی زی درژ بین؟ چراکه بکوژنمه وه؟

- راستی له منت نه پرسسی، چ خه بهرنکی خوشم بز تزیی به؟ له بیرت چوو لیم پرسسی؟

- ناخ نهی ژنی له عندهتی، کاتینک سنگی روت و سپی تۆ ده بینم که ده لینی به یان بهر ده بی، تیر چۆن ده تهوی شتم له بیر بیننی؟

- نامینه له کاتینکا له پینکه نین شین ده بزوه، سهری برده بن گونچکه ی پالنهوان و سرته یه کی کرد. پالنهوان چاره کانی لینک کرده وه و هاواری کرد:

- له عندهت له شهیتان، ناخ کابرا فه قیره!

- به قولی ههستی به چاره رهشی نووری به گ کرد. گونی له دهنگی پینکه نینی نامینه بوو، دلی

ده کوشرا. نامینه ههستا، چراکه ی کوژانده وه. به لآم پالەوان هینشتا دانبشت بوو، پالی وه دیواری دا بوو، له تاریکی رامابوو، بیری له پروپوچی دنیا ده کرده وه.

* * *

پاش تهواو بوونی نوژی بیرهلگیرسیینه ری مس، ناغا ئیدومنه رنگای ماله ویزان بوه که ی خزی گرتە پینش. له کاتینکا فیکری دوور له کاندی له ژنر عاسمانه کانی دیکه و له زه مانه کانی دیکه، له نیوان ئوروپا و ئاسیا، واته له قوسته نته نیه ده سووراهه. مانگی مای بوو. له خهوی خۆشی به یان دابوو. شاری قوسته نته نیه ده گیرا. تاریک و روونی به یانی، ئیمپراتور کونستانتین به سواری نه سپ له پینش ده روازه ی «رۆمی» شه ری ده کرد. کافر ده وره یان دابوو. ئیمپراتور هاواری ده کرد: «داخوا موسلمانینکی مه سیحی نی به که سهرم له سهر زهوی هه لگرته وه؟ چاوه کانی ناغا ئیدومنه له بهر نه سرین ره شکه و پینشکه یان ده کرد. ون بوو، به کوزره کوزره به کۆلانان دا ده سووراهه، تا خزی له له نگه رگا دیته وه. کاتینک چاوی به ده ریا که وت، پاشه و پاش گه رایه وه. ناغا ئیدومنه نه وی رۆژی جلی ره شی له بهر کردبوو. قه یتانینکی ره شی له کلاره که ی دروو بوو، تیتولینکی ره شی پانتریشی به نیشانه ی تازه داری له باسکی به ستبوو. کاتی گه یشته وه بهر ده رگای خزیان، نیزیک نیوه رز بوو. چوه ژوو رو دانبشت. «دوکسانیا» ی بانگ کردو گوتی نه ئیواره و نه نیوه رز هیچ ناخوا. پینی گوت:

- من نه ورز به رۆزوو ده بم. کاغه ز و قه له می هه لگرت، هه ناسینکی هه لکینشا و به پیتی درشت و مه ره که بی سوور ده ستی کرد به نووسین. پاشا گه لی قوسته نته نیه ش به جه وه ره ی سوور ده یان نووسی. له و رۆژه دا «کنستانتین پالئولوک» یش به جه وه ره ی سوور بز فیکتوریای مه له که ی ئینگلستان ناوای نووسی: «دۆت مامی خۆشه و یستم فیکتوریا، نه مرز راست ۴۳۶ سال له شه هید بوونم راده بری. ئینستا که له ژنر خاک دا نووستوم، چاوه روانم که پاتشاکانی جیهانی مه سیحی تۆله ی من بستیننه وه. فیکتوریای خۆشه و یستم، ناخر من تاکه ی نه شی راوه ستم؟ تاکه ی؟»

ناغا ئیدومنه زۆر زۆو ده ستی کرد به گریان. دوو دلزپ فرمیسک به سهر نامه که دا رۆان و جه وه ره ی سووریان بلآو کرده وه. ناچار په رنکی دیکه ی ده ست دایه، به ده ستینک خه ریکی نووسین بوو، به ده سته که ی تر، ده سه ره یه کی بچوکی به چاوانه وه گرت، تا فرمیسکه کانی بسرینه وه و نه هینلی کاغه زه که ته ری بی. په یتا په یتا ده ینوسی و چاوه کانی پاک ده کرده وه و له برسان ده مرد، به لآم نازایانه بهر به ره کانی ده کرد. نه و تازه دار بوو، سویندی خواردبوو که ته واوی رۆژ هیچ نه خواو نه خواته وه و سیغار نه کینشی.

لای ئیواری «چس گورگی» دۆستی هاته لای. مامۆستاش رۆژیک خه راپی بردبوه سهر. دلی پر بوو ده هات به ته قی. کاتینک له پالەوان میکینلس جیا ببزوه. چوو بزووه مالی و ژنه که ی و ژن براکه ی دیوو که قیت و قۆز و به که یف له هه ساری دانیشتون و خه ریکی خوارده وه ی شیرو قاوه و تاقیان له بیسکووته کانی جیژن بریوه. چس گورک سلآوی کرد بوو. به لآم نه وان له جیاتی وه لآم دانده وه، لی می مۆز ببوونه وه. ده بوایه ژنه که ی هه ستی و پیاله قاوه یه کی بز بینی، تا

بحه سینه‌وه، به لأم له جی‌ی خزی نه بزوتبوو. براهی چاوی له خوشکی کردبوو. چاونکی لی داگرتبوو، هر تک پینکه‌نی بوون.

چس گورک چووبوه ژورنک و ده‌رگای له سرخز داخستبوو، نه‌خیر... نه‌وه ژبان نه‌بوو. نه‌یده‌توانی درنژهی هه‌بی. نه‌وه رزوه باش نه‌وه وتاره قاره‌مانیه‌ی له کلیسا دابووی، خزی له هه‌موو کاتینک به هیزتر هه‌ست پی‌ ده‌کرد. نیمپراتور کونستانتین پیاوانه شدری کردبوو، نه‌ویش ده‌بوايه ده‌رسی له‌وه‌ریگری. بزچما نه‌ویش پیاونه بوو؟ ده‌بوايه خزی بسه‌پینی. نه‌وه هه‌تبه‌وه خوزیه له ماله‌که‌ی وه‌ده‌رینی، خزی بیته‌ناغای ماله‌که‌ی خزی. له‌بهر خزی‌ده‌وه ده‌یگوت:

«نه‌وه ماله قوسته‌نته‌نیه‌ی منه. نه‌وه کوره کافرینکی په‌لامارده‌ره و من نیمپراتور کونستانتینم. نه‌وه شاری منی گه‌مارز داوه، ده‌یه‌وی به زور لیم بستینی. به‌لام من به‌رگری ده‌که‌م... نه‌خیر، نه‌خیر ناهینم بکوژی، به‌لکوو من نه‌وی ده‌گوژم!»

به‌لام له‌گه‌لکوو [رسته‌ی] «من نه‌وی ده‌کوژم» له زاری ده‌ریه‌ری، ترس هه‌لی گرت و له ترسی نه‌وه نه‌کا گوی‌یان له قسه‌کانی بوو بی، ته‌ماشای ده‌ورو به‌ری خزی کرد. له په‌نجه‌ره‌وه سهری خوار کرده‌وه و ته‌ماشای هه‌ساری کرد. وانگلیوی دیت که سهری بردوته بن گونچه‌کی براهی و قسه‌ی پی‌ ده‌لی و هه‌رتک قاقا پی‌ ده‌که‌نن. دیار بوو هه‌تبه‌وه خوی دی. باویشکی دیتی و به‌ چاوی خه‌والوو، پی‌په‌تی و به‌ جلی نارینکی کراسی خه‌وه گوی ده‌داته قسه‌کانی خوشکی.

چس گورک به‌ری چاوه‌کانی تاریک بوو. له پینش په‌نجه‌ره لاچوو تا نه‌یان بینی. له‌سهر چاوان به‌ سهر قه‌ره‌وینله‌دا که‌وت. له کاتینکا که‌ لینه‌کانی ده‌گه‌ست: «من چ پیاونکم، نینستا ده‌چم ته‌مبی‌یان ده‌که‌م!» نه‌وه‌ی گوت و له ترسی نه‌وه نه‌کا بریاره‌که‌ی بگژی خیرا رابوو له قالد‌رمه‌کان چوه خوارو چوه هه‌ساری. له کاتینکا له‌توره‌یی‌یان چه‌نه‌گه‌ی ده‌له‌رزی، گوران‌دی:

- ک‌ر بن، نه‌وه به‌ چی پینده‌که‌نن؟

ژنه‌که‌ی ناوری داوه، ته‌ماشایه‌کی کردو ده‌ستی به‌ زاریه‌وه گرت، تا پینشی پینکه‌نینه‌که‌ی بگری. براهی ناوری داوه و خینسه‌به‌کی کرد و باویشکی هاتی و به‌ هه‌وايه‌کی بی‌ حال گوتی:

- یانی چی ناغا ماموستا، بزچما پینکه‌نین قه‌ده‌خه‌یه؟
ماموستا له‌وه‌لام‌دا گوتی:

- تز پاله‌وان په‌موز، لیره‌ ماف و ده‌سه‌لاتت نیه، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی نه‌وه ماله‌ منم. قاچی به‌ عه‌رزدا‌دا و هیزنکی هاته‌ به‌رو گوتی:

- کلیلی ماله‌که‌شم ده‌وینته‌وه و کللیل نه‌شی له‌ لای خاوه‌ن مال‌ بی.
«دیامان‌دیس» گوتی:

- نه‌وه قسه‌ قوزانه‌ چن ده‌یانکه‌ی؟ بی‌ نه‌وه که‌ گوی‌ بداته‌ چس گورک، له‌ سهر ته‌خت لینی راکشا. زه‌لامی له‌شی هه‌ساری داگرتبوو. پاشان ناوری له‌ خوشکی داوه و به‌ قامک ماموستای نیشان‌دا که‌ به‌ ره‌نگی بزکاو له‌ پشت سهری راه‌ه‌ستابوو. گوتی:

- تز نه‌وه‌ خوايه، ته‌ماشای سهره‌ سه‌کوتی که‌ راست ده‌لینی مینش گوی کرده‌وه و دنبا‌ی پی‌ پیس کرده‌وه.

وانگلیو نیتتر خزی پی رانه گیرا و هدرچه نده دهستی به زاری گرتیوو، له قاقای پینکه نینی دا.
چس گورک که ناگای له خز نه مابوو، خزی به سر ژنه که ی دا که بیده نگی بکاو
نه راندی:

- سه لیتھی بی شهرم توش؟

براکه ی وای زانی که له خوشکی ده دا، له سر کورسی راست بزوه و قیژاندی و گوتی:
- ناغا موعه لیم ده ست راگره ده نا خوت ده زانی! به چاری سوورو هه لساو مستی له چس
گورک راست کرده وه. ماموستا داهاته وه و له بهر پشوو سواری و بزونی شهراب و توتنی ژن برای
ده هات بخنکی. دیامان دیس هه ر وا که مستی راده وه شانند و به قیژه قیژ گوتی:

- برز وون به، ده نا نیستار و دو خاشت ده که م چاو به و دم و لووته وه ناغا موعه لیم کللیشی
ده وی... برز قه له ره شه، برز خوت له داری بده، ده نا به شق وه دهرت ده نیم. یه خه که وای چس
گورکی گرت و رایوه شانند و چند جار به دیواری دادا. له و کاته دا وانگلیو به شانیه نیسکی
فیلی بوو کینی، قزه کانی دادینا که له خز پیندانه می رده که ی نالوز ببوون. له بنه وه ته ماشای
مهیدانی ده کرد و گونی ده دایه و پی ده که نی. به چاری نافه رین و ده ستخوشانه ته ماشای قه دو بالا
و سنگی پان و باسکی به هیزی براکه ی ده کرد و به چاری سووکو گالته وه، خینسه ی له میزده
تویوه که ی ده کرد.

چس گورک یه خه ی له چنگ ژن براکه ی نه جات داو رای کرد بزوی ده رکی، به لام پینش نه وه ی
وه دهر که وی، ناوری داوه و به ژنه که ی گوت: «نه وه نه بوو به ژیان، نه شی کوتایی پی بینین.»
دیامان دیس که وه ک گا ده هاژا، گوتی:

- به لی، نه شی کوتایی پی بده ی. له بهر نه وه که نیواره و به بیان و نیوه رو سه رو سه کوتی
نگریست ده بینم. دلنم تینک ده چی. نه و ماله نه وه نده گه وره نیه که جینگای هه رتکمان ببینته وه...
پاشان رووی کرده خوشکی و گوتی:

- وانگلیو له هه رتکمان یه کمان هه لبرزه. چس گورک پشوری نه ده هات و چاوه روانی بریاری
ژنه که ی بوو. وانگلیو تیتوله ناوری شمینی سه وزی ده زاری گرتیوو، به تالوکه نه بوو که وه لام
بداته وه. پاشان قزه کانی کز کرده وه و به تیتوله سه وزه که پینچانی، سه ری راوه شانند و خهرمانی
پرچه کانی پشتیان داپوشی و گوتی:

- من به هیچ قیمه تینک له برام جیا ناچه وه!

چس گورک که بز چوونه دهر قاقی هه لده به ری گوتی:

- نه دی من چی؟

وانگلیو شاننی راوه شانند. دیامان دیس بز یه کی هاتی و له سر ته خته که راکشاه و گوتی:

- به دبه خت! تی ناگهی، نه وه تا دهرت ده کا. برز سه روسپالت کز بکه وه، ناغا موعه لیم.

چس گورک که ی ده رگای کرد بزوه؟ چون گه یشتیوه سه ر شه قام؟ بزچی خانوه کانی کاندی له
ده وری نه و سه مایان ده کرد؟ داخوا بووم له رزه هاتبوو یان نه و سه رگیزه ی گرتیوو؟ نه وانه ی
هیچیان نه ده زانی. ته نیا نه وه نده ی ده زانی که له کزلانان رای کرد بوو. دوو که س له قوتابیه کانی
مه دره سه، تراساکی و کوری کراسوگتورکیس وه دوای که وتیووون.

تراساکی گوتیبوی :

- کابرا دهچی له سهر نهو بورجهوه خۇ فری داته خواری. با بچین سهیری بکهین. رۇژی پینشو تراساکی بیستبووی که دایکی به پالنهوان میکینلس دهلی: « وه زعی مالی براهت باشه نیه. دهنگی کیشه و هدرایان دهگاته نیره. وه ک لینی بدهن وایه. »

پالنهوان میکینلس له وهلامدا گوتیبوی: «باشتره بچی لهسهر بورجی خۇ فری داته خواری». تراساکی که دیتیبوی چس گورک بۇلای لهنگه رگا راده کا. دهستی هاقاله کهی گرتیبو. به دوای ناغا موعه لیم دا رای کینشا بوو. جارنکی تر گوتی:

- بینگومان دهیدوی لهسهر بورجی خۇ فری بداته خواری، با بچین سهیری بکهین. بهلام دیمه نی ذه ریا چس گورکی هیناوه سهرخز. له بن بورج و دیواره کان دهستی کرد به هاتووچو. پاشان لهسهر بهردینک دانیشت و ماوهیده کی زور سهیری ده ریا ی ده کرد. نهو دوو کوره خویان رانه گرت و گوتیان:

« نهمرز خوی ناکوژی. به خوزایی کاتمان بهزایه چوو» بینجگه لهوه، نیوه رز هدرتکیان برسی بوون. ناچار بۇ مالی گهرانه وه.

کاتینک چس گورک لهسهر نهو بهرده ههستا، رۇژ دههات، ناوا ده بوو. قینی نیشتبزوه، چاوی وشک بیوونه وه و دلی ههسا بزه. لهو ماوهیده دا که نارام و هیدی بهرو روی ده ریا دانیشتبوو، بیری له هیچ شتی نه کرد بزه. بهلام خونین له سنگی و له ههناوی دا، ورده ورده ده کولی. دههات بریاریدا. دیاره خوننی، نهک فیکری- چ بریارنک؟ چس گورک خۇشی هینشا نهیده زانی، بهلام دنیا بوو که بریارنکی داوه. هه ر بزیده ش کاتی لهسهر بهرده که هاته خواری، ههستی به نارامیدک ده کرد و به ناره ناره ده یگوت: «هه موو شت باش ده بی، خاوه ن مال هه ر خۇمم!» چوه نیو کولانه تنگه کانی لهنگه رگا، له گهره کی جوله کان و مالتیان تی پهری. گه یشته وه گهره کی خویان و له پینش مالی ئیدومنه راوه ستا. سهری هه لئینا، په نجه رهی دؤسته کهی روناک بوو. له بهر خۇیه وه گوتی: «له وانه به هینشا هه ر خه ریکی نامه نووسین بی بز پاشایان. حدیفه چون کات به خوزایی زایه ده کا! چونه بجمه سهرو هه ندی گالته و گپ بکهین. تا هه م بیرو رای خۇم هه ندی بگوری و هه مبش نهو تۇزی دلی بکرینته وه.»

له ده رگای دا. «دوکسانیا» ده رگای کرده وه و به دیتنی نهو خۇش حال بوو، گوتی:

- ناغای من له بهدیانیه وه تا ئینستا پاروه نانینکی نه خواری ده وه. تۇ نه و خودایه وه ره پاروه نانینکی ده ر خواری ده. ویستی خوا بوو که تۇ هاتی!

ناغا ئیدومنه ش به هاتی چس گورک شاد بوو. له نووسینی نامه که بیزوه، ناوونیشانی سهر پاکه تی نووسیبوو، لاک و موری لی دا بوو. بهدیانی پوست بز له ندهن ده چوو. له کاتینکا نامه ی لاک و مزر کراوی به هاوری کهی نیشان ده دا، به فیزه وه گوتی:

- خه لکی وا هه ن که به تفهنگ شه رده کهن. بهلام نیمه دوو کهس و حاجی ساواس به بیرو ناقل شهر ده کهن. ناخره کهش هه ر نیمه ین کریت نازاد ده کهن.

موعه لیم سهری راوه شانند. نهو نهیده توانی باوه ر بکا که کریت به نامه نووسین و کؤکردنه وه ی مهرمه ری عه نتیکه نازاد ده بی. به گری و به هیلاکی و برسیه تی که وته سهر کورسبه کونینکی

دهسته دارو هه ناسینکی هه لکینشا و گوتی :

- نه دی خۆمان ئیدۆمنه؟ کی ئینمه رزگار ده کا؟

- کی؟ کریتی خۆشه و یست . کاتی ئینمه کریتمان رزگار کرد، نه ویش ئینمه رزگار ده کا. رینگای به خته وه ری تاک و رزگاری هه ره نه وه یه و هه چی تر. تو پینت وایه کاتی ئینمه بو رزگاری کریت خهبات ده که یین، چ ده که یین؟ بو رزگاری روچی خۆمان خهبات ده که یین.

به لأم مامۆستا هه روا سه ری راده وه شانده . چاونلکه که ی که له بهر هه وای شه داری ده ری ته می که و ته به سه ر، خه ریک بوو پاک ی ده کرده وه. ئیدۆمنه به ته وره یی رابوو، گوتی :

- باوه ر ناکه ی؟ پینت وایه رینگای دیکه هه یه؟ تو تازه ژنت هیناوه و هۆشت له سه ر خۆ نه یه. به لأم کاتی کول و گفی ژن هینانت دامرکا، له گه ل من هاو بی ره ده یی. نه وه ی بزانه که به خته وه ری تاکی بو من و تو نه یه، ئینمه کاتی ده ته وانین به خته وه ره بین که بو به خته وه ری گشتی خهبات به که یین. ئیدۆمنه بینه نگ بوو. کیسه ته و تنی خۆی ده ست دایه که سیفاریک هه لبه ستی. به لأم وه بی ری ها ته وه که تازه داره و نه و رۆژه به رۆژوو بوو. کیسه ته و تنه که ی له ولای داناو له دل دا شاد بوو که بو کۆمه ل فیدا کاری کرده وه. سه ری که پینش وه خت رووت به یزوه، به رز کرده وه و به فیزیکی تایبه تی گوتی :

- به لی خۆشه و یستم، نه وه یه نه م رازه ی که له م «کاندی» یه، که س ناگاداری نه یه. ته نیا ره نگه حاجی ساواس بی زانی و توش پاشان لینی ناگادار ده یی. چاریکی تر بینه نگ بوو. به لأم دل ی هه روا لیبواو لیبو له فیز بوو. نه و رۆژه ده رفه تی هینا بوو که نه و رازه له گه ل دۆستی خۆی باس بکا. چهنده سال بوو، نه و رازه ی له دل ی دامابزوه و نازاری ده دا. ده نگی به رز کرده وه :

- تو پینت وایه من بوچی نامه بو پاشای ده نووسم؟ پینت وایه بوچی به ته نیا له م خانه و نرانه دا، وه ک که سینی ده قه بریان ناب ی ده ژیم؟ هاوار ده که م؟

به لی... به لی، منیان زینده به گۆر کرده وه. واته نه ک من، به لکوو، کریت!

نه و کریته که هاوار ده کا. به لأم کریت زاری نه یه، من زاری نه وم. تو له بهر نه وه که بیرو باوه رت نه یه، پینت وایه من به خۆرای هاوار ده که م و که سیبیش ده نگی من ناب یسی. من له وه لأمی تۆدا دیژم که ده نگ قه ت ون ناب ی و ناخره که ی خه لک ده ی بیسن. بهر له وه گوینچه که بوو بی، ده نگ هه بوو. نه وه نده هاوار کراوه، تا گوینچه که په یدا بوو. به لی. خۆشه و یستم، ته وای پاشایان و گه وره گه وراتنی جیهان که من نامه یان بو ده نووسم، رۆژنیک ده نگی من ده بیسن. نه گه ر خۆشبان نه بیسن، کورو نه وه کان بیان ده ی بیسن. نه گه ر نه وانیش نه ی بیسن، خوا ده نگی من ده بیسی. هه ره به و ده لیله یه که خوا هه یه. تو باوه رت چی یه؟ هه یه تا ده نگ ببیسی؟ پی مه که نه ناغا موعه لیم، پی مه که نه... به لی... به لی... من ده زانم که هه موو من به دین ده زانن، پاشمله له گه ل یه ک سرتو خورت تانه و ده لین: «خوینده واری فایده ی چیه!» قه ی ناکا... هه رچی ده یانه وی با بیژن. نه وان هه یچ شتینک له خواو له کریت و له نه رکی مرۆف تی ناگه ن. ناخری رۆژنیک خوا له و ناسمانه ده نگی من ده بیسی و له سه رووی ناسمانان سه ره به رده دا ته وه کریت ده بیسی و ته ریق ده بیته وه له وه ی که چهنده ساله له کۆیله تی دا رایگرتوه. نه و ده م له من که ئیدۆمنه - م داوای لی بو رده ن ده کا. زه نگوله کانی کلپسای سن میناس وه ک رۆژی جه ژنی پاک ده نگ ده ده نه وه و مه سیحیه کان ده رۆژنه

سەر شه قامان و هاواری شادی و خۆشی بهرز ده بێتهوه.

كۆلاتهكان پر دهبن له لقی گولی نهسته رهن و ژن و پیاو بزلاي لهنگه رگا، به پهله ده كهونه ری، تا چاوایان به شازادهی گهنجی یونان بکهوی که له پاپوز داده بهزی. هه موو یه کتر له نامیز ده گرن و هاوار ده کهن که: «کریت زیندوو بۆتهوه و له راستی دا رۆژی زیندو بوونهوهی کریت داها تهوه!».

ئیدومنه چاره به فرمیسکه کانی پاک کردهوه، بهلام تۆزی سوو کتر ببوو. ماموستا بیری له شتیکی تر ده کردهوه و ههلاوی ناگری دۆسته کهی، گهرمی نه ده کردهوه. بهلام وه دهنگ هات و گوتی:

- بهلام ئیدومنه هه ژاره کهی من. تا نه ورۆژه له سه ر گلکۆی ئیمه پنک شین ده بی ئیمه زیندوو بوونهوهی کریت نابین و به کویله تی ده مرین. ئیدومنه، بزه یه کی هاتی و به دل سۆزی سه بیرکی دۆسته کهی کرد و گوتی:

- کهه و ابو تو هیشتا هیچ تی نه گه یشتوی. من بۆ نه وهی هه ست به نازادی بکه م، پنیوست ناکا نازادی ببینم یا دهستی لی بدهم. من له نینو جه رگه ی کویله تیش دا نازادم. من چه ند سه ده پیش نه وه که نازاد بم، تامی نازادی ده چیژم و به نازادی ده مریم. چونکه له هه موو ته مه نم دا بۆ نازادی تی کوشاوم.

ماموستا که له فیکری ژنه کهی و ژن برا بینکاره کهو کلیله که دا بوو که نه بیان ده دا به گوتی:

- من هه چی لی تی ناگه م.

براده ره کهی گوتی:

- بینگومان رۆژنیک تی ده کهی تو ئیستا له کاروباری ژبانی بی نرخی خۆت دا گرفتاری، هه ر نه وانه ن که روحی مرۆف تینک ده شکینن. روحی ئاده میزاد وه ک شیر وایه. کاروباری بی نرخی ژبان، کینچن و له له شی شیر هالاون. بهلام ناخره کهی شیر رۆژنیک خۆی له چنگ نه و کینچانه رزگار ده کا.

ئیدومنه نه وهی گوت و له خۆشی نه و به را ورده ی کرد بووی، قاقا پینکه نی، دوکسانیا له ده رگا خۆی نیشان دا ئیدومنه که پشتی له ده رگا بوو، نه ی ده یت. پیریژن به ئیشاره ماموستای تی گه یاند که به چی نان بخوا. ماموستا له خۆای ده ویت، له به یانیه وه هه چی نه خوارد بوو. له و کاته دا که راده بوو گوتی:

- ورچی برسی سه مایه ناکا. تو قسه ی قه له و قه له و ده کهی و منیش له خه می ورگم دام. له به یانیه وه هه چی نه خوارد وه و شه وی را بردووش له به ر نووسین هه ر به خه به ر بووم. ئیدومنه گوتی:

- منیش هه چی نه خوارد وه. بۆچما چ ده بی؟ خواردنیش یه ک له و کینچانه یه که گوتم.

ئاغا موعه لیم به پینکه نینه وه گوتی:

- ره نگه وای به لام نه گه ر نه و کینچانه نه بن، جه نابی شیر سه قه ت ده بی.

ئیدومنه دهستی لیک دان و پیریژن وه ژووو که وت:

- دا به خانم، ئاغا موعه لیم ده لی برسیده تی. هه رچی هه مانه له که شه فینک دا به یه نه!

دوکسانیا گوتی: به چاوان. به په له وه دوای را به راندنی کاره کهی که وت. ئاغا موعه لیم گوتی:

- ده بی پیکه وه نان بخزین. چونکه نه گهر تو له گه ل من نان نه خزی، منیش ناخوم. راسته که تو له به راهبهر رزؤو گرتن دا، خوت راده گری. به لام ده بی نیشانی بدهی که له به راهبهر خواردنیش دا، خوزاگری. چونکه من لام وایه که برسیده تی و بی به شی و چله گرتنیش وه ک کینچ وان.

هرتک دؤست پیده کهنین. هرتک به ناخافتنی گالته و گه پ و پیکه نین و باسکردنی بیروای گه وه، داخی دلبان دهرشت. که شهنی پر له خواردن گه یشتی. رومته تی چرچ و لوچی دووکسانیا له خوزشیان بریقه دی ده هات.

نیدؤمنه بی ری کرده وه که نه گهر له خواردن دا که مینک یاریده دی دؤسته که ی بدا، بریاری خزی نه شکاندوه. هرتک به نیشاره ملیان دهبهر خواردن نا. هیندی شهربی کؤن له بنی کؤپه که دا مابوو، نه ویشیان پیندا کردو ده بیان گوت:

- به سه لامه تی نازادی خؤمان!

نیشتا ته و او شهو داهاتبوو. ناغا موعه لیم له فیکری نه ودا که ده بی زوو به چینه وه مالی، ده له رزی. دؤسته که ی لینی پرسی:

- له ژبانی تازوت رازی؟ ژبان له گه ل ژن هاسانه؟

مامؤستا له په نجه ره وه نیزی که وت و گوتی:

- نیتر درنگ بوه. ده بی برؤم!

چل رزؤ له ژن هینانی چس گورک و له مردنی مانوساکاس تی پهری بوو. له و گونده سهر سه وزو خؤشه، تشودؤرسی کوره گه ووهی مانوساکاس نه دی ده توانی مهرگی بابی له بیر به رننه وه. پالنه وان میکینسی مامی سووکایه تی پی کردبوو. نه و هینشتا تشودؤرسی به میزمندا ل ده زانی که نه دیده توانی خه نجه ره هه لکینشی و تورکینک بکوژی. لینی پرسی بوو: «چهند سالی؟»

«چه فده سال» - که و ابو خهریکی کاره کانی خوت به ا، واته لای پالنه وان میکینس چه فده سال فره که م بوو. به لام تشودؤرس پیاونکی ته و او بوو. ده یتوانی له گه ل گاجوت به چینه بهر نیری و زه وی بکینلی. ده یتوانی ژنیک وه سهر پشت گینری زگی پرکا. ده یتوانی له گه ل حوسنی برازی نووری به گ، که لاونکی به هیز و که له گای گوندی «پتروکفالز» بوو، زوره وانی بگری و له عهرزی بداو کیردی ده گه ووی رابکا.

«چهند سالی؟» «چه فده سال» - که و ابو خهریکی کاره کانی خوت به ا، نه و رزؤ تشودؤرس به کریستینای دایکی که به ره شپزاشی ده چوه سهر گلگزی میرده که ی گوت:

- دایه، مام سووکایه تی پی کردم.

دایکی له وه لام دا گوتی:

- راسته تشودؤرس، تو هینشتا زور گه نجی، نه و کاره ی به مامت بسپیره، نه و توله ی نینه ده کاته وه.

- گهنگی دایه؟ گهنگی؟ سبه ی چله ی باوکمه و نینه بی نه وهی له بی ری نه و دابین، ده خزین و ده خؤیننه وه. بؤچما نه و قهت نایه ته خه وت؟ له لای تو گازنده ناکا؟ هه موو شه وی دینته خه وی من و سهر کؤنهم ده کا.

لاو توند پینچی له سهر هالاند و له دوروهو ته ماشای گوندی «پتروکفالو» ی کرد که له سهر سهوز و ناوه دان له بناری چیا ده دهره وشا و هه تاو لینی دابوو، له م گونده ناغای تورک و ره عیه تی مه سیحی ده ژیان. پینستی تشودورس له بهر هه تاوی وه ک مسی تواوه وه ی لی هاتبوو. له شینکی زل و خارای هه بوو، به لأم پیس بوو. چهند دهنکه مروی ره شی له روومه تی ده بینرا. ههر له ئینستاه و سنگی تووکن بوو. له گه ل مه رویه رانی بابی، له چیا ده ژیا و که متر ده هاته وه گوندی. سالی رابردوو له تنیایی جاز ببوو، رژه کانی به کشه مز ده هاته وه گوندی تا بز ته ماشا کردنی ژنان به چینه کلیسا. ... ناوی تی ده گه را. به لأم له رژی کوشتنی باوکی، ئیتر نه چوو بزوه ناغلی مهر و له گوندی مابزوه. له جیاتی خزی کونستاندیدی برا چوکه ی بز ناگاداری مهر ناردبوو چیا. ئینستا چه کمه ی باوکی و سوخمه ی گول چنی نهوی ده بهر ده کرد و مینزه ره ی نهوی له سهر ده به ست. دارده ستی نهویشی ده ست دابوویه و بی نهوه به کس بلنی، به سیمایه کی گرژ و له بیرا چوو، له نیوان داره وه گه وره که ی گوندی سن ژان و ناوی پترو کفالو، هاتوو چزی ده کرد.

نهو رژه دارده ستی هه لگرت و گوتی: «دایه من ده رزم».

- بز کوئی ده چی، کورم؟

- ده چه پتروکفالو. خزت نه تگوت بز هه لوای سبهینی، پنیوستیت به چهند هه ناران هه یه؟ زور باشه، من ده چه هه نارت بز دینم. بابه گه وره هه ناری هه یه.

ده سکی ره شی خه نجه ری باوکی که هینستا ههر خونناوی بوو، له لای پشتیندی هاتبوو ده ر. نهو رژه که تهرمی باوکی له بن دار به رزه که، که وتبوو، نهو خه نجه ره خونناوی که ی له ده ستی وشک بووی باوکی هینابوه ده ری. دایکی وستیووی به شواته وه. به لأم تشودورس گوتبووی: «دایه خون به ناوی ناشورینه وه، خون نه شی به خون بشورینه وه». خه نجه ره که ی هه روا به خونناوی له بهر پشتی چه قاند بوو. لهو رژه وه دای نه ده نا. شهوانه ده بن سه ری ده نا. دایکی پنی ده گوت: «کورم، نهو خه نجه ره له خزت وه دوور خه. چونکه تا شهوان له بن سه رتی بنی، باوکت دینه خهوت و له خه ودا نازارت ده دا.» کور له وه لأم دا ده یگوت: «دایه ههر نه وه م ده وی. ده مه وی باوکم بینه خهوم و نازارم بدا.» پاشان نشانه ی خاچی ده کیشاو خه نجه ره که ی له بن سه ری ده نا.

تشودورس که وته ری و له رنگا به دار ده سه ته که ی به ردی بز نه م لاولا ده په راند دایکی که دیتی کوره که ی وه ک شه رانیه ک له چیا ده چینه خوار، بانگی کرد و گوتی:

- ناگات له خزت بی تشودورس، وریابه. به دوعای خیری من بی، رژه. به لأم کور نه دیو ببوو. که رویشکینک له بن گوینی ده ریبه ری. تشودورس پلارنکی رنهالاند و وه سه ریبه کی گنرا. قاچه کانی گرت و سه ری له به ردی دا و گوتی:

- نهو که رویشکه بز بابه گه وره به دیاری ده به م. نهو گزشت که رویشکی پی خوشه. شوکر هینستا ددانه کانی هه موو ساخن و ده توانی بخوات شادو به پیکه نینه وه، فیتووی لی ده دا و که رویشک نبشانه ی خوشه ختیه. ئیشه لا حوسینی ده گیر ده خه م و سه ری ده هارم. به لأم حوسین که رویشک نیه، له پیندا ززه وانی ده گرین. نهو مه له وونه گه لیک به هینزو به قه وه ته.

تشودورس دوو رژه پینش له سهر خه رمان چوو به وه لای برزای نووری و پی ی گوتبوو:

- هزی حوسین، دوو سبه ی چله ی باوکه م. یانی رژه که ی مامی تز باوکی منی کوشته.

حوسین به زاره خواره کھی گوتی :

- به جده ندهم، کوشتوویانه.

تئودوریس، شین هه لگه را بوو، له قینان ده له رزی. له وی نهی ده توانی هیچ به حوسین بلی.

حوسین گوتی بوی :

- چی به کافری مه لعون. بز چاوان ده گیزی؟ چت له گیانی من گه ره که؟

نازانی کارم هه یه و خه رمان به شه نه ده که م؟ نه گه ر پیای وی وه زوره وانی بگرین.

- باشه بزانه چونت له عه رزی ده ده م.

- تۆ پشتی من له عه رزی ده ده ی به ده بخت؟ که ی؟ له کوی؟

- هه ر له و شوینه ی که باو کم لی کوزراوه. له بن دار به رۆ گه وه که. دوو سبه ی به یانی تا

که س نه مان بینی.

- به خه نجه ره وه؟

- به لی به خه نجه ره وه.

هه ر تک لینک جیا ببونه وه. حوسین دوویاره خه ریکی کاری خزی ببوزه و تئودوریسیش چوو

بوزه مالی. له بهر ده رگا چوکی دادابوو، خه نجه ری هینابوو ده ری، تا تیژی بکا. به لام له ترسی

نه وه ی، نه وه ک خوینه که ی لی پاک بینه وه ده کالانی نابوزه. پاشان هه ستا بوو، بۆلای نه و دار

به رووه ی که تهرمی باوکی لی که وتبوو، که وتبوو ری و له بن دار به روو دانیشبوو.

به لی، که ده چوه نیو گوندی پترو کفالو، کیژنکی گه نجی دیت که هاتبوو ناو له چالوو

هه لکیشتی. کیژه که که چاری به تئودوریس که وت، له شهرمان سوور هه لگه را. ده یویست گۆزه ی

هه لگری و بگه ریته وه. به لام که دیتی له دوور تئودوریس چاری تی بریوه، راوه ستاو چاوه روان

بوو. کیژنکی ساخ و سلامت و له که یف خۆشیا ن ده ره وشا. له شینکی ته رو له باری هه بوو. چاری

کال و شه یسانی و برۆی راکشاو، وه ک شیر بریقه یان ده هات. وه کارما مزیک ده چوو که له دوور

گوی له ته قه ی تفهنگ بوو بی و به چاری زه ق و قوت و سل بۆن به هه واوه بکا.

تئودوریس له دوور دیتی و نه ویش سوور هه لگه را. له بهر خۆیه وه گوتی: «نه ورۆ بۆم دی.

نه ویش فرۆساکی!».

دلی له سنگی دا لی ده دا. چاونکی له ده رو به ری خزی کرد، که سی لی نه بوو. کیژه

جحیله کان، گۆزه یان پر کرد بوو، رۆیشتبوون. له جی خه رمانان جوتیاران گیزه یان ده کردو

خه رمانیان هه لداویشت. له دنیا دا، ته نیا «فرۆساکی» بوو که رۆژ تا جینکی نووری له سه ر نابوو.

تئودوریس له پینش چالوی راوه ستا. له بهر شله ژان قاچی ده له رزین. به ده نگینکی له رزۆک،

سلاوی کردو چاری به ردانه وه. به له کی جوانی کیژه که له بهر هه تاو ده ره وشان. که چه که به

نیگایه کی به مه کرانه و نازایانه ته ماشای کردو گوتی :

- پالنه وان تئودوریس، به و که رویشکه وه، بز کوی ده چی؟ نیستا ئیتر له گه ل که رویشکان شهر

ده که ی؟

لاو له وه لام دا گوتی :

- نه خیر. شهرم له گه ل تورکانه، ته نیا بۆ مه شق کردن که رویشکان ده کوژم. تاوینکی کوورت،

هدرتک چاویان تینک بریبوو. کوره که ترساو چاوی وه رگنرا. کیژه که گززه ی دانا و سهبری ده وروبهری خزیانی کرد، داعباش دیار نه بوو به لاهه که ی گوت:

- تینووت نیه، تشودورس؟

- بزچی! فرزساکی، تینوومه، به لام کی ناوی ده دا به هه تینوکی وه ک من؟ کیژه که گهردن و گونچکه ی سوور هه لگه ران و چاوی ده عه رزی بری. تشودورس ده نگی نه رمتر کرد و گوتی:

- سبه ی چله ی بارکمه. تو ناماده ی بی یه مالی نومه و بز هه لوا لی نان یاریده ی دایکم بده ی کچه کانی گوندی هه مرو دین.

فرزساکی گوتی:

- نه گه ر دایکم رینگا بدا دینم. پاشان گوتی: «رینگاش نه دا هه ر دینم، چونکه تو بانگم ده که ی. نومه له پاله وان تشودورس به ده ر که سمان نیه، وانیه؟ که وا بوو ناشی دلنی بشکینین.

نه وه ی گوت و بز نه وه هه ز کردنی خزی شارد بینه وه، دهستی کرد به پینکه نینی به گالته. هه ر له و کاته ش دا خه ریک بوو به چاوان بیخوا. زور شه وان به بری تشودورسه وه تا به یانی به خه به ر ده بوو. هه میشه ناواتی نه وه بوو خوزیا توانیبیای، خزی فیدای نه و لاهه کردبا. ده بوست خزی به سه ر داداو به چنگ و نینزک روومه تی برنی.

تشودورس چهنه ی وه سه ردار دهسته که ی دابوو، ته ماشای زه وی ده کرد. بری له وه ده کرده وه که سبه ی مل ده به ر ملی حوسینی ده نی رووی کرده کیژه که و گوتی:

- فروساکی پینم بلنی بز انم، نه گه ر به لایه کم به سه ر بی، تو ناره حه ت ده بی؟

فره ساکی به ترسه وه پرسی:

- بزچی تشودورس؟ بیر له چی ده که یه وه؟

- هبچم لی مه پرسه فروساکی، ته نیا وه لام بده وه. نه گه ر به لایه کم به سه ر بی تو ناره حه ت ده بی؟

نیتر کچه جوان خزی پی رانه گیرا و له کاتینکا ناوی له چاوان گه رابوو گوتی:

- تشودورس له م دنیا به بینجگه له تو که سی ترم نیه.

لاو له خوشبایان هاواری کرد: که وابوو، ده توانی دلنیا بی که هبچ زیانینکم پی ناگا.

دوو کیژی که نج به گززه وه ده گه یشتنه نه وی. فروساکی گورج چاوه کانی سه ربه وه، گززه ی هاویشته سه ر شانی و وای نشان دا که ته ماشای لایه کی تر ده کا. به لام نه یده توانی پینشی دلنه کوته ی بگری. تشودورس به فیتو لیدان دوور که وته وه. که رویشکی کوژراو به باسکیه وه راده ژاند.

به یانی نه ورژوه، یه کشه مؤ، کاتینک نویژی مسی بیره وه ری مانوساکاسی ته واو بوو، قه شه گریگوری هاته حه ساری کلیسا. شوانینکی گه نج له په نا نه و که شه فینکی گه وره ی پر له هه لوا ی بده سه ته وه بوو که سه ره که ی به خاکه قهند و بادام و ده نکه هه نار داپزشرا بوو. به دارچین ناوی مانوساکاسی له سه ر نووسرا بوو. گوندی یه کان یه ک یه ک به پینش قه شه دا راده بردن و مستینک هه لوا بان هه لده گرت و له به ر خزیانه وه ده یانگوت: «خوا بی به خشی» پاشان زاریان پرده کرد و خه ریکی خواردن ده بوون. سمیلیان به خاکه قهند و دارچین ده بوو، له به ر خزه ده یانگوت:

«بهراستی چند زوو چل رۇژ تى پەرى. كات چەند زوو تى دەپەرى! بەلام ئەو كات نېە تى دەپەرى، ئەو ئىمەين پېر دەبىن!» پاشان جارنىكى دېكەش باسى ئەخلاقى باشى مانوساكاس-پان دەكرد.

كاترىنۇ پېر، داىكى دەشتەوانى گوندى دەپگوت: شەوى پىنشوو مانوساكاس لە نېو كۇلانەكانى گوندى دېو كە سەرگەردان دەسووراو. تەنانت دەپگوت لە ترسان سەگەكە دەپوست بوەپى، بەلام نەيتوانى زارى پىكەو نېتەو. پىاونكى پېر نېشانەى خاچى كىشاو گوتى:

- فەقىر مانوساكاس! ئەو بىنگومان تارمايى ئەو بوە. بەد بەختە ئەگەر كوژرا هېشتا زور بە گوپ بوو. ديارە باش ماو و نايەوى بېرى.

بەكى دېكە گوتى: «دەبەوى تۇلەى بستىرنتەو. ئەدى ئەو پالەوان مېكىلسە ئەو. ۴ رۇژە چ غەلەتىكى كروە؟»

لەو كاتەدا كە هەموو گەرميان كرددبوو، كوكلېوس دەشتەوانى گوندى لە كاتىكا كە شەپپورى خۇى بەدەستەو بوو، دەلەرزى و زمانى كىشا بوو گەپشتە حەسارى كىلسا. قەشە لە هەلوا دابەشكردن بېزۆو. شوانەكە ئەژنۇى دادابوون كەشەفى دەلستەو.

قەشە لە دەشتەوان وەتېزىك كەوت و خەلكەكە دەورەيان دان. قەشە پرسى:

- ها كوكلېوس، هەدادەو قەسە بکە. دېسان خەراپ رووى داو؟ خوا بۇ خۇى رەحم مان پى بکا.

- تەرمى حوسېنى برازاي نوورى بەگيان دېو تەو.

- لەكوى؟

- لەبەن دار بەروە گەورەكە.

- كى كوشتوویە؟

- خوا خۇى دەزانى. گوندى «پتروكفالو» شلەژاوە. هەموو دەرگایان داخستون. مەسېحېەكان تەنگەكانیان پر دەكەن. توركەكان تەرمەكەيان لە مزگەوت داناو و سلوى لى دەكەن هەموو چەك دارن. تەنگ و دەمانچە بە حەواو دەنېن. هەرشەيان كروە كە دەچن گوندى سەژان ناگر تى بەردەدەن.

- ئەو خەتای ئىمە نېە.

- واديارە خەلكى سەژان و خىزانى مانوساكاس كوشتوویانە. توركەكان وەك بارمتە، تنودورس پان دەوى.

قەشە گوتى:

گورج بەكىك بچى خىزانى مانوساكاس ناگادار بکا. بە تنودورسېش بلى: زوو خۇ بکەپىنتە چىا و خۇى بشارىتەو.

لەو ماو بەدا تنودورس تەنگ و دوو دەمانچەى زىوى باوكى، هەلگرتبوو، خورچىنى پر كرددبوو لە خواردەمەنى، مېرى باوكى كرددبوو، ئالای يونانى لى هېنابوە دەر و لە خۇى هالاندبوو. بى ئەو پى رابگا دەستە خوړناویدەكانى بشواتەو، وەچىا كەوتبوو. تنودورس كاتېنك گەپشتە هۇلى مەرەكان تاوېك راوہستا و چەند راسپاردەى بە «كونستاندىس» ى برا چووكەى گوت و

گوتی بچی به دایکی بلی که تنودورس ساخ و سلیمه. ونرانه گه بشته که پنش روشتن بی
 سلای لی بکا. سلهکه پهنیریکی گه وری ده خورجین ناو بز بهرترین لوتکه ی چیا «سلنا»
 که وتری. لهوی له گهل چند شوانان ببوه ناشنا که چند جار مهران لی دزی بو. پیکه وه ببونه
 دؤست. تنودورس بریاری دابو که بچی له ناغلی مری نه وان دا خو بشارننه وه. گوتبوی:
 «نه گه تورک سربازی وه دوا بخن، مهران له گهل ده کم. ده سته یه ک پارتیزان کز ده که مه وه و
 ده ست به شهری چیا ده کم و بانگی «بژی به کیتی» بدرز ده که مه وه.

دره نگانیک پاش نیوره زو، دوو تورکی چه کدار له بهره رگای مالی بیوه ژنی مانوساکاس،
 راهستان و له درکیان دا. کهس جوابی نه داوه. دیسان لی یان دا، هر جواب نه بو. کهس نه هات
 ده رگا بکاته وه. تورکیکی پیر بهوی دا تی ده پیری. چوو بو له چیا داران بکا. سلای له و دوو
 چه کداره کرد و گوتی:

- له تنودورس ده گهرین؟ نه و رای کرده بز چیا.

یه ک له پیاوه کان گوتی:

- برایه پیر. قسه ی خورایی مه که. تز خوت بینیت؟

- سونند به محمه مد نه و کافرم به و دوو چاوانه دیت. بیژوو وه ک نه سب وه چیا ده که وت. که
 دیتم ترسام، خزم مات کرد. که سهرم هه لینا، نیتر دیار نه بو. نه و دووانه ده ستیان کرد به
 جنبودان و پاش نه وری دوو چه قویان له ده رگای ماله که دا، ملی ری یان گرت و روشتن. له
 گهرانه وه دا، له دؤلنک دا که نه و دوو گوندانه لیک جیا ده کاته وه، توشی کاترینو، پیره دایکی
 ده شته وان گوندی بوون که تارمایی مانوساکاسی دیبوو. پیریژن هه مبانه یه کی پر کرد بو له گیاو
 گول و بز مالی ده گه راه، تا چیشتیکی بز کوره که ی لی نی. هه رتک تورک غاریان دایه و سهران
 بری. پاشان چه قوکانیان به گه لای خه رده ل خاوین کرده وه. سه بریکی پیریژنیان کرد که ده خوننی
 ده گه وزی و قاقا پنده که نین.

* * *

له ناوایی یه کانی ده ورویه ر هه رایه کی سه بر ساز ببوو. تورک و مه سبچی پنک وه ر ببوون.
 پیاو کوشتن ده ست پنکرا بوو. هه موو رژی یا که لاک می سبجه کیان له کولانی ده دپته وه،
 سه ری بهر بوو، با ته رمی تورک کیان ده دپته وه که له باخ و یا له چالوی دا وشک ببوو. ده نگ و
 باسی مه ترسی دار له هه موو لایه که وه وه ک پریشکی ناگر بلاو ده بوونه وه و گونده کانی
 ده سووتاند. ناگر کاندی-شی گرتبزه.

رؤژنک نیوره زو سلیمان، خولامی قولره شی پاشا مه ست بوو، یا تورکان سه رخوشیان کرد و به
 گز گه ره کی یونانیه کانیان دا کرد و پی یان گوت:

- سلیمان، هه رچی پنت ده کری، وایکه پاله وان مینکلس ده گیرخه ی. نه گه ر پیاوی نه وری
 بکوژه. خولامی ره ش نه و شبره ی که پاشا رژی جه ژن به خه لاتی دابویه، هه لیکیشا و نه راندن
 رووی کرده گه ره کی یونانیه کان. مه سبجه کان که گوی یان له نه ره ته ی نه و بو. منداله کانیان
 ده ژووری کرده وه و ده رگایان داخست. ژن له کاتینکا ده رگایان داده خست، ده یان قیژاند: «وای

رهش هات... رهش هات. »

کاتی نیوره ژو بوو، مه سبخی بز نان خواردن ده چوونه وه مالی. نه واندهی توشی قوله رهشی سرخزش ده بوون، رایان ده کردو گه یشتبانه هه ر مالینک، له ده رگایان ده داو خزبان ده خسته ژوور. تینکرا ده بانگوت: «کرتی فه قیرا جاریکی دیکه ش خونینی ده رژی.»

هیندی ده ترسانو ناخ و داخبان بوو. هیندیکیش به تووره بی له ژیر عهرز خه ریکی خاوین کردنه وهی چه که ژه ننگاویه کانبان بوون.

قوله رهشی مه ست له پینش کانی نیدومنه راوه ستا. ناروق و گهرمای نیوره ژو گهرمی داهینا بوو. ناروقه ی له سهرو نه ستزو نینو رانان ده چوزاوه. داهاته وه و سهری وه بهر فواره ی ناوی دا تا فینک بیته وه. له گهل ناو به خزا کردن، وه ک گای ده هاژا. سه رانسه ری نه وه گهره که له ترسان ده له رزی. له و کاته دا که لنگی له بهر به ک برده بوون و سهری دانواند بوو. له نینو لاقانی دا چاوی به پالنه وان میکینس کهوت که له و لاوه دی. هه لی کپشا شیری و هاواری کرد و په لاماریدا.

پالنه وان میکینس چاوی به قوله رهش کهوت و راوه ستا. به خه یالی داهات که به گهرننه وه. به لام شدرمی کرد. له لای راسته ی نه وه ده رگایه ک کرایه وه و خاتون کراسوگتورگیس به قژی شینواری هاته ده رو گوتی:

- بوخاتری خوا پالنه وان میکینس، تو لیره چ ده که ی؟ زوو وه ره ژوور. به لام پالنه وان ده سهری له گیرفانی هینا ده رو له مه چه کی به ست. ده رگای به رامبه ریش کرایه وه. خاتو پینلپ له پشت ده رکه راوه ستا بوو گوی ده دایه. که مینک وه غیره ت کهوت و سهری برده ده رو هاواری کرد:

- جیران هژی جیران... وه ره ژوور.

ده نگی لاقه زله کانی قوله رهش ده بیسرا. زوری له گهل پالنه وان میکینس نینوان نه ما بوو. ده رکی مالی پالنه وانیش کرایه وه. خاتو کاترینا ده رپه ریه ده ر و به غار خزی گه یانده میزده که ی و به نالینه وه گوتی:

- میکینس... هژی میکینس، به زه بیت به منداله کانت دایی!

چاوی به رهشی له ننده هوز کهوت که له به رامبه ر میزده که ی راوه ستا بوو. ددانی بریقه یان ده هات و پینده که نی و چاوی ده کالانی دا ده سوران. شیری راوه شانندو په لاماری دا و گوتی:

- چونی پالنه وانی کافر... نیستا ته وات ده که م.

ژنی پالنه وان میکینس ویستی خزی باونته پینش و خز بکا به مه تالی به لانی میزده که ی. به لام راست له و کاته دا پالنه وان مستیکی توندی له ورگی قوله رهش دا نه راندی و وه عه رزی کهوت. له شی پانایی کزلانی دا گرتبوو.

پالنه وان داهاته وه، شیری له دهستی ده رهیناو له سه ر له شی دانا. رووی کرده ژنه که ی و گوتی:

- جینگای تو له مالی به، به چوزه ژووری. هه رتکیان چوونه وه ژوور.

ژنه که ی له وه تاغی سه ری کراسینکی تازه ی هینا. پالنه وان ناروقه ی کردبوو، کراسی گزری، فینک بزوه. چاویکی له شیری تیژی قوله رهشی کرد و بزبه کی هاتی و گوتی:

- ژنه که، نه و شیره بده به تراساکی، به کاری مبداد تاشینی دی!

هر نهو شهوه له گهړه كې «گولستان» دوو كورې گهڼې بانگدهرې تورك، بېرتولديو ههژاريان ده گير خستېوو، باش كوتابوويان و كلاوه هه سېره كهيان لې دراندېوو و ويستېويان بالتزكهي لې بستين، بهلام بېرتولديو، ودها توند هاواري كردهوو كه توركه كان ناچار رايان كردهوو. شوي دوايي به ياني بانگدهريان دپته وه، كه رووت و قووت له دارچناريان به ستېوو، له سه زمان رهش و شين هه لگه رابوو، ده لين نهو به دپه خته يان ودها رووت كرده وو، ته نيا ريش و بهرگده ي پنه ماېوو. بېنجه له وه، به شالي سهرې، زاريان توند به ستېوو تا نه تواني هاوار بكا. كاتي له داريان كرده وه و مشت و ماليان كرد و هاتوه سهرخو، گوتي:

دوو مه سېحي به كې شهل و يه كې به سمبل، نيوه شو له ماليان هيناوه ته دهر و رووتيان كرده ته وه و هر بهو ته ناهي كه تاوانباراني پي هه لده واسن، له دار چناريان به ستوه. له پيش دا ويستويانه ريشي بېرن، بهلام مقه ستبان پي نه بووه، تفيان ده سه رو رووي كرده و بو لاي له نگرگا هه لانتون.

كاتي پاشا قسه كاني بانگدهرې بيست، حوكمي كرد تا هه موو شلي كاندې بگرن و بيانخه نه به نديخانه وه. ته نيا پاله وان ستيفانيسي شهل ما كه نه پانتواني ده گيري خه ن پاشان نه مري كرد كه نازاريان بدن و روژن گه رچه كيان تېنكه ن تا وه زمان بېن و راستي بېژن. بهلام شله كان به نازايه تي دميان هه لته پچرا. پاش سې روژان، پاشا له نازاردانيان ماندوو بوو، هه مووي نازاد كردن. سليحاني قوله ره شيان گرتېوو. كاتي پاشا له شكاني پي ناپروانه ي نهو ناگادار بوو، به دار ده ستي خزي چهند داري له سه رو سه كوتي دابوو، گوتېوي:

- ره شي مه لعوني پيس، تز ناپرووي حكومه تي نيمه ت بردا هېشتا ده يوست زور قسه ي ديكي پي بلي، بهلام له تووره ي يان زماني نه گهرا بوو. وه ك سه گ ده وه رې و ناوي به لالغاوان دا ده هاته خوار. ناخره كهي قوله ره شي ده چالاري هاويشت زنجيري ناسني ده لاق و ده ستان كرد.

دوو سې روژي پي چوو، بايه كې گهرم كه له نه فرقاوه ده هات. هه ليكرد. تزونكي نه رم و گهرم ده باري و دووكه لي لې هه لده ستا. كاتي نيوه رو نه وسه گانه ي له بهرنيسي وهر كه وتېوون، ده هاژان. زه لام له هوش ده چوون ته نكه نه فهس ده بوون. هه نديكيش له دوكاني خزيان دانېشتېوون و به باوه شيني هه سېر، خزيان باوه شين ده كرد و شهريه تي فېنكيان ده خواره وه. «بارايانيس» كه بازاري گهرم بوو، به كولا نه گهرمه كانيدا ده گهرا و شهريه تي پر له سه هنلي به خه لك ده فروشت. نهو پيره مېزده نه له گهرمې هاوين ده ترسا و نه له سه هنلې نديانې زستانې. ته نيا قازانچ بوو له زستان گهرمي ده كرده وهو له هاوينې فېنك. ههوا سارد بايه و گهرم بايه پله ي گهرمې به دهنې نهو هر وه ك يه ك و اېوو. له هاوينې چاكه تي خوري دانه ده كند و له زستاني بالتوي نه ده كرده بهر.

له مه زرايه شو تي گه يشتېوون و ده قه لشين. هه موو روژي به ياني بېنستانچي باريان ده كرد و له مه يداني شار، له بن دار چناري گه وړه و يان له سې تاق وه سه ريه كيان ده نان. شو تي و گندوره ي زرده و سه وز و كوله كه، وه ك كېو هه لده درانه وه. نو بهرې هه نار و تري و هه نجبر هاتېوه بازاري. زه وي به رو بووي ددها و مېوه فروش پي رانده ده گيشتن كه بېفروشن. فروشياري تورك و مه سېحي له پيش خه رماني شتوومه كيان هاواريان ده كرد و گه رووي خزيان ده دراند. نه وه نده ي پي يان كرابا، له گزتره و يا به كېشان ده يان فروشت. هه رچي ماېاوه، وه بهر فه قيران ده كه وت. له

نیواری دا سهوزی و میوه که ماهاوه، فرزشیار هاواریان ده کردو دهستیان لینک ده دان :
- به لاش... به لاش... نهو دهم پیره میندو مندالی فقیر که له ده ورویهر ده سورانهوه، تی
وهرده هاتن و هرچه ندی بزبان چویا، به باخهل و نامیزه ده یانیرد.

پاش رزژتاوا کاندی پاشتر پشوی ده داو به کاوه خو له تاریکایی دا نومم ده بوو. خهلک
ههسارو ماله کانیان نار پرژین ده کردو هه ر شهوه له مالینک کز ده بوونهوه و رایان ده بوارد. نهوی
رژژی په کشه مز له ههساری مالی یای «کراسوگنورگیس» کز بهوونهوه. خاتون له دایکبونی
«ناندریکوس» کوره گه وریه جیژن ده گرت، که له رفاندنی گچی ناغا «پاراسکه واسی»
سهرتاش دا، له گهل تراساکی هاوکاری کردبوو. یای «کراسوگنورگیس» شانازی به کوره که ی ده کرد
که له تووره بوون دا، قاپ و دهوری ده شکاندن و له «پاسه مینی» قهره واشیشی ده دا. نهو شهوه
به شانازی له دایکبونی کوره که ی، ژنهکانی دراوسی ی به هه لوای خو کرد بانگ کردبوو. ژنهکان
له گهل هه لوای خواردن و پی هه لا گوتن، دوعایان ده کرد که خودا ته مینی «ناندریکوس» درژو بکا.
نهو لاره نه گهر له چیا به، بیته پالوان ونه گهر له شاره، بیته تاجرکی ده وله مهند. خاتو
«ماسترپاس» به پیکه نینه وه له ی زیاد کرد و گوتی :

«کچی ناغا (پاراسکه واس) سهرتاش بخوازی و نهو ههساره پر بکا له کورو کچ»
لهو کاتهدا که گشتیان خهریکی هه لوای خواردن بوون و گالته یان ده کرد، مادام «پینلوب» به
دهنگی بزرکاو چاری هه لمساو، هه ر بهو کراسه شرو چلکنه ی که له مالی ده بهری ده کرد، وه ژوور
کهوت. بهر له وه ی له گهل ژنهکان چاک و خزشی بکا، دهستی کرد به گریان. ژنهکان راست
بوونهوه، دایان نا. خاتو «کراسوگنورگیس» شه ریته ی نالوالووی بز هینا تا بیته وه سه رخز. به لام
له گهل شه ریته خوارده وه ش هه ر ده گریا. لی یان پرسی :

- چ بوه، بزچی ده گری؟

له گهل خوارده وه ی قومی ناخری شه ریته، به گریانه وه گوتی :

- دیمیتروس..... دیمیتروس- وای... خوابه... قه و ماوه...؟ نه خوشه؟

- رژیشته

- رژیشته ؟..... بز کوی ؟

- چه تره که ی ره ست راوه تی و رژیشته

- ناخر بز کوی ؟

- دیسان وه چیا که وتوه ...

- بز چی ؟ چی به سه ر هاتوه ؟

- هبچ ... جاروبار له سه ری ده دا... چه تری هه لده گریو ده روا. نهوه تازه نیه. تا نیستا چند
جار نهو کاره ی کرده. دوا جار که چه تری ده ستدایه و رژیشت کاتی شورش ی سالی ۱۸۷۸ بوو.
یای کریسانتی خوشکی پالوان پولیکسینگیس له کاتینکابه هه رتک ده ست له نه ژنوی خوی
ده دا، هاواری کرد که ..

- نه ی وای... هاوسی خوشه ویسته کانم، نهوه نیشانه ی خهراپه، پروا به قسه ی من بکن
.پینگومان شورش بهریا ده بی. من نهو ده ستانم له بارمته داده نیم که شورش بهریا نه بی.

- تۆنەو خورايە واز لەم قسانە بېنە ، شەيتان گونى لى دەبى .
 - گوتم ھەر تەك دەستم لەبارمەتە دادەنيم كە شۇرش ھەلنەگىرسى . مشكى سەحرا چۆن بۆنى
 بولەرزە دەكا ، ئاغا ديمىترۇسش ئاوا بۆنى شۇرش دەكات . دەزانن كە چەترەكەشى ھەلگرتوھ .
 ياي پىناوب دوو بارە دەستى كەردەوھ بە گريان و گوتى :
 - بەبى پارەش پۇشتوھ ... كى چىشتى بۆ لى دەنى ، كى جىنگاي بۆ چاك دەكا ؟ نەو تەنيا
 چەترەكەى بردوھ ، بە چەتر چى پىنژەكەى ؟ رەنگە نەمجارەش ھەر وەك جاران بە شالوارى دراو
 پىنتەوھ لای من .
 ياي كراسۇ گئورگىس گوتى : « ھىندە مەگرى ياي پىنلوب ، لەجىياتى تۆنەو من لەدەست نەو
 مىزەدە بەرازەى خۆم شىت دەبم . »
 بەلام ياي پىنلوب بە ھىچ شتى نۆقرەى نەدەگرت . لەگەلگە بۆ گريان زارى لىنك دەكەردەوھ ، ياي
 كراسۇگئورگىس دەورەك ھەلواو دەنكە بادامى لە پىنش دادەنا . پاشان بۆ نەوھى باسەكە بەگۆرپى
 رووى كەردە ياي كاترىنا و پەرسى :
 - ھاوسى خەبەرى پالەوان مىكىلسى چىە ؟ دەمىنكە ناپىبىم .
 خىزانى پالەوان مىكىلس گوتى : « شوكر باشە . بەيانى لە مالى دەردەكەوى و شەو درىنگانېنك
 دەگەپىنتەوھ . »

- بەو حالە چۆن دەبىنى ؟
 بى نەوھى كەس تىنى بەگات ، ھەناسە بەكى ھەلگىشاو بىندەنگ بوو .
 لەراستىدا پالەوان مىكىلس حالى باشبوو . بەلام ھەدای نەدەدا . وە شىزىكى نىو ، قەفەسى
 دەچوو . سوار دەبوو لە مەزرا رەبازى دەكرد . لە پردى (پندوى) دەپەرىوھ دەورى خانوى نورى بەگى
 دەدا . كاتى دلە كوتەى دەگرت ، بە نىو دارستانى شمشاد و زەپتوندا تەماشای دەكرد و بە خۆى
 دەگوت : « راوہستە ... راوہستە .. پەلە مەكە با بېنەوھ سەر خۆ . » پاشان دەگەراپەوھ بۆ شار .
 ھەموو رۆژى ئىواران كە تارىك دادەھات عەلباغا بە تۆزاوى لە مالى نورى بەگى دەھاتەوھ و
 خەبەرى تازەى بۆ دەھىنا : (ئەمرۆ كاپرا وىستى لە جى رابى و پروا . بەلام ژانى نەوھندە زۆر بوو
 نەيتوانى رابى ، كەوتەوھ . ئەمرۆ ھەستاوباسكى نوكەرە رەشەكەى گرت وھەتا ھەسارى رۆشىت . من
 لە پشت كانى لە پەنايەك وىستا بووم ، تەماشام دەكرد . سۆنند دەخۆم نورى نەوھندە كۆبوھ ھەر
 رەنگى بە روانەوھ نەماوھ . من نەمدەناسىوھ .. نەو روومەتى سور و سىملى بە خەنە ، چىيان
 بەسەرھات ؟ بەد بەختە ھەموو لەشى دافەتاوھ ... ئەمرۆ بەبى يارمەتى نوكەرى چوھ ھەسارى و لە
 بەر دەرگا راوہستا . چاوى بەمن كەوت چوومە پىنش سلاوى لىبىكەم ، دەستى راوہشانە كە
 بۆم ئەمرۆ بە كۆمەگى نوكەرەكەى سواری ئەسپ بوو كەمىنك سوپاوھ . نوكەرىش بەدوايدا
 راپدەكرد تا ئەگەر ھىلاك بوو نەھىلى بەكەوى ناخ پالەوان خۆزىا نەسپەكەيت بەدىبايە . چەندە
 بە كاوھ خۆ بەرنگا دادەپۆى . دەتگوت دەيزانى چ باسە .)
 پاش ماوھ بەك شەوئىكىان عەلباغا بە ھەناسە پرەكە لە مالى پالەوان مىكىلس وەژووور كەوت .
 پالەوان دانىشتبوو چاوھروانى نەو بوو . پىرە مىزد گوتى :
 . حالى باشە . ئەمرۆ كاتى مستەفا بابا ھات نورى پىنى گوت : ئىتر كارت بەمن نەماوھ .

کاره‌گان به دست خودان. شه‌ویش سواری نه‌سپی خزی بوو چوه گه‌رانی. نزکهری له گه‌ل نه‌بوو.
حالی چونه؟ یانی وه‌ک پینشو سوورو سپیه؟ توانای جارانی هاتوته‌وه به‌ر؟
نا پاله‌وان ... سه‌رو رووی هینشتا ته‌واو نیه، ره‌نگی زه‌رده. قسان نا‌کاو خواردن ناخوا.
دایانی پیری نه‌وانده‌ی پینگوتم.

هیچیش ناخواته‌وه، خه‌ویشی نیه. ته‌نیا هه‌ناسه هه‌لده‌کینشی و خه‌مباره. روژی پینشو کاتینک
قه‌ره‌واشه‌که‌ی لینی پرسیبوو: نامینه خانم که‌نگی دینته‌وه خانوی هاوینی، ناره‌حدت ببوو. که‌می
مابوو له خۆ بچی. ده‌ستی به‌ دیواری گرتبوو که نه‌که‌وی. بی نه‌وه‌ی هیچ بیژی به‌ چاری زه‌ق
ته‌ماشای دایانی کردبوو.

به‌سه‌ه‌دلیاغا زوری له‌سه‌وه‌ده‌روزی. ده‌ه‌رۆ ونه‌ه. به‌لام‌ه‌دلیاغا نه‌ده‌ه‌روزی، ده‌ یویست درژی‌ه‌ی
پیندا. له‌ شک دابوو،

پاله‌وان گوتی: چیه... دیسان ده‌کوخ‌ی و سه‌رت ده‌خورینی، قسه‌ت پی ماوه؟
ه‌دلیاغا ده‌نگی باریک کرده‌وه‌و گوتی: وادیاره پاله‌وان!
ده‌ بیللی و مه‌ترسی، بز نه‌وه‌ قسه‌ش پاره‌ت ده‌ده‌می.
به‌د به‌خته له‌وانده‌یه سه‌قه‌ت بووی.

یانی چی سه‌قه‌ت بو؟
یانی ئیتر پیاو نیه... نامینه خانمیش نه‌وه‌ی زانیوه‌ته‌وه.
زۆر باشه... رابه‌ه‌رۆ...

پیره‌مب‌رد رایکرد بز لای ده‌رگا‌و له‌ ته‌نافینکی هه‌له‌نگوت و که‌وته‌ه‌رزوی. راست بزوه‌و
وه‌ده‌ر که‌وت.

پاله‌وان میکلیس به‌ بیستنی نه‌وه‌ قسه‌ه‌ر اما و له‌ کاتینکا له‌ ژووری دوکانه‌که‌ی ده‌هات و
ده‌چوو، به‌ بزله‌ه‌زل گوتی:

...نا... شتی وا نابیی... من باوه‌ر ناکه‌م. نه‌یده‌توانی باوه‌ر بکا که‌ پیاونک تووشی
به‌ده‌ختی ناوا ببیی. له‌کاتینکا سمیله‌کانی ده‌جاوی، په‌یتا په‌یتا ده‌یگوت: نا...نا... شتی وا نابیی،
ته‌گه‌ر نه‌وه‌ راست بی، من ناتوانم له‌ پیاوی سه‌قه‌ت تۆله‌ه‌ بستینه‌وه، نه‌وه‌ تۆله‌یه‌ به‌کاری هیچ
نایه‌. مردن له‌ به‌رامبه‌ر ده‌ردی ناوادا هیچه. له‌ پیر بریاریدا و گوتی: نه‌شتی خۆم، بچم بزاتم.
چهند روژ ویستا و بیری کرده‌وه: ده‌بی مۆله‌تی بده‌م که‌ چاک بینه‌وه، برینه‌که‌ی ته‌واو ساریژ ببیی
و توانای جارانی بینه‌وه‌ به‌ر. ناخه‌که‌ی روژنکی یه‌کشه‌مۆ سواری هاینی خزی بوو، به‌ره‌و
پردی(پندوی) که‌وته‌ری. دروپنه‌ه‌رابوون، دارمه‌پوه‌کان له‌ ژیره‌نیشوه‌تری یاندا چه‌مابوون. ناسمان له‌
گه‌رمان گه‌ری ده‌گرت. پاله‌وان له‌ به‌ر خزیه‌وه‌ ده‌ یگوت: دروپنه‌...ترینچنین... ناخ... دایکی فه‌قیر
...دایکی بیکه‌س... دیسان دروپنه‌ه‌، تری چنن... شهر. مه‌به‌ستی له‌ دایک کریت بوو که
هه‌موو جاری به‌ دل‌سۆزی باسی ده‌کرد. نه‌وه‌ کریتی وه‌ک گیان له‌ به‌رنکی زیندوو که‌ بگری و
ینالینی خۆشی ده‌ویست. بز نه‌وه‌ کریت ته‌نیا ناخ و زه‌وی و دار به‌روو نه‌بوو، به‌لکو له‌ دایکوبایی
زۆر پینکه‌هاتبوو که‌ هه‌میشه‌ زیندوو بوون و زیندوون. روژانی یه‌کشه‌مۆ له‌ کلپسا کۆ ده‌بنه‌وه‌ و
یاخی ده‌بن، نالایه‌کی گه‌وره‌ له‌ قه‌بری دیننه‌ه‌وه‌ بز شهر وه‌چیا‌ده‌که‌ون. هه‌ر نه‌وه‌ دایکانه‌ی که‌

مردوون و دهستی نایانگاتی، ساله‌های ساله به قژی رهش و یاماش و برنجی و یا سپی سهر به سهر
نهو نالایه داده‌گرن و وشه‌ی نه‌به‌دی (نازادی یا مهرگی) له سهر ده‌نه‌خشینن .

پالنه‌وان چاوی پر بوون له نه‌سرین و کاتی به تنیا ده‌بوو بیری له کریت ده‌کرده‌وه، شهرمی به
گریان نه‌بوو، له بهر خزیه‌وه ده‌یگوت : (دایکی فه‌قیر... دایکی هه‌ژار و بینکس و کار.) نیستا
پالنه‌وان به سهر پردی (پندوی) دا ده‌په‌ریه‌وه. کاتینک به نیو دار زه‌یتوندا چاوی به خانووی کلاو
فهره‌نگی نوری به‌گی کهوت، رژی له سهرسوی بوو ده‌هات ناوا بیی، رکیفی لینداوله هه‌ساری
ده‌رگا ناواله وه‌ژووور کهوت له نه‌سپ دابه‌زی، سه‌پرنکی ده‌رویه‌ری کرد. به راستی سال چهند به
خزایی تینه‌ریبوون، هه‌ر له‌م شوینه‌و له‌م هه‌ساره‌و له‌ بن نه‌م داره زه‌یتونه، رژی‌نک له‌ گه‌ل نوری
به‌گ به‌ره‌و رووی به‌کتر دانیشتبوون، خونیی هه‌ر تکیان هاتبوه جوش، ده‌یانویست به‌کتر بکوژن،
یان په‌یمانی برایه‌تی به‌ستن. به باشیان زانیبوو به‌نه‌هرا. نیستا دوا‌ی نه‌و هه‌موو سالنه هه‌ر له‌و
هه‌ساره به‌دوا‌ی به‌کدا ده‌گه‌ران که به‌کتر بکوژن. بزچما خوا له‌وه په‌ژیوان به‌وه‌وه که کردبوونی به
هاو په‌یمان؟

نؤکه‌ری نوری که پالنه‌وانی ناسبوو هاتبو پیشوازی بکاو گوتبووی :

. پالنه‌وان به‌خیز هاتی

. به‌گ له‌ کونیه :

. له‌ سه‌رنیه

. به‌چو بیژه وا من لیزه‌م و گه‌ره‌کمه به‌بینم

نه‌سپی نوری به‌گی بزنی مایی کردبوو سه‌ری له‌ ته‌ویللی هینابوه ده‌رو ده‌بجیلاند، ماینه‌که
ناورینکی لی دابزه، به‌لام چونکه ناوس بوو، گونی نه‌دا بویه.

نؤکه‌ر گه‌رایه‌وه گوتی: (به‌گ گوتوویه به‌خیز هاتنت بکه‌م و تکات لینده‌کا که تۆزی بوینیستی
تا خزی کۆ ده‌کاته‌وه و پیشوازیت ده‌کا.) رنگا ده‌ده‌ی زینی لی بکه‌مه‌وه :

. نا ... پالنه‌وان له‌ هه‌ساری چوه دهر وله‌ کانی وه‌ نیزی‌ک کهوت، دیتی جامینکی مس به
دارنکه‌وه هه‌لاوه‌سراوه، ده‌ستی دایه‌و ناوی خواره‌وه. له‌ ده‌وری نه‌و جامدی که رژی‌نک له‌ گه‌ل
نوری به‌گ خونیی حزیان تیندا تینکه‌ل کرد بوو، به‌ زمانی تورکی نووسرا بوو: (نه‌ی ریبوار کاتی
به‌و جامدی ناو ده‌خزیه‌وه سه‌رت هه‌لینه، چونکه مریشک که ناو ده‌خواته‌وه سه‌ری هه‌لدینی و
سوپاسی خوا ده‌کات).

نؤکه‌ر نه‌و جاره‌ش هاته‌وه گوتی : «پالنه‌وان ته‌شریف بینه، به‌گ چاره روانته.» پالنه‌وان
میکلس سه‌رو شه‌ده‌ی توند کرد وده‌سکی خه‌نجه‌ری وه‌بن لای پشتیندی دا که دیار نه‌بی، سمیلی
بادان و وه‌ژووور کهوت. نوری به‌گ له‌ قوژینی تاریک له‌ سهر نیو ته‌ختینک دانیشتبووو جلی
کردبوو به‌ر و خزی وه‌ک زاوا رازاندبووه . نه‌و ده‌یزانی که میوانی بزچی هاتوه سه‌رییدا. پنی
شهرم بوو که به‌ ره‌نگو رووی زه‌ردو تینک چرژاو بینته لای. سووراوی ده‌رومه‌تی دابوو. چاوی
ریشتبووون تا به‌ شادو روو خۆشی به‌بینی. نه‌ویش خه‌نجه‌ری ده‌سک ره‌شی له‌ به‌ر پشتی چه‌قاند بوو.
نوری به‌گ ده‌ستی بز لای میوان درنژ کرد و گوتی : سلأو پالنه‌وان میکلس .

به‌لام نه‌و ده‌ستی له‌ به‌ر پشتی نه‌هینا ده‌رو نه‌یده‌ویست ده‌ست بدا به‌ که‌سینک که برای

کوشتوه. نوری دهستی کینشایهوه و به گرژی پالی وه دیواری دا. پالنهوان ههروا که راهوستا بوو ده یویست له تاریکیدا وه زعی نوری ههلسه نگینی. بزانی تینی ده بهردا ماوه تا قسهی له گه لدا بکا یان نا. نوری گوتی:

. ها.. پالنهوان میکلس به تالوکهی ؟ بز دانانیشی؟ تو که زه حمتت کینشاهه تا نیره هاتووی.
پالنهوان میکلس گوتی :

. نوری بهگ تو بزچی رانابی؟ چما ناتوانی؟ نهو کاره پچوکهی من بزهی هاتووم له سهر نیوتهخت جینهجی نابی.

. ده زانم... پینویست ناکا پینم بیژی، خوم ده زانم. بهلام هه موو کارنک کاتی خزی هه یه. نیستا پدله مهکه، دانیشه قاوه یهک وه خوزین، سیفانرک بکینشین و دوو قسهی خزش بکهین. پاشان تو چونت گه ره که واده کهین.

دهنگی نوری نارام و بهلام پر له داخو دهره بوو. پالنهوان میکلس له بهرامبهه خانه خوی دانیشت و گوتی :

. زور باشه نوری بهگ، نیستا که تو پیندادهگری منیش تالوکهی ناکه م. ملی راکینشا تا له تاریکایدا سهروچاوی نوری ببینی. بهلام له قوژینی تاریکدا پتر نه دیو ده بوو. پالنهوان میکلس گوتی :

. نوری بهگ وهک بیستوومه توند بریندار بووی.

. حالم زور باشه، وهک جاران، من نیستا هاتوومهوه سهر خو وده توانم خو له بهه هه موو زه برینکدا رابگرم.

. بهم خه بهره که یفخزش بووم.

پاشان بینهنگ بوو. قاوه یان هینا، هه رتک بینهنگ سهریان بهردا بزوه سیفاریان ده کینشا. نوری له بهه خو بیبری ده کرده وه: (بینگومان هاتوه له تو لهی خونینی براهه ی بمکوژی. پینلوی له سهه چاوان. وهک نه جدل رهش پوژیشه. دیسان ده لیم پینلوی له سهه چاوان. تازه نیتر ژانی من بزچی باشه؟ نیستا ژانی من شهرم و شوره ییه.)

پاشان به دهنگی بهرز گوتی : به خیر هاتی پالنهوان میکلس. چه ند روژ بوو چاوه روانی تو بووم.

پالنهوان میکلس گوتی :

. نوری قاوهت دامی خوارده وه، سیفانرک کینشا، نیستا نیتر قسه مان نه ماوه، راهه.

. نوری گوتی : به چاوان به قسهت ده که م. ته واوی هیزی خزی کو کرده وه تا بتوانی راست بینه وه. ژانیکی توند دایگرت. لینی خزی ده گه ست. بهلام وایده کرد لینی دیار نه بی. نوری بهگ به لینگ لیک بلاو له کاتینکا توزنک ده شلی وه پینش که وت. بز بهه ده رگا نیتر هه موو بالانی به ته واوی دیار بوو. پالنهوان میکلس له بهه روناکی دیتی و سل بوو. نهو نوری بهگی به هیز و هل نه ستور چی لینهات؟ نهو پیاره ی روومدی وهک مانگی چارده بوو، نهو که سهی به شیر ی وه سمانی ناوی دهر کرد بوو چی لینهاتوه ؟ نهو ته روومدی داته پیون، لپوه گانی وه ها چرچ بوون ده لینی هه همیشه ده گری. ههه چه نده خزی رازاندوته وه و سو راوی کرده وه، بهلام ههه دیاره. پالنهوان

میکلس له توانای نوری تینگه‌یشت. برزی تینکان‌وله دلدا گوتی: (هن له گه‌لسه‌قدت و په‌ککه‌وته‌ی ناوا بهره‌نگار نابم.) پاشان به ده‌نگی به‌رز گوتی :

. نوری وادیاره تزه‌یشتا ساخ نه‌بوویه‌وه .. نا..؟

. پنت وایه ره‌نگم بزرکاوه و دامام ؟ نا.. یالا وه‌پیش که‌وه بچینه‌میدانی، ده‌زانی له گه‌ل کی به‌ره و روو بووی. خوشی به لینگی لینگ بلاو و به تزی شهلین وه‌پیشکه‌وت. له نینه‌راستی هه‌ساری ناوری داوه دیتی پال‌هوان میکلس به دوایدا نایه وله‌بهر ده‌رگا ونستاوه ته‌ماشای ده‌کا.

. نوری له‌رزی و له دلدا گوتی: کافرې له‌عنه‌تی تینگه‌یشتوه، به‌لی تینگه‌یشتوه. هه‌ر بویه‌ش ده‌کشینه‌وه. ویستی به‌رزتر قسه بکا. به‌لام نه‌یتوانی. ناخره‌که‌ی به ده‌نگینی هه‌مباروه گوتی :

. پال‌هوان میکلس ماوه‌یه‌کبوو چاوه‌روانت بووم. له‌م دنیا‌یه‌دا یونانی یا موسلمان چاوه‌روانی که‌س نه‌بووم. له‌و ماوه‌یه‌دا تنیا چاوه‌روانی تزه‌بووم. نیستا که هاتوی، ده‌ته‌وی برزی ؟

پال‌هوان میکلس بیده‌نگ بوو. هه‌ر چه‌ندی کات ده‌گوزه‌را پتر دلنی ناسک ده‌بوو، ده‌کوشرا. نوری دیسان گوتی :

. ها.. پال‌هوان بزچی وا ته‌ماشام ده‌که‌ی ؟ راسته که نه‌خوشی رومه‌ته‌کانی ده‌قول خستوم، به‌لام هینشتا تاووتینم ماوه. گوی مه‌ده قسه‌ی خه‌لکی، بزانه که هینشتا تینی جارام هه‌ر ماوه. وده وه‌دوام که‌وه.

پال‌هوان میکلس له جینی خزی نه‌بزوت.

. ده‌ته‌وی سواری نه‌سپی بم، ده‌ته‌وی ده‌مانچه باونم و پنت نیشان‌بده‌م که چ نه‌نگینه‌بینم؟ نه‌نگوستیله‌یه‌کم بز داکه بزانه چزن گولله به نینو نالقه‌که‌یدا تیده‌په‌رینم. با بچینه‌میدانی له‌وی ده‌رده‌که‌وی کی پیاوه.

ته‌وی گوت و کلاوی لارداناو پال‌هوانانه ده‌ستی ده که‌له‌که‌ی نا و چاوه‌روان راه‌ستا. به‌لام ناره‌قه‌بینکی ساردی به ناوچاوانه‌وه بوو، پشتی ژانی ده‌کرد. پال‌هوان میکلس چاونکی لینگرد و به ده‌نگینی سه‌پروکه گوتی :

. نوری به‌گ مه‌یکه به هه‌را. خوت هیلاک مه‌که. با بچینه‌وه ژووری. نوری تینگچوو، له پر ذل‌زیه فرمینگینی به سه‌ر رومه‌تاندا هاته‌خوار و رووی وه‌رگیرا تا ده‌ردی خزی بشارینه‌وه. له به‌ر خزیه‌وه گوتی : «زگی به من سوتا. نه‌بهاوار..وام لینه‌اتوه خه‌لک‌به‌زیه‌ی پیم دایی.»

پال‌هوان میکلس جارنکی دیکه‌ش گوتی :

. نوری به‌گ بچینه‌وه ژوور، هه‌لبه‌گرین بز جارنکی تر. نوری نیتر خزی نه‌شارده‌وه. چاوه به نه‌سرنه‌کانی بز لای میوانی وه‌رگیرابو نه‌وه‌ی نۆکه‌ران سه‌رنج نه‌ده‌ن، به نه‌سپایی گوتی :
. باشه پال‌هوان میکلس تزه‌هاتبووی بکوژی، ته‌دی بز نامکوژی؟ میوان گوتی : گوتم با بچینه‌وه ژووری. نوری به‌گ با بچینه‌وه پیکه‌وه رنگ که‌وین. پتر چه‌ پینش و باسکی نوری گرت. هه‌ستی کرد هه‌موو له‌شی ده‌له‌رزی. نوری هیچ به‌ریه‌ره‌کانیه‌کی نه‌کردو وه‌دوای که‌وتو به سکالا ده‌یگوت :

. له بیرت نه‌چی که تزه‌برای هاوپه‌یمانی منی. هه‌ر لیره بوو، له‌و خانوه دور که‌وتوه بوو که فرینی خزمان تینگه‌ل کرد. نیستا تنیا تک‌ایینکم له تزه‌هیده، نه‌ویش ته‌ویه که بکوژی. من تنیا

نه‌وم له تو ده‌وی و هیچیتیر.

پالنه‌وان میکلس له وه‌لامدا گوتی : (نوری دلت له من نه‌بیشی با بز روژنکی دیکه بئیت.)
نوری هر لهو شوینه دانیشیت و گوتی : که‌وابوو تو به‌زه‌بیت به مندا هات، زگت به من سوتا

؟

پالنه‌وان میکلس بینه‌نگبوو. نه‌یده‌توانی له ناست نه‌م وه‌زعه داخداره خزی رابگری. جگه له رویشتن چیتیری نه‌ده‌ویست نیتیر نه‌م له‌م ماله تورکه کارو حیسابینکی نه‌ماپوو که له گهل نه‌م به‌دبه‌خته پاکی بکا. چونکه له به‌رامبه‌ر نه‌م وه‌زعه‌دا مه‌رگیش هیچ نه‌بوو. خوز به‌ره‌و ناوابوون ده‌چوو. له جی رابوو گوتی :

. نوری به‌گ مالیاوا، من ده‌رؤم .

نوری وه‌لامی نه‌دایه‌وه. لهو قوژینه ده‌ویژینکا. جارویار هه‌موو له‌شی ده‌له‌رزی. پالنه‌وان جارینکی دیکه‌ش گوتی:

. نوری به‌گ خوا حافیز ... من ده‌رؤم.

نه‌مجاره ده‌نگی نوری به‌گ وه‌ک له دووره‌وه بئیت به‌وشکی و ناهومبندی گوتی :

. هه‌فته پالنه‌وان میکلس هه‌قی تویه. برز به‌سلامه‌تی . پالنه‌وان میکلس هه‌روا که ره‌ق ونستا بوو ته‌ماشای خانه خونی ده‌کرد. بیری له جوانچاکی و نازایه‌تی و جوامیری نه‌م ده‌کرده‌وه. بیری لهو پریشکه ناگرانه ده‌کرده‌وه که له ژیر سمی نه‌سپی نوری ده‌رده‌په‌رین. نه‌م ده‌نگه وشک و دووره ده‌تگوت له دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه دیت، جارینکی دیکه‌ش هاته‌گوتی . ده‌یگوت:

. پالنه‌وان میکلس نه‌گه‌ر پئیت وایه من هه‌میشه‌ پیاو بووم و نازا بووم، وه‌ره ده‌ستم به‌دیه‌وه جا برز به‌سلامه‌ت .

پالنه‌وان ده‌ستی له‌رزوکی نه‌وی گرت و سه‌بروکه کوشی تا ناره‌ه‌تی نه‌کردی و گوتی :

. خوا حافیز نوری به‌گ ... به‌هیوای دیتنه‌وه

. باشتره‌ بئیزین به‌سلامه‌ت پالنه‌وان، کی‌ چوزانی .. له وانه‌یه له مه‌به‌ستی من تی‌ بگه‌ی .

. به‌لئی تی‌گه‌یشتم. له پر هه‌ستی کرد که قین و خه‌فدت نه‌وکی گرتوه. نوری به‌گ که له په‌نامزبیله که ببوه گلزله دیسان تاوینک نه‌بزوت. ده‌نگی سمی ماینه‌که‌ی ده‌بیسرا. پاشان نیتیر هیچ ده‌نگینک نه‌هات. رۆژ که خه‌ریکی ناوابوون بوو. تاوینک شه‌به‌قی له په‌نجه‌ره‌وه هاریشته ژووره‌که‌ی و فدرشینکی زرین‌له دیواری نه‌خشی به‌ست. پاشان ناوابوو ژووره‌که‌ی له تاریکیدا به‌جی هئیشیت. نوری سه‌بروکه له سه‌ر نیو ته‌خته‌که هه‌ستا و سه‌رو دموچاوی به‌سابونی شوشیت. جله‌کانی گزری شوشینکی پچوکی ناوی نوستوخودیسی به‌سه‌ری خۆ داکرد و ماوه‌یه‌ک سه‌ری به‌شانه کرد. پاشان چوه ته‌ویل، ده‌ستی به‌سه‌رو یالی نه‌سپه‌که‌ی داهینا. نه‌سپه‌که‌ی وه‌که‌یف هاتبوو، لمبۆزی به‌سه‌ری خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌گئیرا و له خۆشیان‌ده‌ی‌حیلاتد. نوری به‌چاوی به‌نه‌سرینه‌وه ده‌یگوت : خوا حافیز رۆله‌که‌م ... خوا حافیز.

هه‌رتک لینگ جیا بوونه‌وه. نوری له پلیکانی ژووره‌که‌ی سه‌ر که‌وت. په‌ره کاغه‌زینکی هه‌لگرت و ناوای نووسی: « وه‌سیه‌تی من نه‌وه بی‌ که پاش مردنم نه‌سپه‌که‌م له سه‌ر گلکۆم سه‌ر به‌رن » مۆری خۆی به‌کاغه‌زه‌که‌وه نا.

پاشان له نینوه راستی ژووره که دا، له سهر نه و فدرشه کزنه ی که باوکی روژی پینج جار بڼ
نوژی چوکی له سهر داده دا، دانیشت وله په نجه روه جارنکی تر تماشای عاسمانی پر نه ستیره ی
کرد.

بایدکی توند ه لیکر د بویه، چوار پنبه که له حساری دوه وری. دهنگی گاریچی ده هات گورانی
ده گوت و به ژنانی ه لاده گوت

نوری نامینه ی هاته وه بیر، چاوی له سهر یه ک دانان و ه ناسه یه کی ه لکینشا و له بهر
خویه وه گوتی : (خوا حافیز نه ی دنیای ده غدل خوا حافیز). پاشان خه نجه وری ه لکینشا و دهستی
به رز کرده وه به هه موو هینزو توانای که له به ریدا ما بوو، له سهر دلی خزیدا .

www.kerimhisami.com

پاشا وهلامی دایهوه : جنایهت بی و نهبی، وستی رهحه تیه که به. خوا ده زانی جدرگم لهو کاره ساته ژان ده کا. بهلام چی بکه م، خوی وای وستهوه. وستهوه تی نه سپه که ی له گهل خوی بهری. منیش له جینگای نهو بام هر وام ده کرد. ئیستا کی نهو غیره تی هدی که چه قو ده برینی و سهری بیبری.؟

تیکرا وهله رزه که وتن. هه موویان به دلئی برینداره وه سهبری نه سپه که بیان ده کرد. خو نهوه یونانی نه بوو تا بیکوژن. گوئله که وه مریش نه بوو بیکه نه قوریانی و گوشته که ی بخون نهوه زینهت و خشلی دنیای خاکی و شانازی شاری کاندی بوو. پسپوره نه سب ناسه کان له (که، و رتیمنز) وه بز ته ماشا کردنی ده هاتن. کی غیره تی هه بوو چه قو له ملی نهو نه سپه بنا.

پاشا توره بوو. وه ک گا ده فی ده دان. چاونکی له به ک یه کی تور که کان کرد و گوتی: له نیوهم پرسى، کی غیره تی نهوه ی هدی نهو نه سپه سهری بیبری.؟

گشتیان ده له رزین و به دلئیکی خه مباره وه له هدی که لی نه سپه که راماپرون که له بهر شه به قی هه تاو وه ک شه پزلی مه خمه ر ده ینواند.

کهس نه بزوت. نه سپه که له سهر گلکز که وتبوو، بزنی پنهو ده کرد، ده یحیلاند و راست وه ک ناده میزاد ده ینالاند. به راستیش حبله نه بوو، ناله بوو. پاشا روویکرده خولامی قوله رهش و گوتی: وه ره سوله یمان وه ره سهری بیبری.

خولامی قوله رهش خه نجهری هه لکینشاو هه نگانک چوه پینش. شه قاونکی دیکه شی هاویشته. نه سپ چاوی به خولام کهوت، راچه نی، بی نهوه ی بهزوی سهری هه لینا و ته ماشای کرد. قوله رهش کشایه وه. پاشا که نیزیک بوو بگری فرمانیدا:

. نازابه سوله یمانی مه لمون. چاوان بنوقبته و خوی به سهر داده. هه موو چاویان بریبه قوله رهش. کاپرایه ک که چاوی پر له نه سرین بوو، نه پاندی و گوتی :

. به گوزی باو کم سویند، نه گه ر قوله رهش نه م نه سپه بکوژی، منیش ده بکوژم. خولامی رهش خه نجهری له ههوا راته کاندو که مینکی دیکه ش چوه پینشی. بز نهوه ی غیرهت وه بهر خو بنی، نه سپه که ی دا به ر جنیوان. به لام باسک ده له رزی. نه سپ سهری بهرداوه بزنی به خوله که وه ده کرد. چارنکی تر ده ستیکرد به حبله و گریان. خولامی رهش باسکی بهر بوونه وه و به ده نگینکی گیروا گوتی: (نا.. پاشا نه فنه ندم نا... نهوه به من ناگری).

خه لک هاواری کرد : نافه رین .. سوله یمان .. نافه رین ... دله کان نارام بوونه وه ... خولام چارنکی دیکه ش گوتی :

. من ناتوانم . چه قو کیشه تور که کان هاواریان کرد :

. پاشا نه فنه ندی نه گه ر باوه رت به خوا هدی، نهو نه سپه ی بز خوت به ره و نه جاتی بده.

پاشا له کاتیکا به چاوی نیره یی و ته ماعه وه ده پروانیه نه سپه که گوتی :

. من له مردوو ده ترسیم. هه نگانک چوه پینش، دهستی دریز کرد که نه سپه که بلاوینته وه،

به لام نه سپ رهویه وه، ده ستیکرد به لوشک هاویشته. له دهوری گلکز ی خاوه نه که ی ده سوراوه و

لوشکی داویشته. نه دیده نشت کهس لبی وه نیزیک کهوی. پاشا گوتی :

. با بروین. نه سپه که تنیا به خه فته تی خویه وه به جی بیلین. دیاره نه ویش گیانینکی هدی.

ناخره‌کهی برسپه‌تی رامی ده‌کات. باشتره نۆکه‌ری نوری له لای به‌جی بئینی، ئالبیکی بداتی، نه‌گهر رام بوو بۆ منی بئینی. نه‌وه‌ی گوت و شادو سه‌ر خۆش له گه‌له‌گه‌وره‌ پیاوانی تورک بۆ شار گه‌رایه‌وه. له‌ رنگا بیری ده‌کرده‌وه: (خوا که‌ریمه .. پاشای خۆش ده‌وین..) خۆزیا نه‌وه‌ ته‌سپه‌م وه‌گه‌یر که‌وتبایه، ران و رکینفم لی توند کردبان و ده‌ورانی گه‌نجایه‌تیم تازه کردبایه‌وه. نه‌گهر له‌ نیوان ژنه‌کانی کاندی و نه‌م ته‌سپه‌دا بکه‌نه سه‌ر پشک، ته‌سپه‌که هه‌لده‌بۆنرم. ئه‌ی خودای گه‌وره‌و به‌ که‌رم ، نه‌وه تۆی نوری به‌گت کوشت و ته‌سپه‌که‌ت دا به‌من.

ته‌ماشایه‌کی قه‌برستانی کرد، ته‌سپ هینشتا ده‌ینالاند و له سه‌ر گۆری خاوه‌نه‌که‌ی درێژ بپوو. هه‌مویان گه‌یشتنه‌ خه‌نده‌کی قه‌دیمی شار که ئیستا کرابوه بئستان و سه‌وزیخانه. خۆری سه‌ر که‌لی ئاوابوون، په‌یکه‌ری شیری له به‌ردی تاشراوی سه‌ر بورجگه‌لی ئینیزی رووناک ده‌کرد. ده‌سته کۆلاره‌یه‌ک که ورگیان له په‌ین و پێسایێ ناخنی بوو له گه‌شتی روژانه‌یان ده‌گه‌رانده‌وه و ده‌چوونه‌وه سه‌ر دیواره‌کانی قه‌لا که به‌ره‌و وێرانی ده‌چوون. شاری کاندی له بینه‌نگی روژئاوادا ده‌ینالاند و هاواری ده‌کرد، ده‌ریای شینیش له پشت نه‌وه‌وه توند شه‌پۆلی ده‌دا.

پاشا راوه‌ستا. تورکه‌کانی له ده‌وری خۆی کۆ کرده‌وه. رووی تینکردن و گوتی :

. ناغایان . چاکو خه‌راب گوی بده‌نه قسه‌کانم. ئیستا چاره نووسی کریت به موویه‌کی بده‌نه . من له باره‌گای خودا سویند ده‌خۆم که نوری خۆی کوشتوه. که‌وابوو مردنی نه‌وه بۆ هاروژانی تورکان مه‌که‌نه کراسی عوسمان، جارێکی تر ئاژاوه مه‌نینه‌وه. سویند به محمد، خوین له لوتی یه‌ک که‌س بی، نه‌ک هه‌ر کافران، به‌لکو موسلمانانیش له چناره گه‌وره هه‌لداوه‌سم. که‌وابوو به‌ده‌ختینه وریای خۆتان بن و ده‌ست نه‌بۆن.

پاشان رووی کرده خولامی قوله ره‌ش و گوتی : (سوله‌یمان با برۆین). له کاتینکا وه هه‌ناسه برکه که‌وتبوو بینه‌که که‌سبوو گه‌یشته‌وه نیو شار. بانگییێ سه‌ری راوه‌شاند و نه‌وانیتر بی نه‌وه‌ی و ده‌ده‌گ بین، له بئه‌وه سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد. هه‌موو له به‌ر خۆیانده‌وه ده‌یانگوت : نه‌م پاشایه کابرایه‌کی بووه‌له‌یه، هه‌ر ده‌لینی له تۆره‌می یونانیانه. نه‌وه لیره چده‌کا. به ئیسه ده‌لی نابی خوین له لوتی هه‌یج که‌س بی. به‌لام نیمه‌ز به بی هیلکه دروست ده‌کری؟

بانگییێ به‌ر له‌وه‌ی له ده‌روازه تینه‌ری، میزه‌ری خونای له باخه‌لی هیناده‌رو وه‌ک ئالا به‌سه‌رداریکیه‌وه کردو هاواری کرد:

. مردن بۆ کافران ... با برۆین و سه‌ری هه‌مان به‌رین. خۆی به سه‌رۆکایه‌تی ده‌سته‌ی چه‌قزکینشان که‌وته ری.

له خواره‌وه‌ی خه‌نده‌ک دوو پیره میزدی فله ئاویان له چالۆ هه‌لده‌کینشا و بئستانیان ئاو ده‌دا. بانگییێ هاواری کرد:

. وهرن .. نه‌وه‌تا دوو کافر لیره ن ... کوپینه بۆ پێشه‌وه. دوو تورک هه‌لیان کینشا خه‌نجه‌ران و رایان کردنی. بانگییێ هاواری کرد: خوا ده‌ستان بگری ... کوپینه بۆ پێشه‌وه.

دوو چه‌قز کینش به کوچه‌باخی قه‌راخ خه‌نده‌کیندا به نیو بئستان و لاسکه گوله به‌روژاندا خۆیان گه‌یاند هه‌ر چالۆی. هه‌ر تک پیره میزدیان گرت و خشت سه‌ریان به‌رین. بانگییێ هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت :

• کورینه وریا بن خونین له لوتیان نه‌یه. قاقا پینده‌کهنی. سهری نهم دوو هه‌زاره کهوته نینو چالووی. بانگیبژ ده‌ینه‌راندو دارده‌ستی هه‌لده‌سوراندو ده‌یگوت : کورینه بژ پینشه‌وه. بای ده‌ریا له میزه‌ری خونناوی ده‌داو هه‌لیده‌مساند. هه‌وا ده‌هات تاریک ده‌بوو. ده‌روازه‌وان ده‌هاتن ده‌روازه‌کانی شار دابخهن. بانگیبژ هه‌نگاوی توند کردن، چه‌قز کینش به‌دوایدا وه‌په‌له که‌وتن و به لوره لور گه‌یشتنه‌وه نینو شار.

مه‌سیحیه‌کان له دوور ده‌نگی نه‌وانیان ده‌بیست و به‌تالوکه ده‌رگای دوکانیان داده‌خست و به‌رهو مال رایان ده‌کرد تا خزیان وه‌شینن. بانگیبژ له نیزیکی ده‌روازه‌ی کان له پینش قاوه‌خانه‌ی تورکان راوه‌ستا. نالای هه‌لده‌سوراندو ده‌یگوت :

• نه‌لا. نه‌لا. مردن بژ کافران. یه‌لام سه‌لیم به‌گی پیر و چه‌ند پیوا ماقولنی دیکه‌ی تورک بردیانه ژووری قاوه‌خانه‌و قاوه‌یان بژ کری تا هیندی که‌نه‌وه. پاشان ناردیان نه‌فهنندی‌یان هینا. ده‌ستی‌کرد به‌حکایه‌تی شه‌رزاد که‌باسی ژن و لای جوانچاک‌و هه‌نگوین و گوزی تیندا بوو.

دووسی رژی پینچوو. مه‌سیحیه‌کان له‌وه ده‌ترسان که‌تورک به‌رژ ده‌روازه‌کانی شار داخهن وه‌موویان بگرن. مه‌سیحی که‌م و تورک زفر بوون، ده‌یانتوانی به‌جاریک قه‌لاچیان بکه‌ن.

رژی سینه‌م هه‌والینکی ناخوشتتر بلاو بژوه. تورک به‌نیوه شه‌و چوونه کلیسای (ئانکاراتوس و ناگاتانگوس) قه‌شه‌ی جوامیزی نه‌و کلیسایه‌یان سه‌ر بریوه‌قه‌شه‌ی چاره ره‌ش له‌هه‌یوانی کلیسادا خه‌وتیوو، تازه له «ترابسانوس» گه‌را بژوه و له‌وی بناخه‌ی کلیسایه‌کی تازه‌ی دارشتیوو. سه‌پاره‌ت به‌خواردن و خواردنه‌وه‌ی باش له شیرین خه‌وینکی خه‌ست و قولدا بوو. تورک بی نه‌وه‌ی وه‌خه‌به‌ری بینن، سهری خشت ده‌پرن. یه‌لام به‌د به‌ختی قه‌ت به‌ته‌نیا نایه. چونکه رژی چوار شه‌مژه گوندی «زارو» یه‌کی له گونده‌ئاوه‌دان و قه‌وغا‌کانی تورکان، قه‌شه‌یه‌کی ناموزای > نا گاتانکوسی > کوژراو له دیری به‌ناویانگی > ورژندیسی > له بناری چپای (ئیدا) هاتبوه خوارو بابه‌ عه‌لباغای خورنمژی گوندی کوشتیوو که‌دوو مه‌سیحی بژ‌ئاو هه‌لکیشان و ئاودانی سه‌وزیخانه ده‌ عاره‌بان‌ه‌ی خستبوون و کوشتیوونی.

پیوا کوشتن تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو. ناگری شه‌ر گوند به‌کوندی دورگه‌ی کریتی داده‌گرت. نه‌و تورکانه‌ی له گوندی یونانیه‌کان ده‌ژیان، ترسیان رنیشتیوو. که‌لوپه‌لی خزیان کز ده‌کرده‌وه‌و پدنایان بژ شار ده‌برد. له‌و لاشه‌وه مه‌سیحیه‌ناقله‌کان خار وخیزان و شه‌رو به‌ری خزیان کز ده‌کرده‌وه‌و به‌ره‌و چپا شاریان به‌جی ده‌هینشت.

پاشا سهری لی شینوا بوو. هه‌وه‌لجار بوو له سه‌ر ده‌می پاشایه‌تی خزیدا له دورگه‌ی کریت توشی نهم هه‌رایه ده‌بوو. نه‌و بژ نهم جوړه کینشانه دروست نه‌کرا‌بوو. نه‌و رژی هه‌لا‌تیه‌کی دلپاک بوو، له «پروسه» له دایک بیوو، ئاسایش و خه‌وو خواردنی خو‌ش ده‌ویست. ئاخ‌ر نه‌و کریتیانه بژچی به‌گژ یه‌کدا هاتوون؟ نه‌ویش راست له‌و حانه‌دا که‌ده‌یویست نه‌و نه‌سپه‌ئاوداره به‌خاوه‌ن بکات. ده‌یویست له جیاتی نالیک قه‌ندی بداتی. به‌مست ئاوی بدا، تارام بی و له گه‌پانی ده‌ورویه‌ری «سی‌تاق» دا له عه‌رزی نه‌دا. به‌لام داخی گران نه‌و کریتیبه له‌عنه‌تیانه کاتینکی خه‌راب شورشیان ده‌ست پینکرده‌وه. پاشا سهری لی شینوا بوو. به‌غار ده‌چوه کن خه‌لیفه‌و به‌پارانه‌وه داوی لینه‌کرد و ده‌یگوت :

ناخافتنه‌گانی به نرخ ده‌بوون و به بیرو راویژ ده‌بزوت‌ه‌وه. هاوکاره‌گانی ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ی ته‌مه‌نیشیان له‌و زیاتر بوو، له شه‌ریشدا به‌شداریان کرد بوو. له قسه‌ی ده‌ر نه‌ده‌چوون، ریزیان لی ده‌گرت. کاتی پاشا سه‌ریازی وه‌دوا خستن، کیشه‌که قولتر بوو. بیست کس له لاوان به بانگاوازی تشودوریسه‌وه هاتن. نه‌و پنی گوتن :

. برایان ، ده‌وله‌تی وه‌سمانی ده‌یه‌وی خونمان بژی. ئیوه ده‌زانن چقه‌وماوه ؟ تورک ومه‌سیحی جارنکی دیکه‌ش تینک به‌ر بوون. بلنسه‌ی ناگر له گوندی ئیمه هه‌لبوه و کاندیشی سوتانده‌وه. ناگر له کاندی یه‌وه ده‌گاته < رتیمنز> و < کانه> و هه‌موو کریت ده‌گرته‌وه. فریو مه‌خزن. پیشان وانه‌بی‌که نه‌و تورکه سه‌گانه تنیا وه‌دوای تاقه که‌سینکی پیاو کوژکه‌وتوون. نه‌وان نه‌گه‌ر نه‌و پیاو کوژه‌ش بگرن چه‌ک دانانین. چونکه له گه‌ل هه‌موو فه‌له‌کان شه‌ریانه‌ه‌باو ویاپیرمان نه‌وه‌یان ده‌زانی، هه‌ر بزیه‌ش هه‌میشه نالای نازادیان به‌ دوای خژدا ده‌کیشا. ئیستا نزه‌ی ئیمه‌یه. من به‌ر له‌وه‌ی له مالی وه‌ده‌ر که‌وم، مجری باوکم کرده‌وه، نالایه‌کی تیندا بوو هینام . بژی یه‌کیتی . ئیستا وشه‌گانی سه‌ر نه‌م نالایه بخویننه‌وه : < نازادی یا مهرگ> تشودوریس دوای نه‌م وتانه نالای قه‌دکراوی یونانی لیک کرده‌وه.

پاشایان له رووداوه‌کان ناگادار کرد. فره تینکچوو. هه‌ستا چوه کن خه‌لیفه‌ی. پنی واپوو نه‌و ئیمامه‌ی کافران هه‌یچ تی ناگار چوو بو هه‌موو شتی بز روون کاته‌وه. له رنگا له توپه‌بیان که‌م ماپوو بخنکی. وه‌ک ژانه سه‌ری کاره‌گانی کریتی که‌م بووی، به‌یانی خه‌به‌رنکی ناخوشی دیکه‌شبان بز هینا. نۆکه‌ری نوری که‌ به قسه‌ی پاشا له سه‌ر گلکزی نوری به‌ جی ما بوو به‌ غار هات گوتی : (پاشا نه‌فهنده‌ی نه‌سپی نوری به‌گی له سه‌ر گزری خاوه‌نه‌که‌ی گیانی ده‌رچوو . چۆن .. بز نالیک و تاوت نه‌داوه‌تی ؟

. پاشا نه‌فهنده‌ی هه‌موو شتیکم ده‌دایه، به‌لام نه‌یده‌خوارد. خزی ده‌بووست بیری و مرد . خزر ته‌واو خزی هه‌لکیشا بوو. بانگیژ له باسی نوژ و تاعه‌ت و خودا ناسیدا هه‌شری ده‌کرد. خه‌لیفه که‌ له سه‌ر نیو ته‌ختینکی دریژ دانیشتیوو، له گه‌ل حاجی ساواسی بلیمه‌تی زه‌مانه خه‌ریکی باس و خواس بوو. ته‌سبیحی کاره‌های ده‌ ده‌ستی وه‌رده‌دا. ساله خۆشه‌گانی هه‌ره‌تی لاوتنی وه‌بیر ده‌هاته‌وه. بیری له سه‌رده‌مینک ده‌کرده‌وه که‌ له <کیف> قه‌شه بووه به‌سه‌ر شوینه پیرزه‌گانی نه‌و شاره راگه‌یشتوه. که‌لله سه‌ری وه‌ک شیری پر بوو له بیره‌وه‌ریه‌گانی روسیا. نه‌م ولاته له به‌ر چاوی نه‌و ره‌حه‌تینکی خودایی بوو. گه‌نم و رۆنی که‌ره‌و ماسی پیشاو و خاویار له‌م ولاته زۆر و مشه بوو. نه‌و گومبه‌زه نالتونانه‌ی کلیسا و نه‌و په‌یکه‌ره زه‌رانه‌و نه‌و نه‌لماس ویاقوت و زمروتانه که‌ له به‌رگی ئینجیل له کار کرا بوون.

. ناخ حاجی ساواس. تا نه‌ورۆژه‌ی روسیا هه‌بی، من ترسم نیه. ده‌پنی رۆژنک روسبا زار لیک ده‌کاته‌وه وه‌سمانی هه‌لده‌لوشی. نه‌و رۆژه کریت ره‌نگی نازادی ده‌پنی و نه‌وه‌ش تاقه هومبندی ئیمه‌یه.)

هلام حاجی ساواس سه‌یری نوخته‌یه‌کی دووری ده‌کرد و بیری له شوینیکی تر ده‌کرده‌وه. له نیزیك <سنت ئیرن> رنگه سه‌عاتینک دوور له کاندی مه‌زراپه‌ک هه‌بوو، سه‌رده‌مینک ملکی باوکی به‌وو. داخوا هه‌ر هه‌ستی رابردوو بو، یا له خویندنه‌وه‌ی کۆنه کتیبانه‌وه گه‌یشتوه نه‌و خه‌یاله پنی

وابوو له ژیر نهو مهزرایه شارنکی ویرانبوی فره کونن گونډ کراوه.
 حاجی ساواس نهو کون وکاژنرانهی دهپشکنی که سیلاو سازی کرد بون شتیکی بریقه دار له
 نیو قوراویدا ده بینیته وه هلی ده گرنته وه، نهنگوستیله یه کی نالتون. خاوینی کرد بزوه و هینا بوی
 به خهلیفه ی نشان پدا. له نقیمی نهنگوستیله که نه خشی ژنیکی سنگ روت و ته ورنکی دوو دم
 به دهسته وه هلکه نرا بوو. پیاوینکی قه دباریکی له شینوی خه لکی کیتی له پیش ژنه که خزی
 باده داو سهمای ده کرد. له بانسه ریان مانگینکی یه ک شهوی وه ک داس ده بینرا.

حاجی ساواس نهنگوستیله که ی دا به خهلیفه و گوتی:

. باوکی روحانی بز خاتری خوا نهو نهنگوستیله ی بشاره وه با کهس نه زانی شتی ناوا هدی.
 له وانده له و شوننه چند خه زینه و شتی عنتیکه له ژیر زه ویدا هین. به لام نیمه وه ک کزیله
 واین. نه گهر نه وانه له ژیر زوی دهر بینین، حکومه تی وه سمانی لیمان ده ستینی. باشتره
 راوه ستین تا دورگه ی کیت نازاد ده بی. نهو دهم یونانی دیکه نهو شاره قه دیمه ی له ژیر زوی
 دینته دهری و هه مو شانازیه شاره وه کان به خاوهن ده بن.

خه لیفه گونی بز قسه کانی شل کرد بوو، سه ری بز ده له قاند. وته کانی راست و باشبون،
 به لام نهو ببری له هه زار جینگای دیکه ده کرده وه که بهرپرسی پاراستنیان بوو. نه وه ی پی گرنگ
 نه بوو که پیش هه زار سال چ له بن زه ویدا ماوه ته وه؟ بزیه گونی ده دایه و سه ری بز ده له قاند و
 هه مو وته کانی ده هیناوه سهو کیت که زیندو بوو، به لام له گهل روسیا له شینکی برینداری
 هه بوو.

حاجی ساواس تینی گه یشت و پی ناره حدت بوو گوتی:

. پایه بهرز چاوه روانی نازادی له روسیا ده کات، به لام میلله ت له تفهنگ و منیش لهو
 نهنگوستیله یه چاوه روانی ده کهم که تو گالته ی پی ده که ی.

مورتر و فلوس دهر گای کرده وه و گوتی :

. باوکی روحانی، پاشا هاتوه .. حاجی ساواس به پینکه نینه وه راهوو، گوتی :

. کریتیه کان نهو تورکه فه قیره یان گیز کرده وه. دهستی خهلیفه ی ماچ کرد ویه دهر گایه کی

نهینیدا وه دهر که وت.

راستبوو که پاشا قینی لهو کریتیه شهیتانیانه هه بوو، هه که هاته ژورر گوتی :

. خهلیفه نه فه ندیم ، من نازانم چباسه؟ وادیاره کریتیه کان راهه رپون و نازادی ده خوازن...

نازادی چی؟ من تینا گم. کاتی تو باوه رت به خوا هدی و گوی ده دایه فه رمانه کانی نهو، هه رچی

نه مر ت پنده کا ده یسه لمینی، تیر بزچی ده بی سکالا بکه ی که بووی به کزیله؟ داخوا له خدا

یاخی ده بی؟ داخوا داوای نازادی ده که ی؟ نا... باشه . که وابوو نه وه له باره ی نابیی خوداش له

سهر زهوی راسته، واته سولتان. که وابوو نهو کریتیه یان گه ره که، بزچی خو تووشی کیشه و

ژانه سهر ده که ن؟

خهلیفه له وه لامدا گوتی :

. پاشا نه فه ندیم . کاتیک تو گوی بده یه خودایه ک که بهوات پی هدی، نه وه قسه ی تو راسته.

به لام نه گهر بهوات به خودا که نه بی ، چی؟ کیتی باوه ریان به سولتانی تو نیه. هه بزیه ش

کزیلهن و ده یانه وی نازاد بن.

پاشا سهری خسته نیوان هدرتک دهستی و نهیده توانی تیپگات. توند ده رگای پینوه داو وده در کهوت. ته ماشای دهریای ده کرد تا بزانی پاپزوه سهریاز هه لگره کانی و هسمانی دیارن یان نا... له بهر خزیه وه ده یگوت: «ته نیا نهوان وه زعه که روون ده که نه وه و نه زم و هیمنی سه قامگرتوو ده کهن.» دهستی لینکدان و سوله یمانی قوله رهش هاته ژووری.

سوله یمانی له عنه تی، دلم گیراوه، بری بار یایانیس بدوزه وه و بهینه، تا توژی پنبکه نین. ههوا ده هات تاریک ده بوو. دهنگی کاسبکاران که دوکانیان داده خست و دایک زاروکیان بانگ ده کردنه وه ده پیسزا. باوک بز مائی ده گه رانه وه و ده رگا داده خران. لات و سهر سهری تورک، پینخواس و سهر پتی به گه ره کی مه سیحیه کانداهه رؤیشتن و له عنه تیان له عیسیای مه سیح ده کرد و تفیان داویشته ماله مه سیحیه کان. هه موو شه وی پینج شهش چه قوکیشی تورک له قاوه خاندهی تورکانه وه به ره و مائی پالنه وان میکلیس ده که وتنه ری بز نه وهی ده رگای ماله که ی بشکینن. پی یان واپوو نوری نه و کوشتویه تی. چونکه دیبویان که به سواری چوته خانوی کلاو فهرهنگی نوری به گ و هه ر دوای گه رانه وهی نه ویش ته رمی بی گیانی نوری به گ له مائی دا که وتوه. که واپوو بنگومان نه و کوشتویه. هه موویان به سهرخووشی ده که وتنه ری تا ده رگا بشکینن. به لام که نزیک ده بوونه وه. ده هاتنه وه سهرخو و ترسیان ری ده کهوت. ده ونستان و تا هیزیان هه بوو جنیویان ده دا و کوئی دلیان ده رشت و بز قاوه خانه ده گه رانه وه.

پالنه وان میکلس شه وان به دوو ده مانچه ی پره وه له پشت ده رگا کیشکی ده کینشا. هه موو شه وی منداله کانی له مائی وده در ده نا. یای کاترینا هه موو شه وی منداله بهر مه مکانه که ی له نامیز ده گرت و له گه ل تراساکی و رینیو هه ر شه وه له ماله دراوسیدک روژی ده کرده وه. پالنه وان میکلس به ته نیا له مائی ده مایه وه. پاش چند روژ به تراساکی گوت:

تو له گه ل من بینه وه. ناخره که ی تو ده بی رابنی، ئینستا ئیتر باب و کور پنبکه وه له پشت ده رگا راده وه ستان.

خولامی قوله رهش توانی بار یایانیس له مائی خزی بدوزینه وه. پیره مینردی وردیله له هه ساری ناگری کرد بوزه و خدریک بوو گهغه شامی ده برژاند. به قوله رهشی گوت:

سوله یمان راوهسته تا من شیر و که لوپه لی خزم هه لگرم. چوه ژووری، شیری له خز به دست و میدالی ته نه که ی خسته ملی. ویستی کهوشان ده پینکا، به لام له بهر ته مبه لی په ژویان بوزه گوتی: «کی ده توانی قهیتانی پیلأوه کانم گری بدا» له کاتینکا سمینلی باده دان له مائی هاته ده روله سوله یمانی پرسی:

له عنه تی، نه م پاشایه چی له گیانی من ده وی؟ ده لینی چی شوشه شه ریه تیک له گه ل خزم بینم، رهنگه به کار بی.

بهینه... پاشاش نه یخواته وه، من ده یخزمه وه.

بار یایانیس گه رایه وه و برتله شه ریه تی هه لگرت و که وتنه ری. پاشا هیشتا له پینش په نچره دانیشتیوو له عنه تی له چاره نووسی خزی ده کرد که وا خستویه ته نه م دوپگه شه ی تانیه. ده یگوت:

«نه ی قهزاو قه ده ری له عنه تی، تو منت له سهر ته ختی پاشایی داناوه یا له بهر تیری

باربایانسیس ده بیته نه وهی من.

پاشا دهستی دا وه کاز و هاواری کرد :

برز ون به .. کافری له عنه تی ...

بهر له وهی وه کازی پاشای وه پشتی کوهی، باربانسیس ده پهری. له پلکانان هاته خوار وه پای پته تی به کولاناندا رایده کرد. دوو باره شیره دریزه که ی ده لاقی هالوو که و ته عهرزی. کاتی گه یشته وه مالی، له بهر ده رگارا وه ستا ونشانه ی خاچی کینشاو له بهر خزیه وه ده یگوت: ماشه لا، باربانسیس له عنه تی، تونده وه هموو شیتی و غیره ته ت له کوی هیناوه.؟

پاشا نه وه شده وه خهوی لی تینکچوو. خهونی خه رابی ده دیتن. خهونی پر له نیری و رهز و شیشه که باب، له عنه ت له و کافرانه ، چون ده زانن تانه و تواج لیندهن. به یانی زوو له خه و رابوو. سه ری گه ره کی تورکانیدا. له ده رگایانی ده دا و ده چوه قاوه خانه کان، له ده رکی مزگه وتی راده وه ستا و به خه لکی ده گوت :

هیدی بن دۆسته کانم. دلزیه خونینک نه ریژن. ده نا گشتمان تیندا ده چین. سه رده مینک بزینک هه بوو ... چیرزکی نیری و گه لآمینوی بز تورکان ده گیرایه وه. پاشا ده چوه مالی نه وه یونانیانه ش که رایان کرد بوو. تورک له دینه اته وه هاتبوون و داگیران کرد بوون. ده رک و په نجه ره و میز و کورسیان ده شکاندن و ده یان سوتاندن. به وانیشی ده گوت:

له چی ده گهرین . بگهرینه وه بز گونده کانی خوتان، کافران مه کوژن. نه وه ی بزانه به محمد سوندا، هه ر خه راپه یه کی بکه ن، ناکامی بز خوتان ده گهرینه وه. دوو باره نه قلی بز و مینوی ده گیرایه وه. پاشان ماله و مالیده کرد، بیرو مینشکی وه ک شیشه ی که باب به ده وری ناگردا ده سوپا و جزه جزی لی ده هات.

پاش چند رژینک وا دیار بوو تورک هیدی بوونه وه. پاله وان میکینس له سه ر دۆشه ک دریز بوو خهوی لی که وت و خه ونینکی سه بری دیت : خه لک له ده وری شار له مه دیدانینک کو بیوونه وه. چاوه ش به ده هزل و زورنا سرودی میللی یان لینده دا، گوزانیا ن ده گوت، به لآم که سیش ده نگه نه ده بیستن. لاونکی به خه ووهی کیتی که شه فینک له سه ر دهستی ناره قی له پیش راگرتن. ورده ورده که ناره قیان ده خواره وه، گونچه که یان ده کرایه وه و سرودی میللی له حه و ده نگه ده دایه وه.

پاله وان میکینس له و کاته دا که چاوی ده کردنه وه له بهر خزیه وه گوتی: «من نازانم نه وه مانای چیه، کاتی یه کی له خه و دایه، گیانی بز که یف ده سورینه وه . گیانی مرؤ له نه سلدا دینه، کاتی خه ون شیتیش ده بی.»

پاش ماوه یه ک ، کاتی له چیاکان په لامار ده ست پینکرا، پاله وان میکینس تازه له خه ونه که تینگه یشتبوو.

نه وی وژی یه که شه مز بوو، پاله وان میکینس له مالی ده ر نه چو بوو. خیزانی له گه ل رینیوی که چی و منداله شیر خوره که ی هینشتا له کلیسا بوون. تراساکی له مالی کراسوگتورگیس. یاری ده کرد. پاله وان ته نیا مابزوه و نه م دنیا یه ی پی خوشبوو. له مالیدا ده هاتو ده چوو، سه ری خواره مده نی و نازوقه ی ده دا. که مو کوری نه بوو. ده چوه ژیر عهرز، پر بوو له کوپه شه راب و رزن زه یتون و زه یتون. هه نار و بهی و پیواز به شریته وه کرا بوون. له وه تاغی لینه و دۆشه گ و

پنخهف له سهر يهك دانرا بوون. پالنهوان ميكنلس به خوشبوه ده يگوت : « نهگه من وه چيا كهوم وتورك بين ماله كم تالان بكن، زوريان وه گير ده كهوي و شهرمه زار نابم. » نهو له باوكي بيستبوو كه سالي ۱۸۲۱ كاتي فله كاني گوندي رايان ده كرد هه رچي بزيان ده ر چوو با، ده يانبرد. بابيه گه وري نه يهيشتبوو كوره كه ي، واته باوكي پالنهوان ميكنلس ده ست له نيو مالي خزي بدا. گوتبووي :. نامهوي لاي توركان نابروم بچي. ده مهوي تورك بزانتن كه مالي من چه نده پر له بده كه ته. پالنهوان ميكنلس به دووپاته كردنه وي نهو قسانه هيندي ده بزوه. له ژووره كه ي خزي له بن په يكه ر وچه ك و ره سمه كاني دانيشت وده ستي كرد به سيفار كيشان. مژي له سيفار ده داو ميشكي پر ده بوو له بيري نهو شه رانه ي كه نه كرابوون و نه م وتانه ي كه نه گوترا بوون. خه لك و گونديو چي اي ده هاتنه وه بيري و شاري كاندي به شه قام و قاوه خانه ي توركان و كليساو مزگه و ته وه ده هاته بهر چاوي. شار سوتا بوو. گياني پالنهوان ميكنلس سوارنك بوو به و ريش و ميزه ر و چه كمه وه، راست وه خزي ده چوو. نه وه خزي بوو كه شاري ناگر تي به ردا بوو. ده رگاي ده شكاندن، مناره ي ده روخاندن، مالي توركاني په لمار ده دا. به بن گري سه وزدا تي ده پيري، له حه سارنك ره ت ده بوو ده چوه نيو باخنيك. فانوسينك به شوشه ي سه وزو سووره وه هه لاهه سرا بوو. فانوسي شكاندو هه موو شت چوه ده تاريخيه وه. كونه تفنكي پر بوون له بزوني ميسك و عه تر. كوچه باخنيكي بزوخوش له به ربي ياني كرايه وه و چوه نيوي... له و سه ري كوچه باخ دوو لاقى پچوك و جوان ده دره وشان ...

پالنهوان ميكنلس نه راندي. ده ستي دا خه نجه رنكي پچوك كه به ره سمينكه وه هه لاهه سرا بوو ده ستي دا به و ده راني خزي راكرد. خونين فيجقه ي كرد. ماوه يهك خونيني ليهات و به مه كوئي دلي دامركا. پاشان برينه كه ي پينچا و ليني دريژ بوو. خيزاني و كيژه كه ي له كليسا گه رابونه وه له ژووري خواري قسه يان ده كرد. پالنهوان چاوي له سه ر يهك دانان و كوني دابووني. دا يك له كاتينكا ناگري هه لده كرد گوتي :

. تراساكي هينشتا نه هاتوته وه .

رينيو پينكه ني و گوتي :

. په روضت نه بي نهو نيشتا نويزي مس ده كا .

له راستيشدا هه موو رزي يه كشه مزيان تراساكي و ده سته براكاني له ته ويله ي كراسوگنورگيس نويزي مس - يان ده كرد. له گه ل كليساي ره سمى ركه به ريان بوو. به ياني زوو له پيش كليساي سن ميناس و يا له ده ورويه ري ده سورانه وه. نهگه ر هاو قوتابيه كي خزيان ديتبا كه ده سه ري خاويني به ده سته وه يه و رده پارهي تيدا به ده يه وي بچيته كليسا شه م پينكا، ده يانگرت و به زوري و يا به خوشي ده يانبرده ته ويله و ده يانگوت : « نيمه كليساي تا بيه تي خومان هه به. شه رم ناكه ي ده چيه كليساي خه لكي؟ پاشان كه ري كراسوگنورگيس - يان له قوژنينكي ته ويله ي ده به سته وه تا پتر جينگا بينته وه. يهك له وان له پيش ته ويله راده وه ستا و ورده پوله كاني كز ده كرده وه به هه ركام له نيمانداره كان له جياتي شه م ده نكه شقار ته يه كي ده داني. نيكولا كه له هه موان به سامتر بوو، كلاو خودنيكي كاغه زي له سه ر ده ناو روو پوزيشني كاغه زي به چاوان داده دا و له سه ر كورتاني كه ره كه داده نيشت و نه ده بزوت. جارويار ده ينالاند و به رواهت لاساي

خه لیفه‌ی ده‌کرده‌وه. تراساکی له نینه راستی ته‌ویله راده‌وه‌ستا و ئینجیلی ده‌خویند. ئینجیله‌کده‌شی کتیبی روینسون کروزونه بوو. ئاندریکوس نه‌خشی نابیی قه‌شه‌ی یاری ده‌کرد.

مه‌نقه‌لنکی له مائی خزیان ده‌هیناو پری ده‌کرد له خه‌لوز و نه‌سپه‌نده‌رو گیای بۆنخووشی پنه‌ور ده‌کرد و هه‌لم و دووکه‌له‌که‌ی بۆ که‌ر و ناخوری که‌رو دینداره‌کانی ده‌نارد. نه‌وانه‌ی که‌ ده‌مار گرژتر بوون ده‌که‌وتنه‌ عه‌رز و ده‌ست و نه‌ژنزی خزیان به‌ ته‌رس و شیاکه‌ ده‌کرد. له سه‌ره‌تای نوژی ته‌نیا تراساکی ویردو دوعای ده‌خویند. پاشان نه‌وانی دیکه‌ش گه‌رم داده‌هاتن و هه‌رچی به‌سه‌ر زاریان داها‌تبا‌یه ده‌یانگوت. هیندی: «نه‌مان نه‌مانی» تورکی‌یان ده‌گوت. هیندی گۆزانی جۆز به‌ جۆزیان له گه‌ل دوعای «مه‌سیح زیندو بۆته‌وه» تینکه‌ل ده‌کرد. یان نه‌و گۆزانیه‌ی له مه‌کته‌ب فیری ببوون: [له سه‌ر نه‌و چیا‌یه کلیسای به‌ شه‌وکه‌ت هه‌یه] ده‌یانگوت. ته‌ویله له به‌ر هه‌راو هوریا ده‌له‌رز. که‌ر ده‌بزه‌پاند و سه‌مای ده‌کرد. کراسوگتورگیس که‌ رۆژی شه‌مزیان گینلا‌سینک ئاره‌قی زیاتر لینه‌دا، وه‌خه‌به‌ر ده‌هات. ده‌ستی ده‌دا دار و بزبان ده‌چوه‌ خواری. ئیتر خه‌لیفه‌و قه‌شه‌و نایب قه‌شه‌ وه‌ک له‌شکری شکاو به‌ ده‌رگا‌و به‌ شو‌ره‌ی باخیدا هه‌لده‌هاتن. له ده‌ره‌وه‌ش هه‌رایان ساز ده‌کرد و ده‌تگوت نه‌وه‌ش به‌شیکه‌ له‌ نایینی نوژی مس. دوا‌یه به‌ هه‌ناسه‌ به‌رکه‌ ده‌چوونه‌وه. تراساکی به‌ ها‌قاله‌کانی ده‌گوت:

. یه‌کشه‌مزی داها‌توو هه‌ر که‌س نه‌یه‌ چه‌نه‌ی ده‌شکینم . به‌و تینخو‌پینه‌ تونده‌ نوژی مس کۆتایی پینه‌هات.

پاله‌وان میکینس له‌ په‌نجه‌ره‌ی پچوکی خزیه‌وه نه‌و هه‌رایه‌ی ده‌بیست. که‌ گۆنی له‌ ده‌نگی کوره‌که‌ی بوو ده‌یگوت: «چه‌نه‌ی ده‌شکینم» بزه‌ی هاتی و به‌ ناره‌ نار له‌ به‌ر خزیه‌وه گوتی: ئافه‌رین تراساکی. من تۆم ناوا ده‌وی. ده‌مه‌وی له‌ پیندا له‌ دۆسته‌کانت به‌دی، تا ده‌ستت به‌ لیدان فیر بی. پاشان له‌ دۆمه‌نه‌ کانی تورک و مه‌سیحی و ته‌نانه‌ت فه‌ره‌نگیش به‌دی. هیندی جار نه‌گه‌ر ترسای له‌ خۆشت به‌دی. به‌لێ، من راست کوری ناوام گه‌ره‌که، له‌ بوونی کوری نه‌وتۆ دایه‌ که‌ دووباره‌ زیندوو ده‌په‌وه.

لیره‌دا پاله‌وان میکینس پیره‌ قه‌شه‌ی غاری (کیژی په‌یژه‌ ته‌لایی) له‌ رۆخه‌کانی ده‌ریای لیبی وه‌ بیر هاته‌وه‌ که‌ قه‌به‌رنکی بۆ خۆی هه‌لکه‌ند بوو. له‌ کیله‌که‌ی نووسیبوو: «بۆ نه‌ی مه‌رگ، من له‌ تۆ ناترسیم» قه‌شه‌ له‌ مردن نه‌ده‌ترسا چونکه‌ به‌روای به‌ خودا هه‌بوو. پاله‌وان میکینسیش له‌ مه‌رگ نه‌ده‌ترسا، چونکه‌ باوه‌ری به‌ کوره‌که‌ی هه‌بوو.

هه‌ولیدا له‌ جی هه‌ستی. به‌لام برینه‌که‌ی ده‌زوراوه. پالی وه‌دیواریدا، ته‌ماشایه‌کی چه‌ک و په‌یکه‌ره‌کانی کرد. دووباره‌ سیفاریکی داگیرساند. نه‌و هه‌رگیز بۆ خویندنه‌وه کتیبینی لیک نه‌کرد بۆوه. خویندن و ده‌رسی به‌ دل نه‌بوو. له‌ خوینده‌واران ببنزار بوو. کاتی شو‌رش کتیبی ده‌دراند و فیشه‌کی تی‌وه‌رده‌پنچان. ته‌ماشای چس‌گورکی برای و حاجی ساواس و ناغا ئیدۆمه‌نه‌ی ده‌کرد و که‌لله‌ی وشکی به‌ ببنزاری راده‌وه‌شانند. له‌ دلێ خزیدا به‌ تراساکی کوری ده‌گوت: «رۆله‌ بزانه، نه‌وه‌ به‌ره‌می ده‌رس خویندنه‌ چاویلکه‌و دوولینگی ته‌نگ و پشتی کور. ده‌نگی تفه‌نگیش بیسن، تووشی قۆلنج و ژانه‌ زگ ده‌بن. خوا نه‌کا تۆ ببیه‌ خوینده‌وار تراساکی. خوینده‌واری نه‌خۆشیه‌کی پیسه‌. وابکه‌ تووشی نه‌و نه‌خۆشیه‌ نه‌بی»

هدروا که لم خه یالانه دا بوو له دهرگایاندا و دهنگی گریان و هاوار ههستا. ماریورای پیریژن بوو که چس گورگی برای له گوندی هینابووی خزمه تیان بکا. پالنهوان سدری له په نجه روی هینا دهری پیریژنی بینی له حساری دهری و پرچی خزی دهرنیتسه وه. به توندی نه پاندی و گوتی :

. ماریوریا نهو هاوارت له چیه؟ وهره سدری بزاتم .
پیریژن به هانکه هانک و هسر کهوت. دهرگیاو دهریگوت و کهس لینی تینه ده گه یشت.
لینوه کانی ده لهرزین. پالنهوان به سهریدا قیژاندی و گوتی :
. بز ده لهرزی؟ نهو هدرایت له چی به؟ بیژه بزاتم . باسی «دیاماندیس» ت کرد، چی به سدر هاتوه؟

پیریژن به گریانوه گوتی : «مردوه .. به یانی به مردووی له جیندا دیتومانه. وشک هه لاتوه. وانگلیو ههروا له خزی دهاو دهری. گولاوی پیندا ده کا. به لام فایده ی نیه. کوره که دهرمانداو کراوه.

. به چی ده زانی دهرمانداو کراوه؟ کی نهوی به تو گوت؟

. سهر و چاری شین هه لگه راوه.

. باشه برز خهریکی کاره کانت به . پالنهوان راهو، برینه که ی خاویز کرده وه، پینچای، نیتتر ژانی نه ده کرد. کاتی دهرگای کرده وه که پروا به ژنه که ی گوت: «نامه وی له ماله من شین و گابوز ساز بی.»

مانی برای پالنهوان میکینلس له ناخری کولانی له نیتیک کانی نیدومنه بوو. دهرگای مانی کرا بزوه، پالنهوان وه ژوور کهوت. دهنگی شین و گریان و وانگلیو له ژووری سهره وه ده هات. چس گورک له خواری له قورنیک خزی مه لاس دایوو ده لهرزی و دانی لیک ده دان.

پالنهوان میکینلس له پیشن براکه ی راهه ستا. ماموستا سدری هه لبری براکه ی دیت، دوو باره سدری بهردایه وه و پتر خزی مه لاس دا. پالنهوان میکینلس گوتی :

. ماموستا ، سدرت هه لبره و ته ماشام که.

چس گورک سدری هه لینا. چاوه ترساوه کانی له پشت چاویلکه وه دهرتروکانده. پالنهوان به سپایی لینی پرسی:

. تو کوشتوته؟ .. تو؟

. به لنی .. من

. تو ... نه گهر یه کی دیکه کوشتبا ی، خه نجه روی به کار ده هینا. به لام تو به ناپیایوت کوشتوه . دهرمانداوت کرده .

. چیکه ... له وه زیاتر بزم هه ل نه ده گیرا . گه یشتیوه نیتسکانم.

. تو له خوی نه ترسای؟ له من نه ترسای؟ ده بویه به خه نجهر بیکوژی.

. ناخر نه ده توانی ...

. من لزومت ناکه م بز چیت کوشتوه، لزومت ده که م بزچی ژنانهت کوشتوه؟ بیر له راکردن نه که یه وه .

ماموستا دوو پاته ی کرده وه که نه م ده توانی و چیدیکه م له ده ست نه ده هات. نهو له من به

هیزتر بوو.

. ژنهکەت ئەوەی زانیوه ؟

. له وانهیه .. راست نازانم .. رهنگه زانیی . بهلام ئەو من نادوینی. کاتی دەمهوی بچمه
وه تاغی سهری، له سهرا خۆم پینادهدا. ناچار هەر لیره له سهرا ئەم نیو تهخته ده مینمهوه و چاره
روان ده بوم .

. چاره روانی چی . ؟

. هیچ ... ههرا چاره روان ده مینمهوه .

. پالەوان میکلس چوه ههساری. شین و گریان و وانگیو نه ده براهوه. گهرایهوه بز کن
ماموستاو پرسی:

. چاره روانی چی ده مینیهوه ؟

چس گورک که هارزوا بوو گوتی: چاره روانی هه رچی بینه پینش. ئیتر له هیچ ناترسیم.
. له وانهیه ژنهکەت راستی بلی.

. هه رچی ده یهوی با بلی. من ئەوەی ده مریست کردم، ئیستا نۆزه ی ئەوه.

. راستهوه به ، خۆت کهر مه که. نه گه ر ژنهکەت راستی لی گوتی، تۆش راستی بیژه نه گه ر
هه پسی نه به دیشته بده نی. نه گه ر ئەو نه یگوت، تۆش بیده نگ به و هیچ مه لی. وامه که مردوو کار
بکاته سهرت و ناره هتت بکا. تینگه یشتی ؟ مرزی به راستی له کاتی پنیوست دا ده بی دوژمنی
بکوژی و باشیشی بکوژی. راست به وه و بوسته.

پالەوان براکه ی راست کردهوه، رایوه شاند و گوتی :

. بهر بچین خه ریکی کفن و دفنی بین .

بۆ به یانی که هاتن مه یتی بهرن، کهس مه یتی نه ده بینی. چونکه ته واو به گول داپوشرا بوو.
وانگیو گوله کانی هه ساری هه موو هه لکه ند بوو، ژنه کانی دراوسینش به نامیزگول و ریحانه یان
هینا بوو. خیزانی دوکتوری فه رانسه ییش که کاتی ره حمه تی به پینش په نجه ره ی مالیاندا ده روشت
به چاوی که یار سه بری ده کرد، گوله کانی باغچه ی خزی هه موو هینا بوون و به سه ری دادا بوو.
ته نیا پالەوان پولیکسینگیسی خالی، تاوینک گوله کانی لادا، دمو چاوی ماساوی ده ر خست و
دووباره داپوشیه وه. چاوینکی له چس گورک کرد و نیو چاوانی تینکا. کاتی وانگیو چاوی به
قه شه ی کهوت که دینه ژووری، له پلیکانان هاته خوار و خزی به سهر مه یتی برای دادا. پرچه کانی
بلاو کرد و مه یته که ی پی شارد ه وه. باسکی بلاو کرد بوون و نه بده هینشت کهس تخون مه یتی
بکه وی. نه ده گریا، به سهر مه یتی براکه ییدا که وتبوو نه ده بزوت. ده تگوت خه وی لی که وتوه. ناچار
مه یته که یان له بهر دهستی هینا ده ری. راست بۆه مقه ستینکی هینا، پرچه کانی له به نه وه به ری، دوو
رسته ی لی هوندنه وه و له دهستی مردووی هالاند. چاوی له مه یته که به ریوو بینه نگ هه به سا بوو.
له بهر ده رگا راهه ستاو دهستی بۆ مه یته که راداشت. پاشان هاته وه ژوور، هه موو جل و بهرگی
براکه ی له هه ساری کۆ کرده وه و ناگری تی بهردان. خۆشی مالی هه لوێژارد هات له هه ساری
دانیشته و سه بری سوتانی جله کانی ده کرد.

دوای ناشتنی مه یته که پالەوان پولیکسینگیسی خالی له په نا وانگیو دانیشته و دهستی

خسته نیو ده‌سته‌کانی و لینی پرسی: داخوا ده‌زانی کی براه‌تی ده‌رمانداو کرده؟ داخوا شکی له کهس هه‌یه؟ وانگلیو بی‌ئوه‌ی وه‌لام بداته‌وه چاری ده‌ چاری خالی ده‌بری و سه‌ری راده‌وه‌شاندا و لینی خزی ده‌گه‌ست.

چس‌گورک نه‌و شه‌وه له‌ مالی خزی نه‌نوست، ده‌ترسا. له‌ مالی براه‌شی نه‌نوست. له‌ویش ده‌ترسا. ناچار چوه‌ مالی نیدزمنه‌ی براده‌ری که‌ روو به‌رووی ماله‌که‌یان بوو. هه‌رتکیان باسی مردن و نه‌به‌دی بوونی روحیان دامه‌زراند. کاتی هیلاک بوون خه‌ویان لی‌ که‌وت.

سی‌ رژی بینچوو وانگلیو به‌ رواله‌ت نه‌ چس‌گورکی ده‌بینی و نه‌ ده‌نگی ده‌بیست. کابرا وه‌ک سینه‌ریک به‌ نیو مالدا ده‌هات و ده‌چوو. وانگلیو لینی ده‌ترسا. له‌ ژووری براه‌ی دا ده‌مایه‌وه‌و ده‌رگای له‌ سه‌رخز داده‌خست. نه‌و چرایه‌ی هه‌لده‌کرد که‌ له‌ بن سه‌ری مردوان هه‌لیده‌که‌ن. لیوانیک ناوی ساردی له‌ کن خزی داده‌نا، تا نه‌گه‌ر گیانی دیاماندیس تینو بوو، ناوی بداتی. نه‌و واید‌ه‌زانی که‌ گیانی براه‌ی له‌ سه‌ر خانو له‌فرین دایه‌و هه‌ر وه‌ک په‌پوله‌به‌ک له‌ سه‌ر قزه‌ نالۆز و ده‌سته‌ چرچه‌کانی ده‌نیشی. له‌ خۆشی نه‌م هه‌سته‌ ده‌له‌رزی و بینچگه‌ له‌وه‌ خۆشبه‌کی دیکه‌ی نه‌ ده‌ویست.

تا سی‌ رژیان لال‌ بچوو. به‌ چاری وشک و به‌ مۆری سه‌بری خه‌لکی ده‌کرد. به‌ته‌نگ نه‌وه‌شه‌وه‌ نه‌بوو که‌ جلی تازه‌ بکاته‌ به‌ر. پای کيسانتی پوری هاته‌ لای، تا بیبا بز‌قه‌راخ ده‌ریا و لای وابوو گۆپینی ناوه‌ه‌وا تۆزی وه‌زعی ده‌گۆپی. به‌لام وانگلیو گۆنی نه‌دایه‌، چزه‌ ژووری براه‌که‌ی و ده‌رگای له‌ سه‌ر خۆ داخست. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌چوه‌ سه‌و گۆپی براه‌که‌شی و ده‌عاشی نه‌ده‌کرد. نارام و به‌ ئیراده‌ بوو. به‌رده‌وام سندوقی جه‌بازه‌ نگریسه‌کانی ده‌پشکنی، به‌ پلیکاناندا ده‌چوه‌ سه‌رو ده‌هاته‌وه‌ خواری. ماله‌که‌ی رنکو پینک ده‌کرد و ناماده‌ ده‌بوو. ده‌تگوت خه‌یالی سه‌فه‌ری هه‌یه. ئینواره‌ی سی‌ رژی به‌ ماریورای پیری گوت :

میژه‌که‌ برازنه‌وه‌. سه‌ره‌ سپیه‌ چنراوه‌که‌ رابه‌خه‌و پوئشقاپه‌ تازه‌کان و کبیرد و چه‌نگاله‌ جوانه‌کان داہنی. به‌ نه‌ریابه‌که‌ت بیژه‌ ده‌مه‌وی نه‌م شو له‌ گه‌ل نه‌و نان بخۆم. چراش هه‌ل مه‌که‌، ته‌نیا نه‌و دوو مۆمانه‌ پی‌بکه‌ که‌ له‌ بان سه‌ری مردوو هه‌لمان کردبوو.

کاتی چس‌گورک نه‌وه‌ی زانی، له‌رزی و به‌ تایبه‌ت له‌ وه‌ ترسا که‌ دوو شه‌می بان سه‌ری مردوو‌یان پینکرد بوو. چس‌گورک له‌ سه‌ر کورسی خزی دانیش‌ت و بی‌ئوه‌ که‌ غیره‌تی سه‌ر به‌رز کردنی هه‌بی و ته‌ماشای ژنه‌که‌ی بکه‌. وانگلیوش ره‌نگ بز‌رکاو وینده‌نگ وه‌ک داری وشک به‌رامبه‌ری دانیش‌تبوو. کاتی خواردن به‌ حاسته‌م لینه‌کانی ده‌جولاند. کراسی سپی بز‌کینی کردبوو به‌ر و تاجه‌ گۆلی بز‌کینی له‌ سه‌ر ناہوو. نه‌وه‌نده‌ی سپیاو کرد بوو ده‌تگوت دم و چاری به‌ گینچ سواخ داوه‌.

هه‌ر تک بینه‌نگ به‌رامبه‌ر یه‌ک دانیش‌تبوون. چس‌گورک جاروبار ده‌ویست شتینک بیژی، به‌لام وشه‌کان له‌ گه‌روویدا ده‌گیرسان. ناره‌قی له‌ لاچاروان ده‌هاته‌ خوار. کزه‌بای شه‌وان جاروبار گه‌ری مۆمه‌کانی ده‌له‌رانده‌وه‌

له‌ پر وانگلیو ده‌ستی دریژ کردو دلۆپ دلۆپ شه‌رابی له‌ دوو پیالان کرد. له‌و شه‌رابی سور و تالی < کيساموس > که‌ مانوساکاسی ره‌حه‌تی وه‌ک دیاری بز‌بوکینی هینا بوو.

وانگلیو پپاله‌ی خزی هه‌لگرت و به توندی وه‌ک بیهوی بیهکینی له لیوانی چس‌گورکی داو گوتی :

به سلامه‌تی تو پپاو گوژ ...

ده‌نگی وه‌ک ده‌نگی مردوان گیرا بوو. لیوانه‌که‌ی بز لینی نه‌برد. رابوو چوه ژووری براکه‌ی و ده‌رگای له سهر خۆ پپوه دا. شه‌و که‌س ده‌نگی لی نه‌بیست. به‌یانی دیتیان به‌ تهنافی جل شوشتن خزی خنکاندوه.

* * *

پاله‌وان پولیکسینگیس له ژووری نامینه‌ی بوو. نه‌و خه‌به‌ره‌ی پینگه‌یشت. ماوه‌یه‌ک بوو له مالی نه‌و بیه‌و ژنده‌ی نه‌ما بوو. نامینه‌ی بز غوسلی ته‌عمید ناماده بوو، به‌لام چاوه‌روانی هندی بوونه‌وه‌ی بارودزخی کرنی ده‌کرد، تا چه‌قز کیشی تورک توپه‌ نه‌بن. شادبوو که ده‌بیته مه‌سیحی و ئیتر به‌ چارشینو وپه‌چه‌ ناچینه‌ شه‌قام و ده‌چینه‌ کلیساو خزی به‌ خه‌لکی نیشان ده‌دا. هه‌موو ده‌بیین. که‌ی‌فخۆش بوو که هه‌تاوو هه‌وا له رومه‌تی ده‌دا. جلی بونانی و سوخمه‌ی به‌ ئالتون و گزیه‌رژک ده‌به‌ر ده‌کا. سهری روت ده‌کار پرچه‌ جوانه‌کانی به‌ هه‌موو که‌س نیشان ده‌دا. مه‌سیح بز نه‌و ده‌رگای ده‌کرده‌وه که‌ بی‌ په‌چه‌و رووبه‌ند به‌چینه‌ خیابانی.

راست له‌و کاته‌دا که نامینه‌ی به‌و بیرو خدیالانه‌وه له‌ ته‌نیشته‌ پاله‌وان پولیکسینگیس راکشا بوو. خۆشی دوا رژی له‌ دلیدا ده‌ژمارد. دایانی قوله‌ ره‌ش به‌ قژی ئالز و په‌ریشان وه‌ژووو که‌وت. دایان به‌یانی زوو چوپوه مالی سی له‌عه‌تان تا له‌ ده‌نگو پاسی دنیا ناگادار بی. به‌ توندی گه‌راپزوه، هه‌ناسه‌ی نه‌ده‌هات. به‌ گریانه‌وه گوتی :

پاله‌وان ، وانگلیوی خوشکه‌زات خزی خنکاندوه. پاله‌وان تیکرا بوو. ده‌ستی نامینه‌ی به‌رداو گوتی: « خزی هه‌لازه‌سیوه ؟ که‌نکی ؟ کی گوتی ؟ »
سی له‌عه‌تان گوتیان: دوی شه‌و له‌ مالی خزیان به‌ تهنافی.

له‌و کاته‌دا نامینه‌ی خۆدی (ئاوینه‌) پچوکی خزی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو. ته‌ماشای زمان و ددان و برۆیه‌کانی ده‌کرد. به‌ ناره‌ نار له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی: « ناخ نه‌ورۆ زمانی من سوور نیه‌. وه‌ره‌ ماریا، نه‌و بنیشته‌م بز بینه‌. » دایان له‌و کاته‌دا که له‌ بنیشته‌ ده‌گه‌را گوتی : « وه‌ میزده‌که‌ی به‌ جی هینشته‌و تا به‌چینه‌ کن براکه‌ی . »

پاله‌وان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی: « هه‌موو خاو وخیزانی ئینه‌ له‌ ژیر خاکدا ده‌پزن، من هینشتا مندا لیکم نیه‌ ... »

داهاته‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی نامینه‌ی کرد که بی خدیال دریز ببوو. له‌ ئاوینه‌دا ته‌ماشای جوانی خزی ده‌کرد. پتر داهاته‌وه‌، ده‌ستیک‌ی به‌ زگی داهیناو گوتی : « کوری من و تو، کیتی و چه‌رکسی نه‌به‌دی ده‌بن ! » ده‌تگوت هه‌وه‌ لپن جاره‌ به‌ر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌. سینگی هه‌ل‌ساند بوو، پر بوو له‌ هیوا به‌ خۆبوون. هه‌ستا که‌ پروا، به‌لام نه‌ژنزی دوولا بوونه‌وه‌و که‌وته‌ سهر دۆشه‌ک. ده‌هویست کورنیک دروست هکا وه‌حشی و توند خوو به‌ خونیی چه‌رکسی که‌ به‌ر له‌وه‌ زمانی به‌کرینه‌وه‌، به‌توانی سواری نه‌سپ بی. ده‌مینک بوو برازاو خوشکه‌زای خزی به‌ هیچ ده‌زانین، چونکه‌ به‌ کاری هیچ

نده هاتن. کوره که هه تیونکی گیل و حزل و خوشکیشی قهیره کچینکی گرز و مزن و مدمک و زگینکی نه ستوری هه بوو. پالنه وان پولیکسینگیس بینجگه له م دوانه میراتگری نه بوو. بنه ماله ی نهو هه وهک ناگریان تی بهر بووی، له بهین ده چون. به خوشیه وه لهو ژنه چه رکسی به که بنیشتی ده جاوی و زاری بزنی عهتری لیدی و له ناوینده دا جوانی خزی ده بیینی، کورنکی ده بی. واته مرزفینکی نه به دی وه دی دیت ا

له پر وه بیری هاتوه که دایانی قوله رهش خه بهری چی بز هیناوه. ته ریق بزوه. به بزله بزله هه ستا و پشتیندی به ست و کلای له سهر نا و گوتی :

. نامینه ... رزله نه شی من پرؤم ا نامینه باسکه رووته کانی لینک بلاو کرد و خزی له بهرنک کینشایه وه و گوتی : پرؤ

پاشان چاوه کانی له سهر یهک دانا و باورنشی هاتی و ته ماشای ده کرد.

* * *

له ماوه ی نه م سی رزوه ی نیوان ده زمانداو کردنی دیامان دیس و خز کوشتنی وانگلیو بارودخی کریت به ره و نالوزی و شپرزهی چوو بوو. له دینهات فده به ناشکرا تورکیان ده کوشتن. له کاندی تورک ناگریان گرتبوو، نه گهر تورکینک له گوندی ده کوژرا، نه وان هه موو شهوی له کزلانه تنگ و تاریکه کانی شارد ا دوو که سیان سهر ده برین. کاره که له ده ست پاشا چوپوه ده ری. له مالی خزی له بینش په نجه ره داده نیش و به دووربین ته ماشای ده ره وه ی ده کرد. به و هیوا به که پاپوزی پر له سهر بازی تورکان به ره و کریت بین.

رزوی سی بهم له نیوه رزدا له پر هه چوار ده روزه ی شاریان داخست. کهس نه دیده توانی هاتو چزی ده رو ژووری شاری بکات. مه سیحی له داو که وتبوون. له کاتینکا هینشا وانگلیویان نه ناشتبوو. به لام جارنکی دیکهش بهخت ده فریای نهو پیره کچه که وت. کهس و کاری توانیان به فده مه یته که ی بگه بیننه قه برستانی نهو دیوی ده روزه ی کانه و له په نا براکه ی بیننن. هه ره نهو رزوهش مانگی ره مه زان ده ستپنکرا بوو. تورک به رزوو ده بوون. له ته وای رزدا نه ده برایه نان و نار بخزن و سیفار بکیشن. به لام شهو که بینکم نه ستیره ده ره وشا، خواردن و خواردنه ویان په لامار ده دا. له بینش ماله ده وله مهنده کان ، راست وهک زه مانی شهر، ده هزلان ده کوتا. وه زعه که جینگای نیگه رانیبوو. مه سیحی له ماله کانیان کز ده بوونه وه که ده پانینی تورک دوی خواردن و رزوو کرده وه به کزلانان وه ره بن و ده رگای یونانیه کان ده شکینن، له رزیان ده هاتی. دراوسیه کانی پالنه وان میکلس هه موو شهوی له مالی نهو کز ده بوونه وه. ده ترسان و داوی پشتیوانی نهو پالنه وان به سامه یان ده کرد. چونکه هاوین بوو، پیاره کان له هه ساری له بهر مانگه شهو و ژنه کانی له ژووری ده نوستن. ته نیا پالنه وان میکلس له ژووری خزی چه کی له بن سهری داده ناو به ناگا ده بوو.

شهونکی پیار ماقول و پالنه وان کانی شار به نهینی له مالی خه لیفه ی کز بوونه وه. پالنه وان میکلس و پالنه وان ستیفانیس، نهو دزه ی ده ریایی به چه که ی پاپوزوانی که ده تگوت بز سه فهری ده ریا ده چی، به شداری کز بوونه وه بوون. نهو چه کمانه ی به یادی رزوه خزه کان له پنده کرد و له

بیری چوبزوه که شلهو نیتتر نه‌ده‌شده‌لی. خدلیفه به گژو مونی و خه‌مباری له نیوه راستی ژووره‌کدی ویستا بوو. کریت جازیکی دیکه‌ش تووشی سهرده‌مینکی شووم و نالوز بیوو.

جدعلی ته‌لایی پینشیاری کردو گوتی :

• باوکی پیروز ا تو بچوو پاشای ناتین بیینه و داوای لی بکه چک و نازوقه‌مان بز بنیزی، ده‌نا له به‌ین ده‌چین. دیاره ده‌بی خوت نهو سه‌فهره بکه‌ی.

خدلیفه پینشیاره‌کدی رت کرده‌وو گوتی : « لهو کاته‌دا که گورگ په‌یدا بوو، من مینگه‌لی خزم به جی ناهینلم. باشتره پال‌هوان نه‌لیاس بچی. »

پال‌هوان نه‌لیاس توپه بوو گوتی : « باوکی پیروز ا من هینشتا لاق و چاوی ساخ و سلامه‌تم هه‌نه، من پیر نه‌بووم، ده‌توانم فرمان بدهم به سهریازان. که‌وابوو من ناچم، با حاجی ساواس بچی. »

خدلیفه گوتی : « با یونانی فقیر تووشی تم به‌دبه‌ختی و کیشه‌یه نه‌که‌ین. نهو به‌شی خزی گپرو گرفتگی هه‌یه. باشتره پشت به هیزی ده‌وله‌ته گه‌وره‌کان به‌ستین. بز نمونه رووسبای نورتودوکس. »

پال‌هوان میکینلس گوتی : « من پیم وایه باشتره پشت به هیزی پچوکی خزمان به‌ستین. بز نمونه به هیزی خدلیکی دورگه‌ی خزمان. نه‌وه بیرو باوه‌پی منه. »

پال‌هوان نه‌لیاس گوتی : « منیش له سهر نهو باوه‌پدم. له گورگیان پرسی : ملت بز وا نه‌ستوره ؟ گوتی : چونکه کاره‌کانی خزم بز‌خزم نه‌نجام ده‌دم. »

نیدومنه‌ش وه زمان هات و گوتی : « هه‌مرومان بچین هه‌ر یه‌که به‌ردنیک بخه‌ینه له‌نگه‌رکای سودا. » به‌لام کس گونی نه‌دایه نیوه شهو بی نه‌وه‌ی به‌ریارنیک بدن بلا‌وه‌یان کرد.

رؤژگار به ترس و نیگه‌رانی راده‌برد. تورکه‌کان به رؤژ له به‌ر داهیزانی رؤژوو، ناخافتنی هانده‌رانده‌ی بانگیبژ وه‌ک مینگه‌لی رق هه‌ستاو له مزگه‌وت ده‌هاتنه دهر وچاویان وه‌ک چاوی کوزران ره‌نگی شوشه‌ی هه‌بوو. شهو که ده‌یان‌خوارد و ده‌یان‌خواردوه له قاوه‌خانه کز ده‌بوونه‌وه. پاشان وه‌نیو گه‌ره‌کی یونانیان ده‌که‌وتن و بز ترساندن کافران که له مالی خزیان که‌وتبوونه گه‌مارو، ته‌قدیان ده‌کرد.

هه‌موو شه‌وی کاتینک هه‌وا تاریک ده‌بوو، چه‌قز کینشی تورک تا گه‌روو ده‌یان‌خواردوه‌وه، عدلیاغا به نه‌ینی به کزلاسی تاریک و چولدا خزی ده‌گه‌یاندنه ماله پال‌هوان میکینلس ونه‌وه‌ی له ده‌روه‌وه له قاوه‌خانه و له خاوه‌ن ماله‌کدی بیستبووی، بز ده‌گیرایه‌وه.. ده یگوت : « نه‌مرز نیماسی شار له فلان مزگه‌وت ناوای گوت. له قاوه‌خانه ناخافتنه‌کدی نه‌ویان ناوا لینک ده‌دایه‌وه. بانگیبژ ده‌یده‌وی مه‌سیحیه‌کان قه‌لاچز بکرنن. به‌لام فلان به‌گ دژی نه‌وه‌یه. »

عدلیاغا خزی نه‌یده‌ویست نهو دراوسی پاشانه قه‌لاچز بکرنن. چونکه نهو دم نیواران رووی له کوی ده‌کرد بچی قسان بکا و نانینکی بخوا. نهو به ورتکه نانی دراوسینکان به رنده‌چوو. بینجگه له‌وه نهو وه‌ک کتکی گه‌ره‌ک له ناست دراوسینکان هه‌قناس و به نه‌مه‌گ بوو.

شه‌ونکیان سی جار له دهرگایاندا. عدلیاغا به په‌شو‌کاوی وه ژوور که‌وت. له سهر نیو ته‌ختینکی پچوک له په‌نا عه‌مباری دانیششت و دهر دراوسی لینی کز بوونه‌وه. هه‌ناسینکی

هه‌لکینشاو گوتی :

. له‌عنه‌ت له‌و تیلگرافه، راست وه‌ک سه‌گ ده‌چی. سه‌ری له‌ کریته و کلکی له‌ قوسته‌ننه‌نیه‌یه. دایمه‌ قوره‌ قورپه‌تی. دوا‌ی سه‌عاتینک ده‌بینی هه‌والی چه‌ند ناخوش بلا‌و ده‌کاته‌وه.

کراسو گنورگیس په‌شو‌کا‌و گوتی: ر‌وونتر بی‌ژه. هه‌والی خه‌رابی چی، مه‌به‌ستت چی‌یه؟
. نه‌مه‌ژ پاشا تیلگرافی ب‌ز هاته‌وه که سه‌به‌نی له‌شکرینکی تورکان له‌ کاندی داده‌به‌ژی. وادیاره
له‌شکر به‌ تۆپ و سواره‌ نیزامه‌وه ئالای که‌سکی پینغه‌مه‌بریشی پی‌یه.
یای پینلوب به‌ نه‌ژنز باداره‌کانی داداو گوتی :

. ر‌ۆله‌ دیمیتروسی هه‌ژاری من. خوا بکا خ‌ز بشاریته‌وه و سه‌ر بازی تورک نه‌ی د‌ۆژنه‌وه.
عه‌لیاغای باسی شادی تورکانی ده‌کرد به‌ هاتنی تیلگراف. گوتی: « تورک بریاریان داوه‌ به‌یانی
به‌ چه‌که‌وه بچه‌ له‌نگه‌رگا و سلا‌و له‌ ئالای پینغه‌مه‌بر بکه‌ن. » عه‌لیاغای له‌گه‌ل ناخافتن ورده‌ ورده
په‌شو‌کا‌وی که‌م ده‌ب‌ۆوه. نه‌و ئیتر نه‌و پیره‌ میزدی وردیله‌وه له‌ر و لاواز نه‌بوو که‌ له‌ قوژیمان خ‌زی
ده‌شارده‌وه و که‌س سه‌بری نه‌ده‌کرد. ئیستا سه‌ری هه‌لدینا‌و ملی قه‌پ ده‌کرد. دمرستی گ‌ۆبوونه‌وه
بوو. هه‌موو چاویان ده‌ زاری نه‌و به‌پیوو. هه‌رچه‌نده‌ی ترسی دراوسینکانی پتر ده‌بوو، نه‌ویش سام و
هه‌بیه‌تی زیادی ده‌کرد. ته‌ماشای چاوی هه‌موانی ده‌کرد و ره‌نگی ژنانه‌ی گ‌ه‌تر ده‌بوو. به‌لام له‌
به‌رامبه‌ریاله‌وان میکل‌س دا هه‌ر مشکی جاران بوو.

ماستراپاس که‌ له‌ ترسان چاوی دا‌په‌چرا بوون گوتی: « باشتره‌ بانگی پاله‌وان میکیل‌سی بکه‌ین،
بزانین نه‌و ده‌لی چی؟ من به‌یانی له‌ مانی وه‌ده‌ر ناکه‌وم. »
یای کریسانتی خوشکی پاله‌وان پولیکسینگیس گوتی :

. من ب‌ز نوژی ئینوارنش ناچه‌مه‌ ده‌ر. خوا لیم خوش ده‌بی. نه‌ویش له‌و کاته‌وه که‌ براکه‌ی له‌
گه‌ل نامینه‌ رایده‌بوارد، هه‌مو ر‌ۆژی ئینواران ده‌چه‌وه مانی پاله‌وان میکیل‌سی. نه‌و بی نه‌وه‌ی هیچ به‌
که‌س بیژی بیری ده‌کرده‌وه : «خوا له‌ گوناخانم خوش بی. به‌لام نه‌و برایدی من له‌ جیاتی نه‌و ژنه
بکا به‌ مه‌سیحی، خ‌زی ده‌بیشه‌ تورک . »

نه‌و شه‌وه‌ دراوسینکان خه‌ویان لی نه‌که‌وت. هه‌موو بیران له‌ چاره‌نووسی چاوه‌روان نه‌کراو
ده‌کرده‌وه. له‌ ر‌نگایه‌ک ده‌گه‌ران که‌ پی‌یدا راپه‌کن.

ب‌ز به‌یانی ده‌نگی شه‌پوره‌کان له‌ له‌نگه‌رکاوه‌ به‌رز ب‌ۆوه. بورجه‌کان پ‌ر بوون له‌ کلا‌و سوور.
ب‌ۆنی بینگانه‌ ده‌وروبه‌ری قورس کرد بوو. تراساکی که‌ له‌ مانی هاتبوه‌ ده‌ری‌و چو بوه‌ پ‌نش دوکانی
به‌ر له‌نگه‌ر کا، به‌ چاوی زه‌قه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کرد. پاپ‌ۆینکی ره‌ش له‌ له‌نگه‌رگا ونستا بوو،
باره‌که‌یان خالی ده‌کرد. ر‌ۆژه‌له‌تیه‌کانی توکن به‌ دموچاوی ئاوله‌یی و میزه‌ر به‌سه‌ر و خه‌شج‌ه‌ر
له‌به‌ر به‌ شه‌پور و ته‌پل و تۆپ و نه‌سپ و گارانینکیش ده‌رونشی که‌سک پ‌وش له‌ پاپ‌ۆر هاتنه
ده‌ری. ئالای پینغه‌مه‌بریان کرده‌وه‌وه له‌ سه‌ر ده‌روازه‌ی له‌نگه‌رگا هه‌لیان کرد. پاشان له‌ ده‌وری ئالای
ده‌ستیان کرد به‌ سه‌ما و به‌زم و چه‌پله‌ لیدان.

تراساکی پتر چه‌وه‌ پ‌نش. تورک به‌ ده‌نگینکی نه‌رم ده‌ستیان کرد به‌ خونندن‌ی هه‌وایه‌ک، وه
تازیه‌ ده‌چوو. به‌لام ورده‌ ورده‌ گه‌رم داها‌تن و ده‌نگیان هه‌لینا و سه‌ماکه‌یان توندتر ده‌کرد وه‌ک

فریره ده سوران و شاقه لیان با هه لیده داوه. شیریان له کالانی دهر کیشابوو لیکیان ده داو خونین ده رژا. پاشان سه ماکه هندی بزوه، ده رویش شیریان ده کالانی ناوه و ماندو بیوون. مینزهری سپیان که متر ده جولآوه.

تراساکی که لهو دیمه نه په شوکا بوو گه رایه وه بز مال و به سه یر ده یگیرایه وه. بابی نینو چاوانی تینکناو گوتی: « کورم ترسای؟ »

. نا... من قهت له سه ریازی تورک نه ترساوم .

. له ده رویشه کان ترسای؟

. نا... له وانیش نه ترسام

. نه دی له چی ترسای؟

. تراساکی داما. بابی چه نه ی گرت و سه ری هه لینا و گوتی: « ده بلنی بز نام له چی ترسای »

. تراساکی گوتی: « له نالای که سک! »

* * *

ترس و تاریکی شاری کاندی داگرتبوو. بینه نگی و ترس و سام سینه ری خستبوه سه ر شار. تورک و مه سیحی بینه نگ بوون. ریش سپیه کانی مه سیحی به دوا ی یه کداده چونه مالی خه لیفه و ده رویشتن. له پیش مالی پاشا و له سه ر بازخانه کانی پر له هه راو هوریا تورک سرت و خورتیان بوو.

روژی سه عاتیک سی ده روازه ی شاری ده کرانه وه، تورکه کانی گوندی به ژن و مندال و باروینه وه، ترساو و په شوکار ده هاتنه شاری. مزگه و ته کان پر بیوون، تورک ده رگای مالی یونانیه کانیان ده شکاند و نه وانیان وه دهر ده نار له جینی وان داده نیشتن.

خه لیفه حاجی ساواسی به نامه یه که وه نارده ناتین و داوای له برانازاده کانی کرد که پاپوژبنین و مه سیحیه کان له چنگ تورک رزگار بکه ن. شه و نیکیان دانیشتنوانی گه ره کی پالنه وان میکسلس به خری چون له مالی نه و کزبوونه وه. پنیوست بوو تا درنگ نه بوه بریارنگ بده ن. که س نه ما بوو به شداری کزبوونه وه نه بی. پالنه وان پولیکسینگیس، ناغا نیدومنه، تولوپاناسی نانه وا، و کولبوای گزوه لکه ن به جلی ره شه وه، کاساپاکیسی هه کیم به خانمی فه ره نسبه وه ناماده بیوون. یای نه رکان الدوله و برا که رو لاله که شیان بانگ کرد بوو. خانم خزی نه هاتبوو، نه و له ژیر چاره دیری پاشادا بوو. کاری به پالنه وان میکسلس نه دا بوو. به تایبته که براهه ی ره سمینکی پاشای کیشابوو، نه ویش ده چوارچینه یه کی گرتبوو، به نانقه ست رو به رووی کولانی له پیش هه نجه ره له دیواری دا بوو تا خه لک بیبینی. ره سمه که زور وه پاشا ده چوو. خالی سه ر که پزی و تووکه به رازاویه که ی نینوگونی و ده ورو به ری گونچکه ی پاشا له ره سمه که دا هاتبوون. هیندی که س که ره سمه که بیان ده بیینی ده ترسان ولایان ده دا.

نه و شه وه هاوسینکان وه ک جاران له هه ساری دانه نیشتن. چوو بوونه ژوور، ده بوایه و تووژوه کانیان به نه بیینی بی. هه موویان له ژیر وینه ی قاره مانه کانی سالی ۱۸۲۱ به ریز دانیشتبووون. یای کاترینا چرا گه وره که ی پیکرد بوو. پالنه وان میکسلس له جینگای خزی دانیشتبوو.

به مژنی تهماشای میوانانی ده کرد. نهو نم جوره کزبونه وانهی به دل نه بو. له دیتنی پالہوان پولیکسینگیسی نیوه تورک و نیوه چهرکس بیزار بوو. به قینهوه تهماشای سهروچاوه ملی نه ستوری ده کرد. هه موو له شی بژنی ماچانی لیده هات. پالہوان میکلس له بهر توره پی و بیزاری ده لهرزی. ژنه کان له پشت سهری پیاوان دانیشته بوون به چاری نوقاو گونچکه بیان هه لختبوو. له وه تاخی سهروهه رینیو لانکی خوشکه چکوله که ی راده ژاند. تراساکی له نیو پیاوان دانیشته بوو، چونکه باوکی گوتبووی: تو دانیشه گوی بده یه، شت فیر به، تو نیتیر پیاری .

ببندهنگی بالی به سهر کزبونه وه دا کیشا بوو. خاوهن مال باسی دانه ده مه زراند. پالہوان پولیکسینگیس خزی پی رانه گیراو، تهماشایه کی کریستانی خوشکی کرد که به زور هینا بو یه نم ماله تا به روالهت بز رزگاری له قه لاجز کردن رنگا چاره به ک بدوزنه وه گوتی: نم شهو نیمه بز چی لیره کزبونه وه .؟

پالہوان پولیکسینگیس به بی نامینه نه یه ده توانی هیچ به یارنک بدا. به تهنک نهو کارانه شهوه نه بوو که نهو خه لکه ده پانه وست چکه ن. پالہوان میکلس سهری هه لینا ده بوست پینی بلی: . ها... پولیکسینگیس به گ، تو لیره چده که ی؟ نیستا نیتیر گه ره کی تو گه ره کی تورکانه، مالی توش نهو خانوه ده روزه سه وزه یه. به لام خزی راگرت. نیستا حه ریف هاتبوه مالی، هه ق نه بوو ناره حه تی بکا. ناچار ببندهنگ بوو.

چس گورک هاته پینش. نهو کهم کهم هاتبووه سهر خز. نیتیر خهونی به مردوانه وه نه ده بینی. ده زماندار کراویش نه ده هات ناره حه تی بکات. نهو نیتیر مرد بوو. نه یه ده توانی هه ستیته وه. چس گورک لهو رژه وه کا برای کوشته بوو، وه غیرهت که وتبوو، تینگه پشتبوو که نهویش پیاووه ده توانی خه لکیش بکوژی. له مه دره سهش خزی له قوتابیان توره ده کرد و لیشی ده دان. نه یانده توانی گالته ی پی بکه ن. نهو شهوه که برا که ی ببندهنگ بوو، نهو وه ده نگ هات:

. نهو شهو نیمه لیره کز بوینه وه تا رنگای رزگاری له چنگ تورکان بدوزینه وه. به بهروای من سی رنگامان له پینشه: به ناسوده یی له مالی خومان دانیشین و هیوادار بین که نامان کوژن. هه ول بده بین به ده روزه کانی کاندی دا وه ده ر کهوین و خو بگه پینینه گونده کان. بان راوه ستین تا له یونانه وه پاپژه کان دین و ده مان بهن. چونکه خه لیفه حاجی ساواسی هه ر بزه ناردوه. نیستا با باسی بکه بین و بزاین کام رنگا هه لئیرین باشتره. خوا پشت و په نامان بی.

کورسیه کان وه جیره جیره که وتن. سهر به درانه وه. دیار بوو هه موو خه رکن بیر ده که نه وه. به لام نهو رنگایانه هه ر یه که ی عه ببنک و گیرو گرفتنی خزیان هه بوو.

کاسا یاکسی جوتیارزاده ی دوکتور بهو دم و چاری خرونکاو ی و پینستی گهش و قه لهوی یه کهم کهس بوو وه ده نگهات. نهو که بز خونندن چوبهه پاریس سی مانگان به خه پالی نه وه که ده چینه زانکزی پزشکی، چوبهه زانکزی حقوق. دوا ی نهوی هه موو باخه کانی با بی خوارد بوو، به کلانکی (میرابزی) و به کپژی خاوهن ماله که ی پارسیبه وه گه رابزه بز کریت و ده رمانخانه به کی کرد بزه. دوکتور به فیزه وه سه برنکی چس گورکی کرد و گوتی:

. ببوره ناغا ماموستا. من لام وابه رنگای چواره میش هه یه، نهویش نه وه یه که په نا بز بالبو زخانه ی ده وله ته گه وره کان به رین.

کراسوگتورگیس به ناقلی جوتیاری خزی گوتی: «بهلام ناغای دوکتور. ههمو له بالیوزخانان جینگامان نابیته وه تز وشدی بالیوزخانته پر به زارت دهری. بهلام نهوش بزانه که بالیوزخانه خانوینکه به چوار لادیواره وه. بز چما جینگای چند که سان ده بیته وه؟ نهو پهری یهک یا دوو خیزانان ده گری.»

کولیوا که ژنی مرد بوو، کزشینک مندالی که چهل و کوزری به ستزوه بیوون و نیده زانی ده کوی یان باخنی تا له کوشتار رزگاریان بکات، هه لیدایه و گوتی :

. دوکتور تو بیوو له بالیوزخانته فهرانسه داوای پهنا بهری بکه. ژنه کهت فهرانسی به و زاروکیشت نینه. گور هه لکن له عنتهی لهو کاته بیر بزونه ده کرد که شه پتان وه سر زهلهی ده په راند و به مردویی ده چوه کن ژنه کهی. به توپهیی سه پری نهو ژنانه ی ده کرد که لهوی دانیشتیوون. به بزله بزل ده یگوت: «ئی کارخانه له عنته تبه کان ا»

ماستراپاس نهو پیاره پیروزه زاری لینک کرده وه که شتینک بلنی، بهلام وهک ترسا بی هیچی نه گوت. چس گورک پالی پنه نا گوتی: «ها .. دراوسی ... بیژه ... بیژه ...»

زهنگوله فروش له شهرمان سوور هه لگه را و گوتی: «بریار به نیوه به، من چتان عهرز بکه م کراسوگتورگیس رابوو گوتی: «گویی بده نه من ا»:

کابرای پیسی ورگ زل، تهواری رز له ترسان و له په شوکاوایان ناره قهی دهردا بوو، هه لسی لی هه لده ستا و بزترشوی لیده هات. خیزانی به چاوی فیز و ناهه رینه وه ته ماشای ده کرد. کاتی میزده که ی ناوا به گورو چالاکمی ده بینی، خزی ده ویست.

چس گورک گوتی : بیژه ... کراسوگتورگیس بیژه ... گونمان له تزیه .

. باشه .. که وابوو به پروای من رنگای هه ره دلنیا نه وه به که به چینه دیهات. مانه وه لیره له نیو تله ی مشکان مانای نیه . نه وه به که م جار نیه که تورک مه سیجیه کان قه لچز ده کهن، ده لین چاوه روانی پاپزه کانی ناتین بین. ناو به ژیر پرده کاندای دهر و له ونه هیچ خه به رنک نایی. من له بنه چه که وه چاوم له وی ناو ناخواته وه. دیاره له بهر نه وه نیه که بلیم یونان نایه وی یارمه تی نیمه بدا، به لکو له بهر نه وه به له دهستی نایه. یونان له ده ولته تی وه سمانی ده ترسی، لهو فهرانگیه سه گانهش ده ترسی. به که م جار نیه که یونان ترسی خزی دهر بهریوه.

کولیوا به هه ناسه برکه گوتی: «بهلام نیمه چون ده توانین وه دهر که وین؟ لیره دایه که ده مه وی رنگا چاره یه کی راست له تو بیبسم. بهو ههمو منداله سه رو پیچکانه وه.....»

دراوسی دهستی پنه کرده وه : من چاوم له ناتین ناو ناخواته وه. به لکوو پشت به خزم ده بهستم. نیوه من بکه نه فهرانده. بهو به ره که ته ی له پنشمه سویند ده خزم که هه موتان به ژن و مندال و لینه و دزسه ک و شره و بره تانه وه ده گه بیبسمه چیا.

له نیو دانیشتیواندا بوو به سرتو خورت. ههمو کورسیه کانپان له کراسوگتورگیس نیزیک ده کرده وه. نهویش بیده نگ له ژیر کارتینکردنی قسه کانیدا خزی کیف دابوو. نه خیر... تا نیستا ههمو وایان ده زانی که کراسوگتورگیس ورگ زلینکی نه خوننده واری نه فامه. گالته یان پنه کرده بزچی چه که می پنه کراوده پنه کات. نیستا بزبان دهر کهوت که کاری له دهست دی.

دوکتور که له وه ناره هه تیوو گوی یان نه داوه ته قسه کانی گوتی :

. باشه .. بیژنه بزانه نه خشهت چیه؟ تۆ ده زانی من چاپ و چوپیم پی خوش نیه.
. دوکتور منیش ههروا. دووچار دوو ده بیته چوار. که وابوو گوی بدهیه. من له گه
دهروازه وانی دهروازهی لازاره نینوام خوشه. نیستا بۆچی و چۆن، له م بارهوه نامهوی پرسیارم لی
بکهی. من زۆرچار شتی قاچاخ دینم. بۆ نهوهی زاریان بههستم سمنلیان چهور ده کهم. به نارهق و
پاکهته توتنیک و بهسته شیرینهک زاریان ده بههستم. به کورتی من واده کهم هه مووتان وه ک
دهسته گول له شاری وه در کهون.

کولبوا هاواری کرد : بژی کراسوگئورگیس. من منداله کانم به تۆ ده سپنرم و پروام به تۆ هیه.
ماستراپاس گوتی : منیش. گورج ته ماشای ژنه کهی کرد تا بزانی نهویش رازیه یان نا!
له و کاته دا سی جار به یه واشی له ده رگیان دا. چس گورک چوو ده رگا بکاته وه. گوتی :
عهلیاغا یه.

پالهوان میکینلس گوتی بیگنره وه ، با نه یه .
چس گورک ده رگای کرده وه و گوتی: «ببوره عهلیاغا، نیمه نهم شۆ کۆبوونه وه مان هه یه.
سه ی وه ره.»

به لأم عهلیاغا له بهر ده رگا ونستا و به سه بروکه گوتی :
. دراوسی ! من هاتووم ناگادارتان بکه م که چه قۆ کیشی تورک خزیان بۆ کوشتار ناماده
کرده .

. پدنا به خوا ... کهنگی؟

. هه ر نیستا به بۆنه ی جیژنه وه .

. که وابوو وه ره ژووری .. پیره میردی وردیله هاته هه ساروپالی وه دیواری دا و به گورچی گوتی:
«سلۆ دراوسیکان.» خه بهرنکی به ترسی هینابوو، شانازی پنه ده کرد. به لأم له پر له قوژنی
چاری به پالهوان میکلس کهوت، خزی کۆکرده وه و گوتی :

. ببورن .. من نهم شۆ نامینمه وه، چونکه به په له م. به لأم زۆر پنیوست بوو پنه نیره. بۆ
خاتری خوا ناگادار بن. چه قۆ کیشه کان خزیان ناماده کرده به بۆنه ی جیژنه وه ده ست به کوشتار
بکه ن. هه ر له نیستا وه گه ره کی یونانیه کانیا ن له نینو خۆدا دابه شکرده وه. نه وانیه له هه موان مل
نه ستورتن بۆ پالهوان میکینلس دانراون.

پالهوان میکینلس دهستی هه لیناو گوتی: زۆر باشه، تۆ برۆ به دوای کارت دا.
ماستراپاس رووی کرده پیره میردو گوتی: «هه واله کان کۆ بکه یه وه و سه ی شه وی بی یه وه نیره.
برۆ به سلامت عهلیاغا.»

پالهوان پولیکسینگیس رابوو گوتی :

. گه یه ته نیسکانم. ببورن. ده بی برۆم. نهم شۆ کارم هه یه. هه ر بریارنکی نینه بیده ن،
خوشکم پینم راده گه یینی. به لأم پینش رۆشتن ته نیا ده مه وی پینتان بیژم من که سینکم بۆ چوونی چیا
ناماده م. چونکه شه رافه ت واهه لده گری.

پالهوان میکینلس به بۆله بۆل گوتی :

دیسان جیگای پینخۆشبوونه که تۆ شه رافه تی خۆت له بیر نه بردۆته وه.

پالەوان بە پەلە وە دەەر کەوت. وە درنگی کەوتیوو. ئیستا دەبواوە نامینە لە سەر تەخت راکشا بی و بنیشت بجاوی تا پیش هاتنەوی ئەو خەوی لی نەکەوی.

ئەوانی دیکە روویان کردە پالەوان میکێلس تا بیرو رای ئەو بزانی. ئیستا پالەوان پشوی باشتر دەهات. هەوا خاویز بوو، بۆنی عەترو تورک نەما بوو. سەری هەلینا و گوتی :
« دراوسینگان ! ئیمە کە لێرە کۆ بووینەووە گشتمان مرۆفی نازاو رەشیدین. بە جی هینشتی کریت لەو هەلو مەرجه دژوارەدا شەرمە . هەر وەک کراسوگئورگیس گوتی: ژن و مندالان بۆ جینگایەکی ئەمێن دەنیزین. خۆشمان تاقە بەک ریگامان هەبە. ئەویش خەباتی چەکدارانەبە. ئاغا ماموستا و ئاغا ئیدومنەش لە گەلمان دەبن.

تولوپاناسی پیر هەروا سەری بەردابۆو و یاری بە قامکەکانی دەکرد و بیری لە کورە کەبەدە کردەو کە خۆرە نیوەی دم و چاوی داگرتیوو. ئاخر ئەو دەیتوانی بۆ کوی بچی؟ کێ رابەدە گری؟ هەر کەس ببینی دەترسی. نەخۆشەبە کە لینی دەگرەووە. پینش دوو رۆژ هاتبوون ببینە بۆ خانوی گولان، دایکی فەقیر بە گریان و رۆژ نەیدا بوو. باوکی پارەبەکی دا بوو بەسەر یازان وازیان لی هینا بوو.

تولوپاناسی پیر هەناسەبەکی هەلکێشا و هەموو تەماشایان کرد. لی یان پرسی :
« چبۆه دراوسی، ئەو هەناسەبە چبۆو؟ دیار بوو وەزعی ئەویان لە پیر چوبۆو. پیرە میند بە چاوی بە ئەسرنەووە گوتی: «دەتانهوی چبی؟...هیچ...». پاش تاونک لینی زیاد کرد و گوتی ؟
«من نارۆم. ئاخر بچمە کوی؟ کێ پنیوستی بە من هەبە؟» رابوو رۆشت.. کەسیش پینشی نەگرت.

چس گورک گوتی: «باشە ئیستا گەیشتینە ئاکام. تۆ ئاغا ئیدومنە لەم بارەو نەزەرت چبە؟ هینشتا هبچت نەگوتووە؟»

«تۆ بیرو باوهری من دەزانی. هەموو لینی ناگادارن. زۆر جار گوتومەو دووپاتەمی دەکەمەو: تا ئەو کاتەمی لەنگەرگای سۆدا هەبە، هەرچی بیلین و بیکەن وەک ئەو یە کەبتانەوی ئاو دەدینگیدا بکوتن.

دوکتور پینشی پینکەنینی خۆی گرت و گوتی: «منیش لە گەل تۆم.» پاشان دەستی دا کلاو کەمی کە پروات. شەو درنگ ببوو. پالەوان میکێلس گوتی: « دوکتور تۆش دەبی لە گەلمان بینی بۆ چیا»
«بەلام....»

«بەلامی نیە. ئەشی بینی. تۆ هەر بۆیە بووی بە دوکتور، لەوی بریندارمان دەبن.
دوکتور تەماشای ژنەکەمی کرد کە لەو سەری لەسەر تەخت دانیشتیوو. باش لە وتەکان تی نەدەگەشت. دەکۆخی، دەسەبەکی پچوکی بە دەمبەو دەگرت. فەقیرە لاواز ببوو. رەنگی بە روانەو نەما بوو. لە بەر دیتنی قەتارەکانی کریت کە بە بەر ماله کەیدا دەروشتن و تەرس و پەینیان بە پا دەکرد، هیلاک و هەراسان ببوو. پاریس بۆ ئەو ببوو بە کۆنە چیرۆکی باوهر پینەکراو. بیری لەو دە کردەو کە خۆزیا دەیتوانی لە پاپۆنک و یا لە لۆتکەبەکی با دا، دەچو نینو دەریاو دەروشت و هەر دەروزی. بەلام ببنەنکبوو هیچی نەگرت. بیری ئەو ببوو جۆگە لە

تاوینک که ده‌روزی و ده‌رژاوه نیو ده‌ریا.

پالنه‌وان میکینلس هه‌ستاو گوتی: که‌وا بوو بریار درا. خیزا چزوه ژووره‌که‌ی خزی، هه‌ستی کرد پنیوستی به‌هه‌سانه‌وه هه‌یه

دوای رژیشتنی نه‌و دراوسینکان پتر هه‌ستیان به‌ناسوده‌یی کرد. ژنده‌کان پتر خزیان ده‌رخست و هاتنه نیو باس و ناخافتن. رینیو که‌شه‌فینک تاره‌ق و مورده‌بیا و قاوه‌ی هینا. کراسوگتورگیس جامی خزی هه‌لینا و گوتی:

. خوا یارمه‌تیمان بدا. به‌سلامه‌تی تو یای کاترینا و به‌سلامه‌تی گشت که‌سوکار. به‌هیوای بوکینی تو، رینیو!

هه‌موو جامیان لینکان و پی‌یاندا کرد. رینیو تاره‌قی هینا و بزی تینکردنه‌وه. هه‌موو که‌یف خوشبوون. کراسوگتورگیس له‌کاتینکا ملچهدی له‌زاری ده‌هات گوتی:

. به‌راستی نه‌و تاره‌قه‌شتینکی سه‌یره. نیستکانینکی چکۆله به‌قه‌درایی قوچه‌که‌ش بی. به‌شی نوقم کردنی ده‌وله‌تی وه‌سمانی ده‌کا. بزانه...! من هه‌ر نیستا سولتانی له‌بنی نیستکانه‌که‌مدا ده‌بینم که‌وه‌ک مه‌شکه‌ی قودراو له‌وی که‌وتوه.

چس‌گورک گوتی: «نه‌وه کاری تاره‌ق نیه، کاری یه‌کینی یه.»

ماسترپاس که‌تاره‌ق زه‌ینی روون کرد بزوه گوتی:

هه‌قی تزیه ماموستا. نیسانه‌کان وه‌ک زه‌نگوله وان

کاتینک رنک بن له‌مردن ناترسین. گونچکه‌ی زه‌نگوله فروش راهاتبوو وه‌ک کوی ماسیلکه‌ی ده‌ریا هه‌ر ده‌نگی لینه‌وه‌هات. هاوینی رابردوو چوبوه گوندی خزیان، شوی هه‌وله‌نی نه‌یتوانیبوو بخه‌وی. چونکه گویی لی ده‌بوو که‌زه‌نگوله‌ی مینگه‌له مه‌رنک رنک نین و ده‌نگه‌کانیان ته‌واو نیه. به‌یانی هه‌ستاوو چوبوه چیا، مینگه‌لی دوزیبزوه، زه‌نگوله‌کانی رنک کردبوو، پاشان گه‌رابزوه لینی نوستبوو.

به‌لی... زه‌نگوله فروش دووپاته‌ی کرده‌وه: نیسانه‌کان وه‌ک زه‌نگوله‌ی وان، زه‌نگوله‌کان، جفجغه‌کان، گه‌وره و پچوکیان هه‌یه. نه‌و مینگه‌له به‌خته‌وه‌ره که‌ده‌نگی رنک و ساف ده‌بیسنی. نه‌و مینگه‌له نیتر له‌گورگیش ناترسی.

ئاغا نیدۆمنه سه‌ری راوه‌شانوو له‌دلی خزیدا گوتی: «من لیره چده‌که‌م؟ نه‌م وتانه به‌کاری چی من دین؟» رابوو به‌چس‌گورکی گوت: «هه‌سته با برۆین هاوری. وه‌ره له‌مالی من بخه‌وه. بابه‌ته‌نیا نه‌بم.» نه‌و شه‌وه نه‌و پنیوستی به‌باسی گرنگتر هه‌بوو. ده‌بویست باسی ته‌ستیزه و نه‌به‌دی بوونی گیان بکات. مه‌سه‌له‌ی دیکه بۆ نه‌و له‌م دنیا‌یه‌دا نه‌بوو. نه‌و ته‌نیا دوو پرسه هه‌بوون. له‌وانه بوو پرسه له‌نگه‌رگای سوداش له‌په‌نا نه‌وانه‌دا بیته نه‌ژمار. نه‌وانیتر گشتیان هه‌وا بوون.

هه‌مویان هه‌ستان و کزبوونه‌وه ته‌واو بوو. هیندینکیان که‌تاره‌ق غیره‌تی وه‌به‌ر نابوون، پیاوانه چوونه‌وه مالی خزیان. نه‌وانیتر له‌به‌ر مانگه شه‌و له‌هه‌ساری پالنه‌وان میکینلس لینی نوستن. نیوه شه‌و تپه‌ریبوو.

ته‌واوی شه‌و تراساکی بی نه‌وه هیلاک بووی، دانیشتیوو گویی داویه. هه‌موو شتینک

ناخافتن وترس و نیگه رانی و ناره قخواردنوه و گالته و گهپ له میشکیدا نهخش ببوو. بهلام باوکی پتر له ههموان کاری تینکردبوو که همیشه سهری بهردابزوه. جارویار سهری ههلههینا، نهمری دهکرد و دیسان سهری دادهخستهوه. دهتگوت نایهوی لهگهله ئهه زورویژانهی دهووبهوی دابنیشی که ههر پرتوه بۆلهیانبوو. تراساکی تهماشای بابی دهکردو بی نهوهی بهخو بزانی کهم کهم دهبوو به پیاو.

قوتابخانه داخرا بوون. بهیانی کور لهخه وهستاو چوه دوکانی بابی. پنی خوشبوو بۆن به باوکیهوه بکات. کهم کهم تبندهگهیشته که نهو پیاوه بزچی وا توپهوبیندهنگه. نهویش نهگهر ریش و سمبلی هاتبا، وهبابی دهچوو.

کاتینک نهو فیکره له میشکیدا دهجولا، له لای لهنگهر کاوه دهنگی جنینو ههرا ههرا دههات. ههنگاری توند کردن. زوری پی نهچوو له پینش سهرتاشخانهی پاراسکه واس دیتی تورک دهووهی سهرتاشیان دابوو جنینویان پندهدا. تفیان لیندهکرد. چهقزیان لی تیژ دهکرد که بیکوژن. نهو چاره رهش به کراسی دادراو و خرنای، به سهروچاوی سواخراو به هیلکهی پیس و تهماتهی رزیو دهله رزی و دهگریار سونندی دهخوارد که نهگهر بهره لای بکهن دهچپتهوه سپرا وتازه نایهتهوه کاندی. ههر لهو کاتهشدا دهیگوت : کیژنکی عهزه بی ههیه، دهپاراوه که بهزه بیان بهو دابی.

تواساکی که نهوهی دیت، به غار بۆ دوکانی بابی. پالهوان له پشت میزی دانیشتبوو، نامدی بۆکوئسماسی برازای ده نووسی که له فهرهنگستان ناواره ببوو. له نامه کهدا نووسیبوو: « نهگهر تۆ پیای و شهرمت به خویه دهست له ئورویا ههنگره و بگهرنوه. خوزیا ده مزانی تۆ لهو چهند ساله له ئورویا چت کردوه و خهریکی چی. پینت ده لیم دهست له ئورویا ههنگره و بگهرنوه بۆ نیشتمانی خۆت. کاتی هاتنهوهت هاتوه، ولات پیویستی به تۆ ههیه. تۆ بزچی له کریت له دایک بووی؟ له گهرانه ودا تالوکهی بکه. تۆش وهه تفهنگ دهست دهیه. نهی برازای من بۆانه و ناگادار به که... »

راست لهو ده مهدا تراساکی به پشه زکاوی وه ژووور کهوت و هاواری کرد:

« بابیه نهوه خهریکن پاراسکه واسی فهقیر له پینش دوکانه کهی سهر بهرن. زوو به له فریای کهوه، تالوکهی بکه.

پالهوان میکیلنس راست بزوه، له بهر ده رگای دوکانه کهی راوهستا، سهیری کرد نهوا پۆلینک تورکی سهرسهری سهرتاشیان گه مارۆ داوه، کهس دیار نیه و ته نانهت مهسبهبیش دیار نیه سهر وه ده رنی. کاسبکاری یونانی گشتیان دوکانیان داخستبوو.

پالهوان له بهر تیشکی ههتاو بریقدهی چهند چهقزی چاوپینکهوت.

« دهی بابیه... دهچی؟ ناترسینی؟ ... دهی دهچی؟ »

بابی رووی گرژ بوو. تورک زور بوون، پهلاماردانیان وهک بهره و مردن ریشتن بوو. بهلام پالهوان شهرمی له کوره کهی دهکرد. نهگهر ته نیا بابیه دهچزوه مالی نهیده ویست خوی توشی نهو ژانه سهره بکات. بهلام ئینستا کوره کهی له پهنای ونستاوه ته ماشای دهکا. تراساکی جارینکی دیکهش گوتی: بابیه ناچی؟ ده ترسینی؟

« دهچم... بۆلای تورکان وهری کهوت. نارام و له سه رخۆ ده ریشته. سه روووی خوش بوون و

تورهیی و ترسی لی دیار نه بوو.

کاتینکی تورک دیتیان پالہوان لی یان وه نیزیک ده که وی، ده ستیان راگرت. نه و کافره چی به گیانی نه وان ده ویست، ده هات شریان له گه ل بکا؟

پالہوان میکینلس چوه پینش و یه واش دهستی دریز کرد تا به نینویاندا رنگای تینپر بون بز خزی بکاته وه. تورک رنگایاندا قوت بون تا بزنانن چده کا. چه قزکانیان نوشتانده وه و چاره پروان بون. پالہوان گونچکه ی پاراسکه واسی گرت وله پرسه رو چای گرز و توره بون. وه پینش خزیدا و گوتی: بالآ هرزه مالی خوت نیتر نه تینمه وه.

پاراسکه واس ملی حیز کرد و له کاتینکا هینشتا گونچکه ی به ده ست پالہوانه وه بوو بهره و مالی خزیان که وته ری. تورک بی نه وه ی زمانیان بگه ری رنگایان بز چولکرد که پروا. پالہوان جارنکی دیکه ش به توره یی ده نگیدا:

بالآ هرزه مالی زویه! پاراسکه له هه وه لین کولاندا ونه بوو. تورک واقیان ورمابه وو، له جینی خزیان نه بزوتن. ته ماشای پالہوانیان ده کرد که هه روا به هندی و له سه رخز بز لای دوکان ده گه رایه وه.

تراساکی به نافه رین و سه ر سوپمانه وه ته ماشای باهی ده کرد. نیزیکجوو پرسیارنکی لنینکا، به لام بینه نگی پی باشتر بوو. پالہوان میکلس له پشت مینز دانیشته وه و دهستی دایه وه قه لیم تا نامه که ی ته وار بکات: «تاونک پینوسه که م دانا بوو تا کارنکی پچوک رایه رینم، به لی برازام، بزانه و ناگادار به که مانوسا کاسی مامت»

جیژنی ره مه‌زان چه‌قز کیشه‌کانی تورک وه‌ک تازه زاوا خزیان ده‌رازانده‌وه، هیزشیان ده‌برده سر چاییخانه‌کان و له‌سهر بالنجان داده‌نیشن. هه‌تیر مه‌تیوی تورک ملیان قه‌پ ده‌کرد وه‌ گزوانی [نه‌مان نه‌مان] به‌ کزلاتاندا ده‌سورانه‌وه. هه‌وا فره‌ گهرم بیوو. بارایانیس باری سی هیسترنی به‌فر له‌ چیاره بز هاتبوو، به‌ملاولادا رایده‌کرد و شه‌ره‌تی به‌ تورکان ده‌فرزشت.

له‌ سهر بازخانه‌ی نیزیک به‌ سیناق کیشکچی له‌ به‌یانبه‌وه شه‌پیوریان لینه‌داو ته‌قه‌یان ده‌کرد. پاشا له‌گه‌ل مل‌نه‌ستورانی تورک بز نویژی جیژنی ده‌چوه مزگه‌وتی تازه. له‌سهر مناره‌کان ده‌سته مزم هیشتا ده‌سوتان. له‌ حساری همه‌یده مه‌لا، قه‌بری نیمام زاده به‌ ده‌سکه گولی کینی و ریخانه رازابزوه. نه‌فه‌ندم لاتی هاویشته‌وه سه‌ر لاتی و له‌ کاتینکابز پینشه‌وه راده‌ژا، به‌ هه‌وای گزوانی قورناتی ده‌خویند. له‌ ده‌وریه‌ری قه‌بران پیره موسلمان قه‌لیانیان ده‌کیشاو به‌ چاوی نیوه نوقاو گوی‌یان بوده‌نگی کتیبی ناسمانی راگرتبوو که وه‌ک وزوزی میش هه‌نگین ده‌نگی ده‌هات.

نه‌و پیره میزدانه فره‌ که‌یفخوش بوون لایان و ابوو به‌ زیندوی سهری ده‌چنه به‌هه‌شت. له‌ژیاندا هیچ که‌مایسیان نه‌بوو. ده‌نگی هه‌راو گرمه‌ی شار به‌ قه‌لشتی ده‌رکان و به‌ په‌نجه‌راندا ده‌هاته‌ ده‌رو وه‌ خورپی ناوی جزگه‌لان ده‌چوو. له‌ پشتی قه‌لاز بورجه‌کانی قینیزی ده‌نگی هه‌ناسان وه‌ک ناوی ده‌ریا ده‌بیسرا. همه‌یده مه‌لا به‌ پنی په‌تی نارام و بینه‌نگ ده‌هاتو ده‌چوو.

راحه‌ته‌لقومی بز پیره میزدان ده‌هیناو هیندی جاریش خه‌لوزی له‌ سهر قه‌لیانه‌کان داده‌نا. پیره میزده‌کانیش که‌ باش خواردبوویان، به‌ قولته‌ قولتی قه‌لیانه‌کان لاسای کوتریان ده‌کرده‌وه.

له‌ نه‌کاو به‌ زه‌رو هاواری جه‌رگه‌رو به‌ ده‌نگی شکانندی ده‌رک و په‌نجه‌ران وه‌ شین و گاه‌زپی ژن و مندلان و ته‌قه‌ی گولله‌ تیکرا بیون و هینناپه‌تی پیره پیوان کزتایی هات و هه‌موویان به‌ سهر لی‌ شیواوی راست بوونه‌وه.

له‌ نینو هه‌ساران و له‌ سهر بانان ده‌نگی [کوشتار..کوشتار] ده‌بیسرا. نه‌فه‌ندم قورنانه‌که‌ی هاویشته‌ عه‌رزی و رایکرده به‌ر ده‌رگا. چه‌ند تورکی چه‌کدار کیزدیان به‌ دانی گرتبوو، به‌ قوره‌ قور رایانده‌کرد. باسک و سنگیان خویناوی بوو.

خولامی قوله‌ ره‌شی پاشا به‌ پینخواسی نه‌و ده‌سته‌به‌ی ره‌به‌ری ده‌کرد. سنگی روت کرد بوو، عه‌بایه‌کی زه‌ردی هاویشته‌وه سهر شانی چاره‌کانی ده‌ گالاتاندا ده‌سوران و له‌ لینه‌ نه‌ستوره‌کانی تف ده‌باری. قه‌مه‌ی هه‌لده‌سورانده‌هه‌نه‌رانده‌هه‌بگوت

. قه‌تل‌ عام... قه‌تل‌ عام ۱۰۰

نه‌فه‌ندی ترسه‌نوک به‌ که‌لینی ده‌رگادا سهری هیناده‌ر و گوتی :

ده‌چیه‌ گوی‌ برام ؟

قوله رهش ندراندی و گوتی :

. دهچم سهری نهو سهگه دهبرم و خوینی دهخومهوه...

. مهبهستت کییه سولهیمان ؟

. پالهوان میکینلس !

نهفندم رهنگی به روانهوه نهما و هاواری کرد و گوتی :

. بزچی توله خوا ناترسی ؟ بهلام دهنگی له نیوشین و گابوری مهسیحیهکاندا بزر بوو.

تورک دهرگایان دهشکاندن، ژن له پلیکانان ودهسر دهکوتن و به هاوار وگریان لهبهر خودا دهپارانهوه . هیندی به مندالوه له سهو بانى خویان فرندهدا خواری. هیندی له پیاوهکان بدریرهکانیان دهکرد. دهنگی گوللهو لینکدان دهبیسرا. پاشان هاوارنکی توند دههات و بیدهنگی زال دهبوو.

پالهوان میکینلس چهک بهدهست له پشت دهرگا ونستابوو، ژنهکهی ناردبوه سهری و تراسانی له کن خوی راگرتبوو.:

. وهره پالهوانی من. لیره بهو گوی بدهیه بزانه دهلیم چی. نهگهر تورک دهرگا بشکینن، من ههمووتان دهکوژم. نامهوی نیوه به زیندوی بکونه دهستی تورکان. توش تراساکی، ههوهل کس دهبی که دهتکوژم. تیگهیشتی ؟

. تیگهیشتم .. بابه

. له گهلمی ؟

. بهلی ... له گهلم ..

. بهوان مهلی، نهوان ژن دهترسین

. هیچیان پی نالیم . ههر تگ بیدهنگ بوون. ههرتک له پشت دهرگا ونستا بوون و گویان دابوه ههراو دهنگی لاقان که به کولاندا هاتو چویان دهکرد.

چهند کس له دراوسینکان، وهک کراسوگشورگیس و ماستراپاس و کولبوا، له گهل کهچهل و کوزره کانیان، یای پینلوب و کریسانتی. روزهکانی پینشوتر توانیبویان له شاری بچنه دهر و رزگار بن. ژنهکان جلی پیاوانیان کردبوه بهرو به نیو قهلبالقی و بی نهزمیدا له دهروازه دهرکهوتبوون. چس گورکیش به شالواری تورکی و پشتیندیکی سور و میزهرنکی سپی خوی رزگار کردبوو. چاویلکهی ده باغهلی نابوو به ترس و لهرز به دهروازهی لازاردا تی پهریبوو. تولوپاناسی پیر کورهکهی بهره لا نهکرد بوو. دوکتور نالای فهرانسهی له پیش پهنجهره چهقاند بوو. نیدومنهش رایگه یاندهبوو که ناروا و نالای دهولته گهورهکانی ئورویای لهسر بانى چهقاند بوو. به پیریژنی کارهکهری گوتبوو: «نیستا نهگهر نازان بابین دهست له مالی من بدهن

رؤی پیشتر تراساکی له باوکی پرسیبوو: «بابه نیمه کهنگی دهروین؟» کور به پهله بوو که وهک نهوانیتر به دهشت و چیدا را بکاو سرکهوی . بابی له وهلامدا گوتبووی: «نیمه دوای تهوای خهلکی گهرهک دهروین.»

. بزچی بابه ؟

سخوت بزانه بزچی ؟

نیزیکی نیوه رژیوو کاندی له ژیر زه‌بزی قه‌مه‌و خه‌نجهری تورکاندا په‌له‌قاژه‌ی‌جیوو ده‌ینالاند. بانگیبژ له‌سهر مناره بانگی ده‌داو تارینی رحم و به‌زه‌یی خوی ده‌کرد. هه‌رله‌و کاته‌دا له‌گه‌ره‌کی گولستان له‌و سهری کاندی پینج شه‌ش تورکی چه‌قزکیش ناسنکی درژیان به‌ده‌سته‌وه بوو ده‌رگای مالی پاراسکه‌واسی سه‌رتاشیان شکاند و چوونه ژووری. کیژه‌که‌یان گرت و هاویشتیانه سهر ته‌ختی. چند تورکی دیکه سه‌رتاشی فه‌قیریان له‌ پشت کوپان هینا ده‌رو سه‌ریان بری. پاشان کیژی خونواویان گرتنه نامیز و بردیان.

پاله‌وان میکیلس گونی هه‌ل‌خست. له‌و سهری کزلان له‌ سهر کانی ئیدومنه ته‌قه‌یان ده‌کرد. تفه‌نگی هینا سه‌ری و له‌ به‌ر خزیه‌وه گوتی: « نه‌وه دین .. ناوپی دایه‌وه ته‌ماشای کوره‌که‌ی کرد و گوتی: نه‌وه دین ... »

تراساکیش ده‌مانچه‌ی ناماده کرد و دوپاتی کرده‌وه: نه‌وه دین ... روزه‌کانی پیشتر باوکی فیزی سیزه‌گرتن و هاویشتنی کردبوو. جارنکی دیکه‌ش به‌توندی ته‌ماشای کوره‌که‌ی کردو گوتی: ئیشه‌لا ناترسی!

. یز ده‌ترسم؟ ده‌زانم ده‌مانچه باویم

لاقی له‌به‌ر ده‌رگای چه‌ساری قایم کرد و چاوهروان بوو. له‌ دوروه ده‌نگی ته‌قه‌ پتر ده‌بوو. تورک له‌ به‌ر مالی ئیدومنه راوه‌ستا بوون، به‌شانی پالیان به‌ده‌رگاوه ده‌نا که بیشکینن. ئیدومنه له‌ به‌یانیه‌وه له‌ پشت میزی کاری دانیشتیوو نامهی یز ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌کانی دنیا ده‌نوسی: « نه‌ی ده‌وله‌ته‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانی جیهان، له‌و کاته‌دا که من خه‌ریکی نووسینی نه‌و نامه‌یه‌م، کاندی نه‌وه خه‌ریکه ده‌میری. ویزه‌ی گولله له‌ حه‌وا ده‌نگ ده‌داته‌وه. تورکی کینوی ده‌رگای مالی مه‌سیحیه‌کان ده‌شکینن، پیاوان ده‌کوژن، ژنان فه‌ ساد ده‌که‌ن، منداله‌ شیره‌خۆره‌کان سهر ده‌برن. من هاوار ده‌که‌م هه‌ر چه‌نده ده‌زانم که‌س نیم. کابرایه‌کی هیچ و هه‌ژارم که له‌ قوژینیکی ئورویا دور له‌ ئیوه‌ی ده‌وله‌تی مه‌زن بزم. خوا له‌کن منه‌و توره‌یه. نه‌و له‌م ژووره‌دا که نامه‌ی یز ئیوه تیندا ده‌نوسم دیتو ده‌چی و له‌ سهر شانی منه‌وه ته‌ماشای نووسینه‌که‌ی من ده‌کاوه یخوینبته‌وه. خزمات ده‌کا و لیوان ده‌کرۆژی و چاوهروانی نه‌م وه‌لامه‌یه که ئیوه ده‌مه‌ده‌نه‌وه. بزانتن که ببنجگه‌له‌و نامه‌یه نامه‌ی دیکه‌تان یز ناووسم. ئیتر له‌ هاوار کردن ماندوو بووم. نه‌گه‌ر ئیوه وه‌لام نه‌ده‌نه‌وه، روو له‌ خوا ده‌که‌م و نه‌ویش . »

له‌ پر ده‌ستی راگرت. ده‌نگی چند ده‌سپژی بیست. سهری له‌ په‌نجهره‌ی برده‌ ده‌رو ده‌سته تورکینکی دیت که‌وا ده‌رگای ماله‌که‌ی ده‌شکینن. به‌ سه‌ریاندا گورانندی و گوتی:

. چتان ده‌وی؟ کوین نابینن نالای ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌کان له‌سه‌ریانی هه‌ل‌کراوه؟. ده‌نگی پینکه‌نین و هاواری بیست. گولله‌یه‌ک به‌ په‌نا روومه‌ت و گونچه‌که‌یدا رابرد وله ژووری ناویننه‌ی وردوخاش کرد. ئیدومنه سهری برده‌وه ژووری، که ده‌ستی به‌ گونچه‌که‌ی داھینا، ده‌ستی په‌بوو له‌ خونین. ناره‌حت بوو، له‌ داخان وه‌ه‌ناسه‌ برکه‌ که‌وت. نه‌و دنیا‌یه هیچ و زالم بوو، ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌کانیش هیچ و زالم بوون. نه‌وانیتر هه‌موو فه‌قیرو چاره‌ ره‌ش و بی ده‌سه‌لات بوون. ئیدومنه به‌ری ده‌ستی به‌ خونین کردو به‌ نیشانه‌ی ده‌ره‌پینی‌بیزاری له‌ سهر نامه‌که‌ی دانا که یز ده‌وله‌ته‌ مه‌زنه‌کانی نووسیوو. پاشان به‌ بۆله‌ بۆل گوتی :

• وهریگرن ! نیره و نیره و نیره بؤ نیره مۆز کرده ، نامه کم ناوا ته او کرده : « نهی دهوله ته مه زنه گانی دنیا، نهی نینگلیز، فه رانسه، ئیتالیا، ئوتریش، ئهلمان، روسیا، خوننی کریت له نهستوی نیره و کور و نهوه کانتا ده بی ! »

دهرگای حساری روخابوو. تورک له کاتینکا قهمه کانیا به دانی گرتبوو، رژانه حساری. له پلیکانان وه سهر کهوتن، ئیدومنه له پشت میزه کهی دهنگی ههراو هورای بیست. ههستاو بیری کرده وه : « ئیدومنه توش نه جهلت هاتوه ... نه کهی نابروم بهری ! » سهیرنکی نه مملولای کرد، ده تگوت ده یهوی نامرازی مردنی خوی ههلبۆیری. چهک له سهر دیواری نه بوو، تازه نهو پنیوستی به چهک نه بوو، نهو شهری به شیرینی نه ده کرد، شهری نهو به بیرو قهله م بوو. بهریاری داو مستینکی توندی له میزه کهی دا و له بهر خزیه وه گوتی : « جینگای من نیره به. هه ر لیره خه باتم کرده وه، هه ر لیره ش ده بی بمم. »

دانیشته و ده ستهیدا پنیوسه کهی. تورک به پنبلاقه ده رگایان کرده وه. کاتی چاویان به ئیدومنه کهوت که هیدی و نارام سهری به سهر په ره کاغهزی خونناوی داگرتوه، واقیان و پما. پاشان نه پاندیان و گوتیان :

• کافر دراوه کهت له کوی شاردوته وه. پوله کهت له کوی به ؟

ئیدومنه سهری ههلبیری و نینوچاوانی خوی نیشانداو به سه بروکه گوتی : « نه وه تا لیره دایه »

یهک له تورکه کان قاقا پینکه نی و گوتی : « برایم سهری بشکینه بزانه چی تیندایه. ؟ »

به ره وه ئیدومنه وه لأم بداته وه، شیرنکیان له تۆقی سهریداو میشکی به گۆری وه بوو. خونن به سهر په ره کاغه زاندا بلاو بۆوه. تورک بؤ تالان به مالی وهر بوون. هه رچی له مالیندا بوو بردیان و بلاوه یان کرد.

کاتی گه یشتنه سهری کۆلان، توشی سوله یمانی قوله رهش بوون که به سه رزکایدتی ده سته یهکی چه قۆکینشو به ره لآ به ره و مالی پاله وان میکینلس رایان ده کرد. سوله یمان راوه ستاو به هه ناسه برکه پرسباری کرد : « نیره له کونوه دین؟ »

• له کانی ئیدومنه

• نه کهن بچه مالی پاله وان میکینلس، ده نا خوننتان ده خۆمه وه. له بیری نه کهن که نهو کافره پارووی منه.

سوله یمان له کانی وه نیزی کهوت، سه رووی خوی شوشته، فینک بۆوه وه هیندی ناوی خوارده وه. چه قۆکینشه کانی هاوالی لاسایان کرده وه. یهک له وان ته ماشای ده رگا شکاوی ئیدومنه ی کرد دیتی پیریژن له عه رزی کهوتوه ده گری و قۆی ده رنینه وه. یهک له پیاو کۆزه کان گوتی : « ده لنین چی نهو پیریژنه ش بکوژین. ؟ »

یه کیتتر گوتی : « لیگه ری مسته فا ! ئیتر ده ستم شل بوه. نه م رۆ له به یانیه وه ... »

سوله یمان هاواری کرد بؤ پینشه وه. گشتیان به غار کهوتنه ری و بؤ خونواندن شیره کانیا ن لیک ده دا.

پاله وان میکینلس که له پشت ده رگا خوی مات کرد بوو. دهنگی لاقی ده سته یهکی ده بیست که به ره و مالی نهو دین. دهنگی سوله یمانیشی ده ناسی. بیری کرده وه : نه وانه بؤ من دین له

پشت دیواری چالوده‌کھی نه‌ژنزی دادا که په‌نا بگری. تراساکبشی برده کن خزی، له‌به‌ره خزیه‌وه گوتی : « خوا یارمان بی » نیشانه‌ی خاچی کینشا، روهی کرده کوره‌کھی و گوتی :
• نازابه کورم. هه‌وه‌لجار بوو تراساکی ده‌بیست که بابی وا به‌خوشی بیدونتی و پنی بلتی کورم. له‌خوشیان سور هه‌لگه‌را و هیچی نه‌گوت .

تورک به‌په‌له‌نیزیک ده‌بوونه‌وه. ده‌یان نه‌راند. هه‌موویان له‌پیش ده‌رگا راوه‌ستان. سوله‌یمان هه‌مووی کزکردنه‌وه و نه‌مری پینکردن. دووکس له‌وان ده‌بوایه‌ قولا بگرن، تا نه‌ویتر به‌چینه‌ سهریان و له‌ونوه به‌چینه‌ه‌سار و نه‌وانیتر ده‌رگا بشکینن.

سوله‌یمان گوتی : « کهس نابی ده‌ست له‌پاله‌وان میکینلس بدا، نه‌و پاروهی منه. نه‌و کافره روزنیک ئایرووی بردوم. من به‌راکیش راکیش ده‌بیه‌مه‌بن دار چناری گه‌وره و له‌وی له‌تو په‌تی ده‌که‌م و ده‌په‌اونمه‌به‌ر کسزکه‌کانی کاندی که بیخون. »
تراساکی نه‌و هه‌ره‌شه‌یدی بیست وچاونکی له‌بابی کرد. به‌لام پاله‌وان بینه‌نگ بوو. لوله‌ی تهنگی هاویشتبوه‌سه‌و دیواری.

تراساکی له‌بابی پرسی : « بابی گونت لی بوو ؟ »
پاله‌وان به‌سه‌بروکه‌گوتی : بینه‌تگ به .

له‌ده‌روه‌تاوینک ده‌نگ بران. ده‌نگی هه‌ناسه‌ی یه‌کینک ده‌هات که له‌سه‌ر سینگ به‌سه‌ر بانیدا دینه‌پیش. پاله‌وان به‌ده‌ستی چه‌په‌تراساکی گرت و له‌پشت سه‌ری خزی داینا. چاوی بریبه‌سه‌ر دیواری . له‌نه‌کاو سه‌رینکی قرژنی وه‌ک کینوی وه‌ده‌ر کهوت. خه‌نجه‌ری به‌دانی گرتبوو بریقه‌ی ده‌هات. ته‌ماشایه‌کی هه‌ساری کرد که‌سی نه‌دیت. پاشان ده‌ستینک له‌سه‌و دیواری ده‌رکه‌وت که ده‌بوست له‌جینه‌ک به‌ند بی و پینیدا سه‌ر که‌وی. پاله‌وان راست ته‌قه‌ی له‌نیوچاوانی هینا. ده‌ست له‌دیوار کرایه‌وه‌وه له‌کولانی که‌وته‌عه‌رزی .

له‌ده‌روه‌هاواریان ده‌کرد : یالا.. یالا.. ده‌رگا له‌رینسه‌چوو. له‌وه‌تاغی سه‌ری یای کاترینا له‌پشت په‌نجه‌ره‌هه‌لتروشکا بوو شیری ده‌دا به‌منداله‌کھی. رینیو له‌که‌لینی په‌نجه‌ره‌وه‌ته‌ماشای تراساکی و بابی ده‌کرد. کاتی که‌دیتی که‌لاکی تورک به‌گولله‌ی بابی که‌وت، هاواری کرد :
• هه‌ر بژی بابی !

دایکی گوتی : « رینیوی هه‌ژاری من ! ژیانی نیمه‌به‌مونه‌ک به‌سه‌تراوه. ده‌زانی بابت چ به‌یارینکی داوه ؟ »

• به‌لی ده‌زانم. نه‌گه‌ر تورک بینه‌ژووری نه‌و گشتمان ده‌کوژی.

دایکی به‌سه‌یره‌وه‌ته‌ماشای کرد و گوتی :

• تو پیاو پای باشتر بوو . ناترسینی ؟

• دایه ... مرؤف جارینک ده‌مری. که‌واپوو باشتره‌به‌شه‌ره‌فه‌وه‌به‌ری.

هه‌رتکیان بینه‌نگ بوون. له‌کولانی چ باسه‌وو؟ ده‌نگی هه‌نگاوی تازه‌وه‌ده‌نگی تازه‌ده‌بیسران. له‌ده‌روه‌ببوه‌کیشه. رینیو لایه‌کی په‌نجه‌ره‌ی کرده‌وه‌وگوتی: « دایه‌ده‌لینی ده‌نگی نه‌فه‌ندم دی. »
به‌هه‌لکه‌وت نه‌فه‌ندم بوو. له‌و کاته‌که‌نه‌فه‌ندم په‌نجه‌ره‌ی کرد بزوه‌وچاوی به‌سوله‌یمان که‌وتبوو که‌توره‌وه‌سه‌ر خوش بز لای مانی پاله‌وان میکینلس ده‌چی، که‌وتبوه‌دله‌خورپه. نه‌و

پالهوانی خوش دهو بیست. هر چنده سالی دوو جار توشی گوناحی ده کرد. هر بزیدهش له پالهوان خوشی دهات. به بی نهو یونانیه به سامه ژیانی نهفندم هیچ بوو. لای خزی بیری ده کرده وه ؟ منی چاره رهش له ژیاندا خوشیه کی دیکم نیه. دایکم لینم ده دا، خه لکی کاندیش به تورک و مه سبجه وه تونلکه لبمزم پنداده دن. پاره م نیه، ژنو مالم نیه ، پیاونکی نازا نیم، جگه له پالهوان میکینلس هیچ شتیکم نیه. هه میشه روزه کان ده ژمیرم. هر شهش مانگ جارنک خوشیه کی گه وره م هه یه و توشی گوناحیکی گه ورهش ده بم. کی چوزانی؟ خوا گه وره و خاوه ن کهره مه. دوور نیه دوی مردن بیم به موشایخ. نهو دم له پهنا مرقه دی بایره گه وره م دم نیژن. خوا پالهوان میکینلس سلامت کا، نه گهر نهو نه بایه هیچ هومیندیکم نه بوو که بیم به مرؤفیکی پیروژ. نه خیر... نه خیر.. ناهینلم پالهوانی من یکوژن. نهو گه وره ی منه، من چند مریشک و گوشت به رازم له مالی نهو خوارده.

نهفندم له توره بیان سور هه لگه را، باسکی هه لمالین و به غار به ره و مالی پالهوان کوتای. له بدر په شوکاوی به چالکی و به توندی به هاواری دؤسته که یه وه ده چوو. له شه قامی گه وره چند تورک که تالانیا ن ده برد بانگیان کرد :

. ها نهفندی مه لعون بز کوی ده چی؟ کی وه دوات که وتوه وا بالت گرتوه؟ تورک رنگایان گرت. نهفندم زمانی ده رکینشا بوو، توره ، راهوستا. نیستا قوله رهشی مهست ده بی به ناوات گه یشتی. ده رگای شکانده بی و پالهوانی کوشتی. نهفندم هاواری کرد و گوتی :

. ناخر خوا له بان سهرتان نیه؟ رنگا بدهن برؤم به تالوکه م. رنگا بدهن.

. پیمان بلی کی وه دوات که وتو؟ هه تا پیمان نه لینی ناروی .

بیرنکی باشی به خه یالدا هات. ناوړنکی دایه وه گوتی : (سن میناس)

تورک له قاقای پینکه نییاندا.

. بز پینده که نن بهد به ختینه؟ بزگوتان له دهنگی سمی نه سپه که ی نیه؟ من به چاری خزم دیتم له کلیسا هاته در. به لی بز خزم دیتم. نهو وه دوام که وت. به راستی نینه نابیسن؟ نه وه تا وه نیزیک که وت. تورک ههستیان به مه ترسی کرد. ده تگوت به راستی گویان له دهنگی سمی نه سپ ده بی. به هه لکه وت سوارنک دوور واده هات. نهفندم هاواری کرد :

. نه وه تا گه یشتی ته ماشا که ن. !

تورک نیدی ناوړیان نه داوه و پالاوتیان. نهفندم که دیتی تورک هه لاتن، له ترسان لاقی به عه رزیه وه نوسا، ده لهرزی و ده ترسا و ده یگوت : « نه کا راست بی ! »

نهو له شورش رابردودا به چاوی خزی سن میناسی دیبوو نهو تورکانه ی په لامار دابوو که ویستبوویان بچه کلیسا. ناره قه ی ساردی له نینچاوان ده هاته خواری. نیستا ته واو بزوی روونبوو که وا سوار وه نیزیک ده که وی. جارنکی تر باسکی هه لمالین و هاواری کرد: .. نه لا.. نه لا.. به تالوکه رای کرد. هه لده هات و ده ترسا له کانی نیدومنه له دووره وه قوله رهش و چه قز کیشه کانی ناسی که وا خهریکی ده رگای پالهوان میکینلس . ن. نهفندم رووی له وانکرد و هاواری کرد :

. کورینه وریا بن هه موافمان ده کوژن. نه وه تا سوار گه یشتی.

سوله یمان پرسی : « کی دین .. شینت بووی ؟ »

.. در اوسی ..

.. کام در اوسی ؟

.. سن میناس .. نهو تا .. گه یشتی ..

تینکرا ناوریان داوه. چاوریان رهشکهو پیشکھی ده کرد و هیچیان نهدهدیت . نهفندم هاواری کرد: نهو تا .. هات .. نهو تا .. له ترسان خزی به ده رکی مالی پالدهوان میکینلسهوه نوساند. سوار دهات له گانی نیدومنه تیده پهری. نهفندم به ناشکرا ده بیینی. جارنکی تر هاواری کرد :

.. نهو تا ... نهو تا .. لینه گانی ده له رزین .

.. کوا له کوئی به ؟ من که هیچ ناپینم

.. سهیره ! چون ناپیینی ؟ نهو سواره ره شپوشه ناپیینی ؟ نهو نیمه دیوهو خهریکه په لامارمان بدا. نهفندم ده رپه پری و به رهو ده ریا هلات. تورک به هه ناسه برکه به دوای نهودا. نهوانیش دهنگی سمی نه سپیان ده بیست که وه دوایان ده که وی. خولامی قوله رهش ناوری دایهوه ، سوارنکی له بان سهری خزی بیینی که له هوا وهک شه پزل لینگ دهدا. هاواری کردو گوتی :
.. کورینه راکن. عه پای له سهر شانی که وتبوو، له ترسان بزی هه لنده گیراوه به روتی هه لنده هات.
تورک پشویان لی برابوو گه یشتنه له نگه رکا. دموجاوریان شوشت و له بن سپه رینک پالیان داوه. وهک سهگ زمانیان کینشا بوو. نهفندم له سه رهوان که وتبوو پشوی نهده هات. تاماوه په کی زور هیچیان زمانیان نهده گه را. ناخره که ی خولامی قوله رهش وهدهنگ هات و گوتی :

.. قسه ی خومان بی چاکمان نه جاتی بوو. چاک هه لاتین !

* * *

کاندی له ژیر تیغی تورکاندا ده ینالاند. مه سیحیه کان ده ستیان به رهو ناسمان پانراکرد بوو له بهر خودا ده پارانهوه. خهلیفه نیشانه ی خاچی ده کینشا. نیتر نهیده توانی هه رتاوا سهیری سه رپینی میگه له که ی بکات. له بن لیوانه وه یارمه تی له خوا ده خواست. له جینی خزی رابوو، دهستی لینکدان و مورتزوفلوس هات. خهلیفه گوتی :

.. جله تازه گانی من بینه ده مهوی بجمه کن پاشا.

.. ناخ باوکی پیروز ... ده تهوی بچیبه ده ری ؟ نابی، تورک هه ر که سینک بیین سه ری ده برن ... منیش له گه لت دینم.

.. نا ... خزم تدنیا ده جم ... وه ره یارمه تیم بده جله کانم له بهر که م. خهلیفه لیباسی نوسقوفی کرده بهرو تاجی روحانیه تی له سهر نا، وه کازی دریزی نوسقوفی به دهسته وه گرت که دوو ماری زونین له سه ری لینک هالا بوون.

مورتزوفلوس به چاوی نافه رینه وه ته ماشای ده کرد. خهلیفه مرؤفینکی نازاو به هه بیته بوو. ریشی رویاری بهسته له کی وه بیر ده هیناوه. چالاک و ژیری له چاوه کانیدا دیار بوون. له روی شکل و بیچی نهو بوو که مورتزوفلوس ده بیوست وینه په کی خودا بکینشی و کراسینکی له هه وری زهرین بکاته به ری و له ناسمانه وه دایکینشینه زهوی تا کوشتاری مه سیحیان کوتایی پنبینی.

خهلیفه ده رگای گه وری نوسقوف نشینی کرده وه. له سهر ده رگای مه مه به پیتی رهش

نووسرابوو: « سالی ۱۲۸۱ تورک له پښش تهو ده‌رگایه خه‌لیفه‌یان له‌دار داوه .روحي شاد بی.»
خه‌لیفه کاتی وه‌ده‌رکه‌وتن له بن لئوانه‌وه گوتی: «روحي شاد بی» مورتزوفلوس چاوی په‌یون له
تاو، به ده‌نگینکی له‌رزوک گوتی: «خوداو سن‌میناس» له گه‌لت بن‌ا.

خه‌لیفه پیته ره‌شه‌کانی سهر ده‌رگای مەر مەرې پی نیشانداو گوتی: « مورتزوفلوس نیگه‌ران
مده. من نه‌هه‌وه‌لینی ته‌وانم و نه‌ ناخرینیان ده‌بم.» خه‌لیفه هاته باخی کلیساو کاتی تیپه‌ر بوون
سلاونکی له سن‌میناس کرد و به فیزو سهر به‌رزی به‌رهو مالی پاشا که‌وته ری. مورتزوفلوس
ده‌یبینی که وه‌ده‌رکه‌وت و رووی له خه‌لک وه‌رده‌گیراو به پیشوازی مەرگه‌وه ده‌چوو. له‌وهی که به
ته‌نیا هیشتیووی پروا ته‌ریق بزوه، له به‌ر خزیه‌وه گوتی:

. ناخ... مورتزوفلوس، نیستا کاتی ته‌وه‌یه که تی‌بگی که داخوا تو گیانت ده‌به‌ردایه یان
مده‌شکه‌ی قوو دراوی! نیشانه‌ی خاچی کیشا و به‌ دوا‌ی خه‌لیفه‌دا رویشت و به‌لام مابه‌بینکی ههر
ده‌هیشته‌وه.

کاندی له هه‌راو کیشه په‌یوو. مه‌سیحی هاواریان ده‌کرد. تورک ده‌یان قوراند و
پینده‌کمتین. ده‌نگی شین و گریان له‌گه‌ل ته‌قه‌و شکانندی ده‌رگان تیگه‌ل ده‌بوون.

خه‌لیفه ده‌چوه پښش و له بیستنی ناله‌و گریانی خه‌لک جهرگی ژانی ده‌کرد: « تا که‌ی ده‌بی
یونانی قه‌لاچز بکرین؟ ناخ... ته‌ی مه‌سیح... ناخر نیمه‌ نینسانین وه‌ک تو‌خودا نین. ثبت
توانامان نه‌ماوه. ته‌دی کوا ته‌و زیندوو بوونه‌وه‌ی تو؟»

شاری کاندی، دیواره‌کان، گه‌ره‌ک و دانیشته‌وه‌کانی، به‌ونه به‌شینک له به‌ده‌نی ته‌و. کاتی
ده‌رگایه‌ک ده‌شکا و یان ژنیک له داخی ده‌ردو نازاری خزی له سهرو سبنگی ده‌دا، ته‌و جهرگی
ژانی ده‌کرد.

کزمه‌لنک تورک شه‌شدانگ مه‌ست به‌ کراسی خزی‌ناویه‌وه له مه‌یدانی په‌یدا بوون، تاچاویان به
خه‌لیفه که‌وت که سهرتاپی جلی زهرکفتی له‌به‌ر دایه، واقیان زرما و هاوارییان کرد: « یالا ته‌و
جانه‌وه‌رچه‌یه و ده‌چپته‌ کوی. ؟ راکه‌ن ده‌نا ته‌و دپوه هه‌موانمان ده‌خوا. »

خه‌لیفه راست بز لای مەرگ ده‌چوو. چاوی په‌ر بوون له بیزاری و خه‌ف‌ت و فیداکاری. ده‌چوه
پښش و هیچی نه‌ ده‌بینی. هیچ ناگای له کزلان و دوکانان و زه‌لامان و ماله‌ یونانیه‌کانی
ده‌وریه‌ری نه‌بوو. ته‌نیا بیری له به‌ک شت ده‌کرده‌وه: « له رنگای خه‌لک و بز رزگاری گه‌ل، »
مەرگ چند شیرینه‌ی پی‌ره‌وانی نینجیل لایان وایه که مه‌سیح له سهر خاچ ره‌نجی کیشا، به‌لام
تیلی! تیلی! له زمانی فیداکاریدا، یانی شادی! خه‌لیفه له ناخی خزیدا هاواری ده‌کرد: تیلی! تیلی!
تیلی! هه‌رچه‌ندی له به‌رگای پاشای وه‌نیزیک ده‌که‌وت، هه‌نگاری توندتر ده‌کرد. مورتزوفلوس
وه‌گ سه‌گ به‌ دوا‌یه‌وه بوو.

خه‌لیفه‌گه‌یشته دارچناری گه‌وره که سه‌وز و گه‌ش وه‌ک پښستی پلنگی راوه‌ستا بوو. با گه‌لاو
لقه‌کانی ده‌له‌زاندده‌وه. خه‌لیفه تاوینک سه‌یری کرد و وایزانی به‌ری هیناوه. ته‌وه‌ره‌ی که بریتی بوو
له هه‌زاران مه‌سیحی که پینی داکرا‌بوون.

ده‌رکه‌وانه‌کانی به‌ر به‌رگای پاشا، پښیان گرت. مورتزوفلوس که تورکی ده‌زانی چوه پښش و
تینی گه‌باندن. رنگایان بز کرده‌وه، خه‌لیفه چوه پښش و مورتزوفلوس ده‌رگاکانی بز کرده‌وه.

پاشا به دیتنی خلیفه گرز بوو. له پېش په نجهره دانېشتېوو گوتی دابوه دهنگی هاوازو گریانی کاندی. نو پرژه لاتیبه چاک سروشتهش که رهوشینکی نهرمی هه بوو، ورده ورده ده بوه وه حسی. تینوایدتی تورکان به خوننی یونانیه کان کاری له ویش کردبوو. له لایه ک شهرمی ده کرد که پاشا بوو، به لأم غیره تی نه وه شی نه بوو که دهنگ دهرې و قه مه له ده ست پیاو کوژان دهر بینی. خلیفه که بهو قه دو قه واروه ده رگای پر کرد بوو، به سهر پاشادا نه راندی و گوتی: «پاشا تو له خوا ناترسی؟»

پاشا تو به بوو له وه لأم دا گوتی: «نه ی نیمامی کافران، نه و کراس و زهرق و به رقه چیه؟ پېت وایه بهم کهش و فسه ده مترسینی؟ خلیفه به هدیبه ته وه قامکی به ره و عاسمان راگرت و جارنکی دیکهش هاواری کرد:

تو له خوا ناترسی؟ نازانی له دهره وه خونین دهرژی؟ هیچ ده زانی که نه و خونخانه به سهری تو دا دهرژین؟

باشه باش.. هه را هه رایه مه که. دارچنار له بهر دمت ونستاره!

ته نیا خوا له پېش من ونستاره.. من له هیچ ناترسیم.

پاشا رابوو، ده ستیکرد به هاتو چو و پاشان له بهر دم خلیفه راوه ستا و ماوه یدک به ماتنی و په شوکاوی تینی راما. له زه بنی خزیدا خلیفه ی ده بینی که بهو هه موو جلی زهر کفت و جه واهیز و تاج و وه کازی نوسقوفیه وه به دارچناری یه وه کرده. به لأم غیره تی نه وه ی نه بوو که فرمانی ناوا بدا. له گه ل نه وه ش بیری ده کرده وه که: «هه چونی بی پنیوسته زاری نه و بېنهرمه بدروم. من ناتوانم له وه زیاتر تم قسانه ببیسم..» به سهر خلیفه دا گوراندی و گوتی: «تو به مه که و پرژ، من خیری تو م گهره که و له کهس ناترسیم.»

خلیفه له په نا بردن بو خودا وازی هینا ورووی له سولتان کرد و گوتی:

زور باشه.. نه گهر له خوا ناترسی، خو له سولتان ده ترسی! نه وه ی بزانه که سولتان له ده ست کریت وه نه مان هاتوه. گهره کیه تی له م دورگه یه دا ناسایش و هینمایه تی جیگر بی. هه بزیده ش توی ناردوته نیره. به لأم تو چده که ی؟ تو فرمانی کوشتار ده ده ی. کوشتار ده بېننه هوی شورش. شورش ده بېننه هوی ده ست تینوهردانی رووسیا... بېوره پاشا نه فهدم. به لأم وادینه بهر چاو که سهرت له له شت زیاتره.

پاشا تینکچوو. له راستیدا خوشی ههستی به قورسایی سهری ده کرد. به هه ناسه پرکه گوتی:

باشه... بېزه پیم نیستا چیکه م؟

خیرا... بی پشودان، بی تاوینک وه ستان، سهر بازان بېنره و فرمان بده که شه پپور لی بدهن و لغاویان بکن. لای خو تو پاشای، نیراده ی خوت نیشان بده.

پاشا سهری خسته نیو ههرتک ده ستانی وده تگوت خه ریکه توندتری کات. ناخره که ی هاواری کرد:

له عندهت له و کاته که من پیم له و دورگه له عندهتیه نا ا چاونکی له خلیفه ی کرد و داوای

بارمه تی لیکرد و گوتی:

جهنابی خلیفه بو راوه ستاوی، فرموو دانیشه با توژی بېر بکه پنه وه، بزانبین چیکه بین؟

لهو کاته‌دا که نیمه کاتی خومان به چهنه‌دریزی ده‌به‌پنه سهر، له دهره‌وه مه‌سپهان سهر ده‌پهن. من ناتوانم دانیشم و ناشرؤم. فهرمان بده . تا گونم له ده‌نگی شه‌پور نه‌بی، نارؤم و دانانیشم.

ناخ .. نهی کرتیبه بده‌به‌خته‌کان، نبوه ههموو شه‌پتانن، له‌هنه‌ت له ههمروتان. له چاک و خه‌رابتان . پاشان به توره‌یی له وه‌تاغی وده‌در گهوت و چوه سهرای باره‌گا. ده‌نگی هاواری نه‌و ورزیشتنی به په‌له‌ی نه‌فسه‌رانی تورک که به مامزه و شبره‌وه بز لای پاشا رایان ده‌کرد، ده‌بیسرا. خه‌لیفه که له بهر ده‌رگا ونستا بوو، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشار گوتی: «خودا پنی ره‌وا نه‌دیتم که وه‌ک خه‌لیفه‌ی پینشو له به‌رامبه‌ر ده‌رگای ئوسقوف نشین له‌داربدرنم. گرنگ نیه. له جیاتیان مه‌سیحی له کوشتار نه‌جیاتیان بوو نه‌وه‌نده به‌سه.»

پاشا گه‌رایه‌وه. ده‌ستیکی به نینوچاوانی داهیناو گوتی :

ئینستا گونت له ده‌نگی شه‌پوران ده‌بی. ده‌توانی به‌زی. نیتیر له ده‌ست ههموتان وه‌نه‌مان هاتوم. نامه‌وی که‌س ببینم . نازانم لیره له سهر زه‌ویم با له سهر باروت ونستاوم.؟ پاشا بینحال له سهر نیوته‌خت درنژ بوو. ته‌سبیحی کاره‌بای بده‌سته‌وه گرت تا تزوی بعه‌سینه‌وه. جارجا له بنه‌وه چاونیکی له خه‌لیفه‌ی ده‌کرد. که له بهر ده‌رگا ونستا بوو. له دل‌ی خزیدا ده‌یگوت: «نم پیره قه‌شه له‌عنه‌تیه چهنده به‌سام و هه‌بیه‌ته! نه‌گه‌ر وانه‌بایه و رووسی له‌عنه‌تی نه‌بان، به‌هاسانی موسلمانم ده‌کرد و شینخیکی به‌سام لی‌ساز ده‌کرد!»

* * *

ههر له‌ر کاته‌دا که پاله‌وان میکیلس ناوژی له کوره‌که‌ی ده‌داوه که له په‌نا نه‌و چوکی دادا بوو، گونی دابه‌هه‌رای کزلان و جنیو وچه‌قه‌ی نه‌فه‌ندم و نه‌هره‌ته‌ی سوله‌یمانی قوله ره‌شو ده‌نگی قاچیان که رایان ده‌کرد، جار جار له کانی ئیدومنه ده‌نگی کریانیکی داغدار ده‌هات. پاله‌وان له کوره‌که‌ی پرسى : تراساکی برسیته ؟ به‌لی‌بایه برسیمه ..

بچو به دایکت بیژه بپته خوار نانی ساز گا، وادیاره نم رز نیتیر دهره‌ده سهریمان نه‌ما. پاشان تفه‌نگه‌که‌ی هه‌له‌سارد و ویستی سیفاریک تیبکا. جارنکی تر بوو به شین و گاه‌بزر. قامکی پاله‌وانی له کارکه‌وتن. گونی هه‌لخست و له به‌رخزیه‌وه گوتی: «بینگومان ئیدومنه‌ی فه‌قیریان کوشتوه .» سهری راوه‌شاندو دووباره بیری کرده‌وه : «نه‌و خز پیاو نه‌بوو. چون ده‌یتوانی به‌ر به‌ره‌کانی بکات.؟ قسه‌ی تیندا نیه ههر گریاوه، وه‌ک به‌رخ سهریان به‌یوه .» لهو کاته‌دا که خه‌ریکبوو سیفاره‌که‌ی داگیرسینی، ده‌نگی شه‌پور له کزلانان به‌رز ده‌بزه‌وه. ده‌نگی قاچی خه‌لک ده‌هات که به‌تالوکه رایان ده‌کرد. پاله‌وان هه‌ستا‌ولایه‌کی ده‌رگای کرده‌وه. دیتی سهر بازی تفه‌نگ به‌شانی تورک به‌ویندا ده‌رؤن، جارچی وه پینشیان که‌وتوه و هاوار ده‌کا: «نه‌ی مه‌سیحیه‌کان هیننایه‌تی به‌رقه‌راره، له ماله‌کان وه‌رنه‌ده‌ری، ئاسایش و هیننی گه‌راوه‌ته‌وه.»

پاله‌وان میکیلس به‌یه‌واشی بزله‌یه‌کی کردو گوتی: «دوای نه‌وه‌ی که کوشتاریان کرده‌وه ، نه‌و پاشا دووروو کلاؤ چیه سهریاز ده‌نیری تا هیننایه‌تی بگپن‌ته‌وه. به‌راستی نازانم داخوا خودایه‌ک

ههیه؟ نه گهره شیبی، بېنگومان خه لکی نه لباڼیه. ئیشه لا هه ر ئه و روزه ده بیهنمه خواری، بیهوی و نه بیهوی شالوارنکی ده لنگ فشی ده پنده کهم!»

به یانی ئه و روزه پاشا فرمانبکی ئاوی ده رکرد: « ئهوی بوو، بوو. قه زاو قه ده ر وایده ویست. ئیستا نارام بڼه وه. ئیتر خونین مه ریزن. ده روزه کانی شار بکه نه وه. ئه و مه سیحیانه ی پهنایان بؤ گوته کانه برده، بکه رښته وه. گوندی یه موسلمانان که هاتونه شاری، بچنه وه گوته کانی خزیان. یاخه کانه چه ک دا بنین و له چیا بڼه خواری و خه ریکی کارو کاسبی خزیان بن. ئه وان دلیا بن داوینکیان له موی سدری کهم نا بی. سولتان خاوه نی که ره م و به زه بیه. له هه موان خۆشه بی. ئه ی مه سیحی و موسلمانان! به قازانجی ئیوه یه که بؤ فرمانی پاشا مل پراکیشن. ده نا پاشا له هه ساری مالی خزی هه م چناری هه یه وه هه م تناف و سا بون...»

تورک خه نجه ری خونیاویان خاوین ده کردنه وه ده گه رانه وه بؤ قاوه خانه کانه. له کاتیکا قه لیانیا ن ده کښا، گوی یان بؤ ده نگی ژنانه ی لاوانی خرین وقه له و که گزرائی ئه مان. ئه مان یان ده گوت، راده گوت. مه سیحیه کانی ش له مالان ده هاتنه ده ر، مه یته کانیان کؤ ده رده وه. نارده ویان کولیا بکه رښته وه بؤ شار. تڼکرا ده ستیان دا بوه پاچ و پڼمه ره. مورترزوفلوس، کایامبیس، باکیش، مستیگری و ئه وان یتر که وزه و توانایه کیان له بهر دا بوه، له و دیوی ده روزه ی کاندی، له هه ساری کلیسای سن ماتبو نیزیک گه ره کی گولستان، قولکه یان هه لده که ندن.

قه شه مانولی به هه ناسه برکه داوینی عه پای به لادا کرد بوو. پڼچ پڼچ مرده کانی ده پال یه ک ده نا، به گورجی دوعای بؤ ده کردن. پاشان هه تا بهر ده رگای دنیای دی له گه لبا ن ده چوو. تا سی روزه پیاو قه بریان هه لده که نده و ژنیش خونی ده رک و هه سارانیا ن ده شوشته وه و ده گریان نه کا چه قز کیشی تورک دیسان با ده نه وه. چونکه له نڼگا و کرده وه یان هښتا هه وه سی جینایه تی تازه دیاری ده دا.

روژی چواره م پاله وان میکینلس بانگی کوره که ی کردو گوتی :
تراساکی ! کاتی پوښتن هاتوه. پاشا چه ده لئی با بلئی. ئه و تورکی خه لکی کاپادوکی یه. ناتوانی له بارو دؤخی ئه م ولاته تی یگات . کاتی کریت گه ر ده گری، ئیتر کوژانده وه ی هاسان نیه. تڼده گی ؟

ئیمه هه ر له به یانیه وه پڼویسته ژن و مندالان له شاری وه ده ر خه یڼ. من له پڼشه وه ده رزم و توش له دوا یه. ژنه کانه له نیوان ئیمه دا ده رزن. تڼگه یشتی ؟

با به ... ده مانچه که شم بڼم ؟
- ئه دی چون ؟ بی چه ک چون ده بی ؟ ئیمه ده چینه کن با به گه وره ت. بچو به دایکت بڼوه خزی و زاروکانه ناماده کات.

پاله وان میکینلس دوا ی نیوه رو سواری ماینی خزی بوو له ده روزه ی لازاره وه چوه کاروانسه رای بیوه ژنی. له وی دا به زی، خاوه ن کاروانسه رای بانگ کرد. بیوه ژن هه روا جوان و دلته ر بوو. پاله وان پڼی گوت :

. ئه و شو ماینه که م لای تو به جی دڼلم. باش تڼری که، سبه ی دڼم ده بیه مه وه. هه ول بده سی و لاخانم بؤ په یدا بکه .

بیوه ژن له کاتینکا دوگمهی سوخمه کهی به ناز داده خست گوتی:

. بؤ پالنهوان ده ته وی برزی؟ کوشتار ته او نه بوه ؟

. تازه ده ست پنده کات . بؤ نه وهی ده روازه کانی شار دانه خرین ، به پی یان و به تالوکه بؤ نینو شار گه رایه وه. نینه راستی هاوین بوو. بایه کی گهرم و وشک له خواره وه ده هات و تزو غویاری له گدل خزی ده هینا .

پالنهوان بهره و ده ریا رنی داگرت تا فینکی ده ریای بؤبنت. له دوور دوپرگی چولی «دیا» به رهنگی گلی و هه لمساوی، وه ک بهره سللیرکه به ک که له سهر ده ریا هه لنیشتی دیار بوو. جازان کاتی خه مبار ده بوو، سواری لوتکه به ک ده بوو ته ک و ته نیا ده چوه نم دوپرگه به و له له ننگه رگای خورست ده هاته خوار و لوتکه کهی ده گاشه به ردینک ده خست، به کویزه ری به کدا ده رزی. هه لم له بهره داخه کان هه لده ستا. دوو داعبای ده ریا به بان سهریدا تیپه رین، تزوی نه وی بوون و پاشان تی هه لچونه وه. که رویشکینک له بن به ردان ده رپه ری، له سهر پاشوان راوه ستا و ته ماشای ده کرد. پالنهوان بؤ لوتکه ی دورگه سهر کهوت. ته ماشای ده ورپه ری خزی کرد، عهرزینکی چول و بهره لآن، ده ریای قول و به شه بول روزه کانی ده کوتا. هه وا له راده بهره سافبوو. له بهره خزیه وه بیری ده کرده وه : «ده مویست لیره له نینو نم به ردانه ژباپام. من له ناوی شیرین و له سهوزه بیزارم... له ناده میزادیش بیزارم.»

پالنهوان وه په له کهوت. له ده روازه ی کاندی تی په ری و رنگای کولانه ته ننگه کانی گرت به ر. هینتا چند مهیت نه نیژرا بوون. له کولان کهوت بوون و بؤگه نیان لی ده هات. گه یشته به ر ده رگای مالی میستیگری. پالی به ده رگایه وه ناو چوه ژووری. چاوی گنرا کهس دیار نه بوو. هاواری کرد :
خاوه ن مال!

ده ننگینکی نهرم و مردوله. وه ک زبقه ی چونله که به رز بؤوه. پاشان سهری که چه لی بیرتولدو له بن عبا وه ده ر کهوت. له ترسان چاوی نه یده دی. هاواری کرد: ته وه کی یه؟ کی له وی یه ؟
. بیرتولدو مه ترسی منم.

بیرتولدو پالنهوان میکیلسی ناسی، هاته وه سهر خؤ. دهستی بؤ سلاو به رز کردو گوتی:
. سلاو له نازترین پیاوان !

. ته وه نه ساخی ناغا بیرتولدو ؟ بؤچی ده له رزی. سهرماته ؟

. نا.. پالنهوان میکیلس ده ترسینم.

. شهرمی ناکه ی ؟

. نا ... پالنهوان ، شهرمی ناکه م ..

بیرتولدو عه پای ده خزی وه رگرت و پالی وه دیواری دا و پاشان له بهره خزیه وه گوتی: «یا سن دنیس! من ده قولکه به ک کهوتوم که شیریان تیندا بهره لاکردون. نیشانه ی خاچی کینشا و دووباره به بؤله بؤل گوتی : نه ی خودای گه وره ! هه رچه ندی بیری لی ده که مه وه ناقلم نایبری. چون شتی واده بی، پیاونک چه قو ده ست داتی و سهری یه کی دیکه بیری؟ به راستی من له وه تی ناگه م. من ناتوانم میشوله به ک نازار بده م. بیژم چی؟ باوه ر بکه بؤ خدیار به رینیش دهستم ده له رزی.»
. میستیگری له کوی یه ؟

خوا بیپاریزی . چت پی بلیم پالہوان . نهو مستیگری به چہندہ مرؤفینکی باشہ! له جہنگہی کوشتاردا ہاتبوہ خانوہ چکولہکھی من کہ بمہینتہ نیرہ . من نهوہندہ دہ ترسام نہمدہ توانی ہرؤم . نهو له نامیزی کردم ، سی تارہکھی له سہر شانی دانابوو دہرؤیشت . نازانی پالہوان ... تورکی چہندہ به سام ، به سمبلی چہخماخی و به لاقی وک کولہکہ ، له کولانی ونستا بوون . من عہبام دہسہروچاوم وەر گرتبوو ، ہیچ کونم نہدہبینی و ناواش به رەحەت تر بووم . ہەرئاوا منی بردہ حساری و له پەنا چالوری دانام . ژنہکھی کہ منی دیت ، تہماشای سی تارہکھی کردو به تورہیی به سہریدا گورانندی کہ : ہەربینا به سہریان داداین و سہریان ہرین ، توش راست له و کاتہدا دہچی سی تارلی دہدہی . لام رابوو ژنہکھی منیشی به سی تار دانابوو . بہلام خوا رەحمی کرد ، ژنہکھی بهیانی چوہ گوندی خویان و نیمہ له دہستانی ناسودہ بووین .

لهوکاتہدا مستیگری وەرژوور کہوت .:

• سلاو پالہوان میکینلس ! بو خانوہ چکولہی من به خیر ہاتی . دہزائم چکارینکت به منہ ، نیستا وا له مالی نیوہرا دینمہوہ . کہی قہرارہ ہرؤین؟

• سبہی بهیانی ... باکینش و کایامبیسبیش ناگادار کہ .

• زور باشہ پالہوان . پاشان قامکی بو بیرتولدو راداشت و گوتی : (نہویش)

بیرتولدو به چاوی زہقہوہ گونی دابوہو دہیزانی نهو کریتیانہ به لاتاو باسی چدہکەن . نهوان له باسی تہفەنگ و رۆیشتن بو چیا دہدوین . دیسان وەلەرزه کہوت . پالہوان داہاتہوہو تہماشایہکی پیرہ میردی رەوشت باشی کرد کہ خزی دہعہبا وەر پینچا بوو ، گوتی :

• نہویش له گەل خۆمان دہبەین . نانخۆزینکی زیادی گرنگ نیہ . نهو بینگانہ و میوانی نیمہبہ .

کونت سہری له بن عہبا ہینا دہر . چہند تالہ مووی به سہریہوہ ماہوو له ترسان قرژ بیوون . بہ نالینہوہ گوتی :

• بو چیا ؟ من بینم بو چیا ؟ نہویش بہ تہفەنگہوہ ؟

پالہوان میکینلس له کاتینکا بو لای دہرگا دہرؤیشت گوتی :

• نا بابہ ... تو له گەل ژن و مندالان بہو چیرۆکی شیرینیان بو بگنہوہو و سہریان گہرم بکہ . جاری مالیاوا ..

مستیگری پرسی :

• پالہوان نیمہ له کوئی بہکتر دہگرینہوہ .؟

• له چیا ی سلنا . له سہرہوہی گوندی پینترؤکفالو ، له ناغەلی مہرہکانی سیفاکاسی پیر .

پالہوان دوور کہوتہوہو رۆیشتہ نیو کولانینکی تہنگہوہ . باربایانسیسی ہیلاک وشەکەت بہ روو گرژی بو مالی دہ گہرایہوہ . کہ چاوی بہ پالہوان کہوت راوہستا و گوتی : « پالہوان وک دہلین خۆنی زور ہژاوہ ، چۆن دہکری تۆلہی بستینینہوہ .؟ »

پالہوان کابرای لہسەر رنی خزی لاداو گوتی « من پیاوی نہحمەقم خۆش گہرہک نیہ . »

له بہر مالی پالہوان ستیفانسیس راوہستا . نهو کہشتیوانی گرژو مزن له سہر نیوتہختی خزی دانیشتبوو ، پینہی دہکرد . نهو چونکہ بہ سہلتی پیر بیوو ، ہەموو کارینکی ژنانہی دہزانی . لیباسی دہدروو ، چیشتی لیدہنا ، جلی دہ شوشتن و مالی خاوین رادہگرت . رۆنی دہچرای خیراتی سن نیکولاً

ده کرد. هر چند سن نیکولاً رژی نوqm بوونی پاپوره که ی ده فریای نه که وتبوو، پاپوره که ی له نوqm بوون نه جات نه دابوو. که شتیوانی پیر هه موو رژی ده یگوت: « سن نیکولای فه قیر له کاتی نوqm بوونی پاپوردا چی له ده ست ده هات و چۆن ده یتوانی ده فریای من بکه وی.؟ به لام هر چۆنیک بی شیاوی نه وه یه که رژی بۆ ده چرای بکه م. » چرا که ی تا سهر لبوان پر ده کرد.

پاله وان ستیفانیس که ده رژی به ده سه وه بوو، سهری هه لبنا و رابوو گوتی :

. سلاو پاله وان میکیلس! خۆر له کام لاوه هه لاتوه که واتو لبزه ده بینم؟

پاله وان میکیلس بی نه وه ی ده نگ بکا چاونکی لیکرد، ستیفانیس دوو باره گوتی :

. ده زانم خهریکی چی؟ تز خۆت بۆ شهر ناماده ده که ی، له داوته له بان ده گه رنی و ده ته وی

ده سه ته ته واو بکه ی... به لام نه گه ر ناوی منت نویسه، ره شی که وه، من له گه ل نیم.

. لام وایه پاله وان ستیفانیس تۆش خۆت بۆ شهر ناماده ده که ی. که وابوو له گه ل من وه ره.

. گوتم ناوی من ره ش که وه. من و شهر له وشکی؟ نه م کاره له گه ل زه وقی من رنک ناکه وی.

بۆ نه م کاره لاق پنیسته، منیش لاقم نیه، شه لم. من ده چم بۆ «سپرا» و له گه ل کۆمه لی کریتیان پیوه ندی ده گرم، به لکوو پاپۆرنکیان لی بستینم.

پاشان رووی کرده لای په یکه ری سن نیکولاً و گوتی : « گونت لی به سن نیکولاً؟ نیسه لا نه م

چاره وه ک جاری رابردوو نه م په نده م به سهر ناهینی! »

پاله وان میکیلس گوتی :

. به سلامت پاله وان ستیفانیس. نه گه ر به کترمان نه دیته وه گه ردنم نازا که. هیوادارم خوا

بته خشی.

پاله وان ستیفانیس دای له قاقای پیکه نین و گوتی:

. پیری پاله وان پولیکسینگیس- یش هه ر نه و قسه ی ده کرد. دلنیا به من نامرم. نه م جوړه

جیابوونه وه له من فایده ی نیه.

چاوه شه یتانیه که ی ده تروسکا. چاونکی له پاله وان میکیلسی کرد که بۆلای ده رگا ده چوو،

هاواری کود:

. هزی پاله وان میکیلس! دیتت پاله وان پولیکسینگیس وه پینش تۆ که وت. نه و نیستا نالای

خۆی هه لکرده و له گوندی «کاستلی» که شارۆچکه یه کی گه وره ی تورک نشینه ناوه ندی خۆی

دامه زانده. وه ک ده لی خانمه که شی بردوته نه وی.

پاله وان میکیلس گرژ بوو، ده رکه ی وه ها توند پیوه دا که لاشیپانه ی بزوتن. پاشان بازدینکی

داو چوه ده کۆلانی.

رژی دواپی سۆزی کاروان که وته ری. پاله وان بالتزی مه خمه ری هاویشته وه سهر شانی،

ده مانچه و خه نجه ری له خۆ شه ته ک دابوون و له به رای بی ده رژیشت. خیزانی به به ژنیک بی به رزو

هه بیه تیک بی پیاوانه منداله شیرخۆزه که ی له نامیزی گرتبوو، رینیو بوخچه ی خشل و جه واهیراتی

هه لگرتبوو له پنا دایکی ده رژیشت. تراساکی له دوا ی هه مانه وه بوو. هه مروجاری بۆ نه وه ی

گه وره بنوینی خۆی هه لده کیشا. عه لیاغا پینشتر دوو که ری بارکردبوون و ده رژیشت.

عه سه که ری تورک به پۆزینکی وه حشبانه له کاتینکاته نگیان هاویشته وه سهر شانی، ده روازه ی

شاریان ده پاراست. گوندی به کان به کومدل ده هاتنه شاروده گه پانه وه. قیژه وه هرای خه لکو زه ری گوندریزان سهری له خه لک ده شینواند. پاله وان میکینلس ده سره ی گه وره وه ره نگاو پرنگی خوی هینا ده ری، وای نیشاندا که ده یه وی سهر و چاوی بسرنه وه. خوی تیکه لی پزلیک کاروانچی گوندی کرد و له ده روزه ی تینه پری. تراساکیش به فیتو لیدان چوه ده ری. له روزه ناوادا هم موویان گه یشتنه ماله گه وره ی پاله وان سیفاکاسی بابه گه وره ی گشتیان.

حه ساری مالی پر بوو له نه وه ی کور و کیژ. ورزی تری چنین بوو. کرینکاران هینشوه تری گه وره یان ده ته شتی مهن ده کرد و لاوانی به تاقهت لاقیان تا نه ژنزیان هه لده مالی و تری یان ده شینلا. هم موویان له بزنی شه رابی نه گه یشتوو سه رخوش ده بوون.

پاله وان میکینلس له خوشی و له تامی شه راب کونه تفنکی وه خرو هاتن. بزنی شه رابی نه گه یشتوو له بهر لوتی. نه و بزنی شبرینی خونی لی ده هات. هاواری کرد و گوتی :
. سلاوتان لی بی برازا کانم. به بیستنی دهنگی نه و یای کاترینا ناوپی دایه وه، چونکه قهت ده نگینکی ناوا شادی له میزده که ی نه بیستبوو. هم موویان له نیوه راستی حه ساری راوه ستا بوون. بابه گه وره ی پیر بز به خیر هینانیمان له بهر هه یوانی ده رکه وت. باسکه وشکه کانی که وه ک به فری سپی له قوئی گوشادی کراسه که ی هاتبوونه ده ری. لیک کرده وه و گوتی :
. خوش هاتن روله کانی من. بخون و بخونه وه، لیره هم موو شت بز نیوه یه .
پاله وان میکینلس گوتی :

. بابه ! من بوک و نه وه کانت بز به جی دینلم و خوم وه شاخی ده که وم.
. به سلامت ، میکینلسی پیروزی من! تز هه همیشه که لله شق بووی، هینشتا ناقل نه بووی.
. بابه من کاتینک ناقل ده بم که کریت نازاد بی .
پیره میزد به گالته گوتی: « ناخ . که و ابوو باشتره کریت قهت نازاد نه بی. کاتی مرؤف ناقل بوو، تیر ژیان تامی نامینی ! »
باوک و کور به م چه شنه گالته بیان ده کرد. ژنه کانیش له نیوه راستی حه ساری میزنیکی گه وره یان بز شینو خواردن ناماده ده کرد.

بوک و نه وه کانی که له کوری زیندوو مردوی سیفاکاسی پیرپاشه که وت ببوون، گشتیان به چالاکی ده هاتو چو دابوون و خزمه تیان ده کرد. حه سارو ژوور له توخم و توی پیره میزد پر ببوون. له م روزه دژواره دا خه لک له گونده کانی ده وره یه ریشه وه خویان گه یاند بوه ژیر سینه ری پیره میزدی. هم موو که روگاو سه گ و پشیله شبیان هینا بوو. نه و روزه ماینی پاله وان میکینلس ره گه ل ره وه ی دیکه که وتبوو.

هم موو جاری که دهنگی بی یان له کزلانان ده هات، پیره میزد ده هاته ده رو به باوه شی ناواله وه پیشوازی له میوانانی تازه گه یشتوو ده کرد. هاتنی پاله وان میکینلس گونده کانی ده وره یی ناروژانده بوو. روزه دوایی پاله وان سواری ماینی خوی بوو، له گونده کاند ده گه را و بز پاپه پین هانی ده دان. ده گه یشته هه ر گوندینک بی نه وه ی دابه زی، هاواری ده کردو ده یگوت
. نه ی برایان له کاندی خونین رژه وه. شه رافهت داوامان لینده کا توله ی کوژراوه کان بستینینه وه.
بز پینشه وه، چه ک هه لگرن. ده چوه چپای سلناو خه لکی گونده کانی وه دوای خو ده دا. له و شینه ی

که ناغهنلی مدهرکانی باوکی بوو، نالای هدلکرد. له سهر نالاکهی که پارچه یه کی ره شپوو، به پیتی سوور نووسرابوو: « نازادی یا مدرگ ». پاشان دووپایوی نازاو به کاری ناردده سهر لوتکهی چیا تا لهوی ناگر بکه نهوه. لوتکه چیاکانی تر له رۆژ ههلات و رۆژ ناوا ده بوایه په یامی نهو وهریگرن و بۆ ناوچهکانی دیکهشی بنیرن.

تئودورس له رینگای هاوکارهکانی خزیهوه له هاتنی مامی ناگاداز بوو. کاتی چاویان به یه کتر کهوت، برازا دهستی مامی ماچ کردله کاتینکا له خوشبان رهنگی سوور ههله گه رابوو، گوتی: « به خیر هاتی مامه پالنهوان میکینلس! من نالای خۆم و هاواله کانم دهخه مه بهرده سهلاتی تو. ههرچی تو فرمان بدهی واده کهین.

پالنهوان میکینلس گوتی: « تئودورس، من به تو م گوتبوو ته نیا به کارهکانی خۆت رابگی. بهلام تو مندالی دونی، هیشتا سمیلته نه هاتوه، رانه وه ستای، ویستت سهر بزنیوی بکهی. نیستاش گورج نالاکته پینچه وهوه ده باخهلتی بنیو ته نیا کاتی وه ده ری خه که من بکوژنم. »

پالنهوانانی دهورو بهر ناگریان بینی و په یامیان وه رگرت و له هه موو لایه کهوه له ناغهنلی مدهرکانی پالنهوان سیفاکاس کۆ بوونهوه. پالنهوان میکینلس پیاوینکی ناردده کن باوک و ئیجازه ی لی خواست که چند مد پۆ هاوکارانی بکوژنهوه.

پیره میرد نه سپاردی :

شانازی به مدهرکانم که بینه خۆراکی پالنهوانان. ته نیا بهرانه رهشی من دهست لی مدهدن. نهوم بۆ رۆژی تازهی خۆم راگرتوه. له رۆژی مبعراجی مره می پاکیزه پالنهوانان جیژنیکی شایانه یان ساز کرد. شوان مهربان کوشتبوهوه. خه ریک بوون که بابی ساز بکن. پالنهوانگه له ههساری کۆ بیوونهوه، خه ریکی وتوویژ و رنکوپینک کردنی کاره کانیان بوون. نهو رۆژه رۆژنیکی به شکۆ بوو. بابه گه وره به پیان هاتبوه سهر چیا تاله کۆبوونهوهی نه تهوه بی دا به شدار بی.

پالنهوانگهله گشتیان چارده کهس بوون. هه ریه که یان چیرۆکنیکی تایبهتی خۆی هه بوو. پیره کان به شالواری تایبهتی و ده مانچه و سهرو شه دهی کیتی، وه ک به شینکی دیرۆکیان لی هاتبوو. شه پۆلینک له هه وای گهرم، وه ک سایه ی شه هیدانی پیرۆژ له بان سهری سپیان له هاتو چۆدا بوو. سی کهس له پالنهوانگهله، له نیویاندا به نه به دی ده ژمیردران. له سهر کهوله مهر و تهختیان دانابوو. له وان گه نچتر له دهورو بهریان له سهر بهردان دانیشتبووون. نهوان ته مه نیان نه گه یشتبوه ۷ سال. پله و پایه یان لهو سی که سه نزمتر بوو.

باوه پیره له نیوه راستی دانیشتبوو. نهو کهله پیاوه سهت ساله ریشی سپی و دریزی به سهر سنگی توکناویدا هاتبوه خوارو جی برینهکانی شۆرش میزنی له بهر چاوان دهشاردهوه. برۆ نهستورهکانی به سهر چاوانیدا هاتبوون، بۆ نهوهی باشر بیینی، جارویار هه لیده دانهوه. سهره پای پیری رومه تهکانی هیشتا سوور بوون و کاتی توره ده بوو، خون له لاجاینگی ده کوئی. ده مارهکانی هیشتا وشک نه بوون و بی وهستان کاریان ده کرد و به رهوانی خونیان ده گه یانده هه موو نازای به ده نی. نه م له شه داته پیوه هیشتا به ئیشتیا ده یخواره وهوه هیشتا تینوی دنیا بوو. ده هیشتا هه ر به زوقو شۆقی بیست سالی سهری جیهانی ده کرد. له ته مه نی پیری دا، سهری قه دو بالای پیاوهکانی له خۆی به ره ژیرتر ده کردو به چکۆلهی ده هاتنه بهر چاو.

نازی ده کردن و بز دلخوشی دانه و هویان، دهسته پان و نه ستوره کانی به سدریاندا دهینا. نهو خوشی گهرک نه بوو خونین برژی، بهلام که ده بوو به شهر هه موو شتینکی به سوور ده بینی و له بیری ده چزوه که تورکیش ناده میزادن و باسکی له لیدانیا ماندوو نه ده بوو.

جوتیاران ههروه ک دار به پرووی پیر وزه لام و کزن سال ده پهرستن، نهویشیان ده پهرستو له بن سببهری داده نیشتن. روزه کانی چیژن و یه کشه مویان له ده وری کز ده بوونه وه. نهو بیرهینه ره وهی یه کینک له خودایانی قه دیمی نه به دی بوو. کاتی ریش سپیه کانی کرتی کز ده بوونه وه تا له باره ی نازادی یا مهرگ بدوین، نهویان له نیوه راستی داده نا. نهو پاله وانانه ی که بز و تاردان راده بوون، ده بوایه ته ماشای نهو بکن، تا تین و توانایان بیته بهر.

به لی... لهو روزه شدا بابه گه وره سهرزکی کز بوونه وه بوو. له لای راسته ی نهو درنده یه کی دیکه به ناوی پاله وان مانداکاس دانیشتبوو که ریشینکی کز به ی دانابوو، ملی ده تگوت ملی گایه. زه لامینکی چوارشانه و قهوی، شوننی برینی زوری له سهر و چاوان دیار بوو. گونچکه ی نه بوو، له شورشی سالی ۱۸۲۱د، تورکینک گونچکه ی لیکرد بزوه، خوارد بووی. دوو قامکی دهستی چه پیشی به گنجی مار پینه وه دابوو، قامکه کانی پهراند بوو. چیژی له خونین رشتن وهر ده گرت. کاتی کرت چه کی ده ست ده دایه. نهو باسکی چه پی به بهر چاویه وه ده گرت و تورکی په لامار ده دان. کوندی دوژمنی ده سوتاندو خه لکی تالان ده کرد ژنه تورکی ده کوشتن بهلام دهستی لی نه ده دان. نهو ته نانه ت له گه ل ژنی خوشی نه ده نوست. کاتینک ژنه که ی فیشه ک و خواردنی بز ده هینا، بانگی ده کرد: «هزی له عنه تی ا لیم نیزیک نه بیه وی و پیسم بکه ی. هه رچی هینا وته له سهره ردینکی داینی و پرز ا» بهلام کاتینک شهر ته واو ده بوو، بیجگه له راباردن له گه ل ژنان چبتری نه ده کرد. له گه ل پیری، ده ردو به لای لابه لاش رووی تینکرد بوو. جمگه کانی نه ستور بیوون. چاوی کز بیوون، به داخ و حه سره ته وه ته ماشای ژنانی ده کرد و بهلام دهستی لی نه ده دان. زورچار هه ناسه ی هه لده کینشاو ده یگوت: «جینگای پروا نیه، ژنه کان لهو سالانه ی دواییدا زور چه موش بوون.» تاقه خوشی نه وه بوو که له کز بوونه وه ی پاله واناندا به شدار بی، تا به سنگی رووت و ده مانچه ی زووو جی برینه وه خز هه لمسینینو خزی بنوینی.

له لای چه پی بابه گه وره، پاله وان کانسیرماس، نهو دزه ی ده ریایی دانیشتبوو. نهو زه لامینکی بالابه رزی به قه د چه له که یه ک بوو. هه همیشه ریشی ده تاشی و چاونکی خیل بوو. نهو نه گه وره یی و ره سه نی بابه گه وره و نه نازایه تی پاله وان مانداکاسی هه بوو. قه ت پروای نه به خودای بوو نه به شه ی تانی. لهو کاته وه ههستی به توانای خزی کرد بوو، ته نیا باوه ری به خزی هه بوو. بهلام نیستا پیرو بینتاقه ت بیوو. چونکه نیتر نه یده توانی ده ریا به ری و دزی بکاو ته نانه ت نه یده توانی به بی ژانه پشت به چینه حه سارنش. له خزی بیزار بوو، له گونده که ی خزی به زیندوی سهری خزی دفن کرد بوو، که سی نه ده بینی. به ریاری دابوو وه ک ههشت پای به حری به ناهومیدی و به ته نیایی به ری. ده یگوت:

که سینکی تین و توانای نه ماوه، نیتر مافی ژنایی نیه. ژیان خه باته، له ده ریا یا له وشکانی. که سینک نه توانی له بیورنک که لک وهرگر ی، یا نه توانی فه رمان به سهر نهو که سانه دا بدا که ده توانن که لکی لی وهرگرن، به ری باشته ره.

یازده پالہوانی دیکہ ہاتن بہ دہورہ لہ سہر بہردان دانیشتن. ئەوان کەم تەمەنتر بوون و تەمەنیان لہ ۷ کەمتر بوو. تینکەلینک بوون لہ رووخوش و کرژ و مۆنی. هیندینکیان زەلام و قەبە بوون و هیندینکیش وردو وریا وەک ئینسانان. ئەوان تینکەلینک بوون لہ باوکی بنەمالان و لہ شوانی بەر مەہری کە بۆنی نیری و ئارەقەو پنگی سەحرايان لیندەہات. قەشەہەکی دەرسدەری شەلی داتەپیوی بینکارەہی سەر بہ <غاری مەسیح> بہ چاوی کالو ریشی تۆپەلەوہ رەگەلیان کەوتبوو. کاتی تەماشای دەرسدەریان دەکرد، ھەموو دەیانگوت: « ئەوہ کی یە ئەم کەروئشکە فەقیرە لہ لانی شیراندا چدەکا؟ » بەلام باشبوو کاتی شەر بیانیدیایە. پروا نەدەکرا ئەو شەلە وەک ناگر وایی. ھەر ئەو زەلامە لہ جینژنەکاندا سازی وای لیندەدا بەردیشی وەسە! دەخست. کاتی وتاری دەدا، گونگر حەزی دەکرد گۆنی بداتی.

پالہوان پولیکسینگیس - یش بہ کەیف و سەر خۆش بہ دەمانچەہی زینوہوہ. لہ کۆبوونوہوہدا بەشدار بوو. دەسڕەہەکی ھەریری بۆن خۆشی دیاری نامینەہی لہ باخەلدا بوو. لہ بەرامبەر پالہوان میکلس دانیشتبوو. چاویان تینک بەپیوو بەلام بیدەنگ بوون. هیندی پینشباریان کرد کە بەدوای چس گورگیشدا بنیرن. چونکە ئەو ئینستا وەک ھاوولاتیانی دیکە وەخۆ کەوتوہ. وازی لہ دەرس و کتیب ہیناوہ. گوند بہ گوند دەسۆپیتەوہ، رۆژەکانی یەکشەمۆ لہ کلیسا وتار دەدا... بەلام بابە گەورە گوتی :

. ئەو لہ ھەموو ژانیادا بینجگە لہ قسە ھیچیتری نەکردوہ. ژانی پالہوانی ژانیکی سەختە. جگە لہوہ ئەو ھینشتا فرە گەنجە.

دانیشتوان روویان بۆ لای سەرۆکی کۆبوونوہوہ وەرگنراو تەماشایان کرد. پیرە مینرد رابوو، باسکەکانی بەرەو ئاسمان بەرز کردوہوہ دەنگی وشک و بە سامی لہ چیا دەنگی دەدایەوہ :

. ئینوہ ئەہی پالہوانان! بۆ چیاکانی من بەخیر ہاتن. بۆ مرۆڤنکی کریتی تەنیا دوو شت گرنگە. ئەم دووشتە ھەموو ژانی ئەوہ. خودار تەفەنگ . کەواہوو کۆبوونوہوہی ئەمۆ بہ ناوی خودار تەفنگ دەکەمەوہ. ھینشتا لہ بارەہی کریتەوہ قسە زۆرە ئەشی باسیان بکەین. ھەر یەک لہ ئینوہ دەتوانی رایی و ھەرچی لہ دلیدایە دەری بہری. بەلام باشترە بەر لہ ھەموو شت، قەشەہی دیری <عیسای مەسیح> دوامان بۆ بکات.

قەشە کە پینشتر جلی تاییەتی دوامی لہ بەر کرد بوو، لہ قولکە بەردینک نیزیک بۆوہ، کە نەختی ناوی بارانەہی تیندا بوو. پاشان داہاتەوہ چلہ پنگینکی کینی بہ رەگەوہ ھەلکەندو دەستیکرد بہ دوامان. پالہوانەکان گشتیان رابووون و گویان داہووہ. کەم بووہ ئەوانەہی شتینک لہ وشەگەلی کلیسا تینگەبشتبان. خودار سەرکەوتن بہ سەر وەحشیەکانداو دادپەرورەہی و بەزەہی و ئیساف. بەلام ئەوانە گرنگ نەبوون. ئەوان تەنیا کریت- یان دە بینی. کریت، ئەو دایکە داخدارو برسی و پی پەتی و خوناوہی کە دەستی بەرەو ئاسمان بەرز کردۆتەوہ.

پالہوانگەل نیشانەہی خاچیان کینشاو، دانیشتنەوہ. تاماوە یەک کەس زمانی نەگە را. قین گەرووی گرتبوون و نەیان دەتوانی بیرورای تالیان دەر بہرن. ناچار جارنکی دیکەش بابە گەورە رابوو رووی کردە دەستی راستی و گوتی :

. پالہوان مانداکاس ! تۆ کە سینکی بہ گەنجیەتی پاروتت بہ کەچکان دەخوارد. دوو بەرە باب

له وشکانیدا شهرت کردوه. نه‌گهر به گه‌نجبه‌تی سهر بزینو بووی، ئیستا به تینه‌پر بوونی ته‌مه‌ن تۆزی ناقل بووی. که‌وابوو وه‌زمان وه‌ره‌و بیرورای خۆت دهر بیره.

پاله‌وان مانداکاس گوتی: « له‌پینشدا با گه‌نجبه‌کان وه‌ده‌نگ بین.»

پاشان بابه‌گه‌وره رووی کرده لای چه‌په‌ی و گوتی :

. پاله‌وان کاتسیرماس ! تۆ ده‌لینی چی ؟ تۆش پتر له‌ دوو پشت له‌ ده‌ریادا شهرت کردوه.

ساردو گهرمی زه‌مانه‌ت چیشته‌وه. هه‌موو ره‌نگینکت دیوه. بیرورای تۆ ته‌واوه، قسه‌ بکه

پاله‌وان کاتسیرماس برۆی تینک نان و گوتی :

. شتینکم نیه‌ بیلیم. بیرورای پی‌اوی بیتوانا نرخی نیه. نه‌واندی گه‌نجن با قسه‌ بکه‌ن.

سیفاکاسی پیر ده‌ستی له‌سهر ده‌مانچه‌ داناو گوتی: « زۆر باشه، با لاهه‌کان وه‌ده‌نگ بین »

قه‌شه‌ رابوو، به‌ لاتی کورت و قه‌لافه‌تینکی چوار شانه‌وه، جینگای برینی شیر و گولله‌ی به

هه‌موو له‌شبه‌وه‌ دیار بوو. رووی کرده پاله‌وان میکینلس و لینی مۆر بۆوه و گوتی :

. پاله‌وان میکینلس ! پیم‌ وایه‌ تۆ ده‌بی به‌ر له‌ هه‌موان ده‌نگ بکه‌ی. چونکه‌ تۆ نیمه‌ت بۆ نیره

بانگ کردوه تۆی له‌ کوشتار ده‌ریازبووی گه‌یشته‌ویه‌ چباو خه‌باتت ده‌ست پینکرده‌وه. ئیستا ده‌ته‌وی

چیمان پی‌ بیژی ؟

پاله‌وان میکینلس رابوو، خۆین له‌ ده‌ماره‌کانیدا وه‌جۆش هاتبوو، پالی وه‌لوله‌ی تهنه‌نگه‌کدی داو

گوتی:

. برا پاله‌وانه‌کانم هه‌مووتان من ده‌ناسن. من ناتوانم وتار بده‌م. بۆیه‌ ر‌ک و راست مه‌به‌ستم

ده‌رده‌پریم. لیم بیورن. کریت توشی مه‌ترسه‌کی گه‌وره‌ بوه. نه‌و ته‌نافه‌ی خستریانه‌ته‌ ملی. تادی

پترده‌کوشری‌وتا ده‌خنکیت. عه‌سکه‌رو ده‌رویش له‌ پاپۆر دابه‌زیون. تورک گه‌لینکیان له‌ برایی

نیمه‌ کوشته‌وه. نیمه‌ خۆ ناژه‌ل نین، خۆینی کوژراوه‌کان له‌ نیمه‌ داوای تۆله‌ ده‌کات.

رابین ئدی پاله‌وانه‌کان ! نازادی یا مه‌رگ !

پاله‌وان دوو‌دووو سی‌سی سهریان پینکه‌وه‌ نا. ده‌نگه‌ ده‌نگی نه‌رم له‌ کزمه‌ل هه‌ستا.

کاباناریسی پیرو ژیر راست بۆوه. نه‌و مرۆفینکی ناقل و دنیا دیتوو خاوه‌ن ته‌جرویه‌ بوو. که‌م درۆی

بوو، به‌لام کاتینک وه‌ده‌نگ ده‌هات. نه‌واندی توره‌و هه‌له‌شه‌ بوون، ده‌بوايه‌ ناوی سارد به‌

خودابه‌که‌ن. نه‌واندی قورس و ژیریش بوون چینه‌یان وه‌ر ده‌گرت. پیره‌ مینرد به‌ ده‌نگینکی به‌رز

ده‌ستی پینکرده‌وه‌ گه‌ل ته‌ماشاکردنی توندی پاله‌وان میکینلس گوتی :

. کاتینک نه‌توانی سولتانی بکوژی، نابی هه‌ره‌شه‌ی لی بکه‌ی! بۆ خاتری خودا نیمه‌ کدی

ناقل و شعورینک په‌یدا ده‌که‌ین.؟ تا ئیستا نازانم چه‌ند سه‌ت جار هه‌ره‌شه‌مان کردوه، به‌لام قه‌ت

نه‌مانتوانیوه‌ هه‌تا سه‌و وه‌داوی که‌وین و تورک له‌ کریت وه‌ده‌ر بنبین. ئیستاش ده‌بینین

که‌وتووینه‌ چ رۆژینک. کاتی له‌ سه‌رمان ده‌دا شینت ده‌بین، باخ و باخات ویران ده‌که‌ین، خه‌لک

ده‌کوژین. هه‌زاران که‌س به‌ هۆی چه‌وتی و هه‌له‌ی نیمه‌ له‌ به‌ین ده‌چی.

تۆ پاله‌وان میکینلس ر‌ک‌وراست بیژه‌ وه‌داوی چی که‌وتوو؟ ده‌ته‌وی جارینکی دیکه‌ش کریت

له‌ خۆیندا نوقم که‌ی؟ تۆ مرۆفینکی ناقل‌وژیری، له‌ قسه‌کانت واده‌رده‌که‌وی که‌ پینشتر وات کردوه

که‌ پاپۆری پر له‌ چه‌ک و نازوقه‌و خوارده‌مه‌نی و خینوه‌ت و نه‌سپ بگانه‌ ده‌ستمان. چه‌ند

تزیبشمان بۇ روخاندنی بورچ و قەلای دوزمن بۇ دین وادپاره پینشتر له گەل ناتین و موسکو رینک
کهوتووی و زەمینەت ساز کردوه که نیمه سی کهس ده توانین بچین سەری سولتانی پان کهینەوه.
داخوا ئەو مەسلانە براونەوه یان نا؟ ئەو نەینیه به نیمەش بیژە با دلمان بەهەسینتەوه.^۱

هەموو روویان کردە پالەوان میکیلس، بەلام ئەو پانەبوو وەلام بەداتەوه. سمیلەکانی دەزاری
دەگرت و دەبجاوی. له بەر خۆیهوه بیری دەکردهوه: « ئەو پیرە میندە زۆر وێژە باسی نەینی چی
دەکات؟ نەینی له گۆرئ دانیه. ناتین و موسکو کاریان بەم کارەچیه؟ من خۆم هاتووم و کریت
ناردوومی. ئەو کریتە ی که له دلی مندا هاوار دەکاو شین دەگیرئ. »

ماموستا بەو سمیلە قەیتانی و بالائی کورت و پەنگی بزرکاو و لەشی داتەپیوی له سەر
بەردینک راست بۆوه و زمانی وەگەر خست و بە ناھەنگینکی توند دەستی پینکرد:

. زۆر سەیره! کاباناروسی پیر باسی مەسلە ی لئ پراو دەکا. بۇ ئەوی بچولینتەوه پاپۆری پر
له چەک و خوار دەمەنی دەخوازی. چاوه روانە موسکو لەشکر بنیری و یونان به سی سەریازی
قورپە سەر، دەست بخاتە کار. بەلام من دەمەوی بزائم کام بزوتنەوه ی گەورە له جیھاندا بەرپا بوە
که به نامرازی ناوا دلنیا سەر کهوتی؟ کە ی شتی وابوہ که ناقلی ساخ پالی به خەلکەوه نابی تا
مال و حالی خویان به جی بیلن، وەچیا بکەون و بۇ نازادی شەر بکەن؟ غیریە تی راستە قینە ئەوه به
که مرۆف بی ئەوه ی له شتینک دلنیا بی، بچیتە پینش. بەلئ پالەوان کاباناروس! گیانی مرۆف
بازرگان نیه، بەلکوو خەباتگیرە نیمە ی کریتی شەرکەرین ئەک کاسب. دلی هەر بەکی کریتی
بزمبابە که پاپۆری سولتان دەتەقینی. مینش هاو دەنگ له گەل پالەوان میکیلس هاوار دەکەم: بۇ
پینشەوه، برابان بۇ خاتری خوا چەک هەلگرن! ئەوه بوو قسەکانی من.

قەشە ی دیر دەستی راستە ی خۆی بۇ ماموستا پاداشت و بە دەنگینکی بەرز که هەموو گوی یان
لی بی گوتی:

. دوغای خیری من پاریزگارت بی ماموستا! خوا جەزای خیرت بەداتەوه. هەقتە ماموستا،
گیانی مرۆف تەرازودار نیه، بەلکوو شیر بەدەستە!
پالەوان تریانولیس له پر وە دەنگ هات و گوتی:

(سەعاتینک ژبانی نازاد، باشتره له چل سال ژبانی کۆیلە تی. ^(۱)) ئەو پیاوینکی کورته بالاو
کۆلکە خونندەوار بوو. ئینجیلی خونندبوو، دیوانی شیعەرەکانی < ریکاس فرابوس > ^(۲) و کتیبی
دوغای < ناگاتانکلوس > ی له بەر بوو. بۇ نازابەتی تای نەبوو. هیندی دەیانگوت: ئەوه
کهوا بینترس تورکان پەلامار دەدا، دیاره بینچوه جندوکه یه و گولله کاری لئ ناکات. دەیانگوت بۆیه
له مردن ناترسی چونکه تیشەلینک داری خاچی پی یه. هیندینکیش دەیانگوت: نەم تیشە له داره
هەر دلی خۆیه تی.

کاباناروسی پیر سەری گەورە و پر له ناقلی راوه شاند و گوتی:

(۱) شیعەرێکە لە ریکاس فرابوس .

(۲) Rigas Pheraios شاعیری میللی کریت { ۱۷۵۷ - ۱۷۹۸ }

ناخړه کهي شيعره کاني < ريکاس فرايوس > گشتمان به کوشت ده دا.

پالنه وانگان که له بيستني وتار وقسه ماندو بپوون، ههستا بوون و دوو دوو و سي سي و پينچ پينچ سدریان پينکه وه نابوو خهريکي دم بدمه بوون. نه وانهي ژير بوون و دووريان بيرده کرده وه له که مایه تي دابوون. نه وانهي نازاوه چي که ده يانويست دارونه داري خزيان له سدر نهم کاره دابنين زورتر بوون. پالنه وان کاتسیرماس به چاري خيل و شهيتاني، سديري نهو پالنه وانانهي ده کرد که له هه ساري ناغه لدا ده هاتو ده چون و وه ک ده ريا شه پوليان ده دا. پالنه وان ماندا کاس سدرده مي لاهه تي وه بير هاتبووه، هه ناسهي هه لده کيشاو ده يگوت:

نه وان هه بزيه باشن قه لدم و پدېه کاغه زنيکيان بده يه ده ست. له سدرده مي نيمه دا بزي نه وي خونني خه لک وه جوش بي و قه لاي کاندې په لامار بدن و بيروخنين، نه و نه بده سبوو که هاوار بکهي: [نازادي يا مهوگ]. به راستي پالنه وان سيفاکاس، نينسانه کان گوزاون و چکوله بوونه ته وه.

بابه گه وړه پتر سديري نهو لاهه وانهي ده کرد که به ده وريدا ده هاتن و ده چون و له گه ل نه وان بزي ده هاتي. پيره مبرد له بدير خزیه وه بيري ده کرده وه: « من دلنيام که وه زع بده وه باشي ده چي. پيره مبرده کان ده چنه ژير خاک و دواي نه وي هيژيان تازه کرده وه، دووباره دینه وه ده ري. کريت قهت نامري! » له جي رابوو به ده نگی به رز گوتي:

روله کاني من! نيره نه نجومه نه، کزبونونه وي پيره پياواني قه ومه. نيره بازار نيه. وه رن دانيشن تا باسي له سدر بکين. پالنه وان کاباناروس بيرو رايه کي هه يه. ماموستاش بيرو رايه کي تر. واته دوو بير و بزي چونني لينک جياواز، نيمه له و چپايه کزبونينه وه تا له دوو بيرو رايانه په کيان هه لپورين.

پالنه وان پولیکسينگيس له جي رابوو، سميلي خورمايو عه تر ليندراوه کاني باداو له به رامبه ر سي پيره مبرده کاندا به دابي ريز لينگرتن سدرې دانواند. يه خه ي کراسي کرابوزه جي گه ستني نامينه ي له گه ردي ناسکيدا ديارې ده دا. ته ماشاي پالنه وانانې کرد و پتر له هه موان له سدر وروي مرج و موني پالنه وان ميکلس موز بزه که سدرې به ردا بزه. پاشان گوتي:

برايان! پالنه وانان! نه ي پيشه واياني کريتي روزه لات! که سيني راده بي و له پيش نيه قسان ده کا. پيوسته هه موو وشه کاني هه لسه نگيني. من وشه کانم لينک داوه ته وه. که واپوو گوي بده نه و ته کانم. نه گهر نيمه وه ک پالنه وان کاباناروس چاوه روانه به هيواي گه يشتنې پاپوران بين و چاومان له وه بي که ورچ بيزوي و له شيماله وه بيته خوارو به هاواري نيمه وه بي، نه وا قهت نازاد نابين. ژيان و شهر نه ويان فيري من کرده که نازادي پارونکي هاسان نيه. بديکوو شارنکه نه شي به زه بري شير بيگري. که سيني نازادي هه روا له ده ستي خه لک وه ر بگري، هه رواش کزيله و ژير ده ست ده مينيته وه. دياره ده بي گونده کانيش بسوتين، داره کانيش له ره گو ريشه ده ر بين، نينسانه کانيش بکوژرين و لافاوي نه سرين و خونين وه ري که وي. نه گهر زه برنکمان وينکوت و که وتين، ده بي هه ول بده ين هه ستينه وه. ماوه يه کي زور کريت نه شي خه بات بکا و بناليني. سه ت سال، دوو سه ت سال، سينه ت سال، من نازانم. به لام ده زانم رنگا چاره ي ديکه نيه. گوي مده نه قسه کاني وه ک پالنه وان کاباناروس. به لي ... سويند به و روزه ي که له بان سه رمانه و ده دره وشي،

رؤژی ده‌گه‌ینه نازادی ۱.

پاله‌وان پولیکسینگیس له بدر هه‌تاو سه‌ری روت کرد بوو، هه‌لمی لی هه‌لده‌ستا. زور له پاله‌وانان ناروژا بوون، رابیوون و هاواریان ده‌کرد: [نازادی یا مهرگ].

پاله‌وان میکلس له پولیکسینگیس وه‌نیزیک کهوت و به نابه‌دلی ده‌ستی بز دریز کرد وگوتی . پاله‌وان پولیکسینگیس! شه‌یتانیک له نیوان نیمه‌دا هه‌یه، ده‌یه‌وی لیکمان بکا، به‌لام کریت کهوتوته مه‌ترسیه‌وه، وهره ده‌ستی من بگره.!

پولیکسینگیس له وه‌لامدا گوتی: برام توش ده‌ستی من بگره. باشه یتان بچینه جه‌نده‌م، قاقا پیکه‌نی. به‌لام پاله‌وان میکلس له کرده‌وهی خوی په‌شیمان بزوه. لینی وه‌دوور کهوت و گرژ بوو. نه‌نجومدن سه‌عاتیکی دیکه‌ش دریزه‌ی کینشا. له باره‌ی مه‌سه‌له‌کانی هه‌ره پچوکیش قسه‌یان کرد و دایان نا که کی و له کوئی خه‌لک ببینن. چزت بستوی چباکان بگرن و گوندی تورکان گه‌مارو بده‌ن و له دیزه‌کان خو قایم که‌ن.

پاشان شه‌رابیان هینا. به‌رشتنی چهند دلزیه شه‌راب به‌سه‌ر زه‌ویدا، هه‌موو په‌یمانیاں قایم کرد، سی رینه‌ر له سه‌ر ته‌خته‌کانیاں هاتنه‌ خوار. رؤژ ده‌هات ناوا ده‌بوو. کزبوونه‌وه دوایی هات. پینشه‌وایان ده‌ستی په‌کتریاں کوشی و لیک جیا بوونه‌وه.

* * *

پاله‌وانگه‌ل له ناوچه‌ی ژیر ده‌ستی خزیاں دا بلاو بوون تا ده‌سته‌کانی ژیر فه‌رمانده‌ری خزیاں رینک بخه‌ن. پیرو لاو چه‌ک و چوئی خزیاں له بن میچ وله ژیر عه‌رز و له باخچان ده‌هینا ده‌ری‌و خاونیان ده‌کردنه‌وه. نه‌گه‌ر لوله‌ی تفه‌نگه‌کانیاں ته‌واو نه‌بایه به‌شریتی ده‌یان پینچان تا لیک بلاو نه‌بن. نه‌وانه‌ی فه‌قیرو بی چه‌ک بوون، چه‌ماخیاں ساز ده‌کردن و چاوه‌روانی ده‌رفه‌ت بوون تا له کاتی هیرشدا سه‌ربازنکی تورک بکوژن و تفه‌نگی نه‌وه‌ه‌لبگرن.

له سه‌ساری دیزه‌کان ژن و کیژی لاو کتینه‌کانیاں ده‌دراند و فیشه‌کیان ده‌په‌ره‌کان وهر ده‌پینچا. نه‌وانه‌ی داموتر بوون هه‌توانیاں له ناوگاندا ساز ده‌کرد. هیندیکیش قوبه‌ی سه‌ری گومبه‌زی کلیسایان لاده‌برد و له قه‌لاییه‌که‌ی گولله‌یان دروست ده‌کرد. کریت بیوه کارخانه‌یه‌کی مه‌زنی نازادی شه‌وو رؤژ کاری ده‌کرد. مانگی خه‌رمانان شه‌وانه مانگ ناسمانی‌رووناک ده‌کرد. هه‌تاو نارامتر بیوو. ده‌خلو دان و تری کوزکرا‌بزووه. چاوه‌روانی بارانی پایزی بوون. هه‌وری سپی پایزی به‌ری ناسمانیاں ده‌گرت و شنه‌بایه‌کی سووک رایده‌دان و بلاوه‌ی پینده‌کردن. پاشان هه‌وری دیکه وه‌ده‌ر ده‌که‌وتن و به‌نوره کریتیاں داده‌پوژی و ده‌ریان ده‌خست.

شه‌راب له کوپه‌کاندا ده‌کولی. کریتیه‌کان له خزیاں ده‌پرسی: «کی نه‌وه شه‌رابانه ده‌خواته‌وه؟ کی ناردی گه‌می تازه ده‌کاته هه‌ویر؟ کی سه‌ری سالی تازه جیژن ده‌گری؟» دایک ته‌ماشای کوره لاوانیاں ده‌کرد، ژن ته‌ماشای میردان و خوشک ته‌ماشای برایانیاں ده‌کرد و له بیچمی هه‌موانیا‌ندا مه‌رگیاں ده‌بینی. به‌لام بینده‌نگ ده‌بوون. ده‌یانزانی نه‌وان کریتین و مه‌رگیش چاره‌نووسی کریتیا‌نه.

نامینه‌ش هاتبوه نینو نه‌م به‌زم و هه‌رایه. نه‌ویش جلی گاورانی کردبوه به‌ر. به‌سه‌ری رووته‌وه

له پېنچانه‌وې فېشه‌كان يارم‌دتي ژندكاني دده. به‌لام بيري له شونينكي تر ده خولايه‌وه. نو نه‌له بيري كريت دابوو، نه له فيكري پال‌هوان پوليكسينگيسدا. بيري له م‌سبح و پيروزه‌كانيش نه‌ده‌كړده‌وه. بيري له سه‌يرو سه‌فه‌ر دابوو، له چيا به‌رزه‌كان. به‌دواي نو پياوه تينكس‌رماوه‌دا ده‌گه‌را كه دلي ده‌يوست. چ‌دند ه‌وتووي تر، واته روژي ريزگرتن له خاچي پيروز كه ده‌بوه چارده‌ي مانگي س‌پيتامبر به‌ ناييني م‌سبح ده‌يان شوش و ده‌بوو به‌ گاور. ياي كريسانتی خوشكي پال‌هوان پوليكسينگيس كه له مالي عدلي به‌گي له ملكي داگيركراوي پراكي ده‌ژيا، پيشه‌كي نو كاره‌ي ناماده ده‌كرد. به‌ژندكاني گوتبوو كه بز روژي گاوروبوني نم ژنه موسولمانه ناني متف‌هرك دروست ب‌كهن.

لم روژه‌دا، ه‌وت پال‌هوان هر ي‌كه به‌داروده‌ستي خزيانه‌وه جينگاي باوكيان ده‌گرت، چس‌گوركيش ده‌هات وتاري دده. جوتياراني گونده‌كاني دراوسينش ده‌هاتن تا له ناه‌نگي گاوروبوني ژني نوري به‌گيدا به‌شدار بن . نه‌ويان به‌ فالي باش ده‌زاني و به يوناني بووني وه‌سماني و به‌ كوتايي هاتني د‌ردو نازاري كريتيان داده‌نا. ه‌موويان هاتبون خزمه‌تي نامينه‌ي ب‌كهن. به جواني نه‌ويان ه‌لا ده‌گوت و چاوه رواني نو جيژنه بوون. ژني چ‌رکه‌سي نو خزمه‌ت و نازكردنه‌ي به‌ روو خزي و ه‌رده‌گرتو به‌لام ه‌ست و بيري هر له چيادووره‌كان ده‌ سوپايه‌وه. ته‌نياچارجار كه كريسانتی رنوشونني ناييني تازه‌ي فبر ده‌كرد، توره ده‌بوو، به‌ توندي وه‌لامی ده‌دايه‌وه.

شهونيكيان پيره كچ له س‌ر نيوت‌ه‌خت دانيش‌ت و ديسان ده‌ستي كرد به‌ حكايه‌تي كورته ميژووي ژيان وكه‌رامه‌ت وموجيزه‌ي م‌سبح و خليفه‌كاني. باسي نوژ و روژو خز نه‌شوش‌تن و سه‌يرو خوراگري نه‌واني ده‌كرد و گوتي : نه‌گه‌ر زلله‌يان له لاروومه‌تنيك دابان، لايه‌كي ديشيان و‌ر ده‌گنرا.

نامينه گوتي: « باشه .. ياي كريسانتی! بوجما كريتبه‌كان م‌سيحي نين ؟ نه‌دي بوجي كاتي سولتان به‌سريان داده‌دا، نه‌وان شورش ده‌كهن په‌لاماري ده‌ده‌ن و ده‌يانه‌وي چاري ده‌ر بينن.؟ »
كريسانتی دواي توژي دوودلي گوتي: « روله‌ نه‌وه مه‌سه‌له‌يه‌كي دي‌كه‌يه. نه‌مه نو شته‌يه كه تو پني نيژي نيشتمان و منيش ناوي ده‌نيم نايين .. تينه‌گه‌ي؟ »

ژني چ‌رکه‌سي لم ولامه‌ تي نه‌گه‌يشت . له به‌ر خزيه‌وه گوتي : « ه‌ر چوني بي من به‌لنيم داوه ده‌بم به‌ م‌سيحي. به‌لام خوشم هر ده‌شوم. نو پياوه‌ي خوشم نه‌وي نه‌گه‌ر ده‌ستم لي بدات، چاوه‌كاني ده‌ردنيم. نه‌گه‌ر مردم با م‌سبح چيده‌وي له گه‌لم ب‌كات. به‌لام تا زيندوم ده‌سه‌لاني خزم به‌ ده‌ست خومه. »

نيناره روژي نه‌نجومه‌نه‌و نامينه له پيش په‌نجه‌ره‌ي ژووري خزي دانيش‌توه. چاوه‌رواني گه‌رانده‌وي ده‌سگيرانيه‌تي. خزي رازاندوته‌وه، زولفه‌كاني شوش‌توه، وه‌سمه‌ي كيشاوه، چه‌نده‌ي ده‌ويست له گه‌ل ده‌سگيرانی بچيته نه‌نجومه‌ن و ته‌ماشاي نم چارده پال‌هوانه ب‌كا كه وه‌ك ه‌لژ به ريز له س‌ر گاشه به‌ردان دانيش‌توون. نو پال‌هوان ميكلسه كه‌لله ره‌قه بييني كه به يادي نو مه‌مكه‌كاني وه‌خرو ده‌هاتن. به‌لام خوايه! نامينه بوجي بير له پال‌هوان ميكلس ده‌كاته‌وه؟ چي له له‌شي دايه كه‌وا نم ژنه بولاي خز راده‌كيشي؟ نه‌وه كه نينسان نيه، شه‌يتانيني درنده‌يه بز

له گهل ژيان نابي. نا.. نا.. نامينه خوښي ناوي، ليني بيزاره . ناخ! خوزيا ده يتواني ههو تک ده ستاني پهريني و به چاوي خوزي بيبيني که چون هيزي له شي له گهل خوزني به عه زيدا ده چنه خواري. چهند کارنيکي باشي کرده که شوي کرده به پالوان پولیکسينگيس، شادو رووخوش و به تهر يبه ته. به لام له گهل نهوش خوزيا ده يتواني بز چرته يه کيش بايه له چيا چاوي به پالوان ميکلس که وتبايه. نهوه بوو نهوه ي که نامينه له روژ ناو ادا، له بهر په نجه رهي ژوره که ي خوزي بيبي لينده کرده وه چاوه باداميه به کله کاني ده لوتکه ي چياي سلنا بريبوو. به جاري نوري به گي له بير چووبوه. ده تگوت قهت هه ر له دا يکيش نه بوه. قهت جوان و بالا بهر ز نه بوه، قهت باسکي بز له ناميز گرتني نهو لينک نه کردوته وه. گزشتي له ش و لاري نامينه وه ده ربا يه ک ده چوو که کاتي پاپوري پيدا به روا. بز تاوونک قه لشيکي لي پيدا ده بينو دواي تينه پ بوني پاپور و نک ده که وينته وه. ههروه ک ده ستي وينه که وتبي. داخوا هيچ بيبي له و پاشا خهرفاوه ده کرده وه که نهوي له باوکی کريبوو؟ کاري باوکی نهوه بوو که کيژي جوان دروست بکاو به خيونان بکاو بيانفروشي. داخوا نهو لاره چهرکسي وه بير ده هاته وه که هيشتا خه تي سمبلي نه دابوو، شهونکيان به شوي هاووني له نيو بيستاني له عه رزي دابوو، سواري ببوو. له پيشدا واي زانيبوو که ده يکوژي، ويستبوي بهر بهر ده کاني بکا. به لام لاو نه يکوشتبوو. دواي نه ختيک ماچ و موچ که ماندوو بوو، تير رام ببو، داسه کنابوو. به زه رده خه نه يه کي شيرين پرسيبوي : ناوت چيه ؟

. ناوي من... ناوي من ..؟ ناوونکي پي گوتبوو، نينستا ناوه که ي وه بير نه ده هاته وه. به لي ا ته ووي نهو پياوانه ي سواري ببون و پاشان روشتبوون. نينستا نزه ي پولیکسينگيسه . نه ویش هه ر ماوه يه ک بزي ده بي، به لام حديف ا له و کاته دا که ده بي شوي پي يکا، هه ست ده کا له ويش وه دوورده که وي. له و ده مه دا که بيبي له وش تانه ده کرده وه له دووره وه پاپورنيکي بيبي که بز قه راخي ده ريا ديت، هي دزه کاني ده رياي بوو،

کاتي کريسانتي کاره کاني ته واکرد، چوو له په ناي دانيشت. روژي رابردوو نهو چيروزکي يه کيک له پيروزه کان واته < سن ژان کولبه > ته واکرد بوو. گه ياند بوويه نهو جينه که < سن ژان > له بهر نوژ و روژووي زور که وتبوو. دواي چل سال بزبوون هاته وه نيشتگه ي خوزي و له ده رگاي دا... دا يکي نه يناسي و پاروه نانينکي دا يه. < سن ژان > پيني گوت :

. دا يه من نانم ناوي، ته نيا ريگا بده له قورنينکي هه ساري نه م خانوه ي تزدا بهرم .. نامينه رابوو، به ناره حه تي به نيو ژوره که دا ده هات و ده چوو. نهو خواردني باش و پياو وشه ري له هه موو شت پي خوزشر بوو. به لام نهو پيره که چه به و چيرزکانه ده يو يست مينشکي ماندو بکا. پيني گوت:

. خانم بزخاتري خوا چرا که ي هه لکه وه خته به خنکيم ،

کريسانتي گوتي: « کيژم ناره حه ت مه به نينستا ده گاته وه. چما ده تواني تاوونک له تز وه دوور که وي؟ بزانه .. نينستا گويم له حيله ي دهنگي ماینه که به تي . » کريسانتي براهه که ي نه وه نده خوش ده ويست، وه ک نهو ده مه ي که پينکه وه له زکي دا يکيان دابوون. جوړنيک له گهل نهو خوزي به يه ک ده زاني که وه ک پياوونکي ناشقي گه رم دا هاتوو سه يري نامينه ي ده کرد.

کاتنيک ده بيبيني که براهه ي ده ست ده قه دي نامينه وه رديني و بز ژووري نو ستنه ي ده با، نه ویش له

سدرته‌خه‌که‌ی دریزو ده‌بو له دنیای خدیالدا خزی نوقمی له‌زهت و خزشی ده‌کرد. نامینه له په‌نجه‌ره‌وه گونی هه‌لخست، حیلە‌ی ماینه‌که بوو، به‌لام دیار بوو که هینشتا دورره. له گوندی چرا هه‌لده‌کران. زاروک و سدگ له دهره‌وه بانگ ده‌کرانه‌وه. گوندی‌په‌کان شینویان ده‌خوارد. نه‌ستیره‌ی رۆژناوا شادو پرشه‌نگدار له سهر چبای سلناوه ته‌ماشای نامینه‌ی ده‌کرد. پاشان بازدینکی داو له پشت چبایه بزر بوو.

* * *

له‌وده‌مه‌دا که نامینه سهری له په‌نجه‌ره هینابوه دهره هه‌ناسە‌ی هه‌لده‌کینشا، پاله‌وان میکینلس توپه‌و شه‌رمه‌زار به دلە‌ کوته له چیا ده‌هاته خوار ویزو لای مالی بارکی ده‌چوو. له دلدا هاواری ده‌کرد و ده‌یگوت: «تو داوای نه‌وهت هه‌یه که بز نازادی شهر ده‌که‌ی، له کاتینکا هینشتا کزیله‌ی. بیره‌کانت شتینک ده‌بیژن و ده‌سته‌کانت کارنکی تر ده‌که‌ن.. دلته هچ کامیان په‌سند ناکات. بز وات لینه‌اتوه به درز بز کریت ده‌ نالینی؟ شه‌یتان ده‌ستی خستوته نیو هه‌ناوت ویه سهرت‌دا زاله. تو نه‌گه‌ر له شه‌ردا بیری ویا کاندی بگری و کریت نازاد بکه‌ی، دیسان هه‌ر نه‌وه‌ه‌زاره‌چاره ره‌شی هه‌ر نه‌وه‌ی که بوو. چونکه هه‌وه‌سی نه‌ینی له دلته داهه‌یه و فیکرت له جینگایه‌کی دیکه‌یه»

تنودوریس هه‌وه‌لین هاوخه‌باتی پاله‌وان به‌ تالاره له پینشه‌وه رۆش‌تیبوو. پاله‌وان میکینلس ته‌نیا له چیا ده‌هاته خواری و له به‌ر خزیه‌وه ناره ناری بوو. نه‌وه جارنکی دیکه‌ش پاله‌وان پولیکسینگیسی دیبوو، بزنی مینسک، واته نه‌وه بزنه له‌عه‌ته‌یه‌ی تورکی بز هاتبوو. خونین له‌ده‌ماره‌کانیدا هاتبوو جوش له به‌ر خزیه‌وه ده‌یگوت: «ناخ له‌و دینه‌سه‌گه له‌عه‌ته‌یه.. ناخ.. هه‌تا نه‌وه زیندوو بی، من هه‌ر نه‌وه پیاره به‌زیل و به‌د به‌ختم...»

له‌و کاته‌دا که زاوا ده‌یویست له نیو پاله‌وانه‌کانی نه‌نجومه‌ندا بز ماره‌کردن شاهید په‌یدا بکا، بیستبووی که بز چینی میهراجی مریه‌می پاکیزه بانگیان ده‌کاته مالی. دیتبووی که له‌ویش وه‌نیزیک ده‌که‌وی، تا بانگی بکا، به‌لام له دواییدا کشا بزوه، بینگومان له نیگای به‌ سامی ترسا بوو.

پاله‌وان میکینلس هاوارنکی کردو گوتی:

«ئیترخز راناگرم. نه‌وه نه‌بوو به‌ژیان. ده‌بی نه‌م وه‌زعه کوتایی پی بدری! رکنفی له ماینه‌که‌ی داو له تاریکایی شه‌ودا بزر بوو.»

* * *

پاله‌وان پولیکسینگیس و نامینه و کریسانی وه‌ک تورکان له پینش میز دانیش‌تیبوون نانیاان ده‌خوارد. له پز له ده‌رگایانداو چس‌گورک وه‌ژوور که‌وت. پاله‌وان به‌ دیتنی حه‌به‌سا. له‌وه‌تا خوشکه‌ زاکانی، دیاماندیس و وانگلیو مرد بوون، چس‌گورگی نه‌دیبوو. له پینشدا شکی لینه‌کرد که ره‌نگه نه‌وه له به‌ر هه‌سودی دیاماندیسی ده‌رمانداو کردی. به‌لام زوو نه‌م شک و گومانە‌ی لاچوو بوو. گوتبووی نا، شتی وانایی، نه‌وه مە‌ری خودایه‌و ناتوانی خه‌لک بکوژی. هه‌مووی خستبوو سهر قه‌زاو قه‌ده‌ر. ئیتر قینی له ماموستا نه‌بوو، ئینستا که چس‌گورک ده‌وری خه‌لیفه‌کانی

عیسای پاری ده کرد، به گونداندا ده گهراو به وتار دلئی نیماندارانی ده هاژاندو هانی ده دان، پولیکسینگیس رابردوی له بیر خز بردبزه . به هاتی کوتو پری فره خزشحالبوو. لهو کاته دا که راده بوو جینگای بز بکاته وه گوتی :

. سلاو ناغا ماموستا ! به خیر هاتی ! ماموستا سلاوی کرد و چوار میزده کی له عهرزی دانیشت. شزقی چرا له سهروچاوی دابوو. پالنهوان به سهیره وه ته ماشای ده کرد. داخوا نه وه ههر چس گورکی جاران بوو؟ ههر نهو شل و سپاله بوو که چاویلکه کی به ده زوو له گونچکه کی قایم ده کرد؟ ههر نهو پشت کوره بوو که شالواری تنگی ده پی ده کرد؟ نیستا پیاونکی دیکه کی له پیش خزی ده دیت.

به راستی چس گورک بیوه پیاونکی دیکه لهو روزه وه که ژنبرا لذتیه کی مرد بوو، به جاری گزرا بوو. تیگه یشتبوو که پیاوه تی تنیا به له شی ساخ و به هیز نیه. به لکوو گیانی قهوی و نیراده شی پیوسته. مینشیک نه گهر بزانی چی ده وی، ده توانی گایه ک له عهرزی پدا. ره شیدی مه سه له به که به ستراره به روح، نه ک به له ش. لهو روزه وه که چس گورک نه وه تیگه یشتبوو، گزرا بوو ورده ورده به ده نی به یارمه تی یانی به هیز ببوو. له سهرکه وتنی چیا پشوی سوار نه ده بوو.

پشتی راست ببزه. نانی به نیشتیا ده خوارد. شهراپی ده خورده وه. رومه تی سوور هه لده گهراو. له هه موو سه برتر ههستی ده کرد له ناست ژنان هه وه سی ده بزوی و به جوانیان ده بینی. لهو ماوه پده که کزل به شان به گونداندا ده گهرا، بز نه وه ی بتوانی شه و له شونیی سهر بنینه وه، بیوه زهراپی چند مندالان. به هه لکه وت دایکی یه ک لهو مندالانه کی خه لکی کاستلی که میزدی بزر ببوو، ده بخورا. شهونک له جهنگه کی گالته و گه مه دا زهراپ و دایکی منداله که له چیدا لینک هالابوون. به دوا ی نه مه دا، چس گورک پتر له کاستلی ده ماپه وه و له گه ل دایکی منداله که ده نوست.

پالنهوان پولیکسینگیس لهو کاته دا جامی میوانه که ی پرده کرد پرسی:

. جهناپی ماموستا توش بز نازادی شه رده که ی، توش بوویه پالنهوان، به لام پالنهوانیکی زانا به نالایه که وه که پیتی تلف و بینی له سهر نوسراوه..

ماموستا به پیکه نینه وه وه لامی دایه وه :

. لام وایه بهم زوانه منیش ده بی تفهنگ هه لگرم. تلف و بی شتیکی زور باشه، به لام تنیا بز نیشتیا کرده وه ده بی. خواردنی باش گزشتی تورکه.

نامینه سهری هاویشته وه سهر دهستی و ته ماشای چس گورکی ده کرد. له بهر خزیه وه بیبری ده کرده وه که : نه وه برای پالنهوان میکلسه.. هه ونی ده دا تا له سهر و روو، پیاونکدا که به ره و رووی دانیشته وه، خه تی روخساری توندو تیژی نه و بدوزینته وه.

کریسانتی هه ستاو رزیشت. بوونی چس گورک نارعه تی ده کرد. ده تگوت دوو مرده کانی له قهر هاتونه وه ده رو رووبه رووی دانیشتوون.

پالنهوان پولیکسینگیس پرسی:

. به راستی ماموستا ، ده کری رژی جیژنی مبعراجی مریمه پی پاکیزه بز نا ههنگی گاوه بوونی

نامینه تەشریف بینی؟ نامینه لەو رژۆهدا دە بێتە مەسیحی و پاشان ناوەکەشی دەبێتە هیلینا. هەرئەو شەوێش ئێمە شایێ دەکەین.

چس گورک کوتی :

پالەوان من هەر بۆ ئەو مەسەلەیه هاتبووم. واتە بۆ مەسەلەیه غوسلی تەعمید. مارولیا سی پیر لە دەورووبەری کاستلی کاتی زەوی کینلان کۆپەیدەکی گەورە لە ژێر زەویدا دۆزیووەتەوه. پیرە میرد بە دواى منیدا نارد. چوم کۆپەکەم دیت. دەلی ئەوێ عەنتیکەیه. راستیش دەکا، خوا دەزانی چەند هەزار سال لەمەو بەرە.

لە دیوی دەروەوێ نەخشی نەوتۆ هەلکەنراون کە وەک گۆلە گەنم دەچن. وە پاسکی هەشت پینی دەریابیش دەچن. دیارە باش نانسرن. بەلام لە بن کۆپەکەدا مستیک باقلەیه میسریم دیتەوه کە بە درێژایی زەمان وەک قسلیان لی هاتبوو. بە پروای من ئەو کۆپەیه دەگەرێتەوه بۆ سەردەمی مینوس. (۱)

پالەوان پرسى : « باشە. ئیستا دەتەوی چ لەو کۆپەیه بکەى؟ من هیچ تیناگەم. »
تە ناگەى پالەوان؟ بۆ هەوێ «غوسلی تەعمید» لەم کۆپەیه کەلک وەر دەگرین. قەشەى گۆردى دەلی: هەوێ کانی کلیسا پچوکن. لەوێ نارهەتە کە خانمی تازه وەرگهراو چۆن پاک کاتەوه. بەلام خوا لە کاتینکی باش دا ئەم کۆپەیه گەیاندووە کە پنیوستان بوو. ئەم دۆزینەوێه نیشانەى شانسه. لە سەر ئەو باوەرەم کە بەو زوانه قوستەنتەنیهش دیتە سەر دینی مەسیح. چس گورک ئەوانەى گوت ورا بوو. بە بەلەشبوو، چونکە دایکی منداڵە کە بۆ خواردن چاوەروانی بوو.

پالەوان پولیکسینگیس دای لە قاقای پینکەنین و گوتی :
ماشەلا ماموستا! بە راستی بیرینکی تیژت هەیه. نامینه تۆ دەلینی چی؟
بەلام نامینه بێدەنگ بوو. تەماشای ماموستای دەکرد، بەلام گیانی لە لەشی جیا بوو. بێ ئەوێ بیر لە مەسیح و لە خۆ شوشتن بکاتەوه، سەرگەردان بە هەموو لایەکدا دەخولایەوه.
* * *

لە راستیشدا ژنە دینەتای دوستی چس گورک خواردنی نامادە کرد بوو. سفرەى راخستبوو، گۆزەلەى پر لە شەرابی لە کن دانابوو. چاوە روانی ماموستا بوو. ئەو ژنە بیچمینیکی پیاوانەى هەبوو. دانەکانی خواروخیچ و ئەوێندە سپی بوون دەتروسکان.
سەینلیکی رەش لە پشت لێوانی شین ببوو، ئەگەر گروێ نەبایە لەوانە بوو چس گورک هەرگیز ناشقی نەبێ. بەو زوانەش لەرووی هەلنەدەهات ژنیک لە نامیز بگری.
ماموستا سلاوی کرد. منداڵە کە نوستبوو. میردی ژنە کە چەرچی بوو بە گونداندا دەگهرا. ئیستا ژن و زەباب ببوونە پاشای ئەو ماله. هەرتک بە کاوه خۆ نانیان خوارد، گۆزە لەی شەرابیان خالی کرد، پاشان دوایان خۆیندو پەیکەری عیساى مەسیحیان داپۆشی و چوونە نینو جینگا.

۱- مینوس: پاشای کریت، کوری موشتەری و میردی پارێزگایى بوە کە دەلین قازی جەهەندەمە (میتولوژی)

ماموستا له دلدا ده یگوت : « گیانم چس گورک : لیده، چاکت بز هاتوه. تا نیستا به سترابووی، نیستا بووی به پیار. نیشه لاهه زارسانی دیکه ده ژی » وه های تهختی خهوی وه له رزه خستبوو، ده تگوت نیستا تینکی ده قرمینی. به یانی که چوه حساری ده ستو چاوی بشوا چاوی به کوری سی ساله ی ژنه که ی کهوت، له قوژنیک ونستا بوو خینسه ی لیده کرد. چس گورک ترسا. بیبری کرده وه ده بی هه تیو شتینکی زانینی. نه کا بچی به باوکی بلنی. له منداله که چوه پنبش، بز نه وه ی دلخوشی بداته وه. دوو سکه دراوی هینا ده رو بز لای کوره که ی راداشت. هه تیو به توپه یی دهستی وه لاناو گوتی : تو دوتنی شو گازت له دایکم ده گرت، نیستا پارهم ده ده یه ی. دراوه که ی به سروسه کوتی داداوه.

چس گورک گه پرایده . دهستی دا خورجینه که ی که پیشتر نان و زه یتون و په نیر و شهرابی تینا بوو. مالاوایی له ژنه که ی کرد که خه ریکی جی هه لگرتن بوو. چس گورک که و ته ری. له مهیدانی گوندی له بن دارچنار خه لکینکی زور کو بیووه. ده رگای ماله کان ده کرایه وه. کوندی یه کان که گویی یان له ههرا ههرا بیوو، به غار ده هاته ده و روویان ده کرده مهیدانی گوندی. له و کاته دا قه شه یه که به سروسه کوتی په ریشان و لاقی خونناوی ، به هه ناسه به که گه یشته نیو گوندی و هاواری کرد: « برایان ! باوکه پیره کانی دیری عیسای مه سیح منیان بز لای نیوه ناردوه. حه سن به گی سهردار به له شکرینکی گه وریه سهر باز و چه ته وه له کاندی وه ده ر که و ته و نیستا دیری گه مارو داوه. نیوه ده بی له فریامان که ون. نه دی پاله وانی نه م گونده له کوی یه ؟ برایان ده ست ده نه چه ک ! »

به لام پاله وان هینتا له نامیزی ژنی چه رکسی دا بوو. به بیستنی ههراو هوریا وه خه بهر هات و له جی ده ر په ری. به لام نهیده توانی به بی شالوار بینه کولان. ناچار خوی گزوی، چه که ی کرده پی و ده مانچه ی له خو به ست و به ره و شوینی کزبوونه وه ی خه لک رویشته. گه یشتی باسکی قه شه ی مالویرانی گرت و گوتی :

« نه و ههرا هه رایه ت له چی یه ؟ نه م خه لکه بز ده ترسینی ؟ قه شه ی له عنه تی. نه وه ی تو باسیان ده که ی ناخر هه ر تورک نین ؟ دلنیا به حیسابیان پاک ده که ین . »

خۆر سەری چیاکانی روناک کرد و پاشان گردو تەپک و دەشت و سەحراشی داگرت. لەشی برینداری کریت لە بەر شۆقی هەتاو دەدرەوشا. ئەگەر خودا خۆی تۆزی زەحمەت داهاپە و چاونکی لە خواری بکەرایە، دلی دەسوتا. دەیدیت کە خانووەکان دەسوتین، ژنەکانی دەبینی کە قویان دەپنەوه، هەتیووەکانی دەبینی کە برسیو روت لە چیاکان سەرگەردانن. پیاووەکانی دەبینی کە پەرزەندی نەخشەیی خاچیان بەدەستەووە، بە بی نان و فیشەک، بە پای پەتی دەچنە شەری و تەنیا کۆنە تەفەنگ چەکیانە. ئەوانە پشتا و پشت لە بەرخودا پاراونەوه. بەلام داخوا خوا قەت داهاوتۆتووە گوی بداتە هاوار و نالەیان. خودا یا کەر بو، یا نایینی گۆپووە. کە واپوو خەلک بینجە نە پەک هەلگرتن چاری دیکەیی نەماوە.

کاتی بەیانی پالەوان پولیکسینگیس لە هەساری مالهەکی، خۆی بۆ شەر نامادە دەکرد. شەوی پنیشتەر قاسیدینکی ناردبوو کە پالەوان میکێلس تا خەبەری تازەیی بۆ بیتی. هەوالی بۆ ناردبوو کە تورک دیزی عیسای مەسبەحیان گەمارۆ داو، نالاکەت هەلگەر و وەری کەو. نازادی یا مەرگ. ئیتر وتاردان و کۆبوونەوه بەسە. کاتی ئەو هاتووە کە کریت دەنگی راستەقینەیی خۆی کە لە لولەیی تەفەنگ دیتەدەری بەرز کاتەوه.

لە نامە کە داھەر وەها نووسیبوو: « ناخ! ئەی پالەوان میکێلس! وەرە با قین و ناکۆکیەکان لە بیر بەرینەوه. ئەو قینە بی جی یانە ئینەیان خوارۆتەوه. رۆژنیک لە شیریان پرسی: تۆ لە چی دەترسی لە فیل و لە پلنگ، یا لە گا کینۆی؟ شیر لە وەلامدا گوتی: من لە کینچ دەترسم! بەلی پالەوان کینچیک لەم ناویدا هەرتکمانی دەگەست. ناوی ئەو کینچە شادی بوو یاخەم، هەرچی بوو، کینچ پتر نەبوو. ئینستا کاتی ئەو هاتووە کە ئەو کینچە بچیتە جەھەندەم. کریت بانگی ئینە دەکات. کە واپوو وەرە وەک برایان دەست بەدینە دەستی یەک.»

نامینە هاتە دەروپالی وەلاشپانەیی دەرکی دا. دەوری چاوەکانی شین و لێوکانی لە بەرگا زگرتنی شەوانە سوور هەلگەرا بوون. پالەوان ناویری وینداو دیتی. لەبەر ئەوەی قسە بە فیزەکانی کە بۆ پالەوان میکێلسی نووسیبوو. هینستا وری کردبوو، لە ئاست نامینە و شک و خۆگر بوو.

ژنی چەرکەسی بە تۆرەیی بانگی کرد و گوتی: «بیر لەچی دەکەبەوه: من لە بەرامبەر تۆدا وینستاوم، تۆ چاوم لی ناکەیی؟»

پالەوان خەریکبوو خۆرجینەکەیی لە پاشتەرکی زینی قایم کا. لایەکی خۆرجینەکەیی پەرکردبوو لە فیشەک و داو و دەرمان و کەتانی برین پیچان. لایەکەیی دیکەش نان و پەنیر و شەرابی تی نابوو. نەیدەزانی وەلامی ژنیک چ بداتەوه کە پالی وەلاشپانەیی دەرکی داووە دەزانی بۆ شەر دەچی.

شوی پینشو کاتی نامه نووسین بز هاو خه باته به دگوزه کهی، بز هه وه لین جار له ژیانیدا
 تینگه یشتبوو که له دلئی پیاونکدا، جینکای ژن له کوی بی و جینکای نیشتمان له کوی بیت،
 ژنی چه رگه سی له کاتینکا له پلبیکان ده هاته خواریو لینی وه نیزیگ ده کهوت، گوتی:
 . من رازینکم له دلدایه و نه شی پیتی بیژم. دهستی به ملی ماینه کهی داهینا. پاشان سوری
 دانواند و پرچه درنوه کانی که به قهد یالی ماینه که درنژ بوون، بهری دانه وه و حساری پرکرد له
 عه تر.

پالهوان پولیکسینگیس پرسی : راز... دهسته کانی له کار کهوتن .
 . به لئی راز ... من نیستا نه و رازت پی ده لیم تا پاشان گله بی نه کهی. جارویار له کاندی یه وه
 خه بهرم پنده گهن، گویا خزم و که سی نوری ده یانه وی له گهل هیندی سهر باز و چه قز کیش،
 شهونک بین کاستلی په لامار بدن و منیش برفینن. نه گهر دووباره موسولمان نه به وه بمکوژن. جا
 تو بجز دیری عیسای مه سیح و به لام له بیری ژنه که شت دابه، پالهوان!
 . پالهوان تاوینک مات بوو. له دهر وه له مهیدانی گوندی دهنگی ههراو هوریا ده هات. میزد
 خواحافیزیان له ژنه کان ده کرد، پیرنژن ده گریان. گشتیان له مهیدانی گوندی له بن دارچنار له ژنر
 نالائی پالهوان پولیکسینگیس دا کز ببوونه وه.

نامینه که دیتی میزده کهی بینه نگ بوه دووباره گوتی:
 . له فیکری ژنه که ت دابه! ژن وه ک قه لا وایه، ده توانی بیگری .
 . له فیکری نه ویش داده بم. باسکی ده نامینه ی وه رهینا و کیشایه لای خزی. ههستی کرد که
 مه مه که تونده کانی وه سینگی ده کهون، تاوینک په شزکاو له بهرخزیه وه گوتی: «دنیا ویران بی باکم
 نیه و نه ونده به سه که نم له شه له نامیزی خزم بگرم»
 ژن چاوه کانی له سهر یه ک داناو سه بروکه ههستا سهر په نجه کانی و لینی به لینی
 میزده که یه وه نوساند. نه ژنوی پالهوان نوشتاره و هه ناوی په پرو له مرگ و له ههنگوین.
 ماینه که حیلانندی. پالهوان هاته وه سهر خزو پالی وه دیواری دا. سه بروکه ژنه کهی دور
 خسته وه. لینه کانیان لیک جیا بوونه وه. پالهوان پنی ده رکینی نا و سوار بوو گوتی : خوا حافیز!
 بی نه وی ناو بداته وه له حساری وه در کهوت و به ره و مهیدان که خه لکی لی کز ببزوه رکینی
 لیندا.

* * *

هه ره نه و روزه به یانی زوو، له پیتروکفالو له حساری باه گه وره دا، له کاتینکا پالهوانه گهل له
 ده وری پالهوان میکینلس کز ببوونه وه، نالایه کی دا به تشودوریس که به پیتی سوور لینی نوسرا
 بوو. دور کونه دزست و هاو پیاله ی، واته مستیگری و کایامبیس سهرتا پی چه کدار ونستا بوون.
 باکیش چوو بوو تا خیزانه کهی له شوینیکی نه مین داهنی. بیرتولدو له پشته وه خزی ده بالته یه ک
 وه پینچا بوو، له نیو ژناندا خزی حاشار دابوو. له فینکی به یانیدا له سهرمان ده له رزی. به چاوی
 زهق ته ماشای ده کرد و له بهر خزیه وه ده یگوت : «نم وه حشی یه درندانه کین و بهم به پانه به
 کوی ده چن؟»

پالهوان میکئلس ته ماشای ژنه که ی کرد له بهرده رگا بینه ننگ ونستا بوو دهستی تینگ وهرهینا بوون. گوتی: ژنی خوا حافیز!

ژن به نهرمی له وهلام دا گوتی: «خوا خافیز پالهوان میکئلس! خوا بتپاریزی، خوا هه موو پالهوانه کان بتپاریزی.» پاشان ته ماشای یه ک یه کی نهو پیاوانه ی کرد که له گهل مبرده که ی بوون. بابه گه وره هاته ده ری. ریشی چه رموکی له ژنر شه به قی زه رده ی به یانیدا رهنگی گولی ده دا. دهستی هه لئناو هاواری کرد:

• بز پینشه وه رزله کانم. بز پینشه وه! دو عای خیری من له گهل تان بی، بز پینشه وه به هیواو پشتیوانی خودا! گالته نیه، نبوه ده چن بز نازادی کریت شهر ده کهن، نم که سه به خته وه ره که له رنگای نیشتماندا بمری.

پیره مبرد بینه ننگ بوو، پاشان گوتی:

• سوئند بهو رزوه ی که نیمه روناک ده کات، هه ر چند نازانم بز چی، بهلام من مردنی له پیناو کریت دا، له ژبان بز کریت به باشتر ده زانم.

کایامبیس گوتی: «نهمه له نه فینه وه یه»

پالهوانه کان دایان له قاقای پینکه نین و هه سار به ده نگیان وه له رزه کهوت. تراساکی گونی له دهنگی هه راو هوریا بوو، ههستی کرد که باوکی ده چپته شهر. له جی زا بوو، په توی سووری ده خو وه رگرتو چوه هه ساری. پالهوان میکئلس چاوی به کوره که ی کهوت که به خه والنوی له کن دایکی و بابه گه وره ی ونستاوه، زه رده یه کی هاتی و گوتی:

• تراساکی خوا حافیز! نوره ی توش دیت. پاشان نیشانه ی خاچی کینشا و گوتی: به پشتیوانی خوا! په رجه م دار که وته پینش و نه وانیتتر تفه ننگ به شان که وتنه دووی.

* * *

دیزی به ناوبانگی عیسای مه سیح له زورکزنه وه، واته پینش نه وه که فینیزی یه کان کریت بگرن و بهر له گرنتی قوسته نته نیه له لایه ن تورکی وه سمانبه وه، له وه سهرده مه دا که نیمپراتوری بیزانت هینشتا به سهرعه رب و رزوه لات دا هوکمتی ده کرد، دروست کراوه. ده لئین نم دیره له شا «نیه فور»^(۱) ماوه ته وه. شانیه فور روحیکی گه وره و بزوزی هه بوو که می ما بوو له بهر ژنیکی جوان بز قولایی جهه نده می شوپ بیتته وه. به خوشیه وه له و کاته دا که پاشا له سهر لیواری هه لندیزان بوو، داوای یارمه تی ده کرد، خودا گونی له دهنگی بوو، به زه یی پیندا هات له گهل پاشا گه لی ده که ی شه هیدو گونا جبار، ناردیه به هه شتی.

نیه فور دوا ی گرنتی دنیا له کریت دابه زی. عاره بی «سارازنی» تارومار کرد، نالای مانگ نیشانی فریداو نالای خونواری مه سیحی له بان گونده سوتاوه کان و شا ره تالانکراو وویوانکراوه کان هه لکرد. ده لئین رزونکیان که ده هات دنیا تاریک بی، شا به قهراخ خرینکدا

(۱) Nicephore هه وه لئین نیمپراتوری رومی رزوه لات (۸۰۲-۸۱۱) که له گهل شارلمانی په یمانی به ست. بهلام له بهر هارون الرشید و له بهر بولغار ه کان شکا.

دهرؤيشت، بريارى دا هدر لهوى خومات كاو بهياني بهرو كاندي كه نهوهم ناوى «خندهك» بوو، مل پنبه نى. لهو كاته دا كه له بن دارى ليمز خه وتبوو، شهونكى خزشى مانگى ماى بولبول ده يانخوئند، شا مهسيحى هاته خه، ماندو وهيلاك و پى پتهى له سهفهرى دور ده گه پاره. مهسيح بى نهوى بزاني پاشا لهوى يه، له بن دارليمز يه كى تر راوه ستا. هه ناسينكى هه لكيشاو له سهر زهوى دريژ بوو بهر دينكى وه بن سهريدا و به ناره نارگوتى: «ناخ چهند ماندووم.»

پاشان دهسته كانى وهك خاچ خسته سهر يهك و چاوى له سهر يهك داناو خهوى لى كهوت. به دريژايى نهو شهوه پاشا له خوشيدا نوقم ببوو. شهوش له بهر مانگ و بلبل و خه و نه بوو، بهلكوو له بهر نهوه بوو كه خوى له بههشت دا ده بينى.

به ياني له خه و رابوو. له بهر خزه وه گوتى: «نهو داره مى مهسيح له بنى نوستوه، دارينكى پيروزه.» فرمانيدا تا ديوارى له دهوره بكيشن. به لى: ده لىن ديزى عيساى مهسيح بهم جوړه دروست كراوه.

پاشاكانى بيزانت مردن. تورك قوسته نته نيه يان گرت، قبنيزى يه كان به سهر دورگه مى كريت دا زال بوون و پاشان كافر نهوى يان پهلاماردا. ديز ويرانكرا. دووباره دروستيان كرده وه، دووباره ويران كرايه وه، نىستاش نهوه تورك گه مارو يان داوه. لهو حاله دا كه ناقوسه كان به ههواى خه فته تباروه لينده دران، قاسيد بزه موو لايه كده چونوها و اريان ده كرد: يارمه تى.. يارمه تى نهى مهسيح يه كان تورك ديزى مهسيح يان گه مارو داوه. له نيو كليسادا قه شه كان له ژير مبحراب و له بن عهرزى تفهنگيان ده هينانه ده و خزيان ناماده ده كرد. پيش نوئى ديز، له بهرام بهر وينه مى گوره مى مهسيح، له لاي راسته مى مبحراب چوكى دادا بوو، به دهنگينكى بهرز هاوارى ده كرد: «خودايه ليم خزشبه، نهوه گوناحى منه! به لى تاوانى منه. نىستاش نهوه سهگ هاتوون ده يانهوى توله بستيننه وه.»

له راستيشدا خه تاي نهو بوو. له سهره تاي سالى نايينى <هه و لى سپتامبر> پيش نوئى ديز له كاندى ده گه رايه وه. نهو له شار چووبوه لاي خه ليفه و تهواوى خه زينه مى قه ديمى ديزى دابوو به خه ليفه و داواى لىنكرد بوو تا له بن بالى خوى بگرى وله كن پاشا تكاى بز بكات كه تورك نهو جينگا پيروزه پهلامار نه ده ن. به خه ليفه مى گوتبوو:

• باوكى پيروز تا نىستا زور جار نهو ديزه پيروزه يان ناگر داوه. نيتر بهزه بيان به من دابى. من پير بووم، هينستا برينه كانم ژان ده كن. له پى كه وتووم، ناتوانم ببپارنزم. خه ليفه له وه لامدا گوتبووى: «پيريش بووى، خودا خوى پياوه پيروزه كان ده پاريزى. بهرؤ ناسوده به. دوعاى خيزى من هاوريت بى.»

پيش نوئى له گه ل دوعاى خى خه ليفه مى به سوارى نىستره بوزى خوى له دهروازه مى لازاره وه ده ركهوت. له رنكا سهرى چپاكانى ده كرد كه به زردهى تاو پهرين رهنگى ناسمانيان گرتبوو.. به ديشنى مهزراكانى سهر رنگا كه دروينه كرابوون، به و رهزانه مى كه ترى يان لىنكرا بزوه، بهو دارزه يتونه پر بهرانه و به سهرى دهريا دلخوشبوو. به ناره نار له بهر خزه وه ده يگوت:

«نهم دنيا پوچه چنده جوانه. كريت چنده جوانه و خودا چنده مهزنه.»

له رۇخى دهريا له زهويه گله سورره كان تپه رى. له كاروانسه راي ببوه ژن لايداو ناره قينكى پيدا

کردو رنگای درنزه پیندا .

له چبای زالم وه سهر كهوت و ئیستره كهی به كویره رینیکی ههلدیردا وه پینش خو دا. شنه بایه کی سوک دههات. پینش نویژ ته ماشای ده ریای کرد که له لای راستهی تاریک دادههات. خاچی له سینگی کینشاو جارنکی دیکهش له بدر خزیه وه گوتی:

• چهند جوانه نهم دنیا پوچه و کریت چهند جوانه .

له پر سی تورک له بن بهرد ده ریه رین و به چهقو غاریان دایه. سونندیان خوارد بوو که بیکوژن. خزیان له سهر رنگای نه و مات کرد بوو. نه و جهنا به (پالنه وان قه شه) له شورش ۱۸۶۶ دا، چهند ژنی کردبوونه بینه ژن که هینشتا که سوکاریان زیندوو بوون و پیر ببوون. نه و سی هه تبه توره سونندیان خوارد بوو که تولهی خوننی باوکیان له وه که سه بستیننه وه که نا پرووی بنه ماله ی نه وانی برده وه.

ئیستر ره ویه وه و که می مابوو قه شه ههلدیری. به لام سهره رای پیری وپان و پوزی توانی وه ک پشیلهی چالاک خو کزیکاته وه وه له کاتینکا هاواری ده کرد: یا هه زه تهی مه سیح، هه لیکینشا خه نهجری. ههر چواریان وه ک هار تینک هالان. پینش نویژ به بالایی کورت و سینگی پان و ئیسکی نه ستور و توکمه، به گورچی له چهپ و راست ده یوه شانند. داگیر سابوو، گهنج ببووه. گشت باوک و باپیری وه بیر هاتبوونه وه که له شهری تورکاندا کوژرا بوون. له وه شه ره دا نه و به ته نی نه بوو. به لکوو گشت خه لکی کریت له وی بوون. قه شه ی پیر له باسک و لهش و گیانیدا ههستی به هینزکی بی پایان ده کرد.

ههر چوار تینک بهر ببوون، به چهقو لیکیان ده دا، به سهر بهرداندا ده که وتن و هه لده ستانه وه. خونن له له شیان ده چه ژاوه. هه ناسه یان تینکه له ده بوو. سی تورکی لاو هه ولیان ده دا گوشتی قه شه به دان لی بکه نه وه. هاواریان ده کرد :

• کافر، بهد بهخت ... پیاو کوژ ..!

قه شه هاواری ده کرد: (یا مه سیح ا به مست دانی تورکانی تینک ده کرده وه و به سهر بهرداندا بهر ده بوونه وه. ناخره که ی شه وداهات و ده ریا تاریک ده بوو. نه ستیره کان هندی و له سهرخو سهریان وه ده ره ده نا. داعبایه کی شه وه له سهر بهردینک ده یخوینند و سه بری نه و چوار زه لامه ی ده کرد که تینک بهر ببوون و سه مای مه رگیان ده کرد. پینش نویژ جارنکی دیکهش هاواری مه سیحی کرد و خزی له چه ننگ شهش ده ست و قاچی تورکان راپسه کاند و تورکی بز سهر لینیاری هه لدیر راکینشان و هه رسینک به لاداها تن و خزیان پی نه گیراوه، قه شه توند پالینی پینه نان و هه رسینک له کاتینکا هاواریان ده کرد به دژلیندا خلور بوونه وه و رزیشتن.

پینش نویژ پالی وه بهردینکا و خاچی له سنگی کینشا. خونن به سنگ و بهرژکانیدا ده هاته خوار. کراسه که ی دراند، برینه کانی پنچا ، له بهر خزیه وه گوتی: « خودایه نه وه ندهم توانا بهد بگه مه وه دیر و پاشان چیم به سهر دینی که یفی خوته. »

دانی ده چه ره وه بردن و له کاتینکا له بهر ژان و دهرد ده ینالاند، دهنگی ئیستری داو له بهر خزیه وه ده یگوت: « خوا گه وره یه » به ره و دیر که وته ری.

بز به یانی هه وانی شبرینکاری قه شه که سی تورکی کوشتون، به شاری کاندی دا بلاو بووه.

هدرای ساز کرد. سئ پیریون که کوره کانیان کوژرا بوون، له گه ل دهسته بهک تورک به شین وگابوژ بهرو شوننی کاره سات کهوتنه ری. تهرمی کوره کانیان له دؤلیدا دیته وه و ناشتیانن. پیاره کان خه نجهری خویان له سهر گۆره کانیان چه قاند و سونندیان خوارد که خۆله میشی نه و دیره له عنه تبه به سهر گۆری لاره کان وهر ده کهن. پاشان رابوون و وه دوای به لینی خویان کهوتن.

رؤژنک به یانی دیتیان ، ده ورو بهری دیری عیسی مدسیح پر بوه له په باخ سوور. زهرده ی خۆر وه ده ورازه ی لازار کهوت. ده ورازه کرایه وه، دهسته ی تازه له تورکان له ده ورازه وه دهر ده کهوتن. هیندی بۆ لای دیری گه مارو دراو وهیندیکیش بۆ لای ناوایی تورک نشین < کاستلی > که کافر داگیران کرد بوو ، کهوتنه ری.

برازاو ژن براکانی نوری و دؤسته کانی، به سهر و کاپه تی بانگ بیژی خۆنن ری و به پینش دهسته کهوتبوون. وه ک شبتانیان لینه ات بوو. مه سیحه کان له پشتی په نجهری داخراو تماشایان ده کردن که به قه ممو تفهنگ و ده مانچه وه بنگایان واگرتبوو. له کانی رؤیشتن ده یان نه راند و به قه ممه له دهر گای یونانیه کانیان ده دا.

< سئ لوعبه تان > خه والوو له قه نشتی دهر گاو تماشایان ده کردن. گویان له هاتو چزو گۆره و هدرای گه ره کی تورکان ده بوو. نه و دهر گا سه وزه شیان ده بیسی که تورکی لایه نگری نوری لینی ده هاتنه دهری. ههره شه کانیان ده بیست. ناگلا نه گوتی:

. نه وانه ده چن نامینه ی دینه سه گ پیش نه وه ی بیسته فده له بیلدن و بهیینه وه.

فروسینی به خۆشبه کی شهیتانانه وه گوتی:

. ده چن پالنه وان پولیکسینگیسی ژن باز بکوژن .

خۆشکی سی بهم هه ناسه به کی هه لکینشا و بینه نگ له بهر خۆیه وه ده یگوت: « خۆزیا من له جینی نامینه بو مایه تورک و مه سیحی نه قیندارم بوونایه »

له و کاته دا ده نگی کۆخه ی ناغا نارستوتلیس هات که له ژووری سه ره وه له خه وه هه ستا بوو. هه رسینک کراسی خه ویان دا کهند، جلیان گۆری و چوونه ژووری. تا یه کیان بۆ چار شوشتنی ناو گهرم بکا و یه کیان کراسو شالواری بۆ ناماده بکا ونه وی تریش قاوه و مره بیای گولی بۆ بیسی. ههر له و سه عاته شدا شاری ناتین له و بهری دهریا له ژیر شه به قی هه تا ودا، له خه و راده بوو. رؤشایی له کۆله که کانی پانتشون ده هاته خوارو نه و ده شته ی داده گرت که نه و شاره جوانه ی مه شه ور به ناقل و جوانی به خه والویی تینیدا نارامی گرتبوو. شاری ناتین له سه ر ناخ و مه ر مه ر خۆی له بهر یه ک کینشا بۆوه و به فیز له خه و رابوو، باوینشکی هاتی. هه وه لین نا ههنگی به یاتیانی شاره، له زماتی شیر قرووش و وقۆنامه قرووش و میوه فروشان به رز بۆوه. له کۆلانه تهنه که کاتی گه ره که دوو کهوتنه کان، په نا بهرانی کریمی مات و بینه نگ له هه ساری مه دهر سه چۆله کان و عه مپارو کالوله کان ده هاتنه دهری.

نهم هه ژارانته به بیلدهنگی له م شونانه به ریز له سه و زه وی داده نیشتن وه سه ر یه کدا ده کهوتن و خه ویان لینی نه ده کهوت. ژن ده سالیان به سه ری داده دا و قابله مه یا قوتوه تهنه که به دهسته وه ، بۆ پینشی ده چوون. هه موویان به ریز له بهر دهر گای هه سارنک ده ونستان که مه نجه لی گه وره یان وه سه ر ناگر نابوون و چه ند سه عات چاره روان ده بوون تا نۆره یان دی و یه ک دوو که وچک

شوریای تارد وهر ده گرن.

له سهره تاوه شهرمیان ده کرد، چونکه فیز نه بیون سوال بکهن. به لام برسیدی شهیتانیکی به هیزه. نهوانی راهینابوو که له ژیر باری پینداویستیدا پشتیان بچه مینن.

یونان، نهو دایکه خهفه تبار له زاری خوی ده گنرایهوه تا خوارده مهنی بدا به کیتی برسی و لیتقه و ماو. تنانده تاواندی هدره له چدریش زاری کیسه بیان ده کرده وه. ده زگیرانه گه شجه کان له موخاریجی بوکینی یان ده گنرایه وه. قه شه کان له بهر خودا ده پارانه وه تا له روزه چوله کانه وه پایویری پر له نازوقه و چهک و تهقه مهنی و سدریازی داوتله لب بۆ لای کریت بنیری.

دورتر له < سیرا > نهو دورگه تاوه دانندی پر له گه می و پایویر، پالنهوان ستیفانیس به لاتی شهل به کولاناندا ده سوپاوه و دهستی سوالی دریز ده کرد و ده یگوت:

نه می مه سیحیه کان! نیوه و خوا گه می بدن، گه می بۆ کریت. خودا دوعای قه بول کرد. له ورزه دا دوو دوستی نهو بۆ بهرگری دیر ده چون. پالنهوان ستیفانیس گه میه کی پری له تانارد و کهول و پارچه و نازوقه و تهقه مهنی له نیشتمانیه روه رانی < سیرا > کۆ کرد بۆوه، خستیه ری. شنه بایه کی نرم گه می بۆ لای کریت راده دا. پالنهوان ستیفانیس خاچی له سینگی کینشا، ویندی سن نیکولای هه لگرت و له سینگی گه میه کی دا. پاشان داها ته وه ماچی کرد و به سرته به وینده کی گوت:

پایه بهرز سن نیکولای! باش چاوه کانت بکه وه. بزانه تۆم له سینگی پایویر داوه. پاشان نه لینی له ژیر عه مباری گه می بووی و هیجت نه دیوه. نیمامی ده ریا گه ران بهو ریشی کورت و تینک هالووی، بی نه وهی شتینک بیژی، ته ماشای کرد. له دهسته کانیدا که خونی ده ریا وردی کرد بوون نامرازنکی چکۆله ی یاری ده بینرا. لۆتکه یه ک بوو چهند زه لاسی تیندا دانیشتی بوون. سن نیکولای خوی بزه یه کی له سهر لیوان بوو. پالنهوان ستیفانیس داها ته وه و وینده کی ماچکرد.

په له هه ورنک وه ک دوو که لینی پرله لای خواره وه له ناسمان ده رکوت. خیرا زیادی کرد. کۆمه له هه وریتر به دوی دا هاتن. بای گه رمی خواروو وه ک شوانینک نهو مینگه له ی ده خوری. کاتی نیوه رۆ هه ور به جارنک ناسمانیان دا پۆشی. هه وه لین دلۆبه بارانی پایزی ها ته خوار و عه رزی تهر کرد. هه وه لین گرمه و بروسکی هه ور ده ریای کوتا. پالنهوان ستیفانیس چاوه ورد و زه قه کانی بۆ لای خواروو وه رگنرا و به زه رده خه نه وه گوتی:

ده ک گیانم بی بای خواروو. نه ی پرکه ری مه شکه ی به تال. لافاونک له ناسمان هه لسننه و به سهر زه ویدا به ریزه. مه هیله نه رۆژ بیته دهر و نه مانگ. دنیا به ته واری تاریک که، تا من بتوانم بچمه قه راخ و به په له و به بی ترس و کینشه شته کانی کریت خالی بکه م.

باکینش که له چیا سهر ده کهوت، گوتی له گرمه ی هه وری بوو. چاونکی له ناسمان کرد، رهش داگیرسا بوو. ترسا و هه نگاوی توند کردن و گوتی: «ناخ ناسمان! تاوینک بوسته تا من ده گه مه مالی گنورگاروس، نهو دم چت گه ره که وایکه.»

باکینش ده چوه گوندی < نانا پولی > له چیا، تا ژن و کچه کانی تا دوی شهر لای براده ره کانی دامه زوینی.

نیوه شه و گه بیسته نه وی. له ده رگای دا، به لام کهس وه لاسی نه دایه وه. دیسان لینی دا،

گنورگاروس به چاوی خه‌والو و قژی پهرنشان و ره‌نگی بزپرکاو هاته ده‌ری. باکیش گوتی:
 . سلاو هاوپی. ده‌توانم نهم شهو له مالی تو بچینه‌وه ؟
 . زور به خیر هاتی... مالی خوته ..
 باکیش وه‌ژورکه‌وت، کابانی مالیی نه دی. ده‌نگه ذه‌نگینک له قاتی سهره‌وه ده‌هات. له
 براده‌ره‌که‌ی پرسی:
 . خیزانت له کوی‌یه ؟
 . بیوره . له و روزه‌انی دوا پیدا خزی ماندوو کرده و نه‌خوش که‌وتوه. سلاوی ده‌گه‌یاندی.
 تکای ده‌کرد که لیره وه‌ک مالی خوت بی‌زویه‌وه. سفره‌ی راخست. خواردن و شهرابی هینا.
 چرایه‌کی دیکه‌شی پینکرد و گوتی :
 . بیوره باکیش نه‌گه‌ر نانه‌که باش نیه. نهم ده‌زانی نهم شو سهر به‌رزم ده‌که‌ی. به‌لام به‌یانی
 به‌نیزنی خودا که‌له شیرینکت بز سهر ده‌پریم. له ده‌روه باویاران حدشری ده‌کرد. له حدساری لقه
 دار هه‌نجیری کوزه سال به‌تورپی ده‌جولانه‌وه.
 باکیش گوتی: « به‌نیزنی خوا سبه‌ی به‌یانی ده‌پریم. چونکه به‌لینیم به‌پاله‌وان میکینلس داوه
 نه‌گه‌ر به‌لینیم نه‌بمه‌ه سهر تهریق ده‌په‌وه. جگه له‌وه‌ش من له‌و پیاوه ده‌ترسیم. نینستاش بزیه
 هاتوومه نیره تکایه‌کت لی بکه‌م. »
 . هه‌رچی له ده‌ستم بی بوت ده‌که‌م.
 . ده‌مویست تکات لی بکه‌م نه‌گه‌ر ژورینکی زیادیت هه‌بی، تا وه‌زع هیندی ده‌بیشه‌وه، ژن و
 منداله‌که‌ی من په‌نا به‌دی.
 گنورگاروس وه‌ک شتینکی له گه‌روو گبرایی، قومه شهرابینکی خوارده‌وه و پاشان سهری
 به‌رداوه و گوتی:
 . به‌هله‌که‌وت ژورینک خالی بو، تو ده‌توانی داگیری بکه‌ی. نه‌وه‌ی گوت و هه‌ستا ده‌رگای
 کرده‌وه و دوا‌ی تاوینک گه‌رایه‌وه هه‌موو له‌شی ته‌پوو. دانیش‌ت و گوتی :
 . سوپاس بز خودا، باران ده‌باری ، زه‌وی بز کیلان نهم ده‌کات. میزه‌که‌ی کز کرده‌وه و جینگای
 بز راخست و گوتی:
 . به‌خه‌وه. هیلاکی، له رنگای دووره‌وه هاتوی.
 به‌یانی زوو گنورگاروس قاپه شیرینک و کولیره‌یه‌کی نانی جز و پارچه په‌نیرینکی بز دانا. له
 ماوه‌ی شه‌ودا ناسمان هه‌وره‌کانی خالی کردبوو، هه‌وا تاووساو بوو. که‌له‌شیر له سهریانی
 ده‌یانخویند. باکیش گوتی :
 . مالی‌اوا گنورگاروس! به‌چ زمانینک سوپاسی نه‌و چاکه‌یه‌ت بکه‌م خودا جه‌زات بداته‌وه.
 . ناره‌حدت مه‌به‌ه باکیش. خودا تورکینکی مل نه‌ستوره و ده‌بینی چون تو له‌مان بز ده‌کاته‌وه!
 بز به‌سلامه‌تی.
 تاوه‌لات. به‌رده‌کان که تازه شورا بوونه‌وه هه‌ر بره‌قه‌یان ده‌هات. دل‌زیه‌ه باران له سهر گه‌لا‌ی
 داران ده‌دره‌وشانه‌وه. باکیش کویزه رنی چپای گرته به‌ر و به‌دل‌نیایی فیتووی لیده‌دا. په‌ناگای بز
 ژن و مندالان دوزبزه‌وه. خدیالی ناسوده بوو. وه‌په‌له که‌وتبوو که بگاته پاله‌وان میکینلس و

کایامبیس و میستیگری.

له ولای گوندی ده رگای خانوونکی پچوک کرایه وه. پیره میردینکی پچکۆله سهری وه ده رنا. باکیش ده یناسی. نهو زاخاریاسی مامی گئورگاروسی بوو. پیاونکی همه کاره بوو. داری پنهوند ده کرد، حکیمی خه لکی گوندی بوو، ئیوارهی رۆژه کانی شه مز گۆزه له و مقهست و گونزانینکی هه بلده گرت و له سه رپلیکانی کلیسا داده نیشت. هه رکهس سهری له بهر دهستی نابایه ده یتاشی. کیسه یه کیشی له گه ل خزی ده هینا، خه لک نان و سه وزی و کشمبشبان بۆ تینه کرد. دوو بوتلی گه وره شی پی بوو یه ک بۆ شه راب و یه کیش بۆ زه یتون. کاتینک موشته ری نه ده بوو، توکه تا شه روه کانی کۆ ده کرده وه و ناگری ده دان و بۆگه ن و دووکه لی به نیو گوندی وه ده کرد. باکیش سلاوی له پیره میرد کرد و گوتی: ته مه نت درنۆ بهی باوه !

پیره میرد له وه لأمدا گوتی: سلاو چه نگ زه ن ! دنیا له چ مه رگینک دایه و بۆ کوی ده چی .
ناخ ! هه ر مه پرسه . دنیا به ره و جه نده م ده چی.

تۆ چۆنی :

منیش له گه ل دنیا ده رۆم. چما کارینکی دیکه م له ده ست دی؟ دوی شه و له مالی گئورگاروس خه وتم. نه ختی گالته مان کرد. ئیستاش نه وه ده گه رنه وه.

پیره میرد به ره و ئاسمان ده سه ته کانی به رزۆ کرد و له بهر خزیه وه گوتی:

له مالی گئورگاروس خه وتی؟ ناخ خودایه ! که وای هه ر بۆیه بوو که نه و فه قیره خه به ری دابوو نه چینه لای و ده ست به گریان و بۆرۆ نه که یه ن.

ده لینی چی بابه... گریان و رۆ بۆی چی ؟

بۆ.. چما نه تزانیوه ؟ نا .. چ بوه ؟... چ بزانه م ؟

ئاخر نه و دیننی به یانی کوره که ی مردوه .. یانی کوشتوویانه ... شه وان له ژوره که ی سهری له سه ر مه یته که ی بوون. شه ویان رۆژ ده کرده وه . سه یره تۆ نه تزانیوه ... باکیش بی شه وی هیچ بلی، هه رتگ دهستی به چاوانه وه گرت و دهستی کرد به گریان .

پیره میرد گوتی : « باکیش مه گری ... شه وه چاره نووسی هه مرومانه . »

* * *

نه و شه وه به سه ردیری مه سیح دا باران باریبوو. نه و قه شانهی که سی شه و ورۆژ له پشت مه ته ریز نه بزوو تیبوون ویی هه سانه وه دژی تورک به رگری یان کردبوو ، ئیستا هه ستیان به فینکی ده کرد. قه شه کان هه موو ۳۲ کهس بوون. بیست کهس له گوندی یه کانی ده وره به ری دیز، که نه یانوزرا بوو رابکه ن، هاتبوونه نیویان. گوندی یه کان که گوی یان له ده نگی خه فه تباری ناقوسی کلیسا ببوو، ژن و مندالپان برده وه نیو نه شکه وتینکی سه ر چیا که به مه ته ریزی خودایان ده زانی، خۆشبان به ویست و دلخواز له مه ر و بز و نان و کولپچه و نازوقه چی یان هه بوو به کۆلیان دادا بوو، به ریشی مه رگ پینکه نی بوون و هاتبوون ره گه ل شه وان که وتبوون.

ده وره به ری نیوه رۆ بوو، پاله وان پولیکسینگیس له گه ل ده سه تی خزی له بستوی دیز وه نیزیک که وت و دیزی لی وه دیار که وت. له دوورده نگی شه پیور و ته قه ی تورکان و هه رای شه و

خه لکه‌ی ده کوژران و یا ده یانکوش، ده بیسرا. له و سه‌ره‌وه‌ش ناسمان تاریک و هه‌وره‌کان بۆ لای سه‌روو ده‌بزووتن. شه‌رکه‌ران ده‌یانویست به‌ په‌له‌ خویان بگه‌بیننه‌ سه‌ر باسکی، تا تینیک وه‌به‌ر براکانیان بنین. به‌ ته‌قه‌ی تفه‌نگ گه‌یشتنی خویان راده‌گه‌یاند، هه‌وه‌ل که‌سینکی گه‌یشته سه‌ر بستوی پاله‌وان پولیکسینگیس بوو. ده‌مانچه‌یه‌کی هاویش وهاواری کرد :

. سلاوتان لی بی . براکانم . پاشان ناوړی له هاوړنکانی خوی داوه که به هه‌ناسه به‌ر که سه‌ر ده‌که‌وتن .هاواری کرد : کورپنه سلاوا نامه‌وی تاقه گولله‌یه‌کیشتان به‌ خورا به‌وات. هه‌میشه ده‌سه‌تریز له کزی دوژمن بکه‌ن. نه‌وه‌ی گوت و کومه‌لنیک په‌پاخ سووری نیشان‌دان که وه‌ک خاشخاشک له ده‌وری دیر شین ببوون. په‌نجای گولله‌یان به‌ تورکانه‌وه نا. هیندی به‌ ویزه ویز وه‌به‌ردان ده‌که‌وتن و هیندیکیش تورکیان وه‌سه‌رنک ده‌گنران. بیست که‌لاکینکی دوژمن که‌وته‌ه‌رز. له دیر هوپای شادی به‌رز بزووه. به‌خیر هاتن کورپه‌کان .. هیلاریسون ته‌نافی ناقوسی راوه‌شاندوده‌نگی شادی بلاو کرده‌وه.

تورک توپه‌ ببوون، له تاریکی شه‌ودا فه‌له‌کانیان ده‌بینی که بلاو ده‌بوون و له پشت گاشه‌به‌رداندا خویان حاشار ده‌دا. ده‌یان لوراندا، هاواریان ده‌کرد. نه‌لا... نه‌لا،، کافری دیکه‌ش گه‌یشتنی. عه‌سکه‌ری خه‌تی پینشی جه‌به‌ه. بۆ پاراستنی گه‌مارۆی دیر له مه‌ته‌ریزه‌کانیاندا مانه‌وه. نه‌وانیتر هینرشیان بۆ لای بستوی برد،

بارانینکی توند دایداوه. هه‌ورینکی نه‌وی له سه‌ر باسکی چیا فه‌له‌کانی نه‌دیو کرد. باران تورکه‌کانی سه‌خه‌ت ده‌کرد.

پاله‌وان پولیکسینگیس هاواری کرد : کورپنه ده‌سه‌ریژ بکه‌ن خوا له گه‌ل ئینه‌یه . جارینکی تریش ته‌قه‌ی ده‌سه‌ریژ به‌رزده‌بزووه ، ناله‌ی برینداران و جنیوی سه‌ریازان ده‌بیسرا. به‌لام هه‌وره‌کان هه‌ر نه‌وی ده‌بوون و بارانیش کاری خوی ده‌کرد. بېنجگه له په‌پاخی سوور و بریقه‌ی نینه‌هه‌چیتتر دیاری نه‌ده‌دا.

پینش نوژی دیر له پشت مه‌ته‌ریژنیک چوکی دادابوو، کاتینک دیتی له‌شکری دوژمن دووه‌ش ده‌بی، هاواری کرد:

. بۆ پینشه‌وه برایان ...هینزی دوژمن دابه‌شبووه. کاتی نه‌وه‌یه په‌لامار به‌رین و گه‌مارۆ بشکینین.

قه‌شه‌و گوندی به‌ جارینک راست بووه‌وه. ناقوسی کلیسا توند ده‌نگی داوه‌وه. له کاتینکا تفه‌نگه‌کانیان راده‌وه‌شاند، هه‌موو له سه‌ساری کۆ بوونه‌وه. پینش‌نوژی وه‌پینش که‌وت و ده‌روازه‌ی گه‌وره‌ی دیری کرده‌وه. گشتیان به‌ هاوار و هوپا وه‌ده‌ر که‌وتن. تورک که له نینوان دوو ناگردا گیر ببوون، له پینشدا په‌ شوکان. فه‌رمانیان پندرا که بۆ نینو دۆل پاشه‌ کسه‌ بکه‌ن. قه‌شه‌ وه‌دوایان که‌وتن. پینش‌نوژی ده‌چوه پینش و هاواری ده‌کرد : مه‌سیح سه‌رکه‌وت...مه‌سیح سه‌رکه‌وت. پیری خوی له بیر چوو‌بزووه، به سه‌ر به‌ردو که‌ندو قولکاندا راپه‌ده‌کرد و به‌سه‌ر درک و دالدا بازدی ده‌دا. تاوینک ده‌ونستا، ته‌قه‌یه‌کی ده‌کرد و راپه‌ده‌کرده‌وه. بۆنی باروت سه‌رخووشی کرد بوو. له پر ده‌نگی شه‌پورینک له جه‌وا ده‌نگی داوه‌وه. تورک له جینی خۆ راوه‌ستان. پاشان له

پشته‌دهی قه‌شه‌کان ده‌نگی شه‌پورنکی دیکه‌هات. قه‌شه‌بک‌هاواری کرد: « نیمه‌گه‌مازؤ دراوین که‌وتوینه‌نیو‌داو، هاوار بگه‌ریئنه‌وه.»

قه‌شه‌بکی تر‌هاواری کرد: وای... وای... تورک‌چوونه‌نیو‌دیز.

پیش‌نوئؤ ده‌مانجه‌ی هه‌لکیشاو خه‌نجه‌ری له‌کالان‌هینا‌ده‌رو‌بی‌ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌که‌س‌بدوی، رای‌کرده‌ده‌روازه‌ی‌کراوه‌ی‌دیز. پال‌ه‌وان‌پولیکسینگیس‌هه‌ستی‌به‌مه‌ترسی‌کرد و له‌گه‌ل‌زه‌لامه‌کانی‌خزی‌هینرسی‌ده‌ستپنکرد. باران‌هه‌ر‌ده‌باری. رۆژ‌سه‌ری‌ده‌بن‌هه‌وری‌نابوو. تاریکی‌زه‌وی‌داپوشیبوو. تورک و فه‌له‌تینکه‌ل‌بببون و لینکیان‌ده‌دا. پیش‌نوئؤ که‌به‌زه‌بری‌خه‌نجه‌ر‌رینگای‌خزی‌ده‌کرده‌وه، ده‌چوه‌پیش و هاواری‌ده‌کرد: کورپنه‌به‌دوای‌مندا!

پال‌ه‌وان‌پولیکسینگیس له‌گه‌ل‌پیاوه‌کانی‌رای‌ده‌کرد‌بگاته‌ده‌روازه‌ی‌دیز‌هاواری‌کرد:

کورپنه‌نازا‌بن... هیندی له‌تورکان‌گه‌یشتبوونه‌هه‌ساری‌دیز و بز‌کلیسا‌ده‌چوون. په‌رۆو‌کۆنه‌تله‌سیان‌ناگر‌پینه‌ده‌نا‌تا‌کلیسا‌بسوتینن. دوو‌ده‌نگی‌وشکو‌به‌سام، ده‌نگی‌پیش‌نوئؤ و پال‌ه‌وان‌که‌پنکه‌وه له‌ده‌روازه‌هاتبوونه‌ژوور و تورکیان‌په‌لاماردا‌بوون، به‌گویی‌گه‌یشت... «ئه‌ی‌سه... ئه‌ی‌مدلعون...» قه‌شه‌گه‌لیتر به‌دوای‌ئه‌واندا‌ده‌هاتن و تورکیان‌ده‌وره‌دابوون. بز‌قورنیک‌سهریانی‌کلیسا‌رایاندا‌وه‌موویان‌له‌تو‌په‌تکردن.

له‌ده‌روه‌تینی‌گه‌رمایی‌شه‌ر‌دامرکا‌بوو. پال‌ه‌وان له‌دیز‌هاته‌ده‌ر‌تا‌بجینه‌وه‌کن‌هاورنکانی. ده‌روازه‌ی‌گه‌وره‌ی‌دیز‌جاریکی‌دیکه‌ش‌داخراوه. شه‌و‌داهاتبوو، ناسمان و زه‌وی‌به‌هه‌وروویاران‌داپوشرا‌بوون. پال‌ه‌وان‌پولیکسینگیس به‌هاورنکانی‌گوت: «کورپنه‌بز‌جینی‌خۆمان، بز‌مه‌ت‌ریزه‌کانی‌سه‌ر‌باسکی.» به‌یانی‌رۆژبۆوه. مه‌سیحی‌کوژراوه‌کانی‌خۆیان‌ژمارد. سی‌کوژراوو‌بی‌شوئینکیان‌هه‌بوو‌ده‌سته‌ی‌پال‌ه‌وانیش‌دوو‌کوژراوو‌چهند‌برینداریان‌هه‌بوو. له‌خواره‌وه‌ی‌بستوی‌قولکه‌یان‌هه‌لکه‌ند و مه‌یته‌کانیان‌شارده‌وه. دوو‌کوژراوه‌کان‌مام و برازایه‌کی‌گوندی‌کاستلی‌بوون. پال‌ه‌وان‌دوو‌لقه‌داری‌هه‌لگرتنه‌وه‌به‌شکل‌ی‌خاچ له‌سه‌ر‌قه‌بره‌که‌یانی‌چه‌قاند و گوتی:

ئه‌ره‌ش‌دوو‌قوربانی‌دیکه‌! داخوا‌که‌ی‌نۆره‌ی‌نیمه‌ش‌دیت! پاشان‌رووی‌کرده‌هاورنکانی‌و‌گوتی:

هه‌ر‌چی‌خواره‌مه‌نی‌هه‌مانه‌ناماده‌ی‌بکه‌ن. مرۆف‌ئه‌وه‌نده‌ی‌زیندوه‌برسیش‌ده‌بی. ناگریان‌کرده‌وه، چیشتیان‌لی‌ناو‌خواردیان. باسی‌زیندو‌ومردوانیان‌کرد. کیشکچی‌یان‌داناو‌ئه‌وانی‌دیکه‌نوستن. به‌یانی‌زوو‌شه‌ر‌ده‌ستی‌په‌ده‌کرده‌وه. له‌خواره‌وه له‌نیو‌دۆلی‌دیز‌تا‌نیوه‌شه‌و‌روناک‌بوو. قه‌شه‌کان‌سوپاسی‌خودایان‌ده‌کرد که‌دیزی له‌سوتان‌نه‌جات‌دابوو. فوتیوسی‌پیر‌هه‌توانی‌بز‌برینه‌کان‌ساز‌ده‌کرد، برینه‌کانی‌ده‌شووش‌و‌ده‌بیرژاندنه‌وه‌و‌ده‌رمانی‌ده‌کردن.

عه‌سکه‌ری‌تورک که له‌نیو‌دوو له‌شکری‌مه‌سیحی‌دا‌ماپوونه‌وه، کوژراوه‌کانیان‌ناشت و برینداره‌کانیان‌ده‌رمانکرد، مات و بیده‌نگ له‌به‌ر‌ناگری‌دانیشتبوون و بیران له‌ژن و مندالی‌ده‌خۆ‌ده‌کرده‌وه که له‌ئه‌نه‌دۆل و ناسیای‌پچوک به‌جینیان‌هینشتبوون. پاشمهی‌ئه‌وان‌کی‌مه‌زراکانی‌ده‌کینلا، کی‌ره‌زه‌کانی‌ته‌کمیش‌ده‌کرد، کی‌نانی‌بز‌ماله‌کانیان‌ده‌هیناوه: ناخر

نهوانیش ئینسان بوون و به پینچهوانه‌ی بۇ چوونی فهلان، سه‌گ نه‌بوون.
 له‌ گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی تورک و مه‌سیحی له‌ خه‌و رابوون و شه‌ریان ده‌ست پینگرده‌وه. دوو
 ده‌رویش ته‌پل و زورنایان ده‌ست دایه‌ وده‌یانکوتا و به‌ پینش سه‌فی عه‌سکه‌ر ده‌هاتن و ده‌چوون و
 هانیان ده‌دان. قه‌شه‌ چوونه‌ نیو مه‌ته‌ریزان. پینش نوئژ که‌ سه‌ری بریندار ببوو، ژانی ده‌کرد و خوین
 به‌ ریشی سپیدا ده‌چوژاوه. به‌و حاله‌ش به‌ر له‌ کازیوه‌ی به‌یانی چوبوه‌ ده‌ مه‌ته‌ریز و چوکی دادا
 بوو. چاوی له‌ تورکان نه‌ ده‌تروکاند. که‌ده‌یدیت سه‌رنک ده‌جولینته‌وه، سه‌یره‌ی لی ده‌گرت
 وده‌ی گوت: « ئینسان کوشتن با کافریش بی کارنکی خه‌راپه. به‌لام خه‌تای ئیمه‌ش نیه. به
 راشکاوی ده‌لینم خه‌تامان نیه. ناخ... خودایه‌ ئیمه‌ نازاد بکه‌ی. تا له‌ مه‌و به‌ دوا له‌ ناشتی و
 ناسایش دا بژین. »

له‌سه‌ر باسکی هاوپی‌یانی پاله‌وان پولیکسینگیس له‌ پشت گاشه‌ به‌ردان خویان قایم کردبوو،
 لوله‌ تفه‌نگه‌کانیان ناراسته‌ی تورکی په‌پاخ سوور کرد بوو. به‌لام پاله‌وان هه‌روا به‌ پینوه‌ راه‌ستا
 بوو، به‌ سه‌ر شه‌رکه‌راندا ده‌گه‌را.

پیاوه‌کان هاواریان ده‌کرد: « داوه‌ره‌وه‌ پاله‌وان گولله‌ مینشکت ده‌پرژینی. » له‌راستیشدا له‌ بان
 سه‌ریان گولله‌ ده‌باری. به‌لام پاله‌وان پینکه‌نی و گوتی: « خۆ منیش ده‌مه‌وی سه‌ر دانوینم. خودا
 خۆشی ده‌زانئ منیش ده‌ترسینم. به‌لام شه‌رم ده‌که‌م. نه‌گه‌ر ئینوه‌ش پاله‌وان پولیکسینگیس بان،
 هه‌روا ده‌سورانه‌وه. »

کابرایه‌کی زلخۆل به‌ شینوه‌ی پلار و لاتاو گوتی:

. لام وایه‌ ناغای پاله‌وان تۆ پارچه‌ خاچنکی راستیت پی‌یه، بۆیه‌ ناترسینی!

ئه‌م جاره‌ پاله‌وان به‌ دلئ گرت و گوتی:

- نیکولیس! بزانه‌ خاچی به‌راستی هه‌ر نازایه‌تی‌یه. من خاچی به‌ راستی دیکه‌ نانا سم.

له‌و کاته‌دا شه‌ر له‌ داوینی چیا توند ببوو، تورک پتر له‌ دیر وه‌نیزیک ده‌که‌وتن. و دیر
 ده‌که‌وته مه‌ترسیه‌وه. پاله‌وان پولیکسینگیس هاواری کردو گوتی:

. رابن نه‌ی پاله‌وانان.. رابن، مه‌سیح سه‌ر ده‌که‌وی. تورکان په‌لامار ده‌ن پاله‌وان له‌ پشت
 به‌ردان هاتنه‌ ده‌ر و هیرشیان برد. به‌رد له‌ ژیر پی‌یانیان خلور ده‌بوونه، چیا له‌ پشت سه‌ریان
 ده‌خزی.

له‌ پینشدا شه‌ره‌ تفه‌نگ بوو. پاشان بوو به‌ شه‌ری تن به‌ تن. به‌ خه‌نجه‌ران تینک به‌ربوون. له
 پر له‌ دیریشدا ته‌قه‌ برآ و ده‌نگی تفه‌نگان نه‌ ده‌هات. تورک و فه‌ له‌ لینک جیا نه‌ده‌کرانه‌وه. پینش
 نوئژ پیاوه‌ نازایه‌کانی کرده‌ مه‌عموری په‌لامار ویه‌ هیندینکانیشی گوت، مه‌ته‌ریزان بپارینن.
 ژماره‌ی مه‌سیحیه‌کان که‌م بوو. تورک له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ هه‌لده‌قولین. ژماره‌یان یه‌ک به‌ ده‌وت
 بوو. پاله‌وان پولیکسینگیس و پینش نوئژ به‌ له‌شی خویناویه‌وه له‌ سه‌رپاده‌هاتنه‌ خوارو هاوونیکانیان
 هان ده‌دا. تورک وه‌ک لافاو په‌لاماریان ده‌هینا.

نیزیک به‌ نیوه‌ رۆ مه‌سیحی به‌ره‌و کزبوون ده‌چوون. بورجه‌کانیش یه‌ک به‌ یه‌ک ده‌روخان. رۆژ
 له‌ ناسمان به‌ کاوه‌خۆ ده‌ بزووت و نه‌یده‌کرده‌ شه‌و تا شه‌رکه‌ران لینک کاته‌وه. باران نه‌ده‌باری تا
 چاوی تورکان کویر بکا. رۆژ درئژ و هه‌وا خۆشبوو.

لهم ناگرو خونندهدا پالنهوان و پینش نویژ، ده مینکی کورت تینک ههله ننگوتن. چاویان تینک بری و هیچیان نه گوت. بهلام هه رتک له نیگای یه کتردا به دیان ده کرد که دیر له ده دست چوه. له نهکاو دهنگی ده ستریز له نیو دؤلیدا دهنگی دایه وه. فهله نالایه کی رهشیان چاو پینکوت که ده له رینته وه. به دواي نالاکه دا زه لامینک به گوږ به سهر بهرداندا بازده داو دینته پینش. پالنهوان میکیلنس به سام نه سپ تاو ده داو به ته قه ی تفهنگ سلأوی له شهر که ران کردو تورکی په لاماردان وگوتی: « نه ی سهگی ده مه لعون! له م خوشبه ختیه که وا نیوهم ده گیر خستوه.» نهو روزه و روزه کانی تریش ده سته ده سته برینداری تورکیان بز کاندی ده هینایه وه. پاشا له حدیفان ریشی خوی ده رنیه وه و ده یگوت: « چما نه و دیره له عنه تیه چی تیدایه که وا هینشتا به ریره کانی ده کات. نیو نه ی بی عورزانه شهرمی ناکن؟ »

برینداره کان ده یانگوت: « ناخ پاشا! له سهره تاوه نیمه له سهر بووین، بهلام نه و پالنهوان میکیلنس له عنه تیه گه بشتی و ...

هه موو له تینوان هیلاک بیوون. بانگی بار یایانیس - یان کرد شهره تی بز ده هینان. نه فه ندیم هات به هه وای گوزانی قورپانی بزده خونندن تا رهنج و ده ردی شهریان له بیر به رنه وه. هیلاریسونی ناقوس راوه شین که روزه پینشو به دیل گیرابوو. به دارچناریانه وه کردبوو ده سوپاوه. نه و هینشتا له تنافی ناقوسه که کوتینکی به ده سته وه بوو. کاتی به دیلیان گرتبوو، نه بو سستبوو تنافی ناقوسه که بهر بدات. تورک تنافه که یان هه لبر بیوو.

خه لیفه له باره گای نوسقوف نشین، شه و ورژ لیباسی دانه ده که ندو له سهر هه ست بوو. چونکه نه یده زانی چ روزه و چ سه عاتینک دین ده یگرن. نه یده و سست به رووتی بگیری و به نیو کولان و بازاردا بیگینن. قه شه یه کی له دیزی چبای کودوما، له که نار به حری لیبی هینابوو، نیقراری له کن ده کرد و شه و ورژ دوعای بز ده کرد تا گیانی ناماده ی شه هید بوون بی. مورتزوفلوس ده مینک لینی جیا نه ده بزوه و هه همیشه وه ک سه ک له ده وری بوو. له پینش ده رگای نه و ده نوست، تا نه کا بی ناگاداری نه و خه لیفه بدزن وله به ره که تی گیان ده رچون له گهل نه و بی به شی بکن.

ناخره که ی شه و داها ت. خاچ و مانگ لینک جیا بوونه وه. فهله و تورک ناگریان کرده وه. مه سیحیه کان له بناری چیاو تورکیش له ده وری به ری دیر وه ک تارمایی رهش ده هاتن و ده چوون. دوو پالنهوان گه بشتبوونه یه ک و له باره ی شهر و نه خشی هیرشی به یانی قسه یان ده کرد. پاشان بی نه وه ی توزنک باسی دؤستایه تی بکن لینک جیا بوونه وه.

پالنهوان پولیکسینگیس که هینشتا له بهر کول و گهرمی شهر پوزه کابوو، نه پرژا باسی دؤستایه تی بکا. خز نه گهر باسیشی بکر دایه، پالنهوان میکیلنس له وانه نه بوو گونی بداتی. پالنهوان میکلنس به تنیا له کن ناگره که مایه وه. سیفارینکی داگیرساندو تووشی بیری لینل و تاریک بوو. نه خیر. نه خیر. ویژدانی ناسوده نه بوو. شهری ده کرد، ده یکوشت، هه همیشه بی نه وه ی سکالایکا بز گیانفیدایی ناماده بوو، بهلام بهو حاله ش نه و بیری له کریت نه ده کرده وه. کاتینک سوار ده بوو، رکیفی لیده داو هاواری ده کرد: بز پینشه وه، بیرو باوه ری ته وای نه بوو، شه وانه ش که ده کشایه وه، وه ک روزه بیری له نازادی نه ده کرده وه و فیکری بز شوینیکی تر ده چوو. نه وه خوی گیانی نه وی پرکردبوو له شهر مه زاری.

به ناره نار تفینگی له ناگر کرد و له بهر خزیه وه گوتی: « شهرم بکه نهی پالنهوان میکینلس »
 لهو کاته دا که له ده ریای بیرو خه ونه تاریکه کانیدا نوقم ببوو، ده نگی هه ناسه برکه وه هنگاوی
 به سپایی بیست. ناوړی دایه وه، باکیش بوو به هه ناسه برکه ده هات. پالنهوان راست بزوه و پرسى :
 . چ باسه ..؟ له عنه تی چقه و ماوه ..؟
 باکیش ده مینک بوو هه سستی به وه کرد بوو که خه مینکی نه بنی پالنهوان میکینلس ده خواته وه.
 سه ری برده بن گونی و گوتی :
 . پالنهوان ... پالنهوان ... نامینه ..

پالنهوان راچه نی . باسکی باکیشی گرت و به توندی دایناو گوتی : « سه بر قسه بکه . »
 . پالنهوان .. ده سته یه ک تورک نه م شو هاتنه کاستلی و رفاندیان . پالنهوان ده سته کانی به
 ناگری را داشت و ده بیوست بیانسوتینی. هه رتکیان ماوه یه ک ببیده نگ بوون. ناخره کدی پالنهوان
 پرسى : بز کوی یان برد ..؟
 . بز کاندی !
 . که نگی ؟
 . هه وه لی شوی ..

پالنهوان راست بزوه گوتی : « له گه ل من وه ره و زمانت نه گه ری »
 به لام باکیش خزی پی رانه گیراو هاواری کرد : « چون تو مه ته ریزی خوت به جی دینلی ؟ نه گه ر
 تورک نیوه شو په لاماریان هینا چی ..؟ »
 . ببیده نگ به .. ده که سی له شه رکه ره باشه کان هه لبارد و گوتی :
 . کوپینه له گه ل من وه رن. ده مانه وی راوینکی ده سستی بکه بن. پاشان رووی کرده هاوړینکانی
 دیکه و گوتی ؟

. پیش تاریک و روونی به یانی ده گه رنمه وه. باش ناگادار و وریا بن. پاشان له گه ل
 ده سته یه کی ده که سی رنگای ده سستی گرت به رو له تاریکاییدا بزر بوو.
 دوو سی سعات تپه ری. نیوه شو لایدا بوو، فه له فره هیلاک و شه کت بوون،
 کیشکچی یان دانان و خه ویان لی که وت. له ژووری دیر نه و قه شانیه له هه موان پیرتر بوون، له
 سه ر به رده کانی حساری دیر که وت بوون وله بهر خودا ده پارانه وه. که سه ر خوار کاته وه و دیر
 بگریته ژیر په ناو پشتیوانی خزی.

پیش نویژ برینه کانی به په رې پینچابوو جزیره نیو مه ته ریزی خزیه وه. له مه ته ریزدا عه سکه ری
 تورکانی ده بینی که وا له بهر ناگر دین و ده چن و ده نگی جرینگی چه که کانیا دینت. له بهر
 خزیه وه ده یگوت : « نه و سه گانه وه رناکه ون، بنگومان خه ریکی فرت و فیلن ۱. »
 ناسمانی بان سه ریان یه کجار ساو بوو. نه ستره کان ده دره و شان. هه وایه کی سارد له چیاوه
 ده هاته خوارو کاری له نینسکان ده کرد. بروسکه یه ک به پانایی ناسماندا راخوشی. پیش نویژ
 خاچی له سینگی کینشا و له بهر خزیه وه گوتی: « نه و نه نشانیه کوتایی شتیکی گه وره یه. خوا بکا
 دیر نه بی ! » هه روا که رووی له ناسمانی کرد بوو ده پارایه وه. له پر ده نگی ته پلور شه پپور
 هه ستا، هه رله و کاتیشدا هه رای نه لا نه لاده هات لافاونکی پرو ره ش به ره و دیر که وته ری. تورکی

توره و حهساوهوه دیریان پهلاماردا. عهرز دهلهرزى. لهوکاتهدا که شهر له بنارى چیا توند بوو، عهسکهرى تورک پیژهبان به دیوارى دیرهوه دهنه، تاسهر کهون. رۇژ دههات تهواو رووناک دهبوو. پینش نویژ به هاوار بانگی قهشهکانى کرد:

. نهى برایان دیر له دهست چوو. چیتان پى نيزم گوى بدهنى دیر له دهست چوو. خهتای منه. نهوان تنیا ده یانهوى من بگرن، توله بستیننهوه. من نهوه دهچم تهسلیم دهیم.

فوتیوس، قهشهى حکیم گوتى: « نهى روحانى پیروز، ده تکوژن ا!»

. گومانى تیدا نیه ده مکوژن. ده تویست چیم لى بکهن؟ بهلام له جیاتیان دیر نه جاتى ده بى.

. ناخ .. نهوان ده تکوژن و دیریش نه جاتى نابى. تورک فیله زان و به مه کرن .

. من نهركى خزم به جى ده گه یینم. نهوان چونیان گه ره که با وابکهن. خوداش چونی ده خوازی واده کات.

وه کازی پینش نویژى دهست دایهوه، په روزه کى سپى لى هالاند، چوه سهر دیوارنک، رایوه شانده و بانگی کرد .

تورکینکى به ره گهز کرتى هاوارى کرد: قهشهى مهلعون چت دهوى؟

. سهر کردهى نیوه کى به. برز پنى بیژه که پینش نویژ تهسلیم ده بى، بهلام بهو مهرجهى که دهست له دیر نه دهه.

ههراى وان له هدرتک نوردور دهنگى دایهوه. نهوانهى دهسته و یهخه بوون لیک جیا بوونهوه. تهقهى تفهنگان راههستا. لهو کش و ماتیهدا کهله شیرى دیر دهستیان کرد به خونیدن. دهبوو به رۇژ.

حهسهن بهگى سهر کردهى تورکان بانگی کرد: چهکت دانى وهره دهرى. من دهست له دیر نادهم.

پینش نویژ بهره و ناسمان دهستی هه لیناوه هاوارى کرد: سونند بخوا!

. سونند به محهمه!

پینش نویژ هاته خوارى. قهشهکان دهوره بان داو له نامیزبان گرت، شانیان ماچ کرد، ههموو تاخرین مالواویان له گهل کرد و ده یانگوت: خوا حافیز نهى شههیدى مهزن .

پینش نویژ چوه نویژدان، عهرزى ماچ ده کرد و ده یگوت: خوا حافیز نهى خودای من ا چاونکى له حهسارو له حوجرهکان و له ژیر زه مین و له تهویلهکان کرد و پاشان دهستی هه لیناوه جارنکى دیکهش گوتى: خوا حافیز ..

له گهلکو له دهروازه چوه دهرى، تورک گرتیان و نیتر کهس نهیدیتهوه. پاشان تورک به لوره لور پڑانه نینو دیر.

پاله وان پولیکسینگیس هاوارى کرد:

. وای نهو سهگانه به لپنى خزبان شکاند و دیر ده سوتینن. پالهوان سهرى پنجابوو، برینهکانى ژانیان ده کرد. له کاتینکا رکبنى لینه داو بهره و دیر ده یکوتا گوتى: « نهدى پالهوان میکلس له کوى به؟»

بهلام پالهوان میکلس نه گه رابزوه. تنودورس له گهل دهستهى خوى بزوت. ههموو پنکهوه

تورکیان له پشته و هرا په لاهمار دا.

دیر ده سوتا. له پیش دژلی په پاخ سووری تازه گه یشتو پیدا بوون. کاتینکی هدرتک لا ده گه یشته یهک، پالنهوان پولیکسینیس پرسى: « تشودورسی برا ا نه دی پالنهوان هیکلس له کوی یه؟ » خون له سهر و ملی ده چپراوه.

تشودورس له وه لأم دا گوتی: « نهو بز راونکی ده شتی رزیشته... »
پاوی چی؟ نازانم!..

مه سیحی له سهر بستوی ونستا بوون ته ماشای دیریان ده کرد. که له خواره وه ده سوتی. گری ناگر دیواره کانی ده لسته وه و دوو که له بهری رژی گرتیوو.

پالنهوان پولیکسینیس مات و په شوکا و ناهومیند ده بوو. دهر دو ژانی له بیر برد بزوه. خونى برینه کانی پاک نه ده کرده وه. چاری پر له ناو بیوون. هاورنکانی پیان گوت:
پالنهوان با پرزین، تو برینداری. نیتر ته ماشای دیر مه که. دیر له ده دست چوو. خوا وای گره ک بوو، نیمه نمرکی خزمان به چی گه یاندوه.

پالنهوان هه ناسه یه کی هه لکینشاو گوتی: « نه گهر پالنهوان میکلس - مان له گه له ده بوو... »
ناخره که ی توانیان رازی بکن: هه موو بز بناری چیا هه لکشان و هاتنه نینو دژل و رنگای کاستلی یان گرتی بهر. ده سته ی پالنهوان میکلس یش روویان ده پیترکفالو کرده وه. هه وائی داخدارى سوتانی دیر، زووتر له وان گه یشتیوو. خه لک هاتبوونه سهر رنگا و ده گریان. قهره و لیکى له سهر بستوی دایانابوو تا ناگای له بزوتنه وه ی تورکان بی، لای نیوه رۇ خوی گه یاندوه ده سته ی پالنهوان پولیکسینیس که دواى خواردن له بن دارچنار راکشا بوون بهد سینته وه. پالنهوان له بن سینه ری داری دریز بیوو، فوتیوسی حکیم برینه کانی ده شوشته وه و په رزی برینه کانی ده گزری. که چاری به قهره ول کهوت بانگی کرد و پرسى:
...یاکورس! خه بهری تازه چی یه؟

یاکورس هاته پیش. زه لامینک بوو ره قه له ی ره شی کوورته بالا. لاق وهک لاقی کولله و نیگای زیندوو. نه وه نده ی کوشت و کوشتار دبیوو، تالی و سویری رزگاری چنشتیوو. نیتر ترس و خه م و شادی له چاوه کانی دیاریان نه ده دا. یاکورس ده یگوت: « دنبا وهک چهرخ و فه له ک وایه. دایم ده سورپته وه، بز من هیچ سهرنج راکیش نیه. »

لی یان ده پرسى: « باشه، بلنی بزاین کى نهو چهرخ و فه له که ده سورپنی؟ »
له وه لأم دا ده یگوت:

هیندی جار خوی میهره بان و هیندی جاریش شه یتان. نه و دوانه پیکه وه رنکه که وتوون. یهک ویران ده کاو نه ویتر دروستی ده کا. تاونکیش کاریان ناوه ستی.

یاکورس هاته پیشتر و گوتی: « قهرارو مه دارنکی باشه پالنهوان. توش ناهومیند مه به. نیتستا نیمه وه بن که وتووین، به لأم دنبا به سهر ده که وینه وه، چونکه چهرخ ده سوورپى. »
دیر چی به سهر هاتوه؟

ده ته وی چی به سهر بی؟ نه ویش گه یوه ته جه نده م...
فوتیوسی حکیم خاچی له سینگی کینشاو گوتی:

. کافر زمانت گریده. بیدین کوفران مه که ..
مه بهستم نه وه به وه ک رژوی پینش دروستکردن بۆته وه دهشت.
سه گه کان چی یان به سهر هاتوه ؟

. نه وان پینش نوژیان وه پینش خۇدا و رژیشتن. ده بینی له که وله که ی کیسه ی توتن دروست ده که ن. قه له وه وزه لامیش بوو، پینسته که ی کیسه توتنی زوری تی ده بن .
له و کاته دا قه ره ول ئه م قسانه ی ده کرد، عه سه که ری تورک به ره وه کاندی ده رژیشتن و پینش نوژیان وه بهر نوکه چه قزیان دابوو ده یانبرد. له رنگادا ده وریان دابوو تا نه هیلن خه لکی گوندی که به خوننی سه ری تینو بوون، بیکوژن.

پاشا فه رمانیدا بوو که به زیندوویی بهینن. هیشتا ههر ئینواره بوو که سواری تورک به ده هۆل و زوپناو شه پیوره وه که یشتنه وه نیو کاندی. پاشا له هه یوانی وه ده رکه وت، ههر ترنگه ی ده هات. سواریه کانی به خیر هاتن کرد. پینش نوژیان به راکیشان برده بهر ده می پاشا، که دیتی پینش نوژی قبت له بهر ده می راوه ستاوه وه ته ماشای ده کا، به سه ری دا گوراندی و گوتی : « نه ی نیامی له عه نه تی کافران سه ر دانوینه و ئیکلام بکیشه . »

به رینی که ون ونونی پینش نوژی زازیان کرد بۆه. دلزیه ی خوننی ره ش به ریشی دا ده تکاره . به لام نیگای هه روا روون وساف بوو. جارویار ته ماشای پاشا و ئه م تورکانه ی ده کرد که ده وه یاندا بوو، گالته یان پینده کرد. سه بری رژوی ده کرد که له ناوا بوون دابوو. ههستی به سوکی خوی ده کرد. ده تگوت ده یه وی بال بگری. له سه ر نوکی په نه کانی ده سوپا و ده تگوت خه ریکی بزوتن و فرینه .

پاشا نه پاندی و گوتی :
. کافر نه وه ناترسینی ؟ رومه تت بزوا ده دره وشین ؟ پینت وایه ئینستا له گونی ؟

قه شه له وه لام دا گوتی : « له به هه شتم ... »

پاشا توره بوو. نه وه هه وه له جار نه بوو به ره و رووی گرتی یان ده بوو. واته نه وه که سانه ی که گشتیان وه ک گاشه بهرد قورس بوون و ته نانه ت تیغی تیژیش نه یه ده توانی زمانیان به ری. قیواندی و گوتی :

. قه شه ی شه یبتان تو له به هه شت نی و له ژیر دار چناری !

پینش نوژی گوتی فه رق ناکات .

پاشا که له به ر توره بیان که فی هه لده خراند، گوتی :

. نه و کافره له دار چنار هه لا وه سن .

سوله یمانی زهنگی و چند سه ریاز به راکیشان بردیان بز هه ساری. تورکی دیکه ش به قیژه و هه را وه دوی که وتبوون. کۆلانه کانی ده ورو بهر په ر ببوون له خه لک. دارچناری گۆزین له نیزیکی مالی پاشا و له کن نه و کانیه بوو که قینیزی په کان په بکه ری شیریان له به ردی مه ر مه ر له سه ر دروست کردبوو.

رۆژ بز ناوا بوون هاتبوه سه ر سوئی. دار چنار له و بالندانه په ر ببوو که بز خه و هاتبوونه وه هیلانه کانیان و شادو سه ر خۆش جریوه جریوان بوو.

پیش نویزیان له سر کورسیه ک داناو سهرتاشبکی تورکیان بانگ کرد. سهرتاش به مقهست و گوزان و تهشتهوه که چاوی به قهشهی پیشنوژ کهوت، دای له قاقای پینکه نین و گوتی:

• تز کورنکی باشی. نیستا بی سابون ریشته ده تاشم. قژه کانی گرت و دهستی کرد به ریش تاشینی. پیش نوژ لینه کانی ده کرؤت تا له بهر نیش هاوار نه کات. نهو تورکانهی لینی وه کز بیون، قاقا پینده که نین.

سوله یمان ته نافی داری هینابوه خوارو سابونی لی ددها. چهند که سی مه سیحی له پشتی پهنجه ره کانه وه سهریران ده کرد و پشویان دهر نه ده هات. لهو کاته دا پاشا هات و له بهرام بهر پیش نوژ له سر کورسیه ک دانیشته، تا سهری نم به زمه بکات. سهرتاش له ریش دامالینی بزوه، برینه کانی نهو پیره شهرانیه وه دیار کهوتن.

پاشا نه راندی و گوتی :

• ها..! نیسامی کافران ! نیستا ته نافی و دار ناماده یه . خولامی ره شیش چاوه پنی فرمانه. وه ره موسولمان بهو گیانی خوت نه جات بده.

پیش نوژ له سر کورسیه که هاته خوار. به سهر و ریشی تاشراو نه ده ناسراوه. ته نافی که ی له دهستی خولامی رهش وه رگرت وله ملی خزیدا گرنی دا. پاشا جارنکی دیکهش نه راندی و گوتی:

« کافر وه لام ناده یه وه ؟ »

پیش نوژ گرنی پدی ملی نیشاندا و گوتی : « نه وه یه وه لامی من ... »

پاشا له قبتان شین هه لنگه رابوو. هاواری کرد: « له عننهت له هه موو کریتیان له داری دهن »

قهشه چوه سر کورسی. خولامی قوله رهش ته نافی که ی به لقه دارنکه وه کرد. پیش نوژ ته ماشای ده وروده ری خزی کرد و خاچی له سبنگی کینشا، باو ویاپیره کانی، نهو پیره شهرکه رانه ی که مرد بیون و گشتیان وه ک مه سیح تاجی دپک و دالبان له سر بوو، له ناسمان ده هاتنه خوار ی تا به خیر هاتنی بکن!

پیش نوژ هاوارنکی شادی کرد و گوتی :

• هاتم ! پاشان شه قینکی له کورسیه که داو دوری خسته وه ...

* * *

کاتی پالنهوان میکینس لای نبوه رز گه بیشته وه دیر، تا شان به شانی هاورنکانی شهر درزوه پیندا، نه دیر مابوو نه هاوری. دیری عیسای مه سیح بیوه ته پزلیکی خوله مینش. گومبه زی کلیسا تینک ته پی بوو. قاپی گه ورده ی رسمی پیروزه کان که به وه ستایی ساز کرابوو، کتیب و دوعاو هه موو شت سوتا بیون. شهراب و رزن زهیتوون له عهرزی رزابوو، دوو که لینی توند بز ناسمات هه لده کشاو چونکه پای نه ده هات له دزله که دا کز ده بزوه.

پالنهوان میکینس به توپه یی. چنگی دهریشی وه ردا و ته ماشای ده کرد و نه دیده توانی روو له گری سوتانی دیر وه رگنیری. مووی ریشی ده رنیه وه و به بزله بزل ده یگوت:

• نه ده بوایه بزوم و نیره به جی بیلیم. اشهوی رابردوی وه بیر هاته وه که تورکی راو ده نان و هاورنکانی به دوایدا پشویان لی برابوو. پاشان به ستینی وشکی چومینکی وه بیر هاته وه که

زهردهی بهیانی گه‌یشتبوونه نه‌وی. له سهر به‌رده سپیه‌کانی نه‌و به‌ستینه توشی سواره‌ی تورکان بیون که ژنیکیان سوار کرده‌و ده بیهن.

پالنه‌وان میکیلنس و هاقاله‌کانی که‌نگی گه‌یشتبوونه سهر تورکان وکه‌نگی به گژ به‌کداچوویون، تا که‌ی شهریان کرد بوو، سه‌عاتنیک ..دوو سه‌عات ... به‌لام نه‌مانه گشتیان بز پالنه‌وان چرکه‌یه‌ک درنه‌ی کینشا بوو. دشت و چیا له‌ده‌وری سهری ده‌سوراو زه‌وی پچوک ده‌بزوه و ده‌بوه مه‌یدانی شهر. له نینه‌و راستی نه‌و مه‌یدانه دارنکی زه‌لام و له بن داره‌که ژنیک به سوری به جلی نه‌ستور خزی داپنچا بوو. سه‌یری ده‌کرد بزانی کن له‌م شهره‌دا سهر ده‌که‌وی له گهل نه‌و پروات.

ژن بی نه‌وی ته‌ماشای پیوان بکا، چاوی له ناسو بریوو چاوه‌روانی ده‌کینشا. له پرتورک هاواریان لی هه‌ستا، مه‌یدانیان به جی هینشت و بزوی ده‌رچوون. ده‌مانچه‌و خه‌نجه‌ریان فرندان وه برینداری به‌ره و کاندی هه‌لاتن.

پالنه‌وان ناوړی داوه تا سه‌یری نه‌و ژنه بکا که سوتینه‌رو بزوخوش له پینشی راوه‌ستاوه. بانگی باد کینشی کردو گوتی :

. گورج نه‌و ژنه به‌ره مالی پورم له گوندی <گوراکیس> و بلی تا خه‌به‌ری ده‌ده‌می خواردن و خواردنه‌وی بداتی. چاوه شه‌یتانیه‌کانی باکینش زه‌ق بوون و گوتی:

. یانی نه‌بیه‌مه‌وه بز کاستلی؟ پالنه‌وان پولیکسینگیسی فه‌قیر له داخ و توږه‌بیان دیق ده‌کات. به جه‌ندهم ... با دیق بکات ! لغاوی ماینه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، نه‌یده‌زانی به‌چینه‌ کوی. نه‌یده‌ویست و نه‌یده‌توانی مه‌قه‌دینک دیاری بکات. به‌لام له پر دانی لینکدان، به‌ریاری دابوو. رکینفی له ماینی داو به‌ره و دیری عیسی ماسیخ‌که‌وته ری. نینستا به سهر سوږمانه‌وه له به‌رامبه‌ر دیردا ونستا بوو ته‌ماشای ده‌کرد. ریشی خزی هه‌لده‌که‌نده‌وه به بزله بزله ده‌یگوت: « من نه‌ده‌بوايه بزوم ... نه ده‌بوايه نیره به جی بیللم !»

له ماینه‌که‌ی دابه‌زی و مسته خزله‌مینشینی گهرمی هه‌لگرت و ده‌ویست به سه‌روچاوی خزی دابکات. به‌لام هاته‌وه سهر خز، خزله مینشه‌که‌ی به بادادا له بهر خزیه‌وه گوتی: «هیوادارم تاوانباری نه‌سلی بسوتی و خزله‌مینشه‌که به‌بادا پروا.» پاشان سوار بزوه و رکینفی لینداو به‌ره و دزل کردیه غار و له نینه دوکه‌لدا بز بوو.

* * *

هه‌ر چوار گزوه‌ی کریت ناگری گرتیوو. ته‌قه‌ی تفه‌نگ و نه‌ره‌ی وه‌حشبانه له چیاو که‌ژ و دزل ده‌نگیان ده‌دایه‌وه. پیاره‌کان بیوونه درنده ، ده‌یان نه‌راند و ده‌یانگه‌ست و ده‌یانگه‌شت.

شه‌رکه‌رانی پیرنش که نیره‌بیان به گه‌نجه‌کان ده‌برد و گه‌نجه‌تی خزیان. وه‌بیر ده‌هاته‌وه، چوویونه چیا. هیندی له وان چه‌کیشیان ده‌ست دایه‌و به‌شداری شهریان کرد. نه‌وانه‌ی له هه‌موان پیرتر بوون و له بهر برینی کزن و سالی به‌سهر چوو شهریان پی نه‌ده‌کرا، له نوردووی پالنه‌وانگه‌لی تازه کار مابوونه‌وه ، فه‌رمانیان ده‌داو پیشیان ده‌خوارده‌وه. هه‌ر له و کاته‌شدا، باسی نه‌خشه‌ی شه‌ری پینشه‌وایانی قه‌دیمیان ده‌کرد، وه‌ک < کاراکاس و ماسترا پاس و یاناریس> که چون

که مینیان گرتوه و تورکیان فریو داوه و گه مارزیان داون. چۆن به شهو دینهاتی دوژمنیان په لاما مار داوه .

پالنهوان ته لیباسیش به سواری نیستر له م که ژه بز نهو چپایه ده چوو ، له نوردووی پالنهوانان داده نیشت و به هه ناسه هه لکینشان ده یگوت :

پزله کانی من ، مرؤف قهت پیر نابی من چونکه ناتوانم به باسکان شهر بکه م، به میشک شهر ده که م. نه وه نده به شهر دیم، تا ده بنه خاک و خول. نهو روزه پالنهوان ته لیباس له گوندی > وریس < گوندی خوش و پر له کانی و ناو بارگه و بنه ی له بن دار چنارنکی کۆن به عهرزی دادا بوو. ژن و زاروک و پیره پیایو گوندی له ده وری کۆ بیوونه وه و گوی یان بز قسه کانی هه لختبوو. پالنهوان ته لیباس باسکه رهق و ته قه کانی بز لای گه لا سه وزه کانی نهو داره دریز کرد بوو، ده یگوت - چهند پالنهوانی گه وره له بن نهو داره دانیشتونو و له بن سینه ری حه ساونه وه. کاتی مرؤف ته ماشای قه دو بالایی ده کردن،

ده یگوت : « نه وانه نه به دین. » به و حاله ش هه موو مردن و له به دین چوون و بوون به خاک. خاکی نهو کریته که وا نیمه پنی لی ده نین. ! هه ناسه ی هه لده کینشاو نهو روزه دلی پر بوو. هه وائی سوتانی دیری عیسای مه سیح که وه ک قه له ره شه له م گوند بز نه م گوند ده چوو دوی نیوه رز گه یشتبوه گوندی < وریس > . پیره پیاو له ده وری پالنهوان ته لیباس سه ریان راده وه شانده و پرته و بزله بیان بوو. ژنیش ده گریان.

پالنهوان ته لیباس وای نیشاندا که هیچ نابینی و هیچ نابیسی. هه وئی ددها به گنپانه وه ی باسی کاره ساتی کۆن و مه زتر. خه لک له بیر کردنه وه ی کاره ساتی تازه سارد کاته وه. باسی کاره ساتی دیر نارکادی ده گنپرایه وه.

دیر نارکادی جارنکی تر له پینش چاویان راست ده بزوه، وه ک پینشو پر ده بوو له باروت و قه شه. گابریلی پینش نوژی دیر جارنکی دیکه ش جامی پیروزی پر له گوشت و خونی عیسای مه سیحی له سه ر سه ری نهوان راده گرت و ده یگوت :

. برایان خوشکان ! ده رگای ناسمانه کان له بان سه ری نیمه کراوه ته وه. خوشبه حالی نه وانه که له رینگای باوه ر و نیشتماندا ده مرن. هه و له و کاته شدا کونستان تین پامبودا کبس چرای نیو سوزی له سه ر عه مباری باروت راده وه شانده.

راست له و کاته دا که کریتیه فریو خوارده کانی چیرزکی دیر کاردی له گه ل گری ته قینه وه ی باروت بز ناسمان هه لده به زینه وه ، ده نگی سه ر ره و ی ته سپینک بیسترا ، هه موو ناوریان دایه وه. له پشت لقی دارزه یتونه کان سواریکیان بینی که میزه ری ره شی له سه ره. هیندی جار ون ده بوو، پاشان ده ر ده که وته وه. تینکرا هاواریان کرد:

. پالنهوان میکینلس ! پالنهوان ته لیباس سه ری به رداوه و به نوکی وه کازه که ی هه ردی ده کۆلیه وه. ژنیک که شیری ددها به منداله که ی هاواری کرد:

. نهو به ته نیا دیته وه . دوگمه ی سوخمه که ی داخست و به نا په حه تی گوتی « نه دی پیاهه کانی نیمه له کونن ؟ نهو به رازه به رپرسی گیانی هه موویانه. »

ژنیک دیکه هه ستا. بوو که به روا، گوتی : « وادیاره له کاتی مه ترسیدا دیری به جی هینشته وه.

دهبی به زیندوویی بیسوتینن. »

نهوژنه نهدیه ویست پالنهوان میکینلس بیینی. پیاونکی پیر گوتی :
پالنهوان نهلیاس چاوی لی مهپوشه. پیاو له کاتی شهردا نابی مهترینز چول بکات. تو که
پیرترین و به ریزترین ریهری قهومی، هدی خوی ده مستی بنی و نهوی پیوسته پینی بیژه. نیمه
ژیر دهستین، ناتوانین رک و راست قسه کاغان بکهین.

پالنهوان نهلیاس به توندی وه کازه کهی بهرزو کرد و به توپهیی گوتی :
به سه ... نامهوی تو دهستورم پی بدهی. ژن و پیاو نالقهی دهوری پالنهوان نهلیاسیان
فرهوانتر کرد و گوتیان :

نهو تا هات ! پالنهوان میکینلس گهیشتی. له سهر و چاوی چرژاوی ناره قه ده تکا. برزی به سهر
چاوی دا شوپ بیوونهوه. له نهسپ و له سوار هلم هلهده سنا. کاتیک پالنهوان نهلیاسی له بن داری
دیت و ناسی، نیو چاوانی تینک نا. نهو قهت حدزی نهده کرد له گهل پالنهوان نهلیاس بهره و روو
بی. بهلام نینستا تووش بیوو. رنگای گهرانهوهی نهبوو. ههر چوینک بوو دابهزی و دهستی بو
دریژ کرد و گوتی : سلاو پالنهوان نهلیاس !

پالنهوانی پیر وای نیشاندا که نهودهستهی بولای نهو دریژ کراوه، ناییینی. سهری بهرداوه و به
روو گرژی گوتی:

نه گهر پینت وایه سلاو جینی ماوه، منیش سلاو !

پالنهوان میکینلس فره ناره حهت بوو، جلهوی ماینه کهی به دهستهوه بوو، ته مایوو سوار بی و
بهروا. نهو تهوسو پلارهی پی خوش نهبوو. سه برینکی خه لکی ده ورو بهری خوی کرد و بیبری کردهوه
: «دهبی نهو ههواله گهیشتیته نیره ش.» ؟ «سهرو چاوی وه حشیانهی پتر تینکچوو. دهستی بهرز
کردهوه و چند گهلاداری لینکردنهوه، رینکی کوشین و به عهرزی دادان و گوتی :
شهرد ههر وایه. پالنهوان نهلیاس تو له هه موو کهس باشتر ده زانی. له سهر ده می توشدا،
فله زور جار له ناگردا سووتاون.

ههر نهو کاره ساتهی نارکادی وه بیر بیننهوه.

پالنهوان نهلیاس وه ک توق توقه هه لبه زیه وه. بروسک له چاوانی ده ره پری و گوتی :
نه م ناوهی مه هینه. له نارکادی فله کان نه سووتان، به لکوو بوون به خودا. به لام له دیری
عیسای مه سیح نه گهر به خوتی نهگری ... قسه کهی ته واو نه کرد، رووی کرده خه لک و گوتی :
« نیمه به جی بیلن و بچنهوه مالی خوتان. »

هه موویان به بوله بول رابوون. پیره پیاو کاتی به بهر دمیدا تی ده پهرین، لینی موز ده بوونهوه.
ژنه کان له بنهوه جنیویان پندهدا. روویان وهرده گنرا تا نه بیینن. به لام دایکینکی گهنج که شیری
دهدا به منداله کهی، نه ده رووی. راهه ستا و چاوی ده چاوی پالنهوان میکینلسی بهری و هاواری کرد
: « نهدی پیاو هکانی نیمه چی بان به سهر هات خودا عه زابت زیاد کات. »

پالنهوان نهلیاس گوتی: « بهرزه به دوا کارت دا، کهم چهنه لی بده. » !

کاتی ههر تکیان ته نیا مانه وه، پالنهوان نهلیاس پالی دا به وه کازه کهی و هه ولیداههستی و
گوتی : « پالنهوان میکینلس ! تو نینستا له رپوه هاتی و دهستت بولای من دریژ کرد. به لام من

دهستم نه دایدهی. چونکه تۆ ناوی خۆت، واته ناوی پالنهوانیت عه‌بیدار کردوه.
پالنهوان میکلس له وه‌لام دا گوتی: « دامنا له من گه‌وره تر بی. دامنا یه‌کینک له قاره‌مانانی
شۆرشى ۱۸۲۱ بی. به‌لام له وه‌لامى تۆدا یه‌ک قسه ده‌که‌م و هېوادارم له بېرت نه چی. ئه‌ویش
ئه‌وه‌یه که من پینم خۆش نیه ئاوا بدموینی. »

- منیش تهنیا یه‌ک قسه‌ت پى ده‌لینم، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که تۆ ناوی خۆت، واته ناوی
پالنهوانیت عه‌بیدار کردوه.

پالنهوان میکلس له حه‌یفان ده‌هات به‌ته‌قی. به‌لام ته‌ره‌فه‌که‌ی ریش سپیه‌کی به‌رنز و یه‌ک له
پاشماوه‌کانی شۆرشى ۱۸۲۱ بو.

له کاره‌ساتی دیری ناکاردی گبیانی ده‌ریاز کرد بو. پالنهوان میکلس نه‌یده‌توانی ده‌ستی لی
هه‌لینی. له بن دار چناره‌که ده‌ستی کرد به هاتو چۆ. سمیله‌کانی ده‌جای. پالنهوان ئه‌لیاس گوتی:
- تۆ ئه‌و شه‌وه بۆ چی دیرت به جی هیشت و رۆیشتی.؟ ها... وه‌لام ناده‌یه‌وه.؟ چوویه کوی؟
چما نهدت ده‌زانی که تورک لیت ده‌ترسین و بۆ په‌لاماردانی دیر له نه‌بوونی تۆ که‌لک وه‌ر
ده‌گرن؟ بینگومان به‌کینک چوه به‌و سه‌گانه‌ی گوتوه. من نازانم کى ئه‌و کاره‌ی کردوه. تهنیا
ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که دیر له ده‌ست چوه. تاوانی ئه‌و کاره‌ساته‌ش له نه‌ستۆی تۆیه.

پالنهوان میکلس هه‌ستی کرد که وا که‌له‌ی ده‌ته‌قی. سه‌ری به‌رداوه و به‌یه‌واشی گوتی :

- نه خیر تاوانی من نیه.

- پالنهوان ئه‌لیاس که هه‌روا پالی وه دار چنار دا‌بوو گوتی : « که وابوو خه‌تای کى‌یه ؟ ...

- پالنهوان میکلس بینه‌نگ بو. پیره‌میرد دیسان گوتی :

- ئه‌و شه‌وه تۆ بۆ کوی چو‌بووی ؟ نه‌گه‌ر خه‌تای تۆ نیه ، ئه‌دی خه‌تای کى‌یه ؟

- پالنهوان میکلس له به‌ر توره‌بیان ده‌کولی. ناخه‌که‌ی وه‌ده‌نگ هات و گوتی :

- پالنهوان ئه‌لیاس هه‌چ له من مه‌پرسه. ئه‌و کاره‌ پینوه‌ندی به‌خۆمه‌وه هه‌یه و نه به‌که‌سی
دیکه‌وه.

. وا نیه . ئه‌وه پینوه‌ندی به‌با‌پیره‌کانی من و با‌پیره‌کانی تۆ و به‌هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌وه هه‌یه
که بوون به‌خاک و ئینستا ئینمه پینشیلان ده‌که‌ین. چما تۆ کریتی نی؟ چما له‌شی تۆ له‌خاکی
کریت نیه ؟ ئه‌دی چۆن ئیژی ئه‌و کاره‌ پینوه‌ندی به‌که‌سه‌وه نیه ؟ شه‌رم ناکه‌ی ؟

پالنهوان میکلس نینۆکه‌کانی له دار چنار برده‌ خوار. ئه‌وه یینکه‌م جار بوو که ئاوا به‌سوکی
ده‌یاندا‌ند. قین گه‌رووی گرتبوو. نه‌یده‌توانی وه‌لام بداته‌وه. په‌نگه‌ پیره‌میرد هه‌قی بوو بی،
به‌لام پالنهوان میکلس نه‌یده‌وست دا‌بنوینی. جارنکی دیکه‌ به‌قینه‌ به‌ری گوتی :

. گوتم له خۆم زیاتر پینوه‌ندی به‌که‌سی دیکه‌وه نیه . خودا حافیز پالنهوان ئه‌لیاس. ده‌مه‌ی به
ته‌نیا بم تا له باره‌ی خۆمه‌وه بیر بکه‌مه‌وه و بتوانم به‌ریار به‌دم.

. ته‌نیا دوای قه‌زاوه‌ته‌که ده‌رده‌که‌وی، داخوا گیانیکت له به‌ردا ماوه یان نا ؟ نه‌گه‌ریش ماوه
چ گیانیکه . به‌رۆ پالنهوان میکلس. ره‌حه‌مت و یا له‌عه‌ته‌ی عیسا‌ی مه‌سیح و خودای ئینمه‌ت له
گه‌ل بی. من ته‌نیا شتینکت پى ده‌لینم وتۆش هه‌ول به‌ده له بیری نه‌به‌یه‌وه: « کریت هیشتا
پینو‌ستی به‌بوونی تۆ هه‌یه ! بینگومان ده‌زانی ده‌لینم چی. »

پالەوان ئەلباس لە پرترسی لێ نیشتبوو، نەکا پالەوان میکێلس بچی خزی بکوژی و کریت لەم کۆلەکه قایمه بی بەش بکات.

پالەوان میکێلس لە ولەم دا گوتی : تیندەگەم . بی ئەوەی پی دەرکینی بی، خزی هاویشته سەر پشتی ماینی!

پالەوان میکێلس بە پینچەوانەیی خدیالی پینشروی، لە جباتی ئەوەی بۆ لای راست، واتە بۆ پیتروکفالو برۆا، بۆ لای چەپ واتە بەرەو چبای سلنا کەوتە ری. رۆژ ناوا بوو. شەویش لە گەل دەست و پینۆندەکانی خزی، وەک سبسرەو مشک و مار و شەیتانزکە و داعبای شەوگەر. بە سەر دنیا دا زالبوو. لە چبا شنه بایهکی فینک دەهات. پالەوان سینگی خزی روت کرد تا لەو هەوا فینکە کەلک وەر گری. لە پەر راووستا. لە بەر خۆیەوه گوتی: « ئەو خەتای وید.. ئەو خەتای ئەو ژنە سەلتیەیه. » میزەری لە سەری کردەوه. دم و چاری پی سەرپەوه و هەناسەیهکی هەلکینشا. زەینی توزی روون بۆوه. ئینستا دەبزانێ دەچینتە کوێ و دەبی چبکا. دەبزانێ لە جباتی بۆ گوندی پیتروکفالو بچی، بۆچی رنگای چبای سلنای داگرتوه ؟ پالەوان ئەلباسی پر هەقی بوو. دەبویست بگەرینتەوه لە بن هەمان دارچنار دەستی پیره میزد بگری و ماچی بکا. بەلێ ! پیاو ئەگەر گەرەکی بی لە گەل مرز قسە بکا، ئەشی ناوا توندو رەق بدوی.

پیاونکی پیر بە کۆلە پشتیکەوه و گۆچانینکی نوک تیژ بەویندا رادەبرد، تووشی پالەوان میکێلس بوو، بەلام نەیناسی. شەو تاریک بوو. دیسان لێی پرسی : « هاوری! ئەری راسنە دەلین دیر سوتاوه ؟ »

پالەوان میکێلس گوتی : بەلێ سوتاوه . رکینی لە ماینی داو تی پەری .

پیره میزد گۆچانەکی هەلینا و گوتی : « لەعنەت لە خەتا باری ئەم کارە ساتە بی »

پالەوان میکێلس لە تاریکایی شەودا ولەمی دایهوه و گوتی : « لەعنەت لە خەتا کار بی . »

کەوانەیی مانگ لە بەر چاوان ونبوو. ئەستیرەیی قوتبی، ئەو شوانەیی ناسمانان، مینگەله خوشکەکانی بۆ پینشەوه لێ خوزی .

بەلام پالەوان میکێلس تەماشای ناسمانی نەدەکرد. سەیری چەند چرای کەم نووری دەکردکەله بناری چبا دایسان. ئەوی گوندی کوپاکیس بوو. مائی پوری هەر لە سەر رنگای گوندی بوو. دەبوایه بەم شەوه پیریژن لە خەو دابی. ئەو هەمیشە بەیانیان بە دەنگی کەلە شیر لە خەو رادەبوو. ئینوارانیش لە گەل مامران دەنوست. ئەو بە گەنجی شووی کرد بوو، مندال و نەوه و نەتیژەیی نەبوون. ئینستا پیریژنکی وشک هەلگەرآو، کوپ بپزوه، بەلام چاوهکانی زیت بوون. دەتگوت ئیزرائیل لە بیری بردۆتەوه. پالەوان لە ئەسب دابەزی. لە پەنا جاده لە سەر بەردینک دانیشت . سەری خستە نیو هەرتک دەستان و توند رینکی کوشی . قسەکانی پالەوان ئەلباس وەک خەنجەر کاریان لیکرد بوو: «تۆ ئەمرۆ پالەوان میکێلس ناوی خۆت عەبیدار کردوه . » ئەو قسانەیی لە دلیدا دوو پاتە دەکردهوه تا خزی بۆ بەچی گەیانندی بریارینک نامادە بکا کە لە مینشکیدا دینت و دەچی. ددانی لە تاریکیدا دەدرهوشان. لە نیو گوندی سەگینک دەیلوران. دەتگوت هەستی کردوه کە مەرگ لەم دەورویره دەسورینتەوه. پالەوان میکێلس بیری کردەوه: «حەساری پورم سەگی لێ نیه .. کەس دەنگی لاقم نابیسی ... کەس .. »

ههستا، سه‌یرینکی لای گوندی کرد. خه‌لک و خانوو گشتیان خه‌ویان لی که‌وتیوو. سوار بوو، خاچی گینشا و له بهر خزیده‌وه گوتی : له پهنای خوادا... کویره رنکای سهر هه‌ورازی گرتی پینش که ده‌چوه نیوو گوندی کوراکیس شه‌ونکی فره تاریکبوو. نه‌سپه‌که‌ی له نالقه‌ی کزنه ده‌رگی خانوه‌که به‌سته‌وه و چوه هه‌ساری. نه‌و ماله‌که‌ی باش ده‌ناسی. لای راسته جینگای تری کوشین و کیره شه‌رابان بوو. ته‌ویله‌ی و لاخان و که‌ری میزده مردوه‌که‌ی پوری له لای چه‌په‌بوو. به‌لام نیستا که‌ر و ولاخ نه‌ماپوون. ره‌زه‌که‌ش دابه‌شکراپوو. به‌و شه‌وه له که‌لاوه به‌ده‌ر هه‌چی دیکه‌ی نه‌ده‌هاته به‌ر چاو. سه‌بروکه چوه پینش و ده‌ستی به‌ ده‌رگاوه ناو کردیه‌وه. هه‌ناسه‌ی راگرت و گونی هه‌لخست. له نیوو ته‌ختینکی پچوک که له قوژنینک دانراپوو، ده‌نگی هه‌ناسه‌یه‌ک ده‌هات. له نه‌کار ده‌نگی جیره جیرنک هات، که‌سینک له خه‌ودا وه‌رده‌سوپا. دل‌ی داچله‌کی ! نه‌وه کی بوو؟

له سهر په‌نجان له ته‌خته‌که نیزیک بزوه ده‌ستی به‌ پشتیندی گرتبوو. ده‌سکی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌کوشی. خه‌وتوه‌که بزنی عه‌تری لی نه‌ده‌هات. فیکری کرده‌وه ، ده‌بی پیرنژن بی. دل‌ی هاته‌وه سهر خز. داهاته‌وه چهند داوی موی سپی که‌وتبوونه سه‌و سه‌رینی. روخسارینکی چرچ و چروک ده‌ بینرا. پاله‌وان پاشه‌و پاش کشایه‌وه. له بهر خزیده‌وه گوتی :

. نه‌شی نه‌و له ژوورینکی دیکه بی. له‌و ژووره‌ی که به‌ تابلزبان رازاوه‌ته‌وه. دیسان وه دل‌ه کوته که‌وت. ده‌رگای پچوکی نه‌و ژووره‌ی پال پینوه نا. ژووره‌که به‌ چوله‌ چرایه‌کی فره کزه‌لۆک، که له پینش وینه‌ی مریمه‌ی پاکیزه‌ دایسا، نه‌ختینک روناک بوو. له دوو لای ژووره‌که دوو په‌یکه‌ری دیکه‌ش ده‌بینران. په‌کیان هی میکائیل مه‌لاتیکه بوو، نه‌وی دیکه‌یان هی سنت کاترینای شه‌هید بوو. پاله‌وان پالی وه چوار چینه‌ی ده‌رگای دا. له به‌رامبه‌ر خزی له سهر کزنه ته‌ختی پوری په‌یکه‌رینکی چار پینکه‌وت . قژی وه‌ک ئاوریشمی ژینکی دیت که به‌سه‌ر بالیف دا بلا‌و بزته‌وه. سه‌رتاپی بزنی عه‌تریان لی دی.

چاوی ره‌شکه‌و پینشکه‌یان ده‌کرد. وه هه‌ناسه به‌رکه که‌وت. دل‌ه کوته گرتی . هه‌لیکینشا خه‌نجه‌ر و تیر هه‌ناسه‌ی هه‌لنه‌ده‌کینشا. سه‌بروکه له سهر په‌نجان چوه پینش و به‌ ده‌ستی چه‌په‌ی لیفه‌ی له سهر لادا، سینگی ساف و سپی ژنه‌که ده‌ر که‌وت. له پر چاوی بروسکه‌یاندا، به‌لام فیکری هه‌روا په‌ریشان بوو. جوانی نوستوو هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشاو بزوت. وینه‌ چوو خه‌ونی خوش ببینی. چونکه بزهی ده‌هاتی و لینه‌کانی وشه‌ی نه‌ینی یان لی هه‌لده‌وه‌ری . پاله‌وان داهاته‌وه، تیغی خه‌نجه‌ره‌که له به‌ر شوقی کزی چرا بروسکی دا. پاشان هه‌وای قه‌لاشت و به‌ سهر سینگی سپیدا هاته‌ خواری ، و تا بن ده‌سکان چوه ژووری.

نامینه‌ هاواری کردو گورج چاوی هه‌لینا و لینی نانه‌وه. نه‌و پاله‌وان میکلسی به‌و چرتیه‌ ناسبوو. سهر سوهمان و شادی و ده‌رد و ره‌نجی له‌و ناخرین نیگایه‌دا دره‌وشا بوو. پیاهه‌که‌ نۆخه‌یه‌کی هاتی و سه‌رتا پنی له به‌ر خه‌فەت له‌رزی. خه‌نجه‌ره‌که‌ی هیناوه‌ ده‌ر و له پر به‌ ناوات بوو که زه‌بره‌که‌ی کاریگر نه‌بوو بی. به‌لام تیرت زور درنگ بوو چاوه‌کانی نامینه‌له نیگا خالی ببوون.

بابه گهوره له بن پیره دارلیمزیه کی حدساری خزی دانیشتیوو. ته ته له یهک له سر نه ژنوی و میدادینک به دهسته وه. به حالینکی خه مبارو پهرنشان له کهلینی ده رگاوه ته ماشای چپاکانی ده کرد. نم رز نووری هه تاو نارامه. ههوا شه دار وهر له دلزیه ی شه ونمه. هه ور بهری ناسمانی گرتوه و ده یه وی بیبارینی. ههوا سارده. پیره میزد هه ناسه یه کی هه لکینشاو گوتی :

. نه وه تا زستان داهات! نه وه له فیکری نه وه ژن و مندالانه دا بوو که تورک ده ر به ده ر و ناواریه یان کرد بوون. نینستاش بی نان وجل و بهرگ و بی سهر پهرشت له غار و نه شکه وتاندا که وتبوونه وه. له فیکری کریت دابوو که جارنکی تریش پاره یوه و ده یه وی زنجیری کزیله تی له ملی خزی دابرنی. نه یه ده زانی دهستی یارمه تی بز کام لادرینژ بکات.

پیره میزد چاری له سهر یهک داده نان و له بهر خزیه وه ده یگوت:

. فهره نگیه کان. نه وه فهره نگیه سه گ و مه له ونانه دلیان نیه. یونانی فه قیریش بی هیزه . کریتیه کانیش هم که من و هم تفهنگ و نانی ته و اویشیان نیه. بهم حاله چون ده توانن بهر به ره کان بکه ن.؟ نم خودایهش به داهینانی زستانی سارد، له گهل تورکان بزته هاوده ست و ده یه وی شه ری نینه بکات. کریتی بینچاره... ده ردو ژانی تز که ی کز تایی بی دیت ؟

ده تگوت کریت به چپاو دهشت و باخی زه یتون و ره ز و ناوایی و منداله کانی و به خونیه وه، له نیوچاوانیدا نه خشیان ده به ست. نم بابه گه وره یه چه نده شورشی دیتبوون و چه ند مالیان له بهر چاری سوتاند بوون و چه ندیان ده ست دریزی بز ژنان کرد بوو، چه ندیان تالان کرد بوون و بیاریان کوشتیوون و نه شکنجه و نازاریان دابوون، به لام له سهر نه وه شه وه خودای گه وره قهت ناوړنکی وه سهر گرت نه دابوو.

هه ر نه و پاله وان سیفاکاسه خزی دیتبووی که کریت ههوت جار شورشی کرده وله خونیدا شه لال بوه و بزته وه ژیر ده ست .

پیره میزد مستی له ته ته له که داو هاواری کرد :

له م جیهانه دا نه داد هه یه و نه به زه یی و نه دلسوزی . نه وه چونه خودایه؟ به راستی داخوا خودا هه یه؟ دهنگی نینه نابسی؟ غه لهت نه که م، نازانی یا به زه یی له دلدانیه ؟.

له و کاته دا تراساکی نه وه ی هاته ده رو رومه تی پیره میزد به دیتنی نه و گه شان وه. ده تگوت خودا وه لامی داوه ته وه: «مه یکه هه را پیره میزد! کاره کان چی به چی ده بن! نه وه ش نه وه کت ا» سه روچاری تراساکی به هه تاو سوتا بوو. ژیانی کونستانی وای لیکر دبوو که به خزدابی و که لگه ت و به هیز بی. نینستا نیتر وه به بی ده چوو. چاوه کانی. برزی، دم و لینی وه بابه گه وره ی ده چوو. ته ته له که ی له دهستی هینا ده ر و نیوچاوانی تینک ناو به توره یی گوتی : «تو هینستا

مەشقەكەت نەنوسىيەتەوہ ؟ »

مانگىنك بوو تراساكي خەرىكىبوو بابەگەورەى فېرى نووسىنى ئەلف و بى بىكا. پىرە مىزد سەرە
راى پىرى ھاتبوہ سەر ئەوہ كە دەرس بخوئنى و لانى كەم ئەوئەندە بخوئنى كە بتوانى ناوى خۇى
بنووسى. ئەو نەخشەيدەكى دىكەى لە سەرى دا ھەبوو. بەلام ھىشتا بە ئەوہ كەى نە گوتىبوو. بۇ بە
جى گەياندىنى ئەم نەخشەيدە دەبوایە ئەلف و بى فېر بى. پىرە مىزد بە زەحمەت دە يتوانى ناو
وشكىلى پىتەكان لە مېشكىدا رابگرى. ئەو دەستەبە ھىزانەى كە بە تەفەنگ رابھاتىبون، نە
ياندەتوانى باش قەلەم رابگرى و بۇ نووسىنى پىتەكان بە سەر تەتەلەدا بىن. ھەموو جارى يا قەلەم
دەشكا وياتەتەلە دەروشا. تراساكي لە ھەيفان ددانى دەچىرەوہ دەبرد. باپىرى سەرى بەردەداوہ
دەيگوت : «رۇلە كارم ھەبوو لىم تورە مەبە »

. كارى چت ھەبوو؟ دوئنى خۇم دىتم تەواوى رۇلە لە بەر دەركى ھەسارى دانىشتىبووى ھەر
كەس بەوئندا ھاتبا گالئەت لە گەل دەكرد. تەتەلەكەت وەلا نابوو، مەشقەكەت نە دەنوسىيەوہ.
ئەدى چۇن دەتوانى خوئندن و نووسىن فېرى؟ بەم جۇرەى تۇ دەكەى قەت ھىچ فېرناپى.
. رۇلە گىيان لىم تورە مەبە، ئەم كارە بۇ من زۇر گرانە. دەستم وەك پىنوستە رانەھاتوہ. نازانم
چت پى بلىم، من دەمەوى راست بنوسم، دەستم بۇ لای چەپ دەروا. دەمەوى میدادەكە زۇر
داگرم، دەشكى... تىدەگەى ؟
تراساكي سەرى باداو گوتى : « ئەوئەندەى كە تۇ قەت فېر ناپى. ئىستا دەستت ىدە بەمن.
قەلەمەكەت دەست دەيە تا پىت بلىم . »

دەنگى لاقان ھات. پىرە مىزد لە خۇشى ئەوہى كە لە دەست خوارە پىنچەى پىتەكان نەجاتى
دەبى، سەرى ھەلئىنا. كابرايدەكى بىنگانە بە ھەناسە بەرگەو بە رەنگى بۇرگاو، لە جل و بەرگى
فەرەنگىدا، تىدە پەرى. چەترە كۇننىكى پەرۇكرەوى بە دەستەوہ بوو. بىنگانە راوہستا و ھىچى نە
گوت . پىرە مىزد لىنى پرسى : بۇ كوى دەچى ؟
بىنگانە وەلامى داىوہ ؟ دەچمە گەرانى !

پىرە مىزد بە سەر سورمانەوہ گوتى :
. گەران ؟ بۇ گوت لە تەقەى نىہ ؟ دنيا شلوقة و تۇى ھەژارىش لەم كاتەدا بۇ گەران دەچى؟
لە جىاتى ئەم چەترە باشترىو تەفەنگت ھەلگرتبايە. بۇ چما تۇ خەلكى كرىت نى ؟
. بۇچى من كرىتىم...

. كە واپو چاوەروانى چى دەكەى ؟ چەترەكەت فرزندە !
كابرا چاوينكى لە ناسمانى كرد ھەور بوو. توند دەسكى چەترەكەى گرت و گوتى : « باران
دە بارى. » لەو كاتەدا تراساكي كە لە كابرا رامابوو وەك ناسىارى دەھاتە بەرچاو، ھاوارى كرد و
گوتى: «ئاخ ... ناغا تۇ دىمىترۇس نى ؟ دىمىترۇس پىترۇكولۇس ... يای پىنلوى فەقىر ئىستا
لە داخى تۇ خوئىن دەخواتەوہ. »

كابراى غەرىب تىنكچوو. پرسى : « ئىستا ئەو لە كوى يە ؟ »
. من چوزانم ؟ لام واىە گوند بە گوند بە دواى تۇدا دەسورنئەوہ . باران داىدايە . دىمىترۇس
چەترى ھەلداو كەوتە رى !

پیره میزد هاواری کرد : « کوپم بۆ کوئی دهچی؟ ئیستا که باران دهباری. بونیسته، وهره دانیشه، پیاله ناره قینکی پینداکه.»

دیمیتروس بی نهوهی ناوهر پداتوه گوتی : « من چه ترم هدییه ... له بهر چاوان ونبوو!

تراساکی گوتی : نهو کابرایه ده لینی وه دوای که وتوون.

پیره میزد له کاتینکا قاقا پینده که نی گوتی :

. ژنه که ی وه دوای که وتوه ؟ بینگومان نهو بهد بهخته له دهست ژنه که ی رایکردوه، که وتوته چیا تا له شوینی خزی وه شاری.

لهو کاته دا بیرتولدو که بالتهی له خزو وه پینچابوو، گیتاره که ی له نامیز گرتبوو هاته دهر. به له ته نانینکی جز که به سرکه ته پری کرد بووو، له گهل پاروه پهنیرنکی ده شراب ههلکینشراو، فراوینی خوارد بوو، هیزینکی هاتبوزه بهر و هاتبوه حساری تا ههوا یه ک ههلموئی. ئیتر له دانیشتنی نیو ژن و مندالان ماندو ببوو. گیتاری بۆ لینه دان تا سهریان گهرم بکا و نه هیلنی زور خدی میزده کانیا ن بهخون که له گهل تورکان له شهردابوون. زورچار بایه ک دههات و تهقه ی تفهنگ ده بیسرا. ژن گورج وه سهریانی ده که وتن تا گوی بده نی. ژنه کان ته نیا تۆزی به گیتاره ی بیرتولدو دلیان ده ههسایه وه. گیتاری بۆ لینه دان، گۆزانی ولاتی بۆ ده چرین، بهم شتانه هندی ده کردنه وه دوو رۆژ یش کریستینای تازه بوکی قهشه پینی گوتبوو: « خوا بتپاریزی بیرتولدو پچکۆله ی من. گۆزانی راست وه ک پیاو وایه، دلنی ژنان ده ههسینیتسه وه.» پیره میزد خزی ههلمساند بوو گوتبووی : گۆزانی بۆ ژنان وه ک پیاو وایه ؟ منی نه حمهق تا ئیستا نه وه م نه زانیوه. که وایوو منیش ده متوانی ژنم هه بی و مندال دروست بکه م و که سو کارینکم هه بی پاشان بۆ نه وه ی پتر قسان له تازه بوک ده ریکینشی پرسیبوی « چۆن خانمی من»

تازه بوکی جوان بزه یه کی شهیتانانندی هاتبویدو گوتبووی :

. ناخ ... بیرتولدو، پچکۆله که ی من ! چۆنت بۆ روون که مه وه . ته نیازن نهو مه سه له یه ده زانن. باشتره ههر باسی نه که ی.

بیرتولدو له بابه گه وه نیزی که بۆ وه. پینکه نینی له روومه تی دیار بوو. گوتی : « باشه بابه گه وه ناخه که ی له ئه لف گه یشتیه <ب> ی . ناخ دهرس خونندن چهند گرانه !»

بابه گه وه رووی کرده نه وه که ی گوتی : « تراساکی فریوی نهو به ره لایه ی نه خزی. چونکه نه گهر نهو فییری گیتارت بکا، زور گه مه ده بی. تم کاره ته نیا بۆ گۆزانی بیژان ده بی.»

بیرتولدو مات بوو، هیچی نه گوت. چونکه جینی وه لام دانده وه نه بوو پینش چهند رۆژ وه غیره ت که وتبوو، قسه ی له قسه ی پیره میزد کرد بوو. نهو دهم پاله وانی پیر رۆی ببویه برده بووی به ده ستینک له سه ر دیواری دانا بوو. بیرتولدو دهستی کرد بوو به هاوارو ژنه کان پینی پینکه نیبوون. ناچار په یژه یان هینا بوو هینا بوویانه خواری. ئیتر وزه ی لی نه ده هات و گیتاریشی له پشت خزی حاشار ده دا.

پیره میزد به نه وه که ی گوت : « تراساکی وهره ئیره تا فییری تفهنگ هاویشتننت بکه م. نهو کاره لانی که م . گه مه یه کی پیوانه یه . برۆ نهو تفهنگه بینه .»

تراساکی پینشتر تفهنگی هینا بوو له پشته وه ی دانا بوو. به بابه گه وه ی گوت :

. نهو تا بابه گهوره. من دوينی خدریکی خاوين کردنهووی بووم. پيش نهووی عه مباری بکهم، لولم خاوين کردوتهو، چهورم کردوه . بزانه چندند جوان بروسکهی دنت.ا.
. ره حمدهت له شيرت. تو له باوکت باشتر دهی. بز وا تهماشام دهکدی ؟ دياره دهی هدر وایی. هاوار بز نهو کوروی له باوکی باشتر نهی. نهگدر وانهی دنيا تينک دهچی. دهستی به سدري نهوکهی داهیناو گوتی :

. تراساکی تو دهی له هدمومان باشتر بی. له بیر نهکدی که نیمه ی کړیتی له خه لکی دیکه جیاین. نیمه دوو جوړه خه م و خه فدهقان هدی. له ولتهکانی دیکه نهو که سدی شوانه تنیا له خه می مدهکانی دایه. نهگدر جوتیاره له خه می مدزراو باران و نازه لی دایه. نهگدر کاسبکاره له خه می کاسببهکدی دایه. به لام کړیتی بینچکه له وانه دهی له خه می کړیت - یش دایی.

دووپاتی کردهو : به لی ! کړیتی سده رای هدموو په ژاره یه ک دهی خه می کړیت - یشی له بهر بی. نهو خوی خه فدهتینکی گهوره یه. نه م کړیته چاره ره شه ، واده کا نازه ل و بهرهم و کار و کاسبیمان له کیس بچی. هه قشبه تی. به گیانی خوم که به م زوانه دهیده مهو به خوا، کړیت نرخی نهو فیداکاره ی هدی . بزانه ده لیم چی ؟ نهو پتر له وانه ش نرخی هدی. هدر وه ک نیمه ش ناماده ی، به دلخوازه رنگای نهو دا گیانمان فیدا بکه ی. به لی ! گوتم له بیر نهکدی که نهو خه مه په ژاره یه کی گهوره یه. به پروای من گیتاره کان و بیرتولده کان و گزوانیه کان و پاتول فده نگیه کان و سمیل تاشراوه کان بزون و گزپیان گوم کهن. له باره ی دهرسیشه وه نهو نده ی بزانه هدرکاتی و رستم ده په خوننده وار. له م باره وه بیرم کردوتهو. دوايه پینت نیژوم.ا.

پیره میرد تفهنگی له سه کوشی دانار هدروه ک له گه ل بوونه ورینکی زیندوو بدوی، ده ستیکرد به لاواندنه ووی گوتی :

. دؤستی قه دیمی من نهو یه. به هدهزه ده ستیکرد به عه مبار کردنی. کاتینک له م کاره ته و او بوو، تراساکی گوتی :

. باشه بابه . نیستا نهو تا قه له ره شه یه ک له سر نه م داره ی به رامبه رمان نیشته و، یالا بزانه بهری دده یه وه.؟

پیره میرد قونداخی تفهنگی به شانیه وه ناو سیره ی لنگرت. بیرتولدو گونچه کی گرت و چاری له سر یه ک دانان. ته قه له تفهنگی هات و قه له ره شه به سه و مه قولات هاته خوار و که و ته عدرزی. تراساکی له خوشیان هه لده بهزی و ده یگوت :

. ده ست خوش بابه گهوره ده ست خوش. پاشان رایکرد قه له ره شه ی هه لگرت هوه و هاویشته بهر پینی بیرتولدو تا بیترسینی.

کونتی چاره ره ش دهر به ری. گیتاره که ی ده ست دایه و به بزله بزول له گه ل ژنه کان چوړه ژووری.

ته و او ی بوک و نهو کهانی پیره میرد له مالی نهو کز بیوونه وه. پيش دوو رؤژ هدموو خاووخیزانی دوو دراوسینی پاله وان میکلس، واته ماسترا پاسی زه نگو له فروش و کراسوگنورگیسی مه شکش هاتبونه نهوی. نهو گوندانه ی نهوان په نایان بز بردبوون، له لایه ن تورکانه وه داگیر کرا بوون. نهو انیش کهل و پدلیان له نیستران بار کرد بوو، به ژن و منداله وه که و تپوونه ری.

سەرگەردان و ئاوارە. روو بکەنە کوی؟ لە پر پالەوان سیفاکاسی باوکی پالەوان میکێلسیان وەبیر هاتبۆوە و گوتیویان :

. مائی ئەو قەلائی لە گیران نەهاتو. خۆشی پیاونکی پیاو. ئەو کەس لە مائی خۆی دەر ناکا. باشترە بچینە ئەوی. بەم چەشنە پینش دوو رۆژ لە بەر مائی ئەو راوەستا بوون. کراسوگئورگیس کە پیاونکی سەر روخۆش بوو. دەستی بە سینگێوە ناو بە بابە گەورە ی گوت کە بۆ پینشوازیان هاتبۆوە دەری:

ئە ی پیرە هەلۆی سولتانی ! من و ماستراپاسی زەنگولە فروش کە وا ئینستا لیرە نامادەین، دراوسینی پالەوان میکێلسی کوری تۆ بووین. لە بەرتورکان هەلآتووین و پەنامان بۆ ژیر بالی تۆ هیناوە. تۆ ئە ی پیرە هەلۆ ئینمە لە ژیر بالی خۆتدەر مە کە.

پیرە مێرد لە قاقای پینکە نینی داو گوتی : « وەرە ژووری، بالەکانی من فرە پان و بەر بلۆن. »

بیرتولدۆ هاتەدەر و بە ئەدەبەوێ سلاوی لیکردن. ماستراپاس گوتی: « خوا بتپارێزی پالەوان سیفاکاس. زۆر بە جی بوە کە مائی تویان ناو ناوێ عیباده تگا. »

پیرە مێرد دەستی خۆی هەلیناوە بە توندی گوتی :

. ئینو بە مەرجینک بە خێر هاتن کە هەر تکتان چەک هەلگرن و بۆ شەر لە گەل پیاوکانی تر کەون . من راکردووی ترسەنۆک راناگرم. لە ئاست ژن و مندالەوێ دلتیا بن. من بەر پرسیتە ئەوان دەگرمە ئەستۆ. پاشان بە پینکە نینەوێ گوتی: « ئینو تەماشای ناغا بیرتولدۆ مە کەن ئەو شتینکە وەک ژن و یا مندال دەچی. »

هەموو لە قاقای پینکە نینیان دا. تەنیا ماستراپاس و کراسوگئورگیس نیو چاوانیان تینک نا. کراسوگئورگیس گوتی :

. پالەوان سیفاکاس ئینمە ! ئینمە فیزی شەر نەبووین . ئەگەر بچینە شەر ئیتر کارمان تەواو.

پیرە مێرد گوتی : « هەر چۆنیک بی ئینو کارتەن هەر تەواو. »

. هەتا درنگتر بی باشترە ، پالەوان !

. دەک نە مینی !

کراسوگئورگیس لە ترسان داها تەوێ گوتی :

. زۆر باشە پالەوان . تۆرە مەبە . ئینمە بە ئەمانی خودا دە چینه شەر. گورج بارە کاتیان هینا خوار، ژنەکانی مائی یاریدە ی میوانانیان کرد و هەموویان جی کردنەوێ. لە قوژنیک بی بەر نوای هەساری کوچک و ناگریان بۆ پەنا بەران ساز کرد. شەو گشتیان لە سەو سفەر بەک کۆ بوونەوێ. بەیانی زوو بلیچە گەورە دوو تەفەنگی لە بەری مېچی هینا دەر و هەر بەکە تەفەنگیک وێدان و هەتا دەرەوێ گرتەدی لە گەلیان چوو. پاشان بە هاریدیموسی پیرە شوانی ئەسپاردن و گوتی :

. بڕۆن خوا ناگادارتان . بڕۆن و دەست بە کار بن. ئینو پیاون و پیاوانە بچن. من ناگام لە مندالتان دەبی. سەفەر بە خێر. سلاوی من بە چیاکان بگە یەنن.

لەو لای تراساکی لە گەل دوو هاویری خۆی < مانولیبوس و ئاندریکوس > خەریکی باس بوو دە یگوت :

. کورپینه ، ئیره ئیتر گه‌مه نیه . لیره له گه‌ل چس‌گورک و کیژی سهرتاش روویه‌روو نین. ئیره شونینکه ده‌بی بکوژین و بکوژینین.

ئاندریکوس گوتی ئیمه ناترسیین.

. ئیوه ده‌زانن قوچه‌قانی باوین؟ ده‌زانن تهننگ: عه‌مبار که‌ن؟ ده‌زانن سیره له نیشانه بگرن؟

مانولبوس گوتی : فیر ده‌بین .

تراساکی گوتی : من فیرتان ده‌که‌م. ئیوه له ده‌سته‌ی خۇمدا جی ده‌که‌مه‌وه. خۇم ده‌بم به فەرمانده‌ی ده‌سته. کاتینک فیزی تهننگ هاویشتن بوون ئیوه سویند ده‌ده‌م. ئیستا سویند خواردن فایده‌ی نیه . له رۆژی دوا‌ییه‌وه مندا‌لان ده‌ستیان به فیر بوون کرد. وه‌ک ده‌سته‌پینکی کار تراساکی هه‌ریه‌که دارینکی بۆ برین و ناماده‌ی کرد و پاشان گوتی:

ئه‌لفبای چالاکی ئه‌وه‌یه پیش هه‌موو شت لیدان فیر بن. ئه‌وه‌ش به‌ستراوه‌ته‌وه به راهاتن.

مرؤف له‌و ده‌مه‌وه که راهات لیدان. ئیتر لیده‌دا. که وابوو ئیوه‌ش ده‌بی به لیدان رایین.

رۆژنک بابه‌ گه‌وره‌بم چه‌شنه له گه‌ل تراساکی دوا بوو، ئه‌ویش قسه‌کانی ده‌ گوی گرتبوو،

ئینستا فیزی دۆسته‌کانی ده‌کرد.

دۆسته‌کانی ئه‌لفبای پاله‌وانه‌تی فیر ببوون و ده‌یانته‌وانی له قوچه‌قانی که‌لک وه‌ر بگرن.

تراساکی شایی به‌ خۆ بوو. هه‌موو رۆژی ده‌بیردن هه‌شقیان ده‌کرد. خۆشی به‌ تهننگی ره‌شۆکی بابه

گه‌وره‌ی وه‌پینشیان ده‌که‌وت. چه‌ند مندا‌لی به‌ره‌لا‌ی گون‌دیش هه‌ر به‌که‌ی دارنک به‌ ده‌سته‌وه وه‌ک

شیر ده‌که‌وته‌ن دویان. به‌ خه‌یالی خۇیان ده‌چون تورکان په‌لامار بدن. له‌و هه‌شقه‌دا بنه‌ د‌رک و

گون‌ی ولقه‌دار به‌ تورک داده‌نران . رۆژئاوا کاتی گه‌رانه‌وه هه‌ر به‌که‌ی گون‌بیه‌ک یا به‌رکه‌ درکینکی

به‌ دوا‌ی خۇیدا راده‌کشیا و گۆیا ئه‌وه تورکن سه‌ریان براوه‌ هیندی جار تراساکی قه‌له‌ ره‌شه‌یه‌کی

به‌ تهننگ ده‌که‌وت و ده‌ به‌یناوه. ده‌یگوت : ئه‌وه پاشای تورکانه.

بابه‌ گه‌وره‌ زۆر جار له گه‌ل نه‌وه‌که‌ی له به‌ر ده‌رگا داده‌نیشت و فیزی ده‌کرد که چۆن تهننگ

عه‌مبار بکا و به‌ شانی خۇیه‌وه بنی و سیره بگری. باسی شۆرش مه‌زن و قاره‌مانه‌تی باو

وبا‌پیرانی بۆ نه‌وه‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت :

. درژمنی هه‌ره گه‌وره‌ی ئیمه‌ تورک نین، به‌لکوو ترسه. لیت ناشارمه‌وه له هه‌رزه‌کاریدا بۆ

هه‌ره‌لین جار چومه‌ شه‌ر، زۆر ترسام. لاونکی پی نه‌کراو بووم. به‌لام وده‌ وده‌ تینگه‌یشتم.

تراساکی که‌ پالی وه‌ ئه‌ژنۆی پیره‌ مینرد دابوو، گون‌چه‌که‌ی بۆ قسه‌کانی راگرتبوو گوتی : « چ

تینگه‌یشتی بابه‌ ؟ ».

. ئه‌وه تینگه‌یشتم کاتی مرؤف له شتینک بترسی، ئه‌و شته هه‌رچی بی، شیر، زه‌لام، یا

ره‌شایی، هه‌وه‌لجار ده‌بی خۆی پیندا‌یدا. ئه‌و ده‌م ئیتر ترسی نامینتی. ته‌واوی پازه‌که هه‌ر له‌وه

دایه.

له‌و کاته‌دا که‌ بابه‌ گه‌وره‌و تراساکی له ناخافتن دابوون، له پ‌ر ده‌نگی خلۆر بوونه‌وه‌ی به‌ردان

هات و ده‌دوا‌زه ئیستر سوار وه‌ده‌ر که‌وتن. پیره‌ مینرد رابوو، ده‌ستی به‌ به‌ر چاوانه‌وه‌ گرت ، له

به‌ر مۆ و هه‌وا‌ی تاریک نه‌یتوانی هه‌یچیان لی بزانی. جارچی گون‌دی «ماورؤدیس» ی پیر تی

ده‌په‌ری. پیره‌ مینرد هه‌میشه به‌ ناوی «پاله‌وان جارچی» بانگی ده‌کرد. هه‌رای کردی وگوتی:

یالاً پالەوان جارچی ! چۆنی ؟ ئەوانە کینن لە چیا دینە خواری ؟
جارچی گوتی : « وادیارە پاپۆزی ستیفانیسە لە لەنگەرگای < سنت پلاژ > ونستاوه و پرە لە نازوقەو چەک و چۆل .»

بابە گەورە نیشانەیی خاچی کینشاو لە بەر خۆیەوه گوتی :
ناخ .. ئەی یونانی فەقیر، تۆ خۆت برسی، بەلام پاروو لە زاری خۆت دە گریهوه و بز ئیمەیی دەنیری ... باشە ئیتر چی ؟

ئیتەر ئەوەیە کە چەند کەس لە شۆرشگێڕانی ئۆردووی کوری تۆ ، بە سواری ئیستران لە چیا هاتونە خوار تا ئەو نازوقە و چەک و تفاقەیی بگورێزنەوه . ئەوەتا گەیشتنە ئیروە رابە بە خێر هاتنیان بکە .

بابە گەورە دەروازەیی کردەوهو گوتی : « بە خێر هاتن پینتان سەر چاوم ! »
سواریەکان نیزیکی دەبوونەوه . باکینش شاد و بە فیز و پینشیان کەوتیوو . پالەوان میکینس پینی گوتیوو : « تۆ بز شەر نابی ، بەلام تۆ کە وەک رینوی فیلەزان و وەک سەگ رادە کەیی بز پەیک باشی . » ئیستا باکینش بە سەر زکایەتی دە کە سیتەر دەچوو تا باری پاپۆزی ستیفانیس خالی بکات .
کاتی باکینش لە ئیستر هاتە خواری گوتی :
« سلاو پالەوان سیفاکاس ! ئەگەر بز ئینو زەحمەت نیە ، ئەم شوو لێرە دەبین و بەیانی بەرەو دەریا دەپۆین .»

بابە گەورە نامیزی کردەوهو گوتی :
« بە خێر بین رۆلەکانم ! بخۆن و بخۆنەوه . ئینو کرینکارن . شۆرشگێڕەکان کە بە دوکەلی باروت رەش هەلگەرا بوون و لە برسان لاواز بوون ، لە حساری پیرە مینرد هاتنە ژووری . ژنان کە نیگەرانی خالی پیاوێکانیان بوون ، بە چالاکیی ناگریان دەکردهوه ، چیشتیان لێ دەنا و سفرەیان رادەخست . شوو داهاوتیوو . چراکان روخساری گرژ و ماندووی شەر کەرانیان رووناک دەکردهوه کە وەک هار دەیانخوارد و وەک گا دەیانخواردەوه . تەقەیان لە شووێلکان دەهات . بونی توندی پیاوانەیان حساری پر کرد بوو . ژنەکان بێدەنگ لە دەورەیان ونستا بوون و بە دل خزمەتیان دەکردن بابە گەورەش بە ئافەریشەوه سەیری دەکردن . پاش خواردن و وەخواردنەوه ، بابە گەورە گوتی : « باشە ... ئیستا بچن بنوون . ناخ .. خۆزیا منیش لە تەمەنی ئینو دەبام و لە گەل ئینو بەشداری کۆنرەوهری بام . ناخ ! رۆلەکانم ! بزانی کەوتومە چ رۆژگارینک . هەموو شوو لە سەر دۆشەکی نەرم دەنووم . بە رۆژ وەک زەلامی بیکارده خۆم . ئیتەر تەفەنگیش ناویم . کەسپیش بز کوشتم خۆ مات ناکا . خودا ئەکا دوژمنیشم لەو رۆژە بکەوی .»

باکینش گوتی : « ناخ ... پالەوان سیفاکاس ! خوا ئەو رۆژەمان بە نسیب بکات . » باکینش تۆ سەر دەستەیی ئەمانەیی . خەویشت بی ئەشی درەنگتر بنووی . تۆ بێنەوه کارم پینتە !
/ . بە چاوان پالەوان سیفاکاس ، من دەبی ئەم شوو ترخی ئەم مەنەسە بە بەدەم کە تۆ پینت داوم .
هاورینکانی بە چەک و جلو بەرگەوه لینی نوستن . هیشتا ژن سفرەیان کۆ نەکرد بوو پرخەیان دەهات . سەرماي ئەو شوو حەشری دەکرد . ژنەکان ئاوردوویان هینا و ناگریان کردەوه . پیرە مینردو باکینش لە پەنا ناگری دانیشتن . پیرە مینرد لە ناگرە کە رامابوو دەنگی نەدەکرد . بەلام لە برۆ

هه‌لته‌کاندنیوه دیار بوو بیرنکی به زه‌ینی دادی و ناره‌حه‌تی ده‌کات. ناخره‌که‌ی خزی پی رانه‌گیرا و به ده‌نگینکی نه‌رم گوتی :

. باکینش ده‌مه‌وی شتینکت لی بپرسم. له سهر دلم بزته گری. تو نه‌شی شه‌رافه‌تمه‌ندانه وه‌لامم بده‌یه‌وه. هه‌رچی ده‌یزانی پینم بیژی. چونکه من پیره میزدینکی سه‌ت ساله‌م و ناتوانم درو بیبسم. باکینش به نیگه‌رانی بیری ده‌کرده‌وه. ده‌بی پرسبیری چیم لی بکات؟ ناخره‌که‌ی گوتی :

. دلنیا به پاله‌وان سیفاکاس . راستیت پی ده‌لیم.

بابه‌گه‌وره ده‌نگی نه‌وی کردو گوتی :

. نه‌و شه‌وه پاله‌وان میکیلنس بو چی توردوی به جی هینشت و رزی. دوا‌ی رژیشتنی نه‌و دیربان سوتانند. نه‌وه خه‌تای نه‌و بوو. باکینش ناگره‌که‌ی خزش کرد و خزی کو کرده‌وه. پیره میزد باسکی گرت و گوتی : « له ناگره‌ری، نه‌وه‌م پی بلنی نه‌و شه‌وه بو کوی چوو؟ »

باکینش دوودل بوو. نه‌گه‌ر وه‌قسه‌هاتپایه‌ ده‌بوا‌یه‌ ته‌وا‌ی روودا‌وه‌که‌ باس بکات. له‌وه‌ ده‌ترسا. ناخره‌که‌ی گوتی: « پاله‌وان سیفاکاس نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ به‌من چی؟ پینوه‌ندی به‌منه‌وه‌ نیه‌ پیره میزد توند باسکی راوه‌شانند و گوتی :

. ده‌ی قسه‌ بکه. خزت خه‌شیم مه‌که. نه‌و شه‌وه بو کوی چوو بوو؟ نه‌و نابروی منی برده‌وه. هه‌ر بزیه‌ش ناویری چاوم لی بکات. له‌وه‌ی ده‌ترسی پرسبیری لی بکه‌م. بپروا بکه‌ وام دیته‌ سهر که‌ ملی ری بگرم و بچمه‌ چیا. شوزشگیزان بانگ بکه‌م و له‌ به‌ر دم‌ی نه‌وان دادگایی بکه‌م . نه‌گه‌ر تو نه‌م شه‌و راستیم پی نه‌لنی، سونند به‌م ناگره‌، به‌یانی رووده‌که‌مه‌ چیا. نه‌و ده‌م نه‌گه‌ر پی‌اوه‌ با بی‌له‌ پینش من دا‌وا‌ی پاله‌وانه‌تی بکا.

نه‌و پیره‌ دار به‌روه‌ له‌وانه‌ بوو هه‌رچی بیلنی بیکات. باکینش ترساو گوتی :

پاله‌وان ناره‌حه‌ت مه‌به‌. هه‌موو شتینکت پی ده‌لیم . له‌ سهر خز به‌!

. من له‌ سهر خزم و گویت ده‌ده‌می.

. تو ده‌زانی که‌ نوری به‌گ ژنیک‌ی چه‌رکسی هه‌بوو.

پره‌ میزد له‌ سینگی خزی دا و گوتی : « نه‌ی هاوار ... پای ژن له‌ نیو دایه‌ ؟ له‌و شهرم و نابرو چونه‌ ؟ »

باکینش گوتی: « به‌لنی پای ژن له‌ نیو دایه‌. چما تو راستیت نه‌ده‌ویست ؟ » دیاره‌ که‌ راستیم ده‌وی. به‌لام سه‌برتر قسه‌ بکه‌. که‌س نابی قسه‌گانمان بیسی. درنژه‌ی پی بده‌ .

. نه‌و ژنه‌ ناوی نامینه‌ بوو. پاله‌وان میکیلنس له‌ مالی نوری به‌گی دیتبو بیوو به‌ نه‌فینداری. پاش ماوه‌یه‌ک کاتی بومه‌ له‌رزه‌که‌ پاله‌وان پولیکسینگیس دیتی، نه‌ویش عاشقی بوو. دوا‌ی نه‌و روزه‌ نه‌و پی‌اوه‌ ئیتر له‌ گه‌ره‌کی مالی نوری به‌گی دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. نه‌وه‌نده‌ی هاتو چز کرد و هه‌ناسه‌ی هه‌لکینشا، تا خزی گه‌یانده‌ نامینه‌ و پاشانیش سهر جینی. دوا‌یه‌ بپاری دا بیه‌ینی. هینایه‌ سهر دینی مه‌سیخ. بپیار بوو رنو ره‌سمی ئایینی و گواسته‌وه‌ی له‌ روزه‌نکدا به‌رنوه‌ بچی. یانی له‌ روزه‌ی میعراجی مه‌سیخ‌دا.

باشه‌ درنژه‌ی پی بده‌. تا ئیستا نه‌مزانی کوری من له‌م کاره‌ساته‌ نابرو به‌ره‌ی پاله‌وان پولیکسینگیس دا ده‌وری چ بوه‌؟ نه‌وه‌ی تیناگه‌م.

. نیستا تیده گمی . خوا له گوناحانم خزش بی. لام وایه جوانی ژنه چهرکه سی پتر کاری له پالنهوان میکینلس کردوه. نازانی چهنده جوان بوو. به خوری ده گوت نهیه ده ری من لیره م. به لئی نه وهنده جوان بوو.

. باشه .. درنژهی پی بدهو قسهی زیادی مه که. من ده مهوی بزاتم که پالنهوان میکینلس بز چی مه تریزی به جی هیشتبوو.؟

. نهو شهوی که نهو له بن دیواری دیر له گهل تورکان شه ری ده کرد. من خه برم بز برد که خزم و که سی نوری به گ گوندی کاستلی یان گرتوه و ژنه چهرکه سی یان رفاندوه . پالنهوان میکینلس گورج سوار بوو رژیشت. ده که سیشی له گهل خز برد تا به تنیا نه بی. به ری به یانی راست له پشت ده روازهی کاندی له کن زالم کینو گه یشتینه تورکان. کوری تو وه ک شیر په لاماری دان. بروا بکه پالنهوان سیفاکاس، من تا نیستا هیچ که سی وا نازاو ره شیدم نه دیوه. تو ده بی شانازی بهو کوره بکه ی. ده بی سهر بهرز بی کوری وات هه یه. تورک سهریان لی شینوا، رایان کرد و ژنه که بان به جی هیشت.

بابه گه وره نالاندی، هدرتک دهستی به چاوانه وه گرت و گوتی :

. وای له من . که واپوو نهو به دبه خته بز نهو ژنه مه تریزی خزی به جی هیشت؟ نابروی خزی و منیشی برده. داخوا نازایه تی نهو نابروو چونه دینی؟

. ناخ پالنهوان سیفاکاس ! ناره حده مه یه. به گزری باو کم کوری تو ههر چاوشی لی نه کرد. تنیا به منی گوت : نهو ژنه به ره گوندی کوراکیس له کن پورمی دابنی و پنی بیژه تا خزم خه به ری ده ده می ناگاداری بیت. باکیش تاوینک بیده نگ بوو. ته ماشایه کی ناگره که ی کرد و پاشان گوتی: « به لئی بابه گه وره ده زانی پاشان چ قهوما.؟ »

پیره مبرد وه لامی نه دایه وه . رهنگی سپی هه لگه را بوو. باکیش به سه برو که گوتی :

. روژنکی به یانی ژنه که مرد بوو، خه نجه رنکیان له سهر دلئی دابوو. بابه گه وره دهستی درنژ کرد. گوزه له ی شهرابی هه لگرت و به سهر یه وه نا. هینزکی هاته وه به رو پرسى : . کی کوشتبوی؟ دهنگی نه وه نده کزیوو ده تگوت له قولایی چالوینک دینه ده ری. باکیش سهری به ردایه وه. گوتی: « چت پی بلیم ؟ له وانه یه خزی کوشتبی. چونکه ده لین خه نجه ره که له دهستی خزی دابوو .. »

. له « ده لین » گه ری. تو چون بیر ده که یه وه.؟ کی کوشتویه ؟

. ناخ . پالنهوان سیفاکاس تو پشت له من بریوه. دهست هه لناگری. نیستا که وایه گوی به یه: کوره که ت .. پالنهوان میکینلس.

. بز چی ؟. بادکیش به درکاندنی نه م رازه ههستی کرد سوک بوه. نیر هیچی نه ما بوو بیشارینه وه. گوتی : چونکه نیره بی پی ده برد.

پیره مبرد لقه دارنکی هاریشه سهر ناگره که و گوتی: « کارنکی باشی کرد. ده ستپنکی خه راب بوو، به لام باشی ته وار کرد. نهو کرمه هه ناوی ده خوارد. نهوه کارنکی باشبوو. »

. تو پالنهوان سیفاکاس نازانی که نهو کاره گوناح بوو.؟

. نهو تنیا گوناحنکی کردوه و چیتتر. مه تریزی به جی هیشتوه. به لام نهو بارته قای نه م

گوناحدی داوهو دیسانیش دهیدا، تا هیچی له سهر نه‌میننی. من پروام به توره‌مهی خوم هه‌یه.
به‌لام نهو ژنه بینگوناح بوو.

ناخ .. توش له فیکری ژن دای؟ تو ده‌بی له فیکری کریت دابی. باشه .. نیتتر برز بخواهه.
ناگادار به زمانت نه‌گه‌ری. نه‌که‌ی لای که‌س باس بکه‌ی. نه‌گه‌ر نهو رازه دهر که‌وی، پالنه‌وانه‌کان
یه‌کتر ده‌کوژن. نه‌وه‌ش به‌ زبانی کریته. جاری شه‌و باش... برز بخواهه ... من جاری له‌ به‌ر ناگر
ده‌بم ...

* * *

به‌یانی به‌ردا بوو، بیره‌ میرد هینشتا هه‌ر له‌ به‌ر ناگری بوو. ناگره‌که‌ کوژا بزوه، بابه‌ گه‌وره
سه‌ری که‌وتیوه‌ سه‌ر سینگی و خه‌وی لی که‌وتیوو. باکیش و هاقاله‌کانی دوی قاولتی خواردن،
وه‌ک گورگ که‌وتیوونه‌ ری و رویشتیوون. به‌ په‌له‌ بوون تا زووتر بگه‌نه‌ پاپزوپاره‌که‌ی خالی
بکه‌ن. کاتی بابه‌ گه‌وره‌ چاوی هه‌لینان که‌س نه‌ما‌بوو. ته‌نیا بزنی سیفاروشه‌راب له‌ ژووره‌که‌ی
ده‌هات.

نیزیک نیوه‌رؤ، له‌و کاته‌دا که‌ ژن چینشتیان له‌ سه‌ر ناگر وه‌لاده‌برد، بابه‌ گه‌وره‌ش توانیبووی
سی پیتی هه‌وه‌لی نه‌لفوبی له‌ سه‌ر ته‌ته‌له‌ بنوسینت و به‌ دلنیایی به‌ نه‌وه‌که‌ی نیشان بدات.
لاونکی نامز به‌ که‌واو کاله‌ و گزوه‌وی و په‌پاخنکی به‌ گولنگی دریز به‌ سه‌ره‌وه‌ گه‌یشته‌ به‌ر دهرگا.
ژنه‌کان له‌ پینشدا ترسا بوون و پاشان له‌ خزشیان هواریان کرد. چه‌ته‌ .. چه‌ته‌ ..
پیره‌ میرد سه‌ری هه‌لینا و گوتی :

به‌ خیر هاتی چه‌ته‌ی یونانی. وه‌ره‌ ژووری هه‌لزی لاو.

چه‌ته‌ی یونانی وه‌ ژوور که‌وت. ژنه‌کان وه‌ غیره‌ت که‌وتن و هاتنه‌ پینش تا قه‌دو بالانی جوانی
ببینن. یه‌کی له‌ ژنه‌کان گوتی :

دایکی ده‌بی شانازی پی بکات. وه‌ کریتی یان ده‌چی. لاو له‌ پینش پیره‌ میرد راه‌ه‌ستار
سه‌لوی کرد و پرسی :

پالنه‌وان سیفاکاسی پیر نه‌تزی ؟

به‌لی خزم. سه‌رده‌مینک پالنه‌وان بووم، به‌لام نینستا ته‌نیا سیفاکاسی پیرم. چونه‌ رووت ده
مالی من کردوه ؟

من له‌ پاپزوری ستیفانیسه‌وه‌ دیم. ناوم میتروسه‌. خه‌لکی رزومل- م. هه‌والمان پینگه‌یشت که
کریت له‌ شه‌ر دایه‌. بز یاریده‌دانی نه‌و هاتووم . له‌ سپرا پیاونیک که‌ لیباسی فه‌ره‌نگی له‌ به‌ردا
بوو، ده‌یگوت نه‌وه‌ی تزیه‌. نامه‌یه‌کی بز تو نووسی و سپاردی که‌ وه‌ده‌ستی خوتی بده‌م.
بابه‌ گه‌وره‌ نامه‌که‌ی وه‌ر گرت و ده‌ستی پیندا هیناو فره‌ خزشحال بوو. نه‌وه‌ نامه‌ی نه‌وه‌ی هه‌ره
خزشه‌ویستی بوو . کوری کزستاروسی کوره‌ گه‌وره‌ی بوو. نه‌م نه‌وه‌یه‌ی پتر له‌ نه‌وه‌کانی تر له‌ سه‌ر
کزشی دانا بوو. هه‌ر نه‌ویش به‌ نینو باپیری کرد بوو. رووی کرده‌ لای نامز و گوتی :

هه‌ر خزش بی کوره‌ لاو که‌ زه‌حمه‌تت کینشاوه‌و نه‌م نامه‌یه‌ت هیناوه‌. پاشان نامه‌که‌ی
ده‌باخه‌لی‌نا. ته‌ماشای تراساکی کردوبه‌ پینکه‌نینه‌وه‌ به‌ لاه‌که‌ی گوت : نه‌م نامه‌یه‌ ده‌ده‌م به‌

نوده‌یه‌کی دیکم که خوننده‌واره بزم بخوینیتسه‌وه. ئیستائیه‌وه ژنینه سفره‌ی راخدن. ئینمه میوانیکی به ریزمان هه‌یه، یونانیه‌کی کۆک و پۆشته‌یه. بچن ئه‌و کورسیه نه‌خشاوه‌ی بۆ بینن.

گورج کورسیان بۆ میوان هینا که هه‌لۆیه‌کی دوو سه‌ری لێ نه‌خش کرا بوو. باهه گه‌وره به سه‌رورووی خوش له هه‌ساری ونستا بوو. ئه‌وه‌نده که‌یف خوش بوو ده‌تگوت میوانی هه‌ره خوشه‌ویست له یونان میوانداری ده‌کات. ئه‌گه‌ر شه‌و باهه ته‌واوی چراو شه‌مه‌کانی ئه‌و ماله‌ی بۆ روشن ده‌کرد. به‌لام نیوه‌رۆ بوو، هه‌تاوی کریت له بان قۆی خورمایی لای یونانی‌ده‌ره‌وشاو قایشی ده‌مانچه و زه‌نگالی سپی درێژی بریقه‌یان ده‌هات.

میوان نه‌یده‌ویست دانیشی. ونستا بوو، به‌ چاوی ئاقه‌رینه‌وه سه‌یری پیره‌ میزیدی به‌ گورو موو چه‌رموکیده‌کرد. له به‌ر خۆیه‌وه بی‌ری له‌وه‌ده‌کرده‌وه، ده‌بی ئه‌وه چه‌نده پیری، هه‌رده‌لینی نه‌به‌دیه‌ پاشان ده‌ستی پیره‌ میزیدی گرت و گوتی :

- باهه گه‌وره! من بیستومه‌ تۆه‌ک پیره‌ دار به‌پوری سەت ساله‌ ژباوی، با‌وبارانت دیوه، کۆره‌وه‌ریت کیشاوه، شه‌رت کرده‌وه، به‌خته‌وه‌ر بووی، ئیستا پینم بیژه له‌و سەت ساله‌دا ژبانت چۆن دیوه‌؟

پیره‌ میزیدی گوتی : کورم! راست وه‌ک گۆزه‌له‌ ئاویکی فینک.
باهه گه‌وره تۆ هینتا تینووی؟

پیره‌ میزیدی ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه، قۆلی فره‌وانی کراسه‌که‌ی خزین وباسکه‌ ره‌ق و ته‌قه‌کانی ده‌ره‌کوتن. پاشان به‌ ده‌نگیکی قه‌وی، وه‌ک له‌عنه‌ت له‌ خۆ یکا گوتی : « له‌عنه‌ت له‌و که‌سه‌ که‌ تینوایه‌تی ده‌شکی.»

هه‌رتکیان تاوینک بینه‌نگ بوون. لای یونانی تاسه‌ی پیره‌ میزیدی هه‌بوو. پیریش سه‌یری لای ده‌کرده‌و تراساکیش له‌ به‌نیاندا ونستا بوو ته‌ماشای ده‌کردن. ژنه‌کانیش ده‌ست له‌ سه‌ر سینگ ونستا بوون و گوی یان هه‌لخه‌ستبوو.

پیری مه‌زن وه‌ده‌نگ هات، ده‌ستی بۆ لای راسته‌ راداشت و گوتی : لای قۆزا له‌و لاهه‌ چ هه‌والیکی تازه‌ت بۆ ئینمه‌ هیناوه‌؟ ئیه‌و بینگومان ئیتر تورکتان له‌ نیندا نه‌ماوه. خه‌نی له‌ خۆتان. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاوه‌ له‌ سه‌ر نیو ته‌خت دانیشت.

لای یونانی له‌ سه‌رکۆرسی نه‌خشین دانیشت. تراساکی که‌ له‌ په‌نا باهه‌گه‌وره‌ دانیشتبوو، چاوی له‌ لای یونانی وه‌رنه‌ده‌گیرا. میتروس له‌ وه‌لامی پیره‌ میزیدی گوتی :
- ئینمه‌ ئیتر تورکمان نیه‌. به‌لام له‌ جیاتی ئه‌وان ده‌ره‌به‌گی گه‌وره‌و ژاندارم ونوینه‌ری مه‌جلیس هه‌ن. به‌لام باشتره‌ باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ نه‌که‌ین.

ژنه‌کان تازه‌ نانیان به‌ ته‌ندوره‌وه‌ ده‌دا، بۆنی نانی گه‌رم هه‌ساری پرکرد بوو. لای یونانی که‌می ما‌بوو له‌ خۆ بچی. ئه‌و له‌ به‌یانیه‌وه‌ هه‌چی نه‌خوارد بوو. چاوی له‌ ته‌به‌کی نانی به‌پوو. پیره‌ میزیدی تینگه‌یشت و هاواری کرد:

- هۆی ژنینه‌! ده‌ زووین نانی گه‌رم و په‌نیر و گۆزه‌له‌ شه‌رابینکمان بۆ بینن، با تینینکمان بینه‌وه‌ به‌ر، ده‌نا چاومان خیل ده‌بی.

پاشان سه‌یرنکی ده‌رویه‌ری خۆی، واته‌ عه‌مه‌بار و چال‌او‌وه‌ساری کرد و سه‌یرنکی لای

یونانیسی کردو به پینکه نینه وه گوتی: « لاو! ده زانی بز پینده کهنم. له راستیدا بیری پیای پیای و هک قه برستانیکی لی دی که له پر بهرده کانی سهر گزور راست ده بنه وه و مردوه کان دهرده که ون بز نمونه: نم که وایه تی تو له حساری من شتینکم وه بیر ده خاته وه. سالی ۱۸۶۶ بوو. پاله وان لیپاپیسی ره حمه تی که وایه کی له بهردابوو، له سهر نه و کورسیه دانیشتبوو که وا تو له سهری دانیشتبوو. ژنه ره حمه تیه که ی من و خه سوی فقیرم «مالامو» که ژنیکی زور باشبوو، نانیان ده کرد. راست وه رزی پایزو سال نم کاته و جیژنی چه زره تی سن ژورژی شه را بخور بوو. له گوندی شه را بیان دروست ده کرد، سهری کوبه کانیان هلدده گرت، که تامی به ره همی تازه بکه ن. راست له وکاته دا «کاستانیاس» ی ره حمه تی گه یشتی. نه و پیایونکی نازا بوو وه ک یونانیه قه دیمیه کان. له سوار چاکیدا تای نه بوو. نه سپ خزی له بن رانده گرت. «سورملیس» ی ره حمه تی، پایپروانی به ناویانگی پایپری نوم بووی «سیدام ماندلی» یسی له گه ل بوو. من به کوستاروسی کوره گه وری خوم گوت: کوستاروس هرزه وه ده سته گه و رانه ت کوبه شه را بیکمان بز بینه، تا له م حساره چوری لی بهرین. له و قسانه دا هوم هیروگورگیسی شوانی ره حمه تی به رانیکی سهر پرایی له سهر شانی دانا بوو، له چیا هاته خواری. ژنه که شی به سه لکه په نیره وه له گه ل بوو. هموو هاواریان کرد: مه زه ی شه را پیش خوا گه یانندی. دایان له قاقای پینکه نین. ماموستای مه درسه به کولانیدا راده برد، گونی له پینکه نینی نیمه بوو، هاته ژورری. تیکرا هاواریان کرد: به یانیت باش ماموستا. وهره دانیشه، نیمه ده خزینه وه، توش بینووسه. له وه لام دا گوتی: مردوو شور ماموستای به ری، منیش وه ک نیمه ده خومه وه. پاشان ده چم «مالیاروسی» شاعیر ده بینمه وه، ده به نیم به ده نگ شبعرمان بز بلی. وه دهر که وت، زوری پی نه چوو «مالیاروس» و «ناندرولیس» ی به زورناوه هینا. ناخ... نه و فقیره خوا لی خوشبوانه چی یان به سهر هات. ا من راست بوومه وه لوله یه کی لاستیکم ده ست دایه و له شیرهی کوبه شه را بم قایم کرد و بانگم کردن: جانه وه رینه تیر جام پیوست نیه. خز گونله که به جام ناو نادری. وهرن تیکرا به لوله به خزونه وه. به لام به نوره. پاله وان لیساپیس تو له هموان پیرتری، وه پیش گه وه. نه و پیوستی به پینگوتن نه بوو. لوله ی ده ست دایه و به زاریه وه نا. ده نگی قولته قولتی کوبه ی شه را ب، ده تگوت قه لیانه. کاپرا ده یخواره وه و دمی لی نه ده کرده وه. نه و انیتر ده یانگوت: وه ک نه و ده سستی پینکرده چوری لی ده بری. به هزار زه حمه ت لوله یان له زاری کرده وه. نه مجار به نوره ده ستیان به خواردنه وه کرد، تا له سایه ی خوا منیش نوره م بهر که وت. نه ی خویه جیژنیکی خوش. باسکیان له په نیری تازه هه لکرده بوو، ده یانخوارد و ده یانخواره وه. به رانیش کرابه که باب. لیپاپیس دیسان کوبه ی په لامار دا. له پشت دهرگاوه به کینک بانگی کرد: نوشی گیان کورینه نوشی گیان... ده نگی «نکتاریسی» قه شه بوو له گه ل پیش نویژی دیری نوتردام دمیرت هاتبوو. نه و دوانهش ده منیکه به ره حمه ت چوون. هدرتکیان سهر خوش بوون. له گه لکو وه ژورر که وتن ده ستیان کرد به سه ماو گورانی گوتن. هه راه کیان سازکرد نه و سهری دیار نه بی. که می ماوو هموو شت بشکینن. ده یانگوت: کورینه گاتی هالاوایی په کجاری هاتوه. نه و انیش کوبه یان په لامار دا. دیسان کوبه وه قولته قولت که وت. وای لینه ات، خه سستی شه را ب نه بی، هیچی تیندا نه ما. نای له و فقیرانه... چ پینکه نین و سازو ناوازیک. چوون لاقیان به عهرز داده داو گالته یان به مهرگ ده کرد. هاواریان ده کرد: کورینه نه و

عهرزه بکوتن، چونکه رۇژنک دى ټو ده مانکوتى. پاشان هيندى به پاى پەتى و هيندى به پۇتین به عهرزبان داده دا. هه موو ده لنگيان هه لکرد بوو. خوايه لهو ته ژنۆ و به لهک و توکانه، ده تگوت توکى به رازيه. ۱»

بابه گه وره بیده نگ بوو. ده ستى به ريشى دا هینا و چوه ده فیکره وه. له پر چاوى گهش و روونى لیل بوون و گشت رابردوه کان له ویندا رهنگيان دایه وه لای یونانى به بیستى ټو قسانه ده له رزی. دهنگى لاقى ټه وانەى ده بیست که به عهرزبان داده دا. به له که توکناو به کانی ده بىنى و ده ترسا. ژنه کان گویان هه لختبوو. تراساکى به و لاقه چکولانه به عهرزى داده دا. ټه ویش به شادى مهرگى بۇ خه بات بانگ ده کرد. ټه نیا بېرتولڈ هاتبوه ده ر که ټه ماشاى لای یونانى بکات. به لام به بیستى باسى مردن چوبزوه ژوور و خزی شارډ بزوه.

بابه گه وره جارنکپتر هاته وه ده نگ و گوتى :

• من له پیندا به پینکه نینه وه ده ستم پینکرد. پاشان به یادی مردوان تینکچوم. نا بهورن، تینک نه چوم. توپه بووم. ټه وه هېچ داد پهروه رانه نیه. ټه وه نه بى، خوا کاره کانی دیکه ی باشن. ټبشه لا له گونا حانم خزش ده بى. به لام ټه وه کاره ی هېچ باش نیه. له جبهاندا مرؤف هه بوون، که نه ده بوايه بمرن. ټه وه چبایانه ده بېن، قهت نامرن. ټه وانیش وه ک کینو بوون. وه ک کۆله که قاچبان وه بهر ئاسمانى ده وه رایان ده گرت. ئاخ... ټه ی خاکى له عنه تی ! منیش پینت پیندا ده دم. ټو ده توانى که سانى ټه حمه ق و ترسه نۆک و ناسک نارنجى و ټه خلاق دزینو و هى ئاوا، قوت به دی و ورگى خزتيان پى پر که ی. به لام <لبپاپيس> و <کاستانياس> و <پیش نویژى دېرى نوتردام دميرت> و <کوستاروسى> کوره گه وره ی من نا،!

پېره مېرد له گه ل ټه م قسانه لاقى به عهرزى داداو دوو دلۆپه له چاوه کانی ده رژانه خوارى. تراساکى ده ستى گرت و گوتى: «بابه گه وره سفره ئاماده به. لای یونانى برسپه تی.»

پېره مېرد داها ته وه. ده ستى نه رم و فینکى نه وه که ی له سه ر پینستى گه رمى خزی هه ست پینکرد و گوتى :

- رۆله کانم بېورن. من رۆشته و کانم وه بېر هاته وه، تینکچوم. به لام خزمان هینشا زیندووين، وانیه ؟ که وایه بچین نان بخزین.

ټه وه ی گوت و چوار مېرده کی له عهرزى دانېشت. مېزى پینچک کورتى کیشا پینش خزی و مېوانه که ی. تراساکیشى له کن خزی دانا و گوتى : به خېر هاتى هارشارى. هېوادارم هه مېشه به کتر له خزشیدا بېنېن. قاپه که ی مېوانى پرکرد له خواردن.

* * *

باکیش و هاواله کانی له رۆخى ده ریا وه نيزیک ده که و تن. شنه باى ده ریا ورده ورده ريشوى پینچه کانی ده له رانده وه. هه موویان له خزشى ټه وه ی که ټبستا بارى پاپۆره که خالى ده که ن و تفهنگ و نازوقه و خوارده مهنى که بۇ شۆرش هاتبوو، له ټبسترانى بار ده که ن، وه سه ما که و تېوون. له بهر ټه وان بوو که یونان ټه وه چهک و نازوقه ی ده نارډ. به لام داخوا ټه وه دياريه ټه گه ر له کاتى ناشتیدا هاتبا، ټه و تامر چيژه ی ده بوو. ؟ له باره ی ژنېشه وه راست وایه ټه گه ر پېاوینک دلدارى خزی به

زوری نه پښنی تامی چیه؟ نه گهر خیزان بتوانن بووک پراژننه وه و سفره ی بوکی پانراکهن، تامی نیه. گزشت نه گهر به دزی وه گیر نه که وی بیتامه. سرده مینک دلدار سواری نه سپ ده بو، دلبره که ی ده پفاند. نه ویش گزیا دهستی ده کرده وه، به لام ده به او بیسته پاشته رکی خوی، وه ک تیر به وه مالی ده برد. کاتی غاردان چند تفته نگیشی به حه واره ده نا. پاپوری ستیفانیسی رنگر توانیبوی له تاریکی شه ودا گهر زکی ده ریایی تورکان فریو بداو خه تی گه مارو به پی وله له نگر گای دووره دهستی < سنت پلاژ > له په نا گاشه به ردی گه وره له نگر به گری.

ده ریا نارام بو. جوتیارانی گونده کانی دراوسی، هینشتا نه پانزانیبوو که پاپورنکی پر له چه ک و نازوقه له رۇخی ملکی نه وان له نگره ی گرتوه. ستیفانیسی پاپوروان کاتی ته وای هه بو که به سلامه تی باره کانی خوی خالی بکاو له سر ته خته به رده کانی رۇخی ده ریا دایان هنی.

نه وی رۇژی هه تاوی نهرم و خوشی پایزی هه لآته وو. داعبای ده ریایی به سر، پاپوره که دا ده فرین و یا له سر گاشه به ردان ده نیشن و سه پریان ده کرد. ستیفانیس به شله شله به سر به رداندا هاتو چوی ده کرد. په پیکه ری < سن نیکولا > ی له پاپور هینابوه ده ر و رو به ده ریا له سر به ردینکی دانا بو. تا هم گهرم بیته وه و هه میش ناگای له پاپوره که بی. به سر به رده سته کانیدا گوپاندی و گوتی :

. کورینه تا تورک پی یان نه زانیوه تالوکه ی بکه ن. له هه سیحیه کانیش خو پپارنزن. نه وان تالانمان ده که ن. من پتر له هه سیحیان ده ترسیم. به هیوای خودا نیستا سه روشونی پی اوه کانی پالنه وان میکینلس په یدا ده بی. په کینک له هاواله کانی که له سر به ردینک دانیشته وو، به ده ست سواره کانی نشاندا که ده هاتن. گوتی: نه وه تا گه بیشتنی. ستیفانیس ناوری دایه وه ، باکینشی ناسی. دهستی کرد به پیکه نین و گوتی : « ناخ ... باکینشی من ! ناخره که ی توش بووی به شورشگیر ؟ »

بادکش خوی له نیستری فرندا خوار و ستیفانیسی له نامیز گرت و گوتی : « قه زاو قه ده ر وای ده ویست. » پاشان درنژه ی پندا : چهنده به وه خت هاتوی برا. نیتر نازوقه مان نه ما بوو. ورده ورده برسبه تی له کاری ده خستین. به راستی هزار که رت به خیر هاتی. ستیفانیس به په له بوو، گوتی : کورینه ته ردهستی بکه ن. من ده بی تا شه و دانه هاتوه بگه رنمه وه . جارنک . به شه و ده گیر که و تووم، نیتر به سه. یالا زوون، هه روا بزاتن بز دزی هاتوون.

باکینش دهستی له شانیداو برده نه و لاو به سرته پنی گوت :
. پالنه وان میکینلس سلاوی ده گه بیاندی و ده یگوت : نه گهر په یامینکت بز هیناوه، به منی بیژی تا پنی بلیم.

ستیفانیس سه ری خوراندو گوتی : په یامی چی ؟
. تزه توانی پروا به من بکه ی. دلنیا به جگه له پالنه وان میکینلس که سیتر لیم نازانی.
ستیفانیس دا هاتوه به ردینکی هه لگرته وه و ده ده ریای هاویشته. هه روا بیده نگ بوو. ناخره که ی قبروسی کرد و گوتی :

. گوئی به ده یه باکینش! ده زانم ده فدی باش لینده ده ی. به لام بمپوره، من پروا به زارشری تو ناکم.
تزه که پیاله یه کت زیاد خوارده وه..... باکینش هه ناسینکی هه لکیشاو گوتی:

... ناخ ... ستیفانیس ۱ ناخر من لهو برده لانهی پیالهی زیادی له کوی پیدا ده کم.؟ دلنیا به . لیره به ندهی خودا گشتیان به رژیون، چونکه هېچیان نپه بخزن. پاپزوان ته ماشایه کی کرد، پینستی له شی له بهر هه تاو سوتا بوو. ملی باریک بیوو. میشکی تازهی له چاواندا دهره وشا و پینوهندی به سهر خوشه وه نه بوو. دهنگی نهوی کرده وه و گوتی :
باش گوی بدیه باکیش. هرچی پینت ده لیم له بهری مه که. بز پالوان میکینسی بگنیه وه. بهلام چت پینده لیم، ده بی هه نهوی بگنیه وه. هېچی لی گم و زیاد نه کی.
دلنیا به پاپزوان .. قسه بکه .

پینی بیژه دهنگ و باس خوش نینه. من چومه مالی پیاوه گوره کان. له گه له کسانو گزنگ دوام. تکام لیکردن که راستیم پی بلین. پرسپارم کرد که داخوا نم هیوایه هدیه که کریت نازاد بی. یان نیمه نهو هه موو رنج و زحمه ته به خورایی ده کیشین. هیندیک سهر به سته وه لأمیان ده دایه وه. هیندی قسهی بی جی یان ده کرد. ته نیا که سبکی لام وایه له هه موو زانتر بوو، رک وراست وه لأمی دایه وه . بزائم ده زانی نهو که سه کی بوو.؟ نهو برازای پالوان میکینس بوو. به پالوان بیژه، که سمانی برازای پینش چهند رژی له سپرا له گه شتی دابه زیوه. له نوروپا گه راوه ته وه. به منی گوت :ستیفانیس غیره ت هه بی. نم جارهش نازادی وه ده ست نایه. ۱ من لیم پرسى: « که واپوو نهو خونانه به خورایی ده رژین؟ » نهو گوتی:

خون قهت به خورایی نارژی. چما نازانی نازادی تونکه نهک به نار، به لکوه به خونن ناو ده دری. نیستا نیمه خه ریکین نم تزیه به خونن ناو ده ده پن. دلنیا به که رژیونک لینی سهوز ده بی. بهلام نهو رژه هیشتا نه هاتوه .

پاشان نامه کی له گیرفانی هینا ده رو دای به من گوتی : « به پیاونکی باور پینکراودا بیگه یینه دهستی پالوان سیفاکاسی باپیرم. » هه ر نیستا لاونکی یونانی که له پاپزودا له گه له من بوو له رنگا دایه. نهو رتر پالوان میکینس دوی خوننده وهی نامه که خوی ده زانی.
باکیش سهری بهردابووه و گونی هه لخصه وو. به تورپی ورته که بهرده کانی رژی ده ریای پینکدا ده دا. کاتی ستیفانیس ته و او بوو، هه لچوو. به چاوی به نه سرینه وه گوتی: « که واپوو خودا هه ر نیه. لهم باره وه تزی بیروپات چیه پاپزوان ؟ »

له عندهت له من .. ده توانم چ بیژم . ۱ من ته نانهت نازانم نه سلنه سن نیکولایه یک هدیه یان نا. تزهاتووی له باره ی خودا وه له من ده پرسى؟ هه و نهو سن نیکولایه له وانه یه هه بی و له وانه یه نه شبی. نه وه تاقه شتیکه له ماوه ی خدبات له ده ریادا فیری بووم. زه پنی خوت به بوون و نه بوونی خودا وه خه ریک مه که. با بزاین چون ده بی.

خور ده هات نهوی ده بوو، رهنگی ده ریا به ره و لیلی ده چوو. هاری گه شتی به ته وای به تال ده کرا. تفهنگ و فیشهک و پینست و تانارد و ماسی وشک کراو که هه موویان نیعمه تی خودا بوون، له نیستران بار ده کران. ده بوایه به هه شتی کریمه کان لهو نیعمه ته ته ژى بی. ستیفانیسی خاوه ن پاپز: له کاتیکا سلوی له ده پیاری شه رگه ر ده کرد گوتی: « گووینه من دیسان فیشه کی باش و نازوقه ی چاکتان بو دینم. » پاشان سوپاو به شه له شهل رایکرد پدیکه ری سن نیکولای له سهر بهردی هه لگرت. ده تاوونی هه لکیشا تا فینک پینته وه. پاشان هه رتک دهستی پدیکه ری ماچ

کردو گوتی :

لهم کاتهوه که هاتوینه ئیزه، ئه رکی خۆت چاک به جی گه یاندوه ! ئافه رین پالنه وان نیکولای
نیستا وه ک پیاوان له رژیشتنیشدا رومان سپی بکه. من نه زرم له خۆگرتوه سوننده ئاوی ده ربا به
دهستی قه شه کانی دیری <مون ئاتوس> وینه یه کت لی بکیشم که به شالواری کورت و په پاخی رهش و
دوو رین به دهسته وه پاپوژی <میانوس> داژی. هه ر چۆنیک بی نیکولای پاپوژوان و که شتی
<میانوس> هه ر تک یه کن. ئه وده م ئیتر خۆشم ئاسوده ده بم.

ئه وهی گوت و سوار بوو. هه و ره کان له ئاسمانی لیک کۆ ده بوونه وه. زه وی تاریک ده بوو.
باینکی سارد هه لیکردی و ده ربا ده هاژا. ستیفانیس دوو رینی هه لگرت و ته ماشای پانایی
ده ریای کرد. چۆل بوو. نیشانه ی خاچی کیشاو گوتی :

- کورینه له نگه ر به رده ن. به ناوی خودا ده که وینه ری. توش سن نیکولای خۆت ئاماده ی بزووتن
بکه.

* * *

لاوی یونانی دوا ی خواردن و خواردنه وهی باش پالی وه چوار چینه ی ده رگا داو خه وی
لی که وت. ده ربا جه رگ و ریخۆله ی هینا بوونه ده ری. هه وه لجا ربوو له لوتکه
چبای <کارنیس> ده هاته خوارو سواری پاپوژه بوو. رشا بزوه، که واکه ی پیس کرد بوو. کاتی
دابه زین له که شتی زه وی له بهر چاوی ده سوژا. سه ره گیشه ی گرتبوو، که لله ی ده هات به ته قی. به لام
نیستا تیری خوارد بوو، چهند جامی شه راب پیندا کردبوو. له ته ویله وه بزنی په ینی بز ده هات،
ههستی کرد که هاتۆته وه سه رخۆ به یانی ته گه ره وه ای خۆش ده بوو، هاریدیموسی شوانی با به گه و ره
ده یگه یانده ئوردووی پالنه وان میکلس. به دلنبا یی لینی نوست.

له گه لکوو لاوی یونانی پر خه ی هات، با به گه و ره تراساکی برده بن داره لیمزی حه ساری و
داینا. ژنه کان له کاری چیشته لینان ببوونه وه و چوو بوون به حه سینه وه. له به یانیه وه هه ستا بوون،
تا و نیک هه دایان نه دا بوو. ئاو و تفاقیان دا بوو به حه یوانات، هه ویریان کرد بوو، نانیا ن پینه دا بوو،
چیشته یان لینا بوو، جلیان شوشتبوو. رینیو کیژی پالنه وان میکلس خه ریکی نامه یه کی درژ بوو که
یای کراسوگئورگیس و یای ماسترا پاس پی یان ده نووسی. کاتی زانیبوویان که لاوی یونانی ده
چیشه ئوردوگا، به ده رفه تیان زانیبوو تا نامه بز میزده کانیا ن بنووسن. یه ک ده ینه راند و یه کیش ده
پارایه وه. هه ر تکیش له عه نه تیان له سولتانی ده کرد که بزچی ئه و مه له ونه ئازادی نادا به کریت،
تامیزده کانیا ن بگه رینه وه ئامیزی ژنه کانیا ن. ئاخیا ن هه لده کیشا.

حه سار چۆل ببوو، ده رفه ت بوو که با به گه و ره نامه ی کسماسی نه وه ی بکاته وه و بیدا به
تراساکی بزنی بخو نینته وه. با به گه و ره نیگه ران بووه سستی به ناخۆشی په یامه که کرد بوو. چونکه
ئه ونه وه دوو رولا تیه جا رو با ر ته گه رکارنکی گزنگ هاتبا پینش نه وی وه بهر ده هاته وه و نامه ی ده نووسی.
ره نگه کارنکی کرنگ بی که نامه ی نویسه. سه ری پا که ته که ی کرده وه و گوتی: «تراساکی وه ره
ئهم نامه یه بخو نینه وه. به لام به سه به رو له سه ر خۆ تا باشی تینگه م.»

نامه که به خه تی خۆش نوو سرا بوو، باش ده خو نرا یه وه. تراساکی به ره وانی دهستی کرد به

خویندنه‌وهی : « باهه گه‌وره‌ی زور به ریز و خزشه‌ویست! من ئیستا هاتومه‌وه نیشتمانی‌هاو واپیرم له‌وانه‌یه بهم زوانه بینه‌وه کریت و ده‌سته به ریز و پر له شانازیه‌کانت ماچ بکه‌م... »
پیره میزد سه‌ری هه‌لهری و گوتی: « ناخ... ئه‌وه‌ش پیاوینکی چاخان و ریا بازه. ئه‌وه چ جوره نویسنیکه؟ له سه‌ره تاوه نه‌ینوسیوه : هیوادارم سلامت بی و نه‌گه‌ر له منیش ده‌پرسی شوکر سلامت... » باشه قه‌یناکا. تراساکی درێژه‌ی پی‌بده.

... به‌لام به‌رله‌وه‌ی شانازی ته‌وه‌م به‌ نسیب بی، ناچار بووم ئه‌و نامه‌یه‌ت بۆ بنوسم. تکایه دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی به‌ پیاوینکی باوه‌ر پینکراودا بۆ پالنه‌وان میکلسی مامی بنیره. زانیومه که نالای راپه‌رینی هه‌لک‌دوه. جارینکی دیکه‌ش له چیا له گه‌ل تورکان که‌وتوته شهر. باشه من له کاره‌کان ناگاداری ده‌که‌م تا ئه‌و بزانی چده‌کا و ده‌چینه‌ کوی. ئه‌و دهم خوی ده‌زانی و خوا چونی وه‌به‌رینی باواپه‌کات... پیره میزد گوتی چه‌نده زور بلێ‌یه... باشه ... درێژه‌ی پی‌بده ... تکایه نه‌ختی سه‌برتر...

... به‌لێ یونان جینگای هومید نیه. یونان لاوازه‌و هیچی نیه. که‌لوپه‌لی شه‌ری نیه. به‌ ده‌وله‌ته‌ ئوروپاییه‌کانیش پشت نه‌ستور نیه. کریت پارویه‌کی نه‌رم و چه‌وره. ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌کان به‌رژه‌وه‌ندی خویان له‌وه‌دا ده‌بینن که‌ ئه‌م پاروه له‌ قاپی سولتان دا‌بی. کاتی سولتان ته‌قی و سامانی نه‌ویان دا‌به‌شکرد، هه‌ریه‌ک به‌ هیوایه‌ کریت به‌و به‌ری. به‌لام نه‌گه‌ر کریت بۆ یونان بگه‌رێته‌وه. ئه‌و دهم نه‌خوداوه نه‌ شه‌یتان هه‌یجیان ناتوانن ئه‌م دوانه‌ لینگ جیا بکه‌نه‌وه... »
پیره میزد هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشا و گوتی :

... های... ئه‌م نه‌وه‌یه‌م فره ژیره‌و تینگه‌یشتوه ... باشه... پاشان ؟

... به‌لێ .. بزانه کریت نه‌مجاره‌ش ده‌شکی. ئیستا تا‌قه‌ رنگایه‌ک له‌ پینشه، ئه‌ویش نه‌وه‌یه له‌ گه‌ل سولتان وتووێژ به‌کری و هیندی شتی لی وهر به‌گرن .دیاره ئه‌وه ئیستاقینیکه ده‌به‌هوانه پینشان. به‌لام به‌روکه‌ گۆشتینکی پینویه، تا گه‌یشتن به‌ نازادی ده‌بی بیکروسینه‌وه... »

پیره میزد هه‌ناسه‌یه‌کی تریشی هه‌لکینشا و گوتی : « که‌وا‌بوو ئینه‌ بوینه‌ سه‌گی به‌رسی، بیه‌جگه‌ له‌ ئیستاق هه‌یچی ترمان بۆ فره‌ی ناده‌ن... ». باشه .. درێژه‌ی پی‌بده ...

... من له‌ یونان و له‌ ئوروپا له‌ گه‌ل که‌سانی ره‌سمی باسم کردوه. سه‌به‌ی ده‌چمه‌ ناتین تا له‌ گه‌ل سه‌ر زله‌کان پینوه‌ندی به‌گرم. نه‌گه‌ر پینوست بی دینه‌ کریتیش تا یارمه‌تیتان به‌دم و نه‌وه‌ی ده‌کری نه‌جاتی به‌دین، پینکه‌وه‌ رزگاری بکه‌ین. به‌داخه‌وه‌ ئه‌مجاره‌ش قه‌له‌م به‌ سه‌ر شیری دا سه‌ر ده‌که‌وی. شیره‌وشینه‌کان ئه‌رکی خویان به‌جی گه‌یانده‌وه و رنگایان بۆ قه‌له‌م کردوته‌وه. به‌لام نه‌یان‌توانیوه تا ئاخ‌ به‌رۆن. ئیستا باهه‌ گه‌وره‌ی هیژا خه‌مگین مه‌به‌ و بزانه له‌ مه‌و دوا قه‌له‌م به‌ ده‌ست دینه‌ مه‌یدان... »

باهه‌ گه‌وره‌ وه‌ک به‌رشینه‌وه‌ تیفیکی له‌ عه‌زی کردوگوتی :

... ناخ... ناخ... ئه‌و کاغه‌ز ره‌ش که‌ره‌وانه... ئه‌و چاویلکه‌ له‌چاوانه... ئه‌و دوولینگ له‌ پی‌و شه‌به‌که به‌سه‌رانه‌ که‌ لیباسیان کلکی هه‌یه ؟ تف... تراساکی ته‌واو به‌و یا شتینکی دیکه‌شی نویسیوه ؟
... ته‌نیا خه‌تینکی دیکه‌ی ماوه‌ باهه‌ گه‌وره .

... له‌ به‌رامبه‌ر تودا ئه‌ی باهه‌ گه‌وره‌ سه‌ری ریز داده‌نوینم و ده‌سته‌کانت ماچ ده‌که‌م .دوعای

به خیرم بز بکه .. نهوت کسماس ...»

پیره میزد سهری بهردایهوه. شتینکی له سینگی دابوو دهینالاند. چاوی له سهریدک دانان و کړیتی له بهرامبدر خزیدا دیت که رهشپوش و دامار و خونناوی له هساری ونستاوه. داخوا نهوه کړیت بوو، یا مریه می پاکیزه بوو که له سهری له خاچدانی کوره که ی گه پارهوه؟ چاوی هه لنینان. شهوداده هات و باران دایدابویه. کیژله ی گهنج به قاوکیژ کاروبدرخیان له مهزرایه دهینانموه. نهو پیره میزدانه ی که به باره دارهوه له دهشتی ده گهرانهوه که دهیان بینی ده رگای مالی پالنهوان سیفاکاس ناوا له یه، تاوینک رادهوهستان، سلانویکیان ده کرد و دهیان پرسی :

چونی پالنهوان سیفاکاس ! دهنگویاسی کوره که ت چیه ؟ له وه لام دا ده یگوت:

. سوپاس بزخوا به که یفی نیمه یه و بهو زوانه نازارو رهنجی کړیت کزتایی پی دنت . پیره میزد رووی کرده تراساکی و گوتی : « تراساکی تو نینستا رازینکت له دلی دایهو نایی ده ری بهری. تو نینستا بزخوت پیاونکی .»

. دلنیا به بابه گهوره. بینجگه له من و تزو باوکم که ده بینه سی که س، هیچ که سبتر نایزانی. بابه گهوره گوتی :

. خوداش ده یزانی، که واپوو ده بینه چوار که س.!

* * *

له و کاته دا که نهوه و بابه گهوره پینکوه ده دوان، چس گورک به رومته تی سوورو دارده ست و کزله پشتینکوه له بهر ده رگا سهری هه لندا. بابه گهوره پالی وه دار لیمز دابوو، باران ته ری کردبوو، دلزپه ی بارانه به ریشیه وه بزپقه یان ده هات. وه ک پیره دارینک له بهر باران ونستا بوو، نه ده بزوت. له پیشدا کوره که ی نه ناسی. چونکه چس گورک رهنگی پینستی قاوه یی ببوو، نه دی پشت کوریه که ی چی لینه اتبوو.؟ پیره میزد سهری هه لنینا و گوتی :

. ناخ ... یانا کوسی له عنه تی نهوه تزی؟ به راستی چه ند گزپاوی. سوپاس بز خوا، نیتر تز ماموستا نی. و ره بز نام .!

ماموستا به رهنگ و رووی کراوه، چوه پینش و گوتی: سهره بابه، چون منت نه ناسی؟ . چونت بناسم. دیاره تو ده ست له دهرس و کتیب هه لگرتوه و توانیوته نهو مل و رومته و شان وشپیلکه پهیدا بکه ی. من به ترم ده گوت که پیتی نه لفو یی وه ک زه روو وانه. به لی ۲۴ زه روو، خوننی مرزف ده مژن.. منیش نینستا که پیر بووم، ده مهوی فیری نه لفو بینی له عنه تی بم. نهو بی پیرانه وه گاشه بهردی سهر چیا ده چن. نه گهر بهوی له سهر یه کیانه وه بز سهر نهوی تر بازدهم، سهرم ده شک. دیاره من له وه دا مه به ستینکم هه یه. تو چونی ؟

چس گورک بزپه کی هاتی و دهستی باوکی ماچ کردو به که یف گوتی : « بابه هه موو خه تایی تز بوو من بوومه ماموستا. له بیرته ؟»

. چون له بیرم نیه؟ تو پینت وایه من مندال بوومه وه. وام له بیره هه ر ده لینی دیننی بوه. فانوریوسی برات به سهرت دا هاتبوو که پارهوه گزشتینکت دزببوو ده تخوارد. مستینکی له پشتی دابویی، گوشته که ت له زاری ده رپه رپبوو وه دیواری که وتبوو. له بیرمه که نهوه م بینی، ملی ترم

گرت و گوتم : «بهره یاناکوسه فهقبیره کهم، بهره شره وپرهی خوت کوز بکهوه و بچوو له شاری دهرس بخوننه تا بیی به ماموستا. چونکه به کاری هیچیدیکه نایه‌ی. به‌لی ناوا بوو، راست ده‌که‌ی خه‌تام‌بوو»

پیره میزد چس‌گورکی ده‌سوراند، ده‌ستی له باسکی ده‌داو ده‌سته‌کانی ده‌کوشی. وه‌ک تهماشای زاری ره‌شه‌ولآخی بکا، زاری لینک ده‌کرده‌وه، تهماشای دانی ده‌کرد و پاشان له خوشی نه‌و تهماشا کرده‌نه گوتی :

- به راستی ورده ورده توم خوش گه‌ره‌که. من نالیم تو مندالی من نی، هدی، خزشیشم ده‌ویستی. به‌لام نازانم بلیم چی؟ خوشم گه‌ره‌ک نه‌بووی. تو زه‌لاهیکی قوژ ده‌ماخ و کوژ و ناله‌بار بووی له نیو خیزانی مالیندا نه‌ندامینکی ناجور‌بووی. تهماشای رابردوی بنه‌ماله‌ی خوم ده‌که‌م گشت باو ویاپیرمان شالواری راو وچه‌که‌یمان له به‌ر ده‌کرد. تفته‌نگیان ده‌شانی ده‌کرد به‌لام تو...؟ تو وه‌ک فده‌ره‌نگیان جلت له‌به‌ر ده‌کرد. چاویلکه‌ت له چاوی ده‌کرد، قه‌لمت به‌ ده‌سته‌وه ده‌گرت. به‌ خوم ده‌گرت : ئیتر کارمان ته‌واوه. خوننی بنه‌ماله‌مان پیس بوه. بنه‌ماله‌مان فده‌تاوه. به‌لام ئیستا ده‌بینم که تو خوت نه‌جات داوه. له کویره ری لات داوه، هاتوویده سهر رنگای بنه‌ماله‌ خومان. سوپاس بز خودا. سویند به‌ ناوی خوم، نه‌گهر به‌ شالواری راو وچه‌که‌وه تفته‌نگه‌وه نه‌ت نیرمه‌وه ده‌ری، ئیتر سیفاکاس نیم. ده‌زانی ؟ بز پینده‌که‌نی؟

. چونکه باوکه تو پینغه‌مبه‌رینکی به‌ راستی و ده‌توانی نه‌وه‌ی به‌ مینشکی خه‌لک دادی، بیخوننیه‌وه. سویند ده‌خوم که نه‌م شه‌و ههر بز نه‌و مه‌به‌سته لامدا مالی تو. پیم وایه ده‌ستینک جلی خومالی له جله‌کانی خوت، یا هی کوژه شه‌هیده‌کانت بۆت به‌جی ماون. له پشت نه‌م نالوداران‌ه‌ش تفته‌نگت هه‌به. من ههر بزیه هاتووم. نیمه‌ پینکه‌وه ههر وه‌ک له جیژنی پاک به‌ه‌ودا ده‌سووتینین، ناواش جله فده‌ره‌نگیه‌کانت ده‌سووتینین. من جلی کریتی ده‌که‌مه‌به‌ر، تفته‌نگ ده‌که‌مه‌ شام وروو ده‌که‌مه‌ چیا. منیش بز خوم نه‌خشه‌بینکم هه‌به. پیره میزد سهری کوره‌که‌ی به‌ سینگیه‌وه ناو گوتی :

- خیرت بیته ری کورم. من نه‌م شو به‌ شانازی تو کیسکینک ده‌ کوژمه‌وه. نه‌م شو جیژنی نیمه‌به. من پیم واپوو تو به‌ جارینک فده‌تاوی. به‌ راستی به‌ خیر هاتی یاناکوسی من.

پیره میزد خه‌م و خه‌فته‌ی نامه‌ی نه‌وه‌که‌ی له بیر برده‌وه. سندوقینکی گه‌وره‌ی کرده‌وه. ده‌ستینک جلی هه‌ره باشی خومالی‌وه‌ک: سوخمه‌به‌کی گولدرزی کراو، شالوارینکی ماهوت، پشتیندینکی پارچه‌ی که‌تانی و په‌پاخینکی تونسسی، جوتینک چه‌که‌ه و تفته‌نگینکی هینا ده‌ر و هه‌مووی له سهر سندوقه‌که‌ دانان تا سبه‌ی شه‌و کوره‌که‌ی وه‌ک تازه زاوا له‌به‌ریان بکات.

خوشی که‌وتبوه نیو ماله‌که‌وه. ده‌نگز بلاو بیوو که‌ تورک ماموستایان به‌ تاوانی گهران له گونده‌کان و هاندانی خه‌لک بز راپه‌رین، گرتوه و بردووینانه. ده‌یانگوت وه‌ک به‌رخینک به‌ شیشه‌ی‌ده‌ده‌کن. به‌لام راست نه‌بوو، ماموستا حالی زور باشبوو له گه‌ل باوکی که‌بابی ده‌خوارد و شه‌رابی پینا ده‌کرد. هه‌موش سه‌پریان ده‌کرد. تراساکی نه‌وه‌نده‌ی پی سه‌یر بوو خواردنی له بیر چوووه. به‌ سهر سورمانه‌وه تهماشای ماموستای ده‌کرد. داخوا نه‌وه هه‌رته‌وه که‌سه بوو کاتینک ورتکه به‌ردینکی ده‌هاته سهر رنگا ده‌که‌وت و چاویلکه‌ی ده‌شکا. نه‌گهر مشکلی دیتبایه له ترسان

ده لهرزی ؟

بابه گه وړه به تراساکی گوت:

. تراساکی تو ئیتر بچو بڅه ووه. من داده نیشم له گدل مامت قسان ده کهم. جگه له ودهش تو ئیتر به ناوی ماموستا بانگی نه کهی. تیڼگه یشتی؟ نه شی بیژی: مامه یانا کوس ا
کاتی باب و کور به تهنیا مانده پیره میړد پرسى: « باشه ژنه کت چی به سدر هات؟ ده لنین خزی کوشتوه، له سدر چی؟ ده توانی هزی نهم کاره ساته م بز روون بکه یه ووه؟ من له خه لکی دیکه شم پرسپوه، به لام وده لاسی ته واوم وهر نه گرتوته ووه.»
. ناخ .. خوا بیبه خشی. نه و ژنیکی فره تو سن و توند بو. ئیستا ئیتر هه ساوه ته ووه.

بابه گه وړه گوتی:

. کارنیکی باشی کرده. ژنیکی به غیرهت بو. خزکوشتن هه روا کارنیکی هاسان نه. غیره تی ده ووی. به لنی، به راستی هه ساوه ته ووه. به لام من پنم وایه توش ناسوده بووی. ئیستا نه خشت چیه؟ ناته ووی دوویاره ژن بینی؟ ناته ووی نه و یه کی پچکولانه بزمن دروست بکه ی؟ تالوکدی بکه، چونکه لاقینکم له سدر لیبی قه بریه .

ماموستا گه شایه ووه گوتی: « به راستی سه بره. هه چهندی له مردن وده نیزی که ده که ووی، نه و ندهش نه به دی ده بی بیژی. به لام تو دووه مین هزی هاتنی منت زانی؟ »
. که واپو بیژه. له وانه یه دلته کیژنیکی گرتی؟

. به لنی بابو ... کیژنک هه یه دلم گرتوید. هاتوم بیرورای تو بزاتم.
. باشه ناقولاً ... نه و کیژه کی یه و چونه؟ زه لام و چوار شانده ی؟ به به ژن و بالایه؟ سینگیکی پان و پوړی هه یه؟ ۳۲ ددانی ساخن؟

. به لنی بابو ... باشه .. ۳۲ ددان و رهنکه زیاتریش یں ا
. نا روله زیاتر به قازانجت نه. چونکه نه و دم سوارت ده بی. خودا خوشی گه ره ک نه که هېچ شتیک له راده ی خزی زیاتر بی. ۳۲ ددان به سه باشه .. ئیستا بیژه بزاتم کی یه و له کام بنه ماله یه؟

. نه و یه ک له نه و کانی پاله وان نه لیا سه. ناوی «پلاژیا» یه. هاتوم تا بیرورای تو بزاتم.
. ناخ ... نافهرین یانا کوس. دو عای خیری منت له گه لیبی. به ره بابی پاله وان نه لیا سه به ره بابینیکی به هیژو به به ره که ته. کورونه ووی زوریان هه یه. کیژه که پینت رازیه؟

. خزی رازیه، له گدل باوکیشی دواوه. باوکی گوتویه: «ده بی» پیره میړد رازی بی، سه رزکی بنه ماله یه. «مه سه له که بیان به پاله وان نه لیا سه گوتوه. له پینشدا خزی گرژ کرده. گوتویه: ها... نه و ماموستا یه ده لنین، من ده یناسم. نه و لوت به رزنکه. به لام له بنه مالنکی باش و به هیژ وپه به ره که ته. کور و نه ووه و په ز و باخیان هه یه. راست نه و قسانه ی کرده که تو ئیستا له باره ی نه وانه ووه ده تگوت. پاشان گوتویه: ماوه یه ک راوه ستن تا بیری لی بکه مه ووه. به لام کیژه که نه و نده خزی شیرین کرده و تاوی داوه تا پیره میړد گوتویه: «زور باشه رازیم و دو عای به خیرت بز ده کهم. به لام به و مەرجه دی که جله فده رنگیه کانی فری بدات و جلی ئینسانان بکاته بهر.»
پاله وان سیفاکاس ده ستی لینکدان و گوتی:

«خو» بتپاریزی پالەوان ئەلیاس! منیش لەم جله فەرەنگیانەى تۆ بىزار بووم. بەلام پىنم نەدەگویتى. جله کانت داکنەو بیانخە نینو ناگر. بەیانى زوو لە هەسارى ناگریان تى بەردەدەین. ماموستا لە پەنا ئەو سندوقەى کە جلی زاوای تیندا بوو، شەونکی خوشی کردەو. خەوی بە «پلاژیا» وە دەبینى. نەیدەویست وەخەبەر بىت. بە پىنچەوانە، بابە گەورە خەوی لى نەدەکەوت. تەماشای فتیلەى دەکرد و چارەروانى کازىوہى بەیان بوو. خوا بەزەبى پىنداھات و کەلەشیرى بەیانى خوندى. وردە وردە بوو بە رۆژ. پیرە مینرد لە جى رابوو، لاقینکی گەیانە چس گورک و گویتى: «هەستە کورم. جلی زاوایى تۆم لە سەر سندوق داناو. جله فەرەنگیە کانت بەرە هەسار، نینستا دەچم ناگری دەکەمەو».

ئەو هەمیشە لە ئورویاییان بىزار بوو. بەلام نامەى کسماسى نەوہى بىزاربەکەى کرد بوو بە توپەبى. لە پلیکان چوہ خواری و ناگری کردەو، پاشان چوو تراساکى وەخەبەر هینا، گویتى:

«رابە تراساکى! با بچینە هەسارى، دەمەوى <بەھودا>ى ناگر تى بەردەم. ماموستا کە جلی کریتیانى لەبەر کرد بوو، شالوار و جلیتقەو کۆت و کلاو وکەوشى خۆى لە نینوہ راستى هەسارى داناو نەوتیان پىنداکردن تا سەعاتینک زووتر لە بەین بچن. پاشان پیرە مینرد ناگریکی دا دەست تراساکى و گویتى: «وہرە رۆلە ناگریان تى بەردە. ئورویا ئینمەى ناگر تى بەرداوە. ئینمەش ئەو دەسوتینین وەبەر بەک کەوى...».

تراساکى ناگرەکەى بردە بن جله نەوتاویدەکان و گریان لى هەستا. ئورویا ناگری گرت. سەروروی ئەو سى کەسە گەشایەو. لاقى پرە مینرد تەزوویان پىندا دەھات و دەویست سەمایە بکات. هەرسیک دە ناگری رامابوون و سور هەلگەرابوون. کاتى ناگرەکە دامرکا، پیرە مینرد مستە خۆلە مینشیکى هەلگرت و دەرگای هەسارى کردەو بە بایداداو گویتى:

«ئەى فەرەنگیە لەعنەتەکان! هیوا دارم رۆژنیک کورو نەوہ کانتان بە چاوی خزیان ببینن کە خانو وکارخانەو کۆشکى پاشاکانتان ناوا ناگری گرتوہو ناوا بۆتە مشکى و خۆلە مینش. ناخ ئەى فەرەنگیە مەلعونەکان، هەرۆک ئینوہ ناگرتان دە ئینمە بەردا، خۆشتان ناوا ناگرتان تى بەربى».

دەورویەرى نیوہ رۆ مېتروسى لاو کە لە بەر هەورازى چیا ئارەقەى دەپرشت. گەبشتە ئوردوگای پالەوان میکىلس. ئەم ئوردوگایە دەشتینکی بەرز بوو، لە گەل دە دوازە کاولى بەرد سەت کەسى لى دامەزرا بوو. لە خوارتر چەند گوندینک هەبوون، هیندینکیان دەسوتان و چونکە باى نەدەھات دوکەل لە هەوا وینستا بوو وەک هەور داپۆشیبوون.

پالەوان میکىلس لە نۆرە کینشک وینستا بوو، بە دووربىن دەپروانى. کابرایەکی فەرانسەبى دەستى یونان ئەو دووربىنەى داہویە. ئەو فەرانسەبى پینش مانگینک هاتبوہ ئوردوگا و ئەوئەندەى وەزعی شەرەکان بە دلپو بە پالەوان میکىلسى گوٹیوو:

«بۆ کوی بچم؟ بۆچی بچمەوہ شار؟ من لێرە لای ئینوہ دە مینمەوہ. من لە هیچ کوی نانى واخۆشم نەخواردوہ و ناوی وا فینکم نە خواردوئەوہ. لە هیچ کوی یونانى ناوام نەدیوون کە راست وە یونانیەکانى قەدىم بچن. من بە تۆ نالیم پالەوان میکىلس، پینت ئیژم پالەوان ناشیل. من

نام < نریکوهانری > یه. کلاونکی وهک گومبیزی له سهر هو، وه کلاو خودی قه دیم ده چوو. گیرفانه کانی پهبون له قه له م و کوته کاغذ. کهم تا کورتیهک یونانی ده زانی. کاتی که له گه ل کریتیه کان ده دوا، هه میشه یادداشتی هه لده گرت، کریتیه کان پنده که نین. بهک ده یگوت: «ته قه لی له سهر بهک نین»، بهک ده یگوت: «گیزه ی له هه ولیر ده گه ری» بهک ده یگوت: کابرا رزژنامه نووسه. لی یان ده پرسى: «تو بزچی بی چهک ده گه پنی؟» کوا تفنگت؟ کابرا قه له می نیشان ده دا، ده یگوت نه وه تا. ۱

. روومه تی سوور و ریشیکی خورمایی هه هو. دوو دانی پینشه وهی نالتون هوون. چند داوه توکی به سهریه وه ماوو وهک پزیه ی که له شیرده چون. هه ر بزیه ش کریتی ناویان نابوو قوقلیقوو.

رزژنکیان که قاره مانانی پاله وان میکینلس له شکرى تورکیان په لاماردا هوو، نهو بینگانه یه ش به بی چهک به دوایاندا له چیا چوبوه خوارى. هاوارى ده کرد: هزی پاله وان ناشیل! په لامار بز سهر دوژمن. تاو تاو قه له مه که ی له گیرفانی ده ر دهینا و شتینکی ده نووسی. کاتیک شه وداهات و تورک شکان و قه له به تالان وده ستگه و تینکی زوره وه گه رانه وه بز نوردوگا. بهک له کریتیه کان که مرزقینکی توندو تیژ هوو، «قوقلیقوی» ره شیدی خوش ده ویست، خزی گه یانده کابرای فه رانسه یی و که لله سهرى تورکینکی به دیاری دابه که به ده ستی خزی به بیوو. کابرا که نهو دیاربه سهره ی دیت، هاوارى کرد و له خزچوو. کریتیه کان قاقا پینکه نین. ستله ناوینکیان به سهرى دا کرد تا وه خز هاته وه. ده تگوت مریشکی ناوه رووت کراوی سهره. له و کاته دا پاله وان میکینلس گه یشتی و لی یان توره هوو گوتی: «واده زانن هه موو که س کریتیه؟ نیتتر قه ت گالته ی ناوا له گه ل که س مه که ن. ۱»

پاشان رووی کرده میستیگری و گوتی: «باسکی نهو فه قیره بگروه یارمه تی بده با له چیا سهر که وی.» کابرای کریتی که سهره تورکی به ده ستوه هوو، دای له قاقای پینکه نین و گوتی: «سواری و شتر خز نهوی کردنی ناوی» بز نهو باشبوو که نهو کاره مان کرد.

له و رزژه وه «قوقلیقوی» فه قیر تایی ده هاتی و رزژ به رزژ زه ردو لاواز ده هوو. گزشتی نه ده خوارد. خه ونی نالوزی ده بیینی. له گه ل یونانی ده قه دیم ژیانی دژوار ده هوو. به یاری دا له وی بروات. رزژنک که بهاران ده باری. بز مالواوی خواستن چوه کن پاله وان میکلس و گوتی:

. نهی پاله وان ناشیل امن یونانیه قه دیمیه کان به پیاو ده زانم. به لام زور توندن. ره نگه بزانی من ماموستای قرتا به خانه م. من پیاونکی باشم، به لام پیای کاغهم. نیه وه له گزشت و خونین دروست کراون. من پتر خز پاناگرم و ده رزم. نهو دورینه ش به یادگار له من وه رگه.
دورینه که ی خسته ملی پاله وان میکلس و گوتی:

. تو فه رمانده ی. نه شی له سهر بازانی خزت دوورتر بیینی. پاله وان میکلس دوورینه گزرنی به ده ستوه هوو، ته ماشای ده شتینی ده کرد. وای هاته بهر چاو که له پشت دوکه لی خانه کان، په پاخ سوور جم و جزئیانه. ده ستهی هه ساوه ی تورکان له کاندیه وه ده گه یشتن و خزیان بز گرتی چیا ناماده ده کرد، پاله وان له بهر خزیه وه گوتی: «نهو سه گانه بنه یان نایه. زه حمه ته ده ستیان بگاته مه تر زه کانی نیمه. به لام نیمه ش که مین. پاله وان پولیکسینگسبش دیار نیه، ده بی به

دوايدا بنيرم.»

لهوکاته دا که دوربيني له سهر چاوان لابرډ بوو، ده بويست بچي بزاني داخوا پاکيش گهراوه ته وه، يان نا؟ ميترؤسي لای بوناني له بهر دمى سهوزبوو وتی: «سلاو پالنه وان ميکيلس! من له پاپزې ستيغانيسي که شتيوانه وه ديم.» نامه که ی وه ده ستي دا . پالنه وان ده ستي لای بوناني کوشی و گوتی:

. به خيبر هاتی هاوشاری . تامن نهو نامه يه ده خونمه وه، بچز لای شه پرکه ران. به په له سهری پاکه تی هه لپچرې و کورته کاغه زکی له گه ل نامه که ی ديت که خه تی کورپه که ی بوو. تاونک رومه تی گرزی گه شايه وه. تراساکی نوسيبووی :

. بابه سلاو! نه م چند وشه وه له لایه ن بابه گه وره مه وه بز تو ده نوسم . نامه که ی بخوينه وه، هدرچی خوا وه بهری نای بيکه. هيچ هومبدينک نيه. نه م جاره ش به خورايی شهر ده که ين. ته گبير به دلت بکه. برپاری پيوست بده.

پالنه وان ميکيلس برزی تينک نان و به بزل بزل گوتی : « به د به حالمان .. نه گهر ته گبير به دلم بکم دنيا ده ته قی. پاشان نامه ی برزای کرده وه و ده ستي کرد به خوننده وهی. جاروبار راده وه ستا. ناله به کی له گه روی ده هاته دهر، ديسان ده ستي پينده کرده وه. کاتی نامه ی خوننده وه . پينچايه وه و سوتاندي و گوتی : ته نيا ده بی خوم نيوره وکی بزائم، ته نيا خوم. له داخان ته لاشه به ردینکی لیکرده وه و خون له ده ستي هات. ديسان له بهر خويه وه گوتی :

. هيچ هومبدينک نيه . دايک لاوازه. فرهنگی بوکه شوشه ن، کړيتی ش فره که من. قه ی ناکا من ليره نابزووم. بن نهو گاشه بهردانه چول ناکم. هه رچنده دايک بی هيز بی و فرهنگی بوکه شوشه بن وکړيتی کم بن. هه رچنده خوا خزی له ناسمانه وه بيته خوارو بلننه سليم به، ته سليم نابم.

ديسان دوربيني به چاويه وه نار ته ماشای خواره وهی ده کرد. له ده شتی پتر دهنگه دهنگ ده هات. تبیی تازه ی تورک له خرودولان سهریان وه ده رده نا. پاشا سويندی خوارد بوو که پالنه وان ميکيلس و پياوه کانی له هيلانه ی هه لئو بينيته خوار و سهریان بی دانوینی. کړيت له بی که وتبوو، گشت گیانی بريندار بوو. که م که م نارام ده بزوه. دهنگی ته قه ی تفهنگان تا ده هات که م ده بوو. ته نيا چند که سی که لله شق نه پانده ويست خز به ده سته وه نه دن. به چياوه نووسا برون و مه ترزبان خالی نه ده کرد. سولتانی وه سماني تورپه بوو. قینی له پاشا هه ستا بوو، پاپونکی پر له زنجیری له بز نارد بوو، فره مانی دابوو، یاخی په کان بگری و زنجير له مل بيان نیری بز قوسته نته نيه. نه گينا زنجير بکاته ملی خزی و بی.

پاشا فره ناره هت بوو، هه ستي کرد که سهری قورس بووه و به سهر ملیدا ده که وی. برپاریدا ده ست له خه و وخوشی کاندی هه لگری و خزی سهر کردایه تی له شکری بکا و به ره و چبای رژدو هه لدير وه ری که وی. بز نهو ناوچه يه که پالنه وان ميکيلس مه لعونی تيندادامه زراوه. خه ليفه که به وه ی زانيبوو، به دزی پياونکی نارد بوو، خه بهری دابويه: « رابکه .. لو تکه يه ک په يدا بکو خبرا خسوت دهر باز که. چونکه پاشا سويندی خواردوه که له به ينت به ری.»

پالنه وان ميکيلس گوتبووی: « نه خيبر من رانا که م. من گونا حینکی گه وره م کرده و.» دیر پک له

دلی من دایه، شهو ورژژ ده سوتی. نه وه خه تای منه. من ده بی که فاره تی شه و گوناچه بده مه وه. ته نانه ت شه گهر نه وانی دیکه ش هرژن. من لیره له بن شه و گاشه بهردانه دا ده مینمه وه. نهوت به خزم داده کهم و خزم ده سووتینم. تا وه ک دیری عیسی مده سیح ده سووتینم. «

به دورین ته ماشای ده شتینی ده کرد که پرپو له په پاخ سوور. له بناری چیا گوندی مده سیحیه کان ده سوتان. گونچکه ی هه لخت، باده نگی ته پلور شه پیوری به گونچکه ی داده دا. هه روه ها که سه پری بستوی کینه کاتی ده کرد، له بهر خزیه وه گوتی: « پالنه وان پولیکسینگیس وه درنگی کهوت. ده بوایه بی، به لینی دابوو. نیستا نیمه له شهرداین. کاتی شهر بروای پنده کهم. «

پالنه وان میکینلس له و کاته وه که نامینه ی کوشتبوو، ههستی ده کرد که ورده ورده، دؤستایه تی کونی پالنه وان پولیکسینگیسی له دلیدا زیندوو ده بیهته وه. نیستا به بی قین و ته نانه ت به ههستی خؤشه و بستیش بیری له وه ده کرده وه.

نالو و گریانی نه فینداری چاره رهش ماوه یه ک بوو له گونده کان ده نگی دابوو. دؤسته کانی وریایان ده کرد نه وه کو خزی بکوژی. سه رتایی ره سپوش بوو. هه رلایه ک شهری لی بایه روی له وی ده کردو خزی به تورکان داده دا هه تا به کوشت بهی، دلنیا بوو که تورک نامینه یان کوشته وه تا نه چینه سه ر دینی مده سیح. سویندی خوارد که له سه ر گزی نامینه ی له که لاکی تورکان ته پوزکه ساز ده کات.

پالنه وان میکینلس ده نگی سمی نه سپان و هاواری شادی و خؤشی گوی لی بوو. چوه سه ر بهردیک و ته ماشای شه ده شته ی ده کرده که له نینو چیاکان نابلوقه درابوو. له و کاته دا باکیش و ده پیوای چه کدار به بارو بارخانه وه ده گه یشته جی. چه کداری نوردوگا، تینکرا به سه ر نیستران وهر بوون، تا باره کان بکه نه وه. هیندیک به په له ناگریان ده کرده وه تا چیشتنیک ساز بکه ن. ده مینک بوو جگه له نانی وشک چی دیکه یان نه خوارد بوو. بز جه مه خوارد نینکی گهرم جه رگیان ده سوتا. باره کانیان ده برده نوردوگا و له دیوی فه ومانده یان داده نان. باکیش چه ند ده مانچه ی له هه وا ته قاند و گوتی :

. کورینه سلاو له دایکمان بکه یین. شه دایکه ی خزی برسبه تی و بهم حاله ش له زاری خزی ده گرینه وه بز نیمه ی ده نیری.

پالنه وان میکینلس به توپه یی به سه ر باکیش دا نه راندی و گوتی :

. فیشه کان به خوزایی خه سار مه که، وه ره نیره کارم پینته. باکیش هات و پالنه وان سه ری برده بن گونی و دهستی پینکرد. نه ویش گونی قوت کرد بوون، له سه ر په نیجان ده سوپا و ده تگوت خزی بز رویشتن ناماده ده کات.

. تینگه یستی باکیش! نه وه مه سه له یه کی فره گرنکه. تینکؤشه بهر له وه ی بگه یه مه قسه د نه کوژی. له گه رانه وه دا بشکوژی گرنگ نیه. باکیش به پینکه نینه وه گوتی :

. دلنیا به پالنه وان! من ده بی کویه شه رابان خالی بکه م و به تالبشیان ده کهم. سویند به پاکیزه ی پیروز له گه رانه وه شدا دل ت خؤش ناکه م. روی به ره و ده شت وه رگینا که وه ری بکه وی. به لام میستیگری بز ی له که مین ونستا بوو. کاتی باکیش تینده په ری، شالواره که ی گرت و گوتی: « هاواری باکیش! تو برتولدوی ناشنای منت بینی؟ شه وه قیره حالی چؤنه؟ بزوا بکه له

ژنه کهم زیاتر له بیرې نهو دام. »

. خه مې مه خو، زوریا شه. له مالې سیفاکاسې پیر دیتم. زور به که یفېوو. دایمه له نیو ژنانه،
ته نیا کراسې ژنانه ی که مه.

. ناخ .. باکینشی خوشه ویست! نهو روزه خوشانه چی یان لیهات که له ژیر خانی مالې پالوان
میکنلس سر خوش ده بوین. تازه مه گهر به خهون بیبینه ووه.
به لام باکینش گونی نه ده دایه و لینی دوور که وتبوه. ده تگوت بالی لی رواوه .

* * *

سیفاکاسې پیر سهری به سهر ته تله ی مه شقی خندا گرتیوو، به زه حمتی زور پیته کانی نه لفو
بنی ده نووسی. له ترسی شکانی نوکی قه له مه که ی. زوری دانه ده گرت، چند روزه بو له راده
به ده ر ههستی به بیتا قه تی ده کرد. ده تگوت ته واری له شی داته پیوه. رهنگی په زیوو، خهوی لی
نه ده کهوت. نه ژنوی راست نه ده بوونه ووه. له بهر خویه ووه بیرې ده کرده ووه :

. نه گهر په وی به نامانج بگم، ده بی په له ی بکه م. به لی پیوسته تالوکه ی بکه م. بویه سهری
به سهر مه شقه که پیدا بهر ده داوه و ده ینوسی. پاش هه ول و ته قه لایه کی زور، دهستی لیهات و
توانی له سهر ته تله ی پیته گهره ی نه لفو بی به جوانی بنوسی.

تراساکی ماموستای ده یوست پیته چکوله شی پی بنوسی. پیره میزد گوتی: « من پیوستم
به پیته پچوک نیه. ته نیا پیته گهره به کاری من دیت. » بابه گهره له قیریوونی نه لفو بی
مه به ستیکی هه بوو. نهو روزه چاوه نواری تراساکی بوو تا رازی دلی خزی پی بیژی.

نیوه روزه لایدا بوو، ژنه کان سفره یان راخستبوو، نانیا ن نامه کرده بوو، به لام تراساکی دیار
نه بوو. دایکی تا و تاو ده چوه ده رو به نیگه رانی سهری لای چپای ده کرد. کوره که ی بز کوی
چوبوو؟ بزچی وه درنگ که وتیوو؟

به یانی زوو تفهنگه کونه داگیراوه که ی ده ست دابویه وله گه ل هاواله کانی «مانولیو» و «ناندریکس»
< هاریتوس> و ده دوازه مندالی گوندی بز گه مه ی راو چوبوه کینوی. هیندی داس و قوجه قانیا ن
پی بوو. هیندیکیش چوماخی نوک تیژ. ناندریکوس کونه په پاخی زه نگو له داری باپیری به سهری
داریکوه کرده بوو، به قسه ی خزی تالای دروست کرد بوو.

کاتی گه بشته بناری چپا، تراساکی فیکری کرد و هه موو له ده وری کزبوونه ووه، گوتی:
مندالینه من دونی باسی نه خسه ی خوم بز کردن. گوتم نه مرز بز کوی ده چین. نیمه هه موو
پباوین. شهرمه له مالې له نیو ژنان دابین. نیستا سهرده می شورشه. گالتو گه مه ی مندالان نیه.
نیستا باوه کان له کینوی له گه ل تورکان له شهر دان، وهرن نیمه ش بچینه شهر ی. «

هاریتوس به ترسه ووه هاواری کرد:

- بچینه شهر ی؟ شهر ی به راستی؟ نهو پنی واپوو وه ک جاران بز گه مه ده چنه چپا. نیوه
تورک و نیوه شیان ده بنه فله و وه دوا ی به ک ده که ون. تراساکی گوتی: « تو پیت واپوو مندال
بازاریه؟ تا نیستا هه ر مه شقان کرده تا دهستی خومان فیزی پیوا کوشتن بکه یین. »
هاریتوس گوتی: « روونی بکه ووه. داخوا به راستی نیمه ده چینه شهر ی تورکان؟ من دونی

شوان بووم، نازانم چت گوتوه. ئنستا بیژه بزائم مدهستت چیه؟
باش گوی بدیهه بزانه ده لیم چی. نه گهر ده ترسینی، بچزوه گوندی و له ژنر داوینی دایکت دا
خزوه شیره. له ودیوی چیا گوندیکی تورکان هدی به ناوی « بزوهوس ». ئنمه ده چینه نهوی.
کاتیک گه یشتین، یهک له ئنمه ده چینه پینش، منداله تورک توره ده بن و دین شهرمان له گهل
بکهن. ئنستا تینگه یشتی؟

باشه... نه دی نه گهر باوکیان هات؟

با بین... من تهنگی داگیرای بابیه گه وره هیناوه. مانولیس دلخوژی داوه گوتی:
« مه ترسی، پیاوه کانیان هه موو چونه شهری. » ناندریکوس پشتی قسه کانی گرت و گوتی: بینجگه
له ژن و مندالان کهس له گوندی نه ماوه. نابی دهست له ژنان بدری. کوره کانیان هان ده ده بن و
شهریان له گهل ده که بن. »

هاریتوس که ترسا بوو تهریق بزوه گوتی: « قه ی ناکا، با بچین. به لام بز دلنیایی با له
پینشا نیشانه ی خاچ بکیشین. »

تراساکی گوتی: « پینت خوزه بیکیشه. باوکیشم که ده چینه شهری، خاچ ده کیشی. »
هه موو نیشانه ی خاچیان له سینگی کیشاو دایان له قه دی چیا. زستان بوو، بایه کی ساردی
ده هات. له لوتکه ی کینوی سلنا تازه به فر باریبوو. دوو قه له ره شه به قاره قار به سهر مناله کاندای
تیه ده په رین و پاشان بزده بوون.

ناندریکوس گوتی: « باشبوو بیرتولدو شمان هینا بایه. ئنمه هه چمان نازانین شه پیور لی
بده بن. له جیاتی شه پیور نه و گیتاری بز لینده داین. »
تراساکی هاواری کرد: « زور گوتن به سه. دوو دوو به سف راوهستن. به گیانی ناخیز ئنمه
له شکرین و ده چینه شهری. »

مانولیس دهستی به زگی گرت و گوتی: « ناخ... برسیمه. » هه موو گوتیان له بیرمان چو
نان بینین!

تراساکی هاواری کرد: « کهس هه قی گه پانه وه ی نیه. مرز له شهردا برسی و تینو ده بی.
ده بی وا بچولینه وه، وه ک نانو ناومان خوارد بی. پاله وانه کان ناوان. »

نالاهلگر گوتی: « له وانیه مناله تورک نان و ناوو په نیرو کولبچه بیان پی بی. چونکه
تورک په نیرو کولبچه بیان پینخو شه. نه ودهم لی یان ده ستینین و ده یخوین. کورینه بز پینشه وه » له
کاتیکا نه و نالایه ی که به کلای بابیه گه وره ی سازی کردبوو به رزی ده کرده وه له چیا
سهرده کهوت. چهند مندال خه ریک بوون خویان بدزنه وه. تراساکی له سهر گاشه به ردینک راوه ستاو
ناگاداریان بوو. کاتی کهس نه ی توانی رابکات، دهسته دوو به دوو کهوته ری.
تراساکی بز دلدانه وه بیان گوتی:

نه گهر له رینگا که رویشکینکمان دیت، به و ساچمه زه نه ده ی کوژم و ده یکه ی نه که باب. کی
شه مچه ی پی به؟

گیرفانان گه پان کهس شقارته ی پی نه بوو. ناندریکوس گوتی:
قه ی ناکا. تورکه کان شقارته بیان پی به، لی یان ده ستینین. یالا بز پینشه وه! بز نه وه ی نه بیته

هدرا، سه بروکه به سهر بهرداندا ههنگاویان داویشته. بیدهنگ ببوون، وایان دهزانی چونه نیو خانوی تورکان به سپایی ده بزوتنهوه. ههوره کان شوپ ده بوونهوه و لوتکهی چبایان داده پووشی. گرمهی ههور له دورهوه ده بیسرا. ههوا بزنی بارانی لینههات. هاریتوس گوتی :

له بیرمان چوو بارانیه کافمان بینین. منداله گوندی به کان گوتیان: کینگ نیه. ئیمه ههرا بارانیمان نیه !

هاریتوس گوتی: « منالینه سه بر قسه بکهن. هاوار مه کهن. تورک گویان لی ده بی. » هه موویان به غیره تهوه له چیا وه سهر ده کهوتن. تا ماوه یکی زور هه موو مات بوون. له کونره ری لایاندا بوو، به قه د پالی چیا دا ده رزیشتن. دوا ی ماوه یه ک هیلاک بوون، به کیان گوتی :

- با تاوینک راوه ستین، پوشونکمان بینهوه بهر. بهم جوهره شه رمان پیناکری.

هارالامبیس گوتی: « زور باشه .. با راوه ستین. تا نهو ده م به گرژ وناپه هه تی رینگارویشتیوو، زمانی نه گهرا بوو. جارنکی تر هاواری کرد: « راوه ستن مندالینه قسه م هه یه، نه شی بیلیم . »

تراساکی له بهرامبه ری قوت بزوه گوتی : تو قسه ت هه یه ؟ لینه کانی ده له رزین . به لی قسه م هه یه .

باشه ... قسه که ت بکه ... پینش نه وه ی له گه ل دوژمن شهر بکه ین، ده بی فرمانده یه ک بز خزمان دیاری بکه ین. وانیه ؟ قسه که م نه وه بوو. به لی پینوسته فرمانده یه ک دیاری بکه ین.

تراساکی تفهنگی راوه شاندا و گوتی : فرمانده منم ..

کی تزی هه لیاژارده. تو به خدیال خوت کردوته فرمانده. چما چند سالی ؟

لببیره مه سه له ی سال و ته مه ن نیه. من کوری پاله وان میکیلس - م .

وایه یان نا ؟

باشه. به لام مه سه له ی پاله وانی میرات نیه. من له هه مووتان گه وره ترم.

با گه وره تری، من له هه مووتان قه وی ترم.

هارالامبیس پینکه نی و گوتی : تو ؟ ... تو ؟ وهره با زورانی بگرین !

تراساکی تفهنگی دا به دهستی ئاندریکوس وگوتی زور باشه ناماده م توش داسه که ت دانی فیلی مه که و پیاوانه وهره پینشی.

منداله کان ده تگوت ده مینکه چاوه روانی نه و به زمه ن، به دوو ده سه ته دابه شبوون. زوریه یان له ده وری تراساکی کز بوونه وه، نه وانی دیکه ش لایه نگری هارالامبیس بوون. تالا هه لگرکه ده سه ته ی خوی به هیزترده زانی گوتی: با هه رتک ده سه ته شه ریکه ین.

تراساکی به توندی گوتی : « نابی، ئیمه دوو که س ملاتی ده گرین. ئینوه دوور دانیشن و کارتاتن به ئیمه نه دابی. هه ر که س هه رینی له عه رزی دا، نه و فرمانده یه . »

هاوده نگن ؟

هه ر تک ده سه ته هاواری کرد : هاوده نگین .

مه یدانیکی گه وره یان خالی کرد، ورتکه به ردیان لی هه لگرته وه. لی یان دوور که وتنه وه.

هیندی راوه ستان و هیندیکیش له سهر گاشه بهردان هه لئروشکان. تراساکی پشتیندی توند کرد و له مه یدان چه قی. له و لاشه وه هارالامبیس تفی کرده دهستی ورایکرده مه یدانی. نه وه نده لینگ

نیزیک بیوونه وه لوتیان ویک ده کهوت. هه ناسه یان تینکه له ده بوو، گهر له چاویان ده هاته دهر. له لایه ک هاوریان ده کرد :

. یالا هارالامبیس ، نهو مندال شارستانییه راماله و بیکه پارویه ک.
له لای تره وه هاوریان ده کرد: یالاتراساکی فهرخه پالنه وان ... نیشه لاسه ده کهوی .
وه ک که له شیزی جهنگی به رامبه ر یه ک ونستا بوون. له شی نهرم و پینکراویان له سهو په نجهی پی ده سورا.

ناماده بوون خو پینکدادان. به لام هینشا گهرم دانه هاتبوون. ده ستیان کرد به جنیوان. هارالامبیس به هه له وه رو زار پیس ناسرا بوو. تراساکی له شه ره جنیوادا له پاش بوو. ههر چه ندی جنیوی ده بیست پتر توره ده بوو. ده بوست زووترده گزی راچی. له پر خوی پی رانه گیرا، لینی سهره وهی هه لنگه راوه و دانی نیشاندا. هارالامبیس سه ری برده وه نیشانی و وه ک به رانی خوی پیندادا. به ده وری به کدا هه لئه به زین و ورتکه به ردیان به لاتی بز نه ملولا راده دا. هارالامبیس هاواری ده کردو جنیوی ده دان. به لام تراساکی بینه نگ بوو. له ده رفه ت ده گه را که هه ریف خافلگیر بکاو له عهرزی بدات.

باران دایدا به. ناو له سه روسه کوتیاندا ده هاته خواری. هارالامبیس پینخواس بوو، لاتی ده چه قین. به لام تراساکی چه که می ده پیندا بوو. ده خلیسکا. هارالامبیس پشته پینکی لیندا، نه گه ر تراساکی دهستی به گاشه به ردینک نه گرتیا به له سه ر چاوان ده کهوت. نالا هه لکر له کاتینکا به توره پی فینسی با به گه وهی راده وه شاندا هاواری کرد : نهی خاین... نهی خاین...
نه وانیتیر چه پله یان لینده داو هاوریان ده کرد : .. ناهه رین هارالامبیس ... ناهه رین ..
تراساکی له رکان شینت بیوو، دا هاته وه ده ستیدا به ردینک . به لام هارالامبیس گورج خوی گه بانه داسه کهی و گوتی : « منداله شاری پیس ! نهو به رده ی فرینده، دونا به و داسه ملت ده په رینم. »

تراساکی تفهنگی له ده ست ناندریکوس هینا ده رو گوتی: « به م تفهنگه وه لامت ده ده مه وه. دیاره له وه تی په پیوه، یا تو من ده کوژی و یا من تو! »
مانولپوس هاواری کرد بز خاتری خوا ده ست راگرن، دیاره تورکتان له بیر چوته وه.
به کپان گوتی: « پشکی باوین. بز هه ر کهس هات نهو فه رمانده به. » هارالامبیس گوتی :
. پشک به کار ناهه. هه ر کهس نه ویتیری له عهرزی دا نهو فه رمانده به. دا هاته وه داسی ده ست دابه و په لاماری بره، تراساکی کشاوه، بز پشت به ردینک و تفهنگی به شانیه وه ناو تفهقی لی هینا. گولله سه ری کرد و چیا دهنگی دایه وه. هارالامبیس قاقا پینکه نی و گوتی : « کزنه ناسنت خالی بوو، به ده به خت نه م جار چه ده کهی؟ کارت کراوه . »

تراساکی تفهنگی داناو ناوری دایه وه. دیتی ناندریکوس داسی بز راداشته وه. داسه کهی وه رگرت و له کاتینکا داسیان هه لئه سه رپاند به کترینان په لامار دا، نه مجاره لایه نگرانی هارالامبیس نالا هه لنگریان په لامارداو به هاواری خاین خاین تینک به ربوون. زوریان وه عهرزی کهوتن، هیندیک چوونه پشت به ردان و به قزچه قانی به ردیان داوشت. خوین به سه رو باسکاندا ده هاته خواری. تراساکی نه ژنوی بریندار به وو ده شلی. تراساکی تفهنگی هه لنگرته وه به شانیه وه نا. هاریتوس له

وه ترسا کاره ساتینک بقهومی. له پشت سهری تراساکی ونستا بوو، راست لهو کاته دا خه ریک بوو په لامپیتکه ی بکیشی، ده ستینکی له باسکی تراساکی دا و تفهنگ سهری کرد. راست لهو کاته دا نیزیک بوو کوشتار بکری، له دووره وه ده نگینک هات.. زه لامینکی زلخول له کاتینکا چوماخینکی هه لده سوپاند له چیا سر ده کهوت. مانولیبوس هاواری کرد :

کوړینه تورکینکی نیره کهر دی، با راکه یین. مانولیبوس که خه ریک بوو رابکا، تراساکی پشت ملی گرت و گوتی :

شدرمی ناکه ی هه لدینی. چقه و ماوه. تورک با تورک بی. یالا کوړینه چهک به ده دست نهو تورکه په لامار بده یین. تراساکی و هارا لامیبس پینکه وه غاریان ده دابه و هه ر که سه ده یوست وه پیش بکه وی. نه وانه ی قوچه قانیان پی بوو، وه سه ر بهردان که وتیوون و خزیا ن نامه ده کرد. له پر هاوار هه ستاو گوتی:

های .. شه ی تانینه بهردان ناوین. من تورک نیم، من هاریلاتوسی پیره شوانی سیفاکاسم. مندال راوهستان و په شوکان. حدیف کابرا تورک نه بوو تا بیکوژین. به دوا ی سهری پیره شواندا دهنگی زه ننگوله ی به ر نیری پیش سهری ده هات. هاریلاتوس چوه نیو زاروکان له بهر هیلاکی ده هاژان و نیوه گیان بیوون. به سه ر سوپمانه وه چاونکی لینکردن و به قاقای پینکه نینه وه گوتی :

نه وه چیه؟ نیوه بز کوی ده چن؟

تراساکی گوتی: « ده چوینه سهری تورکان. من تفهنگیشم هیناوه ». هاریلاتوس به پینکه نینه وه به رانی خزی داداو گوتی: « نه ی تورکی به دبه خت له ترسان بله رزن، تراساکی دیت و ده تان کوژی. »

تراساکی له وه لام دا گوتی: « پیره سهگ پی مه که نه. ده نا سویند ده خوم که ... نه وه ی گوت و تفهنگی لی راست کرده وه. »

نه مجاره شوان به توره یی دهنگی دان و گوتی: « ده راکه ن منداله ورتکه ی سه ر سهری و به ره لا. راکه ن بهر زه وه ده ناتوشی نه و درندانه ده یین. » سهگی زه لامیش که یشتنی، ده وری شوانیان ده داو جار جار یش به مندالان ده وه رین.

هاریلاتوس جارینکی دیکه ش گوتی: « گوتم بهر زن، ده نا نهو سه کانه تان تی به رده ده م، تا له ت وپه تان که ن. » مندال له ده وری فه رمانده کانیان کو بوونه وه ده بویه به ریار بده ن. هیندینک که ناقلتر بوون، پینشیاریان کرد بکه رینه وه و رزونیکی دیکه به په رداخی نان و نار و شقارته هه لگرن و بچنه گیانی تورکان.

شوان بزهی هاته سه ر لینان و به نافه رینه وه ته ماشای کردن. له بهر خزیه وه ده یگوت: « نه م پچکوله بهد جسنانه چنده به تامن. چنده باشیان گوتوه که: کریتی ده ست به تفهنگه وه له دایک ده یین. به ده ستینکیان تفهنگه و به ویتر مه مکی دایکیان ده گرن. هه ر له نینستاره وه ک شه رکه ری پیر پینکه وه راویژ ده که ن. ده لینی ده یانه وی وه لامی سولتانی بده نه وه .. »

پاشان رووی کرده تراساکی و گوتی: مندال! بیژه بزائم چند سالی؟

تراساکی له وه لام دا گوتی: « سه ت سال... هه زار سال .. بز تو فه رقی چیه؟ »

شوان فره شاد بوو، نهویش به مندالی ههروابوو. رۆژنک تفهنگی بابی دزیبووتا بچی تورکان
بکوژی. جارنکی دیکهش که له گهل دایکی چوبوه لنگه‌رگای < سپینالنکا > لهوی پاپۆری دیبوو،
وه‌سه‌ر که‌وتبوو بانگی پاپۆروانی کردبوو. پاپۆروان پرسیبووی: < چت ده‌وی چلمن؟ >
. منیش له گهل خۆت به‌ره ...

. بۆ کوی؟... ده‌ته‌وی بچی کوی...؟

. بو قوسته‌نته‌نیه ..

ده‌چی چده‌که‌ی؟

. ده‌چم سولتانی ده‌کوژم. مه‌له‌وانی گه‌می گوی‌یان له‌و قسانه‌ بیوو. هات‌رونه‌ ده‌رو له‌ قاقای
پنکه‌نینیان دابوو. هاریلاتوس ترسابوو، رایکرد بوو. شوان کاتی سهرده‌می مندالی خۆی وه‌بیر
ده‌هاته‌وه، دلێ پرده‌بوو له‌ خۆشی. به‌ منداله‌کانی گوت:

. وهرن منداله‌ نازابه‌کانی من. وهرن.. من له‌ گهل سه‌گ و مه‌ره‌کانم وه‌پیش ده‌که‌وم. ئینوه‌ش
به‌دوامدا وهرن. له‌ گوندی ده‌لیم که‌ نه‌مرۆ هه‌موو پنکه‌وه‌ چوو بوینه‌ به‌ر مه‌ری. هه‌تا شه‌رتان
له‌ گهل نه‌که‌ن. یالا فه‌رخه‌ شیره‌ خۆشه‌ویسته‌کان وه‌رنکه‌وین. هاریلاتوس به‌ زمانی خۆش زارۆکی
رام کردن. پاشان نردوه‌ نانینک و سه‌لکه‌ په‌نیرنکی له‌ خورجین هینا ده‌رو لینی به‌شکردن. مندال
برسیبوون، به‌ ئیشتیا نانه‌که‌یان خوارد. پاشان گوتیان: خۆزیا ئاویش هه‌بایه‌ تینومانه‌. شوان
قمقه‌ی هینا ده‌ر و گوتی منداله‌ خۆشه‌ویسته‌کان من ئاوم نیه‌. به‌لام شه‌رابم هه‌یه، شه‌رابیش
خه‌راب نیه‌. به‌ سه‌لامه‌تی!

سه‌ری هه‌لیناو به‌ زاریه‌وه‌ نا. پاشان به‌ مندالانیدا گنرا و قمقه‌ خالی بوو. شوان گوتی:
. ئیتر بکه‌وینه‌ ری. تورکمان کوشت و گونده‌که‌مان سوتاند. نه‌وانه‌شمان به‌ دیل گرتوه‌، مه‌رو
بزنه‌کانی نیشاندا.

له‌ولاوه‌ بابه‌ گه‌وره‌ که‌ نیگه‌ران بیوو، به‌ره‌و چیا که‌وتبوه‌ ری. ته‌ته‌له‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو بانگی
تراساکی ده‌کرد. کاتی له‌ دووره‌ چاوی به‌ تراساکی که‌وت که‌ به‌ دوا‌ی مینگه‌لدا دیت، نامیزی
لینک کرده‌وه‌و گوتی:

. ناخ... تراساکی له‌عه‌ته‌ی له‌ کوی بووی. راست نه‌مرۆ پنیوستم به‌ تو هه‌بوو. منت به‌ جی
هینتوه‌ رۆشتوو. وه‌ره‌ ده‌مه‌وی شتیکی باشت لی بپرسم. تراساکی که‌ راست بۆ ژووری ده‌چوو
گوتی:

. بابه‌ گه‌وره‌! من له‌ پینشدا ده‌مه‌وی نانی بخۆم، برسیمه‌. نه‌ژنۆی دیشان، به‌لام بۆ نه‌وه‌ی
وه‌سه‌ر خۆی نه‌هینی، هه‌نگای توندی داوشت.

هینتا ناسمان که‌مینک روناک بوو، باران لینی کرد بۆوه. په‌له‌ هه‌وری زین پهرده‌یان به‌سه‌ر
رۆژئاوادا کینشابوو. بابه‌ گه‌وره‌و نه‌وه‌ له‌ به‌ر ده‌رگای هه‌ساری دانیشن، پیره‌ میرد ته‌ته‌له‌که‌ی
نیشان دا که‌ هه‌مووی به‌ پیتی گه‌وره‌ی نه‌لفوبی پر کرد بۆوه.

. تراساکی! نه‌مرۆ ئیتر ناتوانی شه‌رم له‌ گهل بکه‌ی. چونکه‌ ده‌سه‌که‌م ره‌وانه‌. ته‌ماشای که‌ و
بزانه‌. هه‌موو پیته‌کانی نه‌لفوبی فیر بووم و نوسیومنه‌وه‌.

. ئافه‌رین بابه‌ گه‌وره‌! نه‌مرۆ نهره‌ت بیسته‌. چۆن توانیت به‌ جارنک هه‌موو پیته‌کان فیری؟

. ناخر تراساکی من ئیتر کاتینکی زورم نیه ناچار بهیاریم دا فیریان بم. ئینستا کاتی ئه وه هاتوه رازی دلی خومت پی بیژم. که وابوو گوی بدهیه ! تو ده زانی بوچی له م ته مه نه دا ده مه وی ئه ل فوی فیر بم؟ پنت وایه بو شت خوننده وهیه ؟ باش بیری لی بکه وه. من له ته مه نی سوت سالیدا هه موو شت ده زانم و هیچیش نازانم. نا... نا، بو شتینکی دیکه یه .

. بو چی یه بابه گه وه ؟

. بو ئه وه بوو ته نیا نووسینی شتینک فیر بم، به لی.. شتینک .. هه تا نووسینی ئه و رسته یه فیر نه بم نامه وی بمرم .

. کام رسته .؟ شتی چی ؟

. رسته یه کی کریتی ! وه ره ده ست له سه ر ده ست م دا بنی و رینونیم بکه . فیرم بکه ئه و رسته یه بنوسم. پیره میزد لیره ده نگی نزم کرده وه و گوتی : « نازادی یا مه رگ »

تراساکی هاواری کرد : ناخ .. هه ر بو ئه وه بو.. ئینستا تیگه یه شتم .

. نا.. تراساکی تالوکه ی مه که تو هیشتا تی ناگی. وه ره ده ستی من بگه و رینوننی بکه . تراساکی به هه رتک ده ستان ده سته زور وقایمه کانی بابه گه وه ی گرت و سه برو له سه ره خه به سه ر ته له که ی دا ده هینا، تا نه م رسته یه به پیتی گه وه نو سران : « نازادی یا مه رگ » !

زستانه. بایه کی سارد له لوتکه چپاکانی به به فر داپوشراوه وه هلیکردوه. کاندی له سرمان دهله رزی. له بناری چپای سلنا، له نیزیک نوردوی پالوان میکینلس، نهو نهشکهوته که وهره نیستاش پر له ژن و منداله. نهو نهشکهوته بهستینی چزمینکی زور قه دیم بو، نیستا وشک بوه له هه موو شورشینکدا ژن و مندالی مهسبحیه کان په نایان بز نم نهشکهوته هیناوه. له سه رده می شورش می گه وره دا، تورک ناگریان هاویشتزته نینو نهشکهوت، تا په نا بهره کانی نینو نهشکهوت بسوتین. هینستا له تاریکی دا، نیسکی مردوه کان له نینو سه هزلی نهشکهوت دا بریقه یان دیت. نیستا ژن و مندالی دیکه له بهر دهستی تورکان رایان کردوه، هاتوونه نم نهشکهوته تا به نیسکی خزیان بارستایی نیسکی کوژراوانی کون قورستر بکه ن.

به رزژ دینه ده ری، تا هیندی گژو گیاو ره گه دار بچوون و وه ک ناژله بله وه پرن. سر هلدینن له دوور تماشای نهو تخته بهردانه ده که ن که پالوان میکینلس کردونی به مه تریز و بهو تماشایه هینزیکیان دینه بهر. مادام که ربه ریان بهر بهره کانی ده کات، نهوان ناترسین. پش چند رزژ تورک تا نیزیک نهشکهوت هاتبوون. هاوارو رزژی په نا بهران دهسپینکرا بوو. له پر پالوان میکینلس له هیلانه می هه لئز هاتبوه ده، تورک و یونانی پینک وهر بیوون. چیا له هه بیه تان دهله رزی. تاریکی شهو لیک جیا کردبوونه وه. بهیانی دیسان دهنگی گریان و هاوار له چیا هه ستا. ژن له نهشکهوتیندا ده گریان، هیندی داوای یارمه تیان له خدای ده کرد، هیندینکیش که نازاتر بوون، بهدوای کینرد و چوماخدا ده گهران که ده ست بوه شینن.

مهسبحی که م بوون و برسیده تی هیلاکی کرد بوون. تورکیش دهسته دهسته له دهشت و مه زرا شین ده بوون. پاشا فره توره ببوو، سویندی خوارد بوو که سه ری پالوان میکینلس له کیسه به کدا به دیاری بز سولتان بنیری. دوو سه عات دوای نیوره زمه سبھی ورده ورده به ره و کزی ده چوون. دهنگی ههراو هه رای سه ریا زانی تورک له چیا دهنگی ده داوه. ژن و مندال له نهشکهوت دا هاوار و گریانیان بوو. له پر ره حمه تی خوا هاته خوار. له بستوی چیاو له پشت سه ری تورکان دهسته می پالوان پولیکسینگیس گه یشته مهیدانی شه. په پاخ سوور که که وتبوونه نینوان دوو ناگر، خزیان نه گرت و رایان کرد. هیندی کهوتنه عه رزی و هیندینکیش به دهشتیندا ره وین. دوو پالوان به سواری سه ریان ده دوو نان. هه رتکیان بریندار بوون. به لام له گه رمه می شه رندا به خزیان نه زانیبوو. شهو که گه رانه وه برینه کانیان ده رمانکرد و پینچایان. پالوان میکینلس له شان و پالوان پولیکسینگیس له رانی بریندار بوون. هه رتک برسی بوون. قاره مانانی پولیکسینگیس خورجینیان کرده وه و نیعمه تی ناسمانیان هینا ده ری. بریتی بوو له : نان و زه یتون و پیواز و شه راب. له کاوله بهردینک دا که نالای ره شی پالوان میکینلس، به نوسراوه می سور له سه ری ده له راوه،

هدرتک پالەوان بەرەو رووی بە کتر دانیشتبوون. بای ساردی گونستان بە قەلشتە بەرداندا دەهاتە ژوور لە دەرهووش بەفر دەباری.

تشدورس بە نامبزنیک داری وشکەو هاتە ژوور. دلێ بز ئەم دوو پالەوانە بریندارە دەسوتا. هاتبوو ناگریان بز بکاتەو. بەلام زوو و دەرهکوت تا بە تەنیا بن چونکە لە ناخافتنەکانیان دیار بووکه وتووژیان جیددی بە. پالەوان میکسینگس دە یگوت:

. خیرت بێتە ری پالەوان پولیکسینگس ! خوا تزی بز ئینە نارد. ئەو سەکانە نەیانده هیشتین.!

لە کاتی ئەو قسانەدا بە دلێکی خەمبارەو تەماشای هار سەنگەری خزی دەکرد. پالەوان پولیکسینگس که سەرتاپی رهشپۆش بوو، دەسماڵیکی رهشی له سەری بەستبوو، خەمبارو رهنگ زەرد زووتر له کاتی خزی پیر ببوو. نانی دەخوارد، بەلام هەست و هۆشی له جی یەکی تر بوو. ئەو زاڕەیی که ئەوئەندە گەپ و گالتهو پینکەنینی پینخۆش بوو، ئینستا گرزو پینکادراو بوو. روومەتە سوورەکانی سبیس و چرچ ببوون. لە روومەتی جوان و میهرەبانی ریشیکی زوورو ئالۆز هاتبوو دەری.

پالەوان قەمەمی شەرابی بز لینی برد و گوتی :

. بە سلامەتی تو پالەوان پولیکسینگس !

. بە سلامەتی تو پالەوان میکسینگس ! تازە لە من تی پەریوہ !

پالەوان میکسینگس دلێ کوشرا. ئەو دلسوزیە بز ئەو ژنە نەبوو که بە دەستی خزی کوژرا بوو. چونکە ئەو ژنە ژبانی پیاوانی تینک دەدا. دەبوا یە بکوژی. پالەوان میکسینگس لەو شەووە هەستی دەکرد که سوکتر بوە. ئیتر کاتی بە تەنیا دەبوو هەستی بە شەرمەزاری نەدەکرد. زەینی رووتر بوو. ئینستا ئیتر بە بی قەیدو بەند بز کریت شەری دەکرد. بەلام ئەو پیاوہ رهشیدەیی که بەرەو رووی دانیشتبوو خەمی دەخوارد ولە خەفەتی مردنی ژنەکی توا بزۆو. پالەوان میکسینگس گوتی :

. پالەوان پولیکسینگس دەمەوی شتینکت پی بلیم لیم دلگیرمە بە. لەو کاتەدا که کریت لە بەرچاومان لە خوینی دا دەگەوزی. خەمی ژن خواردن شەرمە. بە شەرفی خۆم سویند دەخۆم، ئەگەر ژنیک لە ژبانی مندا ئەوئەندە کاریگەر بایە که نەهیلنی ئەرکه کانم بە جی بگەبینم، دەمکوشت . ئەوہی گوت، ئەو دەستی که ژنی چەرکەسی پی کوشتبوو بەرزی کردەوہ. پالەوان پولیکسینگس پاروہ نانیکی بە دەستەوہ بوو که بیخوا، بە عەرزى دادا و لە کاتینکا قین گەرووی گرتبوو، لە وەلام دا گوتی: « پالەوان میکسینگس توجانەوهریکی درندەیی، منیش ئینسانینکم. » رووی بز لای ناگرە که وەرگیراوه موو لەشی دەلەرزى.

پالەوان میکسینگس لە ناگرە که وەنیزیک کەوت و تاوینک هەرتکیان مات و بێدەنگ بوون و لە ناگرە که راما بوون.

تشدورس جارنکی تر هاتە ژوور تا ناگرە که خۆش یکا. بەلام که ئەو دووپالەوانەیی وا لە فیکردا دیت، سەبروکه لە سەر پەنجان کشایەوہ. لە نەکاو پالەوان میکسینگس بە دەنگینی گیرا، وەک لە دوورەوہ بگوترنت، پرسى :

تو دەزانی کی کوشتوویە ؟ هاتبوہ سەر ئەوہی که هەرچی هەیدە روونی بکاو دەری بپرت .

پالەوان پولیکسینگیس تینکرابوو، دەستی پالەوان میکینلسی گرت و گوتی : کئی ؟
هیدی بەوه . له سەر خۆیه . من رازی لهوه تالترم له لایه و پنیوسته بۆت باس بکه .
دانیشه و گوی بەدهیه . سونند دهخۆم که پاشان تهریق دهبیهوه و ئیتر قهت بێر لهو ژنهو له قاتلهکهی
ناکه یهوه .

پالەوان پولیکسینگیس که ناگری له چاوان دهباری، دووباره پرسباری کرد : کئی کوشتویه؟
کئی؟.

من له کسماسی برازآمدهوه نامه یهکم پینگه بشت، دوی خویندنهوهی سوتاندم . بهلئی پالەوان
پولیکسینگیس ! ئیمه به خۆزایی خۆمان زهحمهت دهدهین . به خۆزایی خوینی خۆمان ده ریزین .
کریت ئەم چارهش نازادی نابینی . یونان لاوازه . ئوروپایی بی شهرفن . سولتان فره به هیزه .
پالەوان پولیکسینگیس گونی نهده دایه و که له جی ههستا، سهری وه بهردینکی کهوت و
تهقهی لینهات . جارنکی تر هاواری کرد : « کئی کوشتویه پینم بلئی و پاشماوهی قسه کانت بو
دوایه هه لگره . »

پالەوان میکینلس له کاتینکا هیدی و نارام هه لدهستا، چاوی له چاوی نهو بریبوو گوتی :
من .. بهلئی من !

پالەوان پولیکسینگیس پالئی وه بهردینکی داو دنیای له بهر چاوان تاریک بوو . گوتی :
نا... نا... شتی وا نیه .. تۆ ؟ تۆ... ؟

بهلئی من . من ده بوایه یا تۆ بکوژم یا نهو . بهلام که و قهه فیکری کریت و دیتم تۆ
شۆرشگیرنکی باش و کریت پنیوستی به تۆ ههیه . ناچار نهوم کوشت . نهو کاره منی هیدی کردهوه
وده بینی تۆش نارام دهکاتهوه . له خۆزا دهست بۆ خه نجهرت مهیه . نه گهر ده تهوی تا درگا داخهین
و چرا بکوژنینهوه و شهر بکهین تا به کتر بکوژن . بهلام بیرنکیش لهو ژن و مندالانه بکهوه که له
ههشکه وتیندان و بزانه ژیان و ناموسیان له دهستی ئیمه دایه . بێر له باوکان و له کریت بکهوه و
به ربار بده .

پالەوان پولیکسینگیس شل بۆوه، کهوته عهرزی . دهستی به دم و چاوی گرت و له بهرگریان
خۆی پی ره انه دهگیرا . پالەوان میکینلس بی نهوهی گوی بداته گریانی دۆسته کهی، قسه کانی درێزه
پیدا :

- من هاوری پولیکسینگیس کاتی نهو نامه یهکم خویندنهوه و زانیم ئیتر هومیندیک نیه ، نازانم
چم به سه رهات و چ شهیتانیک له بوونی مندا سهری هه لدا . له جیاتی نهوهی بپه شوکیم، ههستم
کرد وه حشیر و قه ویتر بووم . ناخ نهی دهولهته به هیزه ئوروپاییه کان که خۆتان له نازاد کردنی
کریت بواردوه ، تف له ئیوه ، تف له ئیوهی قاجبهی پس . من پنیوستم به ئیوه نیه .

من پالەوان میکینلس، نۆکه رنکی پچوکی کریت . پنیوستم به ئیوه نیه . ته نانهت نه گهر خوداش
کریت به جی بیلئی ، من به جی ناهیلیم .

داهاتهوه ، دهستیکی له شانی پالەوان پولیکسینگیس داو به نارامی گوتی :

- به سه پالەوان .. به سه . شهرمی نا کهی !؟

نهو ئیتر تیر گریا بوو . به چاوی وشکهوه گونی بۆ وته کانی قاتلی ژنه کهی راگرتبوو . وته کانی

یهک به یهک به دلپهوه دهچهسپا. پالهلوان میکینلس ههروهک ورینه بکا، دریزهی پندهدا:
لهو روزهوه که ناهومیند بووم. سویند بهو خاکهی پینی لهسهر دادهنیم، وادهزانم که نهبهدی
بووم. ئینستا کی دهتوانی شان لهشانم بدا؟ ئیتر مهرگیش ناتوانی هیچم له گهل بکات. ته نانهت
نهگر دهولتهتی وه سمایش به ههموو تواناوه گهماروم بدات، پیم هیچ نیه. من سهروقزو ورگ و
ریخزلهشم پر له باروتن. من ئینستا شتیکی وهک قهلای نارکادیم. کاتینک زانیم هیچ دهرهتانینک
نهماوه، ئیتر خوم دهتهقینم. ..تینگهیشتی؟

ئهمه راست بوو. لهو روزهوه که پالهلوان میکینلس نهو ژنهی کوشتیبووکه له نیوان کریت و
نهودا بیوه پهرزین، لهوهش زیاتر لهو روزهوه که نهو نامهیدی خونند بزوه و زانیبوی که بی
هومیند و هیوا شهر دهکات، شهیتانیککی به فیزو کهللهرهق له ناخیدا سهری ههلدا بوو. داخوا نهوه
شهیتان بوو، یان خودا، یان یهکی له باپیره کون و قینه بهرهکانی؟ خوشی نهیدهزانی. تنیا
نهوی دهزانی و هیچی تر که ههر کارهساتینک هاتبا پینش، نهو قهد تهسلیم نهدهبوو. سکالو
گلهیشی نهدهکرد. بیری له وهش نهدهکردهوه که له گهل خودا، یا شهیتان و یاسولتان رینک
بکهوی بهلکورو وهک دیری نارکادی خوی دهتهقاند.

پالهلوان پولیکسینگیس ههستاو پینچهکهی له سهری هالاند و له کاتینکا رووی دهلاپهکی دیکه
بوو، گوتی:

پالهلوان میکینلس من ناتوانم له گهل تو له بن مپچینکا بخرم. ناشتوانم تا نهو کاتهی
نیشتمان له شهر دایه، شهرت له گهل بکه. یان له شهردا به تنیا به جیت بینم. بهلام کاتی
کریت هاتهوه سهر خو حیسابی زورمان ههن که دهبی پاکیان بکهین. چونکه تو دلای منت
شکاندوه.

پاشان بی نهوی روو بو لای قاتلی ژنهکهی وهرگیزی، وهدهر کهوت و به لاکه لاک له نیو
بهفردا ونبوو.

* * *

لهو سهراوه مهسبیهکان چی یان به سهر دههات؟

ژن چوووننه سهریان، له ترسی نهوی نهکا بهفیری زور خانوهکان برووخینی، بانهکانیان
دهمالی و به زهرده خهنهیهکیش چاویان له چیاکان دهکرد و ههناسهیان ههلدهکینشا. خویبه لهو
سهره فهلهکان چی یان به سهر دیت؟ یای کاتریناش چاوی ده لوتکه چبای به بهفر داپزشراو
بریبوو، بیری له میرده به سامهکهی دهکردهوه.

نهوی روزهی تاو وسا بوو، کزه بایهکی ساردی دههات. دووسی پاساری له ههساری بابه گهوره
نیشتن و دهستیان به چینه کرد. تراساکی به پاروه نانینکهوه هاتهدهرو ههسار پریوو له داعبا،
کوره که له کاتینکا پاساریهکانی به بابه گهوره نیشان دهدا، بانگیشی دهکرد. بهلام پیره میرد مات
و بینهنگ له قوژنینک له پهنا ناگر دانیشتیوو، تهماشای گرهکهی دهکرد که چون نهو دارانه
داده پهلووسی و دهیانکات به مشکی و خوله مینش!

بابه گهوره ماوهیهک بوو روزه بهروژه بیدهنگتر دهبوو. ههمیشه مات و له دهریای بیرو فیکری

تاریکدا نوم ده‌بوو. دیار بوو که خه‌مینکی گه‌وره له‌شی دا‌رتوه.

تراساکی نانی بز دا‌عباکان ورد کردو که گه‌رایه‌وه ژووری، دیتی باب‌ه گه‌وره هه‌لده‌ستی. نه‌و سپارد بووی له کاستلی ستلینک ره‌نگ و قه‌له‌مینکی مووی بز بینن. نیستا هینا بوویان . به تراساکی گوت :

« نه‌و ستله‌ ره‌نگه‌ی هه‌لگره‌و له گه‌ل من وه‌ره. منبش قه‌له‌می موو هه‌لده‌گرم. » ده‌چینه کوی باب‌ه ؟»

« ده‌ بینی ! جاری تا به‌فر ده‌ستی پی نه‌کردوته‌وه تالوکه‌ی بکه. کاتینک باب‌ه گه‌وره‌و تراساکی گه‌بشته به‌ر ده‌رکی هه‌ساری، تاوینک راه‌ه‌ستان، تا ته‌ماشای گونده‌کانی خواروو بکه‌ن له به‌فریدا نوم ببوون. به‌فری سپی له سه‌ریان و له کولان و له سه‌ر به‌ردان چه‌نده جوان بوو. به‌فر داره بی‌گه‌لاکان و کاول و شته‌کانی نیو گوندی چه‌نده جوان کرد بوو. تراساکی له ته‌ماشای گوندی که به‌شه‌ونک وا گوزاپوو تیز نه‌ده‌بوو.

باب‌ه گه‌وره ده‌سمالی ره‌نگاو ره‌نگی خوی هینا ده‌ری و به‌فره‌کانی سه‌ر ده‌رگای هه‌ساری پاک کرده‌وه و گوتی :

« تراساکی بز پهرزه‌کی بینه‌و زوو وه‌روه تا یاریده‌م بده‌ی. داری ده‌رگا خاوین و برقه‌دار ده‌رکه‌وت. باب‌ه گه‌وره دا‌هاته‌وه سه‌ری ستله‌که‌ی لابرده، قه‌له‌می مووی ده‌ ره‌نگی هه‌لکینشاو له به‌ر خویه‌وه به‌ ناره نار گوتی :

« به‌ناوی باوکی وه‌سمانی !

« چه‌ده‌که‌ی باب‌ه گه‌وره ؟

« نیستا ده‌بینی .. قه‌له‌مه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ کاره‌ خز به‌ وردی و ژیری هه‌وه‌لین پیتی به‌ خه‌تی سوور له ده‌رگا نووسی: نا . باشان ز، باشان ا، باشان د، باشان ی... تراساکی هاواری کرد :

« ناخ ... باب‌ه گه‌وره ، نیستا تینگه‌یشتم. باب‌ه گه‌وره بزه‌یه‌کی هاتی و گوتی :

« کورم ! نیستا تینگه‌یشتی که بز چی گروم گرتبوو که فبری نه‌لفو بی‌م؟ من بز خوم نه‌خشه‌یه‌کم هه‌بوو. ده‌مه‌وی ته‌واوی گوندی به‌و دروشمه بره‌نگینم. من به‌ک دیواری نه‌نوسراو ناهینم. ته‌نانه‌ت له بورجی کلیساو له‌مناره‌ی مزگه‌وت ده‌چمه سه‌رو به‌ر له‌وه‌ی بزم له هه‌موو شونین ده‌نوسم : نازادی یا‌مه‌رگ ... نازادی یا‌مه‌رگ ... !

له گه‌ل نه‌وه که قسه‌ی ده‌کرد، وشه‌کانی به‌ نوکی قه‌له‌می موو ده‌نوسی. جاروبار ناوپی ده‌دایه‌وه تا جوانی کاره‌که‌ی خوی بینن و ته‌ماشای بکات.

پاش کینشانی چه‌ند جه‌غزو خه‌ت ، به‌سه‌بوو تا شکلی نه‌وتو پینک بین که هه‌ر وه‌ک گیان یازارو که‌رووی ناده‌میزاد وه‌ده‌نگ بین و هاوار بکه‌ن. پیره‌ میزد له‌م نوکته سه‌رسوپ هینه‌ره، واقعی وره‌ما‌بوو. زور جار له نه‌وه‌که‌ی ده‌پرسی:

« تراساکی ! بلنی بزانه‌م که نه‌وانه قسه‌ ده‌که‌ن یان نا؟ ناخ ... خودایه‌ تو جادو گه‌ری !؟

« بلنی ! نیستا ده‌رگای ماله‌که‌ی هاواری ده‌کرد. پیره‌ میزد تاوینک راه‌ه‌ستا و ته‌ماشای کرد. نیستا نیتر ده‌رگای مال نه‌ بوو، خودی پاله‌وان سیفاکاسی پیر بوو. دوولای دلنی نه‌و بوون هاواریان ده‌کرد. به‌ نیکه‌رانی له نه‌وه‌که‌ی پرسی :

. تراساکی باشم نوسبوه ؟ غده تم نیه ؟ تراساکی به پینکه نینه وه گوتی :
. فرته بیسته بابه گهوره ، زور باشه....

. نیستا بز پینستر بچین ! له بادانه وهی کولان دیواریک به فرنه یگرتبوو. پیره میزد جارنکی دیکهش قهلمی مووی ده ستلی رهنگی رزکرد و دهستی کرد به نوسین. هر دهینوسی و دهچوه شوننه دووره کانی گوندی و دهینوسی. ریشی رهنگی گرتبوو، به لام گونی نه ده دایه. گرپنک له ناخیدا بلنسهی ده داو بز پینشه وهی راده دا. له هر شوننی ده رگا و یا دیوارنکی خاونی ده بینی، راده وهستا و نهو شکله حاجیاتیانهی ده کینشا. پاشان نهو درک و دیواره لال و بی خه مانه له پر دهستیان به هاوار ده کرد و دهردی دلی خویان به نازایی ده ده بری. له ناکامدا نهو هه موو درگا و ده و دیوار و داره وشکانه وه گیان هاتبوون، قسه یان ده کرد و وه ک خاچی راسته قینه موجیزه یان ده نواند.

نیستا پیره میزد دهستی به نوسین راهاتبوو. گه یشته گزره پانی گوندی . مه دره سه و کلبساو مزگهوت و له ولاتریش قاوه خانه بوو. قهلمی مووی ده ستلی رهنگی هه لکینشاو دهستی به نوسینی ده رگای مه دره سه کرد : نازادی یا مهرگ ! دوو پیاری پیر له چایخانه ده هاتنه ده ری، گوتیان :
. به... به... پالنه وان سیفاکاس بز چما تو ده زانی بنوسی ؟ له کهنگیوه ؟ چده نوسی ؟ تو وات لینهاتوه ؟

بابه گهوره بی نه وهی راوهستی، له وه لام دا گوتی :
. من واله گهل هه مووتان مال اوایی ده کم. نهوه ناخرین وه سیهتی منه. تا رزژنک نیوه یادم بکن.

. کام وه سیهت ؟

تراساکی به دهنگی به رز گوتی : < نازادی یا مهرگ >
پیره میزده کان سهریان راوه شانده و چونه وه نیو چایخانه که و گوتیان : « کاری سیفاکاسی پیر ته واوه. بینگومان عیزرائیلی دیوه. » بابه گهوره له به رامبه ر مزگهوت راوه ستا. دیواره کانی مزگهوت فره خاون بوون. تازه سپیان کردبوونه وه. ده رگای مزگهوتیش رهنگیکی زهردی جوانی هه بوو. پیره میزد به نه وه کهی گوت :

. تراساکی ! دارنکی دهست دهیه و رهنگه کهی جوان تینک وه رده. ده مهوی لیزه دا به تایبهت زور ههول بدهم. هر پیتنکی بینوسم ده بی کلکیکی پچوکی هه بی. پاشان ده ستیکرد به لوسکردنی نهو پیتتهی له ده رگای مزگهوت نوسیبووی. لهو کاره دا لینهاتوویی تایبهتی به کار هینا. بز نه م کاره هیزی هه بوو. ناخره کهی ههستی به هیلکی کرد گوتی:

. تراساکی یا بچینه وه. کلبسا رابگرین بز رزژنکی تر. نه مجاره نیردیوانینک دینین، تا سه ر بورچی زهنگوله سه ر ده کهوم. بز نهو کاره ده بی هیز هه بی.
. بابه گهوره نهشی وریا بی تا نه کهوی. من له گهل تو دینه سه ری.

پیره میزد گوتی : نا.. نا! من نهشی ته نیا بچه سه ر.. ته نیا . نیستا یا بچینه وه.
له گه رانه وه دا مال پریوو له ژن. چه ند ژنی دینهاتیش ره گهل ژنه کانی مالی کهوتبوون. خه لکی گه ره گیش هه موو له وی کز بیوونه وه، تا گوی بده نه دهنگی کریاراسی پیر، گورانی بیژی گه ره ک

که هاتبوه مالی پالنهوان سیفاکاس. کریاراس ته نیا له و ماله ده یوانی تیرو پر بخواو بخواته وه. له کاتی پنیوست دا ده یوانی په نابیز نه و ماله بینی. نه و پیره میزدینک بوو به ریشی دوولیزگه و دریزو وچاری کال.

له شورش کریت دا که هیشتا دمروت و هدرزه کار بوو، له گوندی کاستلی مه پری همه عدلی ده له وه پراند. که زانی شورش ده سته پیکراوه، تفهنگینکی هه لگرت و هه موو مه رو مالانی کابرای وه پینش خویداو به دیاری یو شورش گیزانی برد. دواي شکانی شورش، تورک بوونه وه خاوه ن ده سلات، نیتر کریاراس نه یوانی بچینه وه کاستلی. ناچار له ده ورویه ری «ریتیمنو» سهر گهردان ده سورایه وه. پاشان بوو به چه رچی و دوايهش ده فدی لینده دا. ده ژنانی هه لده پینچا و له سهر نه وه لی یان ده دا. ته نانه ت جارنکیان که می مابوو، کوستانداراسی مه رداری گه وری چیای نیدا، به و چه قویه ی به رانی پی ده خه سینن، نه ویش له پیاهه تی بخت. چونکه وه دواي کروستالینای کچی که وتبوو. له وانه شه به راستی له پیاهه تی خستبی، چونکه دواي نه و روزه نیتر کریاراس ته و او ناقل بیوو. نارام و قه له ویش بیوو. له و ده مه شه وه گوزانی گوتنی ده سته پیکرد. گوند به گوند ده گه پرا، شیعرو گوزانی یو خه لک ده گوت و خورجینی پر ده کرد. ژنی گوندی لینی کو ده بوونه وه و پی یان سهر بوو که چون ده توانی نه ویه ندانه رنک بخا و شیعره به زینته وه که ههر که س بیبسی ده گری. له شیعره کانیدا شورش گه وریه زیندو ده بزوه. قاره مانی نه فسانه یی له قه بری ده هاتنه ده ر. دیزی نارکادی ده ته قینرا.. پیره میزده کان ده گریان و چاویان ده سری. له دلای خزیاندا ده یانگوت: نارکادی هیشتا بهر به ره کانی ده کاو هه رچه نده هه همیشه هه ر ده سوتی. به قه درایی نه و شیعرا نه زیندو و نه به دی ده بی.

به بیستنی شیعره کانی خه لک ده گوزانو باشت ده بوون. پیاهه له چه ره کان زاری کیسه یان ده کرده وه و ده رگای ستدوقه کانیان ناواله ده کرد. خورجینی کرایاراسیان پر ده کرد له دانه ونله و نان و خواره مه نی. هه رچه ندی خورجینی پر تر بایه، سه روروی تاو بر دووی خوشتر ده بوو. نه و روزه ژنانی گوندی له دوور دیتبوویان. له بهر نه وه ی له دهشت و چیا ده سورایه وه له وانه بوو خه به ری میزده کانیان بزانی. ژن وه دواي که وتبوون و خستبوویانه بهر پرسیاران. به لام گوزانی بیژی گه رزک به په له بوو، ده بوست زوو خو بگه بینینه ماله سیفاکاسی پیر، برسی بوو.

کاتی بابه گه وریه تراساکی هاتنه وه مالی، کریاراس له بهر ناگری دانیشتبوو خوی گه رم ده کرده وه. بابه گه وریه به خیر هاتنی کردو گوتی: سلاو پالنهوان شاعیر!

شاعیر له جی هه ستا، سیفاکاس له وی به ته مه نتر بوو. بینجگه له وه خاوه ن مالینکی دل ناواله و شهر که رنکی به ناو بانگ بوو. له بهر نه وه کریاراس فره ریزی لی ده گرت. له وه لامدا گوتی: « سلاو ته ی پالنهوان سیفاکاس! نه ی پیره شیری کریت! ها ویه که من له تاریفی تودا شیعره ده لیم. ده مه وی تو بکه م به ته به دی. بابه گه وریه رووی تینک ناو گوتی: « جازی راوه سته با بزم پاشان: »

ماستراپاس که چاوه رنی بیستنی ده نگوباسی میزده کی بوو، پرسى: « مامه کرایاراس خه بهر چیه؟ میزده که م له و سهرانه له نیو بهر داند چده کا؟ فه قیره نه و قه ت شه ری نه دیوه. من خیزانی ماستراپاسی زه نگوله فروشم. ده زانی؟ »

گۆرانى بىئى شاعىر گوتى : « له پىشدا پىم خۇشە شتىك بخۇم و لىنوك تەر كەم تا هۇشم بىتەو بەر. سەرى من وەك خەلەفى مىش وايدە، ئەوئەندە برسىم سەرم وزە وزى لى دىت. »
بابە گەورە گوتى :

. نانى بۇ بىئىن. گۆزە يەكى گەورەش شەرابى له كن دانىن. زگى شاعىرى گەرۇك بى بنە. راست وەك ناوچەى مردوان دەچى، هەرچەندى لىنى بىئى دىسان جى هەيدە.
شاعىرى گەرۇك پىنكەنى. مىزىكى كورتىان بۇ هىنا، سەرفەيان له سەو راخست، له نىزىك ناگر له سەر عەرزى دانىشت. لاقى هاروشتە سەر لاقان وزارى به قەدرابى زارى چالائونك لىك كردهو. ژنەكان كه دەورەيان دابوو به سەر سور مانەو تەماشايان دەكرد. بابە گەورەش له بەرامبەرى دانىشتبوو، سەبرى دەكرد. تا ماو يەك هەموو بىندەنگ بوون. بىنجگە له چىرەى دانى كرىاراس و قولتە قولتى گۆزەى شەراب هىچ دەنگى دىكە نەدەهات.
ناخەكەى دەستى له خواردن هەلگرت. رىشى پاك كردهو و جارنىكى دىكەش گۆزەى شەرابى به سەرىوە نا. چاوينكى له سىفاكاسى پىر كەرد كه بەرەو رووى دانىشتبوو. تەماشايەكى ژنەكانى كەرد كه دەورەيان دابوو. قاچە درىزەكانى بۇ لای ناگر راكىشاو گوتى : « ئىستا هەر پرسىارنىكتان هەيدە بىكەن. »

ژن به سەرى وەر بوون. هەر كەس دەبوست دەردى خۇى گەورە تر نىشان بەدا. : مىردەكەى منت دىت ؟ براكەمت دىت ؟ برىندار نەببوو؟ هىشتا زىندە ؟... » هەموو چاويان دە زارى ئەو برىبوو. بەلام ئەو نە كەسى دىبوو نە هىچى دەزانى . گوتى « من بەو بەفرو سەرمایە چۆن دەمتوانى به چىادا سەر كەوم.؟ من بەو برسەتى و شەر و سەرمایە چكارم بەوى هەبوو.؟ شىعر پىوئىستى به هىمنایەتى و ئاسودەبى هەيدە » كەوابوو كەسى نەدىبوو. بەلام ئىستا كه تىزى خوارد بوو، دللى به حالى ئەو ژنانە دەسوتاو بۇ لای يەكە بەكەيان رووى وەر دەگىنرا و هەرىكەش وشەيدەكى دلخۇشى دانەوئى پى دەگوتن.

كاتىك ژنەكان رۇشتن چاوينكى له بابە گەورە كەرد و بزىەكى هاتى و گوتى :
. هەمىشە باسى بەختەوئى بكە. خۇشبه ختى خۇى دىت. من لەوئى كه خەبەرى خۇش قالب دەكەم، ئەركى خۇم به جى دەگەبىنم. ئىستا ئەو خودايدە كه دەبى ئەوئى ئەركى خۇى به جى بكەبىنى و مەن به درۇزن دەر نەيدەنى.

بابە گەورە تۆرە بوو گوتى : « كەوابوو تۆ به درۇيان خەلك دلخۇشى دەدە يەو »
كرىاراسى پىر گوتى : « من بەندان هەلدە بەستم، واتە دەبى خەبەرى خۇش بگىنرەو. ئەوئەيدە كارى من. »

. ئىستا كه خۇمانىن و تەنبا من و تۆو ئەوئەكەمە، راستى بىئە تۆ گەرۇكىكى به شارو گونداندا دە سورنەو. هەموو دەنگۆزەك دەبىسى. بىئە بزەم چت بىستو. ؟ تۆ چاوى روونت هەن. هىچ شتىك له بەر چاوت ون نابى. چ شتىكى سەيرت دىو.؟ باشە، مامە كرىاراس ! تۆ پىنت وايدە كرىت هىوای وەر گرتنەوئى نازادى هەيدە ؟ بىستوومە ئىوئى شاعىرى گەرۇك كاتى به تەنبا دەبن له گەل خودا دەدوئىن. خودا چت پى دەللى ؟ داخوا كرىت نازاد دەبى ان نا ؟
كرىاراس سەره زلەى خۇى بەرداوه. له سىنگى دا وشە تىكەل دەبوون و به بى نەزمى دە هاتنە

گهرووی. تاوینک راوهستا، تا باش بیر بکاتهوه. دوايه گوتی :
 . نهی سیفاکاسی پیرا ئینستا ئیمه تهناین. من دهمهوی رازنکت بز دهرخم که تا ئینستا به
هیچ کهسم نهگوتوه. تو سدت سال له تهمدنت رابردوه، له حهقیقهت ناترسینی
بابه گهوره گوتی: ... من له حهقیقهت ناترسیم .

. کهوابوو گوتی بدهیه . کاتینک مهسیح هاته سهر دنیا، سپی و زهردو رهش چوونه سلاوی. له
کاتی مردنیشیدا دیسان ههموو میللهتهکان چوونه سلاوی. کریتیش چوپوو. له تازیدی رزلهکانیدا
دهسمالینکی رهشی له سهر بهستبوو. کریت له پشت سهری میللهتهکانی تر ونستا بوو. دواي
ههموان خزی به مهسیح نیشاندا. ناخر نهو چزن دهیتوانی له گهل میللهته گهورهکانی وهک روس و
ئینگلیس ر ئهمریکا پینکوه بچینه لای؟ ناچار چاوهروان بوو تا ههموو رزیشن. پاشان نهویش له
خاچ وهنیزیک کهوت و لاقه خورناویهکانی مهسیحی ماچ کرد. نهوهنده مایهوه تا شهو داهاات.
تهواوی رزله ههتاو بهردهکانی سور کرد بزوه. بهشهو ههورهکان کز بوونهوهو ناسمان تاریک
داهاات و دلزیدی درشت و گهرم دهستیان به بارین کرد. نهو دلزپانه باران نهبوون، فرمینسک
بوون. مهسیح له تاریکی و له باراندا چاوهکانی کردهوه، له نیزیک خاچهکهی خزی ژنینکی
رهشپوشی دیت. پینی واپوو مریدی پاکیزهی دایکیدهتی. هاواری کرد: دایه...دایه...! بهلام کریت
سهری ههلینا، بروسکینکی رووناک سینگی ناسمانی قهلاشتهوهو روخساری کریت له رووناکی
دهدرهوشا. نامیزی لینگ کردهوهو هاواری کرد: نهی مهسیح من مریدی پاکیزه نیم. من کریم !
مهسیح گوتی وهره پینش ! کریت به ترسو لهرزوه چوه پینش. خاچهکهی له نامیز گرت و لاقه
بزمارلیندراوهکانی مهسیحی ماچ کرد. زاری پهبوو له خونین. به ناره نار گوتی: « نهی مهسیح
بزچی سنت و نل کرده ؟ » جارینکی تر له سهر خاچهکهوه دهنگینک هات و گوتی : مهگری، دهستی
راست ههلینهو تهماشا که! کریت دهستی راستی ههلینا. ئینستا خزت لینگی دهوه که له رووناکی
بروسکهدا چ دیت؟ دیتی که له قامکی چکولهیدا نهنگوستیلهیهک دهدرهوشی. به دلینکی لهرزوو،
هاواری کرد: یا ههزرهتی مهسیح نهوه نهنگوستیلهی دهزگیرانیه، یان ئالقهی زنجیری دیلی و
کزیلهتیه؟ مهسیح بزیهکی هاتی، سهری بهرداوه و سرتیهکی له گهل کرد، کریت تی نهگهپشت،
پرسی: چت گوت ؟ نهنگوستیلهی دهزگیرانی بوو یا ئالقهی دیلبهتی؟ بهلام وهلامی نهدايهوه.
جارینکی تر هاواری کرد، بهلام کهس نهبوو.

کریاراسی پیر تاوینک راوهستا و پاشان گوتی :
 . کریتی فهقیر هینستا ههر لهوییه و له بهر سینهی ههرو وباران وهک ژنی میزد مردوو به
جلی رهشوه و نستاوهو ههروا هاوار دهکات. کریاراسی پیر ههناسهیهکی ههلکینشا. قومه
شهراپینک له گززه یدا مابوو، نهویشی خواردهوه تا گهرووی تهر کاتهوه. له بهر خزیهوه گوتی : «
بینچاره کریت » و له جی ههستا.

بابه گهورهش رابوو، کاترینای بووکی بانگ کرد و گوتی :
 . رزله نهو گززهیه پرکهوه له شهراپ، به راستی نهو شهراپه گهپشته موستههقی خزی. پاشان
رووی کرده کریاراسی پیرو گوتی : « ددانهکانت ههموو ساخن ؟ »
شاعیری گهروک بزیهکی هاتی و گوتی « تهنیا دانیکم کهمه، نهویش دانی نهقلمهوه خزم به

گازی کیشام.

بابه گهوره به کاترینای گوت : « دوو مستی گويز و باداميش بز بينه . » پاشان پيره ميزدی تا بهر ده رگا بهر نکر دو دهستی دایه و گوتی :

. بز به سلامه تی . نه گهر له شونینکی تر نهو چیرۆکه ت گنرایه وه، له کۆتاییدا له قهولی مه سیحه وه وه لأم بده وه : « نه وه نه نگوستیله ی ده زگیرانیه ا » قه ی ناکا، خۆت گوت: باسی خۆشبه ختی بکه ، خۆشبه ختی خۆی دیت .
شاعیری گه رۆک گوتی :

. نارام به پالهلوان سیفاکاس ! نارام به . من نهو چیرۆکه بز هه موو که س ناگیرمه وه . خۆم دزانم چده کم . بز هه ر که س به قه د تیگه یشتنی خۆی .
بابه گهوره له بهر ده رگا ونستا بوو، ته ماشای گۆزانی بیژی گه رۆکی ده کرد که به نیو به فرینا له ته پۆلکان سه ر ده که وت .

تراساکی دهستی بابه گهوره ی گرتبوو نهویش ته ماشای میوانی ده کرد . کاتی کریاناسی پیر له بهر چاوان ونبوو، بابه گهوره رووی کرده نه وه که ی و گوتی :

. تۆ له چیرۆکی مه سیح و کریت و نه نگوستیله و ده زگیران هیه چ تیگه یشتی ؟

تراساکی گوتی : « من چیرۆکی په ریانم پی خۆش نیه . ئینستا ئیتر گهوره بووم . »

بابه گهوره به ناره نار گوتی : « نه گهر گهوره تر بووی، پینت خۆش ده بی و بینه نگ بوو . »

* * *

له و کاته دا که شاعیری گه رۆک چیرۆکی کریت و مه سیحی ده گنرایه وه، پاشا له باره گای حکومه تی دانیشتیبوو قه ننه ی ده کیشا . گه رۆ په ریشان بوو . خه بهری ناخۆش له قوسته نته نیه وه ده گه یشت . خه بهری له و ناخۆشتر له چپای سلناوه ده هات .

به و حاله له سه رانه سه ری کریت پالهلوانه کان له جمو جۆل ده که وتن ، داده نیشتن و پینکه وه راویژیان ده کرد . ده رگای هومیدیان له سه ر خۆ به داخراو ده دیت . چونکه یونان و ئوروپا و روسیا پشتیان تینکرد بوون . ته نیا چهند که سینک دوو دل بوون، هه رچه ند نه وانیش به حوکمی پنیوست زوو سه ر بهر ده ده نه وه .

سولتان رایده گه یاند که من کریم مات کرده و ئینستا ته قه ی تفهنگی لی نایه . نه وه ی پینشتریش به دلخواز دا بووم به خه لکی وینده ری، لی یان ده ستینه وه . چونکه به و راپه رینه نیشانیان دا که نه ک به هه رامن .

له گه ل نه وه ش له بهرزایه کانی چپای سلنا دهنگی تفهنگ هه ر ده هات و ده گه یشته قوسته نته نیه . پالهلوان میکیلس ته سلیم نه ده بوو . سولتان زۆر توره ببوو . کیسه یه کی بز پاشای کریت نارد بوو، خه بهری دا بویه : « سه ری پالهلوان میکیلسی له و کیسه یه دا بز پنیتری . نه گهر سه ری وی نه نیتری، سه ری خۆی پنیتری . »

پاشا چرژا بوو . کیسه که ی وه رگرت و ده ملی خۆی کرد و سویندی خوارد : « به محمد سویند ده خۆم که بروام پی یه تی، من نهو کافره له عه نه تیه ده که مه قاورمه و ده رخوا ردی فه لانی ده ده م .

یەكەم كەس كە دەرخواردی دەدەم خەلبەدی نیشامی مەلعونی ئەوان دەبێ. « پاشا شیری لە خۆ بەست و لە پەنجەرە وەنیزیک كەوت. تەماشای چیاكانی كردو گوتی :

. كافرێ مەلعون فرە قەویە. دەستە ی رینگ و نارینگ لە هەموو لاوە گەمارزیان داوە. رینگای ناوو خوار دەمەنیان لی گرتو بەلام تا نیشتا بێ ناكام بوە... لە راستیشدا پالەوان میكێلس و هاوکارەكانی نانی وشکیان دەخوارد وەرسپەتی نازاری دەدان. پاشا دەیزانی ئەوان لە چ وەزعیك دان. جارێك قاسیدیکی نارە لایان وەسپاردی :

. ئە ی پالەوان میكێلس ! تۆو شەرکەرەكانت بە ئالۆ چەكەو لە مەتەریزان وەرنەدەر و بەدوای کاری خۆتاندا برۆن. من بە محمد سوێند دەخۆم ، ناهیلیم یەك تالە مووتان لە سەری كەم بێتەو.

پالەوان میكێلس هەر بەو قاسیدەدا وەلامی بۆ نارد بۆو و گوتیووی : « تا پشوم لە بەردا ماوە لێرە دەمێنمەو. تەنانت ئەگەر كریتیش تەسلیم بێ من تەسلیم نابم. بەریشت .. »

تورکی گەرە تێكچوو. شېروقایشی لە پشتی كردهو و لە بەر خۆیەو گوتی :
. ئە ی لەعنت لە كریت و كریتیان ، لەعنت لەو چارە نووس و لەو پاشایەتیه! من كە ناتوانم بەو سەرمایه بچمە چیاو بەدوای ئەو كافرە بكەوم. ناچار دەبێ عەسكەری حەساوە بنێرم. لە ناگر وە نیزیك كەوت و دەستی لێكدان. سولهیمانی قوڵە رەش وەژور كەوت. پاشا گوتی
. برۆ سولهیمان ئارەق و بەروم بۆ بێنە، ئەم شۆ نارە حەتم. دەزانی سولتان چ پەيامینکی بۆ ناردووم.؟

قوڵە رەش هېچی نەگوت . گیلانی ئارەقی هینادەرو چۆکی دادا مستە بەروینکی خستە بن ناگرەكە. پاشا دوگمەكانی كردهو و لە سەر تەختی لینی كەوت و گوتی : « سولهیمانی مەلعون قسینکی بكە پێم خۆش بێ. تۆ باش دەزانی درۆیان بەهۆنیهو. حكاية تینکی خۆشم بۆكە: درۆش بێ قەیناكا. »

قوڵە رەش ددانە پان و سپیەكانی گەر كردو گوتی : « پاشا ئەفەندم هەلكەوتینکی خۆش. خەبەرنکی خۆشم بێ یە كە دلت وەك چوار باخ روناك دەكاتەو. »
. دەست بێ بكە مەلعونی ناقولاً. خوا خیرت وەری بێنی. بیژە بزانت پالەوان میكێلس چەك دادەنی یان نا ؟

. نا... پاشا ئەفەندم من خەبەرنکی دیکەم بێ یە لەو خۆشترە . تۆ حەمیدە مەلای فالنگرەو و دەناسی؟ ئەو ژنە ی كە پیاونکی پیروژ لە حەسارەكە ی نیژاوە. من ئەم شۆ چوو حە لای، داوام لێكرد تا بە باقلە دوا روژی تۆ پێشبینی بكات. ئەو بە كیسە باقلەو لە حەساری دانیشت: بیجگە لە باقلە گوی ماسیلکەو ورتكە بەردو نیشکی شەمشەمە كۆرەشی لە كیسەكە ی داوو. داها تەو فوی تێكرد و پاشان ویردو دوعای تاییبەتی خویند. لە نەكاو هاواری كردو شرە و پەری فالگرتنەو ی كۆ كردنەو و دەستی بە سەمایە كرد. لێم پرسی حەمیدە مەلا چت دیت؟ باقلەكان دەلێن چی؟ داخوا خەبەری خۆش هەیه؟ حەمیدە مەلا دووبارە دانیشتەو و بە قامكان دەستی كرد بە تینك وەردانی باقلەكان و گوتی :

. پیاونك دەبێنم كە پەپاخی سووری لە سەرە و تەواوی دورگە ی كریتی لە < كرابوسا > وە بگرە

تادیری <تزیلی> ده‌گری. پاشاش ده‌بینم که فەرمانینکی به موزی زئین و به پیتی زئیرکفت و به نیشانی ئالتونهوه له قوسته‌نته‌نیه وهرده‌گری. سولتان لیره‌ی عوسمانی، یا سهرشانی ئالتونی بز ده‌نیری. ته‌نانه‌ت له وانه‌یه کچه‌که‌ی خوشی بداتی. سوزند به و پیاوه پاکه‌ی که ئیستا گونی له قسه‌گافه، باش بزم لینک ناگرینه‌وه...»

من لیم پرسی: «خه‌میده مه‌لا تو ئه‌و خویه سه‌هر قسان بکه. باشه... ئه‌و هه‌موو شته‌ی باسیان ده‌که‌ی که‌نگی بز پاشای دین تا بچم مزگینی بده‌می و مزگینی باشی لی وهرگرم.» خه‌میده مه‌لا سه‌ری به‌سه‌ر باقله‌کاندا گرت و تینکی وهردان وگوتی:

له ئیستاوه تا سی واده‌ی ترده‌گه‌نی. زوو راکه مزگینی بز پاشا به‌ره، تا خه‌م و خه‌فته‌ی نه‌مینی...»

راست ئه‌و کاته‌ی تو ده‌ستت لینک دان، من له گن خه‌میده مه‌لای ده‌هاتمه‌وه تا ئه‌و خه‌به‌ره خۆشه‌ت بز بینم.

پاشا له کاتینکا ته‌سبیحی کاره‌های خزی هه‌لده‌سوپاند، به سه‌ر سوپ مانه‌وه گونی دا‌هوه قسه‌کانی. روخساری گه‌شایه‌وه و هاته‌وه سه‌ر خۆ و چاری له سه‌ر به‌ک دانان و خه‌ونی ده‌بینی که پیاوه‌کانی سولتان به کاروانی وشرانه‌وه له رۆخی کاندی دا‌هه‌زیون. باری وشران هه‌موو دیاره که خه‌زوری واته سولتان بزی ناردوه کیسه‌ی پر له لیره‌ی عوسمانی و پر له مرواری و دپو یاقوت و کیسه‌ی پر له هیل و دارچین. ژننکی جوان و له‌باریش که کیژی پاشا بوو. سه‌رتا پی به جلی ئاوریشم له وشرنکی سپی داده‌به‌زی و به له‌نجه‌ولار به پلیکاناندا بز باره‌گای پاشا سه‌ر ده‌که‌وت. سوله‌یمان بینه‌نگ بوو. پاشا وه‌ک له خه‌وی خوش راپه‌ریبی، تینکه‌را‌ه‌وو، باوشکی هاتی‌و گوتی:

سوله‌یمان ته‌واو بوو.؟

به‌لی پاشا ئه‌فه‌ندم ته‌واو بوو.

زۆر باشه ا که واپوو قاوه‌یه‌کی سه‌ر به قرقماغم بز دروست که. قاوه‌ی باش خه‌و ده‌ره‌وینی.

ئه‌ری به‌رۆگان نه‌ه‌رژوون ؟

ئیه شتینکی وه‌ک دیاری بز خه‌میده مه‌لا نانین ؟ پاشا به‌یه‌کی هاتی‌و گوتی :

ناخ... ئه‌ی سوله‌یمان خه‌رفاو ا ناهێ زۆریش دل به واده خوش بکه‌ی . لانی که‌م راه‌سته

له‌و سی وادانه دوانیان بگه‌نه‌جی. قوله ره‌ش له به‌ر خۆیه‌وه گوتی :

ئه‌م پاشایه ئه‌وه‌نده‌ش ئه‌حه‌مق نیه وه‌ک من به‌رم لی ده‌کرده‌وه. پاشان قاوه‌ی له سه‌ر ناگری

دانا.

* * *

رۆژ ده‌هات ئاوا بی. خه‌لیفه له سه‌ر کورسی ئوسقوفی دوورینه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرتبوو، ده‌پروانیه ده‌ریای کریت که له به‌ر شه‌پۆلان شه‌له‌قا بوو. چاره‌روانی گه‌می بوو که هه‌وتوی جارنک وه‌ک قاسیدی نه‌ینی یونان ده‌هاته کاندی. نه‌مجاره ده‌بویه فەرمانینک له گه‌ل خزی به‌ینی و دیاری بکا له‌م کاته قه‌یرانه‌دا ئه‌شی چ رنگایه‌ک بگرته به‌ر. له چیاکان چهند پاله‌وان ماون که ته‌سلیم

نه بوون. نه واندهی ناقلتر بوون هاواریان ده کرد: « بز خاتری خودا وهرن دلمان رازی بکن و چک دابنن. لینگه پرن که هم خومان تینیکمان بیته و بهر و هم دایکی فه قبریشمان پشونک بدات. هدر چوزنیک بی خودا گه وره یه! هم همیشه نه و درفه تهمان هدی که جارنکی دیکه ش راپهرین.»

نه واندهی خونین گهرم بوون، له وه لأم دا ده یانگوت: « یانی نه و ده سته ی نه توانین بیبرین، ماچی بکن! حاشا، نازادی یا مەرگ!» یونان له کاتنیکا خزی ده له رزی، هدره شه ی له وه سمانی ده کرد. یا خزی داویشته بهر پنی ثورویا و ده پارایده که یارمه تی بدن. خه لیفه له بهینی تم دوو بزچونه دا حه به سابوو. ناقل پنی ده گوت: سهر بگره و نارام به. نیستا سهر داخه. به لأم دلی شبت و شوری هاواری ده کرد: « نازادی یا مەرگ» به خوشیه وه تم روزه ده بوایه قاسیدی نهینی یونانی بگاتی و رنگای بز روون کاته وه.

خه لیفه ته وای روزه به دورین ده ریای پشکنیبوو. به لأم ناسمانی تاریکو ده ریای شله قاو گه می ونکرد بوو. دیار نه بوو. له بهر خزیه وه گوتی: « ده بی سهر بگرین. سبه ی روزه ده بیته وه و دهنگو باسی تازه ده گهن. بز نیمروز جاوه روانی به سه.» له پلیکانان هاته خوار و چوه کلیساو داوای له خوا کرد که ده ریا نارام کاته وه.

* * *

له گهل تی په ربوونی شه و. دنیا روناک بوو، پاپوز له ده ریادا ده بینرا. روزه سهری ده سوی نا و بزنی عهتری گولان له لای چپا کانه وه ده هات. کسماس هه وه لین نه وه ی سیفاکاسی پیر له سهر پاپوز ونستا بوو، به هه ناسه ی قول هه وای نیشتمانی هه لده مژی. چند گاشه به ردی گه وره و چند تهک داری لینگ بلاو له دووره وه رهش ده چون. لوتکه ی چپاکان له دووره وه سووری ده نواند. له جهنگه ی زستاندا نه و روزه روزه ی به هاری بوو. خودا به زه بی به گیاندارو داعبا پاندا هاتبوو، روزه ی بز ده ر خستبوون. کسماس ملی راکیشابوو له دیتنی نیشتمانی خوشه ویستی تیر نه ده بوو. نه و له ته مهنی بیست سالیدا که تازه سمینلی بز ده بوون، به دلنکی خه قه تبار نیشتمانی به جی هیشتبوو. نیستا نه وه ده دیدته وه. ژنیکه گهنج، لاوازو وردو رهنگ بز رگاوی له پنا راهه ستا بوو. نه ویش به چاری کراوه ی پر له ترس ته ماشای کریتی ده کرد. کسماس بز ه کی هاتی و ده ستیکه له شانی ژنی جوانداو گوتی: « نه وهش کریت!»

ژنی جوان تینکرا بوو، ته نیا نه وه نده ی گوت: به لی!

کسماس جارنکی دیکه ش به لأم سهر تر گوتی: « له م ولاته یه که تو ده بی کورت بیی. نیره نیشتمانی تزیه. پاشان به خوشه ویستی تاییه تیه وه گوتی: « نیشتمانی دیکه ت له بیر به ره وه.»

ژنی جوان ته نیا گوتی: به لی... کسماس.. نیرت بیندهنگ بوو.. به لأم له پر باسکی میزده که ی گرت و به نیگه رانی کوشی.

ده تگوت ده یه وی له بوونی نه و دلنیا بیت. پاشان تیزی هاته وه سهر خو. ورده ورده کریت به چیاو ره ز و باخه زه ی تونه کانی نیریک ده بزوه. کاندی له زه رده ی به یانیدا شه به قی ده دا. بزنی گولان پتر ده هات. زه رده ی روزه ی له لوتکه ی چپاکان بز ده شتی داده کشا. گه یشتبه و بنارو ده هات به ده شتیدا بلاو بیته وه. هه موو ولاتی داده گرت. داره کان له ناسو وه ده ر

ده‌کوتن. که له شیر له هه‌وای به‌یانیدا ده‌یانخویند. دنیا وه‌خه‌به‌ر ده‌هات.

کسماس رووی کرده ژنه‌که‌ی و گوتی:

تو ئیستا له مالی بابم وه‌ژوور ده‌که‌وی. تکات لینه‌که‌م مه‌ترسی و دلت قه‌وی بی. وا بیر بکه‌وه که من هه‌میشه له په‌نا تۆم. بیرله‌وه بکه‌وه که کوره‌که‌مان له زگی تۆدایه. نابئی بترسی. دایکم ژنیکی به‌دینه تۆی خوش ده‌وی. به‌لام خوشکم، ده‌بی پینت بلیم که ... کسماس بینه‌نگ بوو، برۆی تینکنان. ژنه‌که نیگه‌ران بوو. چاونکی له‌میزده‌که‌ی کردو گوتی:

«چۆن ...؟»

کاتی خوشکم دوازه سالانه بوو، باوکی پیرم بانگی کرد و پینیگوت : «تو ئیتر هه‌قت نیه بچی ده‌رو نابئی قه‌تیش له پینش من ده‌رکه‌وی ، نابئی بتبینم.» له‌و رۆژه‌وه کبزی فه‌قیر له‌ مالیندا چه‌پس بوو. ته‌واوی رۆژ له‌ مالی داده‌نیشت، ده‌یچنی و گولدۆزی ده‌کرد. شتومه‌کی جیازی خۆی ناماده ده‌کرد. کاتیک شه‌و پیره‌میزد ده‌هاته‌وه‌ مال، خوشکم گورج رایده‌کرد و به‌ قوژبینیک خۆی حاشار ده‌دا. له‌ ته‌مه‌نی بیست سالیدا رۆژیک چاوی به‌ لاونیک که‌وت که به‌ پینش په‌نجه‌ره‌که‌دا هاتو چۆ ده‌کا و ته‌ماشای ده‌کا. رۆژه‌کانی دیکه‌ش نه‌وه دووپات کرایه‌وه. شه‌ونیکیان دراوسی پارچه‌ کاغه‌زکی له‌ لایه‌ن نه‌و کوره‌وه بۆ هینا، رۆژه‌کانی دیکه‌ شه‌م نامه‌ نوسینه‌ دووپات کرایه‌وه. وادیاربوو لاو خوشی ده‌ویست و ده‌بویست خوشکم بچینه‌ خوار و پینکه‌وه قسان بکه‌ن. تا به‌ کتر بناسن و ناخه‌که‌شی بیخوازی وشایی بکه‌ن. ناخه‌که‌ی خوشکم دلی به‌ لاره‌که‌ سوتاو به‌ هۆی دراوسینکه‌وه وه‌لامی دایه‌ که‌ نیوه شه‌و پینته‌ به‌ر ده‌رکی دینه‌ ده‌ری.

کسماس بینه‌نگ بوو، ده‌مارنیک له‌ ده‌ماره‌کانی نیوان برۆی په‌ری و خونین وه‌ جوئه‌ که‌وت. بینزاری و ترس و ناهه‌رین له‌ له‌شیدا بزوتن. کریت له‌ به‌ر چاوی ون بوو. تارمایی پیره‌میزدی ره‌حه‌تی هاته‌ به‌رچاوی که‌ به‌ هه‌ره‌شه‌ ئیشاره‌ی بۆ ده‌کرد.

ژنی گه‌نج ده‌ستی به‌ زاری میزده‌که‌یه‌وه ناو گوتی: «به‌سه‌ ئیتر بینه‌نگ به‌ ... بینه‌نگ ..» - نا... نا... تو ئه‌شی له‌ هه‌موو شت ناگادار بی. نه‌وه پنیسته. به‌لی شه‌و قه‌اریان دانا. خوشکم به‌ پینخووسی و له‌ سه‌ر خۆ تا ده‌نگی پلیکانان نه‌یه‌ هاته‌ خواری. به‌لام باوکم به‌ خه‌به‌ر بوو. ده‌نگی وی بیست و سه‌بر سه‌بر وه‌ک درنده‌ی وه‌حشی وه‌ دوا‌ی که‌وت. کبزه‌که‌ گه‌بشته‌ چه‌ساری، تا ویستی ده‌رگا بکاته‌وه‌ پیره‌میزد نامبازی بوو. پرچه‌کانی کینشا و به‌ چه‌نگ و نینۆک پینستی سه‌ری دارووشاند. به‌ بینه‌وشی رابکینشاهه‌ ژووری و چه‌پسی کردو. کلیلی ده‌رگاشی ده‌ گیرفانی خۆی نا و له‌م باره‌شه‌وه‌ هه‌چی به‌ که‌س نه‌گوت. دوا‌ی نه‌و رۆژه‌ ئیتر خوشکم نه‌چوه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌وه‌ نه‌ چوه‌ به‌ر ده‌رگاش.

چهند سال هه‌روا تی‌په‌ری تا بابم له‌ دیری نارکادی کوژرا. نه‌وده‌م بیست سال له‌ روداوی نه‌و شه‌وه‌ رابرد بوو. به‌لام ئیدی خوشکم ناقلی نه‌ما‌بوو. ئیستاش به‌ رۆژ له‌ مالی کار ده‌کات. جل ده‌شوا، چینیشت لینه‌نی. ده‌چنی، گولدرۆوی ده‌کا. شتومه‌کی جیوازی خۆی ناماده ده‌کات. به‌لام شه‌و خه‌وی له‌ چاوی ناکه‌وی. که‌ نیزیکی نیوه شه‌و بوو په‌نجه‌ره‌ ده‌کاته‌وه. ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌ ده‌کات. نه‌گه‌ریه‌ هه‌لکه‌وت رینوارنکی دی که‌درنگ ده‌چینه‌وه‌ مالی، به‌ ترسه‌وه‌ بانگی ده‌کا و ده‌ پرسی: «نیوه شه‌و بوه‌ ناغا ؟ نیوه شه‌و.»

کسماس دیسان بینه‌نگ بو. دیمه‌نی‌ئو پرچه خورمایی و ئو چاوه کالانه‌و ئو میهره‌بانی و زهرده‌خنده‌ی خوشکی سدرده‌می مندالی ده‌هاته‌وه بهر چاوی. ده‌تگوت ته‌ماشای ئوقیانوسی قولو لبیل ده‌کات که له ژیر لاقیدا پان بۆته‌وه. چندن پی‌یدک هاتو چوو. ته‌ماشای خواره‌وه‌ی کرد و له ژیرخانی پاپۆردا چاوی به عه‌سکه‌ری تورک کهوت که به سدر یه‌کدا کهوتیوون. بۆگه‌نینکی لینه‌هات، رووی وه‌رگیرا. ده‌ستی بۆ به‌ری که‌وا‌یه‌که‌ی برد که نامه‌ی نه‌ینی تیندا شارد بۆوه. له بهر خۆیه‌وه گوتی: « کریتی فه‌قیر» پاشان رووی کرده ژنده‌که‌ی و گوتی: تو له‌مه‌ودوا ده‌چیه‌ مالی بابی من، تکا ده‌که‌م نه‌ترسینی

ئینستا کریت پتر وه‌نیزیک ده‌که‌وت. وه‌ک جان‌وه‌رنیکی ده‌ریایی به‌ ترس به‌ره‌و پاپۆر ده‌هات. ئینستا کسماس له‌ پشتی کاندی و له‌ لای خوارو، چیبای «یوشتاس»ی ده‌ دیت که شکل و داروژاوی وه‌ک ئاده‌میزاد ده‌چوو. «یوشتاس» سدرنکی گه‌وره‌ی هه‌یه که‌بۆ داوه‌ گه‌راوه‌ته‌وه. جوژنکه‌ ده‌لینی به‌ سدر باخه‌کانی ره‌زو زه‌یتوندا ته‌ماشای ئاسمانی ده‌کا. نینوچاوانی ره‌ق و نالینکه‌و لوتی وه‌ک ئینسک وایه‌و زارنکی گه‌وره‌ و ریشینکی درنۆ که له‌ به‌رد و هه‌لدنرگه‌ پینک هاتوه. دینوکه‌ ره‌ش و عابی له‌ سدر پشت که‌وتوه و مردوه. وه‌ په‌یکه‌رنیکی به‌ردی خودایی بی‌ ره‌حم و بی‌ قه‌ره‌ول ده‌چی که پشت ملی تۆزبۆ له‌ عه‌رز به‌رز کرده‌ و ده‌لینی هینستا وریایی له‌ کریت ده‌کا.

کسماس ته‌ماشای ئه‌م چیا شکل ئاده‌میزاده‌ی کرد و له‌ به‌ر خۆیه‌وه بی‌ری لی کرده‌وه:
 نا...نا... ئه‌و دینو هینستا نه‌مردوه. تا ئه‌و کاته‌ی گیان له‌ له‌شی مندا ده‌جولنی، ئه‌و نامری. تانه‌و کاته‌ی من زیندووم بی‌ر له‌و ده‌که‌مه‌وه، بینه‌نگ نابی. له‌ وانه‌یه‌ خه‌لکی تر ئه‌ویان له‌ بی‌ر برد بینه‌وه، به‌لام ژبانی ئه‌و به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ بوونی من. ئه‌و پاسه‌وانی منه و منیش پاسه‌وانی ئه‌و. باوکی وه‌بیر ده‌هاته‌وه و ده‌ستی لی هه‌لنده‌گرت. کاتی کسماس له‌ده‌ره‌وه ده‌ژبا، هه‌موو جارێ که‌ باوکی وه‌بیر ده‌هاته‌وه له‌ ترسان ده‌له‌رزی. به‌لام قه‌ت وه‌ک ئینستا هه‌ستی نه‌ده‌کرد که ئه‌و ره‌حه‌تیه‌ وه‌ها به‌سه‌ر بی‌ری ئه‌ودا زاله‌ وه‌هه‌موو له‌شی داگرتوه. دووباره‌ بی‌ری کرده‌وه که: بینگومان ئه‌و هه‌ست ده‌کا که‌بۆ چی هاتوومه‌وه کریت و چ په‌یامینکی نه‌ینیم پی‌یه. به‌لی. ئه‌و... ئه‌و شه‌رکه‌ره نه‌ترسه هه‌ست ده‌کا و توره‌یه. ده‌یده‌وی خۆم به‌ سدر دا‌دا و نه‌هینلی قسه‌ بکه‌م.

کسماس خۆی توره‌ بوو. ئاوژی داوه، ته‌ماشای ژنده‌که‌ی کرد تا به‌لکوو تۆزئ له‌ هه‌لچونی خۆی که‌م کاته‌وه. ژنده‌که‌ی له‌ شوینی پینشه‌وه‌ی پاپۆرله‌ سدر کۆمه‌له‌ ته‌نافینک دانیشتیوو. چاوه‌ ره‌ش و گه‌وره‌کانی ده‌شارنک بریبوو که به‌ بورج و قه‌لایشیونیزی و خانووی نه‌وی و مناره‌ی سپی، تا ده‌هات نیزیک ده‌بۆوه.

کسماس ده‌ستی له‌ قه‌دی وه‌ره‌یناو پاشان ده‌ستی له‌ سهر زگی هه‌لمساوی داناوه‌ستی به‌ گه‌رمایی له‌ش و بۆنی هه‌ناسه‌ی کرد و به‌ توندی ده‌بوست سه‌ری ئه‌و ژنه‌ خۆشه‌ویسته‌ی له‌ سهر ته‌نافه‌کان وه‌ر گه‌یری و نوقمی ماچانی بکات. له‌ ماوه‌ی دووسالدا که‌ چیژ و له‌زه‌تی له‌ له‌شی زه‌ریف و ناسک و گه‌رمی ئه‌و ژنه‌ بینگانه‌یه‌ وه‌ر گرتیوو، هینستا تیر نه‌بیوو. ژنینکی که له‌ ولاتینکی دوور و له‌ ره‌گه‌زنکی ره‌نج دیتوو خه‌فه‌تبار هاتبوه‌ دهر. کسماس هه‌ستی کرد که بابی له‌ وجودی ئه‌ودا زیندوو بۆته‌وه و به‌ نیگایه‌کی بی‌زاری ته‌ماشای ئه‌و ژنه‌ ده‌کات. له‌و کاته‌دا ئه‌قینی له‌

ناست نهو ژنه جوانه توندتر ده بوو. پتر به خزیوه ده کوشی و پتر داشداری ده کرد ویه پیره میړدی نه ده سپارد. سه بروکه سدری برده بن گونچکدی ژنه کدی و گوتی :

• نوئی ! سوپاست ده کم که له بدر من زیندوی !

ژنی جوان سدری بهردایه وه و خزی به سینگی میړده که یه وه نو ساند. ده تگوت ده یه وی له وجودی نه ودا بتوئته وه و بز هه همیشه ون بیت.

رهنگی شه بهق ده گزوا. گولینکی رهنگ په ریو له به یانیدا سپی و بریقه دار ده بوو. ده ریا که به شه پزلی له شکلی مدمک داپزشرا بوو، نیستا سه مای ده کرد و خزی له بهر تیشکی رژی گهرم ده کرده وه. ناسمان که له تم ومژی به یانیاں پاک ببزوه، به رهنگی روونی عابی ده دره وشا. ژنی جوان هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی :

• بابی من که مالم بوو، هه موو رژی به یانی په لجه رهی ده کرده وه و ده گریا و ده یگوت : « خودایه ! چنده جوانه، چنده عه جایبه ! » له کاتینکا بینجکه له دوکلنی رهشی بوخاری و لیوانینکی باریکی ناسمانی شین و خه لکی دزیو وره شو رووتی له سه رمان له رزیو، چیتری نه ده دیت. ناخ... خودایه ! چا نه وه نه گهر کړیتی دیتبایه چی ده گوت ؟

پیره میړدینک که شالوارینکی یونانی له پیندا بوو، به دیواری پاپزوه و نوسابوو نیشانه ی خاچی ده کینشا و گوتی :

— ناخ.. ناخ! کړیتی فقیر ! تو نه گهر ژن بای ده چوویه به هه شتی ، به لام حدیف دورگهی. نه وه ی گوت وچا وینکی پر له قین و بیزاری له وه سه ربازه تورکانه کرد که له ژنرخانی که شتی ده هاتنه ده رو دوگمهی لیباسه کاتیاں داده خست و چه که کاتیاں رنکو پینک ده کرد. پیره میړد له سه ر خزی گوتی :

• نه ی سه گی ده مه لعون ! هیچ نازانن به لاقی خوتان ده چنه قه سابخانه. پاشان رووی کرده کسماس و گوتی :

• هاوری باش ته ماشایان بکه و بزانه چهند که لاک له وانه دینته ده ست. سوپاس بز خوا که نه مسال مه ذراکانی جز به رویی باشیاں ده بی. چونکه لاشه ی تورک بز مه ذرایه کودینکی باشه. ژنی جوان چا وینکی له میړده کدی کردو گوتی :

• نهو کړیتیا نه چنده توند و دلره شن ! من هه ده لینی ده چمه لینه واری. پاشان بز نه وه ی له تیژی قسه کانی کهم کاته وه، بز یه کی هاتی و گوتی :

• لام وایه به زیندوی لیره ناچمه وه ده ری. وشه کانی ناخری نه و نه ده به سه بر گوت نه ده بیسران پاپزور گه بیسته له نگرگا. له لای راست شیره به ردینه یه کی قینیزی که له چیا به ردکاری کرابوو، نینجیل بازنکی به چنگیه وه بوو. له له نگرگا ببوه هه را، بزنی لیمزی رزیو ورزی زه یتون و خه رنوی شامی لینه ده هات. له پشت له نگرگا وه ده ریا ده کولنی. کسماس دابهزی، دهستی بز ژنه کدی درنو کردو له سه ر خزی پینی گوت :

• له پینشدا لاقی راسته ت له عه رزی دابنی. په نا بز خوا ! به راستی هه قته، تو نه وه ده چیه نیو لینه وارا!

هه وه لاین جار لاقی راسته ی «نوئیمی» که وته سه ر عه رزی کړیت . ژنی فقیر هیلاک و مانندوو

خوی به باسکی میرده که یه وه هه لاهوسی و گوتی : من زور هیلاکم. ناره قه یه کی ساردی به لاجاینگاندا هاته خواری.

. نازا به ! مالی نیمه دوور نیه، نیستا ده گه ینی. که وتنه ری. کسماس به تاسه و حد زینکی تایبه تیه وه ته ماشای خانو و کولان و زه لامه کانی ده کرد. هه موو شت پیر ببوو. قزه ره شه کان سپی ببوون. روومه ته پره کان داکه وتبوون. ره نگه کان بزپکا بوون. دیواره کان روخا بوون و زوریان ویران ببوون. کسماس دهستی ژنه که ی گرت و کوشی و گوتی :

. نه وه ش نیشتمانی من! به لئی.. من لیره، له م عه رزه ی پینی له سهر داده نینی هاتوومه دنیا یه وه.

ژنه که داها ته وه مسته خولینکی هه لگرت و بونی پینه کرد و گوتی :

. خولینکی گهرمه. من خوشم ده وی. هه ره له و کاته شدا که وته وه بیبری نیشتمانی دوور و سه هزلگرتووی خوی .

هه رتکیان چوونه کولانینکی ته نگ. کسماس دهستی ژنه که ی به ردابوو به هه نگاوی خیزاتر له پینشه وه ده رویشت. دلئی توند لینی ده دا. بز لای راسته بایدا یه وه. چوه نیو کولانینکی ته نگ و له دوور ده رگای مالی بابی ناسیه وه. ده رگا داخرا بوو، په نجه ره ی قاتی سه ره وه ش هه ر داخرا بوو. که س له کولانی دیار نه بوو. له هیچ کوئی ده نگ نه ده هات. کسماس له وه ده رگای کون و ده نگ به رز که چه کوچی قورسی ناسنی له سهر بوو، نیزی که بزوه. نه ژنوی وه له رزه که وتن. به لام به سهر خویدا زال بوو. له ده رگا یدا. ده نگ یی یه که له هه ساری ده هات. یه کینک هه ناسه ی هه لده کینشا. پاشان ده نگه که براه. کسماس جازینکی دیکه ش له ده رگای دا. ده رگا کرایه وه. پیری ژننکی کورته بالائی باریکه له، به سه ری سپی و له شینکی لاوزو ره شپزش وه ده ره که وت. له گه ل دیتنی کسماس هاواری کرد و گوتی :

- بزله که م...! پالی وه چوار چینه ی ده رگادا، تا نه که وی. خوشکی کسماسیش کزوداماو، به قونکی خوله مینشی و چاوی زیت که بروسکی شه ی تانی و دلره شی یان ده داو پیدای بوو. مه مه که کانی که چند سال له چاوه روانی نه فینداریدا تورت و توند ما بوونه وه، نیستا داچورا بوون. چنده که یه فخوربوون و چنده یان نه سرینی شادی هه لوه راند. ده سته کان به تاسه و ناواته وه نه وه له شه خوزه و یسته یان ده نامیز ده گرت. له و کاته دا که دایک کوری به سینگیه وه ده کوشی و جوزینک قسه ی له گه ل ده کرد که ده تگوت هینشتا مندال وه شیری دایکی ده خوا، له پر چاوی به ژننکی جوان و جحیل که وت که له ده رگا ونیستا بوو. به سه بروکه پرسی: « نه وه فلان که سه »

. به لئی دایه .. نه وه خیزانمه !

خوشکی کسماس به دیتنی ژنه که رووی وه رگیزا. دایکی گوتی :

. تو بز چی نه و ژنه ت هیناوه نه و جوله که یه و تو به م کاره خوننی بنه ماله ی نیمه پیس ده که ی

. کور ده سته چرچه کانی دایکی ماچ کرد و به سه بروکه پینی گوت :

. دایه تکات لینده که م...

. تو له تکه جهرگی منی و نیستاش تکام لینده که ی. بوونی من به ستراره ته وه به بوونی تزوه.

چت گهره که بیژه پیم !

. دایه ! من ژنه که م به تو ده سپیرن . خوزشت بوئی. پاشان به ده نگینکی نهرم گوتی: کوره که شم

به توده سپیرم

دایکی راجله کی و تماشای کوره کدی کرد. بیده نگ بوو. بهلام به چاوپرسیاری لی ده کرد و له بهری ده پارایه وه.

کور له وه لأمی نیگای نهودا گوتی: « به لی دایه ا نهو نیستا نهوهی تزی له زگی دایه .. »
گه رماییکی نرم و هندی به سبنگی پیریژنیدا هات و گهرو و رومه تیشی گرتوه. شوق و بزوی له ناخیدا زیندوو بزوه. بهلام له پر هدهستی به ترسیکی گهوره کرد. ناههنگی دهنگی خزی نرمتر کرد و گوتی:

« تو نیجازه ت لهو وهر گرتوه؟ نهو ده زانی؟ له م ماله نهو خاوه ن دهسه لاتهو نهشی تز تکا لهو بکدی. من لهو ده ترسینم .

دایک دهنگی نرم کرد بوو، به سرته قسهی ده کرد تا روحی مردوو گونی لی نه بی. کور که خوشی ترسابوو پرسی:

« نهو ده توانی چیکات؟ »

« کورم من چوزانم . نهو لهشی نیه که خزی به نیمه نیشان بدات و بزاین له کوی به ؟ هه
نیستا له وانه به له هه ساری بی و نه هیلنی ژنه کت بینه ژووری. کور تو به بوو. هاواری کرد :

« نهو ناتوانی هه چی ویستی بیکا. نهو نیتتر لهو ماله هیچ کاری نیه. نیستا ده چم ژنه کم
دینمه ژووری. له گاتینکا له بهر ترس و توره بی دلنی ده له رزی، چوه هه ساری به دهنگی توند
پانگی کرد :

« وهه کریسولا ا وهه ژووری. دهستی ژنه کدی گرت و بر دیه کن دایکی و گوتی :

« دایه نه وهش کچی تزیه ... »

ژی جوان داهاته وه دهستی پیریژنی ماچ کرد و چاوه روان راوه ستا. دایکی بی نهوهی دهنگ
بکا، تماشای که پزی هه لگه راه و لیبی گوشتن و قزی زهرد و چاوی گه وری «نوئیمی» کرد و
سهیری زنجیری پاریک و نالتونی ملی کرد وی نهوهی دهست بز بوکی دریز بکا گوتی: « تز »
غوسلی ته عمید» ت کرده ؟
کور له چباتی ژنه کدی وه لأمی دایه وه :

« به لی دایه «غوسلی ته عمید» ی کرده و نه وهش خاچه که به تی. ههروه ها به ناوی توشم
کرده. له پشدا ناوی نوئیمی بوو، نیستا کریسولا- یه. لاو زنجیری نالتونی ملی ژنه کدی
نیشاندا و خاچنکی نالتونی جوانی له بهر زکی هاته دهه ر.

دایک دواي تزی راما ن دهستی به سه ری بوکه کدی داهینا و گوتی: « به خیر هاتی. گشتیان
چوونه ژووری . »

کسماس به دلنکی خه مباره وه سه ری ژوره کانی دا. له پلیکانان سه رکهوت و هاته وه خوار.
دهرک و په نجه ره و موبله کزنه کان و سه عاتی گه وری دیواری و ده مانچه ی زوی پاپیری تماشای
کرد و پاشان پرسی :

« به به گه وری حالی چونه ؟ »

« نهو له گوندی ده زی. نیستا بوته سه ت سال، بهلام هینشتا به هیزه. هه رگیش پنی ناویری.

همیشه پرسباری تو ده کات.

هدرتک ژن له سەر نیوتهختی کۆن و درژ دانیشتن. دایک تهماشای کوری ده کرد. چەند گهوره بو! نینستا بۆته پیاو. زۆر وه پالەوان سیفاکاسی باپیری ده چی که به نیگای گهرم و میهره بان هەرچی دهستی لینه دا خوشی دهویست و دهیلاواندهوه. پیریژن جارویار له بنهوه تهماشای ژنی کسماسی ده کرد و له دلی خزیدا دهیگوت : « قسهی چیم ههیه له گهلی بهکم. نهو له رهگهزینکی دیکهیه خودایینکی تر خولقاندوو، من خوشم ناوی.» بهلام ژنی جوان تهماشای ههساری پر له بهرد و گولدانی ریحانه و داری مینوی ده کرد که له بهر سهرما گهلانیان وه راندبوو. ته ماشای دهرهوهی ههسارو دهشتی پان و بهرینی به بهفر داپوشراو جهنگهلی سهرما بردوی ده کرد. تهماشای شاری تاریک و عهسکهری چهکداری ده کرد که شیرری روت بهدهستهوه دهرگای مالانیان دهشکاند و جوله که بیان دهکوشتن. بهفر له ژیر نهو خزینه گهرمه دا دهبوو به ناو ، دهبوو به قورنکی سوور و مینگهله نینسانینک له ژن و مندالو پیاو ، به گریان به نیو نهو قورده دا پریان ده کرد.

ناوهری دابهوه دیتی پیریژن تهماشای ده کا. ههولیدا بزهیهکی بینه سهر لینیان، بهلام نهیتوانی. ناوی دهچاوان گهرا. دایکی دلی پی سوتاو لینی پرسی :

. بیه له چی ده که یهوه؟ له نیشتمان؟ له کوی له دایک بهوی ؟

. دوور.. دوور... له شاریکی رهش و پر له قاپریک و کارخانه....

. کارخانهی چی؟ لهوی چ دروست ده کهن؟

. کارخانهی توپ و تفهنگ و ماشین ... به لام باوکم ... ده یویست بلنی باوکم مالم بهو،

ماشینی نینسان کوشتنی دروست نه ده کرد. بهلام پهژیوان بۆوه. پیریژن پرسی : بابت چی...؟

. باوکم پیاوینکی باشبوو. پیریژن ههستا چه ههساری و لقه ریحانهیهکی قرتاندو هینای دای

به بوکی و گوتی : له ولانی نیوه ریحانه ههیه ؟

. نا ... نیه .. پیریژن گوتی : ریحانه بۆ ههوه لچار له سهر قههری مهسیح شین بهو . پاشان

بهندهنگبوو.

خه بهری هاتنهوهی کسماس له گهرهکی بلاو بۆوه. ژنه دراوسی به ههراو شادی گهیشتنی.

ماله که بیان پر بهو. ههموو به چوارچاوان نهو ژنه جوله که جوانه بیان چاو لینه کرد. دهتگوت

ههوانینکی سهریان دیوه. تهماشایان ده کردو لینی وه نیزیکی ده کهوتن.

به کینک له ژنه کان سه پروکه به ویتری گوت : ده زانی بونی چی لی دی ؟

نه ویتری گوتی : بونی جوله کهی لی دیت.. لینه کانی خوی گهست ...

کسماس به ههز و خوشه ویستی تهماشای ژنه کهی ده کرد. وه ک قورنگینکی بریندار ده چوو که

کهوتبوه نیو پوله قازو مراوی و یا قهله ره شه. بۆ نهوهی باشتر تهماشای بکهن سهریان ههلدینا و

ده یانقیژاندو بینهنگ ده بوونهوه. ماریا که شهفی قاوه و مورهبیای هینا ژووری. پیر بهوو، چرچ و

لوی ملی به دهسالیکی رهش داپوشیبوو. راست وه ک دوژمنی گیانی سهیری کریسولای ده کرد.

نهو ژنه لهوی جوانتر و شوختر بوو، پراکشی لی داگیر کرد بوو.

کسماس ههستا. نینستا نیتتر نهو تاسه و ناواتی دیتنی نیشتمانی کم بهبۆوه. کاتی زیادی

نه‌بوو به فېرېزې بدات. به خېزايې به‌ره و باره‌گاي خه‌ليفه كه‌وته ري‌و گوتې : « ده‌چم كه‌مينك له شاري كاندي ده‌سورنمه‌وه و سلاونيك له نيشتمانم ده‌كه‌م. »

* * *

خه‌ليفه له سهر كورسي خزي دانبيشټبوو چاوه‌رواني بوو. له به‌ياني زوو كه‌دهنگي سوتي پاپوزې له له‌نگه‌ر كاوه بيستبوو، نيشاني خاچي كيشا بوو له به‌ر خويه‌وه گوتبووي : خوا بكا خه‌به‌ري خوس و باشي بز فه‌لان هينا بي.

كسماس خوش ده‌رزي. ته‌ماشاي ده‌ورويده‌ري خزي ده‌كرد. واي .. نو شاره خوشه‌ويسته پير بپوو. ورده ورده ده‌بوو به توز و خول و به دم بايه‌وه بز ته‌ملولا ده‌چوو. بينگومان روزه‌نكي تر شاريكي ديكه له سهر ويرانه‌كاني دروست ده‌كراوه. به‌لام نو شاره نيتري شاري نو نه‌ده‌بوو. كولا‌نه‌كاني نو شاره پرده‌بوون له لاو. به‌لام نيتري نو لاوانه نه‌ده‌بوون له دلي خويدا گوتې : ناخ ندي كاندي خوشه‌ويست، حديف نيمه هدرتكمان پير بووين.

كه‌يسته به‌رامبه‌ر كليساي سن ميناس. دريژايي هه‌ساري بري و سلاوي له و پيره دار ليمويه كرد كه خه‌ليفه هه‌موو سالي له جيژني پاك دا، له بن لقه گولكردوه‌كاني ناهه‌نگي جيژني پيرزي زينديوونه‌وي خوداي به روزه ده‌برد. به شيناوي ته‌ماشايه‌كي ده‌ورويده‌ري خزي كرد نه‌يده‌تواني له‌وي مه‌حتدل بي. به ناچار به‌گورجي له پليكانه‌كاني باره‌گاي خه‌ليفه سهر كه‌وت.

خه‌ليفه نيگه‌ران و په‌شينو رابوو گوتې : « سلاو كسماس ! نه‌وه خودايه كه له و كاته ته‌نگه‌دا تز بز نيمه ده‌نيري. ! چت بز هيناوين؟ » كسماس ده‌ستي خه‌ليفه‌ي ماچ كرد، له كاتينكا نامي نهيني له باخه‌لي دينا ده‌ري، گوتې :

. باوكي پيروز، تم نامه‌يهم هيناوه.

خه‌ليفه نامي وه‌رگرت، پالي وه په‌نجه‌ره داو مزي سهرې پاكه‌ته‌كه‌ي لاهرد. ده‌سته‌كاني له خوشيان ده‌له‌رزي. له پيشدا نامه‌كه‌ي به په‌له خوننده‌وه. جاريكي تر به سهر و به كاوه خزي پيني داها‌ته‌وه. ناخه‌كه‌ي له په‌نا په‌نجه‌ره واوه هات و له سهر ته‌ختنيك ليني كه‌وت. ده‌ستي به سهرچاوي گرت و له به‌ر خويه‌وه گوتې :

. كرتي فه‌قير... كرتي هه‌ژارو بينكه‌س !

نامه‌كه نه‌وي ده‌گه‌ياند كه : هيچ هوميدنيك نيه. نورويپايي نايانه‌وي سولتاني عوسماني ناره‌حت بكه‌ن. سولتان خزي به هيز ده‌زاني و ده‌يه‌وي چهند سهر پشكينيكي به پينجه‌وانه‌ي ويستي خزي داوه به كريت، بيانستيننه‌وه. جگه له‌وه سهرداريكي به ده‌سه‌لاني ته‌واو بو كريت نارده‌وه، تا بكوژي و بسوتيني و مه‌سيحيه‌كان قه‌لاچو بكا. نو جاريش چك دابنين، سهر بگرن و يونان خوناي مه‌كه‌ن. يوناني فه‌قير ده‌يه‌وي يارمه‌تيتان بدا، به‌لام ناتواني ...

خه‌ليفه سهرې هه‌ليناو پرسې : « كسماس ! تو خوت ده‌زاني له‌م نامه‌يه‌دا چ نوسراوه ؟ »

. به‌لي ،، باوكي پيروز ده‌زانم ...

. من نيس‌تا په‌يامينيكي دريژ بز هه‌موو پاله‌وانه‌كان ده‌نيرم و داوايان لي ده‌كه‌م چك دابنين . نيتري خزي ناهي گالته به سهرې خومان بكه‌ين. من ته‌نيا له گه‌سينك ده‌ ترسيم. ته‌ويش پاله‌وان

میکنلسی مامته. ئەو زەلامینکی لاسارو کەلله رەقە. ماوێدە ک پێش پەيامینکم بۆنارد کە بە ئالۆ چەک و سوارەکانیەو لە چیا بیتە خواری و دنیایا بی کە پاشا داوینکی لە سەری کەم ناکاتەو. دەزانی چی وەلامی من داہۆو؟ گوتبووی : « باوکی پیروز ! داخوا من قەت خۆ لە کاروباری نوێوی تۆ هەلە قوتینم ؟ کە وابوو تۆش دەست لە کاروباری من وەر مەدە. من سەر بۆ تورکان دانانۆنم . مردن لەو کارە بە باشتر دەزانم » ئیستا ئەو کسماس ! تۆ پنیوستە بچی و ببینی و بە وردی قسە لە گەلدا بکە .

• باوکی پیروز من دەچم . بەلام هومینم بە سەر کەوتن نیە. ئەویش وەک بابی من کەلله رەق و لاسارە.

لەو کاتەدا دەنگی تەپل و شەپور و جیلە ئەسپان و رەبە ی پێیان دەهات. خەلیفە بە پەشوکاوی رۆی کردە کسماس .

کسماس گوتی : « ئەوان عەسکەری تورکن. من لە گەل ئەوان هاو مەفەر بووم. لە نەگەرگای کانه سواری پاپۆریان کردن. ئەوانە ناردراون تا کریت بە ناگر و ئاسن و ئیران ببکەن. » خەلیفە چارینکی دیکەش گوتی : بیچارە کریت! لە کاتینکا دەستی بەرەو ئاسمان هەلینابوو هاواری دەکرد و دەیگوت :
خودایە تا کەمی ... تا کەمی ؟

هەرتکیان بێدەنگ بوون. هەرتک بە ناھومبندی بیران لە کریت دەکردهو. ناخرەکەمی خەلیفە بۆ ئەوێ نەختی فیکریان بگۆزی گوتی :

• تۆ ماوێدە ک لە فەرەنگ بووی. لەوی خەبەر چینە ؟ تۆ چت دیوہ ؟ ئینە لێرە لە چۆل و بیابانی رۆت دەژین.

• لە وی گەلینک شتی باش و زۆری خەراپیش تینکەلە. لە کوێو دەست پینیکەم ؟

• داخوا فەرەنگی باوہریان بە خودا هەبە ؟ تەنیا دەمەوی ئەوێ بزانم.

• ئەوان باوہریان بە خودایەکی تازە هەبە. کە بی روحە وتوانایە. لەوانە یە رۆژنک توانای ئەو لەرادە بەدەر بیت.

• ئەو چ خودایینکە ؟

• زانست !

• ئەو خودایە فیکرینکی بی روحە، کە وابوو شەیتانە.

• باوکی پیروز ! ئیستا کەوتووینە نیو بورجینک کە بورجی دوپشکی پێ دەلین. بە واتە یەکی تر بورجی شەیتانە.

• خەلکی تر رەنگە، بەلام ئینەمی کریتی نە خیر . ئینە نامانجینکمان هەبە و ئیمانینک کە لە خۆمان بەرزترە و دژی بەرژەوئەندی ئینەبە. ئینە هینشتا لە بورجی خودا نەهاتووینەدەر.

کسماس وەلامی نەدایەوہ. وەلامدانەوہی فایدە ی نەبوو. دەبوایە چ بیژی ؟ خەلیفە کاہولایەکی پیرو بە ئیمان، جگە لە ئیمان پالپشتینکی دیکە نەبوو. خەلیفە درێژە ی پنداو گوتی :

• رۆوس و کریتی وەک یەک وان . رۆوسیش هینشتا لە بورجی خودا دەر نەچوون. کاتی من لە شاری کیف ئوسقوف بووم. زانیم ئیمان چبە و چۆن خودا دینتە سەر عەرز و چۆن بە رینگادا دەر و او

چون له گه‌ل ناده‌میزادان ده‌په‌پتی. تا نه‌و کاته‌ی روسیا هه‌بی من ترسم نیه.
 کسماس رابوو گوتی : «هاوکی پیروز من تۆ به‌ تنیا به‌ جی دپلم. تا بتوانی نه‌و په‌یامه‌ی بز
 پال‌هوانانی ده‌نیری بینوسی. نابی کات به‌ فیژیس پروا .»
 . بز گورم .. دوعای خیری من له‌گه‌لت بی. سۆزی وهره‌وه لام. من گشت ریش سپیه‌کان لیره
 کۆ ده‌که‌مه‌وه، ده‌مه‌وی تۆ له‌ گه‌لیان بدونی .

شهو کاتی کسماس گه‌رایه‌وه له‌ پلبیکانی ژوورنکی قه‌دیم سهر که‌وت که له‌ گه‌نجایه‌تیدا
 ژووری نه‌و بوو. دیتی ژنه‌که‌ی پالی داوه‌ته‌وه ده‌گری. ده‌ستی ده‌ قه‌دی وهر هینا، پرچه‌کانی
 لاوانده‌وه، چهنه‌گه‌ی له‌ ده‌ستی گرت، روخساری به‌رز کرده‌وه و ته‌ماشای چاره‌کانی کرد. ژنی جوان
 به‌زیده‌کی هاتی. پیاره‌که‌ گوتی: به‌زاده‌که‌ی ؟ چی‌یان لیکردوی ؟
 . هیچ... هیچ.... ته‌نیا هیلاک و ماندوم . دم و چاری له‌ نیو ده‌سته‌کانیدا شارده‌وه و بینه‌نگ
 بوو. دوی تاوینک گوتی :

. ژنه‌کان هه‌موو ته‌ماشای منیان ده‌کرد و لوتیان باده‌دا و روویان وهرده‌گنراو سرته‌یان ده‌کرد.
 دایکت دلی به‌ من سوتا، رابوو گوتی: « دۆسته‌کانم، باشته‌ به‌چنه‌وه مالی خۆتان، نیمه‌ ماندوین،
 سه‌دی به‌کتر ده‌بینین. » پاشان ده‌ستی منی گرتو هینامی بز نه‌م ژووره، ده‌یگوت نه‌وه ژووری
 تۆیه. تۆزی داها‌ته‌وه دیاروو ده‌یه‌وی ماچم بکات، به‌لام پاشان ده‌ستی راگرت، ته‌نیا گوتی: درێژ
 به‌ گوی مه‌ده‌ قسه‌ی نه‌وانه، وایکه‌ به‌خه‌وی .منیش هه‌روا له‌ چاره‌روانی تۆدا دانیشتوم.
 کسماس داها‌ته‌وه، پرچه‌کانی له‌ پشت ملی لادا و ماچی کرد. ژن چاری له‌ سهر به‌ک دانان و
 به‌زی هاتی. له‌وکاته‌دا مانگ ها‌تبه‌وه دهر و روخساری روناک کردبوو. کسماس له‌ دیتی ره‌نگی
 بزپکاوی ترسا. له‌ نامیزی گرت و له‌ سهر ته‌خت درێژی کردو به‌ سرته‌ پینی گوت :
 . بنوو خۆشه‌ویستم ... بنوو. تۆ هیلاکی.

ژن ده‌ستی میزده‌که‌ی گرت و گوتی به‌ ته‌نیا خه‌وم لی ناکه‌وی تۆش له‌ په‌نا من به‌خه‌وه.
 داوینی میزده‌که‌ی گرت و ده‌ستی له‌ قه‌دی وهر هینا و خزی به‌ سینگه‌وه نووساند و پاش نه‌وه‌ی
 که به‌ زمانی دایکی ناره‌ نارنکی کرد، خه‌وی لی که‌وت.
 مانگ له‌ ناسمان هه‌روا به‌رزده‌هه‌وه. کسماس که‌وته یادی شه‌وگه‌لی شپین و پر له‌ بیره‌وه‌ری
 گه‌نجایه‌تی که له‌ گه‌ل دۆسته‌کانی به‌ قسه‌و پاسی هاروژنه‌ر له‌ پاره‌ی مه‌سه‌له‌ چاره
 سه‌رنه‌کراوه‌کانی جیهان رایانده‌بوارد. له‌ کونوه‌ دپین؟ بز کوی ده‌چین؟ بز چی هه‌ین؟ .. نه‌م جزوه
 پرسیارانه‌ که‌ زه‌ینی گشت لاوانی جیهانی به‌ خۆوه‌ خه‌ریک کردوه.
 مانگه‌شه‌وه مه‌لافه‌یه‌کی سپی به‌ سهر ته‌ختی خه‌و دادا‌هه‌وو. قۆه‌ ئالتونه‌کانی «نوئیمی» له‌ سهر
 بالیف دا بلاو ببوونه‌وه، وه‌ک کرمی ناویشم به‌ریقه‌یان ده‌دا. رومه‌تی وه‌ک مه‌ر مه‌ر ده‌دره‌وشا.
 کسماس ده‌ستی درێژ کرد تا نازی بکا. به‌لام له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌کا وه‌خه‌به‌ر بی، وازی لی هینا و
 گوتی :

. من له‌ راده‌ به‌دەر نه‌و ژنه‌م خۆش ده‌وی. چونکه‌ چاکه‌ی زۆری له‌ گه‌ل من کرده‌وه. فیکرو دلی

منی کردۆتوه و فیزی کردووم تا ئه وه ره گهزه بهنگانانهشم خۆش بوی که له پیندا لی پان بهزار بووم. فیزی منی کردوه تا بیروباوه پان تی بهگم و بهاناسم که دايم دژيان خهباتم کردوه، بزاتم که ئاده میزاد گشتیان له گه وهه رینکن. ئه وه شه وهی له گه لی بوومه ناشنا، مه لاتیکه تینک دهستی گرت و بزای منی هینا. کسماس سه ری راوه شانده بزه به کی هاتی و گوتی :

. مه لاتیکه هه ر نیه، ئه وه خۆم بووم دهستم گرت و جگه له خۆم که سبتر نه بوو. کهوته یادی کتیبخانه یه ک له شارنکی دووری شیمال که چووبوه ئه وی و داوای کتیبی خۆشه وستی خۆی کردبوو به ناوی « ئاوازه کانی چینی زنجیره ی سونگ ». کتیبه که ی نه ده ته زوه، هه روا کزوداما و به شه قام دا ده سوپاوه. چاوی به کیژنکی جوان که وتبوو که وا به کی ناویشمی نارنجی له به ردا بوو به کۆلندا ده رویشت. ئه وه ره نگی نارنجی له هه موو ره نگی تینک خۆشتر ده ووست. کیژه که له به ر روناکي رۆژی تاوینک ده دره وشا و پاشان ون بوو. هه ستیکی له ره مزی جوانی و خه م له دلێ ئه ودا به جی هه شتبوو. خه برا ئه وه فیکره به مینشکی دا هاتبوو که : « ئه گه ر به خوازم ده توانم به یگه می و به یکه م به ژنی خۆم. ئه گه ریش نه خوازم ئه و هه ر لیره ده مینمه وه وازی لی دهنم با وه دوای کاری خۆی به کووی. من به ته واوی ئازادم. به لām به راستی دلēm چی گه ره که ؟ »

ده سته جی که وتبوو به ری ئه وه شوانه ی کریتی که قه ت نه چووبه کاندی. وای ده زانی کاندی شارنکی گه و ره به. به سته بووی که کاندی به ده شته وه هه موو نبعمه تی نرخگرانی سه ر زه وی لی هه به وه ک له چه که می سه ی دوو ته خته وه به گره تا تفه نگ و شبر و کبسه ی باقله و ماسی « مورو » ژنی جوان که به زنی عه ترو ساپونبان لی بی تیندا هه به.

شوانی گزورین سه له های سال له فیکری ئه ودا بوو که دهستی به و به ده شته پاهگا و هه سه رته ی گه یشتنی له دلدا بوو. ئاخه ره که ی رۆژنک خۆی بی رانه گیرا، چه که م کۆنه کانی به سه ر شانی دادا، تا له رینگا نه یاندپینی، له چیا داگه را خورای و رینگی کاندی گرت به ر. هه وت سه عاتان به رینگادا کوتای، تا شه و گه یشته ده روازه ی شار. به لām له پر هه ستی به شه رم کرد، چونکه نه یه توانی بوو به سه ر خه یالی خۆیدا زال بی.. به گزجانی شوانی له ده روازه ی شاری داو هاواری کرد: « ئه گه ر به وی دینه نینو شار، ئه گه ر نه شه وه ی پینی تی نانیم و نایه مه ژوور. » هه ر له ونه به ره و چیا گه راپه وه .

به لām ئه وه رۆژه کسماس به نارنه ار له به ر خۆیه وه گوتبووی: « من ده چه ژووری 1 » وه دوای کیژه جوانه که که وتبوو. که وای ره نگ نارنجی له نینو ئه وه خه لکه ره شه پۆشه دا ده ار بوو. کسماس وه دوای که وتبوو، کیژی جوان ناویری دا بزوه و به ترسه وه ته ماشای کردبوو. کسماس پینی گوتبوو: « له و کاته وه که تۆ به شه قام دا ده رویشتی، من به برم کرد بزوه : « ئه گه ر به وی ئه و ده گه مه ئه و کیژه و ده به نه دزستی به کتر. ئه گه ر نه شه وه ی، ئه و لینی ده گه رنم با وه دوای کاری خۆی به کووی. پاشان به ریارم دا، به لی ده مه وی. »

کیژی جوان به چه رزای ته ماشا به کی کرد بوو، گوتبووی : « تۆ یادینی و یا شاعیر . به لām من کاتی زۆرم نیه . »

. وه ره پینکه وه به زین و نه ختی قسه ی خۆش به کین. ئاخه ره که ی به ریار ده ده یین.

کیژی گه نچ جارنکی تر گوتبووی : من کاتم نیه .. ده مه وی بزۆم ..

• بز کوی ده چی ؟ کیژه که به دهنگینکی له رززه که وه گوتبوی: «دهمهوی بهزم .»
 کسماس که ناره همت بهوو، باسکی گرتبو به توندی گوتبوی : مه بز له گه لم وده ..
 ناهنگی دهنگی کیژه که، لاره که ی ترساندهوو، له وکاته دا که گوتبوی : نا.. من ده بهزم . چونکه
 دهنگی وه هاوار ده چوو. وه گ هاوار بکا « نهی هاوار... نهی هاوار.. » . کیژه که ته ماشایینکی لای
 کردبوو، بز پارکه کانی که له سهر چاوانی پینکه وه لکا بوون، تینک ناوو. ههست ده کرا که
 هه مو ژبانی به وده مه وه به ستراره ته وه و چاره نویسی له و چند وشه نینسانیه دا کورت کراوه ته وه
 که بهژی: دهمهوی، یان نامه وی.

• کسماس دو پاتی کردبزه وده. کیژه که پرسیبوی : بز کوی ؟ هیچ کوی !
 دیسان وه ک مندالینکی زمان بز شکایهت بکاته وه گوتبوی : ناخر بز کوی ؟
 لاو گوتبوی : « هیندینک پینکه وه ده رزین، پاشان تو بز ... ژبان کورته... بز گوتن چیمان
 هه به، با بیلین .»

کیژه که سهری رهنگ ههنگینی بادا بوو گوتبوی : « باوایی. تا کات هه به، چیمان هه به بز
 گوتن با پینکه وه بیلین ... ژبان کورته... با به رزین .»

چوو بوونه نینو باخ.. رزژناوا که له سهره تا وه رهنگی زردی هه بوو، که مرهنگ ده بوو. سهر
 سهر رهنگی ده گورا. هه رتک خزش خزش قسه بان ده کرد و پشوویان سوار بهوو. هه رتک به په له
 بوون. له پیشدا کسماس وه دهنگ هات تا هیدی کاته وه. باسی کریت و نهم دورگه به ترس و
 خزشه وسته و باسی باوکی نه و دپوه به سامه و باسی دایکی نه و ژنه پیروز و زهحه تکبشهی بز
 ده کرد. کیژی جوان به پشینوی گوتبوی: « تو چون ناوا به ههستی پروا له گه ل من ده وینی؟ »
 له وه لأم دا گوتبوی : « له بهر نه وهی تو ده رزی و منیش ده رزم. نیتر بز ناخافتن کاتمان
 نامینی... له رابرد ودا پیاوان بز گه پشتن بهم خالهی که نهم شو نیمه پینی گه یشتووین، چند سال
 کاتمان راده بوارد .»

هه رتک له سهر ته ختی دانیشته بوون . کوری لاو پرسیبوی : ناوت چه به :
 نوئیمی ..

• که واوو قسه بکه نوئیمی .. داستانی ژبانی تو له وانه به فره خه فه تبار بی. پروا به من بکه،
 چونکه من کرتیم.

• کرتی ... بانی چی ؟

• کرتی بانی پیاونکی گهرم و به تین ... نوئیمی !

کاتی راهوون بهوو به شه. دلی که کسماس پر بوو له قین و خه فهت. نهم گیژه جوانه گشت
 خه می جیهانی له دلدا بوو. وته کانی وشه به وشه په رده ی له سهر بینه رمی و بینه رفی و شینی
 نه و جیهانه لاده دا. لاو له کاتینکا دمرچاوی له نینو دهسته کانی دا شاردبزه، گونی ده دایه و له
 خه پالدا نو قم بهوو:

« قازاخه کان به سواری ده هاتنه نینو شار. وه نینو گهره گی جوله کان ده که وتن، ده رگای
 ماله کانیاں ده شکاند. پیاوه کانیاں ده کوشت پیره میردو ژن و مندالیاں کو ده کرده وه. باوکی نوئیمی
 نه و ماله پیره ریش چه رموکه بان وه پیش ده سته ی خستبوو، هه موویان له به فریندا وه پیش خزا بوو.

شهوورؤژ به نيو به فردا رايانده دان.

دهم به دهم ده توانه وه. له لای راست و چپ هدر جاره يه ک وه عه ززی ده کهرت. زؤر به یی که وتوه کان ژن و مندال بوون. نوئیمی زؤر زؤر ده گریا. کسماس دهستی له قه دی وه رهینابوو گوتبووی: تو خوت چنن رزگاریت هات ؟

کیژه که له پر هاواری کرد بوو : نازانم ... هیچ له من مه پرسه ...!

کسماس دهستی به پرچه کانیدا هینا بوو، پرسیبووی : « باشه نهم ئینواره یه بز کوی ده چوی بز وا به په له بووی؟ »

نوئیمی سهری هه لئینابوو گوتبووی : « من بریاری خوم دابوو یه کی له ژنه دوسته کانم نه و کهوا نارنجیبه یی دابوو به من. سهرم شوشتبوو، پرچه کانم به شانه کرد بوو ده ریشتم. لیره نوزی وینستابوو. پاشان له سهره خز گوتبووی: ده ریشتم خوم بکوژم و کوتایی به م ژیانه بینم . » کسماس داهاتبوزه دهسته کانی ماچ کرد بوو. پاشان گوتبووی : وهره با برؤین ! بز کوی ؟

. له گه ل من وهره نوئیمی ... گوتم بز کوی؟

. بزچی ده پرسى ؟ ... بروا به من ناکه ی ؟ من هینشتا نازانم تو م خزش ده وی یان نا. به لام به تهنیا به جیت ناهیللم. هه موو تو یان به جی هینشتوه، به لام من به جیت ناهیللم .

کیژی جوان سهری په رده ابوزه. کسماس به تاریکی روخساری نه ده بینى. مات و هیدی چاوه روان بوو. ههستی ده کرد کیژی بی کهس له گه ل با پیره کانی که مالی جوله کان بوون، راویژ ده کات. خه ریکه بریار بدا. له پر نوئیمی سهری هه لئینابوو بیه ده نگینکی کیرا ولینپراو گوتبووی : با برؤین! دهسته کانی بز لای لاو دريژ کرد بوو.

* * *

ناخره که ی مانگ ناو ابوو دنیا تاریک داهات. دایک و خوشک له ژووری خواره وه به خه بهر بوون و به سه بروکه قسه یان ده کرد. کسماس دهنگی نارام و یه ک هه وای دایکی ده بیست، وه ک دهنگی روبرا ده چوو له شه ودا. سه گینگ به سوز قورآندی و پاشان بینه ننگ بوو. له هه ساری بزنی نه و ریحانانه ده هات که سهرده می گه نجایه تی هه ساریان بزندان کرد بوو.

ریحانه و گولی خه نه و یاسه مین، یاری کون و خوشه ویستی نه و بوون. کسماس هه ناسه ی قولی هه لده کیشاو هه ر وه ک هه ساری مالی بابی زهینی پر له گول و گولدان بوو.

چالونکی ساردیش له هه ساریندا بوو. له بهر خزیه وه بیری ده کرده وه : نه وهش نیشتمانی من... نه وهش نهم خانوه ی له نیویدا گه وره بووم، نه وهش ژنی من !»

له و کاتدا که کسماس بیری له و شتانه ده کرده وه و عه تر و فینکی ماله که هه موو له شی داگرتبوو، په نجه ره ی ژووری خوشکی کرایه وه. سه عات ده بوایه لای نیوه شه و بی. کسماس تاوونک گونی هه لختست. هه موو شوئنی مات و بینه ننگ بوو. پاشان له کولانده نگی هه نگاوان ده هات. ریبوارنکیبوو، وه درنگی که وتبوو. له پر ده نگی خه فه تاوی و گیرا و هات و پرسى : نیوه شه و تی په ریوه ناغا؟ .. نیوه شه و رابردوه ؟ دهنگی بی برا، په نجه ره پنه و دراه. جارنکی تر ماتی و

بینه‌نگی بدر قه‌رار بوو. کسماس لهرزی و له بدر خویه‌وه گوتی :

« ناخ.. خودایه .. چهنده خه‌فه‌تباره ..! دهستی به رومه‌تی خزی داهینا، نه‌سرینیان پیندا هاته خواری. نهو شه‌وه نه‌یتوانی بنوی. له چاره‌روانی روژی‌دا چاوی لیک نه‌نا. کاتیک تازه کازبوهی به‌یانی ددها، له جی هاته‌دهر، به یه‌واشی تا ژنه‌کهی وه‌خه‌بهر نه‌یه، لیباسی کرده بدر، له پلیکانان هاته خوار و له جینگای بابی له سهر نیو ته‌خت دانیش‌ت. ده‌تگوت له سهری داوه که به گژ مردووی پیردابه‌چی و سهری له گهل بکاو لهو جینکایه‌ی لینی داده‌نیشت و لهو جی‌یه‌ی لینی ده‌نوست و لهو خانو و هسه‌اره‌ی تینیدا ده‌ژیا، وه‌ده‌ری بنی. ده‌رگای له‌سهر دابه‌خا و نه‌هینلی بینه‌وه ژوور تا زبان به ژنه‌کهی نه‌گه‌بینی.

نهو ترسه کونانه‌ی که له نوروپا پینی وابوو له ده‌ستیان نه‌جاتی بوو، له ناخیدا زیندوو ده‌بژونه‌وه. دلی هینشتا نه‌شکه‌وتینکی تاریکی پر له خه‌ون بوو.

خوشکی به ره‌نگی زهره و رووی گژ پیدای بوو. که دیتی براکهی له جینی باوکی دانیش‌توه، ترساو پاشه و پاش گه‌رایه‌وه. ده‌تگوت پینی وابوو باوکی زیندو بژته‌وه و دیسان ده‌سه‌لانی مالیی گرتوته‌وه ده‌ست. لهو شه‌وه‌وه که بابی ده‌ستی ده پرچانی نابوو، نه‌ی هینشتبوو ده‌ستی وه ده‌ستی پیاونیک بکه‌وی، له ناخیدا قین و بیزاری سهری هه‌لده‌دا. له‌شی په‌روه‌رده ده‌کردو نه‌یده‌هینشت بری. ده‌بو‌ست زیندوو بینه‌ی تا هه‌میشه له‌عنه‌ت و توک و دوعا و بیزاری بژ باوکی بنیری. هه‌موو شه‌وی مجری یه‌کهی ده‌کرده‌وه، ته‌ماشای نهو پارچانه‌ی ده‌کرد که به ده‌ستی خزی بژ جیاز دروو بوونی. نهو کراس خه‌وانه‌ی که به تۆر رازاند بوونیه‌وه. نهو لینه‌وه دژشه‌گه ناوری‌شمه‌ی سه‌برده‌کرد. دلی ده‌شکا، هاواری ده‌کرده‌یگوت : « له‌عنه‌تی لی‌بی »

هیندی جاریش توشی قینینکی دل‌سوتین ده‌بوو، له‌سهری ددها که هه‌موو شتومه‌کی مالیی کز بکاته‌وه و بیان‌سوتیننی. بهو هیوایه که باوکیشی له نیونان‌دابی و بسوتی. ته‌ماشای شته‌کانی خزی ده‌کردو له بدر خویه‌وه ده‌یگوت : « نه‌وانه ده‌بن به کفنی من » دووباره ده‌یگوت : له‌عنه‌تی لینی. شکافه‌کانی ده‌کرده‌وه که چاوی به لیباسه‌کانی باوکی ده‌کوت، وه‌ک دینله سه‌کی که که‌ولی گورگی دیتی ده‌له‌رزوی. قه‌ت نه‌بو‌ستبو ده‌ستیان لی‌بدا. به دیتی نه‌وان ، دلی تیک ده‌هالاو لی‌یان ده‌ترسا. وایده‌زانی نه‌گهر ده‌ستیان لیبدا، ده‌ستی ده‌سوتی. له گهل دایکی به شهر ده‌هات که بژچی له هه‌موو ژیانیدا نه‌یتوانیوه به‌ریه‌ره‌کانی میزدی بکات. تا روژی پیش هاتنه‌وه ، برایدکهی خوش‌ریستبوو. به‌لام که دیتبووی ژنی هیناوه، ناخوشی ده‌ویست. براژنه‌کشی به قه‌درایی لیباسه‌کانی بابی ناخوش ده‌ویست. دایکی پینی ده‌گوت : « ماریا له‌سهر خویه ». نهو له وه‌لام دا ده‌یگوت : « له‌سهر خزیی ته‌فروتونا بی. باشتره پیم بیژی کینر دیک ده‌ست ده‌می و سهری بپرم ، تا قه‌ت چاوم پی نه‌که‌ویتنه‌وه. »

نهو به‌یانیه که برای سلاوی لینکرد، خزی پی رانه‌گیرا وده‌ستی کرد به گریاننی. کسماس له نامیزی گرت و گوتی :

« مدگری خوشکم. ژیانی تو ده‌گورپی و توش به‌خته‌وه‌ر ده‌بی. نهو له کاتیکا براکهی له‌خو دوور ده‌خسته‌وه گوتی : « بز نه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ر یم، میزد به مردن ده‌کم. » پاشان وه‌ده‌ر که‌وت کسماس چوه هسه‌اری، چونکه پیوستی به هه‌ناسه هه‌لکیشان هه‌بوو. به‌لام له پز هه‌ستی به

نیگه رانی کرد. یه کینک لهو سه ره هه ناسه ی هه لکیشابوو، به په له له پلیکانان سه رکهوت، ده بوست ژنه که ی ببینی. نهو هینشتا له خه و دابوو. لاقه چکژله کانی له لیفه هاتبوونه ده ری. کسماس داهاته وه ماچی کردن. پاشان به سپایی قژه کانی لاوانده وه که که وتبوونه سه ر بالیفی. هه ناسه یه کی گهرم که بونی مینخه کی لی ده هات، له زاری نیوه کراوه ی ده هاته ده ری. راست لهو ده مه دا که لینه کانی له زاری نیوه ناواله ی نیزیک ده کرده وه. له پر پینی وابوو دهنگی جیره ی پلیکان دی. که سینک به ههنگای قورس سه رده که وی.

کسماس تینکراپوو. گونی هه لخت و هه ناسه ی راگرت و دانیشته. دیسان دهنگ له پلیکانان هه ستاو ههنگاو کان وه نیزیک ده که وتن. ئینستا سه رکه وتبوون و به رنپه ودا ده هاتنه پیش. کسماس ترساو له بهرخزیه وه گوتی: «پیره میردخزیه تی.»

بژ پاراستنی ژنه که ی دهسته کانی له سه ر نهو راگرت. له بهر ده رگای ژوو ره که ههنگاو کان ونستان. دلئی وه ها لینی ده دا، ده تگوت له سنگی ده رده پهری. وای ده هاته بهرچاو که خانوه که سه ره و نخون ده بی. وستی هاوار بکاو بلئی کی یه؟ به لام دهنگی ده رنه ده هات. لهو ده مه دا نوئمی هاواری کردو له خه و راپهری. ته ماشای لای ده رگای کرد، تاره قه ی له باخه لی ده تکایه وه. کسماس ده باوه شی گرت وه به واشی پرسی: خوشه وستم چته... چت بیستوه؟ مه ترسی هیچ نیه...

. که سینک له پلیکانان ده هاته سه ر... ئینستا له پشت ده رگایه.

. نارام به... مه له رزی... بیگومان خه وت دیوه... ده بینی که هیچ نیه. نه وه ی گوت و رابوو، خوشی ده ترسا، به لام شه رمی ده کرد. دهستی دریز کرد، ده رگای کرده وه، که سی لی نه بوو. له بهر ژنه که ی پینکه نینیکی به قهستی کرد. پاشان لینی نیزیک بژوه، لیفه ی له سه رلادا، نه ژنژ له رزیوه کانی ماچ کردو گوتی: «مه ترسی نوئیمی خوشه وستم، ئیره مالی خوته.» ژنی جوان ته ماشایه کی ده وروپهری شکاف و په نجه ره و قاپی ونه ی له دایکبوون و له داردانی عیسا و میکائیلی مه لاتی که تی کردو گوتی: «به لی... ئیره مالی خومه و پینی رادیم. چاوه کانی پرله ته سرین بوون!»

کسماس ته ماشای گریانی ده کرد له پر ئیشتیای سه رجینی له ناخیدا سه ری هه لدا. قهت ته نانهت له سه رده می خه فته تباری و دوور که وتنه وه ی غه ربیایه تیش به قه درایی نهو ده مه ی ئیشتیای ماچ و سه رجینی نه کرد بوو ده رگای ژوو ره که ی کرده وه تا نیشانی بدا که له گیانی مردوو ناترسی. پاشان ده نامیزی گرت و ده ستیکرد به نازکردن و لاواندنه وه ی.

* * *

روژه کان به دوی یه کدا تیغه پهرین. کسماس هه موو رژی دایک و خوشکی ده بینی و پینکه وه باسی جیران و مردو و گیانی نهویان ده کرد که له ژوو ره کان ده سوراهو و نازاری ده دان. باسی کریتیان ده کرد. ئینستا هیچیان نه ماپوو که باسی بکن. ته نیا یه ک شت واته پینهنیدی خیزانی پینکه وه ی ده لکاندن و نه ویش ته نیا له بیده نگیدا خزی ده نواند.

کسماس کولان و کویزه رنی کورستانی سه رده می منالی ده پینان. هه ر لهو مه پیدانه، واته له

{سی تاق} بز هه وه لاین جار دلی بز نه فینی کیژنک لینی دابوو. کیژنکی جوان. یانی هه وه لاین نه فینی له کاتی رزژ ناوا دا سه ری هه لدا بوو. کیژگولنکی سووری محه مده دی به ده سته وه بوو. نه ویش چه پکه گولنکی یاسه مینی پی بوو. چ عه ترنک له هه وا بلاو ببزوه. رزژنکی ئیواری هاوینی بوو. گه وره کچی شزخ و شنگ به کراسی سوور و عابی و مده مکی خر وزولفی په ریشانه وه به هه نگاوی توند ده گهران و ده تگوت پاپزوی شهرن نالایان هه لکرده وه ده یانه وی بچن دنیا بگرن. لاره کانیش به ره نگی بزراکاو وی که یف وه دوایان ده که وتن، به لام وایان خز نیشان ده دا که گزیا به پرچی کچه کان پنده که نن و گالته یان پنده که ن. کسماسیش له گه لیان بوو، له ته مهنی شازده سالیدا.

به په له له مهیدانی تپه ری. سه ری به رداوه نه وه کوو توشی پیرنژنیک بی ویه کینک له و کیژانه ی ئیواری هاوینی سه رده می هه رزه کاری بیناسیته وه. نه و پیره میزده یونانیه ی له ره گزی خزی وه بیر هاته وه که نه ویش کاتینکی گه رابزوه بز دورگی خزی، به دلنکی پر له قین سه رانسه ری دورگه سو رابزوه. خانوه کان له بهر چاوی نه ویتتر ببوون، دؤست و براده ری قه ریمی بیجگه له یه ک دوو پیت، وشه یان نه بوو له گه لی بدوین. نه وانه ی له گه نجایه تیدا، له کولانه به مانگه شه و رونا که کانی کاندی، سینگیان وه ک سه ر که وتوان ده کرده مه تال و به گرم و گوپی له باره ی خوداو نیشتمان و چاره نویسی جیهان ده دوان، نیستا توشی گیروگرفتی ژن و مندال و ژبانی رزژانه بوون و پاپزوی گه نجایه تیان له ته شته ناوینکدا نو قم بوه.

* * *

له و کاته و له رزژی یه کشه مزدا با به گه وره له گوندی پیترز کفالو له بهر ناگر دانیشتبوو. سه رمای بوو. روومه تی دا که وتبوون و نه ژنزی نوشتابوونه وه. ته ماشای ناگری ده کردو رابردوی خزی وه بیر ده هینایه وه. بیره وه ریه کانی رابردوی وه ک چومینکی ره وان به میشکیدا ده رزیشن و ده نگیان ده هات.

هه رله و کاته شدا پیاوینک که چاوساخ ریواریانی بینگانه بوو، به ویدا راده برد و سلای کردو به پینکه نینه وه گوتی:

. سیفاکاسی پیر بیروز باییت لینه که م. کسماسی نه ووت له ئوروپا گه راوه ته وه نیستا نه وه له کاندی یه. ده لاین کاغه زو قه له می هه یه و شت ده نووسی.

با به گه وره تینکرا بوو، دارده سته که ی هه لینا و به ده نگی به رز بانگی کرد: چ ده نووسی، بلی بزائم!؟

به لام چاوساخ دوور که وتبزه. با به گه وره بینه نگ بوو. نه و گه رانه وه ی به فالی خه راب دانا، به پینشگوتنی مردنی خزی زانی. له بهر خزیه وه بیری کرده وه: سه عاتی منیش گه یوه تی! هه ستا هاریدیموسی شوانی بانگ کرد:

. هزی هاریدیموس! په یژه گه وره که ی هه لگره و به دوام دا وه ره .

. بز کوی... نه ی سیفاکاسی پیر؟

. سه ت جار گوتومه هیچ له من مه پرسه... زویه تالوکه ی بکه ..

هاریدیموس پیژدهی هه‌لگرت و به دوای بابه گه‌وره‌دا. پیره میزد خزی ستل و ره‌نگ و قه‌لمی مروی هه‌لگرت‌بوو. خیرا ده‌رزیشت. جاروبار له سهریه‌رده‌کان ده‌خلیسکا. ناخره‌که‌ی گه‌یشتنه مه‌یدانی گوندی. پیره میزد بورجی زه‌نگوله‌ی کلیسای نیشاندا که تازه به گینچ‌سپی کرابزوه گوتی پیژده‌که‌ی به دیواره‌وه نی، قایمی پنبه نی که نه‌که‌وم. تراساکی له کوبیه؟
 . نه و له‌گه‌ل براده‌رانی رزیشتوه و تفه‌نگیشی برده .

. دو‌عای خیری منی له گه‌ل بی. هه‌قیه‌تی. شوان نیردیوانه‌که‌ی له بن بورجی زه‌نگوله‌ی کلیسا به دیواره‌وه نا و دوو به‌ردی‌وه‌به‌ردان و خۆشی توند هه‌رتک لای گرت. پیره میزد وه‌سه‌رپله‌ی هه‌وه‌لیان که‌وت و به هانکه هانک وه‌سه‌ر که‌وت.

هاریدیموس به ترسه‌وه ته‌ماشای ده‌کردو نیشانی خاچی ده‌کینشاو له به‌ر خزی‌وه گوتی :
 . وای.. وای... خودای من ! . نینستا پیره میزد له سهر نیردیوانی گه‌یشتبوه به‌رده چوار گۆشه‌که‌ی بن بورجی زه‌نگوله.

قه‌لمی مروی ده‌ستله‌که‌ی را‌کرد و ده‌ستی دریز کردو به پیتی درشت ده‌ستی کرد به نویسی نا. ز. ا. د. ی. دله‌کوته‌ی گرت‌بوو. له به‌ر خز بیری ده‌کرده‌وه : کی ده‌زانی ته‌مه‌نی من به‌م جوړه کۆتایی پیندیت؟ یانی به‌ستله‌ره‌نگینک و به‌قه‌لمینکی موو له سهر دیواران دروشم بنوسم!
 نینستا هه‌موو پیته‌درشته‌کانی مه‌تله‌بی خزی نویسیوو. نه‌یده‌زانی له سهر نیردیوانه. ده‌بویست بکشینه‌وه و ته‌ماشای نووسینه‌کانی خزی بکات. که ناو‌پی‌داوه، خزی پیرانه‌گیرا و له سهر پا که‌وته خوری.

هاریدیموس هاواری کرد. دراوسینکان رایان کرد و پیره‌میزدیان هه‌لگرت‌وه. سه‌ری شکابوو، خونی لی ده‌هات. به‌لام زاری به‌سترا بوو، هاواری نه‌ده‌کرد. هاریدیموس به دراوسینکانی گوت:
 . نه‌وه‌که‌ی گه‌راوه‌ته‌وه. ره‌نگه له خۆشی نه و ناگای لی نه‌بوو بی بۆیه که‌وت. گوند واشله‌قا ده‌تگوت بومه له‌رزه هاتوه. نه و کۆله‌که‌ی که پالپشتی خه‌لک بوو نینستا به‌لاداده‌هات. پیریزن هه‌توانیان له سهر برینه‌که‌ی دانا. هه‌رله و کاته‌شدا نینستر سوارنکیان بز کاندی نارد، بچی مسته‌فا بابای بینی. مسته‌فا بابا خاسیه‌تی هه‌موو گیایه‌کی ده‌زانی، جگه له‌وه پیاونکی باشیشبوو. بی ته‌وه‌ی فه‌رق دا‌هینی، هه‌موو نه‌خۆشینکی دهرمان ده‌کرد جا تورک بایه و یا فه‌له‌و جوله‌که. ده‌یگوت : « هه‌موو فه‌قیرو نه‌خۆشن. یونانی بی یا جوله‌که فه‌رقی نیه ».

رۆژی دوایی به یانی زوو مسته‌فا بابا به سواری نینستر گه‌یشتی. کیسه پچکۆله‌کانی هیناده‌ر و زاری شوشه‌کانی کرده‌وه و سه‌ری شکاوی پیره میزدی خسته نیو ده‌سته نه‌رمه‌کانی و خه‌ریکی ده‌رمان‌کردنی بوو.

دوای سی رۆژ بابه گه‌وره چاوی هه‌لینا، ته‌ماشای ده‌وروپه‌ری خزی کردو یای کاترینای بوکی دیت. بانگی کرده پینشی و گوتی : « خه‌به‌ری پیاوه‌کانی چیا چیه؟ خه‌به‌ری میزده‌که‌ت؟ هیچ ناگات لی هه‌یه؟ »

ژن له وه‌لامدا گوتی : « نه و نایه‌وی ته‌سلیم بی. »

پیره میزد گوتی :

هه‌قیه‌تی ... پالپشتینکم بز دانین، راستم که‌وه. له راکشانی ماندوو بووم. بنیره له ناغه‌لی

کوستانديس بيتهوه، کارم پي پي ته تي. پاشان هيلاک بوو، چاوي له سدر يه ک دانا. دواي نيوسهعات ديوينيکي نيوه نينسان و نيوه حديوان هاته ژوروي. چهنه ي هاويشته سدر گزچان و له پيش پيره ميرد راوه ستا. بابه گه وره چاوي له سدر يه ک دانا بوو، گونچکهي ده زرينگايه وه. کوستانديسي نه ديت و دهنگي لاقانيشي نه بيست. کوستانديس مات و بيندهنگ چاوه روان مایه وه. له بهر خويه وه ده يگوت : « شتي وانابي ناخري روژنک چاو هره له ديني و منيش ده زانم کاري چي به منه .؟ »

بوک و نه وه کاني کز ببونه وه. تراساکيش تفهنگ له سهوشان گه يشته وه. نه وه له چيا ده هاته وه. واته له و شوننه ي که هه مرو روژي له گه له براده ره کاني ده چوو مه شقي شهريان ده کرد. نينستا چاوه روان بوو بزاني بابه گه وره ي چي به سهو ديت تا ديسان له گه له براده ره کاني نه خشه ي په لامارداني ناوايي تورکان پياده بکات. کوستانديس گوتي :

تراساکي و ره وه خه بهري بينه. چونکه تو ليني ناترسي .
تراساکي گوتي : جوان نوستوه. من ليني ناترسي، به لام حديفه وه خه بهري بينم. بابه گه وره ورته ورتي ده ورو بهري بيست، چاوي هه لينا. کوستانديس لاقه گه وره کاني بزوت و چوه پيشي. پيره ميرد ته ماشايه کي ده ورو بهري کرد و نه وه که سانه ي ديت که ليني کز ببونه وه. ناره حنت بوو هاواري کرد : « نه ي ميراتگره خوزه ويسته کانم دلنيا بن که نامرم. نه خير، من هينستا نامرم. بزني به دواي کاره کانتاندا. » کوستانديس تو و ره پيشي و سدرت نه وي که. کابراي زه لام سدر ي زل و قرزني نه وي کرد و گوني بز قسه کاني پيره ميرد هه لخت.

سيفاکاس به هه ناسه برکه و له سدر خز قسه ي ده کرد. جارچار بيندهنگ ده يوو. چونکه ژاني هه بوو. پاشان ده هاته وه سدر خز دريژه ي پنده دا. کاتي قسه کاني ته واو بو پرسى :

تینگه يشتي کوستانديس ؟
شوان وه لامي داوه گوتي : « به لي... سيفاکاسي پير ... تینگه يستم » : پاش نه وي له گوندي جارت کيشا، سهرنگي شاري کانديش بده له وي بچز مالي کوره گه وره که م، لاي کريسولاي بوکم. ده يانناسي. دوو به سته په نيري گه وره و بهر خيکي قه له و شيان بز به ره و بيکه به ديار ي من. وادياره کسماسي نه وه م بز ولات گه راوه ته وه. به چاوي خزت بيبينه. تینگه يشتي ؟
پيني بلني بابه گه وره ت خه ريکه بيري. ده بي بيني و بيبيني. ده يه وي بز ناخر جار دوعات بز بکا. تینگه يشتي ؟ کوستانديسي له عننه تي ؟

تینگه يستم. سيفاکاسي پير...
باشه .. پرؤ.. يالا... پيره ميرد ناوري داوه که شوانه که بيبيني، به لام روژيشتبوو. نيتر بينچکه له دهنگي بزماري چه کمه کاني دهنگي تر نه ده بيسرا. روژي دواي به ياني زوو ده رگاي مالي کريسولاي پير کرايه وه. ديوي توکن به دوو له ته په نير و بهر خيکه وه، وه ژور کهوت وله حه ساري راوه ستا. ديار يه کاني له عه رزي داناو خزي هاويشته سهر گزچاني. سي ژن له سدر نيو ته خت دانيشتبون قاوه يان ده خواره وه. کسماس له ژوروي خزي ناماده ده کرد که بچيته ديداري خه ليفه. نه و دوانه په يامنيکيان ناماده کرد بوو، به ته ته رنکدا نارد بوويان بز چيا. پاله وانه کان سهر يان بهر ده داوه و ناخيان هه لده کيشا و ده يانگوت : « نينستا که دا يکي نيشتمان و ا ي گه ره که، سهر مان

ده پندايه ا! به لام هموويان چاوه روانی فدرمانی پالەوان ميکيلس بوون. پالەوان ميکيلس که نامدی خه ليفه ی بز هات، پالەوانی چيای سلنا، واته پالەوان پولیکسينگيس - ی بانگ کرد و هدرتکيان له که لاوه ی بهرد سهریان پينکه وه نا. پالەوان ميکيلس گوتی :

. من ته تسليم نابم.

پالەوان پولیکسينگيس گوتی :

. دايک تکا ده کات، باشته توشی کاره ساتی نه که مين.

. کام دايک ؟ نهو مينشکانه ی به سهر نه ودا حکومت ده که ن، جينگای بهوای من نين.

. يانی تز پتر بهوات به مينشکی خوت هه يه ؟

. بز گالته م پينده که ی ؟ قسه له مينشکی من نيه . به لکوو دلی منه. دلی من پينم ده لی:

ته تسليم مده. من ته تسليم نابم. توش هه رچی دلت ده خوازی وابکه.

. من نه وه ی به باشی بز انم ده يکه م که وابوو به قسه ی ده که م.

. که وابوو تز ده توانی بهزی، دو عای خيري منت له گه لی. توش من به جی بيله. تز هه وه ل

که س نی نه وه ی ده که ی. من پينوستم به هيج که س نيه. بز سه فدر به خير و به هيوای دیدار

پالەوان

پالەوان پولیکسينگيس دودل وينستا. دلی نه ده هات بهروا و له به رامبه ر مده رگدا به جینی بيلی:

گوتی :

. پالەوان ميکيلس به خوزايی ده مری .

پالەوان ميکيلس به سه ريدا نه راندي و گوتی :

. له شه ردا که س به خوزايی نامری. هيوادارم مده ستت دلسوزی نه بی بز من.

. من له م دنيا يه دا ته نيا که سينکم خوش ده ويست، نه ويشت کوشت. پالەوان ميکيلس من

هوزگری شه خسی تز نيم. به لام ناشمه وی که بکوژنی. چونکه گريت پينوستی به تز هه يه.

پالەوان ميکيلس گوراندی و گوتی :

. به لام من نيتر پينوستم به و نيه . . گوتم بز به دوا ی کاری خوت دا.

. به ژنه که ت چی ؟ به تراساکی چون ؟

خوين هاته نيو مينشکی کا بهرای شه ر که ر، ده ماری ملی هه ستان و ديسان گوراندی و گوتی:

. تز نه گه ر دلت به ژيانه وه هه يه بز ا به پينلاقه يه ک چراو ورده شته کانی پينش ده رگای

کا وله که تور هه لدا و پالەوان پولیکسينگيسی بز ده ره وه پال پينه نا. خوشی له بهر ده رگا را وه ستا

و بانگی باکيشی کرد و گوتی :

. باکيش پاشنه ی کلأشت هه لکيشه و خوت بگه يينه خه ليفه. له قه ولی منه وه سلأوی نه و باو که

پبروزه بگه يينه و پنی بيژه :

. پالەوان ميکيلس نامدی تزی وه رگرت. چوار گوشه ی نامه که ی سوتاند و بز تزی نارده وه.

ده لی من ته تسليم نابم .

باکيش نامه که ی ده باخه لی ناو گوتی:

. به چاوان پالەوان ميکيلس ا

. خوش برز باکیش . نه‌گه‌ر توش هزگری ژبانی مه‌یه‌وه . لیزه جگه له مردن هیچی دیکه نیه .
باکیش هه‌ناسینکی هه‌لکیشاو گوتی :

. پاله‌وان من خیزاندارم . کیژنکم هه‌یه ده‌بی به شوی بدهم . ژنم هه‌یه ، مه‌بخاندم هه‌یه .

پاله‌وان نه‌راندی و له کاتینکا که پشتی تینکرد بوو گوتی :

. که‌واپوو گه‌ره‌ک نیه بگه‌رنیه‌وه . تو باکیشی و له‌وه‌ش پتر له ده‌ستت نایه .! تو ده‌بی
کرده‌وه‌شت باکیشی بی . برز کایامبیش و مېستبگری بدززه‌وه و پینکه‌وه بچنه سؤراخی بېرتولدو و
نه‌فه‌ندم ، تا هه‌موتان لیک کۆ بنه‌وه .

باکیش دوور که‌وته‌وه . به کوزره رینکی نه‌ینیدا به‌ره‌وه ده‌شت داکشاو له راکردندا ناخی
هه‌لده‌کشاو جنیوی به خزی ده‌داو ده‌یگوت : « تو باکیشی و له‌وه زیاتر له ده‌ستت نایه و
کرده‌وه‌شت نه‌شی باکیشی بی » نهم قسانه خوینی له‌شیان وه‌کول ده‌هینا ،

له‌وکاته‌دا که نه‌وه له پلېکانه‌کانی باره‌گای خه‌لیفه سه‌ر ده‌که‌وت ، کوستاندیس له مانی بوکی
کسماس ده‌چوه ژووری . هه‌روه‌ک پینشتر گوتمان له نیوه‌راستی هه‌ساری راوه‌ستا و ده‌سته
گه‌وره‌کانی به سینگی ناره‌قاویه‌وه ناو هاواری کرد :

. « هه‌موتان ته‌مه‌ن دریز بن . ده‌نگی وه ده‌نگی بزنان ده‌چوو . له مندالبه‌وه له نیوه‌مه‌رو بژندا
گه‌وره ببوو . : ته‌مه‌نتان دریز بی خانمه به ریزه‌کان .! سلاو له هه‌موتان . وادیاربوو ناتان
ده‌خوارد . نۆشی گیانتان بی ! »

دایک کوتی : « به خیره‌هاتی کوستاندیس .! . وه‌ره دانیشه و جامه شه‌رابینک به‌خۆوه . . هه‌مه‌ری
گوندی چیه ؟ »

کوستاندیس له قاقای پینکه‌نینی داو گوتی :

. پاله‌وان سیفاکاسی خه‌زورت له سه‌ره مه‌رگ دایه و هیوا به ژبانی نه‌ماوه . ته‌نانه‌ت
شه‌یتانیش ناتوانی نه‌جاتی بدا . هه‌روه‌ها دیاریشی بز نیوه ناردوه . چوار میژده‌کی له عه‌رزی
دانیشه‌ت و گۆچانه‌که‌ی له سه‌ر نه‌ژنویان داناو گوتی :

. سوپاس بزخوا . نه‌وه باش ژیا ، باشی‌خواردو خواردیوه . گه‌لینک تووکی کوشتن . هه‌ساری
مانده‌که‌ی پر کرد له مندال و که‌روگا و ماین و بز و مه‌ر . زه‌ویه‌کانی کونستانی ناوا کرده‌وه .
کردنی به مه‌زرای ره‌زو زه‌یتون . ته‌نانه‌ت بز رزگاری گیانی کلبساینکیشی دروست کرد . که‌واپوو
له‌وه لاشه‌وه خه‌یالی ناسوده‌یه . ئیستا ئیتر ژبانی نه‌وه به کاری چی دیت ؟ تاقه کارنکی ماوه که
بارگه‌وه بنه‌ی خزی تینک بنی و خزی بز سه‌قه‌ری ناخری ناماده بکات . .

کسماس گوپی له ده‌نگه ده‌نگی بوو ، هاته‌هه‌ساری . کوستاندیس ناوری دایه‌وه وه‌سه‌رتاپی
ته‌مه‌شای کرد و گوتی :

. جه‌نابی ناغا ! نه‌گه‌ر به هه‌له نه‌چویم . تو ده‌بی هه‌وه‌لین نه‌وه‌ی سیفاکاسی پیر بی . ملی دریز
کرد تا باش ببینی . پاشان ده‌سته پان و خه‌پله‌کانی برده پینش تا ده‌ستی لېندا .
کسماس گوتی : بدلی خۆم . . .

. باشه که واپوو بزانه که بابه گه‌وره‌ت داوای کرده‌وه بچیه لای . به‌لام ده‌بی زووبی . گۆیا بز
چاو له‌سه‌ر یه‌ک دانان تزی وسته‌وه . گوتم زوویه نه‌گه‌ر ده‌ته‌وی ببینی ، په‌له‌ی بکه . سویند به

هه تاوی نه بهدی، من پیم وایه نهو چند سالانه هه چاره روانی تز بوه که بتبینی و دوا به گیان بدا به ئیزرائیل. به منی گوت: «کوستاندیس برز ئیسترنیکیش له گهل خوت بهره و سواری ئیستری بکه.» دیسان گوتی: «من نهو دهم تهوهرزیم به دهستهوه دهگرت و کوره کهشم تفهنگ. بیستومه نهو کهم قه لهم به دهستهوه دهگری، که واپوو که سینی ناوا ناتوانی به پیان بهگاته ئیره.» ئیستا من ئیسترم هیناوه و له پیش موسافیرخانه بهستومه تهوه. با پینکه وه بچینه و ندهری. ۱.

پاشان کوستاندیس روی کرده کاهانی مالی و گوتی: «نهوه بون نهو خه بهرانهی گه رکت بون یای کریسولا. ئیستا نامادهم شهرا به که بهخومه تا دلت نه بینشی.» شهرا پی پیندا کرد و به دهسته گه وره کانی پاروه نانینی دهزاری ناخنی وه پینکه نینهوه گوتی:

«به راسنی جینگای سهرسورمان و باور نه کردنه! نم پالهوان سیفاکاسه پیره بهم حال ورزانه خه لک بانگ دهکات. هه ده لینی ده چپته سهر شایی. پیش ۲۴ ساعات له دوا ی منی نارد. ناخر له مندالیهوه شوانی نهو بووم و هم. ئیوه خز دهزانن. به منی گوت: «کوستاندیس ا برز گزجانه کت دهست دهیه، لهو چیا به رزانه سهرکه وه. هه موو سهرکه ره پیره کان بانگ بکه. له نیو مهیدانی هه موو گوندینه کان راهسته و هاوار بکه و بلی: «دوستان پالهوان سیفاکاسی پیر له گیانه لادایه. تهواوی نهو که سانهی هاو دهوری نهو بون و له گهل نهو له شهرا کاندای به شدار بون و ئیستا زیندون بانگیان دهکا هه موو بیننه مالی نهو. هیچ نه شترسین، چونکه نهو دیاری و سهوقاتی له کهس ناوی. ده رگای مالی ناوالهیدو سفرهش راخراوه. ئیوه ته نیا ورن بهخون و بهخونهوه، پاشان له گه لتان ده دوی. مه تله بینکی گرنکی ههیه، گه ره کیه تی له گهل ئیوه باسی بکات. داره کانتان دهست ده نی و ورن.»

کسماس که به وردی گونی دابویه گوتی؟ «دهیه وی چی یان پی بلی؟ دوا به له بهرخزه وه گوتی:

«ته نیا پیروزه کانی دهورانی کون بون که بهو جاه وجه لاله ده مردن.» به دل ههستی به سهریه رزی کرد که له توره مهی مرزقینکی ناوایه.

کوستاندیس گوتی: «دهیه وی چی یان پی بلی؟ من چوزانم. ده موست لینی بهرسم بهلام ترسام. پیره میزد هینشتا ده توانی به دارنک سهرم بشکینی. هه ریزه هیچ پرسبارم لی نه کرد و خیرا که وقه ری. له چیاکان وه سهر که وتم، چومه گونده کان و جارم کیشا. ته نیا سی پیره میزد هاتنه ده ری، بریتی بون له: «پالهوان مانداکاس و پالهوان کاتسیرماس و ماموستا شهل و پیره که ی گوندی ناهاو. نهوان گوتیان تو برز پینی بلی زوو نه مری، خز راگری، هه تا ئیمه ده گه پینی. هه ر سینک فینسی گولنگ دریزی خزیان له سهرنا و پشتیندیان بهست و هاتنه ده ری.»

کوستاندیس دیسان دهستی کرد به پینکه نین و گوتی:

«فه قیرانه چهنده لبقه و ماون. هه رسینک لاقیان ناوساوه. نهو نده یان گولله و نکه وتوه هه موو لهشیان کون کون بوه. به زه حمدت ده توانن به رنگادا برزن. ته مه نی هه ر سینکیان ده گاته ۳۰۰ سال. ناو له زاریان دی و مؤزلبان نه ماوه. هه رسینک ده مانچه ی زوی خزیان هه لگرت، ده تگوت ده چنه شه ری. له کاتینکا به کترینا گرتبوو که وه عهرزی نه کهون که وتنه ری. له وانیه باوه به قسه کاتم نه کهن. بهلام که هاتی خوت ده یان بینی.»

كوستانديس رابوو به كسماسى گوت :

باشه ندرباب. توش فېنسه كهت له سدرنى. گوتم باببه گهورهت خهريكه ده مرى. نهو ده دهوى به دهستى خوت چاره كانى له سدر يه ك دابنى. دايك نيشانهى خاچى كيشاو گوتى : «نهو پياوى چاك بوو، ده چيته به دهشتى.»

كسماس گوتى: باوكيشم ده چيته به دهشتى، نيمه هه موومان ده چينه به دهشتى. چونكه زه حمدان زور كيشاوه. خوشكى كسماسى به گالته بزه يه كى هاتى و سدرى هه ليناو به لاتا و نكى شه يتانى گوتى : «خوا داد په روره.»

دايكى گوتى : خوا كه ريمه... ههستا چوو نه سپه ند بىنى بيسوتىنى.

كسماس به ژنه كى گوت : «توش ده بى له گه لمان بىنى.» به لام كوستانديس گوزچانه كى له عدرزى داو گوتى :

. نهى ناغا... هيج پنيوست نيه ژن له گه ل خوت بىنى. ژنت له گه ل بى ده ردى سدره. نه گه ر پى بان ده لى وه پيش كهون. ده لى تاونك راوه ستان، په لى بوزچيه ؟ پاشان له پر وه غبرهت ده كهون و راده كهون. نه ودهم زوو پشويان سوار ده بى. نيمه ش ناچار دلمان بويان ده سوتى. چيكه بى، هه ر لهوى به جى بان بىلن، شتى وا نابى، له گه ل خومان ده يان بدين، ژانه سدره. به لام تو ندربابى، جزنت گه ركه واپكه. من هه ر نه وده يه گوتم .

دايك گوتى : «كورم كسماس ا كوستانديس هه قبه تى مه بيه ... نهو مانده.»

خوشكى به شه يتانى گوتى : «بببه... بببه... نهو هينزى ته وارى هه يه.»

نوئيمى له مانه وى مالى ده ترسا. بونه و جينگايه كى نه مين نه بوو. هه واكه ي خه فده بوو. ده پويست به قه دراى داعبا يه ك پچوك بيشه وه و له نيو گه لا ريحانه دا خوزه شارى و كه س نه بىنى. نهو گوتى : «منيش ديم، ده مه وى كريت ببينم.»

خوشكى ميزده كى له بهر خزيده و گوتى : «بهز و نه گه رنيدوه.» نهو نه يده ويست له و ماله يدا ببىنى. كاتينكى نوئيمى لى وه نيزيك ده كهوت، نهو هه ناسه ي هه لنه ده كيشا. قاپ و كه چكى تايه تى به نه وديارى كرده بوو. له سدر نهو باوه رده بوو كه نهو پيسه و ماله كه ش پيس ده كات. شه وى پيشوو به خه يالى خزي ماله كه پر بيوو له بونى جوله كه. نهو دلى تينكچو بوو، رشا بوزه.

نوئيمى له بهر خزيده و گوتى : «به لى هينزى ته وارم هه يه... ههستا خزي ناماده بكا، به لام له پر سدرى سوپاو پالى وه دپوارى دا. چاوى لىك نان. چهند روزه بوو ههستى به قورسايه ك ده كرد. ده تگوت گوزانى به سدر داها توه. گوزاوه، خونى گهرم بوو. يه كينك دهستى له سدر شانى دانا، ناورى داوه ميزده كى بوو به لپوانه تا و نكه وه له وى وينستا بوو. بزه يه كى هاتى، ويستى ناوه كى لى وه رگرى. به لام داها توه و كه و ته عدرزى و له خوزجوو. دايك به شيناوى وه وداى گولاوى كهوت. هيناي لاجاينگ و شان و مى به گولاوى دامالى و به ذلسوزى گوتى: «فه قيره هيلاكه.» خوشكى ميزده كى گوتى : «هيجى نيه. ته نبا له خوزجوو. منيش هيندى جار بينه زش ده ب.»

كسماس ژنه كى له ناميزى گرتو له ژوورى سدرى برديه سدر جى. كاتينك نوئيمى چاوى

هه‌ئینا، دایکی له‌سه‌ری ونستا‌بوو. نوئیمی گوتی : « دایه ببوره...، من هیلکم... »
دایک گوتی : بنوو... بۆ هه‌وه‌ئین جار ده‌ستی به پرچه‌کانی داهینا. کسماسیش گه‌ردنی ماچ
کرد و گوتی:

. بنوو له گه‌ل من مه‌ په... سه‌بر بگره. من زوو ده‌گه‌رنمه‌وه.
نوئیمی به سه‌ر راوه‌شان‌دن سه‌لمان‌دی و چاوی له سه‌ر یه‌ک دانان و گوتی: « بڕۆ به سه‌لامه‌تی
کسماس چوه‌ پاره‌گای خه‌لیفه. دیتی خه‌لیفه زۆر شیواوه. به کسماسی گوت :

. هه‌ر ئینستا نامه‌ی مامت هاتوه، نو‌سیویه، نایه‌وی ته‌سه‌لیم بی، باشته‌ ده‌ست له کاری نه‌و
وه‌رنه‌ده‌ن. بۆ خاتری مه‌سیح تو بڕۆ بیدۆزه‌وه. پینی بیژه کریت له مه‌ترسی دایه و کاری نه‌ویش جگه
له‌وه‌ی که وه‌زه‌که خه‌راپتر ده‌کا. هیچ فایده‌شی نیه. هه‌ول بده نه‌و که‌لله که‌ره‌ی ناقل بکه‌ی.
چت له توانادا هه‌یه بیکه. کورم فره‌ پیوسته.

باوکی پی‌رژزا من هه‌رچی له ده‌ستم بی ده‌یکه‌م. هه‌ر ئینستا ده‌رۆم...!
نوئیمی له سه‌ر ته‌خت دانیشتی‌بوو، چاوه‌روانی نه‌ویوو. کراس خه‌ونکی زه‌ردی له‌به‌ر کرد‌بوو،
قژه‌ زیرینه‌کانی ره‌نگ هه‌نگوینی به سه‌ر شانیدا بلا‌و کرد بۆوه چه‌نه‌گه‌ی خسته‌بوه سه‌و نه‌ژنوکانی
و پالی دا‌بۆوه، بیری ده‌کرده‌وه... ناخ نه‌ئین چه‌نده به هینزی! هه‌ر نه‌و بوو «واته نه‌ئین» که
نه‌وی گه‌بانده‌وه نیره. واته هاریشته‌بویه نه‌و سه‌ری دنیا‌یه کیژی مالمینکی جوله‌کانی گه‌بانده‌وه
ژوورنک که وینه‌ی مه‌سیحی تیندا بوو. هه‌ناسینکی هه‌لکینشا و له به‌ر خۆیه‌وه گوتی : « خۆزیا
نه‌و شتانه‌ی دیتومن، نه‌مدیبان، خۆزیا‌گیانم هه‌روه‌ک کاغه‌زنکی هیچ لی نه‌نوسراو ده‌ست وی
نه‌که‌وتوو ده‌مايه‌وه. ناخ له‌و خۆشه‌ختیه »

که‌وته بیری شه‌وی پینشو. نه‌وده‌مه‌ی به‌ر له‌وه‌ی خه‌وی لینگه‌وی له‌بان کۆنه ته‌ختینکی ناسن
راکشابوو په‌نجه‌ره والا‌بوو. هه‌ناسه‌ی شه‌و له گه‌ل عه‌تری ریحانان ده‌هاته ژووره‌که‌ی. نه‌ده‌نگی
لاقی زه‌لامان ده‌هاتو نه‌ سه‌وه‌ر بوو. کۆلان‌کان پاشمه‌ی ریحاران له خه‌ودا بوون. مانگ شه‌به‌قی
دا‌بوو، ولاتی روناک کرد‌بوو. ته‌نیا له دووره‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی سوک و له سه‌ر یه‌ک ده‌بیسرا.
هه‌ناسه‌ی ده‌ریا بوو که له‌و لای بو‌رچه‌کانی شار به خه‌به‌ریوو، وه‌ک نوئیمی خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت.
. شه‌و له‌و سه‌ری دنیا چه‌نده جوانه! نه‌و پیاوه‌ی خۆشم ده‌وی و له نینودلم دایه، چه‌نده به
دنیا‌یی له په‌نا من ده‌نوی.

کسماس هاته ژووری. له په‌نا نه‌و له‌سه‌ر ته‌ختی دانیشت. به موحببه‌تینکی له وه‌سف نه‌هاتوو،
به خۆشه‌ویسته‌یه‌کی ته‌واو شینلگیر ته‌ماشای ده‌کرد. ده‌تگوت مالا‌وایی لی ده‌کات. نوئیمی
ده‌سته‌کانی گرت و گوتی :

. ده‌رۆی؟ ده‌سته‌کانی گه‌رم بوون. پیاوه‌که نینگه‌ران بوو. پرسی : « تات هه‌یه؟ »
. نا خۆشه‌ویستم تا- م نیه. پینم وایه ره‌گه‌زی ئیمه هه‌موو خوین گه‌رم. به زه‌رده خه‌نه‌یه‌ک
وه‌لامی دایه‌وه. پاشان لینی زیاد‌کرد و گوتی : « جزینک سه‌یرم ده‌که‌ی هه‌رده‌ئینی ده‌ته‌وی به جینم
بینی. که‌می ما‌بوو به دوا‌ی نه‌ودا بلنی بۆه‌میشه.

به‌لام ترسا. ده‌یویست هاوار بکا: « له‌م ماله به‌ته‌نیا به‌جینم مه‌هینله! » به‌لام خۆی را‌گرت.
کسماس گوتی : « خۆشه‌ویستم زوو ده‌گه‌رنمه‌وه. ده‌چم که چاوه‌کانی باو‌کم وینک بنیم. »

هینشتا دهستی ژنه‌ک‌هی له‌دهستی دابوو، ههستی کرد نارامتر بووه و ژبانی بو هاسان ده‌بی. هه‌موو سه‌ده‌کانی رابردوو وه‌ک یه‌ک وانو له‌ده‌مینگی کورت‌دا، کۆده‌په‌نوه و نه‌و ده‌مه‌کورت‌ه‌ش هه‌ر نه‌و تاوه‌یه‌که یه‌کی‌ک ده‌ستی گه‌رمو زیندوی خوشه‌ویسته‌ک‌هی له‌دهستی دابی. له‌و ده‌مه‌دا به‌خۆی ده‌لی: «هه‌میشه‌واپوه‌و هه‌ر واش‌ده‌بی. نه‌وه‌ده‌می هه‌میشه‌ییه.»

نوئیمی ماوه‌یه‌کی درێژ ته‌ماشای میزده‌ک‌هی کرد، بی‌نه‌وه‌ی هه‌یج بیژی. نه‌وجار کس‌ناس هاواری کرد:

«واچاوم لی‌مه‌که. تو‌جزرنک سه‌یرم ده‌ک‌هی که‌ده‌لی‌بی بو‌هه‌میشه‌به‌جیت دینم. چاوه‌کانی نوئیمی ماچ‌کرد. لینه‌کانی به‌نه‌س‌رین ته‌ر‌بوون.»

نوئیمی گوتی: «به‌لام‌ئاخ‌ر توش سه‌یر ته‌ماشام ده‌ک‌هی.»... دمو‌چاوی له‌سه‌ریندا شارد‌وه.

له‌خواره‌وه‌ده‌نگی کوستاندیس به‌رز بووه، دیاروو توره‌بوه. «نه‌های نه‌راب! زوویه. با‌به‌گه‌وره‌ت ده‌م‌ری. دایکت قه‌مه‌ی پر‌کرده‌له‌شه‌راب له‌رنگا جه‌مینگی چاک ده‌خوین و ده‌خوینه‌وه. ته‌نیا زوویه. روژ‌خه‌ریکه‌ئاوا ده‌بی.»

کس‌ناس دا‌هاته‌وه‌به‌و جو‌ره‌که‌په‌یکه‌ری پیرۆز ماچ‌ده‌که‌ن، سینگ‌ی ژنه‌ک‌هی ماچ‌کرد و گوتی: «خوات له‌گه‌ل! به‌هیاوی دیتنه‌وه!»

ژن سه‌ری میزده‌ک‌هی ده‌نامیزی گرت. چاوه‌کانی په‌وون له‌خوشه‌ویستی و هه‌ستی ترس و جیایی. جارنکی‌تر گوتی:

«سه‌فه‌ر به‌خه‌ر...»

کس‌ناس لینی‌نیزیک بووه‌که‌زاری ماچ‌بکا. به‌لام‌نه‌و ده‌ستی به‌زاریه‌وه‌ناو گوتی:

«نا...نا... خوات له‌گه‌ل!»

روخساری کریت گرژو دهرده داره. له راستیشدا دهردی کریت ههر نو دهردی کون و پیروز و تینکه له به شانازی نو دایکانه یه که رولهی قاره مانیان بوون و پاشان له پرسه و تازیمانده یاندا دانیشتون.

کاتینکی کسماس به سواری نیسترو کوستاندیس به پیان و گزجان له سهر شان له شاری کاندی هاتنه دهر و چونه نیو باخی رهزو زهیتونی دهره وهی شار. ورده ورده شهو داده هات. دینه نی سهرا وه ک پینستی پلنگ به رنگی زهر دو سوور که رویشکهی ده کرد. له پشت سهریانه وه چپای تیدا به لوتکهی سهر به به فر داپوشراوی، هندی و به تواناو میهره بان، وه ک باه گه وره یدک له به رامبه ر خور چه قیبه و. به ره و رووی نو، چپای دیکته له ژر شه به قی هه تاوی پایزیدا نارام ونستا بو. له هه موو شوننی مه زرای تازه کینلراو ده هاته بهر چاو که هیندی رنگی قاوه یی و هیندیکیش ره شی تاریک بوون. له هیندی جینگا باخی پچوکی زهیتون به لقی زین و تاقه دارنکی شمشاد ده بینرا. ره زینک به لقه منوی بادراو که چهند زهنگه ته ترنی پینو مابوون ده هاته بهر چاو. کسماس له ته ماشا کردن تیز نه ده بوو. دلای وه های لینده دا. ده تگوت خه ریکه دهر پهری. له و کاته دا به خزی ده گوت: « نه وه یه کریت. نه وه یه نه م ولاته ی که لینی هاتومه دنیا. نه وه یه دایکی من! »

کاتینک له دهره وه بیری له کریت ده کرده وه هاوارنکی توندو بی نامان له ناخیدا سهری هه لده دا. پاشان سهری به رده داوه و بینه نگ ده بوو. نو هاواره به سهریدا ده یگوراندو ده یگوت: تو نیستا چت کرده؟ به راستی تو ته ریق نابیه وه؟ تو له و ماوه یه دا ههر له گه له هاوا با به شهره اتوی و هه موو توانای خوت بو قسه کردن ته رخان کرده. تو ناگات له واقعیت نه بوه تادلت به خه ون خوش که ی. من تو م گهره ک نیه! « نه وه ش کریت بوو له ناخیدا هاواری ده کرد. نه وده م سهری داده خست و بینه نگ ده بوو. نه وه تا له و ده مه وه که پینی ده خاکی نیشتمان ده نا، سی و ریخزله ی پرده بوون له بو تی عه تری پنگی ده شتی. تیر نه یه ده توانی له به رامبه ر نه وده نگه دا بینه نگ بی. ده بوایه وه لامینک بداته وه. به لام کام وه لام؟ نو که هبچی وای نه کرد بوو به کار بی. ده ست و ران و سینگی جگه له پله گزشتینک شتینکی تر نه بوون. له راستیدا نو مایه ی شهرم و خه جاله تی بنه ماله ی یاخی و سهریزنوی خزی بوو.

نیستا بو کوی ده چوو؟ ده چوو یه کی له شیره کانی بنه ماله ی خزی بنیژی و شیرینکی دیکه ش رازی بکا که مل بو زنجیر را بکیشی. به لنی نو کاری گه یه ته نو جینگایه. به هیوای نه وه ی دهنگی نینسانینک به یسی، ناوپی وه کوستاندیسی داو گوتی: « ها، کوستاندیس! باسی پاله وان سیفاکاسی با به گه وره م بکه! وه ره وه پینش که وه تا گویم له ده نگت بی. »

سیفاریکی دایه. کوستاندیس سیفاره‌کە‌ی خسته پشت گوی و گوتی :

« چت دهوی باسی چت بزیکەم ئەرباب. جگە‌له‌وه که بلنیم نینه زیندوین و ئەو خەریکە ده‌مەری. ئەو بە درێزایی تەمەنی خواردووێهه و خواردووێهه‌وه تورکی کوشتون. ئینستاش خوا ببه‌خشی. بڕوا بکە ئەو فرە باش ژیاوه. تەنانەت لە باش باشتەر. هەسەرەتی هیچی نەماوه. کەواپوو نایێ بز مردنی بە پەرۆش بین. کاتینک دەهاتە جیا سەری مینگە‌له مەری بەدا، قالمه پەنهرنکی گەورە‌ی دە‌کرده دوو پاروو. پاشان بە پلارکە‌رووشکینکی دە‌کوشت و دە‌یگوت: کوستاندیس وەرە ئەو کە‌ورن‌شکەم بز لینی. من کە‌ورن‌شکم بز لینه‌نا، تەنانەت ئینسکه‌کانیشی دە‌خواردو هیچی نە‌ده‌هێشته‌وه. بیستوو‌مه شەوی ژنهنانی سی تەختی شکاندوه. پینە‌کە‌نه ئەرباب، چت بز دە‌گێرمه‌وه وایه.

کوستاندیس بینه‌نگ بوو. کلاوه‌کە‌ی لە‌سەر‌کرد. ئارەق لە‌ سەر‌وچاوی رەش هە‌لگە‌راوی دە‌هاتە خواری. ئەویش دە‌ستی کرد بە پینکە‌نین و پرسی: « تۆ دە‌زانی نە‌نکت چۆنی مێرد کرد؟

« نا.. نازانم. کوستاندیس بۆم بگێره‌وه. »

« دایک‌وبایی نە‌یان‌ده‌وست بیدەن بە بابە گە‌ورە‌ت. وادپاره بابە گە‌ورە‌ت کاپراپە‌کی فە‌قیر‌بوو و دایک و بابی بوکی دە‌وله‌مە‌ندبوون و «خواجە باشی» بوو. لە‌وه‌ش خەراپتر رە‌وشتی بابە گە‌ورە‌ت جۆزینک بوو دە‌یانگوت دینە‌و بی مینسکه. چونکە هە‌میشە نا‌ژاوه‌ی ناوه‌تە‌وه. هەر‌له‌بەر ناو یا بە‌لێ وە‌ده‌شتی کە‌وتوه. بە‌لام ئە‌وان خە‌لکینکی ناقل و گوی لە‌ مست بوون. جگە‌له‌وه بئە‌مالە‌ش نە‌بوون. بابە‌گە‌ورە‌ت دە‌نیرینتە سەر کێژە‌کە‌یان، تە‌نانەت پینش نۆزێ‌ی دیری عی‌سای مە‌سیحیش پە‌گە‌ل دە‌خات. بە‌لام ئە‌و خیزانە شە‌ریفه وە‌لامی نا‌ده‌نە‌وه و دە‌لین « نا.. نا.. ناخودا نە‌ینوسی! نینه زاوای ناوامان ناوی. »

دە‌زانی بابە گە‌ورە‌ت چی کرد؟ کارینکی حیسایی! شە‌ونک سوار‌ده‌بی و دە‌چینتە گوندی کێژە‌کە‌ی. تە‌نە‌کە نە‌وت و شقارتە‌ش دە‌با. ئە‌نگوستیلە‌پە‌کی دە‌زگێرانیش لە‌ دە‌سره‌کدا گری دە‌دا. کە دە‌گاتە گوندی نە‌وت بە خانووە‌کان وەر دە‌کا و هاوار دە‌کا: « هزی خە‌لکینە دە‌مە‌وی ماله‌کانتان ناگر تی بە‌رده‌م. »

خە‌لکی گوندی کە دە‌نگی ناناسن لە‌ جی دینە‌دەر. دایک و بابی کێژە‌کە‌ش بە پە‌ش‌کواری لە‌ خە‌و رادە‌پە‌رن و دە‌ست بە پارانە‌وه دە‌کە‌ن: « بۆ‌خاتری خوا پالە‌وان سیفاکاس ئە‌وه‌مان لە‌ گە‌ل نە‌کە‌ی! »

ئە‌و هاوار دە‌کا : کە‌واپوو «لینا» م بە‌دە‌نی!

« چما تۆ لە‌ خوا ناترسی ?

« خوای مە‌هیننە نینو کارە‌کانی من. پینتان دە‌لینم: «لینا» م بە‌دە‌نی و تە‌واو. ئە‌وه‌ش ئالقە‌ی دە‌زگێرانی‌یه کە هیناومە.

دە‌سره‌ی لە‌ سە‌ری دە‌کاتە‌وه، ئە‌نگوستیلە‌کە نیشان دە‌دا و دە‌لی: « ئینستا سەر‌پشک بن... یان ناگر یان ئە‌نگوستیلە. »

باوکی کێژە‌کە دە‌لی: « ناخ... ئە‌ی شە‌یتانی هە‌وسار پساو، خودا سزات بە‌دا. »

بابە گە‌ورە‌ی تۆ دیسان هاوار دە‌کا: « ناگر یان ئە‌نگوستیلە ... زووین! »

ناخر بده بیت به گوندی دابی!

گوتم ... ناگر یا نه نگوستیله ...

خهلکی گوندی توره دهن و ده لنین: « یانی چی؟ نهو نه حمه قه شینه یاسا بز نیمه داده نی؟
یا لا... کورینه ورن بدرگری له خزمان بکه یین. به لام پیش نویژی گوندی دینه نیو مه سه له و
ده لی: « برایانی من! له خوا بترسین و ته سلیمی نه و هه تیوه مه بن که شهیتان چوته کلیشه ی.
پاشان روو ده کاته باوکی کیژده که و ده لی: « زویه <مینوتیس> بریار بده! زاوا کوری چاکه،
کیژده که تی بده یه.»

ریشسپی قه و میش وه زمان دین و ناخره که ی باوکی کچه که ده لی: «باشه شهیتانی هه وسار
پساو. من کیژده که ت ده ده می، برز.»

من هه ر نیستا کچه که م ده وی، برز بیهینه.

باوکی به جنیودان بز لای کیژده که ده چی. دایکی ده ست ده کا به گریان، به لام با به گه ورت
دادینته وه و کیژی گه نج بلیند ده کاو ده یه اونته پشت ته رکی خزی و رکینف لینده دا و ته پو نوز دوی
خزی به جی دینی. خهلکی گوندی له گه ل پیش نویژ به پی یان وه دوی ده که ون. به یانی زوو ده گه نه
گوندی پینترکفالو. هه رله وی لنینکیان ماره ده که ن. پاشان با به گه ورت به سه ریاندا ده گورنی و
ده لی.

نیتر باشه برزن به دوی کاری خوتاندا. یه کشه مزی داهاتوو شایی ده کری، نه وده م ورن،
پیناوتان سه وچاوم. نیستا کارم هه یه. لیره دا کوستاندیس سیغاره که ی له پشت گونی هه لگرت و
گوتی: «به لی... پیاو ده بی ناوا ژن بینی.» تهستی و به ردی هیناده رو سیغاره که ی داگیرساند.
نه وده م هه رتکیان له دوزلی نیوان دووچیا تیپه ریپوون. ناونکی باریک به سه ر بده کاندای ده هاته
خوار. کوستاندیس پرسى: نه رباب تینو نی؟

نا.. کوستاندیس تالوکه ی بکه با پروین.

راوهسته من تینومه. به ره و روو له سه ر بده کاندای دریز بوو، ریش و سمیلی خسته نیو ناوو
دمی پینوه نا. وه ک پلنگ به زمان ناوی ده خوارده وه. کسماس ههروه ک ته ماشای نه و
زه لامه چپایی به ی ده کرد. له به رخزیوه به بری ده کرده وه که: «نه و دینوه ناوی جزو که ی پیس
ده کات.» به هه ستینکی فیزوشانازیه وه سه بری قه دو بالاً و یاسک و قوی تینکه لای نه و پیاهوی ده کرد.
کوستاندیس هه ستاوه، ده ستینکی به ریش و سمیلی داهینا و گزچانی هاویشته سه ر شانی و گوتی:
هه ر له سه ر نه م ورتکه به ردانه ی که نیستا له سه ریان دریز بیوم و ناوم خوارده وه، رزونیکی
حوسین نه لبانی دوزمنی مه سیحیانم سه ر به ی. له و رزوه وه سویندم خوارده وه هه رکاتی بیره دا تیپه رم،
تینویم یا نه بم ناوی ده خومه وه.

کسماس که شه وی پینتر حکایه تی کوشتنی حوسین نه لبانی بز گنر ابزوه و گوتبووی که نه و
کاره یه کی له هزیه کانی قه تل عامی شاری کاندی، نه و کوشتاره سامناکه بوه، پرسى:
نه وه تزوی سهرت به ریوو کوستاندیس؟ نه و کاره ت هه ر به ته نی کرد؟ کوستاندیس له وه لام
دا گوتی:

دیاره به ته نی بووم. پینت وایه چون بوو؟ نه و به ته نی بوو، ده بویه منیش به ته نیا بم. من

له پېنچانه‌وې فېشه‌کان یارمه‌تی ژنه‌کانې ده‌دا. به‌لام بېری له شونینکې تر ده خولایه‌وه. نو نه‌له بېری کریت دابوو، نه له فیکری پال‌هوان پولیکسینگیسدا. بېری له م‌سیح و پېرزه‌کانیش نه‌ده‌کرده‌وه. بېری له سه‌یرو سه‌فه‌ر دابوو، له چیا به‌رزه‌کان. به‌دوای نو پیاوه تینکس‌ماوه‌دا ده‌گه‌را که دلې ده‌یوست. چند حه‌وتووی تر، واته رژی ریزگرتن له خاچی پېروز که ده‌پوه چارده‌ی مانگی سپتامبر به‌ نایینی م‌سیح ده‌یان شوش و ده‌پوه به‌ گاور. یای کریسانتی خوشکی پال‌هوان پولیکسینگیس که له مالی عه‌لی به‌گی له ملکی داگیرکرای براکه‌ی ده‌ژیا، پېشه‌کی نو کاره‌ی ناماده ده‌کرد. به‌ژنه‌کانی گوتبوو که بز رژی گاوربوونی نم ژنه موسولمانه نانی متفه‌رک دروست بکه‌ن.

له‌م رژه‌دا، حه‌وت پال‌هوان هر یکه به‌داروده‌سته‌ی خزیانه‌وه جینگای باوکیان ده‌گرت، چس‌گورکیش ده‌هات وتاری ده‌دا. جوتیارانی گونده‌کانی دراوسینش ده‌هاتن تا له شاهه‌نگی گاوربوونی ژنی نوری به‌گیدا به‌شدار بن . نه‌وه‌یان به‌ فالی باش ده‌زانی و به یونانی بوونی وه‌سمانی و به‌ کۆتایی هاتنی د‌ردو نازاری کرتیان داده‌نا. هه‌موویان هاتبوون خزمه‌تی نامینه‌ی بکه‌ن. به جوانی نه‌ویان هه‌لا ده‌گرت و چاوه روانی نو جیژنه بوون. ژنی چه‌رکه‌سی نو خزمه‌ت و نازکرده‌ی به‌ روو خزی وه‌رده‌گرتو به‌لام هه‌ست و بېری هر له چیا‌دوره‌کان ده‌ سوپایه‌وه. ته‌نیاچارچار که کریسانتی رینوشوننی نایینی تازه‌ی فیز ده‌کرد، توره ده‌پوه، به‌ توندی وه‌لامی ده‌دایه‌وه.

شه‌ونکیان پېره کچ له س‌ر نیوته‌خت دانیش‌ت و دیسان ده‌ستی کرد به‌ حکایه‌تی‌کورته میژووی ژبان وکه‌رامه‌ت و موجیزه‌ی م‌سیح و خه‌لیفه‌کانی. باسی نویژ و رژیو خز نه‌شوش‌ت و سه‌برو خوراگری نه‌وانی ده‌کرد و گوتی : نه‌گه‌ر زلله‌یان له لارووم‌تینک دابان، لایه‌که‌ی دیشبان وه‌ ده‌گیرا.

نامینه‌ گوتی: « باشه .. یای کریسانتی! بزجما کرتبه‌کان م‌سیحی نین؟ نه‌دی بزچی کاتی سولتان به‌سه‌ریان داده‌دا، نه‌وان شورش ده‌که‌ن په‌لاماری ده‌ده‌ن و ده‌یان‌ه‌وی چاری ده‌ر بینن.؟ » کریسانتی دوای تزیی دوولنی گوتی: « رژه‌ نه‌وه مه‌سه‌له‌به‌کی دیکه‌یه. نه‌مه نو شته‌یه که تز پینی نیژی نیشتمان و منیش ناوی ده‌نیم نایین .. تینده‌گی؟ »

ژنی چه‌رکه‌سی له‌م ول‌مه‌ تی نه‌گه‌یشت . له به‌ر خزی‌وه گوتی : « هر چونی بی من به‌لینیم داوه ده‌بم به‌ م‌سیحی. به‌لام خزشم هر ده‌شوم. نو پیاوه‌ی خزشم نه‌وی نه‌گه‌ر ده‌ستم لی بدات، چاوه‌کانی ده‌ردینم. نه‌گه‌ر مردم با م‌سیح چیده‌وی له‌ گه‌لم بکات. به‌لام تا زیندوم ده‌سه‌لانی خزم به‌ ده‌ست خومه. »

نیواره رژی نه‌نجومه‌نه‌و نامینه له‌ پېش په‌نچه‌ره‌ی ژووری خزی دانیش‌توه. چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌سگیرانیه‌تی. خزی رازاندوته‌وه، زولفه‌کانی شوش‌توه، وه‌سمه‌ی کینش‌اوه، چه‌نده‌ی ده‌ویست له‌ گه‌ل ده‌سگیرانی بچیته نه‌نجومه‌ن و ته‌ماشای نم چارده پال‌هوانه‌ بکا که وه‌ک هه‌لژ به‌ ریز له‌ س‌ر گاشه به‌ردان دانیش‌توون. نو پال‌هوان میکلسه‌ که‌لله ره‌قه ببینی که به‌ یادی نو م‌مه‌که‌کانی وه‌خرو ده‌هاتن. به‌لام خواجه! نامینه بزچی بیر له پال‌هوان میکلس ده‌کاته‌وه؟ چی له‌ له‌شی دایه‌ که‌وا نم ژنه بزلا‌ی خز راده‌کینشی؟ نه‌وه که‌ نینسان نیه، شه‌یتانیکې درنده‌یه بز

بدونم! گوندیان گه مارزدا بوو کهس رانه کات. کورانی هرزه کارو چند پیاوی به سالآچوو که هموویان ۴ کهس ده بوون، له کلیسا کزبوونه وه. پیاوینکی پشت کوری وردیله چوه پیش و به حوسینی گوت: «نه گهر بهتوئی نه و لاوانه بکوژی، من شهرمی ده کهم، زیندوو بمبشمه وه. من بکوژه ز له جیاتی من یه ک لپه و لاوانه نازاد بکه. کامه ی خوت گهره کته.»

نه لبانی قاقا پینکه نی. پشت کوری گرت و هاویشته نینو چل که سه ی. پاشان روویکرده هاورئی سه گه کانی و فرمانی دا:
« ته قه له و کافرانه بکه ن! »

کسماس گوتی: « کوستاندیس بیبره وه به سه ا »
به لام کوستاندیس بیده نگ نه ده بوو. چونکه دیمه نی نه و خونناهی له بهر چاوبوو. درنژوه پینداو گوتی:

تورک ده سرزبان لینکردن. هیندینک هر له جی ته و او بوونو که وتن. به لام هیندینکیان که وتبوون و ده جولانه وه و هینشتا نیوه گیان بوون. پاشان قولکه یه کیان هه لکه ندو هه موویان خستنه نینو. به لام قولکه که زور قول نیه، هینشتا بونی دیت، و ره تا بیبینی. »

کسماس له رزی و گوتی: « نامه وی بیبینم » و ده نگی ئیستره که ی دا. هه رتک گه یشتبوونه مهیدانی گوندی. خه لک له ده وریان کزبوونه وه. هه موو پیره میزدو ژن له پشت سه ریان ونستا بوون. پیره میزدینکی بالابه رزی له رولا واز که ریشسپی گوندی بوو هاته پیشو کلاوی له سه ری هه لگرت و گوتی:

کورسیشمان نیه بۆتان بینین له سه ری دانیشن. لیوانمان نیه نه گهر تینون ناوی بی بخونه وه. ناغان نیه نه گهر برسی بن بۆتانی بینین. کسوک هه موو شتیکی ئیمه یان سوتاند. خودا ناگریان تی به ردا.

پیریژنیک به گریان گوتی: « ته نانه ت پیاوینکمان نیه له گه لتان بدوی. نه و ژنانه ی له ده وری پیریژن ونستا بوون، ده ستیان کرد به گریان. ریشسپی گوندی ژنه کانی ده نگدا و گوتی:
نازابن ژنه کان. بۆچما له شورش ۱۸۶۶- یشدا هه ر ناوانه بووین؟ نه وی رژی ته نیا دوسی مندالی شیره خوزه ما بوونه وه. خه لکی نه م گونده له و مندالانه وه پاش که وتون. هه تا نینو می یه ک بیتن، کریت هه رده مینی. »

ژنیک له گوتی ماسیله یدا هیندی ناوی بۆ کسماسی هینا. کسماس خواردییه وه، به لام دلی فینک نه بۆوه.

پیره میزد رووی کرده کوستاندیس و گوتی:
لاو خودا دهستی تو بکاته متفه رک، به و کیرده وه که سه ری نه و سه گه ت پیری. بتباته به دهشت. خودا نه و کیرده ش بکاته متفه رک. کسماس که نه یده توانی به سه ر هه لچوونی ناخیدا زال بی گوتی:

به سه ئیتر با بۆین .. خوا حافیز ا
پیره میزدان له کاتینکا خویان هاویشته بوه سه رگزچانه کانیان، ته ماشای رژیشتنی نه وانیان ده کرد. پیریژن نه سرینی چاویان ده سه رییه وه. گه وره کچینک له سه ر ویرانه ی خانویه کی دانیشته بوو،

به تاسهوه تهماشای گورچ وگول کوستاندیسی ده کرد که له سدر بدردینکوهه بز سهو نهویرتر بازدی ده دا.

روژ به ره و ناوابوون ده چوو. نیستا گه یشتیرونه ده شتیکی چول که چند داره روی سهوز له تاریکی دوورتارمایان ده دا.. کوستاندیس گزچانیکی له نیستره کدی داو گوتی :
• توندتر برز... تاشه و دانه هاتوه نه شی بگهینه گوندی. له وی ده چینه مالی <کولینا> ی پورم.
نهو پیریژنه خانووی نیه، به لام دلنیکی گوشادی هه یه و له کاوله کدی خویدا رمان ده گری. له و گوندهش ههروه ک گوندی دیتمان خانو نه ماون. سه گه کان به و گوندهشدا تی پیریون. له عنه تی خودایان لیبی!

پیریژنیکی کزوله ی پنیه تی کوزره موشه به کزله دارنکوهه راده برد. کسماس لینی پرسی :
• نه نه حالت چونه؟ ژیان چون ده گوزهری؟

پیریژن له وه لام دا گوتی: «چت پی بلیم روله. ژیانی سه گمان هه یه. خوامرز له هه موو چاره ره شی و کوزره وه ری دوور رابگری.»

• تورک توشیان نازارداوه؟

• چت گوت روله؟ ... من هیچ نابینم ...

نه نه گیان گوتم خرا حافیز. نه نه گیان ده روین ..

• تز کیتی؟

• بدلی... نه نه گیان...

ره حمهت له تز.. تاده توانی مندال دروست که! کریت چول بوه. مندال دروست که تا ره گزی کریتیان له سهر زهوی پاک نه بیته وه. کریتیش به کاری شتیک دین.

کوستاندیس گوتی: «به سه درنگه با پیریون ..» نیستریان ده نگداو دوور که وتنه وه. دیسان گوتی:

• باشبوو پیریژن به خرکه بهردان تیمان بهر نه بوو. باش له دهستی ده ریز بووین. نهو پیریژنه ناوی <کوستاندینا> یه. پنی ده لنین <حاجی خانم> به ده به خته که چاوی به پیاوی کهوت ناقلی نامینی. به بهردان دایده گری. هه که سینیکی دیت، واده زانی تورکه: پاشان دا هاته وه چند ده نکه به روی هه لگرتنه وه، پاکی کردن و خواردنی. تهماشای کرد کسماس به وشتی سه پیری ده کا. پینکه نی و گوتی:

• نه وانه به رو نین، شاهه روون. لاتی کهم که هه و اتاریکه و باش لیکیان ناکه ینه وه، هه چیشمان نیه بیخوین، ده لنین شاهه روون. به لام له باره ی حاجی خانم که نیسنا باسما ده کرد گوی به ده به تا بزوت باسکه م که سهرت سوو بینی. نهو پیریژنه به ده به خته چوار کوری هه بوو. هه موویان گه نیچ و نازاو جوانچاک. هه چواریان چو بوونه چیا تا له دهسته ی پالنه وان <ولاهوس> دا دژی تورکان شه بکن. شه ونکی هه چواریان بز سهردانی دایکیان که نه خزشبوو، له چیا هاتبوونه خواری. به یانی زوو سه ریزی تورک وه نینو گوندی کهوتن و چوونه ماله پیریژنی. چوار لوی بی چهک هینشتا له خه ودا بوون. تورک ده یانگرنو ده ستیان ده به ستن و به دیوار یانه وه ده نین. پیره دایک به گریان و هاوارخودا و ته سه رینلاوی نه فسهری تورک و ده پاریته وه.

ئەفسەر پىندە كەنى، بە پېرىژون دەلى: « يەك لەو چوارانە ھەلبۇزىرەو بزانەكە نايكوژم. » داىك لە كاتىنكا ۋەك دارە بى دە لەرزى ۋە تەماشاي كورەكانى دەكرد. كامىيان ھەلبۇزىرنىت ؟ سى كور گوتىيان داىە : « نيكوليس » ھەلبۇزىرە. چونگە ئەو ژن ۋە مندالى ھەيە. نيكوليس تورەبوو گوتى : « من مندالم ھەيە ۋە تۆى خۆم چاندو، دەبى يەك لە ئىنوھ زىندووبى تا ژن بىنى ۋە مندالى بى. » پاشان ئەو سى يانە دەستىيان كرد بە كىشەو باس، ھەريەكە دەبوست ئەويدى نەجات بەدا. ئەفسەرى تورك ناخرەكەى ھەوسەلەى بەسەر چوو، فەرمانى دەسرىژى داو ھەرچوار لاو كەوتنە عەرزى.

كسماس ھاواری كرد وگوتى :

« كوستاندیسى لە عەنتى! تۆ بە كام دلەو دەتوانى ئەم كارەسانە بگىزىرەو.؟
كوستاندیس پىنكەنى گوتى : « ئەرياب ! پىاو دەبى خۇراگرى، بەردو پۇلا خۇرانانگرن، بەلام مرۇف خۇزادەگرى. ئىتر ئەوئەندەى گوتمان بەسە. خۇشتر بېزىن، شەوداھات
لە دەشتى ھاتنەدەر و گەبىشتنە باسكىكى چىا. كوستاندیس بە دەست نىشانىداو گوتى :
« ئەوئەش گوند »

كسماس تەماشاي كرد جگە لە چەند گاشە بەرد كە بە چىاوھ نوسابوون، چىتر ديار نىە. پرسى « كوا گوند...؟ من ھىچ نابىنم. » كوستاندیس گوتى :
« پىش خۇت تەماشا كە، ئەو گاشە بەردانە گوندە. ئىستا زەلامانىش دەبىنى. ئەوئەش سەگى گوندى كە بۇنىيان كوردو ۋە وادىن
دووسى كسۇكى لەرى پرسى لە كاوان ھاتبوئەدەر بەو ھەپىن بۇيان دەھاتن. ئىتر شەوداھاتىوو.

كسماس گوتى : « من چرايەك نابىنم »

« ئەى ئەرياب ! چراى چى؟ چراو ئەوت لەكوى بىنن؟ ئەگەر رۇژ ئاوابو ۋەك كوند دەچن خۇيان لە كاواندا دەشارنەو.

لەپەر لە بان بەردىنكەو چوار پىنج سەر ھاتنە دەرو گوتىيان : « بەخىرھاتن دەچنە كوى/ »
كوستاندیس گوتى : « ئىمە دەچىنە مالى <ئەنەكۇلىنا>. ئەو رامان دەگرى. » ھەر پىنج دەستىيان كرد بە پىنكەنىن. يەكبان پرسى ؟ : « ئىنوھ خۇتان ھىچتان پى بە بىخۇن؟
« بەلى... شىنكىمان پى بە.

« كەوابوو باشە... ئەنەكۇلىناش شتىنك دەخوا.

« ھىچتان ھەيە بەخۇتانى دادەن ، لە سەرما بتان پارىژى؟
« بەلى ھەمانە .

« كەوابوو ئەنە كۇلىنا ئەمشەو شتىنك بە خۇى دادەدات.

لەپشت بەردەكانەو دەنگى گالتەو پىنكەنىن دەھات.

« سەيرە ... لەم گوندە ھەموو پىندەكەنن. ئەوانە چىا دەردر زەھمدىيان ئەدىو، يان بە سەر دەردەكانىاندا زالن.؟

كوستاندیس بۇ روونكرنەو گوتى :

« ئەوانەش لەھەوئەو رەنجىيان كىشا. جگە لەو چىيان پىندەكرا. ئەوانەش ئىنسانن. بەلام لە

ناخردا تیگه‌یشتن که به خه‌مخواردن هیچ ناگری. ناچار دهر دو خه‌می خویان دابه شه‌یتانو وئلیان کرد. ته‌نانه‌ت که‌مانچه ژه‌نینک هه‌یده، دینت، که‌مانجه‌یان بز لینه‌دا. نه‌وان بی‌ نه‌وی شراب بخزنه‌وه سه‌رخوش ده‌بن. وه‌ک دو‌وپشک له سه‌ره‌ردان ژنو میزدا‌یه‌تی ده‌کن. نه‌ریاب، خوت ده‌زانی ناده‌میزاد فه‌رام‌وشکاره. هه‌ر بزیده‌ش نه‌به‌دی‌یه‌و نامری.

کوستاندیس راوه‌ستاو ده‌ستی کرد به نه‌ژماردنی خانووی ویران. خانوو به قه‌درایی گاشه به‌ردان بوون. گوتی :

- چوار... پینج... شه‌ش... نه‌وه خانووی پوری منه. پیوست ناکا له‌ده‌رگا به‌دین. چونکه ده‌رگای نیه. هاواری کرد :

. های خات کولینا ... وه‌ره ده‌ری، وه‌ره سه‌ر هه‌یوانی. پی‌ریژنیکی که‌لاکی تیتول‌دراو که به داری ده‌پزی له نینو کاولینک هاته ده‌ری و پرسی :

. کوستاندیس نه‌وه تزی ؟ تو که‌ی ده‌بی به‌حیسان ؟ کینت له‌گه‌له ؟

. گوتم ده‌رگای وه‌تاغ‌ه‌کان بکه‌وه، نیمه ده‌مانه‌وی میوانی توبین. به نۆکه‌ره‌کانت بیژه گورج دوو مامر سه‌ر به‌رن. یه‌کیان بکه‌نه سوپ و نه‌وی دیکه‌ش له‌گه‌له‌ پداتاه سوور که‌نه‌وه. ده‌رگای سندوق‌ه‌کان بکه‌وه، لینه‌وه دۆشه‌گی ناوری‌شم بینه‌ ده‌ری. جینگامان بز چاپکه پوری گیان، به دیتنت چه‌نده شادم. هیوادارم شادو به‌خته‌وه‌ر بی.!

پی‌ریژن له وه‌لامدا گوتی: « به‌قسه‌ت ده‌که‌م که‌لله که‌را » پاشان له کسماس وه‌نیزیک که‌وت و گوتی :

. تو نه‌ریابی من به‌خیر هاتی! کسماس له ئیستر هاتبوه خوارو به لاکه‌لاک به‌سه‌ر به‌رداندا ده‌رزی. پی‌ریژن دیسان گوتی:

. رۆله به‌خبره‌اتی. گوی مه‌ده قسه‌کانی نه‌وه کوستاندیسه شینته. لیره قوژنینک هه‌یده و می‌چینک. ژووری دانیشتن و مالم هه‌ر نه‌وه‌یه. وه‌ره ژووری.

هه‌موویان له سه‌ر به‌ردان دانیشتن. کوستاندیس هیندی چیلکه‌وداری گز کرده‌وه و ناگری سازکرد. کسماس خورجینی خزی کرده‌وه و نه‌وه خواردنی که‌ دایکی بز رنگا بوی تینابوو، هینایه‌ده‌ر. نه‌نه کزلیناش هات له پهنای دانیشتن.

وه‌ک خۆ ناساندن پیکه‌وه یه‌ک دوو قسه‌یان کرد. پی‌ریژن نیشانه‌ی خاچی کینشا و هه‌رسینکیان ده‌ستیان کرد به‌خواردن.

خانه‌خوی گوتی: « رۆله‌کانم خوزیاه‌ه‌موو شه‌وی ده‌هاتن. هه‌موو شه‌ونک. چونکه منیش شتینکم ده‌خوارد شه‌را‌بیشتان هه‌یه؟

قممه‌ی کوستاندیس ده‌ست به‌ده‌ست گه‌را. پی‌ریژن چاوی وه‌ تروسکه که‌وتن. ونده‌چوو به‌ کیژی جوان بووینت. تاقه شتینکی له جوانی بزوی مابزوه، چاوه ره‌ش و گه‌وره‌کانی بوون.

کوستاندیس که به شراب گه‌رم داها‌تبوو گوتی: « پوره کزلینا! ئی‌جازه‌یه گزوانیه‌ک بلنم ؟

. چۆنی ده‌ته‌وی، کوستاندیس له‌عنه‌تی! تو زیندووی که‌وا‌بوو ده‌توانی گزوانیش بلنی.

زه‌لامی له‌نده‌ه‌وز ده‌ستی به‌ گزوانی رتن کرد. پی‌ریژن گونی ده‌دایه و به‌و زاری بی‌ ددان قاقا

پنده‌که‌نی.

کوستاندیس ده یگوت : « من و پوره تیشودور پینکوه ده چورینه شاری. له رنگا پینکوه
قسه مان ده کرد. نهو دهستی له من ده داو من دهستم لهوی ده دا. خودا وای کرد که پورم له پیش
لاقانم وه عهرزی کهوی. ناخ پوری گیان، خوزیا پورم نه پای ا

- ناخ.. کورم... تو چت له وه داوه، من دیسان هدر پورت ده بم! »

پیریژن بهو گوزانیانه، گیانینکی ده هاته وه بهر و چه پلهی لیده داو سوور ده بزوه.

کسماس به سدر سورمانه وه چاری لیده کرد و له بهر خزیه وه ده یگوت : « چ توانایه کی مدزنی
گیانی! رازی مانه وهی کریت هدر له وه دایه ا »

پیریژن به پینکهنه وه گوتی : « کورم، فه قیری و هه ژاری پنیوستی به شادی هه ده، خدم
وخه فدت پنیوستیان به خوشی هه ده. نه گینا خهم و خه فدت ده مانتوینیتته وه. بزچی ده بی رنگا
به دین که خهمی قاحبه بمانخوا؟ باشتره نیمه نه و به خزین. »

له قسه کردنا مستی له بهر ده کان ده داو جارنکی تر گوتی:

. منینکی کهوا نیستا شادو پینده که نم، له دهستی مهرگ چم نه کینشاوه. نازانم لهو ره زیله
پینشهرمه چون توژه بستینمه وه. نیستا تمه منم ۷ ساله. داخه کم تازه مندالم نایی، ده نا حالیم
ده کرد!

کوستاندیس گوتی : « پوری گیان له سدر بردهی خه فده تباری خوت هیندینکمان بز باس بکه. بز
خوشت باشه. »

.. ناخ... کوستاندیس ره به نهی من ا باسی چت بزیکم. من نیستا گهروم وشکه. هدر لهو
نیزیکانه نه شکوه تینک هه ده. جارنکی پارتیزانینکی یونانیم تیندا شارد بزوه که سدر بازی تورک
وه دوای که وتیوون نان نه بوو مندالی خوم بیخون، به لام نام بز ده برد. مندالی خوم پینخه فی
نه بوو، من پینخه فم بز ده برد. رزژنکیان نه فسه رینکی تورک له گه ل سدر بازان لینم وه ژوور کهوت و
گوتی : « کوبلینای له عنده تی انه گهر جینگای نهو پارتیزانه یونانیه مان پی نه لینی، تاقه کوره کهت
ده کوژین »

گوتم به جینگای هیچ کهس نازانم. توش چت گه ره که وایکه. به لام بزانه و له م کوبلینای پیر
بهیسه و پاشانیش وه پیرت بینه وه که کریت بهو خهم دهردو خه فده ته وه به سدر ده وله تی وه سمایدا
سدر ده کهوی. من سدرم له گریو داده نیم. له سدر چی گریوم له گه ل ده کهی؟ نه گهر سدر نه کهوت
سدرم بهر نهو سه گه له حدیغان گینگلی ده خوارد. لهو کاته دا کوره کم هاته وه مالی. سدر بازان
گریان و به دیوار یانه وه نا. پاشان نه فسه ری تورک سدری منی کرد. کوره کم هاواری کرد و گوتی
: « دایه ... دایه .. جینگای پارتیزانه کهی ناشکرا نه کهی! » من گوتم : « نا.. نا.. کورم مه ترسی..
جینگای نالیم.. خوا حافیز.. » تورک کوره که یان کوشتم، خانوه که یان سوتاندم و رزیشتم.

کسماس لهوکاته دا له جی راده بوو گوتی : « دایه گیان بزچی وات کرد؟ »

پیریژن له وپه ری خون ساردی دا گوتی : « چونکه ده مزانی نهو لاوه پارتیزانه له گوندینکی
(روملی) دایکی هه ده. نه وه شم ده زانی که ده ردی دایکبوون چی به! »

کسماس تهواری شهو نهیتوانی به خوی. هه میش بیری له کوبلینای پیر ده کرده وه و له دلنا
ده یگوت : « چ هه ستینکی بهر زو مه زن. » هدر ده لینی گرنکی پیروز کریتی زیندوو راگرتوه. گرنکه

لهواندیه بتوانی به «روح»ی ناوهری. گرنکه له سهرووی مهرگ و ژبانه. ئیستا نهوه فیزه، شانازی، یا لاساریه، نازایه تیه یا هه موویانه پیکهوه له گه ل شتیکی له وه سف نه هاتوو که ده بیته هزی نهوه مرؤف شانازی بهوه بکات که ئیسانه ...»

به یانی کاتیک مالاً وایبان له پیریژنی ده کرد، نه نه کزیلینا بهردینکی له هه ساری هه لکه ند که په له ی سووری پینه بوو. هینای و دای به کسماس و گوتی: « من دیاری دیکه م نیه بیده م به تو. وه ره ئه م بهرده له من به دیاری وه رگه. تا هه تا بیبینی، کریتت وه بیر بیته وه.» پاشان په له سووره ره هه لکه راوه کانی نیشانان و گوتی: « نهوه خوننی کوره که مه.»

رنبواره کان که وتنه ری. کوستاندیس گۆچانی هاویشته سه ر شان و که وته پیش. گۆزانی ده گوت. کسماس بینه نگ ته ماشای ده وروبه ری خۆی ده کرد. نه و رۆژه بو هه وه لین جار ههستی به دهنگی نهینی و سامناکی نیشتمانی خۆی کرد. دهنگی ئه م ولاته گۆژو سه ریزنه ی ههست پینکرد که تاوینک ده رفه تی هینمی و هه سانه وه نادا به و که سه ی که بو نیشتمان گه راوه ته وه. له کریت شتیکی سهرووی ناده میزاد هه یه، نه و شته نه وه نده قامچی له رۆله کانی خۆی ده دا، هه تا خون له له شیان دیت. ناویری داوه، ته ماشای گوندو گاشه بهردانی کرد. له نیو کاوله کان ژن و مندالی لیک کردنه وه. دهنگی هاوارو پیکه نهینی بیست. له بهر خۆیه وه گوتی: « وای چ توانا یینکیان هه یه نه م خه لکه و چ گیانیک! ئیستا نه وه هه زاران ساله به برسبه تی و تینووی و مهرگ و کیشه له سه رنه و بهرده ره قانه خه بات ده که ن و چۆک داناده ن. ته نانه ت سکالاش ناکه ن نه م کریتبانه رزگاری خۆیان له داوینی نا هومبندی و بینه شیدا ده بیتن.»

مالی سیفاکاسی پیر، بهرزو به رفه وان، له سه ره وه ی گوندی دیاری ده دا. په رو له کوپه ی شه راب و رۆنی زه یتون و ته ویله و عه مبارو دالانی دریز و ژووری میچ بهرز که هاوینان لینه و دۆشه گیان تینا هه لده چنی. ده رگا کان ناواله بوون. خه لک بو سهردانی پیره پاله وان ده هاتن و ده رۆیشتن. چه ند رۆژوو له گه ل مهرگ ملبه مله ی بوو.

له ژووری مالی ژن و بوک ونه وه کانی پیره میزد له هاتو چۆد ابوون. هیزه ی رۆنی زه یتون و کوپه ی شه راب و که وه له مه ری هه لاوه سرا و په نهیری کوپه و په نهیری سه ی سه لک که له سه ر ته خته دانرا بوون، ده یانیا ژاردن و به دهنگی بهرز به هی هه مو انیان دیاری ده کرد. هینستا پیره میزد نه مرد بوو، میراتیان به شده کرد. پیره میزد ناره حه ت بوو گوتی:

« له هه ساری دریزۆم بکه ن، نامه وی گویم له دهنگه ده نگتان بی. به دۆشه گه وه هه لیان گرتو پردیانه هه ساری. پاشان گوتی: « له بن داری لیمو له سه ر عه رزم دا بنین. بچن دارده سه ته که م بیتن. ده مه وی هه رلیزه پال و هه رزم به دم و گیان به دم. ده مه وی ده ست له زه وی به دم، زه ویش ده ست له من بدات. هیندی به رزم که نه وه تا ده وروبه ری خۆم بیینم.»

پیره میزدیان بهرز کرده وه. پالپشتیان بو دانا. دارده سه ته که یان له په نا دانا. گۆزه یه کیان ناوی سارد له کن دانا تا بخواته وه. پاشان گوتی: « زۆر باشه، ئیستا هه موتان به رۆن به دوا ی کاره کانتاندا. ته نیا تراسکی له لام دانیشی.»

له هه ساری ته ماشای ته ویله و چالا و عه مبارو دوو دا ره شمشاد و ده وروبه ری خۆی ده کرد. گه لای داره لیموی بۆن ده کرد. نه و بۆنه ی زۆر پینخۆش بوو. دهستی ده ریشی وه رده دا که که وتبه وه

سدرسینگی. له پردهستی کرد که له پشته وه دهنگی ههناسه ی ئینسان دیت. ئاوری داوه لاونکی
قهلهوی توکناوی چاو پینکهوت که ته ماشای دهکات. پیره میزد پرسى :

• بلی بزائم تو کینی ؟

• کۆنستانتیس ..

• کوری کینی ؟

• کوری نیکولیسى کورت

• چت دهوی وا به منده نو ساری ؟

• با به گه وه وادیاره مردنی تو درنزه ده کیشنی. منیش به تالوکهم که بچمه وه چیا و ئاگام له
مه پره کان بی. جا نه گهر رنگا بدهی من ده رۆم.

• که وایوو مه حتهل مه به. من به وزوانه نامرم. برۆ به باشی ئاگات له مه ری بی.

• لاو گوتی تا دو عای خیرم بۆ نه که ی نارۆم. له به یانیه وه هه ربۆیه ونستاوم.

• زۆر باشه... دو عای خیری منت له گهل بی. ئینستا ئیتر برۆ. گوی بده یه: به مائی بیزه

• سفه ری نانی نیوه رۆ هه ر له و هه ساره رابه خه ن. پالنه وانه کان ده بی بینه هه ساری و له به ر چاری من
نان به خۆن. ده مه وی بیان بینم. خۆه یشتا ده ستیان به خواردن نه کردوه. ؟

• هینستا..! با به گه وه له دوینی ئیوارنوه که که یشتوونی، به کسه ر خه ریکی خواردن، هه ر
تاو نیکیش لغا وه یان بینکار نه بوه.

• چیم پینگوتی وابکه. به مائی بیزه سفه له هه ساری رابه خه ن. تا بتوانم نان خواردنی پالنه وانان

• ببینم. نه گهر پالنه وانه کان ناتوان برۆن، تو کۆنستانتیس یارمه تیان بده و پی یان پی مه که نه. تو
ده زانی نه وانه پالنه وانن و بینوسته ریزیان لی بگیرى.

• له و کاته دا هاریدیموس به هه ناسه برکه گه یشتی. با به گه وه نارده بویه کن پالنه وان میکینلس

• خه به ری بداتی که باوکی له مردنه و چاوه روانه بی خواحافیزی لی بکات. پیره میزد که چاری به
شوانه که ی کهوت پرسى :

• باشه.. پالنه وان میکینلس وه لأمی چی دایه وه، دیت یان نا.. ؟

• نه و به منی گوت : به تو بلنیم « لیم ببوره با به. من ناتوانم پزستی خۆم به چی بینم. له

• دووره وه دو عای خیرم بۆ بکه. خودا حافیز. هیوادارم زوو به کتر ببیننه وه ا « به لی... نه و به منی
گوت که وات پی بیژم.

• پیره میزد گوتی خه تای نیه. جارنک کارنکی وا نه حمه قانه ی کرد بوو، نه وه بزی بوو به

• ده رس. من هه ر له و دووره وه دو عای به خیری بۆ ده که م. ده ستی هه لئینا و نیشانه ی خاچی کیشا.
پاشان رووی کرده تراساکی و گوتی :

• تراساکی تۆده زانی که وا چ راده برى ؟

• به لی با به گه وه من هه موو شت تینه گه م.

• باشه چاوه کانت بکه وه، ته ماشای ده ورو به ری خۆت بکه. گونچکه کانیشت باش بکه وه و گوی

• بده یه. تی بکۆشه له هیچ شت خافل نه بی. ئینستا ده بینى که سى کینوی به رز، سى پالنه وانى مه زن
دینه ئیره.

لهو کاته دا که پیره مېرډ ته ورسانه یی ده کرد، ستارولیبوسی دارتاش له ده رکی هه ساری پیدای بو. نه وه کانی پیره مېرډ خه به ریان دابوویه که بی بزو دروستکردنی تابوتی نه اندازه یی با به گه وړه یی بگری. دارتاشی گهنج وه ک دزان هاته ژور به ترسوله رزه وه، وه نیزی که گوت. پیره مېرډ وای نواند که نه یدیه. دارتاش بزو نه اندازه گرتنی داهاته وه و لینی پرسی :

. پالنه وان سیفاکاس حالت چونه؟ وادپاره نه مرزو ژور باشتری، سوپاس بزو خوا. به راستی تو مردن ده به زنی.

پیره مېرډ له بنه وه ته ماشای دارتاشی کرد که به ترسه وه ده ست درنو ده کا نه اندازه یی بگری و له بن سمیلانیشه وه پنی پنده که نی. ناخره که یی دلنی پی سوتا و گوتی:

. مه ترسی ستارولیبوسی خوزه ویستم. مه ترسی. مېتره که ت بینه ده رو راست نه اندازه م بگره. دارتاش تینکرا بو گوتی: « باسی چده که یی پالنه وان؟

. که ره! گوت مېتره که ت بینه و نه اندازه م بگره.

دارتاش دیتی پیره مېرډ ده ستی بزو دارده سته که یی درنو کرده. ترسا و مېتره که یی له بهر پشتی هیناده رو خه ریکی نه اندازه گرتنی بالای ره شیدی پیره مېرډ بو. پیره مېرډ پرسی: « چه ند مېترم؟

. مېترنیک و هه شتا و پینج سهدت پالنه وان. پیره مېرډ هه ناسه یه کی هه لکینشا و گوتی:

. حه یف که کوپه و مه وه و پیرو چرچ بووم. باشه .. نیستا پانایی سینگم نه اندازه بگره. پانایی سینگیسی نه اندازه گرت و راه ستا. پیره مېرډ گوتی:

. باشه، نیستا برزو به ده بخت، بیر له تابوت بکه وه. هه ول بده تابوتیکی باشم بزو دروست بکه یی. داری گوزت هه یه؟

. به لنی پالنه وان هه مه

. ده مه وی تابوت له داره گوز بی. پاشان روی کرده تراساکی و گوتی:

. تراساکی تو داری گوز ده ناسی؟

. به لنی با به گه وړه .

. که و ابو بچو ناگات لی بی، نه وه ته یوه فیلمان لی نه کا.

لهو کاته دا ژنه کان له هه ساری سفره یان راه خست. که باب و جامی مسرو گوزه یی شه رابیان ده هینا. پیره مېرډ که پالی دابوزه، ته ماشای ده کردن. دوودانه میش هه نگرین له سر قزه نالوزه کانی و زه و زیان بو. مېروله به لاقه توکنا و یه کانی هه لاده چون. به وه که بفرخوشبو که له بان سه ری لیمزی به داره وه ده دیت و مېروله ش به لاقی هه لده گه پان. پرسی:

. نه ری پالنه وان گهل له کونین؟

. نه وه دین با به گه وړه... نه وه تا هاتن..

پیره مېرډ به زه حهدت سه ری قورسی وه رگنرا و ته ماشای کرد، سی پالنه وان باسکی یه کترین گرتوه، به لاکه لاک دینه پینش. هه رسنیک کلانویان خوار داناوه. سمیلان شوزه و قایشی پشتیان شله و شالواریان هه لمساوه و چه که یی ره شبیان کون بو وه هه ر یه که ش لقه گولنکیان له پشت گویان داناوه. به سه برو که به یه کترین ده گوت:

. هاوری، راست برزو، وانه که یی نا پرومان بچی. ماموستای مه دره سه سه رخوشبو. ده شه لی و

له‌رو لاواز بوو. گوتی ؟

. کورینه بمرگن، دهنه ده‌که‌وم. تاره کونه‌کشی وه‌ها به سینگیه‌وه نوساندبوو ده‌تگوت فانوسقه‌یه. له لای راست و چه‌پی نه‌و دوو پالنه‌وانی دیکه، واته پالنه‌وان مانداکاس به‌و سینگی پان و گونی به‌راو و به ریشی کورت و پشت ملی نه‌ستور و به ده‌مانچه‌ی زینو که له به‌ر پشتی شوقی ده‌دا، پالنه‌وان کاتسیرماس نه‌و دزی ده‌ریایی به‌روخساری ره‌ش هه‌لگه‌راوی و به‌چاوی خیل و بیچی وه‌حشیانه‌ی به‌سامی ده‌رویشتن.

هاتنه ژووری. که‌چاویان به‌پیره میردکوت له‌بن دارلیمز درینژ بوو، تینکه‌ابوون و راوه‌ستان. مانداکاس له‌قاقای پینکه‌نینی داویه ده‌نگی به‌رز گوتی :

. ناخ... سیفاکاس تو هینشتا زیندووی؟ سه‌یری ئینمه‌که. ماوه‌یه‌ک پینش ده‌مانخوارده‌وه‌و بو لی‌خوشبوونی گیانی تو پیااله‌مان لیک ده‌دا.

. ئینوه هینشتا له‌خواردن و خواردنه‌وه تیر نه‌بوون؟ نه‌ی پالنه‌وانه له‌عنه‌تیه‌کان! گویا له‌دوینی ئینواریوه زارتان رانه‌وه‌ستاوه. نه‌م ورگه ماخومرده‌ی ئینوه که‌ی پرده‌بی؟ ده‌کری تاوینک نه‌م ورگه چلیسه‌تان له‌بیر به‌رنه‌وه‌و بین وه‌ک پیاوان دوو قسان بکه‌ین.

ماموستا خه‌ریکبوو وه‌ده‌نگ بی. به‌لام زمانی تینکه‌هالو وشه وه‌ک ورتکه به‌رد له‌زاریدا وینک ده‌که‌وتن و زاریان به‌ریندار ده‌کرد. کاتسیرماس ده‌ستی پانی به‌زاری ماموستاوه‌ناو گوتی: بینه‌نگ به‌بینه‌نگ، دهنه‌نا برومان ده‌به‌ی. «

پاشان رووی کرده سیفاکاسی پیرو ده‌ستی به‌سینگیه‌وه‌نا و زور به‌نه‌ده‌بانه گوتی:

. ته‌مه‌نت درینژ بی پالنه‌وان سیفاکاس! ئینمه فره شادین که هاتوینه مالی تو. تائینسا خواردوومانه‌و خواردوومانه‌ته‌وه، دیسان به‌سلامه‌تی تو ده‌خزین و ده‌خزینه‌وه. پاشان نه‌گه‌ر ویستت له‌پدات داده‌نیشین. وه‌ک پیاوان قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌ین. به‌لام په‌له‌ی مه‌که.

بیره میرد گوتی : « من په‌له‌م نیه نه‌و به‌تالوکه‌یه «

. نه‌و... کی؟

پیره میرد ده‌ستی بز پشته‌وه راداشت و گوتی: « مه‌رگ .. «

پالنه‌وان مانداکاس ده‌ستینکی به‌سمینلی داهیناو گوتی: « ئینمه سی که‌سین و به‌تووه ده‌بینه

چوار، باچاوه روان بی. «

پاشان هه‌رسینک پالنه‌وان وه‌ک جانه‌وه‌ری مه‌ست سی سه‌رو شه‌ش لاق جارنکی تر که‌وتنه ری. ماموستا خلیسکار که‌می ما‌بوو بکه‌وی. به‌لام دوو که‌سه‌که‌ی تر پشت ملیان گرت و راستیان کرده‌وه. له‌پشت سه‌ریانه‌وه ده‌نگی قاقای پینکه‌نین هات. بوک و نه‌وه‌ی پیره میرد بوون پینه‌که‌نین. به‌دیتنی سی پالنه‌وانی سه‌رخوش خویان پی رانه‌گیرا بوو. سیفاکاسی پیر ناره‌ه‌تبوو گوتی: « بز پینه‌که‌نن. نه‌و پالنه‌وانانه‌ پیاوی مه‌زن و به‌ریزن ده‌ستیان بمرگن که‌نه‌که‌ون. «

پالنه‌وان کاتسیرماس نه‌راندی و گوتی :

هه‌رکه‌س لیم وه‌نیزیک که‌وی چه‌نه‌ی ده‌شکینم. من خوم به‌ته‌نیا به‌رینگاداده‌روم. نه‌وه‌ی گوت و له‌وانیتر جیا بزوه و به‌هه‌نگاری به‌رز چوو له‌سه‌ر سفره‌ی دانیشتن. دوو که‌سه‌که‌ی تریش چوون دانیشتن. گزه‌ی شه‌رابیان هه‌لگرت و جامه‌کانیان پرکرد. ماموستا کونه که‌مانچه‌ی له‌سه‌ر نه‌ژنو

دانا، پله گزشتینکی هه‌لگرت، تا پینش که مانچه لیدان تینینکی بینه بهر. راست لهوکاته‌دا که خه‌ریک بوو ده‌ست پی‌بکا، کسماس له بهر ده‌رگا په‌یدا‌بوو. چاوی به پیره‌میزد کهوت که له بن دارلیمز دریز بوو. سی پاله‌وان له سهر سفره دانیشتون و چنگ و زاریان پر له گزشته. له پشت سهریان کومه‌لنیک بووک و نه‌وه و نه‌تیژه راوه‌ستان. واقعی ورم‌او راوه‌ستا. پیره‌میزد دیتی. نینچاوانی تینک ناو زه‌ق تینی راما تا باش بیناسی. پاشان گوتی: نه‌و گیزه بی‌میشکه کی‌یه له بهر ده‌رگای مالی و‌ستاوه.؟

کسماس له وه‌لامدا گوتی: « نه‌وه‌ی تزیه باب‌ه گه‌وره ! بولای پیره‌میزد چوو. »
کوری کینی ؟

کوری پاله‌وان کوستاروس، کوره گه‌وره‌ی تز .
پیره‌میزد ده‌ستی دریز کردو گوتی :

ناخ... خوش هاتی! و‌ره پینش تا پیروزت کهم... له و ماوه دریزه‌دا که کوی بووی ؟ له کوی ده‌سورایه‌وه؟ له‌کن فه‌ره‌نگان چت ده‌کرد.؟ خوزیا ده‌رفه‌ت هه‌بایه شتت لی پیرسم و توش وه‌لامم بده‌یه‌وه. به‌لام داخه‌که‌م که چرای من روئی نه‌ماوه.
کسماس وه‌نیزیک کهوت، سهری دانواند، پیره‌میزد ماوه‌یک سهری ده‌نامیزی گرت و نه‌یده‌ویست به‌ری بدا. لینی پرسی:

ده‌لین تز شت ده‌نووسی، مه‌سه‌له‌ن چ ده‌نووسی؟ چیرۆک یا شیه‌ر؟ ته‌ریق نابیه‌وه؟ ده‌ترسم توش هه‌روه‌ک کریاراسی شاعیرو گزراتی بیژی گه‌رۆک که خورجینی به‌کۆله‌وه‌یه‌وه به‌گونداندا ده‌گه‌ری و به‌سوال رۆژگار ده‌باته‌ سهر کارت بینه‌ته‌ گهران و گه‌دایی.
کسماس سوور هه‌لگه‌را. له‌راستیدا چی ده‌نووسی و بزچی ده‌نووسی؟ داخوا شه‌رمی نه‌ده‌کرد؟ له‌نه‌کاو هه‌موکریاراسه‌کانی دنیای به‌بی‌میشکه و چاره‌ره‌ش و بی‌نرخ هاتنه‌ به‌رچاوی. باب‌ه گه‌وره به‌وردی ته‌ماشای کردو ده‌یوست دووباره بیقرسینی. نه‌وه ئبتر چ نه‌وه‌یه‌کبوو؟ داخوا به‌کاری هیچ ده‌هات؟ چون میرزا بنوسینکی ناوا له‌تۆره‌مه‌ی نه‌و که‌وتبۆوه؟ له‌کسماسی پرسی: ژنت هیناوه ؟
به‌لی.

ده‌لین ژنیکه‌ی جوله‌که‌ت هیناوه

کسماس چاونکی له‌پیره‌میزد کرد و گوتی: « به‌لی »

قه‌ی نا‌کا کورم. جوله‌که‌ش هه‌روه‌ک خه‌لکی دیکه‌ن. هه‌موومان یه‌ک خودا دروستی کردوین. کارنکی زۆرباشت کردوه. کیژه‌که‌ت خوش و‌ستوه‌و نه‌و غیره‌ته‌شت هه‌بوه ماره‌ی بکه‌ی. نه‌وه‌نده به‌سه که ژنیکه‌ی نه‌جیب و‌کابان و به‌گونی و جوان‌بی‌وکورت بۆ بینتی. بینجگه له‌وه‌نابی‌چاوه روانی هیچی دیکه‌ت له‌ژن هه‌بی.

باب‌ه گه‌وره نه‌و بۆته مه‌سیحی. روحینکی پاک و خاونینی هه‌یه. بینگومان خۆشت ده‌وی.

ژن ده‌یه‌وی چ له‌روح بکا. له‌ش پنیوسته‌و مندال له‌له‌ش دا وه‌زگی ده‌که‌وی. له‌که‌یه‌وه

شاییتان کردوه؟

دووساله باب‌ه گه‌وره .

• مندالتان هديه ؟

• هينشتا نا ...

ناخ... درنگه درنگ.. كه واپوو نيوه ي نه حمق شوانه چده كهن ؟ زووين زوو. من نه تيؤم
گه ره كن كه به هينزو به سام بن وه ك پؤلأبن. پني بلئ مندالي كريتى بزئ نهك جوله كه يي.
هدروه ها گوي بده قسه كانم، هه تا پنت ده كرى مه هيله مندالت دهرس بخوينن !
• نهو نينستا كورنكي له زگي دايه بابه گه ووه
• باشه .. پيرؤز بي. ناوي بنئ سيفاكاس، تينگه يشتي؟ ته نيا لهو رنگايه ووه مردو زيندو
ده بنه ووه. نينستا پرؤ بده سيوه.

پيره ميرد كاتريناي بوكي بانگ كرد كه له پشت سهرى ونستا بوو، گوتى :
• سه رينينكم وه بهر پشتئ بده، ده مهوي دانيشم و قسان بكه م. ليمؤيه كيش لهت كه تا بؤنه كه م
بؤ بي. لهو ماوه يه شدا كه من له گه ل پاله وانان ده پدبم، كه س قسان نهكات. پاشان ده ستي بؤ
ته وانهي لهوي بوون دريؤ كردو گوتى:

• بهرؤن به دواي كاري خؤتاندا. نيره خالي بكهن. ده مهوي له گه ل پاله وانان بدوئم. لهو ماوه يه دا
پيره پاله وان له خواردن و خوارده ووه ببوونه ووه. ماموستا كه له بهر خوارده ووه سهرى قورس ببوو،
پالي وه دارنك دابوو كه مانچه ي لينده دا و هدر نهو گؤزانيه ي ده گوت كه له هه وه له وه ده ستي پينكرد
بوو. چاوه كانئ به نه سرين بوون و ده بيگوت :

« نه ي كه وي به له نجه و لاري من

من ناخرين گولله ي فيشه كدانم بؤ راوي هه ويزدان حه رام كرد

نينستا تاقه كارنكي له ده ستم دي و ده توانم بيكه م

هه رته ووه يه كه به دلينكي پر له داخ و هه سره ته ووه ته ماشات بكه م »

بابه گه ووه چه پله ي لينداو پاشان هاواري كرد :

• نه ي پاله وانده كان هينشتا ورگتان پر نه بوه؟ پيم وايه ورگ و ريخؤله تان له بهر يه ك
كشاوه ته ووه. به سه نيتر به سه ! نينستا سميله كانتان خاوين كنه ووه. ده ستان بشؤن. قايشي پشتيتان
توند كهن و وه رنه پينشي. له گه ل نيوه چه ند وشه يه كم هه يه و هدر بزيه ش بانگم كردوون. توش ناغا
ماموستا كه مانچه كدت له ولا دانئ و واز له كه وي به له نجه ووه ويزده و گولله و فيشه كدان بينه.
پاشان رووي كرده ژن و نه وه كان و گوتى :

• ناوي بينن با نهو ناغايانه ده ست و زاري خؤيان پاك كنه ووه. بينن هيندي گولاوي نارنجيان

پينداكهن، تا بؤني ناخؤشيان نه مينئ. زوو خاوينيان كنه ووه، ياريدهيان بدن، با بينه كن من.

گه ووه كچ عه ترو گولاويان به سه روچاوي پيره پياواندا كرد. پاشان گولاويان له بهرلوتي

راگرتن تا بينه ووه سه ر خؤ. دوايه باسكيان گرتن تا بيان گه بيننه بن داره ليمو، كن بابه گه ووه.

دوو پاله وان له لاي راستو چه پي بابه گه ووه دانيشتن و ماموستاش له بهر امبهري.

سيفاكاسي پير باسكه كانئ والا كرد، ده تگوت هه وه لچاره كه ده يانبيني. به شينه ي مه زنان

به خيئر هاتني كردن و دايمه زراند:

• تؤ نه ي پاله وان مانداكاس نه ي شه ركه ري نامدار، تؤ نه ي پاله وان كاتسيرماس، نه ي دزي

تهددهستی ده‌ریایی، توش ئه‌ی ماموستا پالەوان که له سایه‌ی ئینه‌دا شه‌رت کردوه و نوسه‌ری شۆرش بووی و نامه‌گۆزینه‌وه‌ت له‌گه‌ل توره‌ک و فه‌ره‌نگان له‌ ئه‌ستۆ بوه، هه‌زارجار بۆ ئه‌و ماله‌ پچوکه‌ی من به‌ خه‌یر هاتن.

هه‌رسینگ پیره‌ میزد ده‌ستیان به‌ سینگه‌وه‌ ناو به‌ ئه‌ده‌ب گوتیان :
. سلاو له‌ تۆ ئه‌ی پالەوان سیفاکاس.

سیفاکاسی پیره‌ ماندو بوو، پیاله‌ئاوینکی خواره‌وه‌و درێژه‌ی پیندا.:

برایان ! ئیوه‌ باش له‌ بیره‌تانه‌ که له‌ هه‌موو شۆرشینکدا ئینه‌ له‌ بن‌داره‌پرونک یاله‌ دیزینک کۆ ده‌بووینه‌وه‌، باسمان ده‌کرد، پینکه‌وه‌ په‌یمانمان ده‌به‌ستو به‌ر له‌وه‌ به‌ پینشواری مه‌رگه‌وه‌ بچین سه‌روروی یه‌کترمان ماچ ده‌کرد. ئینستاش وه‌ک ئه‌و رۆژانه‌ له‌ بن‌داره‌لیمزی سیفاکاسی پیره‌ کۆبووینه‌وه‌. له‌ میژه‌ من مالاوایی له‌ ژبان ده‌که‌م به‌لام نه‌رۆشتموم. من ئیعتراقاتی خۆم کردوه‌و دا‌بو ره‌سمی رۆشتمم به‌ جی‌ هیناوه‌. به‌لام هینشتا هه‌رلیره‌م. به‌ئێ پالەوانان من تاله‌گه‌ل ئیوه‌ قسان نه‌که‌م نارۆم. به‌ئێ ئه‌ی برایان! ئه‌م جاریش قسه‌ له‌ جۆزینک شۆرشه‌. که‌وابوو باش سه‌رنج بده‌نه‌ ئه‌و بیریانه‌ی که‌ده‌یانه‌ین. بینگومان گوتیان له‌ من هه‌یه‌. نا؟ داخوا ئینستا هۆشتان له‌ سه‌و خۆتانه‌؟ زه‌ینتان روونه‌؟ شه‌راب له‌ ئیو ورگتاندان ترشاهه‌؟ قسه‌کانم تینه‌گه‌ن وده‌توانن وه‌لام بده‌نه‌وه‌؟ یامن بۆ دیواران قسه‌ ده‌که‌م.

هه‌ر سینگ پالەوان هه‌روه‌کو سویند بخۆن ده‌ستیان له‌ سه‌ر سینگ داناو گوتیان به‌ئێ ده‌توانین.

. که‌وابوو گوی بده‌ئێ . من ئینستا ته‌مه‌نم سه‌ت سه‌له‌. ئیوه‌ش چیرۆکی ژبانی من ده‌زانن. پینوست نا‌کا بۆتانی بگێرمه‌وه‌. من شه‌رم کردوون، کارم کردوون، خۆشیم دیوه‌، ره‌نجم کینشاهه‌. وه‌ک مرۆ ئه‌رکی خۆم به‌ جی‌ هیناوه‌. ئیوه‌ ده‌توانن شاهیدی ئه‌م وتانه‌م بن. ئینستا ته‌مه‌نم کۆتایی پینها‌توه‌. زه‌وی له‌ ژیرلاقم زاری کردۆته‌وه‌، ده‌یه‌وی قوتم بدا. لینگه‌رین با قوتم بدا. به‌لام ته‌ماشاکه‌ن و بزانی من چیم به‌ جی‌ هینشتوه‌.

پیره‌ میزد راوه‌ستا، نه‌وه‌و نه‌تیوه‌کانی خۆی نیشانداو گوتی:

. وه‌ک ده‌بینن عه‌یلینکم له‌ پاش خۆ به‌جی‌ هینشتوه‌. که‌وابوو له‌ مردن ناترسیم. من ته‌نانه‌ت مه‌رگیشم به‌زاندوه‌. به‌لام خه‌می دیکه‌م له‌ دلدا هه‌نه‌.

هه‌ناسینکی هه‌لکینشا، تاوینک راوه‌ستا، جارینکی تر هه‌ناسه‌ی هه‌لکینشاو به‌ ده‌نگینک که‌ بۆ هه‌وه‌لین جار ده‌له‌رزی گوتی :

— ماوه‌ یه‌که‌ ناتوانم بنووم. به‌ئێ پالەوانان خه‌وم لێ ناکه‌وی و کرمینک له‌ ناخه‌مدا ده‌مخوا.

ته‌ماشای روخساری پیره‌میزدانی کرد، سه‌ری راوه‌شاندو هاواری کرد و گوتی :

. گوتیان له‌ ده‌نگی من هه‌یه‌. ئه‌وه‌ی ده‌یلیم زه‌ینو داوه‌تی؟ هۆی ئا‌غاماموستا، تۆکه‌وا خه‌و به‌لات دا ده‌با.

ماموستا به‌م وته‌یه‌ ناره‌حه‌ت بوو گوتی: « گوتیان لینه‌، مه‌به‌ستت له‌ کرم چیه‌؟

. به‌ئێ برایان ! کرمینک هه‌ناوم ده‌خوا. ته‌ماشای پشت سه‌رم ده‌که‌م، ژبانی خۆم ده‌بینم، ته‌ماشای پینش خۆم ده‌که‌م، مردن دینه‌ به‌ر چاوم. ناچار له‌ خۆم ده‌پرسم: « له‌ کۆنوه‌ دینم بۆ کوی

ده چم؟ نه و کرمه يه هه ناوم ده خوا.

لپوه کانی له رزین، بېنده نگ بوو. سی پالنه وان بزوتن. ماموستا سه ره درنژو بی توکه که ی خوراندو زاری لیک کرده وه تا وده نگ بی، به لام گورج دمی پیکه وه ناوه، چونکه نه یده زانی بلنی چی؟

بایه گه وړه پرسې: نیوه تا نیستا له مباره وه بیرتان نه کردو ته وه؟ نه و کرمه قهت هه ناوی نیوه ی نه خواردوه.؟

هه رسنیک پیره مېرد لیکرا گوتیان: نا.. نه خیر!

. خواده زانی منیش تا نیستا بیرم له م شتانه نه کردو بزووه. به لام چند رزونه که خه و نارام لی هه لگیراوه. نه و کرمه له عه رز هاتو ته دده رو به له شمدا هه وراز هاتوه. نیستاش نه وه هه ناوم ده خوا. من که سم نیه دده دی خومی له گه ل باس بکه م. کوره کانی من هینشا فره گه نجین. ته مه نیان له پدنجاو شه ست تی نه پدیره وه. نه گه ر کوستاروس کوره گه وړه مابایه، نیستا له ۷۰ سال زیاتر بوو. نه و له قسه کانی من تېده گه یشت. به لام نه مانه که م ته جرو یه دن. ناتوانن قسه کانی من تینگن. به لام نه ویش له دیر نارکادی به زیندوویی سوتا. بویه گوتم با دوستانی قه دیم کز بکه مه وه. پیکه وه له م باره وه باس بکه یین. که لله ی نیوه وه ک هینشوی گه یشتو ده چی که پر له به ره. بنگرمان نیوه شتینک له ورازه تینگه یشتوون. که واپوو قسه بکه ن. گرنی دلشان بزمن بکه نه وه. نیوه شه رابتان خواردو ته وه. نه وه خزی یارمه تی به ناخافتن ده کات. قبول بکه ن وایه. من نامه وی به که رو کونری بوم! تو پالنه وان مانداکاس! دوی من له هه موان پیرتری. له پینشدا تو قسه بکه. سالی ۱۸۲۱ تو ته مه نت چنده بوو؟

. ۲۲ سال کاکه سیفاکاس. چما تو له بیرت نیه؟

من نه وده م ۳۰ سال پتر بوم. که واپوو هه شت سال له تو گه وړه ترم. له پینشدا تو قسه بکه. ماوه یه که تو زیندوی، خه بات ده که ی. تو چ تینگه یشتووی؟

پالنه وان مانداکاس ده ستینکی به زاری خزیه وه نا، که م که م ده ستی به رداوه به ریشی داهیناو ماوه یه کی زور به فیکردا چه خوارو ناخره که ی وده نگ هات و گوتی:

. که واپوو نه ی سیفاکاسی پیر! هه ریز نه وه نیمه ت بانگ کرد بوو. به راستی زورمان نازار دده ی و نه و گوشت و شه رابه ی خواردو ومانه، زور گران له سه رمان ده که وی. تو ده لنی چی ماموستا؟

پیره مېرد هاواری کرد:

. له ماموستا گه ری. تو ده بی له گه ل من قسه بکه ی. ناخر نه و ته مه نه درنژه به کاری چی تو هاتوه؟ ده توانی پیم بیژی به ره می نه و ژبانته چپوه؟ من پرسبازت لی ده که م و توش وه لام بده وه. له خزه نه ملاولا مکه. وه ک پیاوان به مه ردا نه وه لام بده وه.

پالنه وان مانداکاس قوتوه سیفاری هینا دهر، سیفاری پینچایه وه و به حاله تینکی کزو خه مناکه وه دوو که لی به بادا کردو پاشان گوتی: « سیفاکاسی پیر تو منت خافلگیر کرد. ناخر ده ته وی چت پی بیژم. نازانم له کونیه ده ست پی بکه م. من له ته وای ته مه مندا هه وړه ک تو ده لنی وه ک پیاونکی کونر ژیاوم. بز نه م وه زعه ش هیچ خه فته ناخزم. کاتینک له مه دانی شه ردا دوژمنم

په لاماډا دده کونړ بووم. پينچه کهم توند له سهرم ده به ست، تا ميشکم بلاو نه بهی. خزم به تورکان داده دا. کاتينک ژنم هيناو مندا لم دروست کرد وچوومه کليساو شه م پينکرد و له پيش په يکه ري پيروز چوکم دادا، ديسان کونړ بووم. کاتينکی گه نم ده چاندو دروننم ده کردو ده مکرده نان و ده مخوراد، ديسان کونړ بووم. من له ژباندا قهت له خزم نه پرسيوه که بزچی ده خزم، بز نوژ ده کهم، بز دو عاده کهم. بزچی خه لک ده کوژم. مه گهر نينستا که وا تو نه و هم مو «بزچی» يانهت له پيش داناوم. بزخاتری خوا، پالنه وان سيفاکاس، توژی له سر خزبه تا ميشکم پيشکم، به لکو وه لامينک بدوزمه وه. خز په لهت نيه؟

بابه گوره هدرتک ده ستي وه ک خاج به سنگيه وه ناو گوتي :

. زورباشه پالنه وان مانداکاس ميشکت پيشکنه بز انم!

پالنه وان مانداکاس رووی کرده زړکوره کهی که له پشت سهری ونستا بوو گوتي : « ياناکوس!

بجو نه و خورجينی من بينه، »

همو ويندنگ چاو روان بوون. بابه گوره به چاو کسماسی تينگه ياندو گوتي:

. توش کورسيه ک بينه دابنيسه و گوی بده يه. راهستان هيلاکت ده کا. هيچ تينده کهی نينه

ده نين چي؟

کسماس له سر عه رزی دانيشت و گوتي : به لئ بابه گوره تينده کهم.

ياناکوس گه راه، خورجينی له پيش بابی دانا. مانداکاس ده رگای خورجينی کرده وه، بوتلينکی

گه وره ی زار فره وانی هينا دهر که سهری به چدرمينکی قايم به ستيوو. بابه گوره ملی دريژ کرد که

باش بيبينی. پاشان پرسى :

. نه و بوتله چی تيدايه ؟ پالنه وان مانداکاس پينده کهنی . بابه گوره به توره یی گوتي :

. وه لامه کهت هه ر نه و بوو؟ گوتم نه و بوتله چی تيدايه ؟

. خه لک کاتي به سه فدر ده چن، نان و شه راهو گوشت ده خورجينی ده نين. من نان و شه راب و

گوشت له گه ل نه م بوتله له خورجينی ده نينم.

بابه گوره جارينکی تر پرسى : « چی تيدايه؟ من که هيچ نابينم . »

پالنه وان مانداکاس بوتله کهی له پيره ميزد وه نيزیک خست. تيشکينکی رهنگ نه رخنه وانی به

سهری داده هات. بوتله کهی ده سوراندو پرسى : « ديسان هيچ نابيني ؟ »

. من ته نيا چهند پله گوشت ده بينم که ده ناويدا مه له ی ده کهن .

. نا... سيفاکاسی پيرا نه وانه پله گوشت نين. نه وانه گونچکه ن. نه مهش ناو نيه، نه مه

تالکزه. له رۇژنکی ساله کانی ۱۸۲۱، تورکينک له عه رزی دام و گوی يه کی منی هه لکه ند و

خواردی. منيش شه رتم کرد هه ر تورکينکی بيکوژم، گوی يه کی بيرم و بيخه مه نيو نه م بوتله وه.

نينستا نه ی سيفاکاسی پير، نه گهر به وئ سهر برده ی خومت بز بگيرمه وه، نه وه نده به سه که

ته ماشای نه و کوی يانه به کم و ده ست پينکه م. من ده زانم نه و گوی يانه هه ريه که ئی کين. بز نمونه

: نه و گوی توکناويه گوی عه لی به گی دوژمنی خزینی فه لانه. نه و «پاناييسی» برای منی

کوشتيوو. پاشان چوپوه خانوی کونستانی له ده ره وه ی «ريتمنو» تا له نيو ژنانی هه ره ميذا

رايويری. ته نانهت فانوسه کانی بورجی قه لاشی نه کوژاند بزه. تا همو بز انن له مالی خزی

خهریکی که یف و رابواردنه. نهو شوه من له پش دهر وازهی رتیمنو له چایخانه بیدکی تورکان دانیشتبوم و قه نهم ده کینشا. به قاوه چیم گوت: « پولو ناگرنک بیننه، قه ننه کم خهریکه بکوژننه وه.» نهو وه دوای ناگر کهوت منیش لولهی قه ننه کم پینچایه وه و به بینه نگی له قاوه خانه هاتمه دهر و هک با به ده شتیندا گوتام تا گه یستمه کوشکی کلاو فدره نگی عدلی به گی. خوم ده ژووری هاویشت و به پلیکاناندا سر که وتم. عدلی به گ له نامیزی ژنه که پیدا نوستبوو. خوم به سهر داداو سهرم بری. گونیکیشم هه لکه ندو ده دهره وهر پینچاو چرومه وه قاوه خانه که. کهس ناگای له ونبوونی من نه بوو. به یانی که خه بهری کوشتنی له شاردا بلاو بزوه. پاشا گوتبووی: کاری مانداکاسه، نهو عدلی به گی کوشته» به لام تور که کانی که نهو شوه له قاوه خانه بوون، سونندیان خواردبوو که پاله وان مانداکاس شوی له قاوه خانه ی هه سنی قه لیانی کینشاوه.

مانداکاس بوتله که ی هه لیناو به پاله وان کاتسیرماسی نیشاندا، گوتی:

تو ده بیینی نه مه یان گونچکه ی عدلی به گه .

پاشان به قامک به کی دیکه ی نیشانداو گوتی: « نهو گونچکه ره شو گه وره که نالقه به کینشی تیندایه، هی خولامینکی قوله ره شه. ناوی ره مه زان بوو. له عننه له روحی. نهویش دوژمنی فه لان بوو. نهو مه لعه نه ژنی مه جبور ده کردن که مه مکی خویان له سر زاری سندوقینکی سر ناواله دابنن، پاشاده رکی سندوقه که ی به سر مه مکیاندا به رده داوه، خوشی له سهری داده نیشت. شهونکیان له قه راخ < تریپیتی > له دهره وه ی شاری کاندی تووشی هاتم. گوتم: پاشه ره مه زان بلی بزاتم تو له خوا ناترسی؟ نهو سه گه گوتی: « من ره مه زاتم... خوا له من ده ترسی»

قه مه ی خوم هیناده رو گوتم: « منیش مانداکاسم. قه مه ت دهرینه و ناماده به .

گوتی کافر به ختی خوت، به تهنیاو به بی قه مه ده گیرت خستم. من قه مه ی خوم نه هیناوه. گوتم من دوودانم پی به، کامیانت ده وی هه لپوژره . به کیانم بز هاویشت. شهری ده سته و به خه له سر به ردان ده سته پیکرا. چند سعات له شهر دابووین. شه و داهاتبوو. ناره قه و خورن له له شمان ده چوزا. له گهرمان ده سوتاین. جار جار خومان ده ناوی داویشت، تا فینک ده بووینه وه. ناو سور هه لده گه را، قسه مان نه ده کرد. تهنیا ناله مان ده هات. دوستینکی قوله ره شه که خه لکی بنغازی بوو، به ویندا تینه په وی، ده هات یاریده ی ره مه زانی بدا، ده نگیداو گوتی: « ده ست راگره ده نا زگت ده دپم. لیسانگه ری، وه دوای کاری خوت که وه. پشم گوت:

نافه رین ره مه زان، به راستی پی او ی. نهویش گوتی توش پاله وانی. نیمه هه رتکمان هه یوانی درنده ی، ده بی به کمان پیرین! ناخره که ی ده رفه تم لی هیناو پشت ملم گرت و هه ر وه ک به رازی سهرده برن ناوا سهرم بری، نهو گوی گه وره به نالقه شم بری که وا دیره دایه .

مانداکاس گونچکه به کی دیکه ی نیشاندا. بیره وه ری قاره مانه تیه کانی گهر میان داهینا بوو گوتی: « نهو گوی به ش که وا خهریکه سه وز هه لده گه ری، گونچکه ی مسته فا قه سابه. نهو ی له نیوه راستی بوتله که دایه هی کابرایه کی خه لکی نه لبانیه. نهو ی تریان گونچکه ی نیمامینکی جه ماعه ته، نهو مه لعه نه ده نگینکی خوشی هه بوو، هه یف بز نهو ده نگه. ده بوایه زمانی بهرم و له نالکولدا رایبگرم. تازه رابردوه. نهو گوی پچوکه ده لینی گوی ماسیه، نهو گونچکه ی « پرتو نه فندی» به. نهو به ده بخته نه و نه ده جوان بوو، ده تگوت په بیکه ری پیروزه. راست وه کو

سن ژوورز بوو. مردنه کەشی خەتای خزی بوو. سوار دەبوو بە گەرەکی فەلان دا دەگەرا، ژنی ئەزبەت دەکردن. کام ژن دەیتوانی بەریدەرەکانی لەگەڵ بکا؟ دلەم بە ژنان سوتا. شەونیک لینی وەژوور کەوتم. لە ژووری دەگژ یەک راچووین. بەلام ئەو یەکی ناسک نارنجی و ژنانه بوو، زۆر خزی رانەگرت. مله ناسک و جوانەکەم بری و ئەو گونچکە جوانەشم لیکردەوه. دەلینی جەواهیەرە. ئەو گونچکانه هەر یەکە میژووی خزیان هەیە. لەم بوتلەدا دەتوانی نیشانهی هەموو شۆرشەکانی کریت بدۆزیهوه. تازه من گۆنی ئەو کەسانە ناژمیزم کە لە شەردا کوشتومن. شۆرنەوارنیک لە شۆرشەکانی ۱۸۲۱، ۱۸۳۴، ۱۸۴۱، ۱۸۵۴، ۱۸۸۸، لەم بوتلەدا هەیە. بەلام ئیستا ئیتر پیر بووم، باسی گۆی برین نیە. دەبیگوت و کریت وەک ناگر لە لەشیدا گری دەدا. سەری داغ ببوو. دووبارە گۆتی :

• بەراستی من جانەوهەرنیکی درندەم. خودا بپەخشی. کاتی شۆرشینک سازدەبوو، من مال و ژنو مندال و رەزی تەکمیش نەکراو و مەزرای نەکیلراوم بە جی دەهینشت و سوار دەبووم و دەچوو مە لای پالەوان کوراکاس. کەوتە یادی پالەوان کوراکاس و هەناسە یەکی هەلکینشا و دووبارە گۆتی: «ئێتر پیاوی وەک ئەو نابێتەوه. بەراستی ئێمە لە ئاستی ئەو چین؟ زەلامی گالته ۱ پالەوان کوراکاس کەم قسە ی دەکردو قسەکانی هەمیشە پرمانا بوون. قەت نەبوو کە سینک وشە یەکی گالتهی لی بیستی. یا قسە یەکی توند. چاوی دەتگوت چاوی هەلزیه قماوی و بەسام. عەیبی تیندا نەبوو. قەت شەرابی نەدەخواردەوه. دەستی لە ژنان نەدەدا. کاتی شورش رکینی لێدەداو بی ئەوهی ناوڕ بەداتەوه داخوا کەسی لە پشته یان نا. خزی بە تورکان دادەدا. قەت پەپاخ سووری پیش خزی نەدەژمارد. گولله کاری لی نەدەکردو یا وینی نەدەکەوت. ئەو ئینسان نەبوو، فریشتە بوو.

جاریکی تر هەناسە ی هەلکینشاو لینی زیاد کرد: « تەنیا کە مایسی ئەو پیاوه هەرئەوه بوو کە بالی نەبوو. »

سیفاکاسی پیر لەگەڵ ئەوه کە گۆنی بۆ ئەو هەلخست بوو، بالئەجە کە ی خزی ریکوپینک دەکردو نارەحەت بوو. بەلام لیمزی دەروشانوو بۆنی پینو دەکرد و دانی بە جەرگی دادەگرت. ناخەرە کە ی خزی پی نەگیراو بە توره یی گۆتی :

• واز بێنە پالەوان مانداکاس ۱ بوتلە کەت بێخەوه نیو خورجین، دلرەقی و بەدقەری ئادەمیزاد ڕادەو ئەژماری نیە. گۆتم بپەخەوه نیو خورجین و وەلامی من بەدەوه. داخوا تەواوی ئەو گونچکانه ی بریوتن شتیکیان فیر کردوی؟ تۆ ژبانی خۆت لەو بوتلەدا دەبینی. کەوا بوو پینم بلی، ئەو رینگایە ی گرتوتە پیش راست بوە یان نا. ئەوهی تا ئیستا کردوتە داخی بۆ دەخزی یان نا؟ پالەوان مانداکاس نارەحەت بوو هاواری کرد :

• داخی بۆ بۆخۆم؟ بۆ چی؟ ناخ ئە ی پالەوان سیفاکاس. ئەگەر قەرار بی سەرلەنوی دەست بە ژبان بکەمەوه، دیسان هەر ئەو ژنەم دەهینا کە هەمبوو، هەر ئەو تورکانەم دەکوشت و رەنگە زیاتریش. هەر ئەو شالوار و پشتیندو چەکانەم دەبەر دەکرد، تاقە هەوادایەکم لە ژبانی خۆم نەدەگۆزی. زووش زەبەر رەحەتی خودای دەکەوتم. هەر بەو بوتلەوه دەچومە خۆمەت خواو پینم دەگوت: « خودایە رینگە بەدە بەو بوتلەوه بچمە بەهەشتی. بان پینوستم بە بەهەشتی تۆ نیە »

• که واپوو ئه‌ی مانداکاسی پیرا تۆته‌نیوا و تنیا بۆ پیاو کوژی هاتوو به دنیاوه ؟ واته خودا تۆی بۆ پیاو کوژی ناردۆته سه‌ره‌وی.

• نا..نا سیفاکاسی پیر..نا. من پیاو کوژیم خۆش ناوی. بۆچی گیژم ده‌که‌ی؟ من پیاو کوژی خون خۆر نیم. هه‌ر تنیا بۆ پیاو کوژی پیاو ناکوژم، به‌لکوو...
پیره‌ مینرد سه‌ری که‌چه‌لی خوراند و که‌وته‌ فیکرو پاشان له‌ پر گوتی : « به‌لکوو بۆ نازادی شه‌ر ده‌که‌م »

پاله‌وان مانداکاس هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکینشاو زه‌ینی روون بۆوه. ئینستا که‌م که‌م ده‌یزانی مه‌به‌ست له‌م باسه‌ چیه‌ دیسان گوتی :

• ناخ پاله‌وان ! یشتا تینگه‌یشتم. تۆ له‌منت پرسی له‌ کۆنوه‌ دینم و بۆ کۆی ده‌چم. من له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نه‌مه‌ه‌زانی وه‌لام به‌مه‌وه. به‌لام له‌ ناخافتندا زه‌ینم روون بۆوه. به‌لی! پاله‌وان سیفاکاس له‌ کۆیله‌تیه‌وه‌ دینم و بۆ لای نازادی ده‌چین. کۆیله‌ دیننه‌ رووی جیهان و ته‌واوی ته‌مه‌غان خه‌بات ده‌که‌ین هه‌تا نازاد ده‌بین. بۆ ئینمه‌ی کړیتی بۆ که‌یشتن به‌ نازادی تا‌قه‌ رنگایه‌ک هه‌یه، ئه‌ویش پیاو کوژی، من بۆیه‌ تورکم ده‌کۆشتم. تۆ پرسیا‌رت کرد و منیش وه‌لام دایه‌وه. ئینستا پیر بووم و که‌مه‌ی خونیاویم خه‌ستۆته‌وه‌ کالان و ده‌ستم له‌سه‌ر ده‌ست داناوه‌ و چاوه‌روانم مه‌رگ بینه‌ سو‌راخم. پاشان رووی کرده‌ زه‌کۆره‌که‌ی و گوتی: « یاناکیس! وه‌ره‌ بوتله‌که‌ی به‌ره‌وه‌ جینگای خۆی . »
با‌به‌ گه‌وره‌ هاواری کرد:

• ئافه‌رین پاله‌وان مانداکاس! چه‌ند باشت گوت. ئه‌مه‌ ئه‌و رنگایه‌ بوو که‌ تۆ هه‌لت بۆارد بوو. تۆ تا‌نا‌هر ئه‌و رنگایه‌ت بری‌وه‌رکی خۆت به‌ جی هینا. به‌لام تۆ لات وایه‌ که‌ بێجگه‌ له‌م رنگایه‌ رنگای تر نیه‌؟ ئینستا ده‌بینی که‌ رنگای دیکه‌ش هه‌نه. ئینستا ئه‌ی پله‌وان کاتسیرماس، ئه‌ی پیره‌ دزی ده‌ریایی، نۆزه‌ی تۆیه‌ وه‌ده‌نگ بینی.

گورگی ده‌ریامسته‌کانی کرده‌ گری، چاوه‌ خه‌یله‌کانی سوور هه‌لگه‌راو گوتی: « ئه‌ی سیفاکاسی پیر! من ئه‌و گه‌مانه‌م پێ‌خۆش نیه‌. تۆ به‌و بیانه‌وه‌ که‌ دووسی‌ سال‌ له‌ ئینمه‌ پیرتری، له‌هه‌ساری خۆت کردوین و خۆت کردۆته‌ سه‌رۆکمان و وه‌به‌ر پرسیا‌رانت داوین. من قسه‌ نا‌که‌م.

با‌به‌ گه‌ور گوتی : « شینته‌ له‌خۆرا خۆت گه‌رژ مه‌که‌. من ئه‌گه‌ر خۆم کردۆته‌ سه‌رۆکی کۆبوونه‌وه، نه‌ک له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ئینوه‌ گه‌وره‌ ترم. به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌ پینش ئینوه‌ دا ده‌رۆم و به‌ په‌له‌م. نامه‌وی هه‌روا بچرم. نازانم چۆن مه‌به‌سته‌که‌م ده‌ر به‌رم. نامه‌وی به‌ که‌رو کۆیری بچرم.

من له‌ ئینوه‌ برایانم و‌یست که‌ روونم بکه‌نه‌وه. ئینستا تینگه‌یشتی پاله‌وان کاتسیرماس ؟
• به‌لی تینه‌گه‌م. مه‌یکه‌ هه‌را. مه‌سه‌له‌ن تۆ ئه‌گه‌ر پاپۆرنکی له‌ حالێ نو‌قم بوون دا‌های، من گورج به‌ هاوارته‌وه‌ ده‌هاتم. من هه‌موو ته‌مه‌نم له‌ گه‌ل خه‌بات له‌ ده‌ریادا را‌به‌اردۆه. بێجگه‌ له‌ ده‌ریاش ناگام له‌ هه‌چی تر نیه‌. هه‌یج یارمه‌تیه‌کیشم له‌ ده‌ست نایه‌. که‌وا‌بوو بۆچی شت له‌ من ده‌پرسی. چاوه‌روانی یارمه‌تی چت له‌ من هه‌یه‌؟

با‌به‌ گه‌وره‌ به‌ نالینه‌وه‌ گوتی :

• نا‌خر ئه‌ی دزی ده‌ریایی له‌عه‌نتی! من خه‌ریکم نو‌قم ده‌بم و ئه‌وه‌ی دی نو‌قم پێ‌ته‌نانه‌ت خۆ به‌مووی سه‌ریشی هه‌لداوه‌سی.

قەي ناکا ئەي سىفاکاسى پىر. تۇ بە قۇي سەرت خۇت ھەلۋەسە ئەک بە مووى سەرى ئىنە. تۇ لە سەرە مەرگ دای و دە ترسینی، ناوت لی ناوہ کرم. بەلام من ناوی ترسی لی دەنیم ئەودەم تۇ بە قیژو ھەرا بە دۈستە کۆنەکانی خۇت ئیژی: «کۆرینە چم بەسەر دی و بۇ کۆنم دەبن؟» ئىنە ھىچ لە تۇ پتر نازانین. ناتوانین ھىچى وات پى بلینین کە دلت نارام پى. ئىنە ھەموومان وەک پاپۆرى پى فەرمان بە کۆنری دەژین و بە کۆنری دەمرین. بۇکۆی با بخوازی بۇ ئەو لامان دەبا. پاپۆرى ژيانى ئىنە کۆن بوو ناوی دینتە نیوی. ئىنە شەوورۇژ خەریکین ناو خالی دەکەین. بەلام ناوہ کە ھەر زیاددە کات. تاواى لی دینت نوقم دەبین. ژیان بىنجگە لەو شتىکی تر نیە. تۇ ئەوئەندەى دەتەوی ھاوار بکە. دەپرسی ئىنە چبکەین؟ ئىنە دەپى شەو ورۇژ ترومپا لی بدەین و تاوینک دەست لەسەر دەست دانەنینین. ئەولاولا ئەکەین و زمان بۇ سکالو گازندە ئەکەینەو. بەلی ئەي سىفاکاسى پىر، تەکلپى ئىنە ئەویدە کە نەجیب و شەریف بىننەو، شەو ورۇژ ترومپا لی بدەین. ئەو بوو ئەوئەى من لە ژياندا فیری بووم. پىنمان خۇش پى و ناخۇش پى ھەر ئەویدە. پاشان بە تورەى روى کردە پالەوان مانداکاس و گوتى :

ئەي پالەوان مانداکاس من وەک تۇ خانە نشین نەبووم چاوی خۇم بەستم و بىنجگە لە تورگان چىتر نەبىنم. کارم ئەو پى ھەر گوی یان بېرەم بۇ ئەوئەى بە خەلکيان نیشان بدەم لە بوتلینکدا بیانگىرەم و بە خەلک بلنم: «ژيانى من ھەر ئەو بوتلەیدە.»

بەلی ئەي پالەوان مانداکاس من بۇھەموو شونى سەفەرەم کردەو. ھەموو شونىکی جىھانم دیو. لەگەل ژنى جۆرە جۆرنوستووم. قولایى ئەفرىقاو ئەو شونەى کە نان بە تىنى رۇژى دەبرۇی. ئەو لەنگەرگایانەى لی یان وىستام لە رادە بەدەرن.

من بە مېليون خەلکی رەش و زەردەم دیو و چاوم لی یان پىر بوو لە سەرەتاوہ لەھەموو کەس بىزار بووم. تەنیا مەسىحى و خەلکی کرىتم خۇش دەووست. بە لام وردە وردە لەگەل خەلک راھاتم و تىنگە شىتم کە ھەموویان بە باری چاک و خەراپى خۇياندا وەک یەکن. پاشان بووم بە دزی دەریایی. زانیم کە دنیا لە دوو جۆرى مسو کاشى دروست کراوہ و ھەمیشە پىکەوہ لە کىشەدان. بەخۇم گوت : «کاتسىراماسى بەدەخت تۇ گۆزەى مس بە تانەشکىنى. چونکە ئەگەر بشکىنى، ئىتر کارت تەواوہ و تۇ گا و ناگرى یەوہ.» ئەو پى کە لەگەل دزەکانى ئەلجەزایرى بووم بە ھاو دەست. نالایدەکی رەشمان ھەلکەرد و پاپۆرە کاغمان پەلامار دەدا و دەمانکوشتن و تالانمان دەکرد. پاشان دەچوونە دورگە چۆلەکان و تالانمان دەشاردەوہ. رەنگە لە بىرت ماپى کە جارنکيان لە «گراپرسا» پاپۆرنکی پىر لە دارچىن و مېنخەک و ھىل و گۆنزی ھىندىمان خالی کرد. بۇن ھەموو کرىتى داگر تېوو. لە بىرتە ئەي سىفاکاسى پىر، باری کەرنىکم لەو بەھاراتە بە دیارى بۇ ناردى؟ پىرە مېرد گوتى : «باشە. درىژەى پى بدەو لە قسەکانت نەتىجە وەرگەر. مەبەست لەو ھەموو درىژ دادېبە چى یە؟»

ئىستە دەزانى مەبەستم چىبە؟ تىندەگەى کە ئىنە لە ھىچکەس نە لەخاوە نە لەعەبدى خوا نە ترساوین من مەسىحى بووم و ئەوان موسولمان. بەلام ھىچ پاپۆرنکمان وە پاش نەدەدا. جا بۇ مەدکە چو پایە، یا بۇبەیتولوقە دەدەس. گورج بە سەرى وەر دەبووین و حاجى پایە یا زیارەتکەرى مەسىح دەمانکوشت. من ھەيوانىکی درندە بووم کە لەگەل کۆمەلنىک ھەيوانى درندەى دیکە

ده ژيام. منيش وهك نه لجه زايريه كان سهرم تاشي بوو. ته نيا قزنيكي كورتم له پشته سهرم هينشتيزوه. عه مبارينكم نه شرفي و ليره ي مه جيديه كز كردبزه. له و پاپوزانه ي ده مانگرتن، دووسى ژغان هه لده بژاردو رامانده بوارد، پاشان له ده ريامان داويشتن. به لى.. پاله وان مانداكاس! به توم گوت كه جانده ورنيكي درنده بووم. زور له تو خه رابتر. توش نه ي سيفاكاسي پير نه گهر له من بپرسى نه وه ي كردومه ليني په ژيوانم يان نا، له وه لام دا ده ليم: ته مه نى من به خوشي و دليري و داد و نينساف گوزه راوه. ليني په ژيوان نيم. خوا مني وهك جانده ورنيكي درنده دروست كردوه، وهك جانده ورنيكي درنده ش ژيام.

خودا مني به گورگ دروست كرد، منيش به رخه كانم خوارد. نه گهر خوا به بهرخی دروست كردبام، گورگ ده يان خواردم. چاك چاكيشيان ده كرد كه ده يان خواردم. نه مه ياساي سروشته. خه تاي كه س نيه كه گورگ و بهرخی دروست كردوه.

كاتسیراماس تاوونك ببندهنگ بوو. به چاوه خيله كانى ته ماشاي هاوړنيكانى ده كرد. ده تگوت چاوه روانه كه شتيكي پي بلين و كينشهي له گهل بكن. به لام كه س هيجي نه گوت. ناچار دريژه ي پندا:

. نيستاش نه ي پاله وانان من پير بووم. بني پاپوزه كه م كون بوو. پشتينده ي داره كان لينك ترازون. ناوي دينه نيوي. نيتر ترومپايه كانم باش كار ناكهن. ناچار خوم گه ياندوته وشكاني و لاساي خهلك ده كه مه وه. بزچي؟ له بهر نه وه كه نيتر ناتوانم كارينك بكم، له كار كه وتووم. تووكم به سه يوه نه ماوه، دانم كه وتوون. نيستا نيتر گورگ گروي بوو، نه سپيني كه وتووني و داني نه ماون. نيتر ناتوانم پياو بكوژم و بگوړنم، ناچار وهك مهر ده كارينم. له په ناگاي گوندي داده نيشم تا چاوه كانم بكوشم و ته ماشاي كيژه جوانه كان بكم كه دينه سهر كانى. جاريكيان وهك گيژان چارم لينده كردن، ده ستم كرد به گريان. كچه كان قاقا پينكه نين و گوتيان: « ها... مامه پيره بزه گري؟ » گوتم: « بزه نه وه ده گريم، روزهك ده مرم و نه وه لاره ناسكه ي نيوه له پاش من به جى ده مينى » سويندبه و خويبه نه گهر من شابام، نه وه ي له هه موان جوانترم هه لده بژارد و فهرانم ده دا له سهر گزري من سهر يان بيرن. تا له گهل خوميان بهرم.

سيفاكاسي پيرهاواري كرد:

. بيپروه پاله وان كاتسیراماس. تو جانده ورنيكي درنده ي. هديوانينيكي خون خوري، به سه... ببندهنگ به!

پاله وان كاتسیراماس گوتى: « تو پرسيارنكت له من كردو منيش وه لام دا يه وه. تو گوت ده ريچه ي دلم بزه بزه بكم مه وه. منيش گرده وه. ها سيفاكاسي پير! چت ليقه و ما، ترساي؟ به ته وسه وه چاوه خيله كانى ده پيره مينرد به ي و هاواري كرد:

. به لى، من ده رگاي ته له ي دلم بزه بزه كرده وه و شه يتانه كان له بهري هه لاتن. نيستا گونت له ده نكه ده نكيانه و ترساوي. تو پرسيارنكت له من كرد و منيش نه وه ي ناقلم پيشكا وه لام دا يه وه. گوتم پنت خوش بي يا ناخوش هه رنه وه يه. تو پرسيت:

« له كويوه دينن ». له خاكه وه دينين نه ي سيفاكاسي پير. بزه كوي ده چين؟ ديسانه وه بزه خاك، نه ي سيفاكاسي پير. ته كليفي نيمه چبه؟ به كورتي پنت بلينم: نه گهر گورگي به خزه، نه گهر

بدرخیشی بخوری! نه گهر ده ته وی بزانی گورگی گه وره کی به، بزانه که خودایه! به لی خودا گورگی گه وره یه. نهو هه موان، واته گورگ و به رخ پینکوه ده خوا.

پالهوان مانداکاس باسکی خزی درنژ کردو گوتی: «کوفران مه که نهی دزی ده ریایی خه رفاوا! تز سدرخوشی، له سدر خوشی نازانی چغه له تینک ده که ی. گورگی گه وره خودا نیه ... مه رگه.» کاتسیراماس قاقا پینکهنی و گوتی :

- هاوری! مهرگ هه ر خودایه و خوداش هه ر مهرگه. تز تیناگهی، وتهی خدک دوویات ده که یه وه. پاشان رووی کرده پالهوان سیفاکاس و گوتی: «نه وه بوو نهی سیفاکاسی پیرا نه وه ی ده بوو پینت بلیم. نه وه بوو وه لأمی من. ده تو یست لیم نه پرسی. نیستا بیژه جامه که م بز پرکه نه وه. پیره میزده نه وه کانی گوت: «پپاله که ی پرکه ن له شه راب. نهو نیعترافاتی خزی کرده، نیستاده بی نه زری <تناول القریان> <A> به جی بگه بینی.» پاشان بیده نگ بوو. سه ری به ردا یه وه، که وته پیر کرده وه و به خزی گوت:

. قه زاوه ت له کاری نه ودا کاری من نیه. من قازی نیم. خودا قسه کانی وی بیستوه، هه روا باشتره که خزی له کاری نه ودا قه زاوه ت بکا!

پاشان رووی کرده ماموستا که به سه ری تاسه وه گونی دابوه قسه ی پالهوانان و گوتی :
. نیستا ناغا ماموستا نزه ی تزیه، سه رت به رزوکوه قسه بکه.

ماموستا که مانچه که ی له شانی کرده وه و گوتی: «من ته مه نم به قسه کردن بردوته سه ر. نیتر به سه م. تز پالهوان سیفاکاسی پیرا شتی گران ده پرسی. کی تزی هیناوه ته سه ر نهو فیکرانه. من له وه لأمی تزدا شتیکم نیه.»
پیره میزد توره بوو گوتی:

. که واپوو ده بی لالی بی؟ واته بز ره حه تی ته و او ده بی که پرو لالو کویرو خواجه بی. تز نه وه ت گه ره که؟ به لأم هاوری! ناده میزاد هدیوانیکه، زمانی ده گه ری و پرسیار ده کات.
. توره مه به پالهوان سیفاکاسی پیر. ناشکرایه پرسیار کردن به وشه ده بی، توش چه ندی گه ره گته قسه بکه، چونکه دل ت ده خوازی. پرسیار به وشه ده بی، به لأم وه لأم دانه وه پنیوست نیه به وشه بی. دیاره تز وه لأم ت گه ره که وانیه؟
. دیاره وه لأم ده وی ... وه لأم!

ماموستا که مانچه ی هیناوه ر و گوتی: «زورباشه سیفاکاسی پیرا تز وه لأم ت گه ره که. منیش وه لأم ت ده ده مه وه. به لأم به که مانچه. که مانچه ی من زمانی واقیعی منه. نه گهر تز تینگه یشتی باشه، نه گهر تی نه گه یشتی خه تای من نیه. من چبکه م. نهی سیفاکاسی پیرا تز به کویری هاتوو به دنیاوه به کویرش ده مری.»
بابه گه وره گوتی:

باوایی ماموستا، که مانچه که ت لینده به هیوای خوا. چاوه کانی له سه ری که دانا. هه وا تاریک ده بوو. باران به دلنویدی درشت دهستی به بارین کرد. گه لانی دارلیمز له به ر قورسایی دلنویدی باران وه سه ما که وتبوون. چندند دلنویده بارانی گه وره و فینک که وتنه سه ر روومدت و سمیلله نه ستوره کانی بابه گه ور. پیره میزد به زمانی ته ریایی سه ر لیوانی سه ری وه ، تینو بوو.

ماموستا داهاتهوه که مانچهی به سینگیهوه ناو ههوه لاین زهبری نارشه کهوته سدرسیمی که مانچه. له سهره تاوه نارشه له سدر سی سیم کهوته سماو هه لپه زینه وه. زه ننگوله کانی وه دهننگ هاتن. نهو هه ساره تاریکه ده تگوت پهبوه له قاقای پینکه نین. هه موو پی یان واپوو له مه دره سدن و زهنگی پشودان لیدراوه. گوی یان له دهنگی مندالان ده بی که راده کهن و پینده کهن و یاری ده کهن. له وانیه بالندهش بووین که له سهر لقه دارچنارنیک له گهل زه رده ی هه تاو له خه ورا پهرین وله کاتی فریندا بخوینن

نارشه ده بزوته وه و پینده کهنی و سهمای ده کرد. پاله وانانی پیر دنیاو بوونیان له بیر برد بزه. وه ک مندالان، یاوه ک په له ووران دلیان سوک ده بوو. بووکو نه وه کانی خاوهن مال و رده و رده نیزیک ده بوونه وه. نوکرو قهره واش له ژووری مالی ده هاتنه درئی و هدر چندن باران ده باری، به لام له سهر عدرز داده نیشن و ملیان راده کیشاو گوی یان ده دایه.

بابه گه ورهش گونی دابویه و ههستی ده کرد که له شی زه لام و قورسی سوک بوو. ره حهوا که وتوه و نیستا وه ک هورنیک له سهر داره لیمزو شمشاد ده سوورینه وه. وه بیری نه ده هاته وه که له گه نجایه تیدا ناوا سوک و به که یف بووینت. مه گهر رژی نیک نه وها بووینت. نهو رژی له شهر گه راپزه. سهری شوشتوو، خوینی سهر و چاوی پاک کرد بزه، جلی تازه و خاوینی له بهر کرد بوو، بز نوژی و دعا چوبوه کلیسا، له و رژی هه شدا ههستی کرد بوو که له شی وه ک هه ورنیکی فینک و سوک شه پزلان ده داو له گه رانه و دا بز مالی لاقی وه عهرزی ناکه وی.

ورده و رده ناوازی که مانچه گزرا، توندو قورس بوو. زه ننگوله کان، دهنگیان وه زه ننگوله ی لاقی بازینک ده چوو که ناماده ی راوه به دوا نیچیر له هه وای خالی دا ده فری: دهنگی نه هره ته ی پیاوان له سیمه کان ده هاته ده. پیره میرده کان به سهر سورماوی سهریان بهرز کرد بزه. سهرده می گه نجیه تی و مهیدانی شهرو هاواری برینداران و شین و گریانی ژنان و حیله ی نه سپی بی سواریان وه بیره ده هاته وه که خویناوی و سهرلی شیناوه ههستا بوونه سهر پاشوان و له سواری خزیان ده گهران. زوری نه ما بوو پاله وان مانداکاس هاوار بکا: « نه ی ماموستای له غنه تی، یا گه نجایه تیم بز بگیزه وه، یا بینه دنگ به. »

به لام که مانچه له گهرمی و هاژان که وتبوو. ناهدنگ گزرا بوو. نیستا هه وایه کی نه رم و شیرینی لیده داو دهنگی خوشی به دلوه ده نو سا. پاله وانان گوی توکناو به کانیا ن قوت کرد بوو، به زه رده خنده وه گوی یان ده دایه. دهنگی که مانچه له هه وای شه داری رژی په ردا وه ک وزه وزی میش ههنگوینی بارگران که له چیا گه رابنه وه، یا وه ک دهنگی دووری چومینک که به ژیر عه رزدا بزوا، یا وه ک سکالای عاشقانه ی ژنیک که له بناری کینه کانی نه ویره وه ببیسرنت، ده چوو. له وانیه ده ریا بووی ممه که کانی هاویشته بینه سهر زیخ و بنالینی. یان دهنگی سهر اوی تر بوو که شیرین و خه ماوی له و بهری سنوری ژیان، واته له و دنیا وه ده هات و گیانی له جهسته دینا درئی. یان له وانیه خودا بووی که له تارمایی شه داری شه ودا، خوی شار دینه وه و خوشه وسته که ی خوی، واته گیانی مرزی بانگ کرد بی و بزلا ی خوی به رینه وه.

ماموستا که شهیتان چوبوه نینو ناخی، به سهر که مانچه دا خوار ببزه و لی یه دا. نارشه وه ک شیریک ده هات و ده چو، سینگی سازی ده قه لاشت و دهنگی هه ره به هه ست و داخدار ی وه در ده نا.

که کم ده بوو به شهو. ماموستا له لغاوه ی تاریکینی شهودا بزړ ده بوو، ههروه ک ئیتر که س نهیده بیښی. که مانچه وه ک تارمایښکی کم رهنګ به تنیا له بن دارلیمز ویستا بوو. له خزه ده ینالاند و هاواری ده کردو ده پاراپه وه.

بزیدکی گوشادو قول لینه کانی باهه گه وړه ی لښک کرده وه. له نه کاو گیانی سوکبالی که له سر دارلیمز له فریندا بوو، وه ک مانگی ته و تازه له هوا بهرز بزوه و چوه سهر و هه وراز ترچوو. بوو هه هور، ده رزی تابینته باران و بینه وه زه وی تا ده نکه کان پنیژی و شین یان بکات.

باهه گه وړه له بهر خزه وه بیری ده کرده وه: « مهرگ هه ر نه وه و به هه شتیش هه روا. ئیستا نه وه من ده چمه به هشت و ده گمه خزمه ت خدا. سلاو نه ی خودای من! » پیلوی چاوه کانی هه ئینا و بېنجه که له تاریکی شه و هیچی نه دیت. له و شه وده دا ده نګینک به سه بروکه و به ناو یانگی ده کردو ده یگوت :

• وهره وهره وهره ...

باهه گه وړه گوتی : هاتم ... هاتم هاتم ...

چاوه کانی له سهر یه ک دانا.

* * *

ته واری شه و تهرمه که یان له هه ساری له بن دارلیمز دانا. ده تگوت دارنکی نه ستوری بهراوه و باران ته ری کرده. کسماس چوکی داداو چاوه کانی که هینستا گهرم بوون له سهر یه کدانا. تراساکی له په نا مهیتی هه لثروشکا بوو ته ماشای ده کرد. هه وه لجا ربوو ناوا له نیزیکه وه مردوی ده بیښی. ته ماشای مهیتی که سینی که ده کرد که زوری خوش ده ویست. ده له رزی، ده ترساو هه رله وی مابزو و ته ماشای ده کرد. خاوو خیزانی مردوو له سهر تهرمه که کیشکیان ده کینشا. ده رگای هه ساری ناواله کرابوو. خه لکی گوندی که بیستبوویان سیفاکاسی پیر مردوه، خه فته تبارو تازه دار ده هاتن بز ناخرین جار سلاوی لی بکه ن. یه که یه که نارامو پنده نګ داده هاتنه وه و دهستی پیره میزدیان ماچ ده کرد. دوو پیریژن به شه راب شوشتیان و ده کفننکی ناوریشمی سپیان و هرگرت که خیزانی به دهستی خزی بز رژیکی ناوای دروو بوو. دوو له بوو که کانی فانوسی گه وړه یان له بان سهری و له لای لاقان راگرتبوو.

یای کاترینا پینشیری کرد که باشتره مهیته که بهرنه وه ژووری و له بهر بارانی نه بی. به لأم کسماس نه بهیشت و گوتی : «خزی گوتویه له بهر باران بی و با به باران ته بی.»

شه و تاریک و هیچ نه ستیره یه ک نه ده دره وشا. جگه له هه و هیچ شتینک نه ده پینرا. زریانینکی نهرم و فینک ده هات. نه وه کانی پیره میزد ناگریان کرد بزوه تا سه زمان یان نه بی. ئیسترنک و دوو جاشه که ر و مایی پیره میزد له تدویله هاتبوونه ده ر، له بهر گزی ناگر ده پینران. خدیان نه ده هات و ته ماشای ده ورویدری خویان ده کردو هه ولیان ده دا بزانتن نه مشه و بزچی هه سارواروناک و بز له خه لکه. سی پاله وان که زوریان خوارد بوو، پالیان وه دار لیمز دا بوو پر خدیان ده هات. ژنه کان له کاتینکا ده سمالی سهریان ده کرده وه ، به گریان ده یانگوت :

• خوات له گه ل نه ی سیفاکاسی پیر. له قه ولی ئیمه وه سلاو به مردوه کان بگه پینه. پیره پیان

له کاتینکا دهستی مردوویان ده کوشی، هاواریان ده کرد :

نه ی پالهوان سیفاکاس ا به هیوای دیداری زووتر ا

هر ژنه چله ریحانه یه کی بز داویشته، تا وهک یادگاری عه تراوی نهم جیهانه، بو دنیای مردوانی به ری. دایکینکی گهنجی داخ دیتوو، کینلی نه نوسراوی کوره که ی له په نا تهرمی سیفاکاسی پیر داناو گوتی:

پیره میرد نه وی بده به کوره که م، نای «دیمبتراکی» بوو، دراوسینی تویوو، تو ده یناسی.

کلونکی سووری به گولنگی له سهر بوو، به پای په تی ده گه را.

یای کاترینا لینه یه کی نه ستوری به سهرشانی سی پاله وانی پیردادا. پاشان چوو دهستی تراساکی گرت و گوتی:

رو له که م بچو بنوو، نیوه شه وه.

تراساکی گوتی: « من ده مه وی له بان سهری باهه گوره م به خه بهر بم. باهم که نه هاته وه، ناچار نه شی من جینگای بگرمه وه.

له وکاته دا ناگر خزشتهر بیوو، نیگای گرژو خاوه ن ئیراده ی تراساکی نیشاندا که راست وه باوکی ده چوو. دایکی کشاوه بینه نگ بوو. باران هه روا ده باری. رینیو ونه وه کانی دیکه ی پیره میرد، که شرف به ده ست ده هات و ده چون و قاوه یان بزخه لک ده هینا که له پشت سهری پیره میرد ونستا بوون. هیندی جار بینه نگی به سهر هه ساردا زال ده بوو. له و حاله دا ده نگی داعباو سهک و په له واران ده هات که خه ویان لی نه که وتیوو. گایه کان ده یان بزواند، له نه کاو که له شیر خونندیان به یانی به ردا بوو.

کاتی سی پاله وانی پیر چاویان هه لئینا و مه تی پیره میردیان له سهر به رده کانی هه ساری دیت، روژ بهرز به زوه. به لام نه بزوتن و خه ویان لی که وته وه. لای نیوه رو ستاوورولیس تابوته که ی هیناوه. تراساکی چو سهیری بکاو بزانی له داری گوزه. دارتاش فینلی نه کرد بوو، داره گونز بوو. سه عاتی دووی دوای نیوه رو نه وه کان مه یته که یان هه لگرت، نارام به کاوه خزه ده وری گوندیدا گیزایان. له سهر هه موو چواررینک رایان ده گرت. گه وه کچ له بهر په نجه ره سهریان دیناده رو ده سه که ریحانه یان داویشته سهر مه یته که. گوندی یه کان به سهری په تی له گهل تابوت ده رزیشن. ده تگوت به راستی خودایان مردوه. هه موویان سه برو به کاوه خو ده بزوتن. ده رفته یان ددها به باهه گه وه تا له سه رخو مالوایی له گوندی بکات. به لام له پر که به ره و گورستان ده بزوتن، له ده ره وه ی گوندی پیتروکفالو هه روه ک ناسمان کون بووی، باران دایدا یه. گوندی یه کان له خوشیان هاواریان ده کرد. چند مانگ بوو به ناواتی باران بوون. مه زرایان ده هات وشک بی. سوپاس بز خوا که وا باراندی. ژنان رومه تی ره شه سهریان که وهک مه زرا تینووی ناویوو، وه بهر بارانه یان ددها.

پیره میردینک له بهر خزه وه وتی: « باهه گه وه بزته باران و دیسان ده چینه وه ناخی زه وی. »
یه کی تر گوتی: « نه و له خه م وخه فته تی نیمه ناگادار بوو، هه ر بزیه ش بوو به باران و ناومان ددها. »

ناخه که ی هه موویان به تهری گه یشته نه قه برستان. دوو که س له نه وه کانی پیره میرد باسکیان

هه لکردو قه بریان هه لکه نند. خاکی قه بره که سوورو نهرمو پرله ره گه کیاو کوئی ماسیلکه بوو. ده تگوت پینشتر ده ریا نهم ولاته شاخاویه ی داگرتوه. باران هه ر واده باری ولینی نه ده کرده وه. زور به یه واشی بابه گه وره یان ده قه بری نا. زیندوه کان هه ریه که مسته خولیکیان به سهرداکرد. پاشان له ژیر ریژنه ی باران بز مائی گه رانه وه. ئینستا ئیتر به په له بوون و غاریان ده دا زووتر بگه نه سهر سفره ی نانی خه تمی مردوو، له گزشتی نه و به رانه ره شه به خون که بابه گه وره بز مردنی خزی دانا بوو. شه رابیشی به سهرداکه ن.

کسماس دوور له وانیتتر له سه نیوته ختینک دانیشتر. گیانی کوشراو وله شی هیلاک بوو. چاوی له سهریه ک دانان، تا به رله وه ی به ره و چیا بکه وینته ری، تۆزی بحه سینته وه. به هاریدیموس گوترا بوو، فانوسینک په یدا کار خزی بز ریشتن ناماده بی. نهم دوانه ده بویه پینش کازیوه ی به یانی بگه نه ئوردوگای پاله وان میکینلس. کسماس ته نیا چهند ده قیقیه ک خه وی لیکه وت و هه ره له و چهند ده قیقیه ده ده ریچه ی دلی به سهر باوکی ره حمه تیدا کرایه وه. کسماس به باشی باوکی ده بیینی که پینش مائی راهه ستا بوو، ده بیوست له پلیکانی ژووره که ی سهر که وی. ته نانه ت لاقی له سهر پله ی به که میش دانا بوو. کسماس ترسا، ژنه که ی له و سهره نوستبوو. پیره میزد ده چوو بیترسینی. کسماس چوه پینش و له پیره میزدی پرسی:

• بابه بز کوئی ده چی؟ خالینکی له سهر لاروومه تی راسته ی هه بوو. ره حمه تی ئاوری دایه وه، نیگای وه حشیانه و سمینلی شۆر ببوونه وه. ده سمالینکی ره شی له سهری به ستبوو که خون له ریشه کانی ده چۆراوه. زاری بریندار بوو به په مز به ستبوویان.

مردوو نینوچاوانی تینک ناپوو، ته ماشای ده کرد. دیاروو زور توپه بوو. چونکه دانی لینک ده دان و گه رینکی سوور له کونه تفنکانی ده هاته ده ر و روومه تی روناک ده کرد. له پر زاری لینک کرده وه، لۆکه که که وت و برینه که وه دیار که وت. وه ک وه حشیان نه راندی، سه بروکه لاقی له سهر پیژده داناو سهر که وت. کسماس جارینکی دیکه ش هاواری گرد:

• بابه ده سستی لی مه ده نه وه ژنی منه. ده سستی دریز کرد تا بابی رابگری و نه هینلی له پلیکانان سهر که وی. به لام مردوو ون بوو. بوویه دو که ل ئیتر کسماس هیچی نه دی، ته نیا له سهر پلیکانان ده نگی ههنگاری قورسی ده بیست.

هاواری کرد، له خه و راهری، چاوی هه لینا، دیتی میوان له سهر سفره کۆبوونه وه. به رانه ره ش که تازه له ته ندووری هاتبوه ده ری، له سهر مه جومه ده کی مس که وتبوه سهر پشت و هه ره چواده ست و لاقی ده هه وای کردبوو. سه روشاخی پیوه ما بوون، ده تگوت زیندوه. گوندی به برسیه کان که وتبوونه سهری و گزشتیان دارو به ش ده کرد. نه وه کانی پیره میزد چهند گوزه شه رابیان هینا ونانی خه تمی مردوو، وه ک میوانی و جیژنی گه وره ده ست پینکرا.

گه رینک شه راب و ده ورینکی دیکه ش میوانی به که یف کردبوون. شادیه که یان ته نیا له بهر شه راب نه بوو، له بهر بارانی بوو که به سه و مه زرای تینوودا باری بوو. له خزی نه وه ش بوو که مه رگ جگه له پیره میزد، ده سستی له که سیتتر نه دا بوو. جابویه تاوینکیش له خوارده وه خافل نه بوون. ده یانخوارد و ده یانخوارد وه و سه رخوش بوون. لاقیان بز سه ما وه خروو هاتبوو. گه وره کچ و بوکه کان به له نجه ولار ده هاتنو ده چوون و خزمه تیان ده کرد.

شهراب قفل له زار ده کاتهوه. ستارولیبوسی دارتاش که باشتترین گوزانی بیژی گوندی بوو، کهمی ماپوو تینی هه لکات. بهلام نهوانه له په نای دانیشتبوون زوو وریایان کردهوه و زاریان بهست. قهشش بزنهوهی نههیلنی مهسه له که گهندی دهی، دواى جامه شهراپینک دهستی به دوعا خویندن کرد.

کسماس ههستا، یای کاترینای ناموژنی بانگ کرده نهولاو گوتی:
. ناموژن من نه مشز ده چمه چیا کن مام. هیچ په پامینکت هه به بزی؟ ژن هه ناسینکی هه لکینشاو گوتی:

. ناخ... چما نهو گوی ده داته په یامی کهس؟ نه گهر فیکرینکی به میشکی دایی، دنیاش خه رایی له فیکری خزی پاشگهز ناپیشهوه. مه گهر خوا یارمه تیمان بدات.
. ناموژن گیان! یانی نهو بهزه یی به کوره کهشی دانایه؟

. بزچی، بهزه یی بهو دادی، چونکه لهم دنیا به لهو به دهر که سیتری خوش ناوی. بهلام به قسه ی کهس ناکات. ته نیا وه دواى فیکری خزی ده کهوی. بهلنی.. رزله، له پیاونکی بهزه یی به خوشی دانیه، نیتر چاره روانی چت لی دهی. کاترینا چاره کانی سر بهوه و بینهنگ بوو.

کسماس له هاریدیموسی چوه پینشو پینی گوت:
. هاریدیموس! توش باشت خوارو خواردهوه. به راستی بز مهرگی با به گوره م جینینکی باشت گرت. نیستا با هرین.

نوکهری پیر سهری بهرداوه و گوتی: « نهی ناغا باران دهباری. له دهی هه وروبارانیکه پیانو لوتی خزی ناپینی.»

نهوهی با به گوره به توندی گوتی: « دهی هه هر هرین. یالا وهی کهوین.»
هاریدیموس هه ناسینکی هه لکینشاو له عنه تی بز چاره نویسی خزی نارد که نه بهینشت تاوینک ناسوده بی. به تایبته نیستا که تازه ده یویست جهمینکی باش بهخواو بهخواتهوه و پشونک بدات! گوتی باشه باهرین.

کسماس گوتی: « وه پینش کهوه ناخر فانوسه که به تونیه؟ »
ناهدنگی تازه کهم کهم ده بوو به گوزانی و شادی. ستاورولیبوس له قهشهی پرسى:
. باوکی پیروز نیجازه به من گوزانبه کی چیا یی بلیم؟ بی نهوهی چاره روانی وه لامیش بی، تینی هه لکرد و به دهنگی وه ک زهنگولهی خانوی له رزاند:

. کهنگی ههواى خوش دهی؟
. کهنگی مانگی فهوریه ده گهرنیهوه
. تا من تفهنگه کهم هه لگرم...؟

هاریدیموسی پیر ، فانوس به دستهوه به کوزره رنگای مارپینچدا له چباسه رده کهوت. هینشتا هدرسه رخوشبوو به لاداده هات و

لاقی ده خلیسکاو رمبهی له عهززی ده هینتا. پاشان به خدجاله تی هه لده ستاوه و ده کهوته ری. له بهر خویهوه ده یگوت :

• وای لهو شهرا به له عنه تیه، شهرا ب ناوی شهیتانه! دلی بز ناخافتن ته نگ ده بوو. له کاتینکا له بهر باران وهک مشکى نینو ناوی لینهاتبوو، راره ستاو گوتی : « ئه رباب بزوا بینهنگی؟ من نهوه ده خنکیم، هه ر بزیهش وه عهززی ده کهوم.

• زور گوتن قه ده خه یه هاریدیموس . ده بیینی نهوه لافاو هه ستاوه. توندتر برۆ بگه یینی. کسماس به په له بوو که پیش روونا کببون بگاته لانی پالنه وان میکینلس، نهکا له نۆزدووی تورکانه وه بیینری. گزیال باران ده باری. ره گه کانی زهوی ده ماسان. ئاوه کان به دهنگی قاقا له بهرزاییه کانه وه ده رزانه خواری. جاروبار بروسکینک وهک شیر به ناسماندا ده خوشی. گرمه ی هه ور له چیار دۆل دهنگی ده دایه وه. پاشان دوو باره دهنگی ئاوه کان ده هات که بز دهشتی ده چوونه خواری.

چاوساخى پیر جارینکی دیکهش کهوته پارانه وه و گوتی :
• ئه رباب بزخاتری خوا زارلینک که وه و قسینکی بکه. لهو دنیای که تۆ سه فه رت بز کرد بوو، خه بهر چبوو؟ داخوا فه ره نگیه کانیس ههروه ک نیمه ئینسانن، یا شهیتانن؟
بهلام کسماس حالو هه وسه له ی ناخافتنی نه بوو. مات و بینهنگ، له تاریکی و له بهر باراندا بز پینشه وه ده چوو. نه یه وه یست نه وه ده مه پیرزانه به زۆربلینی ئالۆز بکا. شادی بهک هه موو له شی داگرتبوو. وهک گاشه بهردینک له بهرده کانی کریت ئارام و بینهنگ خزی له بهر باران راده گرت و هه ر چهندی زیاتر ته ر ده بوو، پتر ههستی ده کرد که نه شه ی خاک و بارینی ورتکه بهرد، کار ده که نه سه ر ئینسکانی.

• زستان بوو ، دورگه ی کریت به باران ته ر ده بوو، بارانی کارچاک ئه م ئاگره ی ده کوژانده وه که

تورک ده گوندو کلیسایان بهردابوو. ناگری گونده کانی تورک نشینشی داده مرکاند که مه سیحی ده یانسوتاندن. تورک و فهله بز کاول و ویرانه کانیان ده گهرانه وه. به زه حمت بهردینکیان له سهر بهردینک داده ناو میچینکیان دروست ده کردو ماله کانیان سهر له نوی ناوه دان ده کرده وه. کرتی هیلاک ویریندار که له بهر قین و توره بی ده له رزی، دیسان ده که وتوه بهر دهستی تورکان. له وکاته دا پاله وانه کان له نه شکه وتان لینک کزده بوونه وه تا بریاریدن. په یامی خهلیفه یان ده خورنده وه و دیسان ده یان خورنده وه.

تا به باشی نینه روکی تبیگه ن. دهنگی یونانیان گوی ده دایه دلگیر ده بوون. جنیویان ده دا، به هره شه چاویان له ناسمان ده کرد. مستیان له عهرزی ده داو ناخره که ی ته سلیم ده بوون. قه مه کانیان ده کالانی ده ناوه و جارنکی دیکه ش چه که کانیان له به عهرزی ده شارده وه و ده گهرانه وه سهر کاری خزیان.

خه لکی کاندیش توره و بیده نگ دوکانه کانیان ده کرده وه. جوتیاران زه وه کانیان ده کینلاودایان ده چاندن و چه رخی قورسی ژیان وه گهر ده که وتوه. پاله وان پولیکسینگیس له چیا هاته خوار، تیتولنکی ره شی له فینسه که ی دروو بوو. شه مینکی بز سن میناسی پشتیوانی شاری کاندی هه لکرد. تاوینک له بهرام بهر په بیکه ری راوه ستاو دهستی کرد به گازنده و سکالو پاشان چوو دوکانه که ی کرده وه. بز ته وه ی که س نه بیینی و چاری به که س نه که وی، ده چوه ژوری دوکانه که ی قه ننه ی ده کینشاو چاری ده نوخته به ک ده بهری. ته ماشای کزلانی ده کرد، به لام نه و خه لکه ی نه ده بیینی که دین و ده چن. ناگای له و گوندی یانه نه ده بوو که به باری پورتقال و لیمز و نارنگی و شه راب و رونی زه ی تونی بهر ماوی تالانی شاری کانه وه ده هاتنه نینو شار. نه و هیچ شنیکی نه ده دیت. نیستا داخی ده خوارد که بزچی چپای به جی هینشته وه خزی واتر سه نژک و خورنی نیشانداوه. له بهر خزیه وه فیکری ده کرده وه : « من نه ده بوایه گوی بده مه قسه ی خهلیفه و یونان. پاله وان میکینلس کارنکی باشی کرد که مایه وه. منیش ده بوایه له و سهره بینه مه وه و له گه ل نه و برم. نیتر ژیان به کاری چیم دیت. هیندی جار دینته سهرم که بز چیا به که رنمه وه.

لوله ی قه لیانه که ی لینک هالاند و له بهر ده رگای دوکان راوه ستاو هه ناسه به کی هه لکینشا. له و کاته دا مانولیبوسی قه شه به ویندا راده برد. باعه پای چه وری ده هاژاند. نه و له کاندی نه بهر و تپوو. هه روا نویژی له سهر مردوان ده کرد و له رینوره سمی ناشتیناندا به شدار ده بوو. ده یشوشتن و پیروزی ده کردن. پاره و خوارده مه نی لینده داو ملی نه ستورده کرد. له و روزه دا قه شه جامی شه رابی تایبه تی نویژی مسی به ده ستوه بوو، مورتزوفلوس به رهنگی بزپکا و وه چاری گریانه وه له پیشیدا ده رزیشت. بهر رژی روناک فانوسینکی پینکراوی به ده ستوه بوو.

پاله وان پولیکسینگیس نیشانه ی خاچی کینشا. له خه به رنکی ناخوش ناگادار بوو. نیستا قه شه ده چوو له سهر مه تی پاله وان ستیفانیس نویژی بکات که له کاتی گهرانه وه پیدا به پاپوری خزی بزکاندی، هه رتک لاقی به نارنجوکی په ری بوون و مرد بوو. له بهر خزیه وه گوتی :

« خوا لینی خوشی. نه و پیاوانه مرد و پیاوانه ژیا. سهری راوه شانندو راست نه و ده مه ی که ده بویت بچیته وه ژوری دوکانی، چاری به باکینش که وت خزی له به تانیه ک وه ریچا بوو ده له رزی و له بهر خزیه وه وه ک شبتان ورینه ی ده کرد. دوو رژ بوو نه و که مانچه ژنه وه ک

- گیانینکی سەر لی شیناو به کۆلاته‌کانی کاندیدا ده‌سوڤاوه و هینشتا نه‌یتوانیبوو بریار بدات. داخوامه‌یخانه‌که‌ی بکاته‌وه، ژن و دوو کبزه‌کانی ببنیته‌وه که پەنایان بۆ گوندی گنورگناروس برده‌بوو، ژبانی ئاسایی خزی ده‌ست پێ بکاته‌وه، یان واز له هه‌موان بینی و بچینه‌وه کن پالەوان میکینلس و پنی نیشان بدا که نه‌ویش پیاوه و نابێ وەک سه‌گ چاوی لی بکن.

پنیش دوورژ کاتینکی پالەوان میکینلس وه‌لامی نامهی خه‌لیفه‌ی پیندا ده‌ناردده‌وه، پنی گوتیوو: « برۆ باکیش له ئەمانی خۆی دابی، برۆ به‌سلامه‌ت. ده‌زانم تازه‌ ناگه‌رینه‌وه، چونکه‌ تو باکیشی وده‌بی هه‌ر وه‌ک باکیش ره‌فتار بکه‌ی . »

ئینستا باکیش بیری له‌ قسه‌کانی پالەوان میکینلس ده‌کرده‌وه. له‌کاتینکا هه‌زار خه‌یالی شه‌یتانی به‌ مینشکی داده‌هات، فره‌ ناره‌هه‌توو. قسه‌کانی پالەوان میکینلس جارنک ره‌گی غیره‌تی ده‌هزوت و بریاری ده‌دا بچینه‌وه‌ چیا، تا به‌و به‌رازه‌ نیشان بدات که خه‌راپی تینگه‌یشتوه. جارنکیش ده‌که‌وته فیکری ژن و مندالی و مه‌یخانه‌که‌ی و رای خزی ده‌گۆری.

که‌ چاوی به‌ پالەوان پولیکسینگیس که‌وت راوه‌ستاو له‌ به‌ر خزیه‌وه‌ گوتی: « ئەی، ده‌جاوه‌ره‌ نه‌وه‌ش یه‌کینک له‌ پالەوانه‌ ناوداره‌کانه‌ که‌وا کلکی ده‌ نینو گه‌لی گرتوه‌و ته‌سلیم بۆته‌وه‌،! بۆچی ؟ چونکه‌ نه‌و کاره‌ به‌ قازانجی کرپته‌ ، تۆش نه‌ی باکیشی پر له‌ نه‌سپێ، ده‌ته‌وی به‌ ناقلی که‌می خۆت بپزویه‌وه‌ . رینگات به‌گه‌وه‌ برۆ کابرا ، هیچ شه‌رمیش مه‌که‌ . رۆشتن و شه‌رکردن زۆر دژواره‌و له‌ توانا به‌ده‌ره‌ . به‌لام له‌وه‌ دژوارتر نه‌ویه‌ که‌ نه‌و پینشقه‌ره‌ولانه‌ وه‌ک پالەوان خۆ هه‌لده‌مسینن و هه‌ر له‌و کاته‌شدا فه‌رمانی چه‌ک دانان ده‌ده‌ن. »

باکیش به‌ دیتنی پالەوان پولیکسینگیس شادبوو له‌به‌ر خزیه‌وه‌ گوتی: « وابه‌اشه‌ بچم بیدونم. نه‌و تینم وه‌به‌رده‌نی. منی هه‌ژار ژن و مندالم هه‌یه‌ نابێ بچم . » به‌و خه‌یاله‌ لینی وه‌نیزیک که‌وت. و گوتی:

. سلۆ من له‌ چیاوه‌ ده‌گه‌رنمه‌وه‌ . سلۆی زۆریش .

پالەوان پولیکسینگیس به‌ نیشانه‌ی بینه‌نگ کردنی ده‌ستی هه‌لیناو گه‌راندی و گوتی: برۆ گوم به‌.. به‌جه‌نم ..

دیتنی باکیش ناره‌هه‌تی ده‌کرد. چونکه‌ کرده‌وه‌ شه‌رماویه‌که‌ی خزی وه‌به‌رده‌هینایه‌وه‌ . باکیش به‌ قسه‌ی نه‌و زۆر ناره‌هه‌توو.

. سه‌یره‌ نه‌و پالەوانه‌ ناگر خۆره‌ ! نه‌ویش وه‌ک سه‌گ چاوی لینده‌کا. تۆش !؟ راوه‌سته‌ ! ئینستا حالیت ده‌که‌م.!

. من دووباره‌ ده‌گه‌رنمه‌وه‌ بۆچیا، من مه‌ته‌رنزی خۆم چه‌ول ناکه‌م. نه‌گه‌ر به‌یامینکت هه‌یه‌... ؟ له‌ راستیدا باکیش بریارینکی وای نه‌داه‌وو. ته‌نیا ده‌یویست پالەوان پولیکسینگیس ناره‌هه‌ت بکا. پالەوان به‌ زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌کی گالته‌ گوتی: « چون باکیش تو ؟ تۆش ده‌چه‌وه‌ چیا ؟ ده‌بی زۆر نازا بی؟ »

. به‌لی پالەوان دیاره‌ دل و غیره‌تی ده‌وی. هه‌ر نه‌و غیره‌ته‌ له‌عه‌ته‌یه‌شه‌ که‌ دنیا به‌رئوه‌ ده‌بات. نه‌وه‌ی گوت ویی نه‌وه‌ی چاره‌روانی وته‌یه‌کی تر بی، بزد بوو.

باکیش له‌ پر دیتی که‌ بریاری داوه‌ ، بریاری داوه‌ ته‌سلیم نه‌بی و کارنک بکات که‌ هه‌رنک

پالەوان تەریق بڤنەو. نەگەر خودایڤڤکیش هەبێ، نەوا ناگای لە مال و حالەکی دەبێ و کچەکانیشی بە شوو دەدات.

باکیش بە رڤگادا نەدەرۆی، بەلکۆو دەفری. چوہ نینو کلیسای سن میناس و شەمبکی پڤنکرد. کلیسا خەلۆت و بۆنی عەتری لی دەهات. سن میناس بە جلی زڤون و بە روخساری رەش نەسەر و بە سواری نەسپی بزی دەهاتی. وادەهاتە بەرچاو کە باکیش پیرۆز دەکات و پڤنشی دەلی: «سەر کەوتوو بی. تۆ رڤگایدکی راستت هەلپۆاردوہ. دڤنیا بەمن ناگاداری کچەکانت دەبم و دو مڤردی قیت و قۆزیشیان بۆ پەیدا دەکەم. سەرکەوتوو بی، پالەوان باکیش

باکیش شادو کەیف خۆش نیشانە ی خاچی کیشاو لە کلیسا هاتەدەر. لە جڤگایدەک دەنگی قسان دەهات. سەری هەلینا لە پڤشتی پەنجەرە ی خەلیفە ی چاوی بە سەرۆسە کوتی توکناوی هاریلاتوس کەوت. واقی و پما لەو ی کە ئەو سوتخۆزە دزە، ئەو چەوسینەرە ی فەقیرۆه ژاران لە پارەگای خەلیفە ی چەدەکا؟ دیاربوو کە باکیش نەیدەتوانی مەبەستی خەلیفە لە بانگ کردنی کەسبکی ناوا تی بگات. خەلیفە ئەو دەولە مەندە سوتخۆزە ی بۆ ناخواردن بانگ کردبوو. هەرتکیان خەریکی قاوہ خوارنەوہ ی پاش نانی بوون. پیرە مڤرد لەم کارە مەبەستینکی هەبوو. ئەو مەسحیحانە ی کە پەنا یان بۆ ناتڤڤن و «پیرە» بردبوو گەر ابوونەوہ بۆ کاندی. مالەکانیان بە چۆل و ویرانی دۆزبۆوہ. تورک سندوق و دەرک و پەنجەرە یان شکاند بوون تا ناگری پڤ بکەنەوہ. بڤنجگە لە دیواری رەش و رووت هڤچیان نەما بوو. خەلیفە هاریلاتوسی سەرانی بانگ کردبوو تا بە زمانی خۆش وای لڤڤکا بەلکۆو پارەیدەک بە سوتی کەم بە قەرز بەدا بە مەسحیحە لی قەوماوہ کان تا خانوہکانیان ناوہدان کەنەوہ. هاریلاتوس لە رەوہندی شۆرش داسەرۆت و سامانینکی زۆری وەسەریدەک ناہوو. گواری و نەنگوستیلەو بەردی بەقیمەت و ملوانکەو سەکی عەنتیکە و شتی بە نرخی دیکە ی بەقیمەتی هەرزان لە موحتاج و فەقیرانی کرہبوو، سندوقی پڤ کردبوو لە نالتون و جەواھیرات.

خەلیفە دەبوست لە کاتی قاوہ خوارنەوہدا بە وریای و بە پارێز مەسەلەکە بڤنڤتە گۆزی و باسی بکا، تا دەگاتە سەر نەسلی مەبەست. لە سەرەتاوہ باسی خودای بۆکرد و گوتی: «ئادەمیزاد لە تەماعی مالو سەرۆت دا، روحی خۆی لە دەست دەدا..»

پاشان بە سەبرو نەرم هڤنایە سەر باسی روژ و نیشتمان و گوتی: «زۆر لە هاو نیشتمانانی ئڤوہ بوون بەئەبەدی و دڤنیا بە چاکە باسیان دەکات. چونکە گیانی خۆیان فیدای نیشتمان کردوہ. نابێ لە بڤر بەرینەوہ کە فیداکاری تەنیا بە بەخشینی گیان نیە، بەلکۆو لەوہ شدایە کە هەر کەس چی لە دەست دی و چی پڤندە کری بیکات. بۆ نمونە لە کاتی قەیران و تەنگانەدا بە پارە یارمەتی نیشتمان و هاو نیشتمانان بەدا. بەلام خوداش بڤنکار نیە، ئەویش دەفتەری خۆی دەکاتەوہ و ناوی هەموو فیداکارەکان بە پڤتی زڤر تۆمار دەکات. لە پەنا ناوہکانیان ئەو پارەش دەنوسی کە بە قازانجی مەسحیحەت داویانە.

سەرانی ناچسن بە خوڤن ساردی قاوہ ی دەخواردەوہ و سیفاری دەکیشاو لە پەنجەرەوہ سەبری خانوہ ویرانەکان و دوورتریش تەماشای شەپۆلی دەریای دەکرد. و تەکانی خەلیفەش وەک پا بەبن گۆبی دا تی دەپەرین. لە دلی خۆیدا دە بگوت: «کابرای قەشە دەبەوی فریوم بەدا. خەریکە دلم

نهرم بکاو به هاندانی غیرت و ده مارگرتن سندوقه کانم خالی بکات. نهی به دبهخت اخه یالت
خاوه! هدرله سدر نهو هه وایه به!

کاتینک خه لیفه و ته کانی ته و او کرد، سدراف قونچه که جفاره کهی له ژیر سیفاردا کوژانده وه و زور
بی نه ده بانه رویی کرده خه لیفه و هه ناسه به کی هه لکینشاو گوتی:

• باوکی پیروز و ته کانت هه موو له گهل شهره ع دینه وه من زور جار سه بارهت به و فه رمایشاته ی
تو بیرم کردوته وه و هه موو جارئی دلیم پرپوه و به خوم گوتوه: «خوزیا منیش وه ک خه لکی دیکه
بام، خوزیا توانیبام تفهنگ هه لگرم و گیانم بکه مه قوریانی نیشتمان.» یان ده مگوت: «نیستا
که خودا غه زه بی لینگرتووم و به نیوه نیساننی دروست کردووم، خوزیا نه وه نده پاره م هه بایه دا بام
به برایانی دینی و تیزی له رهنج و دهردی نه وانم که م بکر دایه وه.» خودا له رژی جهزادا روحم
پینیکات.

به لام حریف که منیش نابوت بووم. به لنی باوکی پیروز من نه ماوم. هه رچه ند له باره ی
منه وه قسه زورن و من به سوتخور داده نین، به لام کاروکاسی من له بره و که وتوه. به لنی باوکی
پیروز پروا بکه کاتی هه تیونک یا بیوه ژنیک، نه نگوستیله به کی پچوک دینینه لای من و ده زانم که
مه جیدیک پتر ناهیننی، من دوو مه جیدی ده ده می. ده زانم زهره رمه، به لام چبکه م؟ ناخر منیش
نیسانم و رهنج ده کیشم. من باخینکی رهم هه بوو فروشتم، باخینکی زه یتونم هه بوو فروشتم. نهو
خانوهی نیستا هه مه له پارتمه داناره. خوی من شاهیده باوکی پیروز نه وه ی گوتم راسته. نازانم
دوارژم چی به سدر دیت. نهو خیرو چاکه ی به ده وریه ری خومی ده که م، منی مال ویزان کردوه.
کاتی تو له دوات ناردم، له خوشیان دلّه کوته م گرت. به خوم گوت: «خودا داد پدروه رو سه خیه
و پاداشی چاکه ده داته وه. بینگومان خه لیفه له وه زعی ناله باری من ناگاداره و ده زانی له چ حالینک
دام. خوا له دلنی ناوه و منی بانگ کرده تا له سندوقی کلیسا یارمه تیه کم پی بکا» من ده زانم،
سوپاس بسو خوا که سندوقی شارداری پره!

خه لیفه واقعی و پمابوو. له دلنی خزیدا گوتی: «نهی مه لعون، نهی جانه وه ری ناته و او، نهی
جوله که ی پیس!» نیتر نه دیده توانی چاوی به و ناپیاوه کورته بکه وی. قاوه که ی پیندا کردو به
ناره هه تیه کی ناشکرا ته سپیحه کاره بایه که ی وه گهران خست.

هاریلاتوس لاقه چکوله کانی له سدر تهخت هینا خوار و ده سته کانی رینکخست و گوتی:
• هه و سارده، زستان داهاتوه. راستی باوکی پیروز نه مسال به بی خه لوز و لیباسی گهرم و
خواردنی تیروته سل چیمان به سدر دیت؟ من به ناچار گشت مامره کانی خوم فروشت. لانی که م
به دیانین هیلکه به کم ده بوو که بیخوم نه ویش نه ما. خودا خزی له فریامان که وی. راست بزوه،
ده سستی خه لیفه ی ماچکرد و دووباره گوتی:

• باوکی پیروز دوامان بزیکه! به نیجازهت له خزمهت مده رده خست ده بم. حالم باش نیه،
ده چمه وه مالی تیزی بهه سینمه وه.

* * *

مندال به هاوارو قیژه قیژ به بی نه زمی له مده رده سه وه دهرده که وتن. چس گورک، نهو شه وه پتر

• سەر كهوتوو بى باكىش! تاوئىك ههرواراما تا پالهوان باكىش بهفيزو شانازى بۆلاى
دهرازهه لازه كهوته رى و ههروا تهماشاي ده كرد.
* * *

دواى رۆشتنى < هاريلاتوس > خهليفه ههستا، نايىبى خۆى بانگ كردو گوتى :
• كورم زۆر هىلاك و شهكهتم. بهم حالهش ده بى بچمه سهردانى پاشا. پاش چهند مانگ نهوه
ههوه لىن چاو پىكهوتنى ئىمه ده بى. من نه مده ويست نهوى له باره گاي خهليفه نشىندا ببىنم،
نهوئش منى له ياره گاي خۆدا وهرنه ده گرت. ناچار بهر بارماندا له مالى ئهركان الدوله چاومان به
به كتر بكهوى.

نايىبى خهليفه كه كا بهر ايهكى گوندى رهش نه سمه رى ره شىدو چوارشانه بوو پرسى : « باوكى
پىرۆز نه گهر ده تهوى نهو كه ره چكۆلهت بۆ جل بكه ين سوارى به. وادياره زۆر هىلاكى. » نايىبى
خهليفه بۆ مل نه ستورى به ناويانگ بوو، كاتىنك به كوچه و كۆلاناندا له گهله خهليفه ده رۆشنت،
ده تگوت شىرنكى به دواوه به. خهليفه گوتى :

• كورم باوا بى ههفته. كه ره كهى جل كهن. نهو كا بهر ايه پىسه منى وه گىيان هىناوه. نايىبى خهليفه
كه رى جل كردو هىنايه هه سارى. پاشان باسكى خهليفه رى گرت و سوارى كرد. خۆشى هه وسارى
گرته ده ست و كهوته رى.

له وكاته دا پاشا مامرىكى ته وارى خوارد بوو. گۆزه شه را بىنكىشى به سه ردا كر دبوو. بانگى
سوله يمانى كردو گوتى :

• ها سوله يمان ا من ده چمه دىدارى ئىمامى كافران. ده بى به تورك و فهلان را بگه بىننن كه
شه ر ته و او بوو. گورگ و مهر پىكه وه ناشت بوونه وه. نه سپى من بىنه ده رى، چونكه ناتوانم برۆم.
كارى وا هه ر باشىش نيه. تۆش پىنوئسته له گه لم بىنى. من زۆرم خواردوه وه خه وم دىت. له كۆلاننى
ناگات لىم بى وه عه رزى نه كه وم.

به لام راست له وكاته دا كه له پلىكانان ده هاته خوارى، دۆز مرۆى رووناكدل و به
ناويانگى كاندى، واته < باريايانىش و نه فه ندم > باسكى به كترىان گرتبوو له بهر دهى سه وز بوون.
هه رتگىيان به لاداده اتن و قاقا پىنده كنىن و به كترىان له ئامىز ده گرت، باريايانىس به هه ستى
نه فه ندى بانگ كر دبوو گوتبووى: « دانىشه نه فه ندم چه ندى ده ته وى به خۆ و به خۆه. »

نه فه ندى وه ك له گىره ي بهر بووى كهوته سهر خواردن و گوتى : « سوئند به خۆ كه به زۆرى
تووشى گوناهم ناكهى »

• مه ترسى نه فه ندم ا له عه نه تى! سوئند ده خۆم نه گۆشتى به رازت به ده مى و نه شه راب. نه وانه بۆ
خۆم ده خۆم.

نه فه ندم گوتى: « خواردنه وهى شه راب گوناهىكى گه وه نيه و ده توانم شه راب به خۆمه وه. »
باريايانىس پىنى چه قاند و گوتى: « نا نه فه ندم، من ناهىلم گوناهى تۆم بىته سه ر، بۆ هىندى
بوونه وهى وىژدان شه رابى رىوئت ده ده مى. »

• نا... نا... باريايانىس ا شه رابى رىوى دلّم ناره حه ت ده كا، منىش شه راب ده خۆمه وه. شه راب

گرنگ نیه، تنیا گزشتی بهرازه که... هدرتک پینکوه گوزه شهرابنکیان خواردهوه و سدرخوش بوون. له پر باربایانیس گوتی: «دهلئی چی شیرینکاریده کی پچوک بکهین. نهزهرت چیه؟» هدر چوئینکی تو بتهوی نامادهم. تنیا بهو مەرجه مه جبورم نه که ی به نیوه راستی شه قامیدا برؤم.

ناره حدت مده، له کزلت ده کهم و به شه قامدا ده تگنیم. جا گوی بده یه: تو تورکی و من فهله. ده تهوی بکوزی؟ نه گهر ده تهوی بکوزی. هانی نهوه خه نجه رو بکوزه. نه فهندم هاواری کرد: «ناخ.. باربایانیس بز خاتری خودا.. خه نجهر تو پر هه لده. نهو قسانه مده که. من له خو ده چم.»

زور باشه منیش نامهوی تو بکوزم. که و ابو تورک و مدهسیحی گشتیان ده بی وه ک نیمه بن. واته برای یه کتر بن. بینگومان تو نهو دینه سه گت دیتوه که شیری ددها به گجوله کانی خزشی و به فهرخه پشیلش. کریتیش ده بی و ابکات. نیستا بزانه من بیرم له چی کردوتهوه؟ هدرتکمان دهستی یه ک ده گرین و ده چینه کن پاشا و پنی ده لنین:

بزانه تورک و فهله چوئ پینکوه بوونه دؤست؟ نه فهندی عوسمانیه و منیش دیاردهی دنیای مدهسیحیه تم. ده بیینی پینکوه بوینه برا. که و ابو بلئی شراب بینن ا پاشای مهلعون پیاونکی باشه له بهر پینکونین ده که وی. به سوله یمان ده لی: «شراب بده به واته. ره حمدتی خوی له هدرتکیان.» پاشان پاشا دوو نیشانهی جواهر دینته ده رو هدریه که ی یه کمان به سنگیه وه هه لداوه سی. نیمه به سهر دانواندن پاشه و پاش ده گهرینه وه. تو عوسمانی و من مدهسیحی، و ل تیک ده گرین و به شه قامدا ده روین

له پیشدا ده چینه کلیسا دوعا ده که یین. پاشان ده چینه مزگهوت، له دوا یه ده چینه قاوه خانه گه وره که ی وسیناغا. له وی لاوانی تورک گورانی ده لنین و هدر که س گونی له ده نگیان بی، هوشی نامینی، ده یانه وی یه کیتی رابگه بینن. زور باشه، نه وهش یه کیتی. بژی باربایانیس، بژی نه فهندی، بژی یه کیتی. نیستا تینگه یشتی نه فهندی؟ موافیقی؟ نه فهندی که له ترسان ناره قده ی کردبوو، گوتی:

نه دی شه قام چ لی بکهین؟

گوتم مه ترسی... من له کزلت ده کهم و به شه قامدا ده روین. من مه لهش ده زانم. تنیا راهه سته با شیرو نیشانه کانم هه لگرم. باربایانیس شیری له دیواری هینا خوار و له قده ی به ست و پاشان سندوقینکی چکوله ی کرده وه، میدالینکی تهنه که ی هینا ده رو له سنگی دا. وه ک له پیشدا گوتان نهو میداله ده ستینکی گه وره بوو ده یانگوت بز چاووزاریه خزیانه وه هه لداوه سن. باربایانیس گوتی:

به ناوی عیسار محمد بز پششوه. نه فهندم تکا ده کهم توش هدر نم دوو ناوه بینه و وه پیش که وه.

باشه. به لام من له پیشدا ناوی محمد دینم. ده نا کارمان سهر ناگری.

زور باشه چوئت ده وی و ابکه. نه فهندم گوتی «به ناوی محمد و عیسا ا» هدرتک پینکوه له پیشدا لاقی راسته یان له ده رگا برده ده ر. کاتینک گه یشته کولانی، نه فهندم گوتی:

• ده لینی چی باربا یانیس ا عدلیاغای فہ قیریش له گدل خومان بہرین. ٹو نہ تورکھو نہ یونانی. نہ پیاوہو نہ ژن. بہ لآم ہدرتکیانیشہ. با بچین ٹویش بہرین. ٹو گہر ٹو له گہل بی، له راستیدا نویندہری ہدموو میللہ تان چوتہ کن پاشا.

باربا یانیس کہ له خزشیان دہ یوست ہدموو دنیا له باوہش بگری، گوتی: « باوایی ٹہ فہندی له عنہ تی! بژنا! ٹویش گیان له بہرینکہ. ہدہرچہ نندہ دیار نیہ ژنہ یاپیاوہ. بہ لآم ٹو فہ قیرہش ہدہ قیدہ تی میدال و ہر بگری. ہدرتکیان بہ رۇخی دہ ریا دا ہاتنہ خواری گہیشتنہ گہرہ کی پالہ وان میکینس و له دہرگای عدلیاغایاندا. له حساری دہنگی تہق تہ قبیلان ہات و پاشان دہنگینی گبراو گوتی: « کی یہ؟ »

• دوو کہس له دوستانی تون عدلیاغا، دہرگا بکہوہ بہ قازانجتہ.

• بہرن بہ دوا ی کاری خوتاندا. من دہ ترسیم. دوستی چی؟ کام دوست؟

ٹہ فہندم ہاواری کرد: « منم عدلیاغا، منم .. ٹہ فہندیہ تہرسہ ا »

دہرگا کرایہوہ. سہروکہللی پیرہ میردینکی خواجہی رہنگ زہردی چرچ و دہر کہوت. لهو کاتوہ کہ جیرانہ کانی فہلہ رۇشتیبون، ٹو فہ قیرہ نیدہ و نرا بچیتہ کن ہیچ کہس. مہسیحی بہروایان پی نندہ کرد و موسولمانیش دہریان دہ کرد. ہدموو رۇژی بہیانی دہ چوہ مہزرایہ، سہوزی کز دہ کردہوہ و بہ ہی رۇن زہیتون دہ بخوارد. گزہوی دہ چنی و دہ یفروشت. له چاوہ روانی ٹو رۇژہ کہ خہلک ناقل بن و دراوسینکانی بینہوہ سہرژیانی خویان، نانینکی نہمر نہژی پیددا دہ کرد. ٹو کاتہی دراوسینکانی دہ گہرانہوہ رۇژگاری ٹویش خزش دہ بوو. دہ چوہ دیتنیان، ٹو وانیش قاپہ چیشتی گہرمیان له پینش دادہ نا.

باربا یانیس بہزہیی بہو پیرہ میردہ ہدژارہ داہات و گوتی: « وای عدلیاغا ا ٹوہ بژ وات لپہاتوہ؟ »

• نہ خزشم باربا یانیس. زور نہ خوشم. سہیرم کہ ناتوانم دا بینہوہ. ہدموو لہشم دیشی. منی ہدژار!

ٹہ فہندم پرسی: « نامادہی له گہل ٹیمہ ہی یہ کن پاشای؟ »

پیرہ میرد ترساو گوتی: « کن پاشا؟ بچین چبکہین؟ من ناچمہ ہیچ کوی .. »

باربا یانیس گوتی: « بہ قازانجتہ، تۇش میدال و ہر دہ گری .. »

پیرہ میرد له کاتینکا دہرگای لہ سہر پینوہ دہ دان گوتی: « بژ خاتری خوا و دہ دوا ی کاری خوتان کہون و دہست له من ہد لگرن . »

باربا یانیس بہ ٹہ فہندی گوت: « وازی لی بینہ با بہرین. ٹو کابرایہ کہ لاکہ و دہ بزوی . » ہدرتک کہوتنہ ری. گہیشتنہ مہیدان و له بہر مالی پاشا راوہستان. لہوکاتہشدا پاشا دہ ہاتہ

دہری. کاتی پاشایان دیت، گوتیان: « پاشا ٹہ فہندم ا تاونیک راوہستہ و تہ ماشامان کہ .

پاشا کہ ٹو وانہی دیت، دای له قاقای پینکہ نین و گوتی:

کہللہ کہر چتان دہوی، ندم گالتہدیہ چی یہ؟

ٹہ فہندم و ہک ہدہمیشہ دینخونی پسابوو، شالواری بہ دہستی راگرتبوو تا نہ کہوی، شیری دریزی باربا یانیسی له لاقانی تی پیریوو، دہ ہات بکہوی. ہدرتکیان کاتی رۇشتن بہ لادادہ ہاتن.

له پینشدا نویندیری یونانیه کان وده ننگ هات و گوتی :

پاشا نه فندم ا من ئیتر نه و بارایانیسی رنوی فروش نیم، توش له سهر من وا بیر مه کوه. من ئیستا نویندیری مه سیحیه تم. نه وهش نه فندی ترسه یه که خوت ده یناسی، به لام ئیستا نویندیری ده ولته تی وه سمایه. نیمه له پینشدا نه و گیایه مان خوارد که ده لین له بدینی دوو که سدا شهر سازده کات. پینکوه به شهر هاتین، پاشان ههنگریمان خوارد و پینکوه ناشت بوینه وه. ئیستا په یماغان به ستوه و بوینه برای به کتر. بینگومان پاشا نه فندم تینه گهی، وانیه؟ تو دینه سه گینکت دیوه که شیر ده دا به گجوله کانی خوشی و به بینه چه پشیلهش. نیمه پینکوه گوتومانه کریتیش هه ناوایه. که وابوو له سهر چی ده بی شهر بکه یین. کریتیش مه مکی هدی و شیریشی هدی. هه موو ده توانن بیخونه وه و تیریش بخون. تینه گهی پاشا نه فندم؟ با پینکوه به ک بگرین، به کترمان خوش بو. خوش رابورین و شادی بکه یین. به تایبهت که ئیستا من بووم به خاوه نی نه وه به ک. بژی به کیتی !

پاشا قاقا پینکهنی و گوتی :

. سوله یمان، لام وایه نه و کابرایه شینت نیه. نه گهر خه لک و ایزانن تی ناگهن. باوه ر بکه نه و کابرایه له من و له خه لیفهش ئاقلتره. ئیستکانینک ئاره قی بده یه و هه ربه کهش خه رنو بیکتی شامی یان بده یه.

بارانیسی گوتی : « چون پاشا نه فندم میدالمان ناده یه ؟ »

. تو که میدالت هدی، نه وهت به سه .

. نه دی ها قاله که م ؟ میدالت ناده ی به نه فندی ؟

پاشا گوتی : « سوله یمان ! داوه به نینک بده به و هه تیوه با شالواره که ی پی بیهستی. میدالتو

شت نیه، به رن گوم یین . »

* * *

کاتینک پاشا گه یشته مالی « نه رکان الدوله » دیتی که ری خه لیفه له وی به ستراوه ته وه. که یف خوشبوو گوتی : « سهیره خه لیفه زووتر هاتوه، دیاره ته سلیم بوه. » سوله یمان پاشای هینا خوار و چه هه ساری. پیره کچینکی رهق و درنو که سوور و سپیای کرد بوو، هاته ده رو پاشای به خیر هاتن کرد. پاشا به سهرو رونکی خوش چه ژوور. خه لیفه له به ری هه ستا و پاشاش سه ری بو دانواند. خوی خسته نینو موبیلینکی نه رم و ده ستبه چی ته سببچی کاره بای هینا ده ری.

پیره کچ هاته ژووری، به لام گورج گه رایه وه تا نه م دوو پیاوه مه زنه ی کاندی به ته نیابتوانن به نازادی له باره ی چاره نووسی ولاته وه قسه بکه ن.

ماوه یه کی زور هه رتکیان بینه ننگ بوون خه لیفه ده سته کانی به ناگر گهرم ده کرده وه. ده له رزی، ههستی ده کرد که حالی باش نیه. پاشا خه وی ده هات و بارنشکی ده هاتی. خه لیفه باونشکی پاشای دیت، خوشی دهستی پینکرد. له ناخری دا بو نه وه ی سه ره تای ئاخافتن دامه زرنی گوتی :

. پاشا نه فندم نه مرؤ هه وا زور سارده .

. به لی خه لیفه نه فندم ، ئیستا زستانه . دیسان بینه ننگ بوونه وه. پاساریه ک هات له سهر

چوار چینه‌وی پهنجهره نیشته. چاویکی له پاشا وله خهلیفه کرد به جیکه جیک فیری و دور
که‌توده. پاشاش له ناگر وه‌نیزیک که‌وت. به زه‌حمت زاری لینک کرده‌وه و گوتی :

« وادیاره ناگری خه‌لوز سهره گنژه دینی. من سهرم ده‌سوری.»

خه‌لیفه باوینشکی هاتی و گوتی : « نه‌گهر خه‌لوزه که باشی نه‌گرتبی وایه .»

چارنکی تر مات و بیدنگ بوونه‌وه . پاشا هه‌ستی کرد ده‌ستی زور له مه‌نقه‌لی ناگر بردوته
پیش. ده‌سته‌کانی له‌سهر نه‌ژنویان دانا. پیره کچ نیگه‌رانپوو. گونچکه‌ی به دیواره‌وه‌نا، هپچی
وای نه‌بیست که وه گفتوگۆ بچی. تنیا پرخدی گوی لی‌بوو. گوتی وایاشه قاوه‌ی‌کیان بۆ ساز کم
تا خدیوان بره‌وی. پاشان چوه متبهق و که‌تری له‌سهر ناگری دانا.

دوای تاوینک ده‌رگا کرایه‌وه. پاشا چاوی هه‌لینا، پیره کچی دیت به که‌شده‌فی قاوه هاته
ژوروی، به شینوی گالته‌یی خه‌لیفه‌ی نیشانداو گوتی: « فه‌قیره خه‌وی لی‌که‌وتوه. پیره میزده ،
نیتر تا‌قه‌تی نه‌ماوه.»

بونی قاوه خه‌لیفه‌ی له‌خه‌و راپه‌راند. فنجانینکی له‌سهر که‌شده‌ف ده‌ست دایه‌و گوتی:

« دوا رۆژت خیر بی. به راستی من پیوستم به قاوه هه‌بوو، چونکه ده‌هات خه‌وم لی بکه‌وی.
هه‌رتک به نیشتیا قاوه‌یان ده‌خواردوه. خه‌لیفه پتر له جاران خزی توره نیشان ده‌دا. روی
کرده پاشاو گوتی :

پاشا نه‌فهنده‌م نه‌مسال گهنم زور باش ده‌بی. پاشا له وه‌لام دا گوتی : « جوش هه‌ر وا خه‌لیفه
نه‌فهنده‌م.»

پاشا هه‌ستاو گوتی : « چاو پینکه‌وتینکی باشبوو. هه‌رتکمان خۆشمان رابوارد. با چارنکی
دیکه‌ش یه‌کتر ببینین و پتر قسه بکه‌ین. خه‌لیفه له کاتینکا ته‌کانی خزی ده‌دا که هه‌ستی
گوتی : « زورم پینخۆشه پاشا نه‌فهنده‌م ...»

ده‌نگو باسی کۆبوونه‌وه‌ی دوو پینشه‌وای کاندی ، بۆ وتووێژ له باره‌ی کاروباری ولات و
گنجانه‌وه‌ی ناشتی، خه‌لکیکی زوری له به‌رامبه‌ر مالی پیره کچ دا کۆکرد بۆوه. خه‌لک چاوه‌روانی
نه‌وه‌بوون که پاشاو خه‌لیفه ده‌ست له ده‌ستی یه‌کدا له و ماله دینه‌ ده‌ری.

دوکتور «هاساپاکیس» یش که به وینا راده‌برد راوه‌ستا. که چاوی به «ناریستوتلیس» ی
ده‌رمانفرۆش که‌وت. لینی پرسی :

« ها ..ناریستوتلیس خه‌به‌ر چیه؟ کی مردوه..؟»

« فالی خه‌راب لی مه‌ده . پاشاو خه‌لیفه له‌و ماله خه‌ریکی گفتوگۆن، تا ناشتی به‌ر قه‌رار
بکه‌ن. یه‌کینک له پشتی پهنجهره‌وه نه‌وانی دیوه، گۆیا نامیزینک کاغه‌زو ده‌فته‌ریان له پیش کۆ
بۆتوه. خه‌لیفه ده‌نووسی وپاشاش قسه‌ده‌کا و ده‌ست‌راده‌وه‌شینتی. به‌م زوانه هه‌رتکیان نوسراوه‌کان
مۆر ده‌که‌ن. نه‌ری یای «ماسل» حالی‌چۆنه ؟»

دوکتور شانی هه‌لته‌کاندو گوتی : «چۆن بوو هه‌روایه. ماوه‌یه‌که بۆ هه‌سانه‌وه ناردومه‌ته‌وه کن
برایه‌که‌ی.»

هه‌وای زاری دوکتور وه شادی ده‌چوو. چونکه توانیبوو شه‌ری ژنه‌که‌ی له‌سهر خزی که‌م
کاته‌وه له گه‌ل قه‌ره‌واشه‌که‌ی به‌تنیا له مالی بی.

له وکاته دا گه نه وان له قسه کردن دابوون ناغا دیمیتروس به شهله شدل له سهری کولانی وه دهر کهوت. دیمیتروس که به قسه ی خزی بز دامرکاندنه وهی خدم و خفهدت چند مانگ بوو له چیاو له گونده کان ده سوپاوه، نیستا گه رابزوه نیو شار. نهو به هه لکهوت قسه ی ده کرد. گوندی به کان ده یانگوت جنزکه لالیان کرده. ریزیان لی ده گرت. جارویار نانشیان ده دایه. نانه که ی وه رده گرت و به رنگاوه ملی ده بهر خواردنی دونا و ده چوه گوندیکی دیکه. چه تره که شی هه همیشه پی بوو. یان هه لیده دا، یا به ده سته وه ده گرت. تا نهو ده مه ی که کریت بز نازادی شه ری ده کرد، ناغا دیمیتروس کوری پاله وان < پیتسوکولوس > له چیاو چول ده خولایه وه و خفهدتی ده خوارد. به لام نیستا که ولات هندی بزته وه، نهویش هاتوته وه سهر خزو گه راوه ته وه کن یای < پینلوی > خیزانی. پینلوی دپاو ولیبسی شرو شالواری فره گوشاد بیوو. ده تگوت دامینی ژنانه. به سهری رووت و به شهله شدل ده هاته پینش.

دوکتور که خزی زه لامینکی قه له و بوو، به پینکه نینه وه گوتی: « کابرا چه نده لاوازه، شالواره که ی پرچاوه ته وه.»

ناریستوتلیس گوتی: « ناره حهت مه به زوو پر ده بپته وه » به لام له راستیدا وه ک نهو ده چوو که به خوازی بیژی: « نهو هه موو دهر د و کوزیه وه ریه، له چاو دهر دی بی ده رمانی من هیچه! » که وته بیری ده رمانخانه ی خزی. یادی نهو دوکانه ی که له باشرین شونی شه قامی شارو یادی نه بوونی کوریک که دوا ی مردنی دوکانه که ی بز به جی بیلی. به لی... که دیمیتروس نیزیک بزوه، دوکتور پینی گوت: « خوش هاتی ناغا دیمیتروس! حالت چونه؟ »

له وه لامدا گوتی: « سوپاس بز خوا. به لام نه وه نده ی بسورنمه وه، لاقم نه ماون. » پاشان رنگای خزی گرت بهر.

ده رمانفروش له کاتینکا سهیری دیمیتروسی ده کرد له بهر خزیه وه گوتی: « له م دنیا به تنیا نه حهق خوشبه ختن. مالویران نه وانن ناقلیان هه به. دوکتور گوتی: « نه ی وای... من له بیرم چوه .. خوا حافیز »

« چی به؟ چبوه؟ نه خوشت هه به؟ » نهو ژنه جوله که ی که برزای پاله وان میکینلس له گه ل خزی هیناویه، گزیا له ترسان مندالی له بهر چوه. منداله که کیژنکی موو زهردی جوان بوه. تو نهوت دیوه؟

ده رمانفروش به شهیتانی گوتی: « پیاو ژن نه هینی یاشره له وه ی که ژنی جوله که بینی. » پاشان هه ستا سهر په نجان تا بزانی له حهساری مالی < ندرکان الدوله > چباسه. خه لکی دیکهش که وتبوونه جم وچول و ته ماشایان ده کرد.

خه لیفه ی زه لام و ره شید به ریشی چه رموک و بالانی بهرز له حهساری ده هاته دهر. قولی ده قولی پاشای کرد بوو، بز لای کولانی ده هاتن و به کاوه خو هه نگاریان داویشت.

تورک و هه سیحی رنگایان بز ده کردنه وه تا وه سمایی و کریت که تینکه ل بیوو، تپه پرن. پاشا که خزی به باسکی خه لیفه وه هه لواسیبوو، بزهی له سهر لیوان راست و چه پ سلوی له خه لک ده کرد.

به لأم خه لیفه به نیو چاوانی گرز خزی هاویشتهوه سهر وه کاز و به پهله بوو که زووتر له ده دست
نم تورکه نه جاتی بی. نایی خه لیفه که ری هینا پیش و سوله یمانیش به نه سپه وه ناماده بوو.

* * *

له و کاتده له مائی خه سووی نوئیمی قیامت بوو. ژنی جوان ته وای شه و نه خه و تپوو.
هه همیشه له فیکری میزده که ی و نه و چیا به دابوو که ده بوست لینی سهر که وی. له بیری نم
کوزه ی زگی دابوو که به لینگه فرته، بوونی خزی راده گه یاند. ترسینکی نادپار خه وی لی هدرام
کرد بوو. هه ره شه یه کی خه یالی له ژووره که پیدا ده هات وده چو. له شینکی نه دپتراو... ده نگینکی
نادپار... تارماییه ک... داخوا تارمایی مهرگ بوو؟ کاتینکی نه وانه ی به خه یالدا ده هات، لای
به یانی بوو. ناره قه یه کی سارد به قزه کانیدا ده هاته خواری. له جی هاته ده ری. ده هات به خنکی.
په بجه ره ی کرده وه. هه وای ساردی ده ره وه کاری له ئیسکانی ده کرد. که رژوه لآت، نوئیمی له
پلیکانان هاته خوار و دیتی خه سووی ناگر ده کاتده وه. پنی گوت : دایه حالم باش نیه. ده چمه
ده ری هه وایه ک لینم دا.

خه سووی سهری هه لیناو ته ماشای کرد، ترسا. رهنگی به روانه وه نه ما بوو. ناله یه کی ره ش
به ده وری چاوه کانیدا هات بوو. به دل سوژی و خوشه ویستی پرسی : « رژله به و به یانه بو کوی
ده چی؟ تو نایی خوت ماندوو بکه ی.»

نوئیمی دوودل بوو. شهرمی ده کرد باسی ترسی به یانی بکاو به ناشکرا بللی ده یه وی بچینه
کلیساو به توک و دوعا نه و ترسه ی له سهر خن لابه ری. خه سووی دیسان پرسی : « چنونا نه ت
ده زانی ده چیه کوی؟ »

« بز چی؟ دایه ده مزانی. ده چومه کلیسا، تا شه مینک هه لکه م.
خه سووی هاواری کردو گوتی: « ناخ .. رژله تو نهوت هاته خه وی؟ »
به للی دایه ...»

خه سووی به سهر سوپ مانه وه ته ماشای نوئیمی کرد و چه نه گهی له زری. که واپوو نه وه بشتا
ته وای نه مردوه. به للی خزی ده یزانی که میزده که ی ته وای نه مردوه، به لکوو وه ک دوکهل له هه وای
پلاو بوته وه. خانوه که ی گه مارو داوه. ویستویه بینه ژووری، خه ریک بوه به لایه ک به سهر
بوو که که ی بیننی. پاشان هه روه ک له وه ی بترسی، نه کا مردوو گونی لی بی ده نگی نه رمتر کرده وه و
گوتی :

« رژله که م به ز شه مینکی بز روشن که و له به ری بپارنوه به زه یی پینت دایی، به لأم بو خاتری
خواه للی که مندالت له زگی دایه.
نا دایه .. پنی نالیم .

« ها... وه ره نم چارشینو شاندی منیش به شانت داده با سهر مات نه بی.
کلیسا چول بوو. نوئیمی شه مینکی پچوکی هه لگرت و راست بو لای وینه ی زه لاهی مزیده می
پاکیزه چوو که له لای چه یی ده رگای پیروز بوو. فه قیره نه یده ویزا که له گهل خه زوری
ره خصه تی قسه بکات. ده بوست که هه زره تی مریم تکای بو بکا.

نوئیمی چوکی داداو ماوه‌یه‌کی زور مات و تنیا ده‌وینده‌ی مریم ده‌فیکری. مریم‌ی پاکیزه توند منداله‌که‌ی خزی ده‌نامیزی گرتیوو. رومه‌تی به رومه‌تیه‌وه نووساندیوو. ده‌تگوت له‌وه ده‌ترسی که منداله‌که‌ی لی بستینن له جیاتی شتی‌باری. خاچینکی پچوکی له داری بز منداله‌که‌ی راگرتیوو.

نوئیمی هه‌ستا، شه‌مه‌که‌ی روشن کرد، زاری برده‌ پینش و وینده‌ی مریم‌ی ماچکرد. نه‌و هینشتا نه‌یده‌زانی دو‌عا بکات. له‌ گه‌ل مریم ده‌ستی به قسان کرد. ده‌تگوت له‌ گه‌ل دراوسینکی باش و دل‌سوز ده‌ردی دل‌ ده‌کات.:

. نه‌ی دایکی پیروز ۱ من ژینکی جوله‌که‌م و له‌و سه‌ری دنیاوه‌ ها‌نووم. وازم له‌ نایینی با‌و‌با‌پیری خوم هیناوه و بووم به‌ مه‌سیحی. نه‌ی دایکی پیروزا من فره‌ پینوستم به‌ تو هه‌یه. یارمه‌تیم بده. پینی بلنی که‌ چیتر شه‌وانه‌ بز نازارو نه‌زیه‌تی من نه‌یه‌ت. پینی بیژه‌ خه‌راپه‌م له‌ گه‌ل نه‌کات. من جگه‌ له‌ خیزو خوژی بز به‌نه‌ماله‌ی نه‌و نا‌واتینکی دیکه‌م نیه. من کوره‌که‌ی نه‌وم خوژ ده‌وی. بینجگه‌ له‌ نه‌قینی نه‌و له‌م جیهانه‌دا دل‌خوشیه‌کی دیکه‌م نیه. ناخ ... نه‌ی دایکی پیروز... من نه‌پینه‌کی تر له‌ گه‌ل تو باس ده‌که‌م به‌لام تو به‌وی مدلی. سی مانگی تر وه‌ک تو کورنیم ده‌بی، ده‌ترسم منداله‌که‌م لی بستینن. تو نایینی بیلنی نه‌و ده‌ست له‌ منداله‌که‌م بده. من خوم خستوته ژیر پینی تو نه‌ی دایکی پیروز، نه‌ی دایکی هه‌موو دایکانی جیهان، روحینکم پینی بکه‌! چاره‌کانی هه‌لیناوه‌ ته‌ماشای مریم‌ی کرد. دیتی که‌ مریم به‌ روخسارینکی خه‌مبار ته‌ماشای ده‌کات. له‌ پر وای زانی که‌ په‌رده‌یه‌ک له‌ نه‌سیرین نیگای مریم‌ی لیل کردوه. نوئیمی ترسا. گواره‌ نالته‌نه‌کانی که‌ کسماس بزی کره‌یوو له‌ گونی هینا ده‌رو به‌ وینده‌ی مریم‌ی داگرد و گوتی: نه‌ی مریم‌ی پاکیزه ۱ جگه‌له‌وه چیتر شک ناهم. نه‌وانه‌ با یادگاری من بن بۆتو. گه‌رایه‌وه بز مالی. ماریا رووی لی وه‌رگیزا. خه‌سووی پیر چوه‌ کنی و گوتی:

. باشه‌ رۆله‌ شه‌مت هه‌لکرد؟ ده‌نگی نه‌وت هیست؟ نه‌و هه‌چی به‌ تو گوت؟

نوئیمی گوتی: « دایه‌ من ده‌چم بنوم، ماندووم. » له‌ پلکانان سه‌رکه‌وت، پشوری چاک نه‌ده‌هات. ناره‌هت بوو. له‌ سه‌ر هه‌مان ته‌خته‌ ناسنه‌ دوو نه‌فه‌ریه‌ که‌ خه‌زوری له‌ گه‌ل ژنه‌که‌ی له‌سه‌ری نوستییوو راکشا. ده‌ترسا چاو له‌سه‌ریه‌ک داہنی و مردوو له‌ به‌ر دمی له‌ تاریکی‌دا سه‌وز بی. له‌ خواری سعات زه‌نگی لیندا، ده‌نگی خوژی بانگه‌ره‌گان له‌ سه‌ر مناره‌کانی شار به‌رز بۆوه. بوو به‌ نیوه‌رۆ. نوئیمی زاری تالوو، بۆنان‌خواردن نه‌هاته‌ خواری. دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ ته‌ماشا کردن ماندوو بوو، چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانان، خه‌وی لی‌که‌وت یان نا، خوژی نه‌یزانی. به‌لام پاش نه‌وه‌ی که‌ پیلوه‌کانی وینک نان، به‌ قینیکی مه‌ترسیدار هه‌ستی کرد که‌ که‌سینک بی نه‌وه‌ی ده‌رگا بکاته‌وه‌ هاتوته ژووری. نوئیمی له‌ په‌نا ته‌خت بوو به‌ گلۆله، هیزی خزی کۆکرده‌وه‌و چاوی هه‌لینا که‌س نه‌بوو! له‌ گه‌ل نه‌مه‌ش هه‌ستیده‌کرد که‌ په‌کینک له‌ ژووره‌که‌یه. له‌کاتینکا له‌ ترسان ده‌له‌رزی چاره‌کانی ته‌واو لینک کردنه‌وه‌ وگوتی: « خزیه‌تی... خزیه‌تی... »

چرا کۆزابه‌وه‌ و روخساره‌کان ون به‌وون. هه‌رچه‌ندی ته‌ماشای ده‌کرد پتر هه‌ستی ده‌کرد که‌ هه‌وای نیوان دوو پینچکی ته‌خته‌که‌ی بارستایی زیاتر ده‌بی و شکل به‌ خۆوه‌ ده‌گری. له‌ پینشدا دووه‌مانچه‌ی زینو که‌ به‌ تاریکی ده‌دره‌وشان، ده‌رکه‌وتن. پاشان ملیکی نه‌ستوو و سمبلی ره‌ش و

دوچاوی تیژبین وه دیار کهوتن. زه لامینک له نیوان دوو پینچکی تهخته که وه نیزیک کهوت له حهوا ده گهرا. نوئیمی قیژاندی و هاواری کرد :

یا مریمه می پاکیزه، یارمه تیم بکه ا وهدهری نی ا بهلام کابرا پتر دههاته پینشی. تا دههات چاوی گهوره ترو وه حشیترو ده بوون. نیستا ئیتر دهنگی ددانه کانی باش ده بیسرا. کابرا گه یشته بان سهری نوئیمی و راوه ستا. نوئیمی جارنکی دیکهش هاواری کرد: یا مریمه می پاکیزه وهدهری نی... دهری که ا

بهلام کابرا له پر دهستی هه لینا و لینهی له سه رتهخته که ی لادار مستینکی توندی له زگی نوئیمی دا. ژنی چاره رهش قیژاندی و له تهخت کهوته خواری. خهسوی دهنگی هاواری بیست و به غار وه سه ر کهوت. دیتی بوکه که ی له خونیندا گه وزیوه. هاواری کرد: « هزی ماریا بکه دوکتوری. خوشی مندا له پچوکه که ی هه لگرته وه. لاجانگی نوئیمی به گولار دامالی. چرا که ی پینکرده وه و چاوه روانی دوکتوری بوو. له وی دانیشت و به سه بروکه ده گریا. بز مردنی نه وه که ی هه دای نه ده دا. ناخره که ی نوئیمی به رهنگی بزگاو چاوی هه لینا و مات و په شینو سهیری ده ورو بهری خوی کرد و دانی پینکه وه ده نان که هاوار نه کا. دیتی خهسوی له بان سهری دانیشتوه و لاجانگی به گولار داده مالی. نوئیمی دهستی بز درنژ کردو گوتی :

دایه ناخ... دایه ناخ... ژانی ده کا. پاشان چاوه کانی لینک ناوه. دایک له په نای دانیشت. بیری له کوره که ی ده کرده وه. کوره که ی ناگای له به ده ختی نه وه نه بوو نه و له م سه عاته دا له کوئی بوو، له سه ساری مالی با به گه وری چی ده کرد ؟

* * *

بهلام کسماس ئیتر له سه ساری مالی با به گه وری نه بوو. به تاریکی و باران به کویره رندا به ره و چیا ده چوو. بی نه وه ی دهنگ بکا به دوا ی هاریدیوسی پیردا ده رزیشت و ناخرین ده مه گانی ژبانی با به گه وری به ترس و نافه رینه وه وه بیر ده هینایه وه.

پیره میزد له بن داره لیمز راکشاپوو. راست له وکاته دا که عیزرائیل ده یوست بیته سه ری نه و پرسیارانه ی « له کوئوه هاتوویت و بز کوئی ده چی » به مینشکی دا هاتوو، نارامی گیانی تینکدا بوو. سی پاله وانی مهست له بن گزری زار ناواله دانیشتبوون و چیرزکی ژبانی خویان گنرا بزووه که پر بوو له تورک کوشتن و رابواردن، نه وان ده یانگوت و ده یانگوتوه.

بهلام وشه کان بز قولایی و مهزته تی ژبانی نه وان ته واره نه بوون. ناچار روویان کرد بوو ماموستای مه دره سه و داوای یارمه تیان لی کرد بوو. ماموستای مه دره سه له جیاتی وه لامدانه وه به که مانچه دهستی به خونین و گریان کرد بوو. نه وده م با به گه وری چاوی له سه ر یه کدانا بوو. بزه یه ک لینه کانی لینک کرد بزووه. دلی وه ک زه ویه کی تینوو که تاوی باران به خواته وه، دهنگی که مانچه ی خوارد بزووه. له شی وه ک ناده میزادی خه و لیکه وتوو هیدی و نارام له نامیزی مه رگنلا هه سا بزووه.

کسماس به خوی گوت :

بهنه ماله ی من ره شید و به تواناو ریشه ی نه وده نده قوله نامان قهت نابی شه رماوی بکری. خوا

بکا خوننی نوئیمی خوننی کریت پس نه کاو کوری من ئینسانینکی ته او کریتی بیته سدر دنیا. بهر یه کی نه وتو نابی له مه زنا یه تی بکه وی. چونکه هه یفه ره گه زی ناوا به فوتی.

هاریدیوس له پر راوه ستا. بینه نگی له شی گران کرد بوو. پتر خزی پی رانه ده گیرا. سده ر له چیا به پی یان، بی نه وهی ریواره کان پینکه وه قسه بکه ن و گالتو و گه پینک و گورانی و جاروبار راوه ستان نه بی و پاروه نانینک بخون و گه روو تهر بکه ن و بجه سینه وه، تام و چیژنکی نیه به لام نه و کاها فهره نگیه سهیره. زمانی نه ده گه پراو تاوینک رانه ده وه ستا و هدر غاریده دا، هاریدیوس وه ده ننگ هات : « نه ریاب چباسه بزچی و اراده که ی؟ بز دیتنی پاله وان میکینلس وابه تالو که ی؟ له عننه ت له ذاتی، نه گه ر به قسم ده که ی هه ر ده بی نه بیینی. هه تا دره نکترو که متر بی باشته ر. پیبری با به گه وره ت منی نارد خه به ری بده می بز ناخرین دیدار له چیا بیته خوار، چونکه له سدره مدرگ دایه. به لام کاتینک نه و به رازه رووی تینکردم و چاوم به بیچمی درنده ی که وت، هوشم له سدریدا نه ما و که می ما بوو بکه وم.»

کسماس بی نه وهی بوئستی گوتی :

. ناره حه ت مده ه هاریدیوس . بز من فهرق ناکا، چونکه نه و مامی منه. خوننی ئینه به که و من له وی ناترسیم.

. یانی تو غیره تی نه وه ت هه به قسه له قسه ی نه و بکه ی؟ من گرنوی ده که م که تو ناویری. ا . بز چی ؟ ده ونرم .. جاری بینه ننگ به باهرین . که سماس نه یه ده ویست نه وسه عاته خوش و بینه نگیه به قسه ی بی جی به فیروز بدات. چونکه نه و ته نیا بیبری له ریشه ی بنه ماله و له با به گه وره ی ده کرده وه. ده فیکری پاله وان میکینلس دا بوو، نه م داره زه لام و نه ستوره ی بنه ماله، لق و پزینکی هه بوو، نه ویش پاله وان میکینلس بوو. کی چوزانی له وانه یه دوا رژی کریت به ده ستی نه و بی. ده بوایه چون بیدوینی؟ باسی چی بکاو چی پی بلی، چ شه پیتانینک چوبوه کلیچه ی؟ خه لیفه پنی گوتبوو که سووتانی دیری عیسای مه سیح خه تای نه و بوو. ئینستا ده بوست نه و په له شه رماویه له داوینی خزی به شواته وه. هه ر بزیه نایه وی ته سلیم بی. ره نکه به خوازی به مردنی خزی سزای خزی بدات. کسماس به خه لیفه ی گوتبوو: «زور باشه، به لام نه وه به قازانجی کریت» خه لیفه ماره یه ک بینه ننگ ببوو. چونکه نه وه ی ده بوست بلی، هینده دلگر نه بوو، هه ر بزیه ش به هه ست و گومانه وه وشه کانی ده رده هری. ناخره که ی له به ر خزی وه گوتبووی: «خوا لیم به بووی، به لام لام وایه مامت شه پیتانی له ناخی دایه. نه و شه پیتانه ش کریت نیه.» چس گورکی مامیشی گوتبووی: «رازینک له ژبانی پاله وان میکینلس دا هه به، رازینکیش له باره ی ژنیک تورکه وه له نینوان نه و و پاله وان پولیکسینگیس دا هه به. خه لک هیندی قسان ده که ن. نه و دیوانه بوو و ئیتر ده سه لاتی دلی خزی نیه.

هاریلاتوسی کورته بالاش روژنک به شه پیتانی پنی گوتبوو : « نه و ئیره یی به پاریزه رانی نارکادی ده با. نه و هه سووه و بریاری داوه وه ک دیری نارکادی خزی به ته قینی. تا دوا ی مردنی خه لک حکایه تی قاره مانه تی بگپرنه وه...»

کسماس له به رباران و خلیسکان بیبری ده کرده وه که: ره نکه هه موو هه قیان بی. ئینستا که ده چوه کن پاله وان میکینلس ده بوایه چی پی بلی.؟ چون ده پیتوانی قانبعی بکا که پاشا گوتوبه

نه گهر له چيا بېته خواری و به چه ک و ئالوه ته تسليم بی. تالېنک له سهري گم نای. که واپوو باشته پېشنیاری پاشا قبول بکات. پنی بلنی که خه لېفه ده یه وی ته تسليم بی، پاشای یونانی تکای لینکر دوه. بېنگومان به گالته شان هه لده ته کیننی. چونکه نه و بز ناده میزادان ریز قایل نیه. نه گهر پنی بلنی که هیچ کهس نه تورک و یونانی و نه ئوروپایی لایه نگری نه و نین، و ته یه کی بی جی یه. چونکه نه و که سېکه له ته نیایی ده ترسی، نه ک له مەرگ. له وانه یه مەرگی خزی له خوا بخوازی. کسماس به قولی بیری ده کرده و نه م قسانه ی له ناقلی خزیدا تا ووتوی ده کرد. به لکوو کار بکهنه سهر نه و جا و نه و هره درنده و ناقلی بکهن. خه فته تی گه و ره و جزر به جزر هه ناویان ده کوشی له شی له و نه خزی نویسی که کسماس تزوی ره گه زی خزی به نه مانه تیندا چاند بو، دیار نه بو چ کورنک بهر هم دیننی. کاتی کسماس بیری له و کوره ده کرده و ده له رزی. بیری له و ده کرده که له ئورویا چاری پیکه و تېوو. فیکری له پینادی و فه سادو خه راپه و برسپه تی خه لک ده کرده. هه و هه له خزی ده پرسی که کام رنگا بگرته پینش و له م خه باته دا جینگای نه و له گرنیه؟ با به گه و ره ی له م خه باته دا نه خشی هه بو. باوکی و مامیشی هه و هه ها، به لأم نه و چی؟ خزی نه دیده زانی کام رنگا هه لېزری بز نه و ی بکاته نه م نه نجامه که بیژی : «منیش له م بهر یه دا مه تر زینکم هه یه و ناماده م بهرگری لی بکهم و کهس نه توانی دهستی بز درنژیکات...» کسماس له م شه و دا بز هه و لېن جار له هېچو پوچی خزی ته ریز ده بزوه و ره نجی ده کینشا.

باران لینی کرده و ه. ئاسمان هه ر چه ند ئاوی پنی بو، به سهر کورستانه کاندا رژاند بووی. باینکی ساردو توند هه و ره کانی لیک بلاز کرد. چه ند نه ستیره و هه ر که و تن. هاریدیوس بز ته ماشای نه ستیره کان راوه ستا و گوتی :

• نیوه شه و لایداوه، نیمه چاک هاتوین. فه قیره دیقی ده کردو ده یوست شتینک بلنی : نه ریاب بز خاتری خودا با له بن نه م گاشه بهر ده پشونک به دین و سیغارنک بکینشین.

• ماندوو بووی هاریدیوس ؟

• دیاره که ماندوو بووم. ئاخر من پیر بووم. لاقم به گران له دوو دین .

به لأم پیره میزدی شه یتان ماندوو نه بوو، ته نیا له داخان وه ده نگ هاتبوو. هه رتک له بن گاشه بهر دینک راوه ستان. کسماس سیغارنکی دایه. هاریدیوس له فیکری نه و ده دابوو چون سهری باسینک داگیرسینی. ته ماشایه کی ئاسسمانی کرد جینگای پاس نه بوو. پاشان که و ته بیری گوندی خزی و بیری کریت و کاندی. به لأم نه و پیاره ی له فه رنگ گه راوه ته وه. نه وانه ی هه موو له بهر بوون. که واپوو نه م مه سه له یه ش تامینکی وه های نه بوو له نه کاو «ئاندرولیوسی» مامی وه پیر هاته وه که کا براهی کی وردو چکۆله بوو. مامی نه و کا براهی لوت بهرزه ی فه رنگی که نایه وی دوو قسانی ده گه ل پکا، له چار مامی نه و چبوو. «مه بهستی پالنه وان میکینلس بو» به لنی پالنه وان میکینلس له بهر امبه ر مامی نه و دا مینشوله یه کیش نه بوو. ده یوست نه وه به کسماس به سلیننی. هاریدیوس یه ک دوو نه فه سی له سیغاره که ی دا و رووی کرده کسماس و گوتی :

• نه ریاب تو ده زانی گه و ره ترین درنده ی دنیا کی یه؟ ره نگه بلنی شیره. نا... وانه یه. گه و ره ترین درنده ی دنیا ناده میزاده.

ره نگه پرسی بزچی؟ چونکه شه ر ده کار وه ک مامی تو تورکان ده کوژی؟ یان چونکه به

یارمەتی شەیتان چەکی داھیناوە کە شیران بکوژی؟ نەخیز وانیه... راوەستە بەلگەت بۆ بێنمەو. من مامینکم وەبەر رەحمەتی خودا کەوتو. ناوی ئاندرۆلیوس بوو. فەقیرە لە بەو چکۆلەیی پێیان دەگوت < جندوکە > بە رنگادا نەدەرۆی. بەد بەختە وەک کللۆ ھەر ھەلدەبەزێو. ھەمیشە لە بەر ژان ھاواری بوو. دوکتور گوتبوویان بەردی گورچیلە ھەبە و دەیکوژی. بەلام ئەو ... بەراستی ئادەمیزاد چی بە؟

پاچ و قولنگی ھەلگرت و لە بەرامبەر چیبای <ونبیرتو>، لە کن گوندەکە ی خزی چۆکی دادا و خەریکی کینو ھەلکەندن بوو. سالیکی، دوو سال، سێ سال گوندی یەکان گالتهیان پیندەکرد. دەیانگوت: « لەعنەتی چەدەکە؟ داخی دلت بە کینو دەریژی؟ » ئەو بە بێ ئەو ی سەر ھەلئینی ھەلکەندنی درێژە پیندەداو دەیکوت: « بەلێ! لە گەل کینو نیم و دەردی دەدەم. » سالی سێ یەم ھەر لە بن ئەو کینو دەستی کرد بە دروست کردنی خانوو. دیسان گوندی یەکان گوتیان: « لەعنەتی خانو دروست مەکە، ئیمە قازانجی تۆمان دەوی. ئەو ی خانو ساز بەکا دەبێ ژنیش بێنی. » مام لە وەلامدا گوتی: « ئەحمە قینە من ھەر ئەو ھەم دەوی. دەمەوی ژن بێنم و مندالان پاشەکەوت بەکم تا بو ھەلکەندنی ئەم چیبایە یارمەتیم بەدەن. » گوندی پیندەکەنین و دەیانگوت: « کێ مینر بە جندوکە ی وەک تۆ دەکا؟ » ئەو لە وەلامدا دەیکوت: « ھەموو کەس دەتوانی پینلاری لاتی خزی بدۆزیتەو ئاخەکە ی منیش ژنیک ھەر دەبێنمەو... » لەو کاتەدا کە ئەو خەریکی خانو بوو، بیوہ ژنیک ناھەزی خەلکی گوندی دراوسی بەویندا رادەبرد. چوہ مالی ئاندرۆلیوس. ھەسارو مەتەق و ژووری خەو و دانیشتنی دیت و خۆشی لی ھات. چاویکی لی داگرت و گوتی: « ئاندرۆلیوس! من لەو مالە ی تۆ خۆشم ھاتو. تۆ ئیزی چی؟ مام گورج لینی تینگەشت. بە دوو قسە گەشتنە یەک و زەماوەندیان کرد، مام شەو لەگەلی نوست و بەیانی بە قولنگەوہ چۆوہ زگ چیا. بەلێ ئەو نەدی کینو ھەلکەند تا لە لایەکی ھەساری خانوہکە ی تەویلە یەکی لی ساز کرد. دیسان گوندی یەکان گوتیان: « لەعنەتی تۆ خەریکی شار دروست بەکی؟ »

دیارە دەمەوی شار دروست بەکم. خیزانم مندالی ھەبە. دەبێ بۆ مندالەکانم ژوور دروست بەکم. »

بۆ گورچیلەت ژان ناکا؟

بەزۆن تەمبەلی بێکارە! من کاتی ئەو ھەم نێ ھەست بە ژان و دەرد بەکم. کات بە سەر دەچوو، ژنەکە ی دوو دوومندالی دەبوون ئەو ھەر کینوی ھەلدەکەند. کینوئەشکەوت و کەلینی تینگەوتن. ئاندرۆلیوس کینوی دەخوارد. سەیربوو لە سەرەتاوہ مام ھەر جینیوی دەدا. کینو بەرپەرەکانی دەکرد. پاشان زانی کە کینو تەسلیم بوہ. مندالەکانیشی گەرە بوون. ئەوانیش دەکینوی بەر بوون. ھەلیان کەندو داہر داہریان کرد. خانویان لی دروست کردن. ئەوانیش ژنیان ھینا، مندالیان بوون. بەلام ئیتر مام ئاندرۆلیوس پیر بیو. نەیدەتوانی وەک رابردوو کینو بکوژی، شەونکیان لە چیا دەگەراوہ بە خدیالی داھات کە دەمری. کەوتە سەر تەخت. مندال و نەوہکانی بانگ کردو و ھەسبەتی کرد کە لە گینو بێنن و قولنگیشی لەگەل دەقەبری نین. پاشان دەستەکانی وەک خاچ لە سەر سینگی داناو تەواو بوو.

ئەریاب ئەگەر رۆژنک رنگات بەکوینتە گوندی <ونراتو> داوا لە خەلک بەکە ملکی

ئاندرۆلیوست نیشان بدەن. ئیستا بۆتە گوندینکی گەورە. ھاریدیوس بێدەنگبوو. کەیف خۆشبوو
کە توانیویە چی لەدڵدا بوو بە زیرەکی بەو فەرەنگیە بلی.

کسماس گوتی: « ھاریدیوس! من جانە وەرنکی تر دەناسم لە شیر و لە مامی تو درندە ترە.
ئەو کامە یە؟

کرمی عەرزى یە.

ھاریدیوس نیشانەى خاچی کیشاو لە بەر خۆیەو گوتی: « ئەریاب بۆ خاتری خوا زمانت بەگەزە
و لەو قسانە مەکە. پاشان تەفیکى لە عەرزى کرد و گۆچانى دەست دا یەو بە نارەحەتى گوتى :

.. یالاً .. ئەریاب با پرۆین!

کەم کەم بەیانی بەردەدا کە کسماس لە بستوی چىای سلنا گەیشتە ئۆردوگای پالەوان
میکینلسى مامى. ھاریدیوس و نستا گوتی: « ئەریاب! لێرەو ئیتر بۆ خۆت بەرۆ. ئەگەر کارەکت
تەواو کرد وەرەو ئیرەو پینکەو دەگەرینەو. لێم ببوو ئەریاب کە ناتوانم لە گەلت بێم. چونکە
نامەوی مامت بێنم.

پالەوان میکینلس تەواوی شەو نەنوشتبوو. لە بەیانیەو لە دیدەوانى و نستا بوو. دووربەن بە
چاوە مەتەرزەکانى دوژمنى ھەلەنا. عەسکەرى تورک و رده و رده دەھاتنە پینش و جینگای خۆیان
قایم دەکرد. ئەوان بە پەلە نەبوون چونکە ھەستیان کرد بوو تەنگچىەکانى مەسیحى کەم بوونەو
و چەکو قۆرخانەشیان لە کەمى داو. ئەو شىیان دەزانى کە لە نانى جز بەدەرھىچیان نیە بخۆن.
تورک گەمارۆیان دا بوون نەباندەھىشت کەس لە خەتى گەمارۆ تى پەرى. تەنیا کەسینکی زۆر
شارەزا بایە بەشەو دەیتوانى خۆ بەگە یە نیتە مەتەرزى مەسیحىەکان.

پاشا پەیتا پەیتا پىاوى دەناردە کە پالەوان میکینلس بەلکو تەسلىم بى. لە قوستەنتەنیەو
نامەیان بۆ پاشا نووسیوو کە بەرژەو ندى دەولەتى وەسمانى پتر لە تەسلىم بوونى شۆرشگىزان
دا یە، نەک سەركوت کردنیان. بەم جزرە کرىت جارىکى دیکەش بە مەبلى خۆى ژۆردەستى ئىنە
قەبول دەکات و ئورویا بۆ دەست درۆى هیچ بیانوی نامینى.

ھەر رۆژى پینشو پاشا قاسیدینکی ناردبوو کە پالەوان میکینلس و پەيامى بۆ نارد بوو: ئەو
ئىتر ئاخىن ئاگادارى منە. لە ئیستاو تا سەبى نیوەرۆ مۆلەتت دەدەم ئەگەر تەسلىم بى و بە
رنگای خۆت دا پرۆى، بە ئین دەدەم کە دەستت لى نادەم. ئەگەر وانەکەى. سویند بە محمد
ھەمووتان لە شىشى کەباب دەدەم و دواى ھەموان تۆ ورد ورد دەکەم.»

پالەوان میکینلس تەواوی شەو لە فیکردا بوو کە برىارى چى بەدات. ئەو لە فیکرى خۆیدا نەبوو،
لە بەر ھاوړیکانى. چونکە ئەو برىارى خۆى دا بوو. دەیزانى رزگار نابى و نەیدەووست بېتە ھۆى
مەرگى ئەوانیش. بۆیە پینشبارى کرد کە ھەر کەس لە ھەلۆاردنى رنگای خۆیدا سەر بەستە،
ئاخىن پەيامى پاشای بە ھاوړى یانى خۆى راگەیاندبوو. تا شەو دەرفەتى بىرکردنەو ھەیان ھەبى و
بەیانی وەلامى بەدەنەو.

کەس لە ھاوړى یانى شەو چاوى لىنک نەنا بوو. کاتىنک زەرە لە سەرانى دەدا. ھەموویان بە
سەروروی قرۆن و کراسى خۆیناوى ھاتنە مەتەرزى پالەوان میکینلسى و لەدەورى کۆبوونەو و
چاوەروان و نستان. دەبرایە لە پینشدا ئەو دەست پى بکا.

بهلام نهو له بده کانی پیش خوی رامابوو، ههولی ددها بهسره ههژانی دلیده زال بیت. نهو نهگه رسته بای ودهنگ بی، ده بویه دهنگی پیاوانه له گهرووی بیته ده، نهک ناله و شیوه. کریت، تراساکی، ژنی چهرکه سی، دیری سوتاو، هه ریدکه بروسکیک بوون له ناخیدا پزسکیان ددها. جنینکی له زاری دهرپه ری. بدهرینکی بدهستهوه بوو وهای رینک کوشی که دهستی پر بوو له خوین. سدیری دۆستانی خوی کرد که له دهوری کۆ بیوندهوه. تهماشای تورکانی کرد که له داوینی چیا بوون. چاوی له ناسمانی بان سدیری کرد و به خوی گوت: نازادی یا مهرگ! نازادی و مهرگ نه و شانهن که ده بی له نالای خوم بیان نوسم. به لی... نالای خهباتگیرینکی راسته قینه، ده بی ناوا بی. نازادی و مهرگ! »

ههستی کرد حالی باشتر بوو. دواي چند سال تازه شتینک تیگه یشتوه. تینیک هاته دلی، رووی کرده یارانی و به نیگایدکی هندی و نارام دهستی به قسان کرد: « ئینوه هه مووتان له پدیامی نهو سهگه ناگادارن. هه مووتان پیاون، ریش و سمیلتان ههیه ویو نازادی شهر ده کهن. که واپوو به سهر بهستی بدوین. ئیمه نه فیشه کمان ههیه و نه نان و نه هومیند. تورک له شکرینکی ته واون و ئیمهش دهسته دیکه کم. سویند بهو شیرهی که جگه له خودا نایده مه دهست که سیترا، هه ر کهس دهیه وی به بی شهرم و رووده روایسی ده توانی بهوا. به راستی بزانتن من دلم نایه شی. من دهمینه وه، ئیتر قسم نیه . »

ماوه دیکه دریز کهس له جینی خوی نه بزوت. خور له ناسمان بهرز ده بزوه. عهسکه ری تورک له تهلپیانداو ده یانه و سته بیته پیش. پالنه وان میکینلس جارینکی تر گوتی: « خیرا به سهر بهستی قسه بکه ن! »

کابرایه کی لهری لهش داگیرساو، تفهنگینکی قایش بدن به دهسته وه بوو، وه دهنگ هات و گوتی: « ئینوه هه مووتان ده زانتن، قهت له بده تورکان هه لئه هاتووم. که واپوو له وهی ناترسینم که به ترسه نۆکم بزانتن. بیرورای خوم رک و راست دهرده بزم، نهی پالنه وانان. ئیمه بز هیچ دهرمین. به لی... بز هیچ ازبانی نهو کاره ساته بز دنیای مه سیحیه ت پتره تا ده گات به خومان. کریت جارینکی دیکهش راده پهری و ئیمه نهوی رۆژی زیندوو نابین تا له شورش داها تودا یارمه تی میلله ته که مان بدهین. بارودوخینکی ئیستا ئیمه تینیداین، ژبانمان له مردن پتر بز کریت قازانجی ههیه. نهو کاره شهرم بی یا نه بی، بز من گرنگ نیه. ده بی بزانتن قازانجی کریت له چیدایه. گرنگ به رژه وهندی کریته و هیچیترا! »

پالنه وان میکینلس سدیری داخستبوو گوتی ده دایه. کاتینکی کابرا ته و او بوو لینی پرسی:

قهس کانت ته و او بوو یانارۆس؟

به لی ته و او بوو.

پالنه وان میکینلس رووی کرده نه فه ری په نا دهستی و گوتی: « ناش به نۆزه یه، ئیستا نۆزه ی

مستیگری یه! »

مستیگری سمیله کانی باداو رووی وه رگنراو ده بو سته چاوله چاوی پالنه وان به ری و ناخره که ی گوتی: « من دوینی شهو له گه ل دوو شهیتانان له کیشه دا بووم. یهک ده یگوت بهرۆ ده نا له و شه ره نه جاتیت نایه. نهوی تریان ده یگوت: مه بز، چونکه هه رچونیک بی نه جاتیت نایه. نهو دوو شهیتانه

تابه یانی له تاخی منداکیشه یان بوو. ناخره که یه کیان سرکه وت. «
پالەوان میکینلس چاونکی لیکردو. پرسى: « کامیان سر که وت ؟ »
تو سرکه وتی. پالەوان میکینلس ! له عندهت لهو رۆژه ی له گەل تو بووم به ناشنا.
باشه ... مەبەست ..؟

من نارۆم .

پالەوان میکینلس رووی کرده کایامبیس و گوتی: « تو ده لینی چی کایامبیس .؟ »
کایامبیس هه ناسه یه کی هه لکینشاو گوتی: « من تازه ژنم هیناوه. ژنیکى جوانم هه یه. هینشتا
له ژیان چینه م نه کردوه. هه ر نه و داخه من ده خوا »
باشه ئینستا یاسی ژن لهولا دا بنی. من له گەل پیاو قسه ده که م.
منیش نه ی پالەوان میکینلس، له عندهت لهو رۆژه ده که م که تو م ناسی. منیش هه ر قسه ی
میسیتگری ده که م. پینم خۆشه به رۆم، به لأم له تو شهرم ده که م و نارۆم.
پالەوان میکینلس رووی کرده تیشودوریسی برازای که لهو کاتهدا تفهنگی خاوین ده کرده وه
عه مباری ده کرد، گوتی :

تو ده لینی چی .. چلمن ... بریاری چت داوه ؟

تیشودوریس چرژا، به چاونکی فیزو نافه رینه وه ته ماشای مامی کرد و گوتی: « سمیل زه لام
پینت وایه هه رتو غیره تت هه یه؟ من نارۆم . »
دوو پیاوی زه لام که هه رتک لاجاینگیان سپی ببوو، بینه نگ بوون و قسه یان نه ده کرد به دواى
یه کدا گوتیان:

منیش نارۆم... منیش نارۆم..

نهوانی دیکه که بیست که سینک ده بوون سه ریان به ردا بزو هه چیان نه ده گوت. پالەوان
میکینلس رووی ده وان کردو گوتی :

- کاتینکی زورمان نیه. رۆژ وه درنگی ده که وی. ئینوهش قسه ی خۆتان بکدن. ده تانه وی به رۆن،
یا ده میننه وه. هه مووتان نازادن. ئیشه لا خۆشه خت ده بن. کراسوگتورگیس شتینکی به سرت ه به وه ی
به نا خۆی گوت . پاشان ده ستی به سینگیه وه ناو هه ستا به ده نگیکی گیراو گوتی: « برایان لینمان
ببوون. ناخر ئیمه خوشکمان هه ن ده بی به شوویان به دین. مندالی چوکمان هه ن ، ژفان هه یه ، جگه
له وهش به مردنی ئیمه کهس قازانج ناکا. که واپوو ئیمه ده پۆین.

ماستراپاسیش گوتی: « برایان بمان به خشن، ئیمهش ده پۆین. »

پالەوان میکینلس هه ستاو گوتی: « به خیر چن برابینه، به سلامهت. خودای من شاهیده دلگیر
ناهم. سلأوی من به ژیان بکه یینن! به لأم زووتر وه ری که ون و یه ک یه ک به خشکه به رۆن تا نه که ونه
به ر سیره ی دوژمن. زووین، تا نه بۆته نیوه رۆ. »

هه ر بیستیان تینگرا گوتیان: بمان به خشن، خوا بتانه خشى.

پالەوان میکینلس گوتی: « ئینوه به خشارون و له عندهت لهو که سه ی خهراپه تان ده لی. ئیشه لا به
سلامهت ده چنه وه. »

ٲهوانه‌ی مابوونه‌وه شه‌ش (١) كه‌س بوون. پالٲهوان مي‌كئلس ته‌ماشاي كردن وگوتئ :
 . باشه ، ئئستا ئئمه‌ هه‌وت كه‌سئن. هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سن. به‌لكو زورئشن. ئاقل حوكم ده‌كا كه
 ئئمه‌ش به‌رئن. به‌لام دلٲمان ناهئئئ به‌رئن. كه‌ واپوو نارؤئن.

١ - له‌ ئئنگلئزه‌كه‌دا نووسراوه^١ پئنج كه‌س مابوونه‌وه له‌ گه‌ل پالٲهوان مي‌كئلس كه‌ گوتئ ئئمه
 شه‌ش كه‌سئن. «وه‌رگئير»

ده‌مرئن و خؤمان فئدائ كريت ده‌كه‌ئن. قه‌ئ ناكا، خه‌لك ده‌ئئ چئ با بئئن. مرده‌ئ ئئمه‌ له
 رئنگائ نئشته‌ماندا له‌ ژئائئ ئه‌وان به‌كه‌لك تر ده‌بئ. كريت پئوئستئ به‌ باوكئ باش نئه، به‌لكوو
 موحتاجئ دئوانه‌ئ وه‌ك ئئمه‌ئه. چونكه‌ دئوانه‌ ده‌ئكه‌نه‌ ئه‌به‌دئ.

ته‌ماشائكه‌ئ ئاسمانئ كرد. خؤر هه‌روا به‌ رئنگائ خؤئدا ده‌هاته‌ پئش. دئسان گوتئ:
 . باشه ئئستا ده‌ست ده‌نه‌ تفه‌نگان، له‌جئ به‌كه‌ مده‌ئئنه‌وه. مه‌ته‌رئزان بگؤرن، دؤژمن ناهئ
 به‌زانئ كه‌ ئئمه‌ هه‌وت كه‌سئن. به‌ ناوئ مه‌سئح . راست له‌وكاته‌دا بلاؤ ده‌بوون و فه‌رمانده‌ئان له
 پشئئ مه‌ته‌رئزدا به‌ جئ ده‌هئشت، ده‌نگئ لاقئنگ هات و سه‌روكه‌للئ كسماسئ ده‌ركه‌وت.
 پالٲهوان مي‌كئلس ئاووئ دابه‌وه، دئئئ و بانگئ كرد:

. ئه‌وه‌ كئ به‌، سه‌رت دانوئنه‌ گولله‌ت وئ ته‌كه‌وئ. داوه‌ره‌ به‌زانم تزكئئ ؟

. به‌رازته‌ پالٲهوان مي‌كئلس، كسماسئ به‌رازته‌.

پالٲهوان ئئوچاوانئ ئئنگ نا و هه‌ستئ كرد ده‌بئ ئه‌و دئداره‌ به‌چ نئيازئنگ بئ؟ به‌ لاتاو گوتئ:»
 به‌خئئر هاتئ! كارت به‌ئره‌ چئوو؟»

رئوئ چكارئ به‌ بازاره‌ ؟

كسماس لئوه‌كانئ گه‌ست. تا له‌توره‌بووندا قسه‌ئ ناشئرئن نه‌كات. به‌زه‌ئكه‌ئ تالئ هاته
 سه‌رلئوان و گوتئ :

. نه‌ من رئوئم و نه‌ ئئره‌ش بازاره‌ . من پئاوئم و به‌رازائ توئم پالٲهوان مي‌كئلس!

. پئاو ئه‌و كه‌سه‌ئه‌ شه‌ر ده‌كا و هئچئ تر. ئئستا له‌كن من له‌ سه‌ر زگ راكشئ و پئئم بئئ به‌زانم

به‌ هاتوئ؟ به‌ كوئئ به‌بهره‌وه‌ كارم هه‌ئه. جارئكئ تر ته‌ماشائ رؤژئ كردو به‌ هاقالائئ گوت :

«كوئئنه‌ ئاماده‌؟ تفه‌نگه‌كان عه‌مبار كه‌ن و چاوه‌روائئ ئاماژه‌ئ من بن. له‌ داوئئئ كئو هاوارئ

سامناك ده‌بئسران. كسماس له‌ په‌نا مامئ درئؤ بوو، به‌ كه‌لئئ به‌رداندا چاوئ به‌ رئزئ

عه‌سكه‌رئ تورك كه‌وت كه‌ له‌ چئ سه‌ر ده‌كه‌ون. چئ له‌ په‌پاخ به‌سه‌ران سوور هه‌لگه‌را بوو.

پالٲهوان مي‌كئلس له‌ كاتئنگا ده‌ئروائئ به‌سه‌كه‌رئ نوركان، به‌ به‌رازائ گوت:

. باشه، قسه‌ بكه، به‌ هاتوئ؟ كئ تزئ نارده‌وه؟ كسماس له‌ وه‌لام دا گوتئ : « كريت »

پالٲهوان توره‌ بوو به‌ بؤله‌ بؤل گوتئ :

. قسه‌ئ بئ جئ مه‌كه‌ ماموستا ! ركو راست قسه‌ بكه‌ و جارئكئ دئكه‌ش مه‌ئئ كريت منئ

نارده‌وه. كريت منم. كسماس گوتئ دابه‌وه‌ قسه‌كانئ مامئ و ته‌ماشائ ده‌كرد. ئه‌و ئئنگه‌ئشته‌بووله

گه‌ل چ كابرئكه‌ئ كه‌لله‌ ره‌ق به‌ره‌و روو بوو. دمه‌ ته‌قه‌ له‌گه‌ل ئه‌و فائده‌ئ نئه. جابؤچئ خؤئ

سوک بکاو بپارننه وه. مامی بریاری خزی دابوو. خوداش نهیده توانی په شیوانی کاته وه. دلی پر له فیزی کسماسی وه لیدان کهوت. ئیستا ئیتر له به کار هینانی وشه ی قولمبه و زیره گانه شهرمی ده کرد.

پالهوان میکینلس بی نه وهی ناوړه بداته وه، گوراندی و گوتی:

. باشه که واپوو لیره چده که ی؟

کسماس په که لله شقی وه لومی دایه وه گوتی :

. هیچ ا ئیتر نهیده ویست نم وشانه به سر زماندا بینی که له میشکیدا کزی کرد بونه وه.

پالهوان میکینلس به هه وایدکی گالته جار گوتی : « که واپوو هاتپووی مامت ببینی باره که لا... »

لی هاتم تو ببینم و پیت بلیم که سیفاکاسی پیر به رحمدت چوو.

پالهوان میکینلس تفهنگه که ی له عدرزی داناو نیشانه ی خاچی کینشاو گوتی :

. خوی لی خزشبی. نه و کرینکارنکی به شهره ف بوو. باشی کار کردو موچه ی باشی وه رگرت.

ئیستاش چوته خوی نه به دی.

زور باشه ئیستا ئیتر برز به سلامت. ئیمه لیره شهر ده که ی.

. په یامینکت نیه ؟

. گوتم برز به دوی کاری خوت دا.

. بز ژنت بز کورت ؟

. ده ماره کانی پالهوان نه ستور ده بوون و به ری چاوی تاریک ده بوو. دهستی گه ورو به باروت

و خونوای دریز کردو له سهرزازی برزای داناو دم چاوی به خونین و باروت کرد، پاشان

نه راندی و گوتی :

. به هومیدی خوا بریان ، نازادی یامهرگ سیره ی گرت و کردی به ته قه. گرمه ی تفهنگان

له چیا دهنگی ده دایه وه.

له نه کاو گولله باران له لایه ن تورکانه وه ده ست پینکرا. ویزه ی کولله هه شری ده کرد. دهنگی

توپینک هات و گولله توپ له پشت سهری پالهوان میکینلس وه عدرزی کهوت. گولله عدرزی دهری و

به ردی ره هه وا خستن. نه ره ته یه کی به سام هات. کایامبیس له سهر گاشه به ردینکی خلزور بزوه و

له بهر پینی پالهوان میکینلس وه عدرزی کهوت. یه ک دوو جار زاری لینک کرده وه که شتینک

بیژی، به لام شه پزلینکی خونین دهنگی له گهرووی دا خنکاند.

له خواره وه شه پورچی تی بیان توپاند. عه سکه ری تورک ده یان نه راند و ده رویش له کاتینکا

نالای پیغه مبه ریان هه لگرتبوو، کهوت بوونه پینش له شگری.

تیشودورس هاواری کرد : « به کومدل ده سرژیان لی بکن و نه و سه گانه بکوژن. دهنگی

له شکر که ده هاته پینش پتر ده بیسرا. پالهوان میکینلس غاریدا که کایامبیس بگریته باوه ش، ده

کسماسی هه لنگوت که له سهر زگ راکشاپوو. توره بوو گوتی : « ناخ تو هینشتا لیره ی ماموستا

؟ برز به دوی کاری خوت داو خوده کاری پیاوان هه لمه قوتینه.. »

کسماس نه ده بزوت. به رومته ی خونوای له کاتینکادلی توند لینی ده دا، گونی هه لختیبوو.

بابی نه و شهرکه ره نازیه. باپیرو کریت، له هه ناویدا وه خه بهر هاتبوون. هه وه لچار نه بوو که نه و

به شهر ده هات، به لکورو نهم شهره له پېنښ ههزار ساله ده ست پینکراپو، نهو ههزار جار مرد بو، زیندوو بېزوه. پالەوان میکینلس هاواری کرد :

. نهی برایان دیزی نارکادی وه بیر بیننه وه. تا هه ناسه ی دوا یی ده بی پیاوانه بینینه وه. دهنگی پشوری به تالوکه ی عهسکهری تورک ده هات وه نیزیک ده کهوت. میستیگری هاواری کرد : هه موومان فهوتاین ! تیشودورس دهنگی دا : بېندهنگ به ۱.

خوین له نینو چاوانی ده هاته خوار و ده چوه ده چاوانی و هیچی نه ده بیی. چاوی به سدرده سته ی پاک کرده وه، له پر تورکی له پېنښ خزی دپتن. تفهنگی فرنداو هاواری کرد : کورینه نیتر تفهنگ به کار نایه. هه لکېشنه خه نجه ران. خه نجه ری هینا ده رو دهروشنکی په لامار دا که له هه رای شهر گهرم دا هاتبو، له ده سته ی خزی تاق که وتبزه. ته وه رزینی به ده وری سهریدا هه لده سوراند و ده هاته پېنښ. تیشودورس گه پشته وه دهروش که گولله یه کی وه سهر دلنی کهوت و تخیل بو. له پشت پالەوانانه وه دهنگیک هات گوتی:

. نافهرین کورینه ! بژی پالەوان میکینلس!

پالەوان میکینلس دهنگه که ی ناسی و ناوری داوه. له خوشیان گه شایه وه گوتی : ناخ .. باکېنښ نه وه تزی ؟ تزه گه رایه وه. ؟

. به منت گوتبو : که باکېنښم و کرده وه شم ده بی باکېنښانه بی. نیستا قسه کهت وه رگروه پالەوان ۱.

. من قسه کهم وه رگروه برام . وه ره په نا من . باکېنښ بازدی دا که بچینه په نا پالەوان میکینلس، به لام راست له و کاته دا گولله یه که وه سهری کهوت و به عه رزی دادا. فرمېسک له چاوی پالەوان میکینلس بزانه خواری. مه پته که ی ده نامیزی گرت و نینو چاوانی ماچ کرد. زارو سمیلی خویناوی بوون.

هه ناسه ی سهر بازانی تورک له دووره وه ده بېسرا. پالەوان میکینلس ناوری داوه، کسماسی دپت، به سهری خزی دادا و هاواری کرد: . بهرژ... تا کات هه یه راهکه ..

. نه خبیر من نارۆم ... کسماس راست بزه، تفهنگ و فېشه کدانی کا یا مېسی ده ست دایه و قه مده ی له پشتی کرده وه.

پالەوان میکینلس به سهر سورمانه وه ته ماشای کردو گوتی : « که واپوو تو ناتهو ی بهرزی ؟ » . نا... نه خبیر نارۆم ... روخساری پالەوان بروسکی دا. سهری کسماسی ده باوه شی گرت و هاواری کرد:

. سلأوت لی بی برزای من که واپوو توش خوت فېداده که ی؟ ناخ .. نهی کرتی ته به دی . دهنگی هه وه تریشه هات. پایه که ی خست هه لیکرد و ناسمان له هه وه لی سبه ی نیه گرژ بوو. رهنگیکه به ترسی گرتبوو. له دووره وه چند قه له ره شه ده یانقراند.

میستیگری راست بزه، له وه په شیمان بوو که تاوینک ترسا بوو. نیستا مهرگ له بهر چاوی دیارده یه کی پیرۆز بوو. به لی مهرگ، مهرگه هه موو شووره یه که ده شواته وه. نیشانه ی خاچی کینشار قه مده ی له کالاتی هینا ده و هاواری کرد :

• نازادی یا مدرگ !

له کاتینکا له مدته ریز دهر ده پهری، ده سته بیک عدسکهری په لامار دان که له چیا سهر ده کهوتن. پینچ شهش تورک دهر وریاندا، میستیگری به گزیان داچوو. کوشت و گوشتار ده دست پینکرا، زوری پی نه چوو، تورکی دیکهش گه یشتنی. تورک له عهرزبان دا، دهر و نشینک چوکی له سهر سینگی داداو وهک بهران سهری بهری.

پالهنوان میکیلنس که چاوی له و کاره ساته بوو، هاواری کرد:

• کهس له مدته ریزی خوی نه به ته دهر. به کومه ل تینکرا ده سریزو بکهن. به لام نیستا له دوو کهس پتر نه ما بوون. نه وانیش ههر نهو دوو پیاوه زه لامه بوون که لاجاینگیان سپی بهوو. ههر تک له پشت گاشه بهردان چوو بوونه ده مدته ریز و بی نه وهی خو بهزبون، سیره یان له تورکان ده گرت و گولله په کیان به فیرز نه ده چوو.

پالهنوان میکیلنس هندی و نارام له مدته ریزی خوی دانیشته بوو. ههر تورکینکی سهری وه دهر ناپایه وه سهر په کی ده گنپرا. گولله په ک لایه کی روومه تی برده بوو، گولله په کیش رانی کون کرد بوو. خونین له بهدنی ده چوپاوه. به لام ههستی به ژان نه ده کرد. جارویار ته ماشای برازی ده کرد که له پدنا ی نهو شهر ده کا.

هاواری کرد : « ناقهرین برازی من . به راستی باهت زیندوو کرده وه. به خیر هاتی نهی کؤستاراسی برام !

کسماس که له جامی فیز سهر خزش بهوو، گوتی « سلوت لی بی نهی مامی من ! نیتر نه ده ناسراوه. خزشیه کی له وه سف نه هاتوو هه موو له شی داگرتیوو. ههستی ده کرد که سووکتتر بوو. له راستیدا ههر له و کاتهدا که بز نیشتمان گهرا بزوه، نیتر بهری له هیچ شت نه ده کرده وه. دایک و ژن و کوری له بهر چاوان ون بهوون. پینچگه له و نه رکی پیروز و قه دیی هیچی بز نه ما بهوه. له کاتینکا ته ماشای تورکانی ده کرد، ده پنه براندو ده یگوت :

• نازادی یا مدرگ ... نازادی یا مدرگ ... جگه له وه شادی و رهنج و هه وه سینکی دیکه ی نه بوو.

له پر ههوا تاریک بوو. به فر به پینه نگی دهستی به بارین کرد. ته به قی رزؤ له پشت هه ووه سووره کان ناوا ده بوو. له پر ده ننگینک بانگی کرد: « ها نهی پالهنوان میکیلنس ، له ناسمانم ده وستی و له عهرز کهوتیه بهر چنگم. میزه ری که سکی مه لای شاری کاندی له پشت گاشه بهردینک وه دهر کهوت.

پالهنوان میکیلنس له کاتینکا سیره ی لی گرتیوو گوتی : « حاجی سلوو. وهره خوش هاتی نه وهی گوت و گولله په کی له ژر چه نه گه ی مه لای دا. خونین فرکه ی کرد ده تگوت مدشکه ی شهراب دراوه.

سهر بازی تورک وه سهر مدته ریزی نهو دوو پیاوه لاجاینک سپیه کهوتن و له تو په تیان کردن. پاشان روویان کرده نهو مدته ریزی که تنیا نهو دوو شورشگیره ی تیندا ما بوون. تورکینکی زه لام که دهره جهی له سهر شانی بوو هاواری کرد:

• مه هیلن دهر چن ، سهریان بهرن .

نهو تورکه قامچینکی درژی به دهستهوه هوو له پشتی سدریازانی دهو ا عهسکهری تورک هیرشیان بز سر مه تدریزه که دهست پینکرد.

پالوان میکینلس روی کرده کسماس و گوتی :

مه ترسی برزای من. بیر له نه جاتی نیمه ناگرینتهوه. بژی کریت. ۱

هر تک هه لیان کیشا خه نجه ران و هیرشیان برد. به فر تهرمی کوژراوه گانی داده پوژی. پدپاخی سوور سپی ده بوون.

دوو سبسا رکه که چه له له ناسمانی وه در کهوتن و بز لای نموان ده هاتن. له هموا ده سورانه وه که لاکیان بون ده کردن.

له جهنگهی شهردا مام و برزا لینک جیا بوونتهوه. عهسکهری تورک کسماسیان گمارو دابوو. تن به تن به شهر ده هاتن. له هموو لاره هر خه نجه هوو ده وه شا. پالوان میکینلس که برزاکهی له مه ترسیدا دیت، چند که سبکی لی کوشتن که گمارویان دابوو. به هاواره وه چوو بانگی کرد :

خز بگره برزای خوزه وستم که پشتی.
په کینک له تورکه کان له کاتینکا سهری برای کسماسی بز داوشت. به لاناو بانگی کرد:
ها بیگره ، نهوه دینته خزمه تت...

پالوان میکینلس دهستی دریز کرد و سهری برای کسماسی له هموا گرتهوه و وه ک نالا بهرزی کرده وه . رووناکیه کی وه حشبانه سهری چاوی رووناک کرد. داخوا نهو شادی بهی نهو غه بهر نینسانی، یا مه له کوتی، یا بهرهمی که لله رهقی و یا به کهم زانینی مهرگ هوو ؟ داخوا نه فینی بی پایانی کریت هوو ؟

پالوان میکینلس سهری برای کسماسی زور بهرز کرده وه هاواری کرد :
نازادی یا.....

به لام بوی تهواو نه کرا. گولله پهک وه زاری کهوت و په کی دیکهش میشکی بلاو کرد. پالوان میکینلس به سر پشت دا کهوت و میشکی به سر بهرده کاندای پهرش و بلاو بوزه .

«تهواو»

نوسراوه کانی وه گنهر:

- ۱ - کاروانینک له شهیدانی کوردستانی نیران
- ۲ - وه لأمینک کوردی و فارسی
- ۳ - له دهوری رنکخراوی لاوانی هیزیی دیموکرات کۆ بینهوه
- ۴ - رهخه و لیکۆلینهوهی کتیبی حوسینی مهدهنی
- ۵ - پهنوسی شهپی پارتیزانی
- ۶ - چند قسه بهک له گهل خهبات
- ۷ - کوردو فدرهنگی بینگانه.
- ۸ - لیکۆلینهوهی کورته باسینک له سه ر سۆسیالیزم (کوردو فارسی)
- ۹ - نابیه نی کۆنگرهی شه شه م.
- ۱۰ - کوماری دیموکراتی کوردستان با خودموختاری؟
- ۱۱ - پادی هینن.
- ۱۲ - له پیناو چی دا؟
- ۱۳ - له بیره وه ره به کانم : بهرگی ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷.
- ۱۴ - پادانه وه.

به ره مه کانی کراون به کوری :

- ۱ - دایک - مارکسیم گورکی.
- ۲ - ژهان و کرده وه کانی لنین.
- ۳ - نهفسانه کوردیه کان - رۆد پهنکۆ.
- ۴ - زهوی بهچووک - برژننف.
- ۵ - مهسه له ی کورد له پارله مانی سوید.
- ۶ - کۆمه له چیرۆکی هه لپژارده له نه ده بی بینگانه.
- ۷ - باسای پنجینه ی ناپووری سۆسیالیستی.
- ۸ - هه مه چکۆل (نهنجه مه مه د) - باشار که سال.
- ۹ - نوسولی سه ره نابیه کانی فلهسه فه - ژورۆ پولستیتر.
- ۱۰ - نامه ی گولله بارانکراوه کان.
- ۱۱ - کورته مینووی کوماری بولغارستان.
- ۱۲ - ره وشی کوردان - مینووی باهان و نه ره ده لان.
- ۱۳ - نازادی یا مه رگ - کازانزاکیس.

چاپکراو ھڪانس ۽ وزارت سالی ۱۹۹۶

- ۱- میکانیزم ۽ ٻنہرہ تیہ ڪانی رستہ سازی .. د شیرکو بابان .
- ۲- سعید زہبؤکی لای خومان .. رومان .. ڪہمال سعیدی .
- ۳- الجعد القومي للتغيرات في الحدود الادارية محافظة كركوك .. د خلیل اسماعیل محمد

چاپکراو ھڪانس ۽ وزارت سالی ۱۹۹۷

- ۱- ڪاولاش .. رومان .. عبداللہ سہراج .
- ۲- مہم وزین .. علی فتح دزہیی .
- ۳- پشکو و خوئلہ میس .. نازاد عبد الواحد .
- ۴- دہردہ ڪورد .. محمود زامدار .
- ۵- بالہبان .. وریا نہ حمد .
- ۶- چیرؤکی فولکلوری .. محمد رشیدی دزہیی .
- ۷- ڪوردستانی خوارووی روژ ھلات .. د. رشاد میران .
- ۸- ووشہو زاراوہ ڪانی باباتاشیر .. د. محمد نوری عارف .
- ۹- ھمہدؤک .. یہسار ڪہمال
- ۱۰- ڪورتیہ ڪ ژ دیروکا ئەقیانوسا .. د. بیوار خنسی
- ۱۱- رومانی درز .. ڪاکہ مہم بۆتانی .
- ۱۲- میکانیزم ۽ ٻنہرہ تیہ ڪانی رستہ سازی .. د. شیرکو بابان
- ۱۳- أرض الاجداد .. شعر .. سریانی .. ڪورکس یوسف
- ۱۴- ڪورسی ڪورسی .. نہجات رفیق حلمی .
- ۱۵- ٹولو فہلسفہ ۽ زہردشتا .. میر نال زیلانی
- ۱۶- ئەفسانہی توفانی سوّمہری .. نہجم خالد ئەلوهنی .
- ۱۷- دہرویشی عہدی .. شاکر محمد امین روژبہیانی .
- ۱۸- مہولودنامہی ڪوردی .. محمد رشاد مفتی .
- ۱۹- ڪورد لہ ٹینسکلؤبییدیای ٹیسلام .. ھمہ ڪہریم عارف .
- ۲۰- تاریکستانی لم .. سہلاج عومہر .
- ۲۱- نازادی یا مہرگ .. ڪہریم حسامی .

ژمارہی سپاردن بہ ڪتیبخانہی نیشتمانی
ژمارہی (۳۵۹) سالی ۱۹۹۷ ی دراوہتی
چاپخانہی وزارتہی روشنبیری / ھولتیر